

Josip Pečarić: THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT

JOSIP PEČARIĆ

**THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI
ŽIVUĆI HRVAT**

ZAGREB, 2024.

© Josip Pečarić

Urednica:

Anđela Hodžić

KAZALO

UVODNI TEKSTOVI	11
THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVA	11
PRILOG: JOŠKO ČELAN, <i>UKRAJINSKI USTAŠE</i> ZUBATOJ SU PASMINI JUGOSRBA U HRVATSKOJ OK, HRVATSKI BRANITELJI – NJET!	13
THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, 2. (TEKST IVICE MARIJAČIĆA)	16
TEKSTOVI NA MOM FACEBOOKU UOČI POVRATKA	20
UGLEDNI ODVJETNIK DAVORIN KARAČIĆ KRITIZIRAO POLICIJU	20
TRI SRPSKA RAVNATELJA I JA	22
VATRENI	26
‘ISTORIČARI’ TJ. ‘DRUGOVI POVJESNIČARI’	28
ZORICA GREGURIĆ: SYNOPSIS	33
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	40
USPOMENI NA NAJVEĆEG DOMOLJUBNOG NOVINARA I SNIMATELJA OSKARA ŠARUNIĆA	45
KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: ANKIČINA PRIČA	49
THOMPSONOV POVRATAK	53
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSONOV INTERVJU	53
JE LI POVIJEST ZNANOST?	55
ZORICA MASLAK - PRANIĆ JOSIP PEČARIĆ	62
IMOTSKI: MATO FRANKOVIĆ GOVOR ZAVRŠIO POZDRAVOM HOS-A, POGLEDAJTE KAKAV JE PLJESAK DOBIO!	63
DVA PISMA O ZDS PREDSEDNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA	64
IZ PISMA MARIJA FILIPIJA DOBRONIĆU	67
THOMPSON ZA HRVATSKI TJEDNIK: KADA SAM VIDIO DA JE MOJIM NAJDRAŽIMA SILNO STALO DA PJEVAM, ODLUČIO SAM KRENUTI	69
ZORICA MASLAK - PRANIĆ	75

TKO JE OLOŠ? SRAMOTNE NEBULOZE ANTE TOMIĆA	76
OBJAŠNJENJE	86
O ANTI GROFU OD KANTE	87
O ANTI GROFU OD KANTE, 2.	90
O ANTI GROFU OD KANTE, 3.	92
O ANTI GROFU OD KANTE, 4.	93
PONOSIM SE I OVIM ŠTO SU DRUGI NAPRAVILI A NE JA!	94
UMJETNIČKI PRIKAZ STVARNOG DOGAĐAJA IZ PLEMIČKOG ŽIVOTA	95
TIHOMIR DUJMOVIĆ, HOĆE LI NA KRAJU UHITITI DUBROVAČKOG GRADONAČELNIKA?	97
MOJI PRIJATELJI STANKO I MARKO	98
MLADEN PAVKOVIĆ: TOMIĆ OPET PLJUJE PO HOSU	114
BISKUP KOŠIĆ, MARKO, STANKO I DRAŽEN	116
ZVONIMIR HODAK , VIRUSI ZLA	112
THOMPSON U KNINU I PETICIJA ZDS	127
“ONAJ” POZDRAV U KNINU	131
AKADEMIK ANDREJ DUJELLA I GLAZBA	135
GOVOR DR. SC. DAMIRA PEŠORDE	137
PROF. DR. SC. NEDJELJKO PERIĆ	140
PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN	143
TAKO SE ODGAJA DJECU	146
BOZIDAR BEBEK JE SA MELITOM TELAR	147
ZEČEVI SE ZALE. ILI MOZDA PREPORUCUJU MOJU KNJIGU <i>SLOBINI ZEČEVI?</i>	148
IMA LI NEKOG NA SVIJETU TKO JE HRABRIJI OD HRVATICA	149?
ISTINA JE DA PJESME IZ DOMOVINSKOG RATA BACA LJAGU NA SRPSKE SLUGE NA BLASTI U RH	151
KOLIKO LI SAM TEKSTOVA I KNJIGA SAMO NAPISAO ZA OVO	154
POLTIČARI – MATEMATIČARI (POSLJEDNJE 25. PISMO PREDSJEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)	155
VRATIO NAM SE THOMPSON: MISEVI U RUPE POBJEGLI	159
DUJMOVIĆ: O OVOM IDEOLOŠKOM TERORU RIJETKO TKO PROGOVARA	160
VJEKOSLAV KRSNIK: POSTAJE LI POZDRAV "ZA DOM SPREMNI" LEGITIMNO PRIHVATLJIV	162
NE DIRAJTE U NAŠ MALI DIO SVEMIRA!	165
TOMPSONOV SAMAR POLITICARIMA U RH KOJI MISLE DA MOGU POBIJEDITI HRVATE	167
SLOBODAN LANG I THOMPSON	168
VELIMIR BUJANEC. JANŠA UZ THOMPSONA171	171
OVU PJESMU NA KONCERTU THOMPSON JE DOŽIVIO POSEBNO EMOTIVNO, SA SUZAMA U OČIMA REKAO: 'HVALA VAM'	173
LITO U TISNOM 2022. (1)	176
MIRA VRBANOVIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE „BOJNA ČAVOGLAVE – THOMPSONOFBIJA“	180
LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE	187
THOMPSON SE OGLASIO NAKON DUŽEG VREMENA I SINU UPUTIO DIRLJIVE RIJEČI, PROLAZE KROZ TEŠKE TRENUTKE:	

"TI NE BOJ SE, SINE"	192
KAKO JE U CRKVI U HRVATA OVO MOGUĆE? – 2.	196
ZAR JE VOLJETI GRIJEH	199
ZVONIMIR HODAK, EKIPU KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE	201
LANG: ZA ONE KOJI NE ZMAJU „JURE I BOBAN“ JE ANTIFASIDTIČKA PJESMA	206
THOMPSON I MLADI	207
ANDRIJANIĆ: THOMPSON I ‘PEDAGOGIJA POSTIĐIVANJA’	211
DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ, KOGA JE LAKŠE OBLATITI: TUĐMANA ILI THOMPSONA?	215
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.	220
DAVOR DIJANOVIĆ, LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA: OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO SANJATI	224
JAVOR NOVAK: OLUJA SVIH OLUJA	227
H. HITREC: OVAJ ZDS IZ 90-IH PROŠLOGA STOLJEĆA JE ZDS ZA MODERNU, DEMOKRATSKU HRVATSKU DRŽAVU	223
LAŽ JE JE U OSNOVI DANAŠNJIH VLASTI RH KAO ŠTO JE BILA U JUGI, 2.	240
VELIMIR MILAKOVIĆ JE SA HERMANOM VUKUŠIĆEM	243
MARKO PERKOVIĆ THOMPSON U DUGOPOLJU 16.08. 2024. PJESMU "SINE MOJ" POSVETIO JE SVOJOJ SUPRUZI I DJECI. NA KONCERTU JE BIO I NJEGOV SIN ANTE	244
NA POZORNICI SE POJAVIO BISKUP ANTE IVAS, PUBLIKU JE PREPLAVILO ODUŠEVLENJE	245
40.000 LJUDI NA THOMPSONOVOM KONCERTU U DUGOPOLJU, MEĐU NJIMA I NJEGOV BOLESNI SIN	246
REPORTAŽA) HRVATI IZ CIJELOG SVIJETA STIGLI U DUGOPOLJE: "MI SMO SVI THOMPSON!"	248
HSP ŠKABRNJA	249
MARIJAČIĆ: 50 TISUCA NA THOMPSONOVU KONCERTU U DUGOPOLJU	250
THOMPSONOVA MOĆNA PORUKA	252
DRAŽEN USTAŠA	253
NE PRESTAJU NAM STIZATI SNIMKE S KONCERTA THOMPSONA U IMOTSKOM	254
MONS. IVAS RECITIRAO JE SVOJU PJESMU NA THOMPSONOVOM KONCERTU, EVO ZAŠTO JE POSEBNA	255
PLENKOVIĆ (I DP?): IMA SUDACA KOJI SE DRŽE ZAKONA KAO PIJAN PLOTA!	258
HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: ‘SRBI SU KONAČNO SHVATILI’	261
MARIJA DUBRAVAC, IZDAJNIKU	268
PRIČA O DVIJE HRVATSKE	270
THOMPSONOVI KONCERTI DOKAZ SU TRAJNE MOĆI GLAZBE KAO KATALIZATORA NACIONALNOG PONOSA, IDENTITETA I STALNE EVOLUCIJE HRVATSKOG DRUŠTVA	273

'SESTRA DR. JOSIPA PEČARIĆA ČIJE SU ŠOVINISTIČKE PUBLIKACIJE NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJA TUĐMANA	277
'PITAJ SVAKI KAMEN NAŠEG GRADA DUBROVNIKA	'279
FRA MARIO KNEZOVIĆ, KAKO ANTI TOMIĆU OBJASNITI SVEMIRSKU LETJELICU?	280
MLADEN PAVKOVIĆ, DR. FRANJO TUĐMAN: HRVATSKI NAROD NIJE BIO FAŠISTIČKI, ON JE SAMO ŽELIO SVOJU HRVATSKU!	283
LIJEP FILM O MARKU	285
NENO NINČEVIĆ: "OPASAN JE ALBUM, TO JE OPASAN ALBUM, VIDJET ĆETE. JA VAM OZBILJNO GOVORIM OPASAN ALBUM"	287
MARANATHA	288
ODVJETNIK KARAČIĆ: 'ZA DOM – SPREMNI' NE MOŽE BITI SPORAN NITI PROTUPRAVAN	290
JE LI PUHOVSKI POGLAVICA SVIH HRVATSKIH IZDAJICA?	294
JOŠ FAH IDIOTA	299
MIHOVIL BIOČIĆ, POGLAVICA SVIH HRVATSKIH DOUŠNIKA NAZIVA HEROJA KUKAVICOM	301
PRKAČIN O MARKU SKEJI I IX: BOJNI HOS-a	308
VIDEO BILI SMO NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE O IX. BOJNOJ POSTROJBI HOS-A: 'OVA POSTROJBA JE NAJZANEMARENIJA, A JEDNA JE OD NAJBOLJIH'	309
BURNA OBJAVA HRVATSKOG POLITIČARA: 'KAZNILI ČOVJEKA SA 700 EURA ZBOG ZNAKOVLJA HOS-A'	311
REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSDJEDNIK HBK	313
JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ	317
ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU	318
EKSKLUZIVNO: AKADEMIK PEČARIĆ – MOJ ŽIVOT U BEOGRADU	324
MOJI STUDENTI	348
NAJGLUPLJI NAPAD NA MENE ZBOG 'PETICIJE ZDS'	352
THOMPSON - DUVANJSKO POLJE NAŽIMLJE GRUDI	353
DAMIR PEŠORDA O 'GOSPODINU 2 + 2'	354
ODGOVOR G. MARINKU ČAVKI	357
SAVA TEČE UZVODNO!	360
SAVA TEČE UZVODNO, 2.	364
PAVIČIĆEVIM DOMOLJUBLJEM PROTIV MENSTRUALNOG SIROMAŠTVA	367
JOSIP JOVIĆ, OTKUDA „USTAŠE“ LJETA GOSPODNJEGA 2024	369
NEVEN SESARDIĆ: BAUK USTAŠTVA KRUŽI HRVATSKOM	372
JUGOSLAVENSKA FEŠTA: PRAVDANJE ALENA ISLAMOVIĆA I MENADŽERA OKO KONCERTA U SPLITU	373
ALI NAROD TAKVU VLAST I OPORBU BIRA!	376
DVOSTRUKA MJERILA I PARADOKS	377
VELIMIR MILAKOVIĆ JE SA LOROM RIBNIKOV	378
KARAČIĆ: HRVATSKOJ MEDIJSKOJ JAVNOSTI THOMPSON JE 'USTAŠA', A ČORBA VELIKAN U SVOM POSLU	379
ČESTITAM: USTAŠA SI AKO SI AKO SI ZA HRVATSKU DRŽAVU! DODATAK	381

MARCEL HOLJEVAC, 'ZAŠTO JE BREGA MANJE ČETNIK OD BORE ČORBE? ZATO ŠTO NIJE VOJVODA?'	382
KOJA BUDALA!'	387
MILJENIK LJEVICE ŠEPURIO SE U NEW YORKU '91. DOK SMO BILI NAPADNUTI: I USPIO JE U NAUMU	394
BULJ ODGOVORIO PRAVOBRANITELJICI: KOLIKO STE PUTA REAGIRALI I POSLALI DOPISE SNV-U?	399
IZJASNILI SE O PJEVAČU	402
THOMPSONOVA PODRŠKA MARKU JURIČU	403
ZVONIMIR HODAK, IMAO SAM ZANIMLJIV PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI DA POKUŠAM SAM	404
THOMPSON SE POJAVIO U SVLAČIONICI HRVATSKOG KLUBA, SLAVIO JE S IGRAČIMA	409
DODATAK; THOMPSON - 'NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT'	411
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	411
THOMPSON	411
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: TAJNA USPJEHA JE TALENT S PUNO RADA	415
PREDSTAVLJANJA PRVOG IZDANJA KNJIGE <i>ZLOČINAČKI SUD U HAAGU</i>	424
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	431
VRIJEME VELEIZDAJNIKA	431
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	438
GOVOR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA S PROSVJEDNOG SKUPA U ZAGREBU 9. LISTOPADA 2009.	438
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	442
AMERIKANCI O THOMPSONOVU „FAŠIZMU"	442
HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	448
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?“	448
'AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	451
I BISKUP KOŠIĆ I THOMPSON	451
PROPADA IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	458
THE JERUZALEM POST ODAO VELIKO PRIZNANJE THOMPSONU	458
OTAC HRVATSKE DRŽAVE AKADEMIK FRANJO TUĐMAN I THOMPSON	464
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	470
PISMO PREDSJEDNICI I MINISTRIMA VANJSKIH POSLOVA I BRANITELJA	470
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	475
PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA U TISNOM	475
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	481

UVODNI TEKSTOVI

THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT

Joško Čelan piše o Thompsonovom povratku u tekstu koji dajem u Prilogu kao o njegovom ponovnom aktiviranju u *svome poslanstvu „najvažnijega živućeg Hrvata“* (prema akademiku Josipu Pečariću).

Zapravo još sam 2007. pisao:

„Prije nekoliko godina gostujući na TV «Jadran» u Splitu jedno pitanje odnosilo se na Marka Perkovića Thompsona. U odgovoru sam rekao da sam mu prethodne godine na Dan zahvalnosti u Čavoglavama poklonio svoje knjige, a u posveti ga nazvao «jednim od najvećih živućih Hrvata». Vjerujem da poslije veličanstvenog Thompsonova koncerta u Zagrebu i svih napada na njega mnogi dijele moje mišljenje.“

Godinu dana kasnije to je dano u knjigama:

J. Pečarić, *Zločinački sud u Haagu*, Zagreb, 2008.

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

Već naredne 2009. godine komentiram napad na Thompsona:

„Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u „Hrvatskom listu“:

'Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.'“

U nizu tekstova i knjiga sam o tome pisao, a i Čelanu ovo nije prvi put da spominje ove moje riječi.

Naslov Čelanovog teksta je:

**UKRAJINSKI USTAŠE ZUBATOJ SU PASMINI JUGOSRBA U HRVATSKOJ
OK, HRVATSKI BRANITELJI – NJET!**

Zapravo se odnosi na ono o čemu sam također napisao knjigu:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

Posebno bih spomenuo naslov drugog poglavlja u knjizi:

HIMNA NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI 30

Naime Thompsonova „Bojna Čavoglave“ je postala simbol i pjevaju je u izvornom obliku ili prepjevaju u nizu zemalja pa je doista postala Himna naroda izloženih agresiji.

Zato je sjajan završetak Članovog teksta dan i kao njegov nadnaslov, a zapravo je proširivanje onoga danog u Peticiji ZDS iz 2015. kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i podržali prijedlog Mladog Jastreba da se ZDS uvede u HV. Zapravo proširivanje te Peticije kao da uzima u obzir činjenicu da je „Bojna Čavoglave“ postala Himna naroda izloženih agresiji:

Proglasimo *Za dom spremni* službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva

Da, Thompson je doista najvažniji živući Hrvat!

PRILOG

Proglasimo *Za dom spremni* službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva

.....

UKRAJINSKI USTAŠE ZUBATOJ SU PASMINI JUGOSRBA U HRVATSKOJ OK, HRVATSKI BRANITELJI – NJET!

Kod ovdašnje bijesne i nepomirljive pasmine jugosrba, posebno kod Milanovića i Plenkovića, pozdrav Za dom spremni kod Marka Perkovića Thompsona izaziva napade bijesa i/ili očaja, a ne smeta im da se sami koriste pozdravom ukrajinskih ustaša

Piše: JOŠKO ČELAN

Nakon Thompsonove olujne glazbene proslave konačne osloboditeljske bitke s početka kolovoza 1995. godine, održane u legendarnome Imotskom nedavnoga 8. kolovoza, slijedio je 16. kolovoza još jedan vatreni skup te vrste, sada u Dugopolju. Za Imotski spominjao se broj od 30.000 posjetitelja, a za ovaj drugi još i više – 35.000 (*Jutarnji list*) ili čak 40.000 (*Večernji list*).

Oni, pak, koji kao Hrvoje Klasić, „jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj“, prema našem *Hrvatskom tjedniku*, a koje je „sram živjeti u ovoj državi!“, ovih dana zbog Marka Perkovića i njegovih mladih i starih prijatelja – posebno njihove brojnosti – trpe paklene muke te stoga s njima, da tako kažemo, malčice i suosjećamo.

Za većinske Hrvate, kojima su – hvala budi klasićima i njegovim jugo-pajdašima i drugovima – manje-više sva vrata zatvorena, ovo su vrijedne narodne *pobjedice* protiv vladajućih jugo-globalista, odnosno njihove udbokosne *duboke države*.

Istaknuti kantautor Marko Perković Thompson nakon razmjerno duge stanke, prouzročene ozbiljnom sinovljevom bolešću, tako se ponovno aktivirao u svome poslanstvu „najvažnijega živućeg Hrvata“ (prema akademiku Josipu Pečariću). Razlog je jednostavan, pomalo poetičan i zapravo mirotvoran: uzvik iz njegove legendarne ratne skladbe *Bojna Čavoglave*, a glasi *Za dom spremni!*

Kod ovdašnje bijesne i nepomirljive pasmine jugosrba – kojoj pipci, vidjet ćemo, sežu i do Moskve – ovaj stihotvorac, skladatelj i pjevač Marko, s već značajnim i iznimno omiljenim pop-glazbenim opusom iza sebe, izaziva napade bijesa i/ili očaja. I u ovoj *turi* glasni su bili mnogi, ali kao posebno zubate treba istaknuti tzv. predsjednika Republike, koji bi ponovno gazio Ustav i njegova jamstva („Kaznite ustaševanje u Imotskom!“) te notorna anti-*fascio* novinarka Ivanka Toma („Ljudi, pa mi smo odgojili generaciju mladih ljudi, koji slave koljače!“)

Poglavnik i ukrajinski Pavelić

Odnos prema pozdravu *Za Dom spremni!* zgodan je lakmus koji pokazuje unutarnje stanje i međunarodni položaj hrvatske države. U tu svrhu korisna je usporedna raščlamba načina na koji su opisana u Wikipediji na engleskome jeziku dva srodna pozdrava: *Za Dom spremni* i *Slava Ukrajini*. Nastala su unutar dvaju naroda, hrvatskoga i ukrajinskog, različitih po mnogo čemu, ali srodnih po mučeničkim povijesnim sudbinama.

Evo onoga prvog: „*Za Dom spremni!* Bio je to pozdrav, koji su tijekom 2. svjetskoga rata koristili hrvatske ustaše. Bio je to ustaški ekvivalent fašističkoga ili nacističkoga pozdrava *Sieg Heil!* (*Živjela pobjeda!*).“

A ovo je prijevod drugoga: „*Slava Ukrajini* nacionalni je pozdrav poznat kao simbol ukrajinskoga suvereniteta i otpora stranoj agresiji. To je bojni poklič ukrajinskih oružanih snaga. Često je praćen odgovorom *Slava herojima!*“

Stvar postaje posebno zanimljiva kad se ima u vidu da je *Slava Ukrajini!* osobito vezana uz ime i osobu Stepana Andrijoviča Bandere (1909. – 1959.) i njegovu Organizaciju ukrajinskih nacionalista. Njega je splitska *Slobodanka* lani 6. siječnja proglasila ukrajinskim Antom Pavelićem (1889. – 1959.), a istodobno i četničkim vođom Dražom Mihailovićem kojega je, u skladu s tamošnjom orjunaškom, a mjestimice i prosovjetskom logikom, proglasila većim pozitivcem od ratnoga hrvatskog Poglavnika.

Sličnost je i u sudbinama: dok su Banderu 1959. godine ubili Rusi, odnosno sovjetske tajne službe, Pavelić je umro iste te 1959. godine od posljedica atentata jednoga crnogorskog četnika. Današnja Wikipedija na hrvatskom proglašava ga fašističkim diktatorom, dok se Josipa Broza zvanoga Tito titulira „jugoslavenskim komunističkim revolucionarom i, u najgorem slučaju, „benevolentnim diktatorom“.

Još jedna bitna stvar: dok predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković, kao i Milanović, vrši pritisak na policiju da goni navodne pjevače ustaških pjesama, nije mu smetalo da sam pozdravlja pozdravom *ukrajinskih ustaša* (dakako, prema analogiji Pavelić-Bandera). Radio je to, uostalom, kao i predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen, britanski premijer Boris Johnson, predsjednica Predstavničkoga doma američkog Kongresa 2007. –2011. i 2019. – 2023. Nancy Pelosi i brojni drugi svjetski političari.

Wikipedia na engleskome, pak, ustvrdila je da je pozdrav *Slava Ukrajini* „postao toliko sveprisutan da je izgubio svaku agresivnost“. Bit će da je tomu malčice pridonijelo i to što su ga izvikivali i ukrajinski homoseksualci na tamošnjem mimohodu, tzv. *Gay Prideu* – u Kijivu 2021. godine. Zamislite sličan prizor da ovdašnji pederi, u Zagrebu ili u Splitu, paradiraju uz pozdrav *Za dom spremni!*

Ruski *hazjain* i srpski barbarogenij

Dio ove vrste općega ludila, na kakvo pristaju tzv. hrvatske elite, jedno je svjedočenje portala nacionalne dalekovidnice *Dnevnik.hr* od 3. travnja ove godine pod naslovom *Kusturica na sastanku s Putinom usporedio hrvatske ustaše i*

ukrajinske banderovce. Putin je ovu usporedbu „nazvao legitimnom i pohvalio srpskoga redatelja na njegovom opažanju.

„Ovo što se dogodilo u Srbiji i što se sada događa između Rusije i Ukrajine – veličanje, podizanje na pijedestal fašističkih elemenata prošlosti, davanje im novog života u današnje vrijeme – sve su to vrlo slične pojave“, ustanovio je ruski predsjednik.

Sve u svemu ili kad se sve zbroji: neprijateljstvo prema hrvatskome slobodarskom pozdravu, čiji korijeni sežu, recimo, do spjeva „Odišjenje sigetsko“ iz 1684. godine autora Pavla Rittera Vitezovića, preko bana Josipa Jelačića iz revolucionarne 1848. godine do Domovinskoga rata i herojskih hrvatskih branitelja iz HOS-a, ujedinilo je *sve živo* – od kukavnih hrvatskih ovnova predvodnika, Milanovića i Plenkovića, posredno preko njihovih europskih i demokratsko-zapadnih gazda pa do – Rusa Putina koji je okupirao i u prah pretvorio dobar dio nekad *bratske* Ukrajine (a u međuvremenima *ćaska* o naravi fašizma sa srpskim najnovijim barbarogenijem Emirom Kusturicom).

Kako odgovoriti jugo-pasmini? Možda, kao što su to Ukrajinci učinili sa *Slava Ukrajini*, referendumom proglasimo ZDS službenim pozdravom Hrvatske vojske? Ili, predložimo UNESCO-u da ga, svojom plemenitom nakanom, proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva? *Za Dom*.

DRAGOVOLJAC.COM

Za dom spremni i Slava Ukrajini

Knjiga za preuzimanje

THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, 2. (TEKST IVICE MARIJAČIĆA)

Gđa Dubravka komentira tekst o najvažnijem živućem Hrvatu:

Dubravka Kroata

Grmi, Marko, ušutkat se ne daj,
Hrvati su narod stare slave.
Domovini hvalospjeve redaj,
neka živi himna Čavoglave!

U tom tekstu sam pisao o himni naroda izloženih agresiji, a gđa Dubravka jednostavno kaže HIMNA ČAVOGLAVE.

Ja sam puno puta napisao kako oni u RH koji služe svjetskim moćnicima moraju podupirati laži o Stepincu, Jasenovcu i ZDS pa znamo da će oni nastaviti to i dalje raditi.

Zato je najbolje, kada je u pitanju Marko Perković Thompson, tj. NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, to dati iz pera glavnog urednika „Hrvatskog tjednika“ Ivice Marijačića:

FENOMEN THOMPSON

STO TISUĆA LJUDI NA TRIMA NASTUPIMA U DVAMA GRADOVIMA

Nikakva učinka nemaju ni Plenkovićeva ni Milanovićeva kampanja; masovni posjeti koncertima odgovor su Hrvata na njihov progon hrvatstva

Sada Plenković prvi put izjavljuje da mu je drag Thompson, ali istodobno zagovara progon posjetitelja njegova koncerta pokušavajući unijeti razdor između pjevača i njegove publike što samo pokazuje koliko je politički glup

Hrvatskome je narodu 'pukao film' da ga u vlastitoj državi i vlastiti političari, oblikovani na jugosrpskim lažima, kao i komunisti pola stoljeća u Jugoslaviji, permanentno sotoniziraju, prijete represijom i ideološki discipliniraju i to zbog pjevanja i isticanja nacionalnih, pa i ustaških pjesama i simbola, dok istodobno na sve načine amnestiraju i privilegiraju agresore i Pupovčeve Srbe

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Koncert Marka Perkovića Thompsona prošloga tjedna u Dugopolju vrijedio je svake žrtve jer je riječ o spektaklu u kojemu svi poklonici njegovih pjesama mogu uživati i za taj užitak kilometarske automobilske kolone i sati čekanja po nesnosnoj vrućini ne predstavljaju ljudima nikakav napor i nije cijena koju nisu spremni platiti da budu sudionici veličanstvenoga događaja. Glazbenik Marko Perković Thompson nakon dvogodišnje stanke vratio se na scenu i izazvao pravu

euforiju ne samo u Dalmaciji, nego, čini se, u cijeloj Hrvatskoj. Sa svih strana zovu, mole i traže koncerte, ali Marko je već prije odlučio da će taj povratak biti postupan i ne tako brz.

Imotski i Dugopolje nisu tako daleko pa su neki skeptici pomislili da, ako je već na dvama nastupima u Imotskome privukao 50 tisuća ljudi, ne će biti takvoga interesa za Dugopolje. Stanje je bilo posve drukčije. Thompsonov nastup u Imotskome tek je pokrenuo euforiju ne samo u Dugopolju, nego u cijeloj Hrvatskoj. Marko je, prvo, odlučio pojaviti se kao gost na koncerti Dražena Zečića i Mate Bulića za Dan grada u Imotskome, početkom kolovoza. Kada su organizatori vidjeli da je njegovo ime pridonijelo rasprodanim ulaznicama, dogovorili su se da nastupi dva dana kasnije i samostalno. Ulaznice su za samostalni koncert rasprodane u nekoliko sati. Jedan događaj vuče drugi pa je tako Imotski doveo do toga da su koncert poželjeli i u Dugopolju, 16. kolovoza, samo tjedan dana nakon Imotskoga. U Dugopolju se tek dogodila euforija. Organizatori su, vidjevši da je interes masovan, pustili za koncert na stadionu *Hrvatski vitezovi* oko 60 tisuća ulaznica, iznad svih planova i predviđanja. Naime, tribine i travnjak bili su časkom rasprodani te je priređena zona za posjetitelje u nastavku, za još jednu površinu travnjaka. U Dugopolju je bilo oko 50 tisuća posjetitelja. S obzirom na to da je u dvama nastupima u Imotskome Thompsona gledalo također 50 tisuća ljudi, može se reći kako je ovaj pjevač na trima nastupima u dvama manjim mjestima privukao sto tisuća ljudi, što nikada nikomu nije uspjelo u povijesti hrvatske glazbe.

Osim dvogodišnje stanke prouzročene bolešću sina, dodatnoj jagmi za ulaznicama pridonio je svakako novi nacionalni hit *Ako ne znaš šta je bilo* koji su zajedno stvorili Marko Perković Thompson i Nenad Ninčević s *Hrvatskim ružama*. Ova pjesma već postiže rekorde kao ni jedna nikada, za manje od nekoliko tjedana pogledalo ju je oko pet milijuna ljudi.

Publika je u zanosu na razini patriotske egzaltacije pjevala s pjevačem od početka do kraja, sve njegove pjesme i svaki stih u svakoj pjesmi. Na početku je pjevač pozdravio nepregledno mnoštvo okupljenih i poželio da to bude večer za pamćenje. Nema sumnje da to i jest bila večer za pamćenje, kao, uostalom, i mnogi njegovi koncerti. Tijekom izvođenja pjesme *Dolazak Hrvata* Marko Perković Thompson simbolički je zabio mač iz prijašnje turneje u zemlju. Ovaj najpopularniji hrvatski glazbenik pozvao je okupljene da poštuju simbole svih hrvatskih postrojba, da se nikoga ne boje te da se njima koriste i ističu ih ako imaju potrebu. Nakon toga uslijedila je pjesma *Bojna Čavoglave* uz legendarni pozdrav *Za dom spremni* i uz posebnu koreografiju. Podjednako je oduševljenje izazvala i pjesma *Kletva kralja Zvonimira*, zatim *E moj, narode, Maranatha* (u sklopu koje je krasnoslovio i msgr. Ivas, inače autor stihova), *Diva Grabovčeva...* Jedan od dojmljivih trenutaka bio je Markov nastup s Nenom Ninčevićem i *Hrvatskim ružama* u izvedbi novoga hita *Ako ne znaš šta je bilo*. Takvu manifestaciju pjesme i emocija teško je dočarati. A *Geni kameni* izazvali su neopisivu euforiju na stadionu kao i *Moj Ivane, Pukni puško, Anice, kninska kraljice* a na kraju i *Lijepa li si...*

Ipak, vrhunac je bila pjesma *Sine moj* koju je posvetio teško oboljelome sinu Anti za kojega je rekao da je večeras s nama i da je najzaslužniji za ovaj koncert. Publika je u početku skandirala Antino ime, a onda uglas otpjevala cijelu pjesmu s Markom. Njegov sin Ante Mihael bio je u posebnome prostoru ponad pozornice uz budnu motrenje zdravstvenoga tima. Upravo je Ante zaželio da mu tata otpjeva pjesmu *Anice, kninska kraljice*.

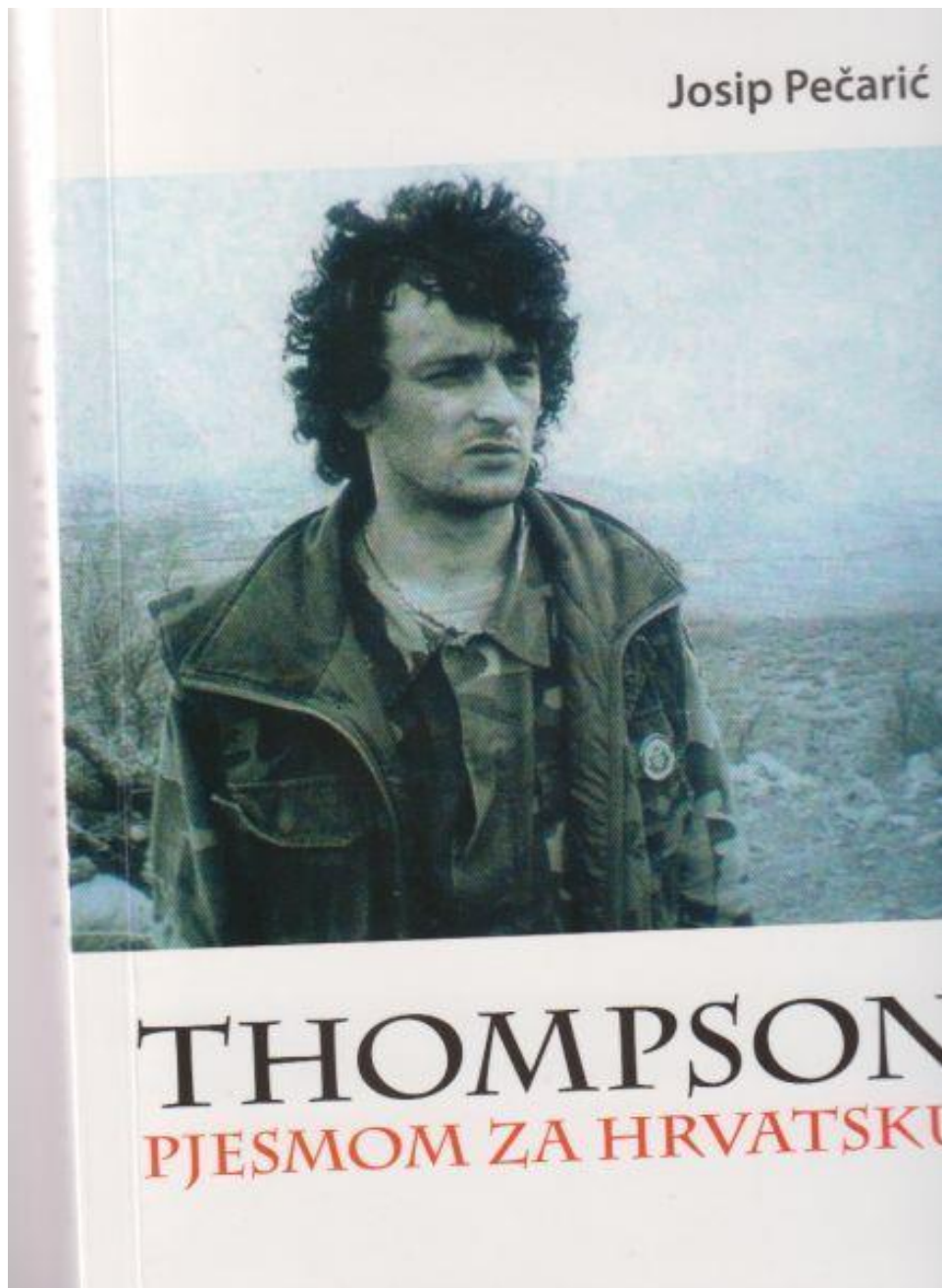
Za razliku od posljednjih koncerata, Marko Perković Thompson posegnuo je za pjesmama iz početne faze svoje karijere. Pokazalo se da ih publika poznaje jednako kao i novije te ih isto uglas može otpjevati s pjevačem. Pokazalo se i da je svaka Thompsonova pjesma bezvremenski hit.

I dok se sluša Marka Perkovića Thompsona i stotinu tisuća, uglavnom mladih s rukama podignutima uvis i odjevenih u crne majice, shvati se koliko su bijedni i uzaludni trudi i pokušaji Milanovića, Plenkovića i svih drugih iskompleksirani i politički neizgrađenih likova da uguše domoljublje, izvnu povijest i izvrgnu hrvatsku mladost demonizaciji i represiji. Ovo je Hrvatska, a oni su anti Hrvatska. Njihova huškačka kampanja protiv Thompsona, mladih i općenito protiv hrvatstva nema apsolutno nikakvih učinaka, nego izaziva kontraefekt. Hrvatskome je narodu „pukao film“ da ga u vlastitoj državi i vlastiti političari, kao pola stoljeća u Jugoslaviji, permanentno sotoniziraju, prijete represijom i ideološki discipliniraju i to zbog pjevanja i isticanja nacionalnih, pa i ustaških pjesama i simbola, dok istodobno na sve načine amnestiraju i privilegiraju agresore i Pupovčeve Srbe. Zašto ljudi, uostalom, ne bi pjevali ustaške pjesme i isticali ustaške simbole ako to žele i ako ne pozivaju na mržnju, vrijeđanje i ugrozu bilo koga? Zar zato što jugoslavenski šovinisti, srpski četnici, hrvatski izdajnici i petokolonaši to zahtijevaju želeći na silu uspostaviti svoje povijesne laži kao istine?!

Sada Plenković prvi put izjavljuje da mu je drag Thompson, ali istodobno zagovara progon posjetitelja njegova koncerta pokušavajući unijeti razdor između pjevača i njegove publike što samo pokazuje koliko je politički glup.

Zbog sveta toga su Thompsonovi koncerti ne samo uživanje u pjesmama, ne samo emocionalno ispunjenje, nego i odgovor vlastodršcima da su, što se naroda, tiče, Thompson i njegove pjesme vrijednost, a da su oni obične ništarije.

„Hrvatski tjednik“, 22. 8. 2024.

TEKSTOVI NA MOM FACEBOOKU UOČI POVRATKA

UGLEDNI ODVJETNIK DAVORIN KARAČIĆ KRITIZIRAO POLICIJU

21. lipnja u 07:43

Dragi prijatelj Davorin Karačić ne posustaje u obrani najljepšeg domovinskog pozdrava:

NIJE SPORNO

UGLEDNI ODVJETNIK KRITIZIRAO POLICIJU: 'ISTICANJEM HOS-OVE ZASTAVE NIJE PREKRŠEN JAVNI RED I MIR'

<https://direktno.hr/.../ugledni-odvjetnik-kritizirao.../>

<https://dragovoljac.com/.../39893-ugledni-odvjetnik...>

U državi u kojoj su na vlasti oni koji ispunjavaju želje svjetskih moćnika pa i kada se treba raditi protiv hrvatskih zakona to je normalno. U mnogim tekstovima upozorio sam da se to sluganstvo ogleda u lažima o:

1. Alojziju Stepincu.
2. Jasenovcu
3. Pozdravu ZDS

Veliki napadi na ZDS su počeli nakon velikosrpskog MEMORANDUMA SANU

2.

Naime odmah sam i konstatirao da je veliki uspjeh srpske politike to što taj memorandum sprovode hrvatske vlasti. Napadi na ZDS su sammo prividno zbog NDH, a zapravo su to napadi na Domovinski rat.

Evo mojih knjiga u kojima sam puno pisao o toj sluganskoj politici hrvatskih vlasti s napomenom da ne treba zaboraviti činjenicu da vlasti samo sprovode politiku svjetskih moćnika koji su pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku.

Evo mojih knjiga o tome:

1. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

2. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
  3. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
  4. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
  5. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
  6. J. Pečarić, HOS, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
  7. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
  8. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../30156-za-dom-spremni-i-...>
  9. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
  10. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>
  11. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>
- Možete pogledati npr. moje pismo:
Otvoreno pismo Predsjedniku Ustavnog suda RH
<http://dragovoljac.com/.../21790-akademik-pecaric...>
<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>
<https://narod.hr/.../akademik-pecaric-separovicu-pozdrav...>
<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>
<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>
- Ili pismo Marija Filipija:
OTVORENO PISMO DOBRONIĆU
<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu...>
- Pismo imate i u mojoj knjizi o Mariju Filipiju:
J. Pečarić, Mario Filipi, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/28535-mario-filipi>
Moj propust je što do sada nisam napisao knjigu o Karačiću.
Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

Mario Filipi

Knjiga za preuzimanje

TRI SRPSKA RAVNATELJA I JA (Ideologija genocida Cohen-Pečarić)

23. lipnja u 08:33

Američki Židov Philip Cohen je u knjizi "Tajni rat Srbije" u potpunosti raskrinkao velikosrpsku politiku, pa mi je ta knjiga bila najvažnija u pisanju moje prve publicističke knjige:

1. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Tada je mojoj Ankici mentor bio sjajni HRVATSKI povjesničar dr. sc. Zdravko Dizdar iz Hrvatskog instituta za povijest koji je dobio knjigu osnivača i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“ poslanu Predsjedniku Tuđmanu. Komentirali su je, a moja Ankica je rekla: Što bi mu tek moj Joško radio. Dizdar je smatrao da je to dobra ideja, koju je podržao i tadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić pa je njegov institut i tiskao tu moju knjigu.

Ravnatelj podružnice tog instituta u Slavonskom Brodu bio je dr. sc. Mato Artuković pa mi je rekao da je s Valentićem više puta razgovarali o toj mojoj knjizi o Jasenovcu i rekao mi je – ako se dobro sjećam - da je Valentić prije izdavanja razgovarao o tome s Tuđmanom, koji se suglasio s prijedlogom da ja napišem odgovor. Zapravo Tuđman je rekao Valentiću: „Što Ti to mene pitaš, kad znaš da ću se suglasiti.“

Na radiju Slobodna Europa (Prag) organizirano je moje sučeljavanje s dr. Bulajićem. To je bila katastrofa za njega, pa je napisao novu knjigu:

Dr. Milan Bulajić, „Jasenovac - Ustaški logori smrti λ Srpski mit? λ - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima“, Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

U knjizi je tvrdio da su ta moja knjiga i knjiga Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ dvije najantisrpskije knjige u povijesti, a u knjizi je pisao i o „ideologiji genocida Cohen-Pečarić“.

Zapravo odgovorio sam tako da sam ponovo tiskao moju prvu knjigu:

2. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Drugo izdanje, Zagreb, 2000.

Uz nju sam tiskao i drugi dio u kome sam dao komentare na tu njegovu novu knjigu, ali i cijeli naš razgovor s radija Slobodna Europa:

3. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Zagreb, 2000.

Australski Hrvati su slušali naše sučeljavanje i skupili sredstva da se obje knjige izdaju na engleskom:

4. J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Zagreb, 2001.

Samo sučeljavanje je dano i u drugim knjigama kao npr. u ovoj:

5. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Jednu knjigu sam i napisao o samom sučeljavanju:

6. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2021.:
http://www.dragovoljac.com/.../minifp/suceljavanje_hazu.pdf

U toj knjizi je dana i moja druga knjiga.

Ne zaboravimo da je ta moja prva knjiga bila odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Kao što je velikosrpskoj politici bila važna laž o Jasenovcu zbog 'dokazivanja' genocidnosti hrvatskog naroda, tako je i povjesničaru Franji Tuđmanu bilo jasno da mora raditi na razotkrivanju te laži. Zbog toga je na kraju i robijao.

Zato sam prvu knjigu dao i u sklopu knjige u kojoj je glavni lik jedan drugi ravnatelj iz Beograda ravnatelj srpskog Instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a dr. sc. Predrag Marković:

7. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Zašto?

U emisiji PRVA SRPSKA TELEVIZIJA JUTRO NA PRVOJ u kojoj su sudjelovali ministar Vlade republike Srbije Đorđe Miličevićem, predsjednik Srpske lige Aleksandar Đurđev i Predrag Marković, govorilo se i o mojoj knjizi:

8. Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/.../trostruk...>

Pokazalo se da se u Srbiji boje da je knjigu pomogla tiskati hrvatska vlast tj. da je hrvatska vlast odlučila zastupati hrvatske a ne velikosrpske interese:

<https://www.prva.rs/web-tv/emisija/jutro>

https://fb.watch/ma62FMHU_x/

Emisija počinje tvrdnjom kako „sada Hrvati tvrde da su zločini u Jasenovcu velikosrpski mit“.

Smiješno smještanje moje prve knjige koju sam objavio prije 25 godina u današnje vrijeme, pa kada je svoje neznanje – meni na zabavan način - ravnatelj 'istorijskog' instituta u Beogradu pokazao tvrdnjom da sam ja luđak, morao sam im se narugati tom knjigom o 'luđaku'.

Knjiga je dana na Internetu pa je o njoj odnosno o drugom srpskom ravnatelju dovoljno rečeno.

Nedavno je i treći ravnatelj iz RS govorio o meni i ne samo o meni. Naime gostovao je na Jutarnjem Programu TV Happy. Ravnatelj je 'nahvalio' i Stjepana Lozu i Stjepana Razuma pa i mene:

BOLESNO LICEMERJE - Lozo negira da je HDH činila zverstva protiv Srba i krivi Srbe da su to činili!

Jutarnji Program TV Happy

<https://www.youtube.com/watch?v=3inB-EGeruE>

Javio sam i g. Stjepanu Lozu. I on je zadovoljan tim ravnateljem:

Date: Wed, 08 May 2024

From: Stjepan Lozo

To: Josip Pecarić

Hvala gosp. Pečarić,

baš mi je milo što sam kod njih u društvu s Vama i gosp. Razumom.

Moja knjiga je u datim okolnostima informacijska poluga koja mijenja naše telce, ali i same Srbe, onoga kome dođe do ruke.

Ovo je iskrena knjiga o njima.

Nekako se stiče dojam kako se vrijeme njihove laži ispunilo, barem dok ne smisle nešto novo na nekom drugom polju, no štete su goleme i hrvatske žrtve su nebrojene, neoplakane i nepokopane....

Snažno su udareni. Uvjereni su da iza moje knjige stoji čitav institut, no... Knjiga je prošle godine prevedena na engleski. Nema je u prodaji kako bi se izbjegle diverzije koje ja sam ne mogu kontrolirati, no očito vrši svoj utjecaj.

Inače, nadam se da ste još orni za djelo.

Srdačan pozdrav

Stjepan Lozo

Naime gost TV Happy bio je dr. Nebojša Kuzmanović - ravnatelj Arhiva Vojvodine.

Moram priznati da je znao puno više i puno točnije podatke o meni nego kada me svojevremeno tadašnji Glavni tajnik HAZU prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS, tj. obrane Thompsona i njegove legendarne pjesme 'Bojna Čavoglave' od koje se srpskim fašističkim agresorskim vojnicima ledila krv u žilama- A ledi im se i danas. I njima i srpskoj služinčadi u RH.

Direktor Arhiva samo je pogriješno za moj dolazak u Zagreb naveo devedesete godine, a ja sam doselio 1987.

Kako i u RH znaju povezati moj dolazak u Zagreb s početkom Domovinskog rata, zanimljivo je da je taj ravnatelj samo u tom podatku pogriješio, zar ne.

Evo kako sam to svojevremeno opisao sjajnom hrvatskom književniku dr. sc. Stijepu Mijoviću Kočanu u razgovoru koji je on vodio sa mnom (Matica, časopis Hrvatske matice iseljenika, broj 4, 1995.):

A ja sam se htio vratiti (u Boku, JP)! S reputacijom moje obitelji (Hrvati = Ustaše, JP), trebalo je biti apsolutno podoban za to. Ali, ni kao svršenom beogradskom studentu, nije mi uspjelo. Dva puta je za mene raspisan natječaj na Pomorskom fakultetu, kome su itekako trebali kadrovi. Ni kao magistar ni kao doktor znanosti nisam prošao, pa ni kada sam bio jedini kandidat sa stotinjak znanstvenih radova. I u Beogradu su sve činili da me onemoguće, prvo da doktoriram (doktorat sam uradio 1979., a doktorirao 1982., JP), a potom da budem izabran u nastavno zvanje. Nije pomagalo, dapače, odmoglo je što sam na republičkom projektu (jedini matematički projekt u RS, JP) imao koeficijent 158,5, iako nitko nije imao ni 50. Vidjevši da od povratka u Kotor nema ništa, odradio sam, zbog stana, točno 10 godina i preselio se u Zagreb 1987. godine. Ovdje sam, preskočivši zvanje docenta, izabran za izvanrednog profesora, a potom, prijevremeno, i za redovnog profesora.

Na kraju sam 2000. postao i akademik.

O svemu tome pisao sam i u knjizi koju predstavljamo u utorak 25. 6. 2024.:

Josip Pečarić: HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

Josip Pečarić

YOUTUBE.COM

BOLESNO LICEMERJE - Lozo negira da je HDH cinila zverstva protiv Srba i krivi Srbe da su to cinili!

#djs #dobrojtro #dobrojutrosrbijo #tvhappyGost: Dr Nebojša Kuzmanović - Direktor Arhiva VojvodineVoditelji: Milomir Marić i Katarina KoršaOfficial website ► ...

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61560776141733>

VATRENI

25. lipnja u 07:28 ·

Pojava knjige „MALI SLOBA U ZAGREBU“ obilježena je i na portalima:

<https://bezcenzure.hr/.../pecaric-i-pavkovic-objavili.../>

<https://www.dnevno.hr/.../ova-knjiga-bi-mogla.../>

<https://www.tjedno.hr/mali-slobo-u-zagrebu/>

Na mom facebooku jedan komentar:

Vjekoslav Krizanovic

Mali sloba a veliko zlo nastavlja uporno i tvrdoglavo ono velikosrbski putem velikog Slobe ali bliži im se kraj i sudnji dan za sva zla i genocid koji su napravili nad Hrvatima, Albancima i Muslimanima !

Zapravo, veći su nama problem srpske sluge u RH. Pogledajte samo kako podržavaju moje pismo Saboru u kome tražim da se u RH 5. kolovoza uz Dan pobjede obilježava i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba:

<https://direktno.hr/.../srbi-luduju-zbog-hrvatskog.../>

Da, o tom strašnom genocidu koji su napravili Hrvati kada su u „Oluji“ od njihove strašne vojske napravili zečeve napisao sam i knjigu:

J. Pečarić, „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“, Zagreb, 2014.

Dva puta sam slao prijedlog Sabori. Nisu se usudili ni odgovoriti.

A napisao sam i knjigu posvećenu onome što je političarima u RH svojevremeno rekao kardinal Kuharić:

J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>

Da, i Kuharić nas upozorava da su Srbi samo sluge svjetskih moćnika, a da je problem u našem odnosu prema tim njihovim, i nažalost danas i gazdama naših političara. Sličan je i Dalićev komentar nakon jučerašnje utakmice:

O OSAM MINUTA NADOKNADE

„Utjecao je sudac sigurno, definitivno. Ne znam gdje je našao osam minuta uopće... Ali, ja govorim to pet godina, da smo mi mali za njih i da se borimo sami. No, što god govorim, govorim u vjetar i ispadam smiješan. Ne može biti osam minuta nadoknade, zbog čega? Faul, prekidi?

Neću tražiti alibi u sucu. Imali smo sve u svojim rukama protiv Albanije, sad smo dobili gol u 98. minuti i moram gledati nas, ali mi je žao da Hrvatsku ne priznaju i ne poštuju. Mi igramo u 15 sati, je li igrala Francuska? Njemačka? Portugal? Engleska? To je to. Maroko u Kataru u 13 sati, to je tako.

<https://narod.hr/.../dalic-mali-smo-i-borimo-se-sami...>

Da, a i naslovi nekih mojih knjiga su slični („Pišem pisma, odgovora nema“).

Koliko sam samo puta upozorio na činjenicu da svjetski moćnici nisu Utemeljitelju RH i pobjedniku nad fašističkim agresorima nisu na pogreb došli. Bijesni što je pobijedio njihove sluge. Pobijedio? NAPRAVIO OD NJIH ZEČEVE.

A i Dalić je upozorio da je problem u nama.

Itekako sam ponosan na njega i na činjenicu da sam Vatrenima posvetio knjige;

J. Pečarić, „Matematika, pjesme i nogomet“. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, „Dalić i Modrić u mojim knjigama“, dragovoljac.com, 2023:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>

J. Pečarić, „Hrvatski velikani Dalić, Modrić i Lovren“, Zagreb, 2023., str. 418.

U onoj prvoj „pjesme i nogomet“ su Thompson i Vatreni!

A zar i Thompson ne pjeva isto što nam govori i Dalić:

Jučer gledam sliku naroda

Baca cvijeće po herojima

A već sutra pobjednike sude

Prodaše ih za Judine škude

Sjetimo se riječi kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua u knjizi Umijeće ratovanja (djelo od prije dobrih dvije tisuće godina):

„Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu ni u obećanjima jer to donosi visoke kamate.“

Kako bih drugo mogao završiti ovaj komentar ako ne s Lukom:

<https://narod.hr/.../scena-koja-pokazuje-kapetanovu...>

Josip Pečarić

NAROD.HR

Scena koja pokazuje kapetanovu veličinu: Talijanski kapetan grli Modrića sa suzama u očima – narod.hr

Najtučeniji igrač nakon susreta It

‘ISTORIČARI’ TJ. ‘DRUGOVI POVJESNIČARI’

Jest da mi je prijatelj ali čovjek mora biti ljubomorana na Zvonimira Hodaka!
Zašto?

Pa pogledajte kraj njegove današnje kolumne u kojoj nas on uči kako su naši 'istoričari', tj. politički aktivisti po Baniću i Koiću, ili legalisti pod navodnicima po Miroslavu Tuđmanu, zapravo 'drugovi povjesničari'.

Drugim riječima oni drugi tj povjesničari, znanstveni revizionisti po Baniću i Koiću, ili revizionisti pod navodnicima po Miroslavu Tuđmanu, zapravo gospoda povjesničari.

Doista oni kojima laž nije dio njihove znanosti doista su gospoda u odnosu na drugove, zar ne?

Što se tiče hrvatskih prijetnji Crnoj Gori, pretpostavljam da je Hodak primijetio kako se svi u RH križaju kad su čuli za te prijetnje pa konstatira:

„I nakon ove musake, Crna Gora s punim pravom očekuje da ju Hrvatska srčano podrži na njenom putu ulaska u Europsku uniju. Unatoč nekim mlakim prijetnjama Plenkovića o uzvraćanju na ovaj sramni čin Crne Gore, siguran sam da Hrvatska tu neće zakazati.

Više od sedamdeset godina je trebalo da se raskrinka jedna povijesna laž

Pored ovako "muškog" stava Hrvatske, postoji objektivna mogućnost da se u parlamentu Crne Gore crnogorska okupacija dubrovačkog zaleđa iz 1991. kao i granatiranje "Groda" proglasi još jednim hrvatskim genocidnim činom. Tako bi Crna Gora i Srbija - barem što se tiče "genocida" - mogle povesti s dva prema jedan.“

Očekujem da će u tom trenutku iz RH u Srbiju stići čestitke za zasluženu srpsku pobjedu:

„Vučić je povodom Rezolucije o genocidu u sustavima logora Jasenovac, Dachau i Mauthausen, koju je usvojila Skupština Crne Gore, uputio ispriku Podgorici, kao što je i najavio uoči rasprave u tamošnjem parlamentu. "Pogriješio sam u procjeni oko parlamenta Crne Gore. Jesu oni to malo zakukuljili s Dachauom i Mauthausenom, ali da ne bi izgledalo da se vadim, kažem – ispričavam se, čestitam. Nije mi teško to učiniti", rekao je Vučić.“

<https://direktno.hr/.../vucic-sokiran-teroristickim.../>

U Prilogu dajem Hodakov tekst. Jest da sam ljubomorana, ali kada je Hodak u pitanju to sam poslije svakog njegovog teksta:

<https://direktno.hr/.../otkrio-sam-sto-smeta-ljevicarima.../>

Ali na današnji dan moram svoj komentar završiti s hrvatskim junakom koji nam je došao iz Francuske:

<https://narod.hr/.../1-srpnja-1966-roden-jean-michel...>

Kamo sreće da imamo političare koji vole Hrvatsku koliko ju je on zavolio.

HVALA MU.

PRILOG

LIJEVOM NAŠOM

OTKRIO SAM ŠTO SMETA LJEVIČARIMA, JUGOFILIMA I ORJUNAŠIMA KOD DALIĆA: TO MU NE MOGU OPROSTITI

Zvonimir Hodak

Na kraju naše europske nogometne balade ostao nam je samo Alan Ford za utjehu. "Bilo je i većih problema pa ih nismo riješili".

01.07.2024.

Foto: HINA

Mislim na naš nogomet. Thompson je svojom pjesmom pogodio ravno u sridu: "Miševi iz rupa izašli". Najnoviji target (oznaka u koju se puca) je Zlatko Dalić. Jugoslaveni i orjunaši su se digli na svoje rahitične noge i traže krv. Smijeni Dalića! Umorio se! Raspao mu se san! Bolje da su trenirali nego što ih je vodio papi! itd, itd. Zlatko Lukež onako usput upozorava na fejsu: "Počevši od masona i engleskog igrača Ljudevita Gaja ideja jugoslavenstva je u svojoj biti negacija hrvatske državnosti".

"Drski" Dalić, umjesto da se posipa pepelom po glavi, "arogantno" izjavljuje: "Mi smo u Njemačku doveli 100 tisuća ljudi koji su nas pratili". Kaže moj prijatelj na to: "E, da smo 8. maja 1945. doveli u Berlin 100 tisuća Hrvata, Berlin još ne bi pao" ili tako nekako. U šest godina koliko Dalić vodi našu nogometnu reprezentaciju jedva su dočekali jedan neuspjeh i sad se Dalić našao na "brisanom prostoru", na udaru jugofila i orjunaša poput Ivaniševića, Klasića, Jakovine, Markovine.... Na osobu poput Dalića se u Hrvatskoj dugo, zapravo predugo, čekalo. On je istinski Hrvat, čvrsti katolik i k tome još uspješan. Zato je stalna meta ljevičara, jugofila i orjunaša. Međutim, drugovi, jedan poraz ne znači da se trebate previše radovati. Samo treba ostati jobovski strpljiv i čekati prvi naredni veliki uspjeh naše repke. A, poznajući Dalića i naše momke iz repke, siguran sam da će on uskoro opet doći. Ivan Tomić rišničanin na fejsu vidi jako dobro: "Orjuna je došla na svoje. Svi koji ne vole Dalića i Hrvatsku došli su na svoje!"

Došao je na svoje, na primjer, i Ivica Ivanišević, "novinar" Slobodne Dalmacije. Naš Ivica voli "istoriju" pa svako malo zakorači unatrag. Kaže Ivica: "Kao Hrvat sam u jesen 1993. osjećao duboki sram, za razliku od ganutog i ponosnog ministra Anušića". Čega se to splitski Jovan tako duboko srami? Hrvatski tjednik dešifrira Jovaniševićev sram. Naime, u jesen 1993. njegova voljena JNA nije pokorila dolinu Neretve i došla do Splita, a Armija BiH je "kihnula" pred HVO-om pa je propalo protjerivanje Hrvata. Ivica zna kako je "grubo" kad sam od sebe moraš okrenut glavu.

Srećom pa sudac nije pao u ruke Igoru Štimcu

"Istoričar" Hrvoje Klasić i dalje nas podučava: "Partizanima se može ponositi cijela Europa..." Naravno engleski, škotski, nizozemski, belgijski i svi ostali "europski partizani" cijene podršku Klasića i herojstvo njegovog rođaka Mike Špiljka, zahvalni za sve što su učinili za Hrvatsku. Naročito za onih pola milijuna ubijenih nakon rata. Zamjena za laž je prilagođena istina.

Koliko puno Hrvateka nije bilo u partizanima, a ipak im šumi u glavama...

Nizozemski "sudija" Danny Makkelie naguzio nas je u 98 minuti. Pitam se: kako se zove seks od 98 minuta? No, ima Božje pravde. Ni njegov tur nije ostao

pošteđen. EU "pederacija" nogirala ga je s Europskog prvenstva. Noga u tur i ravno natrag u Rotterdam. Još da dopadne u šake Igora Štimca pa da nam zadovoljstvo bude potpuno.

U modernoj terminologiji seks od dvije minute zove se "mali znak pažnje". Muškarci mijenjaju žene, a auti su im zbog "saharskog pijeska" i dalje musavi. Neobjektivni hrvatski mediji nisu istakli lijep jubilej Srbije. Komšije do susreta s Engleskom nisu na Europskom prvenstvu pune dvadeset i četiri godine primili nijedan gol. Svaka čast! Osobito kad se uzme u obzir da se dvadeset i četiri godine nisu bili ni plasirali na EU nogometno prvenstvo. Mi se ne možemo pohvaliti s takvim dometom.

Hrvatski jal ne može podnijeti tuđi uspjeh

Inače Hrvateki jedva čekaju da im se njihovi športski favoriti vrate kući na štitu. To je sad doživio i Zlatko Dalić. Minuli rad športaša se među Hrvatekima ne računa. Nešto ranije to isto je doživio boksač Filip Hrgović. Zamislite koji je tek on luzer. Doživio je prvi poraz u profesionalnoj karijeri! Kao da je svijet pun neporaženih boksača. Filip je izgubio do sada samo jedan susret u profesionalnom boksu. Usput rečeno, samo jedan je otišao iz tog grubog športa neporažen - Rocky Marciano. Italo-Amerikanac Rocky dobio je četrdeset i devet borbi za redom i, opreza radi, napustio profesionalni boks. Na žalost, bilo bi bolje da je nastavio. Naime, od novca zarađenog boksom kupio je privatni zrakoplov i uživao u letenju sve dok se jednog dana nije srušio i poginuo. Ponekad je sreća relativan pojam. No, ostao je jedini boksač teške kategorije koji nikada nije izgubio bitku u ringu. A Hrgović je još živ, zdrav i u snazi. Treba mu samo dobar kubanski trener i spartanske pripreme pa će Filip, usprkos domaćim farizejima, opet na vrh. Hrvatski jal prosto ne može podnijeti tuđi uspjeh!

Da je Vedrana Rudan rođena u Indiji štivali li bi je kao svetu...

Na Svjetski dan meteorologa navodno je napokon izašao dugo očekivani Meteorološki bilten s popisom svih prirodnih pojava, ustanova i pojedinaca koji u Hrvatskoj vedre i oblače.

FOTO: Screenshot

Sramni čin Crne Gore

Svijet se munjevito mijenja. Ne baš na bolje. To je jasno i zadnjem apolitičnom Ličaninu, ali naši tzv. vladajući to još ne kuže. Sve se "okreće na glavu". Čitam da se nekada ženskim gaćicama mogao oprati automobil, a danas se ne mogu obrisati ni naočale.

Sada je "drugo oko u glavi" malo proškiljilo i izglasalo nekakvu rezoluciju o genocidu u Jasenovcu. U praksi to znači da je jedna članica NATO pakta optužila drugu članicu NATO pakta za genocid. I nakon ove musake, Crna Gora s punim pravom očekuje da ju Hrvatska srčano podrži na njenom putu ulaska u Europsku uniju. Unatoč nekim mlakim prijetnjama Plenkovića o uzvraćanju na ovaj sramni čin Crne Gore, siguran sam da Hrvatska tu neće zakazati.

Više od sedamdeset godina je trebalo da se raskrinka jedna povijesna laž

Pored ovako "muškog" stava Hrvatske, postoji objektivna mogućnost da se u parlamentu Crne Gore crnogorska okupacija dubrovačkog zaleđa iz 1991. kao i

granatiranje "Groda" proglasi još jednim hrvatskim genocidnim činom. Tako bi Crna Gora i Srbija - barem što se tiče "genocida" - mogle povesti s dva prečma jedan.

Poltroni svih zemalja uozbiljite se kad se već proleter i svih zemalja nisu ujedinili. Da se SDP pita opet bi uslijedila hrvatska šutnja

Hrvatska i dalje pronalazi nove i nove grobnice pobijenih ljudi. Zadnja je pronađena na smetlištu otpada kod Petrovačkog dola. Javio se i glavni Državni odvjetnik Ivan Turudić: "Za zločine su odgovorni počinitelji, ali i oni koji su znali za njih, šutjeli i danas o njima šute". Dosad je šutnja bila zlato - ili tako nekako. Recimo, Peđa Grbin misli da je vrijeme povratka Mladena Bajića i proglašavanje šutnje kao temeljnog ljudskog prava civilizacijski doseg za što će se njegov SDP u oporbi zdušno boriti. Kad već Crna Gora šuti kao zalivena o invaziji na dubrovačko zaleđe 1991. onda je jedini pravi hrvatski odgovor tzv. "gromoglasna" šutnja. Dobro je biti dobar, ali ponekad treba biti i pametan.

Sportske novosti su se odrekle Luke Modrića iako im je ovaj još nedavno bio potreban kao kruh... Kako to? Možda su novinari Sportskih prešli na dijete...

Pastiri na Cresu imaju velike nevolje s divljim svinjama koje im ubijaju ovce. U Ministarstvu im je savjetovano da onda uzgajaju divlje svinje. Njima ovce ne mogu ništa!

Joško Jeličić odlazi s HRT-a kao nogometni komentator. Ostaje jugo-golman Tomislav Ivković. Politička nota je očita. Joško je vjernik, domoljub i zanimljivi komentator. Tomo je "apolitičan", danas i u vrijeme agresije na domovinu. Međutim, nogomet je ispolitiziran do "daske". Bilo bi cinično da Joška zamjeni Jurica Pavičić. Čovjek koji "kuži" nogomet bolje od Ante Tomića i Vedrane Rudan zajedno. Tomo Ivković ima pravo biti apolitičan. Što će politika golmanu koji je jedini u povijesti obranio dva penala Diegu Maradoni. Ali što o nogometu zna i što nam može otkriti debeljuškasti Jurica sa svoje dvije lijeve noge? I lijevom glavom. Piše naš znalac nogometa Jurica Pavičić: "Dalić je osjetio nešto novo: neuspjeh". Potom mudro analizira: "Čovjek koji fratarski važe riječi..." Pazite, ovaj ne samoupravni izraz - fratarski. Umjesto da važe progresivno i napredno, on fratarski "dejstvuje" na omladinu, navijače i orjunu. Juricu, ofenzivnog bezveznjaka Slobodne Dalmacije, smeta jedna stvar, a to je što on misli da je Dalić postao "trener reprezentacije slučajno - usred jeseni". Onako usput, Dalić nikada nije bio trener reprezentacije. On je postao izbornikom ili selektorom reprezentacije, a treneri su bili Ladić, Čorluka itd. Dalić nije "loš gubitnik" kako misli naš Jure. U stvari, on to ne misli. On to samo žarko želi. Za sada, na sreću, kod njega sve još ostaje samo na željama... orjunaškim.

Trebaju li Hrvatine dograbiti batine da s HRT-a otjeraju Anti-hrvatine?

Počele su osmofinalne utakmice Europskog nogometnog prvenstva. Znatno oslabljena Italija igrala je sa samoupravnom Švajcarskom. Talijani su istrčali bez svog suca bezveznjaka Danny Makkelija koji je sudio tekmu s Hrvatskom. Eliminacija Hrvatske bila je dar njegovom suprugu(zi) Talijanu od strane Europske nogometne "pederacije". Tako oslabljeni Talijani bez Dannyja bili su

lagan plijen škrtih i racionalnih Švicaraca. Ni da je dražesni Danny mrdnuo turom ne bi im mogao pomoći dobiti ovu utakmicu.

Švicarska čak nije ni igrala u punom sastavu. Igrao je samo jedan Albanac Xhaka. Ostali čekaju susret sa Srbijom koju su već na dva svjetska prvenstva izbacili iz natjecanja. Zašto imaju pik na "genocidne" nacije još nije do kraja razjašnjeno. Ekipe iz Slobodne Dalmacije nešto sluti, ali mudro muči i čkomi. Usput, svi moji prijatelji bez izuzetka navijali su, ili slobodnije rečeno zavijali su, za Švicarce. Dvojica od njih čak vode beskonačni spor s bankama zbog kredita u švicarcima. Talijani su se uzalud branili protiv Švicaraca. U 50-toj minuti je bilo 2:0 za Švicarce. Da smo se mi pored Dannyia ipak uspjeli prošvercati u drugi krug pa sad igrali sa Švicarskom, prvi bi gol primili negdje u 88. minuti...

Prisjetio sam se Škore

Moram pohvaliti Facebook. Podsjetili su me na jedan moj post od prije četiri godine. Evo da jednom maznem nešto od sebe, a ne uvijek od drugih. Dakle 29. lipnja 2020. napisao sam: "Moje zanimanje za Škoru postalo je intenzivnije nakon što sam prvi put čuo najljepšu baladu Domovinskog rata - 'Matu'. Onaj tko napiše riječi i sklada glazbu za Matu ulazi u najmanju ruku u hrvatsku glazbenu povijest..."

Naši ljevičarski mediji pišu samo o onome što im odgovara

Mark Twain je napisao: "Uvijek govori istinu. Na taj način ne moraš pamtititi što si rekao". Jel' tako, drugovi povjesničari s Filozofskog faksa u Zagrebu?

<https://direktno.hr/.../vucic-sokiran-teroristickim.../>

/

NAROD.HR

1. srpnja 1966. rođen Jean Michel Nicolier - potaknut televizijskim snimkama dolazi braniti Vukovar – narod.hr

ZORICA GREGURIĆ: SYNOPSIS

UDRUGA ZAGREBAČKI DRAGOVOLJCI BRANITELJI
VUKOVARA
CENTAR ZA POTPORU I INKLUZIJU U ZAJEDNICI

HAZU I TUĐMANOVA BISTA

PROMOCIJA KNJIGE AKADEMIKA PEČARIĆA

SYNOPSIS

Zagreb, 25. lipnja 2024. godine

1. Himna

2. Moderatorica Zorica Gregurić:

Poštovani i dragi prijatelji,
pozdravljam vas u ime Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara i
Centra za potporu i inkluziju u zajednici
molim Vas da vaše mobilne telefone prigušite, prije odavanja minute šutnje

Minuta šutnje:

Odajmo počast onima koji nisu žalili darovati ono najvrijednije što su imali za ono najsvetije čemu su težili neovisnu, slobodnu Hrvatsku. Zastanimo na trenutak u mislima sa svim poginulim hrvatskim braniteljima i domoljubima i sa prvim hrvatskim predsjednikom dr Franjom Tuđmanom.
Neka im je vječna slava i hvala!

3. Pozdravi i uvod

Čast mi je danas pozdraviti sve vas nazočne kao i one koji će nam danas govoriti o knjizi **HAZU I TUĐMANOVA BISTA**, a to su ugledni zagrebački odvjetnik Željko Olujić, poznati novinar i publicist Mato Kovačević, te osobu odgovornu za današnje okupljanje akademika Josipa Pečarića.

No prije nego prepustim riječ našem prvom predstavljaju mogu reći kako su nam upravo knjige s ovakvom tematikom nasušna potreba. Kada nas već toliko vraćaju u prošlost pokušavajući i nadalje stigmatizirati stoljetnu težnju Hrvatica i Hrvata za suverenom i neovisnom državom te nacionalnim identitetom vrijeme je

prihvatiti izazov te konačno znanstveno, pravno, povijesno i društveno raščistiti i očistiti našu povijest od falsifikata, a falsifikatore jednostavno lustrirati. Radikalni potezi mnogi će pomisliti no nužni jer svjedočimo svakodnevno upravo bestijalnim nasrtajima na bilo kakva iskazivanja hrvatskog nacionalnog identiteta te domoljublja. Zato nam i jesunvažni uz aktivna djelovanja na pravnom, političkom i društvenom planu upravo pisani tragovi, a tko je pozvaniji u tome nego hrvatski znanstvenici koji poput akademika Pečarića koji žive i dišu Hrvatsku.

4. Željko Olujčić

Prepuštam sada riječ čovjeku koji svoju Hrvatsku živi i za nju djeluje na razne načine.

Poznati zagrebački odvjetnik i stručnjak za kazneno pravo, rodio se 11.01.1947. u Zagrebu.

Školovao se u Zagrebu, studirao pravo, povijest umjetnosti i sociologiju, diplomiravši 1972. godine na Pravnom fakultetu Sveučilištu u Zagrebu.

Studirao je kazneno pravo na postdiplomskom studiju Pravnog fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Odvjetničku je karijeru počeo kao odvjetnički vježbenik kod dr. Aurela Krstulovića, također u Zagrebu. Osamostalivši se, preuzeo je mnoge pravno, ali i politički teške slučajeve. Hrabro je branio žrtve jugokomunističkih pogroma; od nepoznatih albanskih vojnika na vojnome sudu u Zagrebu ili hrvatskih studenata iz doma na Lašćini do dr. Franje Tuđmana, dr. Andrije Artukovića, Azema Vllasija. Koliko su god „politički slučajevi“ u komunističkoj Jugoslaviji bili unaprijed izgubljeni, njegovi su mu klijenti ostali zauvijek zahvalni, znajući što im je sve činio i izvan same odvjetničke dužnosti. Zalagao se za poboljšanje uvjeta njihova života u kaznionicama, molio je, iako bez upute obitelji, pomilovanje za dr. Andriju Artukovića, i time barem na neko vrijeme odgodio izvršenje kazne ukazujući i komunističkim vlastima na težinu čina koji su spremale. Kako je poznato, one su na kraju i odustale od pogubljenja dr. Andrije Artukovića.

Iskrena odanost Hrvatskoj izložila je Željka Olujčića mržnji i napadima jugokomunističkog režima. Oduzeli su putovnicu njemu i njegovoj obitelji, podmetali mu provokatore, tjerali njegove vježbenike da rade protiv svoga principala, prijetili se i na svaki drugi način nastojali zapriječiti njegovo domoljublje.

Još u ljeto 1988. godine Željko Olujčić počeo je raditi na svojoj knjizi o suđenju dr. Artukoviću, kojom je razotkrio ne samo podvale jugokomunističkog režima u tome slučaju nego i sve laži protiv cijeloga hrvatskog naroda i nepravnost vladajuće klike.

U „Glasu koncila“ i tada najslobodnijemu laičkom listu „Danas“, Željko Olujčić nizom temeljitih i oštrih kritika već u to doba sve potpunije i šire dokazuje

primitivnost i kriminalnost jugokomunizma i bez Miloševića, a pogotovo s njime na čelu.

Više od godinu dana nakon toga, 1989; osnivaju se i prve stranke kao plod javnog istupanja neznatnog broja hrvatskih intelektualaca koji su se usuđivali prekinuti dugogodišnju „hrvatsku šutnju“ i iznijeti iskonsku težnju cijeloga hrvatskoga naroda.

Među njih se, sasvim sigurno ubraja i Željko Olujić.

Mnogim desecima stručnih, publicističkih i drugih javnih članaka i istupa Olujić je pridonio krojenju naše političke misli i zbilje, uvijek shvaćajući politiku svojom domoljubnom dužnošću, a ne načinom da sebi namakne korist. To mu je priskrbilo javne simpatije i povjerenje, a iz toga i mjesto prvoga demokratski postavljenoga javnog tužitelja RH.

Na tužiteljskoj je dužnosti Olujić od 1990-1992 godine podnio glavni teret hrvatskoga pravosuđa u obračunu s još prijetećom jugokomunističkom silom. Odbijao je naredbe iz Beograda, javno kao prvi hrvatski službeni dužnosnik, izrekao da neće surađivati s beogradskim „saveznim“ tužiteljem, ponovno uzeo u obranu hrvatskog predsjednika

Tuđmana, kojega su u Beogradu htjeli osuditi za veleizdaju i time pružiti izliku JNA za napad na Hrvatsku u siječnju 1991. Pamti se Olujićev govor održan u Hrvatskom Saboru 25.1.1991. U isto se vrijeme Željko Olujić znanstveno i djelom borio za uspostavu pravnoga sustava i prakse kakva dolikuje hrvatskoj europskoj orijentaciji.

Na istupima u zemlji i inozemstvu stekao je mnogo povjerenja, simpatije i prijatelje, stekavši poštovanje, organizacija „Amnesty international“ i „Helsinki watch“ koje su ublažili svoj neobjektivni pritisak na Hrvatsku nakon interevencija njezina državnog tužitelja.

Postao je članom Pravničkog kanadsko hrvatskog udruženja, bio na savjetovanju kod američkog saveznog tužitelja a od strane američkog predsjednika G. W. Busha, kasnije proglašen počasnim građaninom Teksasa.

Nakon povratka u odvjetništvo i dalje intenzivno javno nastupa, a obranu mu pred Županijskim sudom u Zagrebu povjerava i general Mirko Norac.

Dobiva licencu kao branitelj pri međunarodnom kaznenom sudu za područje bivše Jugoslavije gdje brani niz osoba optuženih za ratni zločin.

Svi uživamo u njegovim kolumnama britka stila no još više pratimo rad kao onog tko pravno štiti od uobičajenog progona državnih institucija upravo one koji su najzaslužniji za današnju modernu državu – hrvatske branitelje. Specijalizirao se je za kazneno pravo i poznat je kao branitelj u nekim od najpoznatijih suđenja u posljednjih nekoliko desetljeća.

Zahvaljujem gospodinu Željku Olujiću.

Naš slijedeći govornik je:

5. Mate Kovačević

Mate Kovačević hrvatski novinar, publicist i politički analitičar rođen je 5. studenog 1962. u Tomislavgradu. Školovao se u rodnom gradu, Bolu na Braču, Splitu Zadru i Zagrebu. Na Filozofskom fakultetu u Zadru diplomirao je 1988. hrvatski jezik i književnost. Radio kao profesor hrvatskoga jezika u Osnovnoj školi u Desiniću i Srednjoj školi u Čazmi. Godine 1989. je u uredništvu Glasnika HDZ-a, a od 1990. do 1992. odgovorni je pa glavni urednik političkoga tjednika Glasnik. U Ministarstvu obrane izvršni urednik je urednik Hrvatskoga vojnika 1992. i 1993. Urednik Dnevnoga pregleda stranog tiska u Hini i pomoćnik glavnoga urednika od 1994. do 2000.

Godine 1995./96. u uredništvu je Hrvatskoga obzora. Danas je novinar u redakciji kulture u Hini. Suradnik je Ogranka Matice hrvatske Zadar i časopisa Zadarska smotra te dvogodišnjega međunarodnoga jezikoslovnog skupa Domaća rič u Zadru.

Nositelj je odličja Reda Stjepana Radića i Spomenice domovinske zahvalnosti iz 1995. godine.

Djela

Hrvati Herceg-Bosne: narod koji nestaje, HKZ-Hrvatsko slovo, 2007.

Bespuća hrvatske politike, Naklada Svitava, 2009.

Kraj vremena veleizdajnika? (suautor: Josip Pečarić), 2009.

Thompson : u očima hrvatskih intelektualaca: bilo je i to jednom u Hrvatskoj (suprireditelj: Josip Pečarić), 2009.

Hrvatska i balkanski savezi, HKZ-Hrvatsko slovo, 2012.

Pet stoljeća borbe za Hrvatsku : književnost, historiografija, politika, jezikoslovlje,

HKZ-Hrvatsko slovo, 2013.

Sudbina hercegbosanskih Hrvata - Suverenost u okviru EU federalizma, HKZ-Hrvatsko slovo, 2014.

Petnaest mračnih godina (2000. – 2015.), HKZ-Hrvatsko slovo, 2015.

Biljezi hrvatskoga identiteta: zemljopis, politika, vojništvo, povijest, arheologija, književnost, književna povijest, jezikoslovlje, HKZ-Hrvatsko slovo, Zagreb, 2016.

Herceg -Bosna: Kulturni, politički i državnopravni identitet, Ogranak Matice hrvatske

Čitluk, Čitluk/Zagreb, 2019.

Stoljeće borbe za hrvatsku državu, HKZ-Hrvatsko slovo, Zagreb, 2022.

Putovima Hrvatskoga proljeća, Ogranak Matice hrvatske u Zadru, Zadar, 2023.

Croatia, Croatian institute for health insurance, 1997.

„Dobro ustrojena država koja skrbi o vlastitoj sigurnosti, pa i kulturi, ne treba se bojati sličnih projekata. Bilo je pokušaja da se procesom tzv. detudmanizacije provede obrnut postupak, no na njihovu žalost, sve im je bilo uzalud.“

Piše za Hrvatsko slovo. Sudionik je tribina i okruglih stolova u organizaciji Hrvatskog kulturnog vijeća, Hrvatskog slova, Udruge za hrvatski identitet i prosperitet i dr. Zahvaljujem Mati Kovačeviću prije nego kažem nešto našem dragom akademiku pročitat ću pjesmu njegovog studenta i doktora znanosti Ghulan Farida,

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,
Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.

Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.

Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.

Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim tisućama vi ste dobar muž

Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek.

6. Josip Pečarić

Rođen je u Kotoru 1948. godine. Diplomirao i magistrirao elektrotehniku a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom „Jensenove i povezane nejednakosti“; Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu

Sveučilišta u Zagrebu , voditelj seminara „Nejednakosti i primjene“; na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU od 2000. godine, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim časopisima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je „veliko ime u teoriji nejednakosti“. Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta.

Najplodniji je hrvatski znanstvenik s oko 1300 znanstvenih radova iz područja matematike, te više od 190 publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

Josip Pečarić je dopisni član ugledne i prestižne Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše:

„Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano- inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

A sada ću vam pročitati još jedan opis pažljivo poslušajte jer nije problem pogoditi tko stoji iza njega.

„Josip Pečarić, hrvatski je matematičar i akademik , u javnosti poznat kao amaterski povjesničar i publicist, ponekad kontroverznih, a ponekad ridikuloznih stavova . Autor je više pseudopovijesnih djela koja negiraju holokaust i genocid koji su počinile ustaše te se aktivno zalaže za povratak fašističkog pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku . Iako po struci matematičar snažno se zauzeo da istaknuti povijesničar Ivo Goldstein ne postane član HAZU-a jer je dokazao „genocidnost hrvatskoga naroda“.

Svoje nacionalističke pamflete sastavljene od otvorenih pisama pod nazivom „Za ponosnu Hrvatsku“; posvećuje na naslovnoj stranici osuđenim ratnim zločincima: Dariu Kordiću , Slobodanu Praljku , Tuti Naleteliću i drugima. Zalagao se bojkot govora predsjednika Stipe Mesića u HAZU. A pokrenuo je i peticiju za puštanje ratnog zločinca Branimira Glavaša iz zatvora.“

Osim što nakon ovoga mogu čestitati na svemu onome za što ga jugoslavenski relikti zapeli u izmišljenoj tzv. slavnoj prošlosti optužuju, velika mi je čast

predstaviti vam danas autora knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA hrvatskog akademika Josipa Pečarića.

6. Moderatorica Zorica Gregurić:

Zahvaljujem akademiku Josipu Pečariću na ovom izlaganju te mu od srca želim još više plodonosnih djela koja ostavljaju trag kako o Hrvatskoj državi i njenom narodu ali i o čovjeku koji je toliko ljubio i unatoč svim poniženjima, hrabro nastavlja borbu za istinu, za pravdu za budućnost no još više za sadašnjost u kojoj ćemo konačno ostvariti i dosanjati san naših predaka - LIJEPU I NAŠU!

Zahvaljujem svima vama poštovani i dragi prijatelji s molbom da ne posustanemo. Život je i tako i tako borba pa neka onda bude borba za vrednote koje su nam upisane u gene i u naš mentalni sklop, u koji nam danas žele ugraditi matrice koje nemaju nikakve veze s našom kulturom i tradicijom. Krunica oko vrata nas hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu bila je ne samo znak i predanje milosti i božjoj zaštiti, nego i vidljivi znak zajedništva i prepoznavanja pripadnosti istom hrvatskom tijelu.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR - UKLANJATELJ
(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI KOVAČIĆU,,(AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 3.),,

Date: Sun, 12 May 2024

From: Kuzma Kovačić

To: Josip Pečarić

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojkii Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*

Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O

istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

1. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
2. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
3. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.
5. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zelivratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljiavao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'!

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobilicu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*. Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE« NAKON
»POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivica Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ UZRUJALA
'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM POSTJUGOSLAVENSTVU
MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je “lijevi politički totalitarizam” nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosego „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslovenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je “knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine“.

Ona poprma karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslovenstvu i postjugoslovenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

“U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije”, istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslovenstva i post-jugoslovenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslovenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je poštenu četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.

DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

USPOMENI NA NAJVEĆEG DOMOLJUBNOG NOVINARA I SNIMATELJA OSKARA ŠARUNIĆA

Prije više od sedam godina sve nas je šokirala vijest:

ZBOGOM, OSKARE: ODLAZAK NAJVEĆEG DOMOLJUBNOG FOTOGRAFA I SNIMATELJA

Autor: Snježana Vučković Srijeda, 07. lipnja 2017.

<https://www.dnevno.hr/domovina/zbogom-oskare-odlazak-najveceg-domoljubnog-fotografa-i-snimatelja-1031588/>

Veliki hrvatski domoljub Oskar Šarunić je bio dragi prijatelj cijeloj obitelji Pečarić. Prijateljstvo je u studentskim danima s mojim bratom, a kasnije i sa mnom i mojom obitelji. Šalio sam se i govorio da je moj osobni snimatelj. Dovoljno je samo pogledati niz tj. izbor snimaka koje je ostavio na youtube-u:

akademik Josip Pečarić - Dnevnik u znaku "Za dom spremni"

Apr 21, 2017

https://www.youtube.com/watch?v=aKtVa_o690c&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=14

akademik Pečarić i dr. Stjepandić NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE

Mar 6, 2017

https://www.youtube.com/watch?v=CGSbzC2500Y&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=24

Predstavljanje knjige Zvonimira Hodaka "LIJEVOM NAŠOM".

Sep 16, 2016

https://www.youtube.com/watch?v=dZCFUkc-GP4&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=72

akademik J. Pečarić - DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE

Nov 30, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=a6sDh6YYSvk&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=98

Nova knjiga akademika Josipa Pečarića - Pakostane

Nov 29, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=hnx_aqO6gCA&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=99

HNES tribina - Kulturocid u današnjoj Hrvatskoj

Jun 30, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=EQGYEf5mptI&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=114

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA.

Jun 26, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=Xyf9bqxHPCA&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=116

akademik Josip Pečarić "PROPADE IM CRVENA HRVATSKA"

Mar 27, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=ZvJQHZZOoj8&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=139

ETIČKA OSUDA ZA VELEIZDAJU

Apr 19, 2015

https://www.youtube.com/watch?v=zYbE9K1dQE4&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=135

akademik Josip Pečarić - AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU

Oct 23, 2014

https://www.youtube.com/watch?v=Uwba-BZgppo&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=158

akademik J. Pečarić SRAMOTNI SUD U HAAGU

Oct 11, 2014

https://www.youtube.com/watch?v=N3zPUYF3hqw&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=164

Ankica i Josip Pečarić "Strossmayerova oporuka"

Sep 29, 2014

https://www.youtube.com/watch?v=7rdgN_7YkjQ&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=166

akademik Josip Pečarić "TRIJUMF TUĐMANIZMA"

Aug 17, 2014

https://www.youtube.com/watch?v=Br9_28W-eDI&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=193

Akademik Josip Pečarić «Vukovar i njegov stožer»

Dec 13, 2013

https://www.youtube.com/watch?v=jE3YFNzO_1A&list=UU7UNjVQmyd3IM_FgahYqsEQ&index=210

akademik Josip Pečarić: HAJKA NA THOMPSONA

May 1, 2013

https://www.youtube.com/watch?v=ZHp0PZ_6MIQ&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=249

Rasizam domaćih slugu akademik Pečarić

Feb 6, 2013

https://www.youtube.com/watch?v=MBERyLsI_i8&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=275

Akademik Josip Pečarić-Rasizam svjetskih moćnika

May 12, 2012

https://www.youtube.com/watch?v=2k6oVeHvCiE&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=332

akademik Josip Pečarić predavanje u Matici hrvatskoj

Jan 16, 2012

https://www.youtube.com/watch?v=WgI2Jq32kXQ&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=356

Predstavljanje knjige Mladena Pavkovića - "general pukovnik MLADEN MARKAČ

Oct 7, 2011

https://www.youtube.com/watch?v=b97SMb1RUMQ&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=384

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Oct 7, 2011

https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=385

akademik Pečarić za Thompsona

Jan 22, 2011

https://www.youtube.com/watch?v=L_ZWqniFY8&list=UU7UNjVQmyd31M_FgahYqsEQ&index=541

Mislim da bi vam najzanimljivije bilo pogledati kako sam predstavio knjigu Mladena Pavkovića jer sam tada pročitao i pismo hrvatskih akademika i biskupa VS UN-a o kojem sam napisao i knjigu:

J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Oct 7, 2011

https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY&list=UU7UNjVQmyd3lM_FgahYqsEQ&index=385

YOUTUBE.COM

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Predstavljanje knjige MLADENA PAVKOVIĆA „GENERAL PUKOVNIK MLADEN MARKAČ" petak, 30. rujna 2011. 18 sati "Zlatna dvorana" Hrvatskog instituta za povijest, O...

KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: ANKIČINA PRIČA

Moja Ankica bi moje tekstove pročitala prije nego bih ih slao. Da je među nama sigurno bih u jučerašnjem tekstu KAKO UMJESTO SEBI ZAMJERAMO HRVATSKIM VELIKANIMA: TUĐMAN u kojem sam pisao o našim devedesetim godinama prošlog stoljeća i boravcima u Australiji predložila da iz knjige o Australskim Hrvatima stavim i njenu priču a koju je tada objavio *Spremnost* iz Melbournea:

Sjedeći u autobusu Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih. Evo ih s mojim opaskama.
Objavljena su tri komentara, a o Hrvatskoj je samo jedan pa dajem samo taj:

"Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom."

Treba li ovo komentirati? Pametniji Srbin od mnogih u Hrvatskoj.

Tuđman je umro i kao što vidimo sve je po starom. Čak i formalno: Pupi je i u vlasti i u oporbi. Formalno je i DP u vlasti, ali kad budu tražili malo više od mrvica, tj. ono što Pupi ne odobri odlučuje 'velika koalicija lijevih stranaka: HDZ, SDP i Možemo'.

Je li Srbin u Adelaideu unaprijed znao da će Thompson u pjesmi *Kletva kralja Zvonimira* pjevati:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

A što su radile sve vlasti u RH od Tuđmanove smrti do danas? I tko ih je birao? Jesu li one osim takvog odnosa prema braniteljima 'ratovale' s Tuđmanom boreći se da opstanu laži o Jasenovcu, a Tuđman je zbog istine bio i u zatvoru.

Jesu li glavnog zagovaratelja laži o Jasenovcu predlagali u HAZU prije 12 godina, a drugog koji je u to vrijeme uklonio Tuđmanovu bistu iz HIP-a Slavonski brod, koji je još objavljivao glupave napade na HRVATSKOG predsjednika, pa su ga predlagali i ove godine?

Naš sjajni kolumnist i književnik dr. sc. Damir Pešorda je komentirao neizbor ovog drugog u tekstu NENAŠI OD GLAVE DO PETE („Hrvatski tjednik“, 6- 6-2024.):

„Žestoki Andrićevi zagovornici u Jutarnjem i drugim medijima osuli su drvlje i kamenje po Pečariću, kojega drže najodgovornijim zato što Andrić nije dobio dostatan broj glasova akademika da postane član Akademije, ističući da je gore navedena Andrićeva averzija prema Tuđmanu bila jedini razlog zašto Andrić nije primljen.

Međutim, propuštaju navesti ključni Pečarićev argument kada su akademski kriteriji u pitanju – Andrićev znanstveni opus jednostavno je preskroman, dostatan možda za profesorsko mjesto na kakvom provincijskom sveučilištu, no ne i za članstvo u Akademiji! Opet, kada su i Mašu Kolanović primili u Razred za književnost HAZU-a iako ni jezik hrvatski ne priznaje, mogli su i Andrića. Ipak je on, kako veli Jurica Pavičić, nekakav katolik, umjereni konzervativac. Ono domobran, s jednom nogom u partizanima. Pavičić se, za razliku od Kekina, razumije u nijanse. Da rezimiramo, HAZU nam nije bogzna što, ali još nije pao u ruke kekinovaca, pa Andrić, Đikić i Ivo Goldstein Drobilica za sada (podcrtao JP) ostaju vani.“

Zašto sam podcrtao ovo 'za sada'?

Pogledajte prijateljsku sugestiju jednog kolege iz Akademije:

Sada se trebaš zapravo pritajiti jer sam gotovo siguran da će promijeniti pravilnik o radu Skupštine s obrazloženjem da se ne dozvoljavaju politički motivirane primjedbe na izbor članova koji su prošli Razred (dat će neku alternativu, kao npr. da možeš dobiti na uvid kandidaturu i dostaviti Razredu eventualne primjedbe. Znači ja sam siguran da ako se ne pritajiš nećeš više formalno uspijevati na Skupštini ako takvih slučajeva bude ubuduće.

Meni je zabavno to oko pravilnika.

Kao što znate akademik Ivica Kostović je u Zagrebu na predstavljanju moje knjige (J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.) tvrdio da su dva uspješna suprotstavljanja cijelom razredu koji predlažu po njima najbolje kandidate iz područjatog razreda ravno čudu.

To i Pešordin zaključak pokazuje da nije nelogičan prijateljska sugestija kolege iz Akademije.

Da je u pitanju prethodna uprava ne bih dvojio da će se tko nešto i dogoditi, ali sumnjam kada je u pitanju današnja uprava.

Prije svega meni je smiješno politikom nazvati napade na Utemeljitelja države. To je sve drugo samo ne politika. Ako bi to doista bilo tako onda bi se ipak pokazalo točnim da je HAZU zapravo SAZU iz mog govora u Akademiji.

Još je gore po Akademiju da bi tako dovela u dvojbu samu sebe i činjenica da uma u svom nazivu riječ ZNANOST.

Pa zar je moguće da dr. Pešorda upozorava a Akademija to ne vidi kako su *'ključni Pečarićev argument kada su akademski kriteriji u pitanju – Andrićev znanstveni*

opus jednostavno je preskroman, dostatan možda za profesorsko mjesto na kakvom provincijskom sveučilištu, no ne i za članstvo u Akademiji!

Podsjetit ću i na riječi s predstavljanja moje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“: „Za akademika Pečarića akademik Neidhardt je kazao da je matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike, u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg je objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

„Rijedak je primjer da jedan akademik piše knjigu o drugom akademiku, pogotovo znanstvenik o umjetniku. Prvi predsjednik naše Akademije Franjo Rački na otvorenju Akademijine palače 1884. rekao je da se u ovom hramu rukuju znanost i umjetnost. I doista, u Hrvatskoj akademiji na djelu je sretna sinergija znanstvenika i umjetnika koja obogaćuje naš stvaralački duh i potiče našu kreativnost.

Upravo zahvaljujući toj sinergiji i komplementarnosti znanosti i umjetnosti Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti opravdava svoje ime i profilirala se kao institucija od najvišeg ugleda i povjerenja, koja radom svojih članova te znanstvenih i umjetničkih jedinica obogaćuje intelektualni i duhovni život Hrvatske, ali i Europe i svijeta. Da parafraziram Franju Račkog, ovom knjigom se znanstvenik Pečarić rukuje s umjetnikom Kuzmom Kovačićem“, rekao je akademik Neidhardt

<https://www.culturenet.hr/hr/akademik-kuzma-kovacic-knjiga-akademika-josipa-pecarica/187421>

<https://bezczure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-akademik-kuzma-kovacic/>
<https://narod.hr/kultura/kipar-kuzma-kovacic-zalosti-me-sto-je-oltar-domovine-izgubio-funkciju-i-sto-moje-kovanice-kuna-odlaze-u-povijest>

Zapravo sama ideja takvog pravilnika podsjeća me na moj dolazak u Zagreb. Postojao je pravilnik po kome su se sredstva za znanost davala kao nagrade za objavljene znanstvene radove. Kada su vidjeli da ja objavljujem najviše radova, odlučili su mijenjati pravilnik. Po novom pravilniku bi se to odnosilo samo na radove iz tekstilne struke.

I tada se radilo o nekakvom 'Pečarićevom pravilniku', zar ne?

Meni je bilo degutantno jer su znali da je dolaskom u Zagreb moja Ankica ostala bez posla. Jednom članu Savjeta koji nije bio iz tekstilne struke prigovorio sam zbog takvog pravilnika koji je bio očito uperen protiv mene jer sam se eto drznuo uzimati novce koji su sebi namijenili profesori iz tekstila. On mi je odgovorio:

„Tebi je Bog dao talent, pa neka Ti Bog i plati;“

Sjajno, zar ne 😊.

Pravilnik nije donesen jer su na Sveučilištu odlučili da se novci za znanost dijeli svim znanstvenicima, tj. jest uvedene su tzv. glavarine.

Ni tada na mom fakultetu nije prošao 'Pečarićev pravilnik', pa doista ne vjerujem da će ova uprava donijeti pravilnik koji bi meni doista bio drag jer bi bilo tako očito da se taj pravilnik može nazvati:

„Kako zaustaviti akademika Pečarića“!

Zar to ne bi bio 'šlag ma torti' na čudima o kojima je govorio akademik Kostović:

Josip Pečarić

NAROD.HR

Kipar Kuzma Kovačić: Žalosti me što je Oltar Domovine izgubio funkciju i što moje kovanice kuna odlaze u povijest – narod.hr

THOMPSONOV POVRATAK

JOSIP PEČARIĆ

19. srpnja ·

THOMPSONOV INTERVJU

U „Hrvatskom tjedniku“ od 18. srpnja 2024. imate intervju koji smo svi dugo čekali:

Prvi put nakon višegodišnje stanke
MARKO PERKOVIĆ THOMPSON
u intervjuu Hrvatskom tjedniku

ŽIVOT JE NEKAD PJESMA, A NEKAD LJUTI BOJ!

Najbolji hrvatski pjevač prvi put govori o dvogodišnjoj obiteljskoj drami, sinu Anti, krizama koje je prošao, snazi vjere, novim pjesmama, skorašnjim nastupima i novom albumu

Vjerujem da znate za moje knjige o Marku:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
4. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
5. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
6. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com/.../30156-za-dom-spremni-i...), 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../30156-za-dom-spremni-i...>

Tek poslije ovog intervjuja Marko je doznao da se u istom razdoblju i moja Ankica borila za život i da nas je napustila.

U mojoj knjizi

J. Pečarić, „Moja Ankica“, Zagreb, 2023. str. 667.

postoji i jedna slika koju nam je poslao Marko i kojom ju je on doista razveselio:

JE LI POVIJEST ZNANOST?

19. srpnja

Prvi članak dr. sc. Vladimira Geigera je doista dokumentirano ukazao na zlonamjernu laž na stranicama JUSP Jasenovca za koju bi netko trebao i odgovarati jer je očito uperena protiv ove države. A JUSP Jasenovac je – vjerovali ili ne – državna ustanova

U Prilogu dajem tekst o toj Geigerovoj novoj provjeri točnosti informacija u hrvatskom i širem medijskom prostoru.

TO JE ZAPRAVO REKAO KOSTA NAĐ?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-upozorenje-povjesnicara-geigera-hrvatski-borci-za-istinu-o-jasenovcu-uporno-se-pozivaju-na-navodnu-izjavu-generalajna-1786294>

Dok je u prvom tekstu dao dokumente koji neoborivo osporava tvrdnje na stranicama JUSP,

Ovaj tekst završava doista na način koji je u potpunoj suprotnosti s tim:

„Što je Nađ doista izjavio o Jasenovcu, može se provjeriti u različitim izvorima, kaže Geiger i čudi se onima koji šire tu dezinformaciju, jer „zaista bi bilo teško i povjerovati da general JNA Kosta Nađ, tada predsjednik SUBNOR-a Jugoslavije, nije izrekao onodobni jedino prihvatljivi, tj. službeni broj od 700 000 žrtava logora Jasenovac“.

Dokaz tipa MOŽE SE PROVJERITI!?

Ili ONODOBNO JEDINO PRIHVATLJIVI, TJ. SLUŽBENI!?

Postoji doba kada je laž jedino prihvatljiva jer je službena?

Radi se o izjavi iz 1981. dakle kada se uveliko zna za Tuđmanove tvrdnje, ali i njegov zatvor pa je povijesna istina da je LAŽ zapravo istina?, Naime akademik Ivica Kostović piše:

Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

Dakle u vrijeme kada se zbog ukazivanje na laži u povijest zatvaralo demant izrečenog je povijesno vrelo. A ne snimak koji dokazuje da je točno to što piše u

demantiju. Što dokazuje to što je netko general? Samo da je u Tuđman bio general i da je za takve tvrdnje robovao.

Sama brojka od 700 000 je toliko smiješna jer je veća od brojke koja je dobivena popisivanje žrtava Drugog svjetskog rata na cijelom teritoriju Jugoslavije, a oni Geiger spominje doktore računarskih znanost koji su napisali na stotine tekstova i sjajnu knjigu i pokazali da je i današnji službeni popis JUSP Jasenovca službena prepun lažnih ili nedokazanih žrtava.

I onda bi oni i drugi koji se bave Jasenovcem trebali govoriti ono što i povjesničari koji su na državnoj plaći, što je svojevremeno Blanka Matković i zamjerila dr. Geigeru.

A što o tim brojkama misli veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža dao sam u svom nedavnom govoru na Izornoj skupštini HAZU

Važno je napomenuti da su u Večernjem listu izdvojili tri komentara koje dajem uz sam tekst.

Inače ja sam i sam svojevremeno komentirao tu polemiku i taj moj tekst je dan napr. u mojim knjigama:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Evo tog mog komentara:

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o broju o 7000 žrtava. Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također

tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneci autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman

prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković

izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrožić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru

dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

*J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!,
Zagreb, 2015. pp.406.*

Josip Pečarić

ZORICA MASLAK - PRANIĆ JOSIP PEČARIĆ

19. srpnja ·

Lijepi pozdrav Josipe, tebi i gospođi, te dragom domoljub i našoj legendi Marku Perkoviću Thompsonu, od ❤️

Velimir Bujanec

21. srpnja u 15:09 ·

IMOTSKI: MATO FRANKOVIĆ GOVOR ZAVRŠIO POZDRAVOM HOS-A, POGLEDAJTE KAKAV JE PLJESAK DOBIO!

HDZ-ov gradonačelnik Dubrovnika, Mato Franković, bio je u Cisti Velikoj na svečanom otvorenju Spomen parka 'Mate Vučak Čigra', uređenog u čast i slavu palog viteza legendarne 3. imotske bojne, 4. gardijske brigade HV-a. Održao je govor za pamćenje, a zbog spektakularnog završetka - dobio je rijetko viđene ovacije nazočnih. Frankoviću je pljeskao i potpredsjednik Hrvatske državne vlade - general Tomo Medved, HDZ-ovi župani, mnogi dužnosnici, a ono što je ipak najvažnije - ratni veterani i narod.

Očito je da u HDZ-u ima ljudi koji se pomalo oslobađaju kompleksa kakve su im godinama nametali jugolijevi mediji, Milorad Pupovac i samozvani politički "higijeničari".

POGLEDAJTE VIDEO: Reakcija okupljenih na Frankovićev 'ZDS' govori više od tisuću riječi! Reakcija druga AP još se čeka...

DVA PISMA O ZDS PREDSJEDNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA

21. srpnja

Mario Filipi je napisao otvoreno pismo Predsjedniku Vrhovnog suda g. DOBRONIĆU o pozdravu ZDS:

<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu...>

O tome možete pogledati i moju knjigu:

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/28535-mario-filipi>

Što se tiče predsjednika Ustavnog suda možda će vam biti zanimljivo moje pismo njemu:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate: „U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva Ustaško-domobranskog pokreta. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona).

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/.../21790-akademik-pecaric...>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo.../>

<https://hrvatskonebo.org/.../akademik-josip-pecaric.../>

PRILOZI: Priopćenje VS RH.

i

Domobranska zastava sa ZDS

Posebno mi je drag tekst o zome objavljen na portalu narod.hr:

AKADEMIK PEČARIĆ ŠEPAROVIĆU: 'POZDRAV ZDS DATIRA OTPRIJE
NDH – TVRDITE LI DA JE POSTOJALA JOŠ 1932. GODINE?

,

<https://narod.hr/.../akademik-pecaric-separovicu-pozdrav...>

i

IZ PISMA MARIJA FILIPIJA DOBRONIĆU

22. srpnja

Akademik Dubravko Jelčić u Hrvatskom Slovu od 18. svibnja još 2001. piše: "U tom procesu nacionalnog oslobođenja i političko-ideološkog izbavljenja HDZ nije objektivno prosudio duhovno stanje jednog dijela naroda. Nitko u HDZ-u, doslovce nitko, nije vjerovao da u Hrvatskoj, čak i među Hrvatima, ima toliko onih koji - kako je izričito rekao Petar Šegedin - tako strasno mrze svoj narod."

Je li današnji HDZ, a da o oporbi i ne govorimo upravo takav kada proganja hrvatske svetinje.

Oni tako proganjaju ZDS a znaju, jer je to u Otvorenom pismu Dobroniću i napisao hrvatski branitelj Mario Filipi, kako je ZDS iz himne hrvatskih srednjovjekovnih mornara.

„U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest Rado Žic Mikulin zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta. Ovako glase stihovi u originalnoj puntarskoj čakavici i „prevedeno“ na ovaj naš današnji novoštokavski jezik.

Prva strofa:

Mornari smo s brodova strašnih
Što dušmanu probijaju bok
Za dom uvijek smo spremni
Na neprijatelja učiniti naskok.

Peta strofa:

Za dom uvijek smo spremni
Ako treba i život dat'
Jer uvijek u boju ljutom
Brata brani brat.

Sedma strofa je ponovljena prva.

Gospodin Žic Mikulin je tu pjesmu i otpjevao, tako da znamo i melodiju. Ona je objavljena u knjizi o najstarijoj povijesti Hrvata kako ju je narod zapamtio. Knjiga nosi naslov „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“. Knjiga je izašla 2019. godine u Zadru. Žic Mikulin osobno svjedoči da je pjesmu čuo od svog prastrica kada je imao 15 godina, dakle 1950. godine, a on ju je opet naučio od svojih djedova iz 19. stoljeća i još dublje u prošlost.

Pjesma je morala biti napisana onda kada su postojale ormanice, a to znači u srednjem vijeku, jer kasnije se ti brodovi više nisu gradili.“

Takvo ponašanje može se objasniti kod nekih onom Šegedinovom spoznajom, a kod drugih sluganskom poslušnošću prema svjetskim moćnicima koji nisu željeli RH.

Ali narod bira takve!

Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

Mario Filipi: Ormanci - gospodari Jadrana

Od samog dolaska na Jadran hrvatski mornari su, koristeći svoja ranija iskustva u plovidbi Araskim jezerom i brojnim rijekama od Amu Darje do Dona, sagradili flotilu malih ali ubojitih brodova. Oni nisu mogli ploviti daleko po „debelim morima“, pa čak ni svaki za sebe jedriti, što im nije bi...

THOMPSON ZA HRVATSKI TJEDNIK: KADA SAM VIDIO DA JE MOJIM NAJDRAŽIMA SILNO STALO DA PJEVAM, ODLUČIO SAM KRENUTI

20. srpnja 2024. u 14:00

Objavu da će Marko Perković Thompson nakon dvije godine ponovno stati na pozornicu i nastupiti kao gost izvođač na koncertu Imotski ne zaboravi publika je dočekala s oduševljenjem i ovacijama. Koncert je rasprodan u samo sat vremena, a molba obožavatelja da se održi još jedan ili organizira Thompsonov samostalni koncert urodila je plodom ovih dana kada je najavljen njegov samostalni koncert u Imotskome za 8. kolovoza 2024. godine.

Naime, kada je u ljeto prije dvije godine otkazao koncerte zbog teške obiteljske tragedije koja je zadesila njega i njegovu obitelj kada mu se teško razbolio sin Ante, odnosno kada je u njihovu domu u Splitu doživio teški srčani udar i zahvaljujući liječnicima u Splitu i Zagrebu preživio, Marko je na neko vrijeme glazbu stavio po strani i posvetio se s obitelji oporavku sina. Nitko nije vjerovao da će opet stati na pozornicu, posebno zbog ozbiljnosti situacije u kojoj su se tada našli jer prognoze nisu bile obećavajuće.

>Thompson će 8.8. održati prvi samostalni koncert nakon dvije godine

Međutim, i sam priznaje kako su ta vremena bila iznimno teška, kako mu nije bilo ni do pjevanja, ali da su uz Božju pomoć i zajedničkom snagom, uspjeli prebroditi krizna i teška razdoblja.

Danas, posebno zbog sina i obitelji koji se raduju njegovim koncertima, vraća se motiviraniji nego ikada. 'Stvarno mi nije bila zamisao uopće svirati ovo ljeto, imali smo posve drukčije planove, ali poklopilo se toliko nevjerojatnih situacija, sam Bog je njima upravljao, i evo me uskoro pred svojom publikom, kazao je tijekom razgovora za Hrvatski tjednik Marko Perković Thompson koji će uskoro predstaviti novu pjesmu koju izvodi s Hrvatskim ružama. U prvome većemu razgovoru za medije nakon više od dvije godine, Thompson ekskluzivno za HT govori o situaciji u kojoj se obitelj našla prije dvije godine, snazi vjere i problemima s kojima su se suočili, osvrće se na skorašnje koncerte u Imotskome, najavljuje nove pjesme, suradnju s Hrvatskim ružama, ali i novi album koji bi trebao biti gotov do kraja godine.

U najtežim trenucima Bog je snaga

Nakon najave da ćete nastupiti kao gost na koncertu Imotski ne zaboravi 6. kolovoza, konačno je poznato da ćete u Imotskome dva dana kasnije, dakle 8. kolovoza, održati i veliki samostalni koncert, i to nakon dvije godine stanke. Možete li sve to potvrditi?

Da, nedavno sam to potvrdio organizatorima imotskoga koncerta i koncert će se održati.

Dugo nisam razmišljao ni o čemu osim kako pomoći i olakšati život svome djetetu i obitelji. Nisam imao ni snage ni volje razmišljati ni o čemu drugom, ali onda

doživiš da ti tu snagu i volju probude oni do kojih ti je najviše stalo. Prije nekoliko mjeseci nije mi bilo u glavi da ću ovo ljeto imati koncertnu aktivnost, ali uslijedili su, kažem, dobri razlozi za to, mnogo razgovora sa svojim i suradnicima. Tako to valjda treba biti. Odluka da nastupim na Matinu i Zečićevu koncertu, na kojemu ću otpjevati nekoliko pjesama, bila je i nekakav dodatni okidač da se malo preispitam i okrenem oko sebe. I kada sam vidio da je mojim najdražima silno stalo da pjevam, kao i mojim prijateljima i mojoj publici koja mi šalje mnoštvo dobrih želja, odlučio sam krenuti.

Možemo li onda reći da je ovo na nekakav način i Vaš simbolički povratak na scenu?

Ne bih rekao da se radi o nekakvome povratku jer nikamo nisam ni otišao. Zbog obiteljske sam situacije prekinuo sve aktivnosti vezane za glazbu i posvetio se maksimalno obitelji koja me je trebala i još uvijek me treba. Njihova je želja da se posvetim i glazbi, posebno sinu Anti koji me želi vidjeti na koncertima i čuti nove pjesme. To me najviše potaknulo i pokrenulo.

>Hrvatski navijači u sjajnoj atmosferi: Pjevali i Thompsonove pjesme

Danas, evo, uzimam češće gitaru u ruke, završavam još neke pjesme, odlazim u studio, neke sam pjesme već i snimio, a imam ću uskoro i neke koncerte. Jučer sam bio daleko od svega toga, danas imam dogovorene nastupe, a sutra ne znam što će biti. Nekada se probudim i pomislim kako je sve što mi se dogodilo samo ružan san, ali nije, to je moja stvarnost koja će me pratiti cijeli život.

Svačiji život priča svoju priču, tako i moj život priča svoju. Život je nepredvidljiv i ne možeš njime nikada zagospodariti. Nikada ne znaš hoće li te i kada udariti munja iz vedra neba. I kada misliš da si od života nešto naučio, tek tada imaš milijun pitanja... Opet, kada pomisliš da ne možeš više, e, i tu si se isto prevario. Možeš jer moraš. A kada vidiš da zaista ne možeš, tada nastupa Bog koji snagom svoje ljubavi razbija u tebi tu ljudsku slabost i mijenja te toliko da čak tu svoju nevolju doživljavaš kao blagoslov i tada jasnije shvaćaš da je On uvijek s tobom, da te nikada ne će ostaviti i da mu trebaš beskompromisno vjerovati, čak i onda kada ti se svijet sruši.

Maksimalna podrška sa svih strana

Situacija u kojoj se cijela obitelj našla prije dvije godine svakako je utjecala na svakodnevnicu koju ste do tada živjeli. U tom trenu, kako ste i naveli, obitelj se fokusirala na Antino ozdravljenje. Nesumnjivo, mnoge danas zanima kako teče njegov oporavak i kako je on sad?

Ante je sada malo bolje i stanje mu je stabilno, no još uvijek je teško bolestan i ispred nas je dug put njegova oporavka. Imamo vjeru i nadu da će mu biti još bolje. Posjeduje nevjerovatnu snagu u sebi s obzirom na sve što je prošao. Hvala Bogu da je tako jak i hrabar. U njegovu spašavanju i liječenju bilo je uključeno jako mnogo liječnika i medicinskoga osoblja. Volio bih ovom prilikom zahvaliti svima koji su bili uključeni. Posebno bih zahvalio dr. Mati Petričeviću, dr. Vanji Ille, dr. Mariju Ćuku, dr. Radi Žicu i sestri Mariji Samaržiji koji i danas maksimalno brižno pomažu – i profesionalno i ljudski.

>O odluci Suda EU: Pupovčevu suprugu Lukić opet žulja Thompson?

Nakon nesreće na tisuće poruka podrške odaslane su prema Vama, na tisuće molitvi... Sve to bila je, vjerujemo, i dodatna motivacija kako niste sami, ali i kako je publika uz vas? Je li Vas iznenadila ta silna podrška sa svih strana?

Da, mnogo ljudi suosjećalo je s nama, dobivali smo podršku sa svih strana svijeta, posebno od naših kumova i prijatelja koji su doslovno bdjeli s nama. Mnogi su ljudi molili, davali mise za tu nakanu, slali nam ohrabrujuće poruke. Htjeli su da znamo da su s nama i u mislima i molitvama. Mnogi su s nama dolazili moliti u crkve. Posjećivali su nas doma i s nama molili, i biskupi, svećenici, laici, časne sestre, članovi raznih molitvenih zajednica i dan danas dolaze. Vjerujemo da je to pomoglo Anti da je danas živ jer je on po mnogim liječnicima medicinsko čudo.

Za Imotski me vežu uspomene iz Domovinskoga rata

Zašto ste odlučili održati koncert baš u Imotskome s obzirom na to da objektivno ondje ne može biti toliko publike koja bi Vas htjela slušati, a ne, primjerice, na nekom većemu prostoru, u Zagrebu ili Splitu?

Rekao bih da je riječ o spletu svih okolnosti. Bilo je, kao što sam vam i rekao, i nagovaranja i želja. Prelomio sam to u sebi i prihvatio poziv da gostujem na koncertu 6. kolovoza u Imotskome. Mogao je biti i u Splitu i u Zagrebu. Ako Bog da, bit će i ondje, ali zašto ne Imotski? To je kraj za koji sam jako vezan, kraj koji posebno njeguje kulturu domaće pjesme, ali i kraj koji ima posebno mjesto u mom životu.

Mnogo sam vezan za Imotski – i kumovski i prijateljski. Za Imotski me vežu i uspomene iz Domovinskoga rata jer je 3. bojna s nama 1991. ratovala u Čavoglavama, baš tada kada je nastala pjesma Bojna Čavoglave. Zanimljivo je i to da je moj prvi glazbeni nastup u karijeri bio upravo u Imotskome i to 1991. u tamošnjem klubu Jaguar. Pokojni Jure Divić, vlasnik toga kluba, zapovijedao je jednom postrojbom 1991. u Čavoglavama, i pozvao me u svoj klub da izvedem svoju tada jedinu pjesmu Bojna Čavoglave još dok pjesma i nije postala toliko poznata.

Bilo je to za mene tada nešto novo i danas nas to vrijeme drži zajedno i budi lijepe uspomene.

Nakon dvije godine opet ćete nastupiti pred publikom. Ostaje li isti bend i cijela ekipa s kojom ste radili do sada? Kako se osjećate?

Da, nije mi se ta činjenica još potpuno razbistrila. Osjećaji su mi pomiješani, ali idem, kao što kažete, pred publiku i nije mi to strano. Lijepo smo se godinama družili, imam prelijepa sjećanja s koncerata. Čudesna je ta moja publika, vjerna, brižna, silno emotivna. U teškim trenucima kada se vršila velika hajka i pritisak na mene, nisu nasjedali na sve te puste laži, već su mi davali potporu i dolazili na moje koncerte. Koliko je samo molitava moja publika izmolila za moju obitelj i mene... Dužan sam im koncerte, oni su me također motivirali da pristanem na ovaj koncert u Imotskome.

>Thompson se vraća na pozornicu: Nastupit će prvi put od 2022.

Što se tiče benda, ostali su svi isti. Drago im je da ćemo ponovno zajedno na pozornicu. Njima nije nikakav problem pripremiti se za koncert, oni su uhodani,

sviraju često i spremni su. Jedino se ja moram malo fizički pripremiti jer moji koncerti dosta fizički iscrpljuju, energični su i dosta složeni.

Privilegija je imati publiku kao što je moja

Nema sumnje da publika još nije zaboravila ni posljednju turneju i koncerte diljem Hrvatske. Danas, kad svjedočimo navalama cajki iz Srbije i njihovih pjevača koji pune dvorane, koncerti poput Vaših ono su što Hrvatskoj u ovom trenutku nedostaje, a publika je to i ovim brzo rasprodanim koncertima potvrdila. Kakav je Vaš komentar na navalu pevaljki i jesu li ovi nastupi u Imotskome uvertira za buduće nastupe?

Koliko publici zaista nedostaju moji koncerti, ne mogu znati, vidjet ćemo, ako Bog da, u skoroj budućnosti. Znam da ćemo se produkcijski, svirački i svojim izvedbama maksimalno profesionalno dati kao i do sada, i da će naša publika imati što čuti i vidjeti, uostalom i navikli smo ih na to. Uistinu je privilegija imati publiku kao što je moja. Taj osjećaj emocije i zajedništva, njihove vjernosti prema mojim pjesmama, svaki bi glazbenik poželio. Drago mi je da sve moje pjesme, od kojih je prošlo jako mnogo vremena, i dalje kod publike imaju ljepotu i snagu, i ideološki i svjetonazorski čvrsto nas i neraskidivo povezuju, iako su mnogi pokušavali to uništiti. Ali moja publika i tada je pokazala tu neraskidivost. Hajke i progoni koje su godinama provodili naši progonitelji bile su uzaludne, ma koliko bili moćni – i medijski i politički.

Ne znam koliko su cajke danas preplavile Hrvatsku, osim onoga što vidim iz medija, a neki mediji, na žalost, i potiču takve pojave. Toga je uvijek bilo, vjerojatno će biti i u budućnosti. Ne vjerujem da je to u pravom smislu zaživjelo i mislim da ne će. Može se lako zaključiti da se u nekim slučajevima radi o političkome projektu, jer je takvih pokušaja bilo i u prošlosti, ali nisu uspjeli osim što su iritirali narod, a tako je i danas.

Uskoro će biti predstavljena nova pjesma Ako ne znaš šta je bilo, koju izvodite s Hrvatskim ružama i Nenom Ninčevićem. Nakon toga planirate i novi album za koji je dobar dio pjesama još ranije završen. Kako komentirate te činjenice, posebice suradnju s g. Ninčevićem?

Neno je jako pozitivno djelovao na mene u ovoj cijeloj situaciji. Bio je i ostao brižan kao rođeni brat. Česti razgovori s njim pomagali su mi i bili ohrabrujući. Pjesma Ako ne znaš šta je bilo njegova je ideja i pozvao me da napravim za nju glazbenu podlogu i aranžman. Snimili smo pjesmu i mislim da je dobra. Suradnja s Nenom ide dalje, nas dvojicu veže dugogodišnje poznanstvo i prijateljstvo, a surađujemo i na novome albumu. Njegov bend Hrvatske ruže, uvjeren sam, Nenina su izvanredna ideja, imaju veliku perspektivu i pred njima je, po meni, svijetla budućnost. Neno je jedan od najboljih autora kod nas i ideje koje sam od njega čuo za Hrvatske ruže genijalne su. Hrvatske ruže imaju njega, odličnoga autora, a ja ću dati sve od sebe da pridonosem tomu.

Što se tiče moga albuma, on je odavno bio gotovo pripremljen za studio, a sada imamo podosta i novih pjesama na kojima radimo. Sada sam se reorganizirao i planiram ga do kraja godine završiti.

Plan – završiti album do kraja godine

Album Ora et labora, kao i svi prijašnji, ne samo da je zaživio kod publike, nego se sve pjesme i danas pjevaju. Kad već govorimo o novomu albumu, što točno publika može očekivati?

O novomu albumu najbolje je govoriti kada iziđe, sada mogu reći samo to da sadržaj novih pjesama nastavlja u onomu smjeru kojim sam i do sada išao. Više puta sam onima koji me pitaju o temama pjesama, zvuku, aranžmanima rekao da radim glazbu koja mene zadovoljava i ta mi je glazbena podloga jako bitna.

Mnogo radim na njoj da bih dočarao temu o kojoj govorim, odnosno pjevam, ali teme pjesama i tekstovi prevažni su mi i ne dopuštam nikakvu površnost. Naravno, sama okupiranost tim temama stvara mi izazov, time i inspiraciju.

Nemam nikakvih i ničijih utjecaja, stvaram sa suradnicima koji me dobro razumiju, među njima su i Neno Ninčević i tonac Febo te članovi benda, također Ante koji je odnedavno novi član benda. Jako sam zadovoljan novim pjesmama i vjerujem će i moja publika biti zadovoljna.

Nova pjesma MP Thompsona

Ako ne znaš šta je bilo

Kažu da sam lud

Da je novo vrijeme

Da su prošli dani

Pjesama za tebe

A meni tako dođe

Nakon čaše vina

Da ih pitam je l' to i vaša domovina...

Je l' moguće da ste

Zaspali na straži

zakletva barjaku

Da više ne važi

Je l' moguće da ste

Zavezali oči

Ne čujete tuđe

Korake u noći...

Ti si rođen sine

U vrijeme slobode

Rasti da je braniš

Kad ti stari ode...

Ako ne znaš šta je bilo

Nek' ti kaže Lika

Pitaj svaki kamen našeg grada Dubrovnika

Pitaj Zadar i Kotare

Zide Šibenika

Ako ne znaš milo moje

Upitaj heroje...

Pitaj Dunav šta je bilo

Oko Vukovara

I Velebit ladan kamen
Nek' ti odgovara
Je l' se Gospa hercegova
Suza naplakala
To upitaj milo moje
Putem do Mostara...
>Thompsonov hit orio se u svlačionici Rudeša

NAROD.HR

Thompson za Hrvatski tjednik: Kada sam vidio da je mojim najdražima silno stalo da pjevam, odlučio sam krenuti – narod.hr

Objavu da će Marko Perković Thompson nakon d

ZORICA MASLAK - PRANIĆ

22. srpnja ·

Josip Pečarić

DVA PISMA O ZDS PREDsjedNICIMA VRHOVNOG I USTAVNOG SUDA

Mario Filipi je napisao otvoreno pismo Predsjedniku Vrhovnog suda g. DOBRONIĆU o pozdravu ZDS:

<https://narod.hr/.../hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu.....>

Prikaži više

NAROD.HR

HRVI Filipi Dobroniću: 'Vaše riječi o pozdravu ZDS mogao je izgovoriti pročetnički čelnik Srbije!' – narod.hr

Mario Filipi, jedan od junaka hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, u koji se priključio sredinom 1991. i iz Zagreba otišao u Slavoniju.

TKO JE OLOŠ? SRAMOTNE NEBULOZE ANTE TOMIĆA

Posted on 19 veljače, 2023 by hrvatskepraviceblog

Iako sam za slobodu mišljenja bez cenzure ipak povijesnim neistinama i notornim lažima ne bi trebalo davati medijski prostor. To je manipulacija i obmanjivanje u javnom medijskom prostoru. Stoga ću nasuprot neistinama Ante Tomića suprotstaviti povijesnu istinu.

1. „Ološ zaslužuje sve ružno što mu se dogodi“

Matej 26:52

“Vrati mač u korice”, reče mu Isus, “jer tko se mača laća, od mača će i poginuti“ Srbi su sa svojom agresivnom i ekspanzionističkom velikosrpskom politikom nanijeli veliku štetu svim narodima u njihovu okruženju. Ratovima za Veliku Srbiju uzeli su mač u svoje ruke i zaslužuju sve ružno što im se dogodi!

Nikome ne želim zlo, ali kada započneš rat, stradati će i tvoji, ne samo napadnuti. Iz navedenog se vidi tko tu je ološ, i nema podijeljene krivnje.

Kriv je onaj koji se latio mača, a ne onaj koji se od tog mača brani!

<https://www.vreme.com/.../olos-zasluzuje-sve-ruzno-sto.../>

Citiram pitanje i odgovor Ante Tomića da bi se shvatio kontekst:

„Paralelno sa novim padom u “ponore nacionalizma”, u obe zemlje dominira tzv. kultura autoviktimizirajuće memorijalizacije. Suočavanje sa prošlošću, odnosno suočavanje sa istorijskim faktima prebačeno je na duboku marginu. Kuda sve to vodi? Da li je u pitanju tempirana bomba koja samo čeka da eksplodira?

To mi je osobito bolno gledati, kakva smo sebična govna, nesposobna uživjeti se u tuđu muku, premda su nam muke jednake, jedni drugima činili smo identične svinjarije. Kninski Hrvati, tako, plaču da su ih devedeset prve Srbi otjerali iz njihovih kuća, a vesele se da su im devedeset pete istom mjerom vratili. Naslađuju se nesrećom svojih pravoslavnih susjeda, drago im je da su neke bolesne starice i uplakana djeca bježali na traktorskim prikolicama, a četiri godine ranije bili su u istoj situaciji. Kad ih slušate, takve okrutne, zlurade, lišene svake empatije, kršćane koji ne shvaćaju ni osnove kršćanskog morala – ne možete se pravo ni sažaliti nad njima. Dođe mi često da pomislim kako taj ološ zaslužuje sve ružno što mu se dogodi.“

Karikirano, povijesno netočno, moralno i etički nepodnošljivo:

Prije svega koji su to Kninski Hrvati? Prema popisu iz 1981.godine u Kninu je bilo 34 486 Srba i 4 150 Hrvata. U Drugom svjetskom ratu Knin je bio najjače uporište četnika na teritoriju Hrvatske.

Tko je tu ološ? O kojim to kršćanskim vrijednostima jedan ateist i bezbožnik govori? I tko se to naslađuje sa čijom nesrećom?

Tomić spominje noviju povijest 90-tih godina prošlog stoljeća, pa da krenem kronološki kako bi došli do istine.

Raspad SFR Jugoslavije počeo je 1986.godine sa objavom Memoranduma SANU u kojem srpski akademici tvrde da je u Jugoslaviji srpski narod bio obespravljen:

- granice Srbije nisu u skladu s etničkim sastavom i kao takve one se trebaju prekrajati, odnosno Srbija se treba širiti na štetu drugih naroda, jer prema memorandumu Ustav iz 1974. je nanio mnogo štete Srbiji, zbog stvaranja autonomnih pokrajina Vojvodine i Kosova, razvodnjavanje federacije, kao i zbog “umjetnih” administrativnih granica koje ne predstavljaju “pravu” sliku
- ugroženost srpskog naroda od strane drugih naroda na području SFRJ: asimilacija, iskorištavanje, istjerivanja, nemogućnost izražavanja, marginalizacija u političkoj, ekonomskoj, kulturnoj i znanstvenoj sferi
- jačanje protusrpskih snaga unutar SFR Jugoslavije (Hrvati, Albanci)
- potreba za brzom vojnom akcijom da se spriječi propadanje Srbije i srpskog naroda

Izravan poziv na rat za granice Velike Srbije na crti Virovitica- Karlobag. Događaji koji su slijedili samo su to potvrdili. Na 8. sjednice CK SK Srbije, u rujnu 1987.godine Slobodan Milošević došao je na čelo Partije, a 28. lipnja 1989. godine održao je onaj svoj poznati govor na Gazimestanu kada je rekao ” nitko neće da vas bije” i navijestio da će Srbija i ratom ako trebala da bude ” cela” Zatim slijede mitinzi po cijeloj Jugoslaviji „događanje naroda“, „mitinzi istine“ ili „antibirokratska revolucija“ kojom su ukinute autonomne pokrajine i Ustav iz 1974.godine koji je još držao cjelovitu Jugoslaviju.I što je najvažnije zbog Kninskih Hrvata, koje Tomić izričito naglašava.

Miting u Kninu u tvornici TVIK je počeo ujutro 28. veljače 1989.godine., kada je u jednom od OOUR-a organiziran zbor radnih ljudi na kojem se zahtijevalo da se osudi stajališta društveno-političkih struktura Hrvatske te da potpora stajalištima Predsjedništva SFRJ i Predsjedništvu CK SKJ o poduzetim mjerama za smirivanje stanja na Kosovu (a Kosovu je Milošević oduzeo status Autonomne pokrajine) Oko 10 sati izašli su na ulice Knina i krenuli prema gradu i zgradi društveno-političkih organizacija. Bio je to početak mitinga koji je trajao do 20 sati i na kojem se po procjenama okupilo više od 5 tisuća radnika TVIK-a, Agropregrade, Dinare. Od 35 govornika iskočilo je ime Jovo Opačić, koji je govorio da su Srbi u miru porobljeni u svojoj državi, a da Predsjedništvo SKJ raspravlja o „nekakvom velikosrpskom hegemonizmu i unitarizmu sa ciljem da pomoću ove kominternovske, vatikanske izmišljotine prikrije i relativizira genocid nad srpskim narodom“.

Genocid kojega nikada nije bilo, genocid koji je proizvod velikosrpske politike iskazane i jasno napisane u „Homogenoj Srbiji „Stevana Moljevića odnosno „Velike Srbije“ koja je „homogena“, etnički čista. To se još vidi u dokumentu pod naslovom „Organizacija Srpskog narodnog oslobodilačkog pokreta (SNOP)“, u instrukciji Draže Mihailovića „Elaboratu dinarske divizije“ i Valerijanovom memorandumu, dokumentu koji je Srpska Pravoslavna Crkva, episkopa Valerijana, vikara njegove svetosti Patrijarha predala 9. srpnja 1941.godine njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, generalu Schroderu sa 100 000 ubijenih Srba od strane NDH, te ponovno generalu Danckelmannu, u kolovozu

1941.godine sa 180 000 pobijenih Srba od strane NDH. da bi se brojka do kraja rujna 1941. godine popela na 300 000 ubijenih Srba!

Taj pamflet, s 24 fotografije navodnih hrvatskih zvjerstava nad Srbima, a ustvari Srba nad hrvatskim i muslimanskim stanovništvom koje su četnici počinili na području Srba 1941.godine, kada slave kao Dan ustanka. Ubojstvo 37 članova hrvatske obitelji Ivezić u Brotnji, zatim hrvatskog sela Boričevac u kojem su pobili 55 stanovnika i selo spalili. Zatim stravični zločini prema hrvatskim svećenicima., koji su zvjerski mučeni i ubijeni, Juraj Gospodnetić, kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Fotografije je u inozemstvo odnio dr. Miloš Sekulić, . Na taj je dokument odgovorio dr. Rudolf Bičanić, memorandumom objavljenim u: Jugoslavenske vlade..., I., dok. 118., str. 257-268.; Bičanićev tekst izazvao je bijes srpskih ministara. (Usp. Milan Grol, Londonski dnevnik, Filip Višnjić, Beograd, 1990., str. 34-39. i d.)

Upravo taj dr. Miloš Sekulić bio je četnički kurir posebnog povjerenja Draže Mihailovića i upravo je on iznio klevetnički „Valerijanov memorandum SPC“ u inozemstvo, nakon čega je ta strašna kleveta Hrvata razglašena po čitavom svijetu. Taj Sekulić u svom izvješću vladi generala Simovića u listopadu 1941. godine sam izrijekom kazuje da do kraja lipnja i napada Njemačke na Sovjetski savez od strane Hrvata nije bilo „osim pojedinačnih slučajeva“ „nikakvog značajnijeg progona Srba“. A po Valerijanovom memorandumu je ubijeno 300 000 Srba?

Tko je tu OLOŠ? Onaj koji laže i manipulira sa ciljem Velike Srbije! Poznato je ovo Anti Tomiću jako dobro poznato, sve podatke ima!

Najpoznatiji govornik na prosvjedu Simo Dubajić iskoristio je priliku da progovori o svom viđenju stanja u državi i lošem položaju Srba u Hrvatskoj zbog Ustava iz 1974. Pozvao je okupljene da vode „računa o tome da smo mi pravna država i da nećemo dozvoliti ni ovdje u Kninu, da se netko u Zagrebu poigrava sa našom svijesti“

Podsjećam da je Simo Dubajić prema osobnom iskazu svjedočio još 1990.godine za beogradske novine “Svet”, zatim u knjigama Marka Lopusine “Krvavo proleće” (NN 2002., Beograd) i svojoj knjizi “Život, greh i kajanje; Od Kistanja do Kocevskog Roga” (Novi Beograd;Bad Vilbel; Nidda Verlag, 2006.g.) slijedece:

„Zapovijedao sam u Kocevskom rogu /mjesto likvidacija/. Sudjelovao sam u likvidaciji ljudi po naredjenju. To danas govorim jer sam shvatio da je savjest jaca od pobjede. Kada sam 25. svibnja 1945. dosao u Ljubljanu, referirao sam Titu o zarobljavanju ustasa, /njemackog generala/ von Löhra, i zaplijeni zlata.

Prije toga sam 13. svibnja dobio od Tita depesu da nitko ne smije dirati nijednog zarobljenika. Mi tada nismo znali da ce ti zarobljenici biti pobijeni. Govorilo se da ih treba vratiti u Sloveniju da bi im se sudilo po medjunarodnim konvencijama. Ja sam imao tu Titovu depesu. Imali su je i svi ostali komandanti.

Onda sam iznenada dobio nalog da se 30.000 tih domacih izdajnika pobije u Kocevskom Rogu. Naredjenje su izdali Ivan Matija Macek (slovenski boljsevik i

sef jugoslavenske Ozne za Sloveniju), Maks Bace (hrvatski boljševik) i Jovo Kapicic (srpski boljševik). Sve Rankovicevi pomocnici. Takvu odluku nitko nije mogao donijeti, osim Tita! Samo je on mogao opozvati svoju raniju depesu. Bio sam sef i kontrolirao da se to izvrsi do kraja. Taj masakr je izvrsila XI. dalmatinska brigada u kojoj je /politicki/ komesar bila Milka Planinc“.

Zar ovom svjedočenju treba komentar da bi se vidjelo tko je tu OLOŠ?

Ološ ne poštuje nikakve konvencije o ratnim zarobljenicima, civilima i nemoćnima, ženama, djeci, starcima i ranjenicima!

Slijedeći veliki miting održan je u Kosovu polju kod Knina 8 i 9 srpnja 1989, kada je Jovan Rašković rekao da su Srbi lud narod, na kojem se skupilo oko 50 000 osoba sa 100 autobusa i oko 8000 osobnih automobila., pridošlih iz Srbije. Glavni govornici bili su Jovan Rašković i Jovo Opačić.

Jovo Opačić održao je govor usprkos isključenja razglasa (poznata metoda zar ne?) sadržajno isti kao i na mitingu u veljači i govor je pozdravljen aplauzom i skandiranjem „Jovo Srbije“.

Uzvikivali su parole: „Tko to kaže, tko to laže“ , „Slobodane, samo zovi ...“, „Glavu damo, Kosovo ne damo“ , „ Dalmacija, Lika i Krajina, to je uvek bila pokrajina“, „Kad nas Jovo blagoslovi, letjet ćemo ko orlovi“, „Polomit ćemo sve, pa nećete ni vi pričati“ , „ Ovo je izdaja“ , „ Dalmacijo, da ti nije Knina ne bi znala da imaš Srbina“, „Hoćemo ćirilicu“, „Ovo je Srbija“, „Dolje podrepaši“ , „Od Peći do Knina sve je Srbina do Srbina“

Jesu li Hrvati organizirali mitinge i balvane po Srbiji? Nisu! Tko je tu OLOŠ? Ma zna to veoma dobro Ante Tomić, pitomac vojne srednje škole JNA u Zagrebu!

<https://hrcak.srce.hr/file/251682>

Već tada je Srbima podijeljeno oružje iz vojarne u Kninu. Dajući potporu Srbiji da ograniči autonomiju pokrajina, glasni dio Srba u Hrvatskoj podržao je velikosrpsku politiku Slobodana Miloševića.

Onda je došao 14. kongres KPJ 20. do 22. siječnja 1990.godine razlaz, kraj Jugoslavije. Nestala Komunistička partija Jugoslavije i s njom i njena tvorevina Jugoslavija.

Balvan revolucija je započela 17.kolovoza 1990.godine postavljanjem balvana, odnosno srušenih stabala kao prepreka na cestama i željezničkim prugama.

30. rujna 1990. godine “Srpsko nacionalno vijeće” proglasilo “autonomiju srpskog naroda” u dijelu Hrvatske s većinskim srpskim stanovništvom, a

21. rujna 1990. godine je to područje prozvalo “Srpska autonomna oblast Krajina”, 31. svibnja 1991.godine skupština te tvorevine donosi “zakon” kojim se proglašava Republika Srpska Krajina, na čelu s Vladom RSK i Milanom Babićem kao prvim predsjednikom.

Zatim je JNA potpomognuta četnicima iz Srbije i lokalnim pobunjenim Srbima izvršila napad na Hrvatsku točno u krajevima koji su bili na crti zamišljene granice Velike Srbije, Virovitica -Karlobag.

- Slijedi napad na Plitvicama 31.ožujka 1991.godine,
- ubojstvo i masakriranje 12-torice hrvatskih policajaca 2.svibnja 1991.godine u Borovu selu.

- Pokolj u Dalju u kolovozu 1991. godine, 25.lipnja napali policijske postaje u Glini, gdje su zarobili i mučili hrvatske policajce
- 26.lipnja u Kozibrodu pokraj Dvora na Uni ,
- 29.lipnja iz Tenje je žestoko napadnut Osijek, da bi
- 25.kolovoza započeo napad na Vukovar. Zahvaljujući vojnoj nadmoći JNA i Srbija su do kraja 1991.godine okupirali gotovo trećinu teritorija Republike Hrvatske, kada je Jugoslavenska narodna armija sa srpskim paravojnim postrojbama napala hrvatska sela, rušila i palila Katoličke crkve, protjerala hrvatsko stanovništvo s ciljem zauzimanja i okupacije istočne Hrvatske da se dokaže da tu Hrvata nikada nije bilo.

Sveopći napad na Vukovar slikovito je počeo kada su tenkovi JNA iz Beograda krenuli na Vukovar ispraćeni cvijećem, koje su po njima bacali oduševljeni građani Srbije.

Tko je tu OLOŠ i tko se tu „naslađivao“ čijom nesrećom jasno se vidi?

Nisu tenkovi iz Hrvatske krenuli na srpske gradove i nisu se Hrvati naslađivali kiteći ih cvijećem! To Tomić veoma dobro zna, ali i dalje svjesno manipulira neistinama. Rođen 1970. godine tada je imao 20 godina i bio potpuno svjestan događaja oko sebe!

Agresor je s 30.000 vojnika i paravojnih skupina, te s oko 1 600 oklopnih borbenih vozila, 60 zrakoplova, 350 topova i mnoštvom ostale vojne tehnike krenuo na Vukovar. Hrvatskih branitelja bilo je svega 1800. U gradu se nalazilo više od 15.000 civila. Na koji je dnevno padalo 7000 različitih projektila.

U opkoljeni grad 19. listopada 1991. uspio je ući humanitarni konvoj i spasiti stotinjak ranjenih branitelja iz Vukovarske bolnice. Vukovarci nisu 56 dana imali struje, vode, hrane, telefona. Nestale su kuće, zgrade, skloništa, a nastale stotine grobova palih heroja, među kojima je i legendarni zapovjednik obrane Vukovara, Blago Zadro. Herojski otpor slomljen je 18. studenoga 1991. godine.

Dio branitelja pokušao se izvući iz grada kroz minska polja, a oni koji nisu uspjeli odvedeni su u srpske koncentracijske logore, te su mnogi ubijeni. Među njima i 260 ranjenika iz Vukovarske bolnice.

Tijekom agresije u Vukovaru je, prema podacima Hrvatskog sanitetskog stožera, do 19. studenoga 1991. poginulo 450 branitelja i 1350 civila, od toga 86 djece. Bez jednog ili oba roditelja ostalo je 858 djece, ranjeno je više od 2500 ljudi, mnogi su zatočeni i odvedeni u neki od srpskih koncentracijskih logora, a nakon okupacije 18. studenoga 1991. bila je nepoznata sudbina 2630 osoba. Tijekom i nakon procesa mirne reintegracije otkriveno je više od 50 masovnih grobnica u gradu i okolici iz kojih su ekshumirani brojni posmrtni ostaci.

Tko je tu OLOŠ sasvim je jasno! Nisu Hrvati napali Srbe, nego Srbi hrvatski narod sa ciljem istrebljenja hrvatskog naroda, njegove vjere i kulture !

A što kaže Tomić uspoređujući Oluju sa Vukovarom:

„Naslađuju se nesrećom svojih pravoslavnih susjeda, drago im je da su neke bolesne starice i uplakana djeca bježali na traktorskim prikolicama, a četiri godine ranije bili su u istoj situaciji“

U istoj situaciji? Nevjerojatno zlonamjerna manipulacija usporediti potpuno kataklizmički razoreni grad sa navedenom bilancom od 50 masovnih grobnica, Ovčarom, logorima po Srbiji u koje su odvedeni zarobljeni branitelji, 86 poginule djece, 1350 civila i 2 630 nestalih, sa zbijegom koji je naredilo rukovodstvo tzv RS Krajine.

Tko je tu ološ? Jesu li Hrvati prethodno napali neki grad sa srpskim stanovništvom i u opsadi ga totalno razorili? Nisu!

Dakle, tko je tu OLOŠ? Ante Tomić jako dobro zna razliku!

• “Hrvati i Srbi su sebična govna, ne znaju se uživjeti u tuđu muku; jedni drugima činili smo identične svinjarije“

Nije točno! Nismo jedni drugima činili „identične svinjarije!“ Nema izjednačavanja krivnje! Hrvati nisu napali sela i gradove na teritoriju Srbije. Hrvatska vojska nije tenkovima krenula u Srbiju! Hrvatska vojska nije granatirala srpske gradove i sela, uništavala bolnice, crkve, škole i ubijala srpsku djecu, žene i starce.

Izbijanjem rata u ljeto 1991. godine slijedili su masovni progoni iz ratom zahvaćenih područja hrvatskog Podunavlja, Banovine, Korduna, Like i sjeverne Dalmacije. Vrhunac prognaničke krize bio je u studenome kada je nakon okupacije Vukovara i masakra nad preostalim stanovnicima i braniteljima, prognano 15 000 preživjelih Vukovaraca. Na kraju 1991. u Hrvatskoj je bilo 550 000 prognanika, te još 150 000 hrvatskih izbjeglica koji su privremeni smještaj pronašli u inozemstvu (zapadna Europa).

Hrvatska Vlada je od srpnja 1991. godine zbrinjavala prognanike najprije kroz postojeći sustav socijalne skrbi, a potom putem Ureda za prognanike i izbjeglice (osnovan je 22.12.1991.) U tomu trenutku u Hrvatskoj je bilo više od pola milijuna prognanih. Ured je preuzeo skrb o prognanicima, a od sredine 1992. godine i za bosansko-hercegovačke izbjeglice, njihov smještaj i prehranu, te je organizirao život u prognstvu.

Izbjeglička kriza u BiH počela je u travnju 1992. godine po izbijanju rata u susjednoj Bosni i Hercegovini. Do kraja te godine broj izbjeglica iz BiH dostigao je 402 000 osoba. Ponajviše ih je pristiglo nakon srpske okupacije bosanske Posavine i Jajca, no sve do 1995.godine u Hrvatsku su dolazile nove izbjeglice: kontinuirano iz područja BiH pod srpskom kontrolom, te iz srednje Bosne tijekom hrvatsko-muslimanskog sukoba. Zadnja velika skupina izbjeglica iz BiH stigla je u ljeto 1995. godine, kada je za samo mjesec dana iz banjalučke regije istjerano više od 25 000 Hrvata i Muslimana, te završeno etničko čišćenje područja pod kontrolom Srba u BiH. Preko Hrvatske je od 1992.-1997.u treće zemlje otišlo 400 000 izbjeglica, uz prethodno zadržavanje od prosječno tri mjeseca, a u Hrvatskoj ih je ostalo 160 000, od kojih tek manji dio još uvijek ima izbjeglički status.

Krajem 1992. godine u Hrvatskoj je bilo 700 000 prognanika i izbjeglica, što je bilo više od 15% stanovništva Hrvatske. U 1994.godini broj prognanika i izbjeglica smanjen je na 380 000, krajem 1996.godine na 360 000, te u travnju 1997. godine na 290 000 prognanika i izbjeglica.

Na dan 31.12.1997.godine u Hrvatskoj je u statusu prognanika, povratnika i izbjeglica bilo još 140 883 osoba, među kojima 79 719 prognanika iz hrvatskog Podunavlja i 22 350 prognanika iz drugih krajeva, 9 336 povratnika i 29 478 izbjeglica. U organiziranom smještaju je 34 463 osoba, a u privatnom 106 420.

Od 1991. do kraja 1997. godine Hrvatska je za prognane i izbjegle izdvojila više od 2 000 000 000 \$ od čega za osnovno zbrinjavanje prognanih i izbjeglih (smještaj i prehrana) 1 133 000 000 \$. Istodobno, ukupna međunarodna financijska pomoć u skrbi za prognane i izbjegle iznosila je oko 107 000 000 \$, te dodatno 110 000 000 \$ pomoći u gradnji naselja za smještaj prognanih i izbjeglih. Zašto sam sve ovo napisala?

Citiram Antu Tomića: „Kad ih slušate, takve okrutne, zlurade, lišene svake empatije, kršćane koji ne shvaćaju ni osnove kršćanskog morala – ne možete se pravo ni sažaliti nad njima. Dođe mi često da pomislim kako taj ološ zaslužuje sve ružno što mu se dogodi“

Tko je tu ološ ? Svakako oni koji su izazvali svojom velikosrpskom agresijom izbjegličku krizu, a ne Hrvatska koja je bila napadnuta i skrbila o 700 000 izbjeglica i prognanika iz Hrvatske i BiH!

Pišući ovakve nepojmljive nebuloze, upravo Tomić nema nimalo kršćanskog morala ni savjesti, ne samo kršćanskog nego ni ljudskog!

http://www.andrija-hebrang.com/domovinski_rat.htm

Za agresije na Hrvatsku i zatim na BiH počinjeni su i ratni zločini i zločin genocida.

U Domovinskom ratu ubijeno je 402 djece, 13 medicinara, 14 hrvatskih novinara (ukupno 28), 3 svećenika, a ranjeno je 1 280 djece, 4 svećenika i 48 medicinara. Osobito je zloslutna sudbina nestalih, kao npr. 294, mahom ranjenika, koji su nasilno odvedeni iz vukovarske bolnice i uglavnom pogubljeni na Ovčari, kako se pokazalo nakon iskapanja tamošnje masovne grobnice u jesen 1996. godine.

Na genocidnu narav srpske agresije osobito jasno upućuju sljedeće činjenice: najmanje 1 000 dokazano pogubljenih civila žrtve su masakri ili skupna smaknuća; najmanje 500 nemoćnih staraca i starica brutalno je ubijeno u zaposjednutim područjima pošto je nadzor nad tim područjima preuzeo UNPROFOR; od razmjenom oslobođenih 6 660 osoba približno 90% kontinuirano je i brutalno mučeno tijekom zatočeništva, pa i nakon oslobađanja trpe od brojnih tjelesnih i duševnih posljedica; 200 000 prognanika nije se moglo vratiti u domove iz kojih su protjerani; tj. nijedan prognanik nije se uspio vratiti na područje koje je zaposjeo srpski agresor.

Tijekom petogodišnje agresije na Hrvatsku ubijena su tri svećenika i redovnika, a ranjena tri svećenika. Protjerano je 226 svećenika, redovnika i redovnica a u zatočeništvu se nalazilo 17 svećenika, redovnika i redovnica, koji su prošli mučenja i torture.

Uništeni i oštećeni objekti Katoličke crkve dokaz su etničkog čišćenja, jer treba dokazati da na tom prostoru nisu živjeli Hrvati

Posebna okrutnost genocidne strategije srpskih agresora (kako u Hrvatskoj tako i u BiH) iskazala se sustavnim ratnim zločinima nad civilnim pučanstvom

napadnutih naroda: što se u svjetskoj javnosti počelo nazivati etničko čišćenje (engl. ethnic cleansing) i etničko silovanje (engl. ethnic rape)..

Jesu li Hrvati rušili crkve po Srbiji, ubijali srpsku djecu? Nisu! Po kojim Tomićevim kriterijima smo jedni drugima činili “identične svinjarije”?

Ni danas ne činimo “identične svinjarije”

Srbija vodi medijski i kulturološki rat protiv Hrvatske!

Srbija negira Hrvatima jezik! U glasilu vojvođanskih Hrvata „Hrvatska riječ“ izašli su podaci iz udžbenika gramatike srpskog jezika za osmi razred osnovne škole u kojem tvrde da ne postoji hrvatski jezik, već da je to srpski jezik!?

Tako je velikosrpska politika uvelike ušla u lingvističku znanost, naslanjajući se na politiku Ilije Garašanina i njegova Načertanija iz 1844. godine koji je prvi službeni dokument velikosrpske politike u kojem se tvrdi da su Hrvati samo pokatoličeni Srbi i na Vuka Stefanovića Karadžića, koji je negirao hrvatski narod, a obilno se koristio hrvatskim rječnicima i leksikografijom pri pisanju Rečnika srpskog jezika.

Zakon o kulturnom nasljeđu koji je u prosincu prošle godine donesen u Srbiji, a koji navodi da Marin Držić, Šiško Menčetić, Ivan Gundulić, odnosno svi dubrovački književnici do 1867. godine više ne pripadaju samo hrvatskoj, već pripadaju i srpskoj književnosti.

Gundulićeva “Himna slobodi” prema njima više nije samo hrvatska, već i srpska. O ljudima „nazbilj“ i „nahvao“ ne priča samo hrvatski, već i srpski Držić.

“Srbi se trajno žele spustiti na naše more, Srbi trajno žele uništiti naš jezik i Srbi trajno žele imati renesansu, humanizam i barok koji nemaju“, izjavila je Slavica Stojan, znanstvena savjetnica pri trajnom zvanju i predsjednica Ogranka Matice Hrvatske u Dubrovniku.

Vlada Republike Srbije tvrdi – tako je već 150 godina. “Stara dubrovačka književnost jedinstvena je pojava među Južnim Slavenima koja ima svoje karakteristike i predstavlja veliko zajedničko dobro. Prema jeziku na kojem je napisan, može biti i srpski i hrvatski. To je pomirljiv pristup koji traži ono što je uobičajeno u dubrovačkoj književnosti...”

I tu su se Srbi poskliznuli, jer stara dubrovačka književnost pisana je na čakavici, koja u srpskom jeziku ne postoji.

Svojata li Hrvatska bilo što srpsko? NE! Znači da ne činimo jedni drugima „identične svinjarije“ Kako Tomića nije sramota to napisati? Pa sam sebe otkriva kao nezalicu!

I kao šlag na kraju doista za Hrvate nepojmljivo:

“Da je ovo normalna zemlja, Milorad Pupovac bio bi naš predsjednik.“

Sva sreća eto da nismo „normalna zemlja“. A i nismo kada se lik kao Tomić piše Hrvatom.

Citiram što Tomić kaže o Pupovcu;

„...generalno gledajući, on je najozbiljniji političar u Hrvatskoj. Najdulje traje njegova karijera i, kako god vam to možda čudno zvučalo, daleko je najveći hrvatski domoljub od svih. Kad pogledate kakve gadosti njemu govore, na ulici, u Saboru, u novinama i na televiziji, svaki dan, ustrajno i bez prestanka, svih ovih

trideset godina, a on svejedno i dalje živi ovdje, može se zaključiti samo jedno – taj stvarno, stvarno voli Hrvatsku. Ja je sigurno ne bih tako volio. Na njegovom mjestu odavno bih odselio“

Koga Tomić zavarava? Ah da čitatelje u Srbiji koji ne financiraju Pupovca!

Ne voli Milorad Pupovac Hrvatsku, nego voli do sada hrvatske kune ili sada eure. Njega i njegov SNV, njegove Novosti i novinare hrani i financira hrvatski narod iz Proračuna da oni pljuju u „tanjur koji ih hrani“ To Pupovac voli, NOVAC i bogatstvo koje je stekao u Hrvatskoj. A nisu za baciti ni tri srpske ruke, a ustvari osam manjinskih ruku sa kojima upravlja Hrvatskom. Zašto bi sve to napustio?

Iz Državnog proračuna Republike Hrvatske u 2022. godini, financijska sredstva u iznosu od 50.204.225,00 kuna namijenjena su nacionalnim manjinama po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina. Od tih sredstava Srbima je namijenjeno 13.603.000,00 kuna. NN 48/2022

Novosti SNV-a dobile su iz Proračuna u 2022.godini 4 milijuna kuna, da se sprdaju sa hrvatskom himnom (Lijepa naša haubico) da njihov novinar Ivančić piše „„Hrvatska država je neizlječivo bolesna, sadistički izopačena, moralno destruirana i u osnovi zločinačka!“ ili isto Ivančić;

„... Nezavisna Republika Hrvatska ima malo integriteta i samopoštovanja, da je dakle riječ o ozbiljnoj državi, a ne o maloj, pizdunskoj zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša...“

Ili da Dežulović piše „J*** vas Vukovar“

Ili kada Pupovac u Hrvatskom Saboru naziva Hrvate ; „neostvarenim, neživljenim pederima u svakom smislu te riječi“?

Pupovca je Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa kaznilo s 4000 kuna zbog nesklada u prijavljenoj i utvrđenoj imovni. Povjerenstvo je provjerom utvrdilo da Pupovac nije prijavio plaću supruge u točnom iznosu ni ostala njezina primanja, automobil, 69 dionica HT-a te dvije nekretnine, od kojih je jedna u njegovu, a druga u vlasništvu supruge. Piše [tportal.hr](http://portal.hr)

O Miloradu Pupovcu citirati ću dio otvorenog pisma koje sam mu uputila hrvatskepraviceblog:

„Profesore doktore znanosti Milorade Pupovac, vaše ponašanje postalo je degutantno!

Uzalud vam sve titule i znanje, kada se ne ponašate kao zastupnik u Hrvatskom Saboru i kao državljanin Republike Hrvatske!

Znate profesore, doktore znanosti sada je 2021.godina i vi i ja živimo u Republici Hrvatskoj, nastaloj u Domovinskom ratu, pobjedom nad JNA, velikosrpskim agresorom i pobunjenim Srbima koji nisu htjeli prihvatiti državu Hrvatsku.

Republika Hrvatska međunarodno je priznata 15.siječnja 1992.godine, primljena je u ravnopravno članstvo Ujedinjenih naroda 22.svibnja 1992.godine, članica je NATO i Europske unije. Domovnicu i hrvatsko državljanstvo dobili ste rođenjem u Hrvatskoj, kao i ja nakon 15.siječnja 1992.godine, što znači da ne živimo u NDH, niti u Socijalističkoj Republici Jugoslaviji već gotovo 30 godina.

A vi neprestano živite u NDH i SFRJ! Ne bi li bilo vrijeme da se vratite u sadašnjost i da napokon priznate da živite u Republici Hrvatskoj?

Kažete „ZDS odnosno Za dom spremni je najsrमतniji pozdrav u hrvatskoj povijesti i najsrमतniji izraz stremljenja hrvatskog naroda za svojom slobodom” Ne nije prof. dr. Milorad Pupovac, braniti svoj dom nije srमतno, braniti svoj dom od agresora i osvajača borba je za goli život, za opstanak svojih bližnjih, svoje obitelji i svog naroda. Hrvatski branitelji HOS-ovci uz taj su poklič branili svoje domove i svoj narod upravo od velikosrpskog osvajača i vaših pobunjenih Srba iz Hrvatske!

Srमतno je pjevanje „Slobodane šalji nam salate, bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate“. To je srमतno, najsrमतnije i najužasnije pjevanje, jer to nije izraz stremljenja srpskog naroda za svojom slobodom ! To nije borba srpskog naroda za obranu svojih bližnjih, svojih obitelji i svoga naroda! To je osvajačka, agresivna i krvava borba za tuđi teritorij sa ciljem stvaranja Velike Srbije, ubijanjem i uništavanjem svega hrvatskog, pa i zatiranje svakog traga postojanja hrvatskog naroda.“

Zar takav čovjek da bude predsjednik Hrvatske? E neće Tomiću, neće dokle god ima „nenormalnih Hrvata“

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/.../tko-je-olos-srमतne.../>

HRVATSKEPRAVICEBLOG.COM

Tko je OLOŠ? Srमतne nebuloze Ante Tomića.

Iako sam za slobodu mišljenja bez cenzure ipak povijesnim neistinama i notornim lažima ne bi trebalo

JOSIP PEČARIĆ

OBJAŠNJENJE

23. srpnja

Možda će vam ova slika bolje objasniti tko je Ante Tomić. a može se naći i u Uvodu moje knjige:

J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

:

JOSIP PEČARIĆ

23. srpnja ·

O ANTI GROFU OD KANTE

Zabavna reagiranja na sliku ANTE GROFA OD KANTE koju sam skinuo s Interneta. Očito ima puno mojih prijatelja na facebooku koji nemaju pojma o tome, pa su šokirani da je jedan akademik to što je vidjelo veliki broj ljudi, sada dano i na mom facebooku. Čak jedan i naglašavada sam ga ja pozvao . valjda sam zvao one koje znam - njih više od 3000 😊.

Naravno s obzirom da je moj komentar imao više redaka nisu ni primjetili da je dan i link na moju knjigu o Grofu.

Njegovi tekstovi su po pravilu zgodni za ruganje pa vam ovdje dajem i moj odgovor na jednu grofovnu kolumnu u kojoj sam 'meta' bio ja, a tekst je dan u knjizi (njima neće biti drago to čitati, ali siguran sam da većini koji su prigvatili prijateljstvo to hoće:

**AKADEMIK PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU
TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE**

Ovo reagiranje akademika Pečarića na tekst Ante Tomića «Šverc i intelektualni komerc» u dotičnom dnevniku nije objavljeno. Zato ga donosi Hrvatsko slovo.

Odavno me ništa nije tako razveselilo kao tekst u «Jutarnjem listu» o mojoj knjizi «Kako su rušili HAZU?» Ante Tomića: «Šverc i intelektualni komerc». Tako mi i treba kad sam se usudio narugati jednom njegovom tekstu u kojem Tomić piše o stvarima u koje se ne razumije (izbori u HAZU) i ruga se nama academicima. Ja sam taj tekst jednostavno uvrstio u knjigu zajedno s tekstovima niza akademika, sveučilišnih profesora – dakle onih koji se razumiju u to o čemu on piše. Dakle – narugao sam mu se i time izazvao njegove duševne boli. Da stvar bude još i gora, u «Proslovu» knjige piše: «Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u Prilozima uz pojedine tekstove ili su čak neka cijela poglavlja sastavljena od njih. Pritom sam se trudio da su dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovu oni koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!» To su istakli i prikazi s predstavljanja knjige dani u «Jutarnjem listu» i «Glasu Koncila».

Možda je nekome iznenađenje da Tomić, koji tako «brzo kopča», ne misli kako nije baš inteligentno javno pokazati ljutnju zato što se njegov tekst može usporediti s onim drukčijim. Takav može pomisliti: «Pa ako je napisao nešto pametno čega se ne mora stidjeti bila bi mu draga svaka takva usporedba, zar ne? Ili, kad već spominje komuniste, misli da smo još uvijek u komunizmu i da samo jedna strana ima pravo glasa?»

Međutim, Tomićev tekst ima znanstvenu vrijednost. Naime, dosadašnja znanost misli da je matematika vrhunac logičkog razmišljanja. Međutim Tomić svojim

tekstom pokazuje kako to nije istina. Evo kako razmišljaju ti koji tako površno misle o matematici, a što je – kako nam je dokazao Tomić – potpuno pogrešno. Tomić je u rečenom tekstu pokazao da «kopča» na razini lošeg učenika prvog ili drugog razreda osnovne škole. Evo kako mu ide račun. Kaže: «Četrdeset godina je pokorno cupkao po Srbiji (misli na mene, op. J.P.), da bi napokon otkrio da su Srbi naši vjekovni dušmani. Već u tome, vidite, prepoznaje se intelektualac... Taj Pečarić ima gotovo šezdeset godina...»

Dakle po Tomiću nisam u ovih dvadesetak godina koliko sam u Zagrebu imao razloga ustanoviti da su «Srbi naši vjekovni dušmani». Nije se ništa događalo sa Srbima u glavnoj ulozi, zar ne? Naravno da bi ga za takve klevete netko tužio, ali ja ne bih. Pa, ne može se tužiti nekoga tko uopće ne zna što je logika. Nekoga tko je na razini prvog ili drugog razreda osnovne škole.

Zašto? Kako sam u Zagrebu dvadesetak godina i četrdesetak (po Tomiću) u Beogradu, ispada da sam po njemu diplomirao odmah po rođenju. Ili čovjek samo misli kako me je jako nahvalio? A možda misli da sam diplomirao i prije. Dok sam bio u majčinoj utrobi u Kotoru dopisno sam diplomirao u Beogradu?

A možda misli da sam poslije onih 18-19 u Kotoru sve vrijeme bio u Beogradu i tamo napisao ovih dvadesetak knjiga o «Srbima našim vjekovnim dušmanima». Dapače, oni su mi ih i financirali.

Ili mu je samo $20 + 40 + 20 = 60$. Pogledajmo još jedan račun iz drugog osnovne: «Pečarić je to brižljivo skupio, dao valjda da mu neka tipkačica u HAZU u čisto prepíše i jedan kroz jedan objavio u knjizi za koju je nadrljao samo možda dvadesetak stranica originalnog teksta». Da našem intelektualcu Tomiću račun i nije jača strana pokazuje i to što nije znao izbrojiti da u knjizi imam 14 tekstova, a samo jedan ima 36 strana. Očito naš intelektualac ne zna da je 36 veće od 20. Ipak su to dvoznamenkasti brojevi, a to je previše za jednog intelektualca.

A nedajbože da je Tomić razumio da je taj tekst gostujuće predavanje na povijesnom simpoziju u Akademiji. Dakle, «pisca amaterskih ogleda o povijesti» pozvali su akademici povjesničari da o tome priča. Tako naš veliki intelektualac Tomić eto zna više o povijesti i od akademika povjesničara, kao što je u logici jači od akademika matematičara. Doista se moramo diviti kako Tomić «brzo kopča», zar ne?

Ali, pogledajmo malo bolje njegov tekst: «Who is Josip fuckin' Pečarić, pitate. Ili možda znate, ja nisam znao. Internet mi je otkrio da je gospodin cijenjeni autor u najopscenijim desničarskim glasilima, pisac amaterskih ogleda o povijesti u kojima su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Opet će mi netko tvrditi da bih Tomića trebao tužiti sudu zbog ovakvih uvreda. Ali, taj i ne razumije koliko je Tomić pretrpio duševnih boli dok je čitao moje tekstove u kojima ja tvrdim da «su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Ili dok je čitao moju poznatu pitalicu: Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik! Meni je žao Tomića. Nisam znao da će tako nešto čitati. Mogu zamisliti kako mu je teško bilo.

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao za knjigu «Dovoljno je znati tko ju je

sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno». Vidjeli smo kako se Tomić služi internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i ustanovio da je tamo od 1991.g. naveden moj 231 rad, a Silobrčićevih 25 radova, kao čovjek koji «brzo kopča» ustanovio je da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekomplikiran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljan za «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom šezdesetog rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s pozvanih 16 predavača (troje iz SAD, po dvoje iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kojim predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekomе biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman.

Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu». Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijeđajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako uzmemo da sam praktično do 1987.g. vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u Hrvatskoj je dosad iz mogeg područja doktoriralo 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je prema g. Tomiću 19 zanemarivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo drago da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar.

Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrčića o «autorskim pravima».

U autoriziranoj verziji mogeg intervjua za «Vjesnik» u mojoj knjizi stoji: «Zasad po reakcijama iz medija vidim da oni na drugoj strani baš i nisu zadovoljni njezinim pojavljivanjem. Čini se da vide isto što i ja: naši su argumenti mnogo jači». Zadnja rečenica, nije tiskana. To je ispalo jako dobro. Da je tiskana, možda Tomić ne bi napisao ovaj znanstveni uradak i tako opovrgnuo pogrešno mišljenje o matematičarima. Tako vrijedno djelo mora ostati sačuvano za budućnost pa obećavam Tomiću da ću u narednoj svojoj knjizi dati, uz ovaj svoj tekst, tiskati ovo njegovo izuzetno znanstveno otkriće. Ja mu čestitam na njemu!

“Hrvatsko slovo”, 24. studenoga 2006.

JOSIP PEČARIĆ

23. srpnja

O ANTI GROFU OD KANTE, 2.

U tekstu s ovim naslovom sam rekao za g. Grofa;

“Njegovi tekstovi su po pravilu zgodni za ruganje...”

Evo njegove tvrdnje o govoru dubrovačkog gradonačelnika Mata Frankovića:

Ante Tomić: Pozdravom ‘Za dom spremni’ hosovci su se jasno pozvali na veleizdajničko nasljeđe poglavnika Pavelića

23. srpnja 2024. - 10:58

Kad je dubrovački gradonačelnik Mato Franković na nekakvom skupu u Imotskoj krajini u nedjelju uzviknuo "Za dom spremni", pa kasnije objasnio kako to nije bilo ni u kakvoj vezi s ustašama, već je mislio na takozvani HOS, prirodno nam se nameće samo jedno pitanje.

Je li dubrovački gradonačelnik možda slabouman?

(...)

<https://slobodnadalmacija.hr/.../ante-tomic-pozdravom-za...>

Kako sam vam dao taj dio govora tj. Prenio ga od Velimira Bujanca samo usporedite to što je Franković rekao i tvrdnju g. Grofa da je on uzviknuo "Za dom spremni" i zaključite sami koliko mu se čovjek može rugati.

J.P.

SLOBODNADALMACIJA.HR

Ante Tomić: Pozdravom ‘Za dom spremni’ hosovci su se jasno pozvali na veleizdajničko nasljeđe poglavnika Pavelića

Kad je dubrovački gradonačelnik Mato Franković na nekakvom skupu u Imotskoj krajini u nedjelju uzviknuo "Za dom spremni", pa kasnije objasnio kako to nije bilo ni u kakvoj vezi s ustašama, već je...

JOSIP PEČARIĆ

23. srpnja

O ANTI GROFU OD KANTE, 3.

Nekim mojim prijateljima na facebooku ovo ne smeta:
<https://www.facebook.com/share/R8h4AH1FdUrVTGEb/>

Damir Markuš je sa Damirom Markusom

23. srpnja u 11:28

Ovo može napisati samo ili debil, ili jugosloven, ili plaćenik ili kretan sa kantom govana na glavi.

JOSIP PEČARIĆ

23. srpnja ·

O ANTI GROFU OD KANTE, 4.

I JA IH SLAVIM!

JOSIP PEČARIĆ

23. srpnja ·

**PONOSIM SE I OVIM ŠTO SU DRUGI NAPRAVILI A
NE JA!**

JOSIP PEČARIĆ

24. srpnja ·

UMJETNIČKI PRIKAZ STVARNOG DOGAĐAJA IZ PLEMIČKOG ŽIVOTA

Još uvijek ne mogu sebi objasniti činjenicu da ima među nama i onih kojima smeta što sam dao umjetnički prikaz stvarnog događaja sliku koja se često koristi na internetu. Vidim da se ona sviđa velikom broju prijatelja (u ovom momentu ih je preko 270), a i sličnih komentara ima oko 90. Tu ubrajam i moj komentar na tvdnje kako sam ja ljubomoran na gospodina s te umjetničke slike:

Josip Pečarić

Kako sam ljubomoran kad je on samo grof, a mene zovu kraljem (matematičkih) nejednakosti. Uvijek branim i JB Tita jer smo obojica među desetoricom u svijetu: Ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima, a JB Tito među najvećim ubojicama.

Sam komentar ima u ovom momentu blizu 70 lajkova. Zato mi je žao one kojima se ne sviđaju umjetnički opisi događaja iz hrvatskog političkog života.

S druge strane i u ovom mom komentaru se vidi da sam koristio zvučnu titulu koju ima naš autor koji je tako 'lijepo' opisao naše HOSovce. Teško je biti uz fašističke agresore na Hrvatsku pogotovu kada ti hrvatski branitelji od te hvaljenje vojske naprave čopor zečeva kako je to lijepo opisao Slobodan Milošević.

A uloga HISovaca je bila veličanstvena, pa ja razumijem duševne boli koje takvima zadaje i pomisao na njih. A ovi kojima smetaju umjetnički prikazi događaja koji opisuju reagiranja na vrijeđanja hrvatskih branitelja, ali ne i ta vrijeđanja su urnebesna.

Međutim ja sam bio fer i koristio sam plemićku titulu Grofa od Kante, za razliku od bivšeg predsjednika HSP-a koji ne uvažava tu časnu plemićku titulu pa samo tvrdi da se radi o nadimku ANTE KANTE:

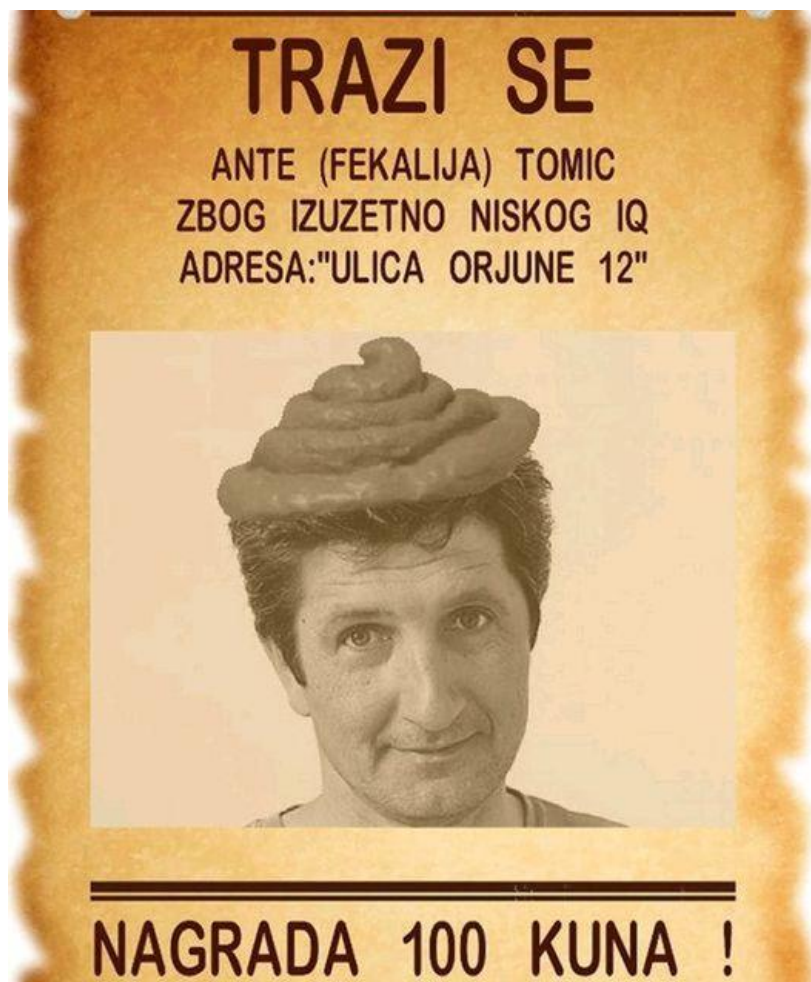
Ante Đapić o ANTIhrvatu Tomiću

U današnjoj Slobodnoj Dalmaciji, novinar Ante Tomić još jednom je pokazao kako mržnja prema dragovoljcima HOSa, barem kada je o njemu riječ nema kraja! Kada čovjeka obuzme bijes kao što je ovladao Antom Tomićem onda pokušava uvrijediti ciljanu grupu ili pojedince uvredama ili drugim činima koje bi trebale izazvati mržnju prema tim ljudima i naravno pozivati svoje istomišljenike na linč, u ovom slučaju izazvati odium i javni linč prema HOSu, kako prema pripadnicima te hrvatske postrojbe, tako i prema onim vrijednostima koje ta postrojba predstavlja, a temeljna vrijednost te postrojbe bila je i jest bezuvjetna odanost i požrtvovnost prema svojoj Domovini Hrvatskoj! Naravno, Ante Tomić nije jedinka u javnom prostoru Hrvatske koja mrzi HOS, njegove ratne oznake, ali ono što potpuno izluđuje Antu Tomića jest činjenica što je gradonačelnik Dubrovnika gosp. Franković već nekoliko puta čvrsto stao iza HOSa i ratnog pozdrava te

postrojbe i to kao vrlo utjecajni i ugledni član vladajuće stranke! Ako tome pridodamo i činjenicu kako je na spomenutom posljednjem događaju nazočio i ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, onda je rastrojstvo kod Tomića razumljivo! Kada bi Ante Tomić imao moć odlučivanja svakome je jasno kako bi on sa Frankovićem, Medvedom, HOSOVCIMA po kratkom postupku kao u doba partizanije i Tita! Ali Ante Tomiću, neka su druga vremena! Vaše škr gutanje zubima, rezanje u noći sve je slabije i slabije, a ideja HOSa sve snažnija i snažnija! Nema nikakvog smisla komentirati bijedni pamflet koji vam je objavila Slobodna Dalmacija, jer prava Dalmacija i Ljubuški koji spominjete znaju što je HOS! Vama preostaje smirivanje živaca i političkih strasti, a i sami znadete kako takva sužena svijest i ponašanje vas dovelo do nadimka ANTE KANTE! Svi znamo na koju KANTU mislimo! To vam je jedini pravi odgovor, a vi nastavite!

<https://www.facebook.com/share/p/1E4nnFGEoJVGWBPd/>

Josip Pečarić

TIHOMIR DUJMOVIĆ

24. srpnja

HOĆE LI NA KRAJU UHITITI DUBROVAČKOG GRADONAČELNIKA?

Na društvenim mrežama se pojavila informacija da policija poziva na informativne razgovore sve one koji su bili okupljeni u trenutku kad je dubrovački gradonačelnik rekao “ za dom spremni”! Ako je tome tako, morat ce ispitati i njega! Vidite do kud ide to partizansko ludilo! Evo originalne objave....

Danas su neki moji mještani u Cisti Velikoj bili pozvani u P.P. Imotski na obavjesni razgovor, glede događaja u Cisti Velikoj dana 20.07.2024.g na otvaranju spomen parka "MATI VUČAK ČIGRI" glede govora Dubrovačkog gradonačelnika Mato Frankovica.

JOSIP PEČARIĆ

26. srpnja ·

MOJI PRIJATELJI STANKO I MARKO

Koliko li domoljubnih pjesama imaju moji dragi prijatelji Stanko Šarić i Marko Perković Thompson. Zato mi je bilo drago vidjeti na portalu direktno.hr tri teksta o njima:

NIJE LAKO, ALI PREŽIVJELI SMO'

Što se zapravo dogodilo sa Zlatnim dukatima i Škorom: 'Ne znam je li se šalio ili to stvarno mislio'

<https://direktno.hr/.../sto-se-zapravo-dogodilo-sa.../>

PREMIJERA PJESME NA CMC TELEVIZIJI

Točno u podne miljenik Hrvata podigao temperaturu: Objavljen spot kojega su svi čekali

<https://direktno.hr/.../tocno-u-podne-miljenik-hrvata.../>

'NEMA ZABRANJENOG DIJELA'

Thompsonov tim reagirao na podmetanja o zabrani: 'Razlog znaju samo oni koji su to izmislili'

<https://direktno.hr/.../thompsonov-tim-reagirao-na.../>

Na mom facebooku najviše lajkova ima slika Ankičina slika s Markom i sa mnom. Sliku nam je poslao Marko a napravljena je na Svečanoj večeri Međunarodne konferencije „Mathematical inequalities and applications, Zagreb 2018.“ u povodu 70. obljetnice mog rođenja. S Draženom Žankom njih dvojica su bili moji posebni gosti.

Žanko nas se bio izgubio u trenutku kada smo se Ankica i ja slikali sa Stankom, Markom i našim kćerkama:

Kao i prva Markova i ova je danas u knjizi_

J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.

Posebno je zanimljivo da se s Markovim povratkom ponovo pojavila neistina oko ovaj put njegove najnovije pjesme. S Markovim povratkom poklopila se i nova 'priča' o ZDS i dubrovačkim gradonačelnikom.

Je li to povezano? Neke nove direktive gazda naših političara? Tko bi to znao.

Umjesto toga, evo mog izlaganja s Okruglog stola iz 2011 koje je objavljeno i u mojoj knjizi

HAJKA NA THOMPSONA iz 2012. kao prvi tekst u poglavlju „Thompson kao inspiracija“ jer je i danas Thompson naša inspiracija:

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (1/2)

Objavljeno: 12. svibnja 2011.

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (1/2)

"Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima..."

Dozvolite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim, a posebno gospođu Ankicu Tuđman i obitelj Tuđman.

Za razliku od drugih sudionika ne mogu se zahvaliti organizatorima na pozivu za sudjelovanje na ovom Okruglom stolu. Naime, spadam među one ljude koje bi mogli definirati kao razočarane optimiste. A takvi su najopasniji za uspjeh onih stavova koje inače zastupaju. Zato sam prestao javno nastupati. Bolje se sam maknuti, nego da me vi maknete s govornice, zar ne? Međutim postoje neki "zločesti dečki" kojima ne mogu ništa odbiti. Oni, zapravo žele da me vi maknete s govornice.

Prvi od njih je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji me je pozvao na ovaj Okrugli stol. Drugi je Mate Kovačević koji je tražio da sakupim sve svoje tekstove o Sudu u Haagu. Tako će knjiga "Rasizam Suda u Haagu" biti promovirana početkom lipnja.

Ovaj Okrugli stol se naziva "Pamćenje i suverenost". Čini mi se da već sam naslov prve sekcije mog izlaganja puno govori o toj temi.

Za "dva dana" od "naroda nade" do naroda bez ponosa i dostojanstva

Ivica Marijačić u "Hrvatskom listu" od 5. svibnja 2011. kaže:

"Velika prijevara i velika izdaja ostat će dugo mračna mrlja na savjesti svih onih koji su to dopustili. Je li narod svjestan jedne desetogodišnje izdajničke politike, je li se pokajao što je birao i održavao izdajnike na vlasti, je li taj narod svjestan i vlastite odgovornosti u tome smislu. Tko zna, ..."

Zapravo, kao da je Marijačić pogodio smisao moga predavanja čiji je naslov samo polovina jedne strofe pjesme Marka Perkovića Thompsona Kletva kralja Zvonimira:

Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škuđe

Zapravo je nevjerojatan fenomen takve promjene u jednom narodu, kako Thompson to simbolički kaže u dva dana: Od najponosnijih ljudi do onih koje se može gaziti kako god hoćeš i koji na izborima biraju one koji to svima omogućavaju a i sami ih gaze. Od onih koji se ponose svojim herojima, do onih koji najbolje među sobom prodaju za judine škuđe onima koji će im suditi tako da do kraja zgaze i posljednju trunku ponosa u njima samima.

Možemo li uopće reći da smo ljudi ako nemamo ponosa? Je li moguće da je najveća zasluga jedinog hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđmana što je od Hrvata načinio ljude? Pa dok je trajalo – trajalo je!

Još 1996. g. pisao sam:[1]

Da, očito je kako su hrvatski standardi mnogo viši od standarda europskih zemalja. Pa nama su ipak važniji ljudi nego ljudska prava. Nama je problem što je u Rusiji pobijeno onoliko mnogo ljudi, a ne ima li negdje ili nema smrtnu kaznu. Mi smatramo da se treba pridržavati svojih odluka i primjenjivati ih ravnopravno na sve. A ne recimo donositi silne rezolucije o tome da se neće priznati rezultati etničkog čišćenja. a onda prisiliti žrtve da to moraju učiniti. Naravno, u BiH. U

Hrvatskoj je nešto sasvim drugo. Tamo se samovoljni odlazak Srba iz Hrvatske proglašava - etničkim čišćenjem.

Ponosan, kakvi smo tada skoro svi bili, završio sam taj tekst riječima:

Dolazi vrijeme kada će, kao kod nas Hrvata, ljudi biti u prvom planu. I na to nas upozorava Sveti Otac. Kada srednjoeuropske vrijednosti postanu ideal imat ćemo drugačiju Europu i svijet. A to će biti tim prije što to shvate i sve srednjoeuropske zemlje. To će biti kad, npr., Njemačka shvati kako ne treba klečeći čekati da uđe u Savjet sigurnosti UN-a, već se treba okrenuti Srednjoj Europi. Kako treba pomoći u spriječavanju povratka ideologiziranih društava na ovim prostorima, i tako da primjer cijelom svijetu. Jedino takova jedinstvena Europa je i moguća. Nikakva drugačija. Europa u kojoj će ljudi biti važniji od ljudskih prava. Europa u kojoj će ljudska prava biti nešto što proizilazi samo po sebi iz ljubavi prema ljudima.

Nisam samo ja tako mislio. Više puta sam upozoravao kako je bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekavši[2] da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

«Evo sto sam ja doživio u Lurdu na tome vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: "Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe..." Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: "Da, da, mi zajedno..." ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: "Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe..." Itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješču pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.»

I Svetom ocu Ivanu Pavlu II. mi smo bili narod nade. To nam je i sam poručio kada je za svoj stoti posjet izabrao baš posjet narodu nade. A prva poruka, ona u Dubrovniku, bila mu je ona o slobodi.

A kao narod nade sigurno nismo dragi svjetskim moćnicima. Njima svakako ne odgovara svijet kakav bi želio naš Papa, sada već blaženik!

Zato sam još 1992. godine u Australiji upozoravao tamošnje Hrvate da će svjetski moćnici vidjevši da nisu uspjeli kroz velikosrpsku agresiju na Hrvatsku, preći na ono što je uvijek prolazilo kod našeg naroda: zavadi pa vladaj!

A pet godina kasnije govorio sam:[3]

Da, što znači to - rat je gotov. Kakav rat? Oružani jest gotov, ali u tom ratu znaš tko ti je neprijatelj. A danas je na djelu hladni, "prljavi" rat protiv Hrvatske. Jer upravo je to ono o čemu govori i Davor Stier. Rat u kome ne znaš s koje strane i tko će te napasti. Sada je potrebna sva hrvatska pamet za obranu hrvatske države. I jedinstvo. Pa najnoviji događaji u BiH su pokazali koliko je zaista prljav rat koji je uperen protiv hrvatskog naroda. Ono što nisu Srbi i Muslimani postigli u ratu, međunarodna zajednica im pokušava ostvariti "izbornim inženjeringom", i tako uništiti opstojnost Hrvata u BiH. U stvari ta vrsta rata protiv Hrvatske i Hrvatstva traje svo vrijeme.

Da se mnogo toga nije promijenilo s priznanjem Hrvatske u njihovoj politici, moglo se najbolje uočiti u Australiji te iste 1992. Sjeća li se još netko priče o Predsjednikovom avionu. Ona se prije mogla čuti u Australiji, nego u Hrvatskoj. Tamo su prije, nego u Hrvatskoj, počele priče o Predsjednikovoj kući. Sve sam lopovluk do lopovluka. Odmah se vidjelo i čemu te priče. Sve manje i manje novaca se skupljalo za pomoć Hrvatskoj. Mnogima je to bio i dobar izgovor da ne sudjeluju u prikupljanju pomoći za Hrvatsku. Ali na veliku žalost svih koji su vodili i vode dan danas specijalni rat protiv Hrvatske - nisu uspjeli spriječiti ni "Oluju", ni "Maestral", ni "Hrvatsko ljetno". Dapače, nisu znali sami razriješiti to što su zakuhali u BiH pa su to morali učiniti hrvatski vitezovi! A Australija je članica Commonwealtha! Jasno je da Englezi imaju itekako puno mogućnosti u "svojoj" državi laganije i jednostavnije raditi na razbijanju jedinstva među Hrvatima, nego što oni i njima slični to mogu u Hrvatskoj. Poznato je kako je UDBA imala mnogo svojih suradnika i među Hrvatima, a bila je itekako povezana s odgovarajućim organizacijama u zemljama koje su bile, i još uvijek jesu, protiv Hrvatske! Oni i danas djeluju i u Australiji i u Hrvatskoj. I dok se u Hrvatskoj zna što radi na primjer Soros, u Australiji su mogućnosti otkrivanja takvog subverzivnog djelovanja među našim ljudima mnogo teže. Pogrešno je takav utjecaj pripisivati samo žutom tisku u Hrvatskoj. Pa i mnoge od tih tiskovina su izravno plaćene od istih nalogodavaca i sprovode njihove interese!

A na predavanju "Sramotni sud u Haagu" u Dubrovniku, 7. studenog 2002.:

Zato je pravo pitanje je li hrvatska vlada tijekom Domovinskog rata ili bar u vrijeme stvaranja Suda u Hagu mogla reći svjetskim moćnicima istinu. A to je da su oni suodgovorni u velikosrpskoj agresiji i genocidu na hrvatski narod. Pače, Srbi i njihova agresija su vjerojatno bili samo oružje u njihovim rukama u borbi za njihovo čedo – Jugoslaviju, a ta njihova borba traje do dana današnjeg. Oni nisu odustali od toga i kada je velikosrpski agresor poražen.

I danas, poslije presude generalima u Haagu, očito je da su svjetski moćnici, dakle oni koji nisu željeli i još uvijek je ne žele, u svemu uspjeli. Teže nego što su očekivali – ali uspjeli su! Uspjeli su toliko da nam se s pravom svi smiju i rugaju. (Zar zapravo nisu ruganje "pohvale" bivšeg američkog veleposlanika u Republici

Hrvatskoj Petera W. Galbraitha što smo jedina zemlja u svijetu koja je izručila generale pobjedničke vojske da im se sudi.)

Kako je to moguće?

Tehnologija koju su u tome koristili svjetski moćnici odavno je poznata. Opisao je Sun Tzu. [4] U nizu svojih članaka, pa i na ovim okruglim stolovima, upozoravao sam na njegove riječi:

"Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."

A ljudi koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj puno. Na to su nas upozoravali i Šenoa i Matoš i Šegedin i Tuđman (Šenoa - tvrdeći da Hrvati znaju biti samo sluge, i Matoš - tvrdeći da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno, Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Tuđman govoreći o 20 posto onih koji ne vole Hrvatsku).

Međutim, izdajica ima svugdje, ali Hrvati im prepuštaju cijelu zemlju i sebe same na milost i nemilost. Među takvima biraju i predsjednike države. Zato sam i konstatirao da je akademik Franjo Tuđman jedini hrvatski predsjednik. Imamo još dva predsjednika RH, ali za njih se nipošto ne može koristiti pridjev "hrvatski"! Zato sam prilikom javnih nastupa volio reći kako su Englezi ukinuli smrtnu kaznu za sve zločine osim za zločin veleizdaje. A Hrvati takove biraju za predsjednike. Barem dva puta!

Zapravo, još sam te daleke 1992. godine upozoravao na nešto slično naše ljude u Australiji. Već na prvom susretu s nekim našim istaknutim ljudima u Melbourneu upozorio sam ih, kroz šalu, na nas - Hrvate iz domovine:

Znate, svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Onda odem pred ogledalo i pljunem u njega.

Takovih mojih nastupa sjeća se i gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga koji piše u Vjesniku od 22. veljače 1994. god.:

"Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgčnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu".

Nekoliko godina kasnije upozoravao sam ih kroz tzv. "Sindrom zoološkog vrta" (prilikom gostovanja na hrvatskim radio programima u Melbourneu, Adelaidu, Sydneyu):

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam "sindromom zoološkog vrta". Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije

sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji.

A kroz pozive za povratak u domovinu vidljiva je moja bojazan da Hrvati u domovini neće sačuvati domovinu:

U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih "sindromom zoološkog vrta", i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: Vraćajte se!!

Međutim, čini se da je prva hvalevrijedna raščlamba o podjeli koja postoji u hrvatskom narodu, a zbog koje je moguće sve ovo što nam se događa, dana nedavno u tekstu akademika Pavla Pavličića.[5]

Južna I sjeverna Hrvatska

Zapravo o tekstu akademika Pavličića piše Domagoj Barić:[6]

Vijenčev tekstopisac najprije napominje da se hrvatski jug i sjever razlikuju u shvaćanju sebe, ali i svoga odnosa prema velikome svijetu. Pavličić potom zaključuje da se južna Hrvatska "sama sebi sviđa", dok sjeverna u to "baš nije sigurna", 'Južna je Hrvatska svagda spremna da se sa svijetom mjeri i uspoređuje, pa često i da zaključi kako je od toga svijeta bolja', piše on, dok je 'na sjeveru posve suprotno: polazi se od pretpostavke da je svijet bolji od nas, a ako nije baš, da je veći i jači, pa da zato moramo paziti da mu ugodimo i još više da mu ne idemo na živce' (možda bismo, s obzirom na raspoloživu izbornu i drugu empiriju, mogli rabiti i dvojstvo sjeverozapad-jugoistok?)

I tu je već Pavličić s ponašanja u (popularnoj) kulturi prešao na kulturu, društvo i povijest u cjelini. 'Južni je svjetonazor – da pojednostavimo stvari – aktivan, dok je sjevernjački pasivan', kaže on. Dok južni Hrvati prihvaćaju takav 'aktivan stav', sjeverni Hrvati sebe i svoju zemlju ne shvaćaju 'kao subject, nego kao objekt'.

Iz toga, kaže dalje, proizilazi i međusobno nerazumijevanje i čuđenje. 'Samopouzdanim južnjacima izgleda sjevernjačka rezerviranost kao mekušstvo i kukavičluk', piše Pavličić. 'Rezerviranim sjevernjacima izgleda južnjačko samopouzdanje kao bahatost. Ne treba govoriti da je i jedno i drugo krivo'. Iako, dakle, autor i sam upozorava na opasnost od pojednostavljivanja, on se na kraju jasno opredjeljuje.

'A ipak kad bi se moralo birati, ja bih uvijek izabrao južnjački stav', zaključuje Pavličić, pisac koji je uvijek politiku tek potihom 'puštao u svoju butigu', ne ostavljajući pri tom nikad dvojbi o kakvoj je politici riječ. 'Ne samo zato što je (takav stav) dostojanstveniji i produktivniji, nego i zato što je u manjini: sjevernjaka ima više nego južnjaka, a i glavni grad nalazi se na sjeveru, pa cijela

država pati od sjevernjačkih slabosti. A meni se čini da ovoj zemlji najviše nedostaje upravo samopouzdanje, upravo volja da se bude subject, a ne objekt'.

(...)

Istina, uvijek je – i u proteklome desetljeću hrvatskoga novoga potčinjavanja – bilo onih koji su, kao i Pavličić, rado priznavali: vi ste bolji Hrvati od nas. Tako je, recimo, akademik dr. Josip Pečarić, veliki hrvatski matematičar, 17. prosinca 2003. godine usred tog Zagreba od čijeg sjevernjaštva, prema Pavličiću, 'pati cijela država', na promociji svoje knjige 'Hercegovac iz Boke' sebe proglasio Hercegovcem, iako je porijeklom Bokelj. 'Volim Hrvatsku kao Hercegovci', uzviknuo je, 'jer više od toga nije moguće'.

Doista sam često pisao o Hercegovcima, pa otud i knjiga koju spominje Domagoj Barić. Međutim, još prije mene o Hercegovcima je knjigu napisao Joško Čelan. O toj knjizi govorio sam na predstavljanju u Zagrebu. [7]

Iz tog teksta izdvojit ću što je o Hercegovcima rekao veliki hrvatski književnik, akademik Slobodan Novak:[8]

A kad ste već spomenuli nedavni Finkielkrautov intervju u Hrvatskom obzoru, moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije o bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorgerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina u Zagrebu, Splitu i Rijeci – nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju.

Zar se ove riječi akademika Novaka najbolje ne ocrtavaju na generalu Slobodanu Praljku, koji je u Haagu u obrani hrvatske države učinio više nego sve hrvatske vlasti od 2000-te naovamo? Prijetili su mu Sudom u Haagu još od 1995. godine, U kolovozu 2001. tijekom boravka u Australiji pročitao sam da mu ponovno prijete. Tada sam na tribini u Sydneyu rekao slijedeće:[9]

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozoravao na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu "Za hrvatsku Hrvatsku" u Zagrebu promovirao uz prof. Dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamo li Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: "Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali."

Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelu i rade samo takvi, zar ne?

General Praljak je napisao prvi predgovor mojoj knjizi "Sramotni sud u Haagu" (Zagreb, 2001.), a i vodio je samo predstavljanje knjige 31. siječnja u Zagrebu.

Tada sam rekao:

Umjesto da se general boji optužbi za navodne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljude osuđuje na drakonske kazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.

Skupili su hrabrost tek 2004.

Domagoj Barić nam u svom tekstu poručuje:

Južni Hrvati su možda bolji od sjevernih, ali, na žalost, ne previše!

Da bi potvrdio svoju tezu Barić navodi niz pojedinaca - južnih Hrvata, koji po svome djelovanju ne spadaju u južne Hrvate kako ih opisuje Pavličić. Zapravo ni ja, a vjerujem ni kolega Pavličić, nismo u našim stavovima mislili drugačije tj. kako se ono što govorimo odnosi na sve pripadnike onih dijelova našeg naroda o kojima smo afirmativno govorili. To je vidljivo i iz upozorenja koja sam davao australskim Hrvatima. Zapravo uvijek se takav govor odnosi na nešto što bi mogli nazvati kritičnom masom u nekom kolektivitetu.

Raščlambu akademika Pavličića, zapravo sam doživio kao sjajnu podjelu koja postoji u našem narodu. Čitajući ono što je govorio o Južnim Hrvatima izgledalo mi je doista kao da opisuje kako sam doživljavam sebe. Pri tome nisam uopće posumnjao da on isto misli i o sebi samom. U kriznim vremenima osobine koje imaju "južni Hrvati" su takve da se – iako manjina – nametnu "sjevernim Hrvatima". U miru je obrnuto. To zapravo opisuje Pavličić! Zato je moguće da danas u Hrvatskoj svugdje dominiraju oni koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije.

(Nastavlja se)

Akademik Josip Pečarić

[1] J. Pečarić, Jesu li važniji ljudi ili ljudska prava? Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br 118, Večernji list (inozemno izdanje), 22. srpnja 1996.

[2] "Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.

[3] J. Pečarić, O (ne)jedinstvu Hrvata u Australiji, Dom i Svijet, Informativni prilog za iseljenike Večernjeg lista, 22. rujna 1997.

[4] Umijeće ratovanja je djelo koje je, prije dobrih dvije tisuće godina, sastavio tajanstveni kineski ratnik-filozof, Sun Tzu. To je u svijetu još i danas najprestižnija i najutjecajnija knjiga o strategiji.

[5] P.Pavličić, Klapa i bend, Vijenac Matice hrvatske, 2. prosinca 2010.

[6] D.Barić, Dalmatinci bolji Hrvati od Purgera? – Jedan mogući odgovor na poticaj akademika Pavla Pavličića i Josipa Pečarića, "Hrvatski list", 6. siječnja 2011.

[7] J.Pečarić, Hrvati u BiH i stranka / Kako-nam-je-bilo-dobro-pod-Srbima, Riječ na predstavljanju knjige Joška Čelana "Oklevetani narod" s predgovorom

"Hercegovci žrtve apartheida" u izdanju ZIRAL-a iz Mostara, Hrvatsko Slovo od 22. prosinca 2000. Također: Nezavisna Država Hrvatska, Prosinac 2000.

[8] Hrvatsko slovo, 13. rujna 1996.

[9] Spremnost, hrvatski tjednik, 28. kolovoza 2001.

<https://www.hkv.hr/.../8335-izlaganje-akademika-josipa...>

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (2/2)

••

Objavljeno: 17. svibnja 2011.

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (2/2)

Dva predsjednika RH i pitanje ratnog zločina

Vjerojatno je za Sud u Haagu dovoljno samo reći što za njega misli Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. On je 4. svibnja 2011. na tribina HKV-a "Nasilje nad Hrvatskom" komentirajući presudu hrvatskim generalima ustvrdio da taj sud ne treba ni nazivati sudom.

S obzirom da je sudac Alphonse Orié praktično prepisao optužnicu glavnih haaških tužitelja Carle del Ponte i njenog nasljednika Sergea Brammertza, osvrnut ćemo se na nedavnu Brammertzovu izjavu. M. Barišić u "Vjesniku" od 22. travnja 2011. piše:

... glavni haaški tužitelj Serge Brammertz gostujući na konferenciji »Izazovi međunarodnih kaznenih istraga«, održanoj 20. travnja u Londonu, u organizaciji britanskoga Kraljevskog instituta za međunarodne odnose i Udruga za UN. »Oluja« je bila legitimna akcija oslobađanja okupiranog područja, jasno je kazao Brammertz koji je svoj istup počeo objašnjenjem o tome što je prethodilo toj hrvatskoj vojnoj operaciji.

Riječ je o hrvatskom teritoriju koji je nekoliko godina bio okupiran od lokalnih Srba potpomognutih Srbijom i Jugoslavenskom armijom, poručio je glavni haaški tužitelj dajući tako, za razliku od suca Alphonsea Oriea koji se time nije bavio u presudi, povijesni kontekst koji je prethodio toj hrvatskoj operaciji.

Brammertz je, očekivano, na spomenutom skupu ponovio i glavne teze tužiteljstva o udruženom zločinačkom pothvatu i zločinima za koje su hrvatski generali optuženi. Naglasio je i kako činjenica da je »Oluja« bila oslobodilačka operacija ne znači »da se u njezinu okviru mogu činiti zločini«. Ponovio je i kako presuda hrvatskim generalima nije presuda protiv hrvatskoga naroda ili hrvatske države, nego protiv pojedinaca.

Jasno je da se konferencija na kojoj je mogao sudjelovati jedan Brammertz i jedino mogla održati u Velikoj Britaniji. Tamo ga sigurno nitko nije poučio onome što kaže profesor Horvatić:

"Onaj tko tvrdi da je u presudi Haaškoga suda 'Oluja' proglašena legitimnom, a da je riječ o pojedinačnoj odgovornosti, upada u contradictio in adiecto", rekao je, dodavši kako sintagma "zajednički zločinački pothvat" nema podlogu u međunarodnom pravu, nego konstrukcija koja ga je pretvorila u presudi u

"politički pamflet". Presuda je, kako napominje, u suprotnosti i sa statutom suda koji govori o individualnoj odgovornosti.

Horvatić je ismijao tvrdnju "kolega" iz Haaga kako nisu sudili Hrvatskoj, a osudili su cijeli državni i vojni vrh – i žive i mrtve!

Vidimo kako Brammertz spominje nekakve zločine za koje su generali optuženi (zgodna konstrukcija jer ih se ne optužuje za zločine koje su počinili). Čak i ne spominje ratni zločin. Je li ga u Londonu netko upozorio ili je sam naučio ono na što već godinama upozorava umirovljeni sudac Ustavnog suda Milan Vuković:

Ratni zločin se definira u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.).

Odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

"ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države"!

Zapravo, sucima u Haagu, koji su dobili zadaću od svjetskih moćnika da osude Hrvatsku, jedino je ostala činjenica da je u tako velikoj operaciji, a pogotovo poslije nje, moralo biti i zločina poslije svih zvjerstava koje su okupatori počinili. Na to su računali od samog početka. Zato u Statut Suda u Haagu nisu stavili Zločin protiv mira, tj. Zločin agresije iako je Generalna skupština Ujedinjenih naroda usvojila i objavila Deklaraciju o definiciji pojma 'Agresija', broj 3.314, od 14. prosinca 1974.

Zasto? Iz jednostavnog razloga što bi onda za ratni zločin mogli optužiti samo agresora. Ovako su mogli raditi što su htjeli i što je rezultiralo da se danas za Sud u Haagu, kako reče professor Horvatić, ne može uopće reći da je sud!

Kako je dr. Milan Vuković još 1995. godine upozorio na to, tj. da treba praviti razliku između ratnog zločina (koji čine agresori) i zločina u ratu (onih koji prekorače samobranu) imamo slatne napade na njega od strane onih koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnika „vučjeg čopora“ kako ih je nazvao admiral Davor Domazet Lošo.[10]

Naravno, kako se od takovih jedino može očekivati oni nikada ne kažu što je doista Vuković rekao, već prvo lažno prikažu njegovu izjavu pa onda napadaju tu navodnu Vukovićevu izjavu. Kako se taj postupak ponavlja kroz svih ovih 16. godina to pokazuje kako su oni koji vuku konce na lutkama u Haagu svo vrijeme znali da je to jedina stvar na koju bi se na kraju mogli uhvatiti.

Zato i ovdje ponovimo što je dr. Vuković kao sudac Ustavnog suda napisao u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Branimir Glavaš («Narodne novine», 20, 19. veljače 2007.):

Smatram potrebnim istaknuti da je temeljni ratni zločin po međunarodnom pravu zločin agresije (Rimski Statut, Londonski Statut iz 1945., Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, usvojen od Komisije za međunarodno pravo OUN 1996., Rezolucija br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.). U svakom slučaju je trebalo imati u vidu odredbe Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.) kojima se "ratni

zločin" definira ili određuje, ispunjenjem uvjeta: da postoji međunarodni "oružani sukob u kojem se narodi bore protiv kolonijalne dominacije i strane okupacije i protiv rasističkih režima, koristeći se pravom naroda na samoopredjeljenje, potvrđenim Poveljom Ujedinjenih naroda i Deklaracijom o principima međunarodnog prava". Protokol II. nešto detaljnije razrađuje te temeljne postavke. Daljnji uvjet za postojanje kaznenog djela ratnog zločina su "kvalificirani oblici nasilja", opisani u članku 3a-d, Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, od 12. kolovoza 1949. godine.

Međunarodno pravo, u pravilu, ne poznaje ratni zločin kod onoga koji se brani, jer obrambeni rat koji se vodi u granicama napadnute države nije, u međunarodnom pravu, kvalificiran kao agresivni rat i nije ratni zločin, što jasno proizlazi iz odredbi članka 3. stavka 1. Protokola II., gdje se kaže:

"(citira dio koji smo gore naveli)"!

Nesporno je da je na Hrvatsku izvršena agresija Srbije, Crne Gore, Jugoslavenske Armije s oružanom pobunom dijela srpskog pučanstva u Republici Hrvatskoj. Tu činjenicu nedvojbeno registrira i utvrđuje Deklaracija o Domovinskom ratu od 13. listopada 2000. ("Narodne novine", broj 102/2000.).

U takvom ponašanju onih koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnike „vučjeg čopora“ treba ponovno podsjetiti i na uloge dva predsjednika RH.

Što se tiče Stjepana Mesića ovih dana je napisano jako puno o njegovoj veleizdaji. Zato ću ovdje podsjetiti samo na taj dio oko pitanja ratnog zločina i zločina u ratu. Ili kako je o tome Stjepan Mesić lažno svjedočio u Haagu.[11]

Tvrdim da je svatko sposoban počiniti zločine. Nema nacije, ili pripadnika nacije koji su izuzeti iz te mogućnosti. Samo Milan Vuković, sudac Vrhovnog suda Hrvatske, tvrdi da Hrvat ne može počiniti zločin. Mislim da je ta izjava indikativna za Vrhovni sud, njegovog čelnika i psihozu u Hrvatskoj.

Interesantno je da se danas napada Mesić, a ne napada drugi Predsjednik RH Ivo Josipović. Naravno, on brani Mesića i haašku presudu, kako kaže dr. Zdravko Tomac "možda i zato što se i on boji odgovornosti jer je on pisao Račanu i Mesiću prijedlog rezolucije kojima se na milost i nemilost operacija Oluja ostavlja haaškome istražitelju"[12] Sjetimo se da je Josipović sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu koji nas je svo ovo vrijeme učio da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost iako Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju! Čestitao je Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.

U Uvodu knjige Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabienensis), Josipović kaže:

“Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali

su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja...”

Zapravo, očito je njegovo stalno izjednačavanje zločina agresora i branitelja suprotno međunarodnom pravu. To je išlo tako daleko, da je za potrebe takvog izjednačavanja napisao i knjigu Ratni zločini - Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007.

U njoj se može vidjeti i ovo:

- Pojam agresije se u toj knjizi od 123 str. nijednom ne spominje

- Zločin protiv mira - 3 puta

-Od poznatih dokumenata iz međunarodnog prava (koje spominje dr. Vuković u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Branimir Glavaš) ovaj sveučilišni profesor u knjizi

-spominje Rimski Statut, a Londonski Statut iz 1945. – ne spominje.

- Josipović ne spominje ni Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, što ga je prihvatila Komisija za međunarodno pravo OUN 1996.

- Ne spominje ni Rezoluciju br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.

- Dopunski protokol uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.) – spominje ali ne i dio koji je važan za obranu hrvatskih generala i same RH. Ponovimo taj dio:

"ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države"!

Naravno, to i ne čudi kada znamo da Josipović kao ne razumije razliku između agresije i obrane, između ratnog zločina i zločina u miru.

To je tako očito i iz priče kada je „na kavi“ primio mladu hrvatsku književnicu Ivanu Simić Bodrožić. Kao dijete je 1991. g. izbjegla iz Vukovara, otac joj je nestao:

Od nekih komšija koje su se noć nakon „oslobođenja“ tamo zatekle, čuli smo da je posljednji put viđen na Ovčari, a vjerujte, tko god se tamo zatekao, nije završio dobro.

Evo, iz njenog pera, kako je to izgledalo kod Josipovića:

„Kako je bilo u Vukovaru s predsjednikom Tadićem?“ pitam, to me stvarno zanima, a i tih sam dana silom prilika bila izvan zemlje.

„Ooo, sjajno je bilo!“ odgovara Josipović oduševljeno.

„A što je s tim dokumentima koje je donio? Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...”

„A s tim? Pa ne znam, nisam ja to gledao.“ Točka.

„Aha.“ Točka.

(Kasnije se ispostavilo da se radi o rendgenskim snimcima i povijestima bolesti pacijenata vukovarske bolnice iz ‘89., ‘90. Valjda za slučaj ako je netko od tih pacijenata još živ, pa mu na sljedećoj kontroli zatreba. Inače, postoji divna fotografija primopredaje tog paketa važnog sadržaja. Zbilja povijesni trenutak.)

„Ali, on je pokazao baš pravu volju. Naravno, bilo je tu nekih, eto kako da kažem, kojima se to nije sviđjelo, ali, znate kako je to...“ kaže Josipović.

„Dobro, ljudi možda misle da prije formalne isprike još neki preduvjeti trebaju postojati. Ipak, to je prvi dolazak u Vukovar, pitanje nestalih, recimo... A i vezanje posjeta Paulin Dvoru i Vukovaru, nije to baš isto.“

Ovdje samo želim napomenuti kako sam to rekla jedino iz razloga što je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.

„Kako to mislite?“ trgne se Josipović. „Tamo su divljački ubijeni civili!“

„Znam da jesu, i žao mi je, samo...“ Prekine me i nastavi sad već grmjeti.

„A znate li vi kako su ih ubijali?“

„Ne.“ Gotovo postidjeno kažem.

„Stavljali su ih u burad i onda kotrljali niz neko brdo...“ Ovdje ću vas poštediti detalja koje sam morala slušati, a kad je s tim završio nastavio je dalje.

„Ili zamislite da ste vi obitelj Zec.“ Kaže Predsjednik meni.

„Da vas netko tako odvede usred noći, i ta djeca, pa to je strašno!“ (Radi se o srpskoj obitelji mučki ubijenoj usred rata, u Zagrebu).

Kimam glavom i zamišljam, i zaista, to je užasno i strašno, ali ne znam zašto bih to sada zamišljala jer mojoj obitelji u ratu se dogodilo sve što se moglo, osim što nisu ubijeni baš svi članovi. I ponovno kažem:

„Žao mi je.“

Kad pokušam reći bilo što drugo osim toga, Predsjednik me prekine. Više ga baš i ne slušam, više mislim o tome koja sam ja budala. Povremeno se priblerem i onda ga vidim kako mi pokazuje press clippinge o sebi, nezadovoljan veličinom članka koji su dnevne novine posvetile njemu i njegovim povijesnim izjavama, u odnosu na veličinu članka koji su posvetile branitelju iz Vukovara koji je izjavio kako Tadić mora osuditi režim i od njega se ograditi.

Naravno, mlada književnica nije mogla ni pomisliti da Predsjedniku njene države nije ni najmanje stalo do njenog oca. Na njeno “Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...” – Ni riječi! Zapravo, malo kasnije, joj je rekao nešto kao:

Što mi tu cmizdrite kad Vam nije pobijena cijela obitelj.

Da, zašt o bi njega zanimala sudbina njena oca. Pa on je Hrvat.

Mlada je, pa je povjerovala da on samo ne razumije ponajbolje o čemu se radi pa mu je htjela objasniti kako je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj. Zapravo, pravo pitanje je kolika je Josipovićevo uloga u pisanju same presude. Sjećate li se kako je na završetku suđenja kada je svima bilo očito koliko su isprazne haaške optužnice u srazu s obranama hrvatskih generala Josipović izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Zapravo se nameće dojam kako i on misli kako je Hrvatska agresor i da su stoga i hrvatski ratnici izvršili ratni zločin.

Možda kao pravnik Josipović i nije izravno pisao optužnicu, ali je ona pisana kao da jeste. A ako i nije, jedno je sigurno: danas svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i

mediji u Hrvatskoj (oprostite mi ne mogu izgovoriti hrvatski mediji) o presudama u Haagu, tom zločinu prema generalima i cijelom hrvatskom narodu, samo ponavljaju Josipovićevo:

Zločini su se dogodili i za to netko treba odgovarati!

Treba li reći da misle na zločine koje su načili ili navodno načinili Hrvati!

Ili kako je to lijepo pokazao Josipović mladoj književnici Ivani Simić Bodrožić.

Razgovor je počeo njegovim pitanjem:

„I, recite, koji je vaš problem?“

Kada je doznao da joj je otac nestao tamo na nekoj Ovčari, lijepo joj je objasnio da to ne može biti problem. Pa, pobogu, otac joj nije Srbin.

Da, na koga je mislio Marko Perković Thompson kada u istoj pjesmi kaže:

Prodali su naše snove Judini sinovi
 suho zlato bacili u blato
 buđenje je bilo tako lijepo, možda prekasno
 i nevinom krvlju plaćeno
 Ej, umorna zemljo izmučena
 ima li još tko umrijeti za te
 Prodali su naše snove Judini sinovi
 suho zlato bacili u blato
 pred vratima tuđim opet za pravdu molimo
 težak sada križ mi nosimo
 Ej, umorna zemljo izmučena
 ima li još tko umrijeti za te

Ili da se narugamo, na način na koji je to nedavno učinio bivši američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith:

Kineski filozof Sun Tsu nije ni sanjao da će njegovo dijelo tek danas dobiti svoju ispravnu interpretaciju. On je govorio o najnižim i najodvratnijim ljudima kao o nečem lošem. Ali mi znamo da su takvi ljudi nešto najbolje moguće, zar ne? A oni koji su najistaknutiji ispred svih takovih u svijetu sigurno su oni najniži i najodvratniji u Hrvatskoj. Pa tko se drugi može pohvaliti s time da je jedini u povijesti, u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, izručio generale pobjedničke vojske da im sude i pri tome odigrao najznačajniju ulogu u njihovoj osudi!

Umjesto zaključka

Ali, činjenica je da su i zbog takvih svojih “zasluga” i Mesić i Josipović birani za predsjednike RH.

Zato ću završiti ovaj tekst nastavljajući s citiranjem Ivice Marijačića s početka ovog teksta:

ali sada u Splitu žele osuđenom Gotovini dati ulicu ili trg, baš kao što su, podsjeća Nenad Ivanković autor knjige “Što smo mu učinili”, i Atenjani nakon osude na smrt podigli spomenik Sokratu, a njegove tužitelje prognali. Gotovina i Markač su živi. Strašan će biti njihov susret s nezahvalnom Hrvatskom kojoj su dali slobodu, a ona njima robiju, još strašniji sa svim ovim manjim ili većim izdajnicima. Ako su imalo ljudi, oni to u moralnom smislu ne bi smjeli preživjeti. Franz Kafka i njegov Jozef K. pomažu nam da pronademo nešto utješno: slava će

nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana i Ivu Sanadera kao i sve njihove stereotipne podanike.

Nadajmo se da će biti barem tako. Istina, Hrvate je nešto malo uznemirila presuda u Haagu, ali brzo su to zaboravili. (Zapravo, trajalo je to I doslovno – dva dana.) Dapače, i dalje im je najpopularnija osoba predsjednik Josipović.

S druge strane, Ivica Marijačić je nepravedan prema njemu kada ga nije stavio rame uz rame s Mesićem, Račanom i Sanaderom jer je on vjerojatno u presudi hrvatskim generalima odigrao ključnu ulogu. Podsjetimo se:

1. Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj, na one koje prave razliku između ratnog zločina i zločina u ratu.
2. Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu je prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je ovakve poglede na kraju elaborirao u knjizi Ratni zločini - Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007, skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti s željenim postavkama;
3. Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i opušnica i presuda generalima.
4. Suprotno pravnim normama tvrdio je da generali trebaju otići na Sud dokazati nevinost;
5. čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.
6. na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj drže tog naputka!

Da, ostaje nam samo nadati se da će slava nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana, Ivu Sanadera i Ivu Josipovića kao i sve njihove stereotipne podanike.

Akademik Josip Pečarić

[10] O najnovijem takovom napadu vidjeti tekst M. Vukovića: Idiotska teza Nacionalova novinara Zorana Ferića. Hrvatski list, 5. svibnja 2011.

[11] Predmet IT-95-14.A, Svjedočenje S. Mesića, 16. – 19. 3. 1998.

[12] Dr. Zdravko Tomac, Krivokletnik Mesić na čelu zločinačkog pothvata protiv Hrvatske! "Hrvatski list", 5. svibnja 2011.

<https://www.hkv.hr/.../8374-izlaganje-akademika-josipa...>

I PREDsjedNIK UDRUGE HRVATSKIH BRANITELJA O GROFU OD KANTE

MLADEN PAVKOVIĆ: TOMIĆ OPET PLJUJE PO HOSU

27 Srpanj 2024 08:27

Radni zadatak neumornom Anti Tomiću je da svako malo pljuje i bljuje po svemu što hrvatski diše. Sad je ponovno u jednim dnevnim novinama napravio veliku nuždu po pripadnicima HOS- a, odnosno ljudima koji su branili i stvorili hrvatsku državu.

Riječ o čitanom piscu, dobitniku brojnih nagrada i priznanja, koje su mu dali manje-više baš onakvi kakav je i sam.

U vrijeme hrvatskog obrambenog Domovinskog rata navodno je studirao, pa i objavljivao reportaže slične onima s kojima se proslavio.

Uglavnom nije bio u redovima Hrvatske vojske ili policije, a trebao je i mogao, pa se takve s pravom naziva i deztererima, naravno ako je to istina.

Inače, tko je svojedobno "čuvenog" Antu, (sjećate se?) nasred Splita, zalio – govnama (svi pišu fekalijama). Provodila se istraga, kao da je pao i nestao Boeing 777! Istraga se proširila od Splita do Zagreba, a možda i dalje do Beograda, gdje je Tomić česti gost. Ali, dok su se tražili Tomićevi "govnari", ponovno su nam pobjegli neki Srbi optuženi za ratne zločine protiv Hrvatske i Hrvata. U međuvremenu nitko i dalje ne ispituje zbog čega se dosad ubilo više od tri -četiri tisuće hrvatskih branitelja, zbog čega na stotine, pa već i tisuće ljudi koji su branili i obranili Hrvatsku svake godine umire od bolesti od kojih je dobar dio povezan s ratnim strahotama? Koga uostalom briga što je relativno veliki broj hrvatskih branitelja na psihijatriji (jer su među ostalim čitali i razne tomiće, pavičiće, pofuke, jergoviće i slične koji ih marginaliziraju i pljuju po njima, i u brojnim člancima na njih "bacaju" fekalije), nikoga nije briga što hrvatska država i dalje plaća srpske Novosti, tjednik koji izlazi usred Zagreba a koji je pun mržnje prema Hrvatima, što branitelji iz Tovarnika već godinama šalju i dostavljaju dokaze (da dokaze!) o zločinačkom četničkom djelovanju dr. Stanimirovića u vrijeme Domovinskoga rata, a istraga nema, baš kao što iz Hrvatske više nitko ne pita gdje su zločinci zločinačke tzv. JNA. A to, tko je od srpskih četnika svaki dan bacao na ratnu bolnicu u Vukovaru na tisuće granata – to "svi" znaju i to "nije" za istragu, to nije više ni obična vijest, niti se istražuje. Ali, tko je svojedobno kantu govana bacio na Tomića, e to se moralo istražiti. Dobro je da taj dan u državi nije proglašen i „danom žalosti.“

Dakle, pitanje je i dalje: tko baca govna po Tomićićevoj glavi, ali otvoreno je i pitanje: tko je u vrijeme Domovinskog rata pobio više od četiristo hrvatske djece? Ne kažemo da nije za osudu da je Tomić dobio govna po glavi (jel od toga zaudara još i danas?). Kad su ga zalili, da brže „cvjeta i raste“, dobro da nisu "podigli i

helikopter"-brže bi pronašli čovjeka koji se šalio, kao i mi, s čovjekom koji živi i odlično zarađuje u Hrvatskoj, ali koji je prema svemu sudeći baš i ne voli. Draža mu je, kažu, "dugmetarka", srpska rakijica i pasulj! Stoga, neka nam žive zaliveni govsnari barem još stotinu godina! A da nije bilo HOS-ovaca i hrvatskih branitelja, gdje bi danas bili i za koga bi pisali razno razni tomići?

Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91.(UHBDR91.)

<https://bezcenzure.hr/.../tomic-opet-obavlja-nuzdu-po.../>
<https://www.dragovoljac.com/.../40152-mladen-pavkovic...>

DRAGOVOLJAC.COM

Mladen Pavković: Tomić opet pljuje po HOSu
Radni zadatak neumornom Anti Tomiću je da svako malo pljuje i bljuje po svemu što hrvatski diše. Sad je ponovno u jednim dnevnim novinama napravio veliku nuždu po pripadnicima HOS- a, odnosno ljudima koji su branili i stvorili hrvatsku državu. Riječ o čitanom piscu, dobitniku brojnih nagrada ...

JOSIP PEČARIĆ

30. srpnja ·

BISKUP KOŠIĆ, MARKO, STANKO I DRAŽEN

Dvije slike na kojima su Marko Perković Thompson i Stanko Šarić s nama Pečarićima su vam se najviše svidjele. Obje su sa Svećane večere Međunarodne konferencije povodom moje sedamdesete obljetnice života (MIA 2018) na kojoj su oni uz Dražena Žanka bili moji posebni gosti. Ali i Stankova izvedba pjesme „Bokeljska noć“ koje vam se također dopala vezana je za tu konferenciju.

Stanko je bio i u Organizacionom odboru konferencije MIA 2018. Tada je na užas moje obitelji otpjevao “Bokeljku noć”. Na užas jer su se ustrašili da kako ću ja reagirati na “himnu” Bokelja, a nisu znale da mi je prije toga Stanko rekao da će je otpjevati. I danas tvrde kako im je to najljepša izvedba “Bokeljske noći” koje su ikada čule.

Konferencija se održavala na FER-u što i nije čudno jer je više mojih suradnika s tog fakulteta (recimo jednom su izabrali tri moja doktoranda za redovne profesore iz matematike), ali puno neobičnih stvari se dogodilo oko te konferencije koje mojim suradnicima nisu bile drage.

Još tijekom organiziranja konferencije pozvali su Predsjednicu RH da bude pokrovitelj Konferencije. Neki njeni savjetnici su me uvjerovali da će ona prihvatiti to pokroviteljstvo, ali kako poslije duljeg vremena natjerao sam organizatore da otklone taj zahtjev. Nedugo poslije toga sam joj se i sam zahvalio. Pismo zahvale dajem u Prilozima:

Organizatori su se kako to i jest uobičajeno o programu Konferencije dogovarali sa mnom. Ja sam tražio da biskup dr. sc. Vlado Košić blagoslovi Konferenciju i da na otvaranju on govori o mom domoljubnom radu.

Poslije nekog vremena doznam da u RH nije uobičajeno da se daje blagoslov, pa kad im to nije prošlo navodno su sa FER-a zabranili da u njihovim prostorijama bude otvaranje ako na njemu sudjeluje veliki HRVATSKI biskup. Može na Svećanoj večeri govoriti o mom domoljubnom radu, ali ne na otvaranje. Vjerovali ili ne!

Organizatore sam upozorio da u tom slučaju ja ću u vrijeme konferencije koja je meni posvećena biti bolestan i neću moći biti nazočan.

Bilo je tu i suza i 'optužbi' da mi je važniji biskup nego oni koji su se toliko trudili oko konferencije.

Zapravo je bili sramotno i jedno i drugo: i da je problem biskupov blagoslov i da veliki hrvatski domoljub ne govori o mom domoljubnom radu na otvaranju konferencije nego uz večeru.

U Prilozima je dan u biskupov govor.

Istina na otvaranju je o meni govorio bivši Predsjednik Švedskog matematičkog društva Lars Erik Persson. Govorio je zašto sam u svijetu poznat kao “Kralj nejednakosti” (“The King of Inequalities”), o mom publicističkom radu i završio: Dragi Josipe HVALA TI za:

- sve Tvoje znanstvene doprinose,
- otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu nejednakosti,
- za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,
- za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,
- za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim) mentorstvom,
- Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.

Iskrene čestitke i najbolje želje za Tvoj 70ti rođendan!

Pokazalo se da je to bio i početak kraja suradnje s većinom onih koji su opstali u znanosti kao doktori proizašli iz Hrvatske ili Pečarićeve škole u teoriji nejednakosti.

PRILOZI

ZAHVALA PREDsjedNICI RH

Poštovana gđo Predsjednice,
Doista Vam se moram zahvaliti što niste odgovorili na molbu za pokroviteljstvo konferencije

Na taj način ste omogućili Organizacijskom odboru Konferencije da povuče tu molbu:

(Dan je snimak tog Zahtjeva.)

Na taj način je sve ostalo, što se tiče mojih suradnika u okviru znanstvenih razloga što je njima sigurno važno.

Zahvaljujući tome nisam ni ja doveden u neprijatnu situaciju povrediti ih jer mi sigurno ne bi bilo jednostavno imati za pokrovitelja nekoga tko je svjesno išao na uvredu mojih dragih prijatelja kao što su general Sačić i gđa Rozalija Bartolić koja je i ugledni član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta kojemu sam jedan od podpredsjednika.

A na prosvjedu koji su organizirale udovice naših branitelja, čija je predsjednica gđa Rozarija, sudjelovali su i HOS-ovci, ali i pripadnici 4. Splitske gardijske brigade koji su i Vama nedavno napisali jedno snažno pismo koje je u cjelosti pročitano i u Bujici:

<https://www.4brigada-zng.hr/.../veterani-4-gardijske...>

O mojoj povezanošću s HOS-ovcima (Peticija ZDS) sigurno ponešto i znate, zato ću ovdje spomenuti samo jednu takvu povezanost s našim splitskim braniteljima: Za knjigu o njihovom legendarnom zapovjedniku Andriji Matijašu Pauku napisao sam jedan od predgovora na prijedlog njegovih suboraca (predgovor je npr. pisao i general, sada i ministar, Damir Krstičević).

Pri tome nije važno jesu li oni politički marginalci ili ne, već činjenica da ste to rekli pred Vašim gostom koji je posjet iskoristio da demonstrira ono Matoševo:

„Oni lažu. To je njima od Boga.“, a što je opjevao i Dobrica Ćosić. Jučer na HTV dane su snimke koje su to potvrdile, tj. pokazale kako je Vaš gost lagao.

Kako je to obilježilo ovaj posjet, pitanje je čemu je poslužio. Jasno je da je Matošu srpska laž nešto strašno, a Ćosić je rekao da je laž Srbima najviše pomogla u povijesti. A da je Vučić dobar Srbin to smo i prije znali.

Zašto ste onda željeli povrijediti moje prijatelje?

Meni ste napravili veliku uslugu jer se ne moram dvojiti bi li Vaše pokroviteljstvo bilo crna mrlja na mojoj znanstvenoj karijeri i ugledu koji očito kod nekih, čak i u Hrvatskoj, imam:

<https://direktno.hr/.../boka-je-dala-sv-leopolda-mandica.../>

https://narod.hr/.../11-veljace-1852-ivo-visin-tko-jedan...

S poštovanjem,

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Inostrani član DANU

BISKUP VLADO KOŠIĆ

KONFERENCIJA O 70. GODIŠNJICI ŽIVOTA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA – ZAGREB, 5.SRPNJA 2018.

Čast mi je, poštovani sudionici ove Konferencije, što me akademik Josip Pečarić pozvao da na početku kažem par riječi i blagoslovim rad ovog skupa. Mogu reći da sam s akademikom Pečarićem i osobno povezan, pa rekao bih i prijateljski, a to je nastalo stoga što sam na nekoliko promocija njegovih knjiga i ja imao čast sudjelovati. Da ne izmišljam neke nove riječi o njemu, poslužiti ću se mojim već rečenim i objavljenim biranim riječima kojima sam govorio o njemu, a on zaslužuje to i mnogo više. Premda znam da je ovo konferencija koja govori o plodnoj znanstvenoj djelatnosti našeg Akademika, ja sam ga upoznao kao hrabrog domoljuba koji se bori za istinu o Domovinskom ratu, o povijesti i sadašnjosti Lijepe naše, jednom riječju kao zaljubljeniku u Hrvatsku.

Tako sam na predstavljanju knjige „Vukovar i njegov stožer“ 2013. ustvrdio: „Evo, spomenuo sam i Akademiju i Sveučilište, a naš je autor ove knjige o Vukovaru i akademik i sveučilišni profesor. Međutim, on je jedini! Ili jedan od veoma rijetkih kako akademika tako i sveučilišnih profesora koji diže glas, koji govori istinu, koji ima hrabrosti boriti se i prkositi moćnicima ovoga svijeta. Nije njihov mač jači od pera!

Riječ je snažnija od svakog mača, kako to opisuje i Sveto pismo, kada kaže da je 'živa Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakoga dvosjekla mača; dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca...' (Hb 4,12)“

Ili prošle godine 25.X., kada sam sudjelovao u predstavljanju knjige ak. J. Pečarića o Marku Perkoviću Thompsonu, rekao sam:

„Volio bih kad bi bilo više takvih hrabrih ljudi kao što su proslavljeni pjevač Marko Perković Thompson i akademik Josip Pečarić.

Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelj i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivokletnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpislava, tek će u budućoj, mirnijoj povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.

Da je Marko heroj, prepoznali su i branitelji, među koje se i on ubraja jer je bio dragovoljac u Domovinskom ratu i prva sad već legendarna pjesma Bojna Čavoglave nastala je u tom vremenu. Branitelji su mu naime nedavno darovali Veliku zlatnu plaketu za hrabrost, na čemu mu i ja ovdje javno čestitam!“

Imao sam čast napisati i pogovor knjizi „General Praljka“ autora M. Međimorca i J. Pečarića, kojom se nedvosmisleno odbacuje nepravdna presuda junaku Domovinskog rata generalu Slobodanu Praljku, u čemu je akademik Pečarić sudjelovao. Pisao je on i o Haagu, nepravdama prema Hrvatskoj na više područja...

Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I da zaključim što sam rekao o njemu na predavljanju knjige „Rasizam domaćih slugu“, čime bih mogao zaokružiti moje mišljenje o akademiku Pečariću, matematičaru i domoljebu:

„Akademik Josip Pečarić jest najbolji predstavnik našega hrvatskoga naroda jer se nije umorio u borbi za istinu kada je to bilo protivno svim tendencijama s pravom javnosti u Hrvatskoj. Tim više je njegova posljednja knjiga (Rasizam domaćih slugu) primjer njegove hrabrosti da se suprotstavi onima koji su prignuli šije i dopustili da ih nepravde lome, i što je još gore, i sami su se bili upregnuli u tu nepravednu rabotu. Koliko je Pečarićeva hrabrost bila velika svjedoči upravo činjenica da je uporno prešućivan u sredstvima priopćivanja i u hrvatskoj javnosti. Međutim, to na žalost govori još više o porobljenoj Hrvatskoj u kojoj smo se našli, a koju sam Bog oslobađa kad na usta Theodora Merona izriče istinu o našim generalima i o našem osloboditeljskom pravednom ratu u kojem je stvorena Lijepa Naša. Držim da je njegov prijedlog – koji je opetovano dvanaest puta pisao predsjedniku Vlade – da se generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču dodijeli Nobelova nagrada za mir bio i jest ne samo krik u nevolji, nego još više racionalni zaključak i da je kod onih koji su ga mogli vidjeti, izazvao veliko poštovanje i ponos.

Zahvaljujem gospodinu akademiku Josipu Pečariću na toj hrabrosti i na upornosti u borbi za istinu. Ovu bi knjigu trebao pročitati svaki Hrvat, razmišljati o njenom sadržaju svaki misleći domoljub. Ona je svjedočanstvo da Hrvatska (još) nije izgubljena, da naša Domovina ima budućnost. Akademik Pečarić priznati je matematičar svjetskog ugleda pa se nadam da je svojim oštrim umom dobro izračunao gdje smo i kamo idemo. Dapače, pokazao je naše vlastite hrvatske grijehe, ali i pokazao put kako ih je moguće okajati. To je put ponosa na istinu i put nasljedovanja najhrabrijih, među kojima je zasigurno na posebno istaknutom mjestu naš akademik Pečarić.“

Čestitam 70. godina života, u kojima je bilo mnogo rada na znanstvenom i domoljubnom planu, dragom Akademiku Josipu Pečariću, čestitam na ovoj konferenciji i svima vama zahvaljujem na pozornosti!

Zagreb, 5. srpnja 2018.

+Vlado Košić, sisački biskup

ZVONIMIR HODAK

VIRUSI ZLA

30 Srpanj 2024 14:11

Mate Franković je ponovno pustio "virus zla" i sad mora objasniti Ivanka Tomi i Goranu Peniću što i kako dalje. A znamo da se virusi inače brzo šire. Sjetite se samo korone. E, da je bar ta dosadna korona pokosila sve nacionaliste, ognjištare i desničare. Sad bi Lijepa naša cvala kao proljetna livada puna isključivo jedne vrste cvjetova, onih lijevo orijentiranih.

Karakter Donalda Trumpa polako, ali sigurno postaje njegova sudbina. Da je samo pogodio nekoliko milimetara lijevo ili desno, liberalna lijeva Amerika riješila bi problem zvan Trump.

Kako je ubojica bio trapav, morat će se ipak riješiti Trumpa opet onim famoznim tzv. "poštanskim glasovima" koji će stizati sve dok demokratska kandidatkinja ne postigne većinu. To je već viđena, doživljena i pomalo zamorna metoda. Prvo su pokušali s mladim snajperistom koji je šetkao po krovu sa specijalnom vojnom puškom. Ali nisu imali sreće. Forget it! Sad je šefica Tajnih službi preuzela na sebe krivnju i dala ostavku, ali cilj nije postignut. Kako eliminirati Trumpa da ne postane ponovno predsjednikom SAD-a vidjet ćemo u "plovećem kazalištu" koje je već krenulo.

Cijelo predizborno vrijeme do ostavke Bidena mi Hrvateki smo se, putem svojih ultra lijevih medija, izrugivali Trumpu i prikazivali ga kao crno zlo koje će cijeli svijet baciti u mrak. Čim se pojavila mrs. Kamala Harris, svrstali smo se preko noći na "pravu" stranu – onu lijevu liberalnu. Kao što moji čitatelji već znaju, živio sam više od sedam godina baš u San Franciscu, epicentru lijeve Amerike. Iz 'Frisca' dolazi i Kamala Harris, nova lijeva ikona koja preuzima kormilo od umornog iscrpljenog Joea Bidena. I prema HRT-ovim i lijevim medijskim kućama i portalima odmah je povela u "anketama".

Koje su to ankete i tko ih naručuje i provodi? Nebitno! Našim ljevičarima (kao i obeshrabrenim i zbunjenim demokratima u SAD-u) važno je samo to da ne vodi Trump. Old story! Treba se riješiti Trumpa, a onako usput, ako ide, i Dalića te Luke Modrića. Kako kažu Zagorci, "bumo videli"! Meni se nekako čini da, ako Kamala postane predsjednica, onda će i Slaven Belupo postati novi prvak u HNL-u. No, pustimo Trumpa njegovoj sreći i Božjoj providnosti. Čovjek je u prvom mandatu otvorio šest i pol milijuna novih radnih mjesta pa nakon toga izgubio izbore na "poštanskim glasovima". Sad ima novu priliku pa valja vidjeti je li što naučio o izbornim krađama čak i u SAD-u i kako ih spriječiti.

Mnogi tvorcii gospodarskih čuda kasnije su se sami sebi čudili. Jedan od njih je i Trump.

Trumpa očito boli desno uho za Hrvatsku i Europu. Zato se njegov zet Jared Kushner okrenuo Srbiji i gradi u Beogradu "mnogo lep i velik tower". Kod nas ne

bi mogao ništa izgraditi jer je Tomašević ionako već do grla u "velikim" projektima koji će promijeniti vizuru Zagreba za nekih sto godina kad budu možda dovršeni. Stoga ne treba čuditi što naši "domoljubni" mediji slave Tomaševića pišući stalno o njegovim mega-projektima, a istodobno uzvraćaju Trumpu izmišljenim anketama po kojima će stari, ali još uvijek vitalni Donald opet "popušiti izbore od Kamale Harris".

Mate je ostao tvrdoglav k'o jarac

Nakon atentata na Trumpa ljevičari su odmah pohitali s vicevima kao što je onaj da se u vrijeme Kennedyja puno bolje ciljalo...

Međutim, dok se naša medijska falanga sa sjetom bavi šlampavim pokušajem slanja Trumpa u "vječna lovišta", dogodio se na domaćoj političkoj sceni "atentat" na zdrav ljevičarski razum. Dubrovački gradonačelnik Mato Franković, ni od koga nagovaran ni prisiljen, "u sigurnom okruženju" u Cisti Velikoj, pozdravio je okupljene pozdravom od kojeg se "ledi" krv u žilama našim partizanima, jugofilima i orjunašima. Pozdrav "Bog i Hrvati" i "Za dom spremni" za Hrvateke je proglašen zabranjenim. "Drugovi" koji su se zatekli u blizini nesretnog Mate pokušali su spasiti stvar suflirajući mu "reci Mate da si za doma spreman, kasno je, žena i dica čekaju".

Ali Mate je ostao tvrdoglav k'o jarac. Drugi dan se diglo na svoje rahitične partizanske noge sve što je napredno, komunističko i binarno. Još dok je Hrvatska spavala nervoznim snom jer je Trump ipak preživio atentat, javila se skoro na cijeloj stranici Jutarnjeg naša čuvarica "zdravog razuma" Ivanka Toma. "Pro et contra" i naslov "Frankovićevo ustaševanje u gostima po recepturi njegova šefa Plenkovića". Čak i oni kojima je politika zadnja rupa na svirali shvatiti su da Plenki očito više ne kotira visoko u ljevičarskim krugovima. Sklopio je koaliciju s DP-om, a sad mu i HDZ-ovac Franković pozdravlja okupljene zabranjenim pozdravom.

Oni sve prate i broje. Plenki ga nije odmah uhitio, pa je očito receptura Plenkijeva, a izvedba Matina. Drugovi, moramo visoko dignuti svoju pest i odalapati fašiste koji su opet digli glavu! Matu su, naime, bili pozvali u Cistu Veliku na otvaranje spomen parka "Mate Vučak Čigra", nazvanog tako po poginulom pripadniku Treće imotske bojne. Znači, na svečanosti su se okupili uglavnom oni koji su dobili Domovinski rat upravo s pokličima "Bog i Hrvati" i "Za dom spremni".

Tamo, kao ni u ratu, nije bilo ni Ivanke Tome, ni njene redakcije, ni Habulina... Za te preostale žive branitelje su ovakvi pozdravi k'o reći "dobar dan". Mate je tada rekao i kako često neki pokušavaju relativizirati Domovinski rat i naše nasljeđe iz Domovinskog rata... Među te "neke" se sigurno ubrajaju i Jutarnji, i Večernji, i Slobodanka, svi tjednici osim Hrvatskog tjednika, i sve nacionalne TV mreže. Ako se ova hajka nastavi mogli bi uskoro zatražiti da se retroaktivno kažnjavaju svi koji su se u ratu tim pozdravom i pokličem borili i dobili rat. Svi će odgovarati, osim Plenkija i Milanovića...

Operacija "Medački džep" bila je džepno izdanje "Oluje", ali ne i petparačko kao što su nekada koštala džepna izdanja knjiga.

Virusi zla

Mate Franković je ponovno pustio "virus zla" i sad mora objasniti Ivanki Tomi i Goranu Peniću što i kako dalje. A znamo da se virusi inače brzo šire. Sjetite se samo korone. E, da je bar ta dosadna korona pokosila sve nacionaliste, ognjištare i desničare. Sad bi Lijepa naša cvala kao proljetna livada puna isključivo jedne vrste cvjetova, onih lijevo orijentiranih. Ovako je ostala zagađena raznovrsnim cvijećem pri čemu svo cvijeće koje nije ljevičarsko je obični korov koji će oni pažljivo i sustavno istrijebiti uz pomoć liberalne EU i američkih demokrata s Kamalom Harris koja, po vlastitim riječima, zna kako uloviti te osuditi propalice i kriminalce poput Trumpa.

Hajduk je pred nekoliko dana igrao s jakim protivnikom – momčadi s Farskih Otoka. I dobio ih s 2 : 0. Trener Gatusso, fetivi Splićanin, prije pobjede dao je "zanimljivu" izjavu: "Dogadale su se greške... Bit ćemo spremni - za Farske Otoka. "Bit ćemo spremni?!". Pa to je skoro k'o ono što je rekao Mate Franković. Samo što nije na svom odličnom hrvatskom izrekao: za dom-aćine (smo) spremni! Zapravo, ako razmišljamo pragmatično: neki su uvijek spremni, a neki nikad. Neki su spremni ratovati za domovinu, a drugi su spremni vladati domovinom.

Franjo Tuđman je bio spreman i za borbu i vlast pa nije skakao k'o oparen kad bi čuo taj poklič tadašnjih branitelja. Uostalom, to nije ništa više od pozdrava iliti pokliča koji su često koristili borci HOS-a. I zato ću po stoti puta opet ponoviti kako je još davne 1993.g. HOS bio pravomoćnom presudom Vojnog suda RH proglašen regularnim dijelom Domovinskog rata. Jedan od svjedoka koji je to posvjedočio na sudu bio je i pok. Josip Manolić. Međutim, suvremena hrvatska farsa traje i traje... Ivanka Toma i Goran Penić su protiv povijesnih činjenica i Jože Manolića.

Po njima je potreba stalna budnost jer je na sceni "ustaševanje u gostima" po recepturi Plenkovića. K'o da su Plenki i Mate iz neke stare "ustaške familije". U trenutku prosvjetljenja Ivanka Toma je onako ironično čak uočila i jednu ljudsku crtu kod Mate pa je napisala: "Gradonačelnik Dubrovnika Mato Franković nije pravi ustaša. To je pristojan čovjek, politički mediokritet, koji se zapravo voli svidjeti svojoj publici pa govori ono što joj je milo čuti". Znači, Ivanka, i tebi je jasno da narod voli čuti te zabranjene pozdrave i pokliče. Oni očito smetaju samo lijevim drugovima. I tako medijski mediokriteti demaskiraju one političke. Trla baba lan dok lijevoj medijskoj falangi ne prođe dan....

Nek' se javi onaj tko je vidio ne-vidjeni spektakl u Cisti Velikoj...

Crna Gora je stari prijatelj Hrvatske

Lord Ashdown je ušao u povijest jer je navodno uspio sačuvati Tuđmanovu salvetu s planom podjele BiH. Sad čujem da su se hrvatskim lijevim medijima javila još dva "lorda". Jedan sa zgužvanom Tuđmanovom salvetom koja svjedoči da je Tuđman htio BiH zgužvati, a treća podrapana salveta koju čuva neki treći "lord" i koja svjedoči kako je Tuđman htio BiH rasparcelirati na sitne komadiće i prodati kao građevinsko zemljište.

Ponos je kao i nos. Ili ga imaš ili nemaš...

Napokon smo dočekali da nabrijana i poltronska Hrvatska pokaže svoje žute pokvarene zube jednome od komšija - Crnoj Gori. Vijest je Jutarnji smjestio na

samo dno naslovnice od 26. srpnja ljeta Gospodnjeg 2024. godine. Riječ je o proglašenju tri osobe iz Crne Gore kao "persona non grata". Nakon što su naši u Graničevom ministarstvu navukli majice s tekstem "Najte kaj zameriti", poslali su obavijest da su trojica crnogorskih dužnosnika "personae non gratae" u Hrvatskoj. Odmah je počelo trljanje očiju. Komšije u Crnoj Gori "prosto nisu mogli da veruju". Tko? Hrvati? Pa oni su svi ustaše! Vučić je odmah mudro zaključio kako između RH i NDH nema razlike. Sad se postavlja pitanje hoće li Hrvatska, a na to ima pravo, tražiti i zabranu ulaska dotične trojice autora Rezolucije o Jasenovcu u sve zemlje schengenske zone? Kad bi to na Zrinjevcu napravili, e onda bi to za Andriju Mandića, Milana Kneževića i Aleksu Bečića bio znak da im je došao kraj kojem se nisu nadali. Možda bi mogli na sindikalni izlet u Albaniju. Tamo ih oduševljeno čekaju.

Crna Gora je stari prijatelj Hrvatske. Burne 1991. g u roku odmah su nam priskočili u pomoć granatirajući Dubrovnik. Okupirali su zaleđe Dubrovnika, ubijali i palili uokolo te cijelo vrijeme rata bili uz bok "nepobjedivog" Slobodana Miloševića. Kako je sve to završilo, zna se. Unatoč svemu tome, HDZ-ove vlade i njihovo Ministarstvo vanjskih (i europskih) poslova uporno je i dalje širilo "bratstvo i jedinstvo" iliti u prijevodu "Hrvatskoj je primarni cilj ulazak (BiH, Srbije) i Crne gore u EU". U znak zahvale za tako predano zagovaranje europskog puta Crne Gore, još nedavno su naši "iskreni prijatelji" prozvali svoj gradski bazen u Kotoru po Zoranu Džimiju Gopčeviću, zapovjedniku straže zloglasnog logora Morinj u kojem su ubijani i prebijani hrvatski civili i branitelji. Stoga su vaterpolo klubovi iz Hrvatske odlučili ne gostovati i ne igrati na Zoranovom bazenu u Kotoru. Očito naši športaši imaju više domoljubnog duha od naših političara.

Crna Gora se nosila s problemom, sve dok problem nije odnio Crnu Goru...

Temeljem nepotvrđene vijesti o dogovoru Predsjednika i Premijera hrvatske obavještajne službe će se reducirati na samo dvije - vojnu i civilnu - pod zajedničkim imenom - "Rekla-kazala".

Ministar financija navodno, radi opće štednje, namjerava skratiti dopust za rađanje na pet mjeseci. Odlična vijest za novog DP-ovog ministra demografije...

Ako vam je suprug homić, budite zadovoljni. Barem ste sigurni da vas ne vara s drugom ženom.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://direktno.hr/.../drugovi-sve-broje-jer-plenki.../>

<https://dragovoljac.com/.../politika-i.../40193-virusi-zla>

dragovoljac.com

Virusi zla

Mate Franković je ponovno pustio "virus zla" i sad mora objasniti Ivanki Tomi i Goranu Peniću što

JOSIP PEČARIĆ

4. kolovoza .

THOMPSON U KNINU I PETICIJA ZDS

Pogledajte 54 fotografije s Thompsonovih koncerata u Kninu:

KAD BI UMJESTO ŠUPUT NASTUPAO THOMPSON: OVAKO JE KNIN IZGLEDAO 2015. I 2016.

-

3. kolovoza 2024.

<https://narod.hr/.../kad-bi-umjesto-suput-nastupao...>

Podsjetit ću vas da su tada podignute optužnice protiv Marka zbog pjevanja legendarne pjesme „Bojna Čavoglave“.

Danas kada protuzakonito kažnjavaju zbog pjevanja domoljubnih pjesama sjetimo se i tadašnje naše Peticije ZDS:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava ‘Za dom - spremni’. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava “ZA DOM - SPREMNI” ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

[http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrдио-pozdrav-za...\).](http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrдио-pozdrav-za...)

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH. I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije zanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof.dr.sc.Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilisni profesor hrvatskog jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim academicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc. Serdo Dokoza
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i.../>

U mojoj knjizi „DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ dani su i drugi tekstovi u svezi s hajkom koja je tada pokrenuta na potpisnike pisma kojim se branio Thompson i „Bojna“, a tadašnja predsjednica je sudjelovala u tome tvrdnjom da je gornje pismo NA RAZINI PROVOKACIJE.

NAROD.HR

Kad bi umjesto Šuput nastupao Thompson: Ovako je Knin izgledao 2015. i 2016. – narod.hr

JOSIP PEČARIĆ

5. kolovoza ·

“ONAJ” POZDRAV U KNINU

Prošle godine ih hapsili, a ove? Jutarnji list nije siguran što mogu doživjeti pa je u naslovu ‘ONAF’ POZDRAV:

‘PALA’ JE I PJESMA

**HOS-OVCI DOČEKANI KAO ROCK ZVIJEZDE, LJUDI STAJALI U
REDU KAKO BI SE SLIKALI SA SKEJOM, ČUO SE I ‘ONAJ’
POZDRAV**

**- Pozdravit ćemo sve naše poginule sa pozdravom kojim smo išli u borbu,
pod stijegom kojim smo se borili**

Piše:

Sandra Barčot/Slobodna Dalmacija

05. kolovoz 2024.

Pljeskom su okupljeni na centralnom kninskom trgu dočekali HOS-ovce, koji su nakon protokola na stadionu, došli položiti vijence i zapaliti svijeće na spomen obilježje, prenosi Slobodna Dalmacija.

Predvođeni predsjednikom Udruge veterana 9. bojne HOS-a vitez Rafael Boban pukovnikom **Markom Skejom**, te dopredsjednicima - bojnikom, ratnim zapovjednikom postrojbe **Mićom** te **Renatom Hittelom**.

Marko Skejo

Nikola Vilic/Cropix

Nakon toga uslijedio i onaj "pozdrav", no kako je u tom trenu sa razglasa išla pjesma "Moja Domovina", svi su zajedno zapjevali.

I onda je **Ćuk** postrojio HOS-ovce te naglasio:

- Pozdravit ćemo sve naše poginule sa pozdravom kojim smo išli u borbu, pod stijeptom kojim smo se borili.

Marko Skejo, Mićo Ćuk i Renato Hittel
Nikola Vilić/Cropix

Svi su mu spremno odgovorili, a zatim su doslovno stali u red kako bi se slikali sa Markom Skejom.

Dok s druge strane, brojni političari su pozirali tek svojim PR-ovcima.

Jutarnji list - HOS-ovci dočekani kao rock zvijezde, ljudi stajali u redu kako bi se slikali sa Skejom, čuo se i 'onaj' pozdrav

PONOVIT ĆU KRAJ TEKSTA:

SVI SU MU SPREMNO ODGOVORILI, A ZATIM SU DOSLOVNO STALI U RED KAKO BI SE SLIKALI SA MARKOM SKEJOM.

DOK S DRUGE STRANE, BROJNI POLITIČARI SU POZIRALI TEK SVOJIM PR-OVCIMA.

Podsjetit ću na moje knjige o 'onom' pozdravu:

Nikola Vilic/Cropix

1. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
2. J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312.
3. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
4. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
5. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
6. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
7. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
8. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>
9. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
10. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>
11. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Josip Pečarić

Josip Pečarić

Josip Pečarić je sa Andrej Dujellom i Stankom Šarićem

6. kolovoza ·

AKADEMIK ANDREJ DUJELLA I GLAZBA

U tekstu o mom Duji nisam dao i ono što je njemu itekako važno: Duje sjajno pjeva:

U slobodno vrijeme (kojeg imam malo, s obzirom na obiteljske i znanstveno-nastavne obaveze) najviše volim pjevati. Najdraže su mi dalmatinske klapske pisme, hrvatske domoljubne pjesme, te pjesme meni dragih pjevača, kao što su Marko Perković Thompson, Mišo Kovač, Vice Vukov, Tomislav Ivčić, Đani Maršan, Mladen Grdović, Tomislav Bralić, Oliver Dragojević, Dražen Zečić, Vinko Coce i slav Škoro. Tu su playliste sa stotinjak domaćih i stotinjak stranih pjesama po mom guštu. Pjevao sam u zboru mladih (sada zbor Svjetionik), župe sv. Nikole biskupa, Stenjevec II u Zagrebu. Navijam za KK Zadar i HNK Hajduk. <https://web.math.pmf.unizg.hr/~duje/zivotopis3.html>

Ovdje dajem samo jednu pjesmu, za koju kažu da je blaženom kardinalu Stepincu bila najdraža:

https://www.youtube.com/watch?v=w_D872BJ1qY

Nadam se da će vam se svidjeti. Inače Duje je ne samo hrvatski akademik već i Doctor Honoris Causa of University of Debrecen.

Bez obzira na to da Stanko Šarić nije bio član Organizacionog odbora konferencije u povodu moje sedamdesete obljetnice života pitao bih Duju da on barem tako uključen u to. Duje je bio na otvaranju konferencije, a Stanko na Svečanoj večeri gdje je otpjevao „Bokeljsku noć“.

Dvije godine kasnije bili su Stanko i Duje zajedno na predavljanju moje knjige: J. Pečarić, *Mojih sto knjiga*, Zagreb, 2020, str. 285.

Stanko nije znao tj. tek je shvatio kada je već počelo predavljanje da je knjiga posvećena njemu u povodu njegovog 60. rođendana. Istina bilo mu je čudno kada je vidio da mu je i sin nazočan na predavljanju. Naravno svi su znali osim njega. Ali tada nije on zapjevao Bokeljsku noć nego Duje koji je bio jedan od predavljača.

JOSIP PEČARIĆ

ž6. kolovoza ·

GOVOR DR. SC. DAMIRA PEŠORDE

Hvala Duji što je stavio link na svoj govor s predstavljanja knjige posvećene Stanku:

Andrej Dujella

Ovo je bio moj govor na predstavljanju

<https://web.math.pmf.unizg.hr/.../pdf/pecaric-promocija2.pdf>

Govor je bio objavljen i na dva hrvatska portala:

<http://dragovoljac.com/.../22025-govor-akademika-andreja...>

<http://www.hazud.hr/govor-akademika-andreja-dujelle-na.../>

Na slici sam ja između Duje i dr. sc. Damira Pešorde, Iako je Pešorda jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista nisam siguran da je njegov govor objavljen na nekom portalu.

Dan je u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021.:

DAMIR PEŠORDA

PEČARIĆEVIH STO KNJIGA

Josip Pečarić: Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020.

Pečarićevih sto knjiga predstavljaju izvanredan autorski pothvat već i zbog samoga broja. Kako se ne razumijem u znanstveni dio njegova opusa, govorit ću o publicističkom dijelu. Već i po tom dijelu svoga djelovanja Pečarić je svojevrsni fenomen u hrvatskoj publicistici i javnom životu uopće. U knjizi o kojoj je ovdje riječ književnik Đuro Vidmarović, govoreći o Josipu Pečariću, kaže da "sam popis njegovih radova ima obujam znanstvenog rada s preko 60 stranica". Međutim, znanstveni ga rad nije spriječio da bude jedan od najplodnijih i, što je još važnije, jadan od najaktualnijih suvremenih hrvatskih publicista. Pri tomu mislim da je među prvima pokretao neke teme koje bi uskoro postale izrazito aktualne i da ih je artikulirao na originalan, sebi svojstven način. U svom ću se izlaganju koncentrirat na tri aspekta fenomena Pečarić u suvremenoj hrvatskoj publicistici. Prvi se tiče tematike, drugi kompozicije, treći žanrovskog određenja Pečarićevih tekstova koji, zgušnjavajući se oko određenih tema, prerastaju u knjige.

Rekao sam već da je Pečarić u pravo vrijeme, kao da je nekako naslućivao u kojem će smjeru stvari krenuti, otvarao prave teme. Kao dobar primjer te njegove osobine uzet ću otvaranje teme pozdrava Za dom spremni kada se činilo da za tim nema potrebe, štoviše da je kontraproduktivno kopati po tim stvarima. Tu svoju borbu za obranu pozdrava ZDS Pečarić je opisao u knjizi Dnevnik u znaku "Za dom spremni" (2017.). Priznavši svoju zabludu, o knjizi sam tada napisao kako je Pečarić je dobro predosjetio što će se događati. Upornim i zlonamjernim povezivanjem Hrvatske s NDH Hrvatsku se pretvorilo u svojevrsnog taoca

određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina; tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja bi rehabilitirala pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji su svojim besprijekornim angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistili od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti. Na žalost, takva vlast u Hrvatskoj ni do danas nije uspostavljena. Slična je stvar i s Pečarićevim angažmanom oko obrane glazbenika i pjevača Marka Perkovića Thompsona, otpora detuđmanizaciji, dekonstrukcije srpskog mita o Jasenovcu koju u blažoj varijanti nastavljaju i projugoslavenski orijentirani hrvatski povjesničari, upozoravanja na veličinu i važnost žrtve generala Praljka... U svim tim slučajevima Pečarić uočava procese koji idu na štetu hrvatskih interesa i suprotstavlja im se prije nego što ih drugi i uoče. Njegova se borba nekome može učiniti borbom s vjetrenjačama, ali nije li često veća ludost ostati doma, sjediti i čekati da nevolja prođe nego uzjahati i navaliti na vjetrenjače.

Kompozicija Pečarićevih pojedinih tekstova i cijelih knjiga nepredvidljiva je, razbarušena i neukalupljiva u bilo kakva pravila. Ima tu svega pomalo, komentara, eseja, osvrtu, pisama, pjesama, razgovora... I uz to od različitih autora koje Pečarić inkorporira u svoje knjige. Zato je kompozicija vrlo bitan čimbenik u sagledavanju Pečarićevih knjiga, a ta kompozicija presudno ovisi od medija u kojem Pečarić djeluje, to jest komunicira i stvara. Taj medij je internet, gotovo svi tekstovi, barem u njegovim novijim knjigama prvotno su objavljeni na nekom portalu ili su dio autorove elektronske korespondencije s drugima. Stoga njegovi tekstovi često završavaju s poduljim popisom web stranica, a katkad je i samo tijelo teksta prošarano njima kao svojevršnim ornamentima već na vizualnoj razini. Svaka ta referenca pak zainteresiranog čitatelja vodi do novih stranica i novih tekstova, tako da se Pečarićeve knjige iz fizičkog prostora protežu u virtualni težeći beskraju. Želimo li dalje razvijati tu tezu, možemo cijeli Pečarićev publicistički opus sagledati kao jednu knjigu koja stalno raste, nadograđuje se novim knjigama. Knjigu koja kao da teži beskraju.

Žanrovska neodredivost Pečarićevih knjiga, izuzmemo li onu najopćenitiju odrednicu da se tu radi o publicistici, proizlazi najvećim dijelom upravo iz spomenutog specifičnog načina njihova nastajanja. Pečarić bez krzmanja u svoj samorazvijajući tekst uključuje prigodnu pjesmicu koju mu je neki prijatelj poslao, vlastite i tuđe e-mailove, slovo o knjizi nekog od predstavljača njegovih knjiga, intervju e i štošta još. Izmjenjujući tako diskurzivne, oblične i ritmičke osobitosti teksta, uz stalno nuđenje izvanknjižnih referenci, Pečarić svoje izlaganje čini pokretljivijim, življim. Uvlači čitatelja u svoj polemični svijet gdje se polako rasplinjuju granice između stvarnosti i teksta, između teksta i hiperteksta. Iako je ovo najnovija Pečarićeva knjiga svojevršni hommage Pečarićevom dosadašnjem publicističkom stvaralaštvu, autor ni u njoj ne propušta anticipirati ključne teme za hrvatsku skorbu budućnost. Uočava tako pogubno nesnalaženje Crkve u vrijeme korone koje se najzornije ogleda u slučaju don Delaša, kojeg je Crkva faktički napustila i prepustila provokatorima i državnim organima iako je samo i u izvanrednim okolnostima nastojao vršiti svoju svećeničku dužnost, ponovo aktualizira bleiburšku tematiku osjećajući da se na

udaru takozvanog antifašizma našao i Bleiburg kao jedan od simbola hrvatskog stradanja, koji treba izbrisati da bi Jugoslavija mogla oživjeti itd.

Na kraju treba spomenuti da je knjiga posvećena, kako autor kaže, "dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan", a na kraju knjige donesen je i rukovet domoljubnih pjesama koje je sa svojim tamburaškim sastavima izvodio Stanko Šarić. Da zaključim, sto i prva Pečarićeva knjiga predstavlja presjek autorovih interesa tijekom dugogodišnjeg bavljenja hrvatskom društvenom zbiljom, ali otvara i neke nove teme. I čitajući je, ni jednog trenutka nemamo dojam da se autor umorio ili da je oštrica njegove kritike društvenih procesa otupjela. Naprotiv!

Josip Pečarić je sa Ivanom Antom Perošom i 4 drugih

6. kolovoza ·

PROF. DR. SC. NEDJELJKO PERIĆ

Tekst AKADEMIK ANDREJ DUJELLA I GLAZBA komentirao je nesuđeni rektor Zagrebačkog sveučilišta prof. dr. sc. Nedjeljko Perić:

Nedjeljko Perić

Lijepo društvo, pjesma, znanost, domoljublje...

Kako je profesor Perić kao uvjerljivo najbolji kandidat unaprijed proglašen novim rektorom udružili su se ostali kandidati protiv njega i na kraju je rektor postao – vjerovali ili ne – prof. dr. sc. Damir Boras.

Rektor je postao čovjek koji je završio FER, a koji je poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu uspio doktorirati u svojoj 48. godini života uz komentar jednog profesora na njegovoj obrani: Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.

Ali kolega se prevario. U narednih 15 godina Boras je postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, redoviti profesor u trajnom zvanju, dekan FF-a i rektor Zagrebačkog sveučilišta.

Istina kao i njegova obrana takvo je bilo i obavljanje dužnosti rektora – sramotno.

Čovjek koji mu je pomogao da poslije 15 godina doktorira bio je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koga je FF predložio za profesora emeritusa 2017., a do smrti 2021. to nije postao iako je (možda je bolje reći zato što je) rektor bio Boras.

Da nisu skovali zavjeru i da je profesor Perić postao rektor Zagrebačko sveučilište bi bilo mnogo mnogo bolje.

Što se mene tiče ja bih i danas bio na tom sveučilištu jer kao akademik imam pravo biti i profesor emeritus, ali sam odbio biti to na sveučilištu koje za svog rektora bira takvog čovjeka.

Da ne bi mi o tome pisao prof. Tuđman:

Bio bi to i profesor Tuđman, a ne bi bio Boras koji je to ipak postao.

Naravno tko bi mene slušao – ipak ja samo imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima koje Sveučilište u Stanfordu svrstava u 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a na tim listama je i profesor Dujella.

Želio je biti Boras i akademik i u svom razredu dobio je 0 (NULA) glasova.

Evo kako je moju knjigu na tu temu komentirao prof. Tuđman:

Naslov: Re: Borasa za akademika

Datum: Mon, 2 Dec 2019 01:28:51 +0100

Šalje: miroslav tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josipe,

pogledao sam tekst "Borasa za akademika". Ne može biti sporno da je Damir Boras osoba s najskromnijim znanstvenim doprinosom i ugledom od svih rektora u dugoj povijesti zagrebačkog Sveučilišta. On se ne može pohvaliti ni sa organizacijskim uspjehom ili promjenama koje su potrebne u 21. stoljeću kada se i uloga znanja, znanosti, pa time i sveučilišta brzo mijenja. Nažalost, u njegovu mandatu o zaostajanju Sveučilišta govori i podatak da ono nije više među 500 najboljih sveučilišta. O njegovu moralnom habitusu i Ti, a i drugi puno toga su rekli i napisali.

Zbog revolta i radi protesta protiv rektora takve "izvrsnosti" i karaktera Ti si odlučio "odreći" se vlastitoga sveučilišta i mogućeg izbora u profesora emeritusa. Budući da si akademik svjetskoga znanstvenoga ugleda, priznat u svijetu u daleko većoj mjeri nego u Hrvatskoj, zvanje emeritusa Tebi ne znači puno. Međutim, moje je mišljenje da bi tvoja kritika Borasa, s pozicije akademika i profesora zagrebačkoga Sveučilišta, te participacija na skupovima (na koje Te pozivaju a Ti to ne prihvaćaš) imala veći učinak u znanstvenoj zajednici a time nužno i posljedice po samoga Borasa.

Srdačan pozdrav

Miro

Da da je profesor Perić izabran, tj. da nije na prljav način eliminiran, nikada prof. Tuđman ne bi o nekom rektoru Zagrebačkog sveučilišta ovako pisao.

Josip Pečarić

PS. Naravno ostaju moje knjige o svemu tome:

J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2020:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

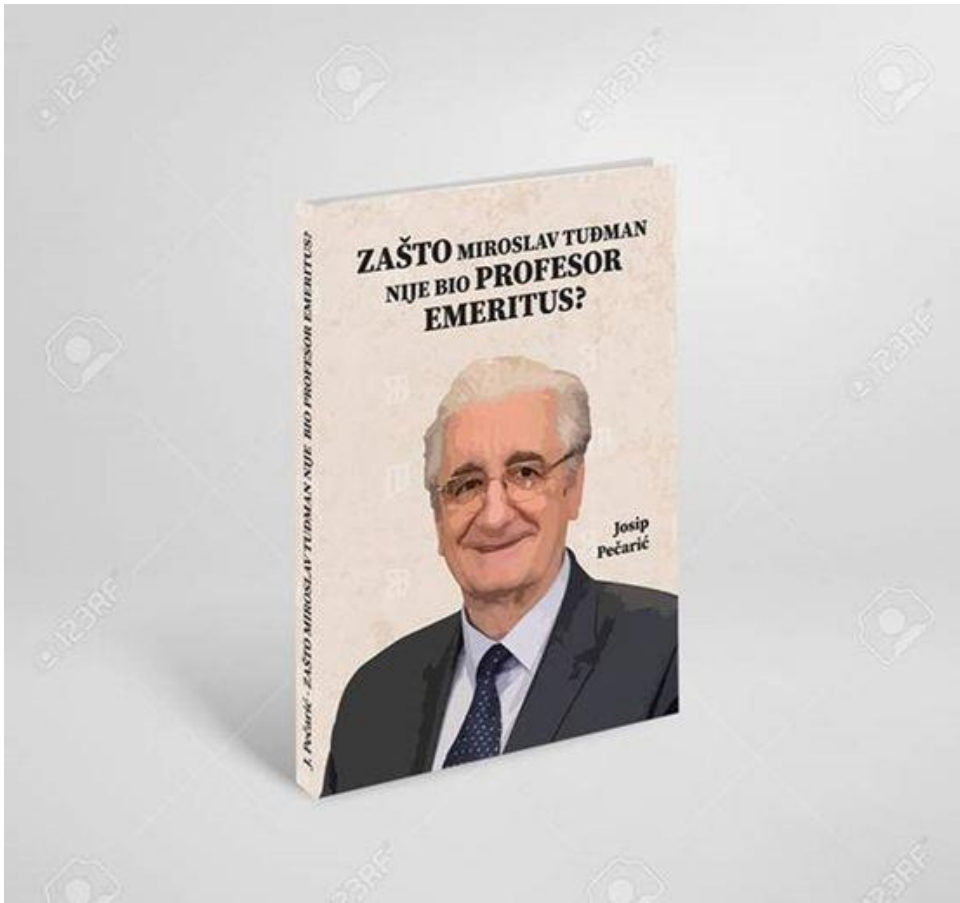
J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2022.:

J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456.

J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.

J. Pečarić, Pismo Rektorcu Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346.

J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.

PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN

U tekstu PROF. DR. SC. NEDJELJKO PERIĆ tri komentara se odnose na profesora Tuđmana:

Pero Dubravčić

M.Tuđmanu članu stranke SD H prije izbora 90-ti a ne tatinog Hdz,postao kasnije kada je bilo sve sigurno,dobro,to može biti i politička igra tate Tuđmana ako on nastrada da ne nastrada i sin.M.Tuđman trebao je umjesto što je pisao e-pruke trebao je postaviti Prof.Pečarić za ministra,imao je preko tate moć, jer se jedino sa pozicije vlasti može utjecati na društvene tokove.

Maja Snajder

Hvala na ovom komentaru. To je još jedna crtica u upoznavanju M. Tuđmana. Izvanrednog čovjeka i znanstvenika koji je na žalost živio u sjeni oca. Ne zaboravimo da je Miro bio i očev glavni suradnik te je s njim zajedno sudjelovao u pripremi svih vojnih operacija osim što je postavio osnove izvanredne tajne službe. Hrvatska tek treba shvatiti kakvog je čovjeka imala u Miru Tuđmanu.

Radoslav Nikola Čepo

Neprocijenjiv trag je ostavio naš Hrvatski Vitez Dr. Miroslav Tuđman, rijetki 'emeritusi' mogu stati uz bok našega velikog Hrvatskog Štitonoše Hrvatske sigurnosti nakon Domovinskog rata.. Duboko ukopano ime u Hrvatskoj povijesti koje će pamtili i slijedeće generacije Hrvata..

Pokoj Vječni Hrvatskom Vitezu..

Dragi su mi komentari Maje Snajder i Radoslava Nikole Čepa, ali posebno mi je zanimljiv ovaj Pera Dubravčića.

Zašto?

Ponovo me podsjetio koliko je Franjo Tuđman bio veliki i kako je o svemu mislio da bi stvorio hrvatsku državu i to kako je sam rekao „s ljudima s kojima ne bi ni kavu popio“. Samo je on to i mogao i zato ga toliko mrze.

U utorak je ovdje u Tisnom drugo predstavljanje koje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Na prvom u Zagrebu konstatirao sam da su dvojica od nazočnih bili među onih 48 koji su osnovali HDZ: predstavljajući knjige Mate Kovačević i Stjepan Tuđman. Drugi predstavljajući poznati hrvatski odvjetnik i glasnogovornik udruge „HDZ Franjo Tuđman“ i prvi državni tužitelj Zeljko Olujic je komentirao kako su on i Miro Tuđman stvarali social-demokratsku stranku na što je Štef Tuđman iz prvog reda duhovito dobio:

„Da vas dvojica ste bili ljevičari“.

Ako razmišljamo kao g. Dubravčić morali bi znati zašto je Olujica štitio Franjo Tuđman. Možda zato što je bio odvjetnik Artukoviću?

Ili je jednostavno kao vrstan povjesničar znao kakva je Račanova Partija i da Hrvatska treba HRVATSKU social-demogratsku stranku?

A da je tako pokazuje i priča koju sam čuo od Zdravka Tomca. Još dok se stvarao HDZ Tuđman je Tomcu ponudio da se uključi u to i predložio mu je da bude podpredsjednik nove stranke. Tomac mu je rekao da je bolje da on ostane u SDP i da pokuša od te stranke napraviti hrvatsku stranku. Znamo da nije uspjela ni nova stranka ni Tomčeva želja iako je on bio jednom u izborima protukandidat samo Tuđmanu.

Tuđman nije uspio ni s novom strankom ni napraviti od SDP hrvatsku stranku, ali je uspio u onom čemu je to trebalo služiti; UTEMELJIO je RH. Očito mu to u što nije uspio nije odmoglo u glavnom cilju ali je vjerojatno spriječio oružani otpor novoj državi kakav smo imali u NDH.

Meni su besmislene podjele na lijeve i desne u RH u vrijeme kada postoji taj neoružani rat protiv RH o kome sam govorio i u knjizi o jubilejima Biskupa Košića i u knjizi o Kardinalu i budućem blaženiku Franji Kuhariću.

Kako to izgleda u slici vidi se s predstavljanja mojih knjiga gdje su lijevo profesori Tuđman i Tomac, a gesno Mate Kovačević i ja. I nismo se potukli 😊 (već sam napisao koliko sam knjiga posvetio prof. Tuđmanu, ali napisao sam jednu i i prof. Tomcu: J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>):

Naslov: Predstavljanje najnovijih knjiga Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić)

Datum: Wed, 12 Jun 2019 07:30:30 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Pozivamo Vas na predstavljanje najnovijih knjiga akademika Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić):

DARIO KORDIĆ

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET
PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI' i
ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE**

Knjige će predstaviti:

Mate Kovačević, kolumnist i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

i autor.

Predstavljanje knjiga održat će se u četvrtak 13. lipnja 2019. u 19 sati u Domu branitelja HVIDRA Slovenska 21, Zagreb.

<https://narod.hr/kultura/zagreb-u-cetvrtak-predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-o-stupovima-pecariceve-hrvatske>

<http://glasbrotnja.net/predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-uskoro-zagrebu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/16663-poziv-42>

<https://twitter.com/JStjepandic/status/1138194321348399105>

Danas znamo za podjele Hrvata – kako ja volim reći:

Hrvati se dijele na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvata.

Oni koji pokušavaju dijeliti Hrvate ili spadaju u ovu drugu grupaciju ili nesvjesno rade za njih. A onda što se čudimo što nam je ovako kako jeste.

Josip Pečarič

JOSIP PEČARIĆ

7. kolovoza ·

TAKO SE ODGAJA DJECU

Podsjetilo me na sestru. Nije znala jos dobro ni govoriti ali je znala da je Hrvatica. A kako je to izgledalo?

Susjeda je bila Madjarica i kaze joj:

Tea bas si lijepa djevojcica. Prava si mala Madjarica.

Tea joj odgovori:

Nidam ja Magarica, ja sam Kurvatica.

· Reels · 7. kol. ·

Prati

Ne znam čije je dite, ali pogledajte ovu emociju koja je sinoć bila u Imotskome.

Nikad se nećemo prominiti. Ostat ćemo uvijek isti....

BOZIDAR BEBEK JE SA MELITOM TELAR i 94 drugih

7. kolovoza ·

<https://www.totalno.hr/eh-da-je-barem-tako-svaki-dan.../> 🇩🇪 🇩🇪 🇩🇪

TOTALNO.HR

(VIDEO) EH, DA JE BAREM TAKO SVAKI DAN! Pogledajte kako mladi u Međugorju pjevaju Thompsonov hit "Lijepa li si!"

Mladi su poznati po tome što imaju snage i energije. Dokazali su to i ovih večeri, kada bi se nakon službenog zatvaranja programa Mladifesta, spontano okupljali na platou ispred međugorske crkve gdje su onda svirka, pjesma i ples trajali još dugo u noć! Jezik nota spajao je različite govorne ...

JOSIP PEČARIĆ

8. kolovoza ·

ZEČEVI SE ZALE. ILI MOZDA PREPORUCUJU MOJU KNJIGU *SLOBINI ZEČEVI?*

SRAMOTA

**OSVOJILA MEDALJU ZA
HRVATSKU, PA OTIŠLA NA
KONCERT TOMPSONA: Slavila
proterivanje Srba i slikala se sa
kontroverznim pevačem**

Ivan Brodić

7. kolovoza u 19:18 ·

A ne, trebala je proslaviti uz koncert Malog Knindže

[#PaKajSiTiLud](#)

Tko ne plače, tko ne plače....

JOSIP PEČARIĆ

8. kolovoza ·

IMA LI NEKOG NA SVIJETU TKO JE HRABRIJI OD HRVATICA?

Toliko su me obradovali Srbi i njihove slzge u RH svojim reagiranjem na sliku Thompsona i osvajačice zlatne medalje na Olimpijskim igrama u Parizu Barbare Matić.

Zašto?

Pa odgovor sam dao u naslovu!

Naime često me Hrvatice poput Barbare podsjetite na jedan događaj iz Australije o kome sam pisao

knjizi:

J. Pečarić, Pronađena polovica duše / Deset godina s Australiskim Hrvatima, Zagreb, 2002.

A Barbara itekako to zaslužuje. Pa Srbi i Srpske sluge u RH nju napadaju, a većeg dokaza da me s pravom podsjetila na moju priču nema.

U knjizi pišem i o mojim gostovanjima na hrvatskim radijima australskih Hrvata. U ovom slučaju u Melbourneu krajem 1992. s prvim sukobima, tj. napadima Bošnjaka na Hrvate:

„Nekoliko tjedana kasnije opet sam gost istog programa. Jedna divna hrvatska duša, gđa Slavica Jemrić je u toku te večeri za mene napisala jednu pjesmu o Boki. Odužio sam joj se na slijedeći način:

”Gospođo, kroz cijelu svoju povijest, a posebice u ovom ratu Hrvati su pokazali da su najhrabriji narod na svijetu. Zna li, tko je jedino na svijetu hrabriji od Hrvata?”.

”Ne”.

”HRVATICE!” - rekao sam joj.“

U fusnoti sam još napisao:

„Kada je dr. Bosanac došla u Melbourne ispričao sam joj tu priču. ”Da, u pravu ste”, rekla je (o njoj je gospođa Jemrić napisala pjesmu, koju joj je i osobno pročitala na jednoj zabavi).

Kada god bi ispričao ovu priču naši ljudi nisu krili svoje oduševljenje. Ista takva reakcija bila je kada sam je ispričao u sklopu svojih pozdravnih govora na Skupštini Zajednice izbjeglih i prognanih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata, kao i na bratimljenu hrvatskih viteških društava Hrvatske bratovštine "Bokeljska mornarica 809", sinjskih alkarima i "Kumpanije" iz Blata. S tom pričom sam

počeo promociju moje knjige "Za hrvatsku Hrvatsku", kada sam svoje knjige poklonio gđi Ankici Tuđman, rekavši joj:

"Štovana gđo Tuđman,

Iz povijesti je poznato da iza svakog uspješnog muškarca stoji izuzetna žena. A Vi ste stajali iza najvećeg u hrvatskoj povijesti.

Hvala Vam!"

GORI IMOTSKI,

Thompson doveo 50.000 Hrvata na stadion
na koncert stigla i BARBARA MATIĆ,
osvajateljica zlatne medalje sa Olimpijskih
igara u Parizu iz judoa

JOSIP PEČARIĆ

8. kolovoza u 10:40 ·

**ISTINA JE DA PJESME IZ DOMOVINSKOG RATA
BACA LJAGU NA SRPSKE SLUGE NA BLASTI U RH**

Marko Perković Thompson

8. kolovoza u 09:47 ·

PRIOPĆENJE MENADŽMENTA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA U
VEZI NAPADA OD STRANE ZORANA MILANOVIĆA I TENE
ŠIMONOVIĆ EINWALTER

Dragi prijatelji,

želimo se osvrnuti na izjave Zorana Milanovića i izjave pučke pravobraniteljice Tene Šimonović Einwalter koje su dali povodom gostovanja Marka Perkovića Thompsona na koncertu u Imotskom te na pojedine medije koji od svakog nastupa MPT-a žele napraviti nemili slučaj.

Promicatelj mržnje i podjela, promicatelj simbola koji su napadali Hrvatsku kao što je petokraka, naručitelj premlaćivanja hrvatskih branitelja u crkvi Svetog Marka i što sve nije radio, Zoran Milanović, slučajni predsjednik, optužio nas je kako pjevamo pjesme iz Domovinskog rata i kako kaže, tako bacamo u sjenu junake Domovinskog rata.

Mi mu poručujemo, naravno da ćemo pjevati naše pjesme iz Domovinskog rata, isto kao i do sada, one ne bacaju sjenu na naše heroje iz Domovinskog rata već podsjećaju na hrabrost naših branitelja i na njihovu snagu stvaranja Hrvatske države kojoj ste nažalost vi trenutni predsjednik.

Pučka pravobraniteljica Tena Šimonović Einwalter u svojoj izjavi za medije navodi kako unatoč odluci Visokog prekršajnog suda zauzetoj u predmetu pokrenutom protiv Marka Perkovića Thompsona 2018. godine, u vezi njegove pjesme "Bojna Čavoglave" ona ne priznaje odluke toga suda i kako Marka Perkovića Thompsona treba kažnjavati.

Dakle, osoba koja bi među prvima u našoj državi trebala poštovati odluke suda ona s tolikim osjećajem moći izjavljuje kako UNATOČ odluci Visokog prekršajnog suda, ona bi kažnjavala Marka Perkovića Thompsona jer pjeva svoju pjesmu iz Domovinskog rata "Bojna Čavoglave". Isto tako je to prva osoba koja bi trebala stati u zaštitu obitelji i imovine, a koja je dala javnu potporu novinarki Danki Derifaj pri provali u Thompsonov posjed na Žnjanu u Splitu.

A vi pojedini novinari i mediji, kojima je jugokomunistička ikonografija prihvatljiva, odavno ste pročitana knjiga i vaše metode su nam poznate. Tamo gdje se okupljaju domoljubi ne možete podnijeti to zajedništvo i hrvatsku mladež, pa ako i nema incidenata i bilo kakvog nereda vi ga morate izmisliti. Ali neka... svejedno dišete i dalje hrvatsku slobodu, možda vam i ne treba veća kazna od te, ali neće nas zaustaviti vaš lavež i nećete doživjeti da vidite hrvatsku mladež pognute glave sa šaptom na usnama kao što su to doživjeli naši očevi i djedovi već će se oriti pjesma koja slavi hrvatske junake i vrednote za koje su svoje živote dali.

Dragi prijatelji, na kraju im želimo poručiti kako nećemo prestati širiti ljubav prema svojoj domovini, nećemo prestati veličati naša obilježja i pokliče iz Domovinskog rata s kojima su branitelji prolijevali svoju krv za željenom slobodom od jugokomunističkog terora. Veličat ćemo ih uvijek i svugdje i na koncertima, na sportskim terenima i na svim događanjima.

Bez obzira koliko se oni trudili, pjesma koja je nastala u Domovinskom ratu "Bojna Čavoglave", nadživjet će sve nas, živjet će koliko i Hrvatska, vječno!
Molimo fanove da ne postaju uvrjedljive odgovore, ipak smo mi fanovi Marka Perkovića Thompsona.

Menadžment Marka Perkovića Thompsona

JOSIP PEČARIĆ

9. kolovoza ·

KOLIKO LI SAM TEKSTOVA I KNJIGA SAMO NAPISAO ZA OVO:)))

DalmacijaNews

8. kolovoza u 22:39 ·

“Bojna Čavoglave” u Imotskom!

JOSIP PEČARIĆ

9. kolovoza ·

Zanimljiv je napredak kod ministra Beroša.

Pogledajte ga prije 3 godine:

I na koncu našeg razgovora vaša poruka našem Hrvatskom slušateljstvu..

Zapravo samo da ću ovih dana poslati i 25. pismo:

POLTIČARI – MATEMATIČARI (POSLJEDNJE 25. PISMO PREDSEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)

To je zapravo pismo-rugalica gdje npr. kažem:

Na kraju moram priznati da vam kao matematičar zavidim i zbog vaših matematičkih ostvarenja, a to - nadam se - i nije malo kada dolazi od nekoga za čijih je 1300 znanstvenih radova prof. Elezović tvrdio da je nešto nevjerovatno, ili što ga kolege iz svijeta, kao npr. bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva Lars Erik Persson, nazivaju “kraljem nejednakosti” do onog nedavnog kada je urednik jednog matematičkog časopisa iz Londona mislio da je Zagreb u Rusiji zato što mene danas – na vaše zadovoljstvo – smatraju ruskim znanstvenikom.

Već sam vam o tome pisao pa vjerojatno znate otkud taj moj jal.

Vi ste uvjerali sve u Hrvatskoj i šire da je ČETIRI MANJE OD JEDAN i tako veliko dostignuće u matematici teško tko može nadmašiti. Kao što znate svi vjeruju da je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav iz NDH jer su ga ustaše koristile JEDNU godinu, a svi ostali ČETIRI. Dakle matematički:

$4 < 1$.

Povod je izjava ministra Beroša: „Matematika je egzaktna, ne morate vjerovati meni, vjerujte matematici”. A kriju izuzetan znanstveni rad s matematičkim dokazom i njihovim lažima u Jasenovcu.

Osim laži o Jasenovcu ukazujem na slične laži npr. o pozdravu Za dom spremni. Naime na tom pozdravu se jasno vidi metoda njihovog izuzetnog ‘znanstvenog’ dokaza:

Zakonom se odredi što je točno, a što nije!

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače i od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja i danas traje.

Vjerovali ili ne u tekstu je i dio kojim komentirate u svom uvodnom dijelu ovog razgovora poziciju Tita među svjetskim masovnim ubojicama:

Vidimo da se i do sada primjenjivala ista metoda u dokazivanju samo to nije bilo meni tako očito kao sa ZDS.

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca: Na desetom mjestu je Josip Broz Tito – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar.

Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su takvi i u vlastima.

Ante Pavelić nije na tim listama – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je njima on najgori.

A zapravo najgori im je Franjo Tuđman, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je to što Tuđmana smatraju najvećim revizionistom među Hrvatim, a to podržava stranka koju je stvorio, i vlast u državi koju je on stvorio. S druge strane iako mi matematičari volimo jednostavne dokaze u matematici pa im često dajemo imena poput elegantan i sl. nisam odmah shvatio ni tu primjenu Titove izjave da se neki sudci drže zakona kao pijani plota. I doista i ja sam mislio da je ČETIRI VIŠE OD JEDAN, pa nisam prepoznao odmah koliko je predsjednik Vlade svojim izjavama da se postupa po onome što znaju, a zakon će kasnije donijeti. Vjerojatno zbog takvih kao što sam ja koji ne razumiju takvo izuzetno matematičko dostignuće. I ja sam samo Hrvat pa jal čini svoje, zar ne?

Na kraju veliki pozdrav iz Zagreba i vama u studiji i svima koji nas slušaju.

Poštovani Akademice Joško, velika vam hvala na lijepom razgovoru i na cijenjeno vaše vrijeme koje ste darivali nama. Želimo vam svako dobro. Lijep pozdrav.

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo bio je to razgovor sa velikim Hrvatskim domoljubom svjetskim priznatim Akademikom, a koliko je priznat u Hrvatskoj to je veliko pitanje..

Idemo se malo odmoriti uz Pjesmu Sinovi Hercegovine—Probudi se Hrvatski narode.

Razgovarao: Petar GELO

<http://www.dragovoljac.com/.../27844-petar-gelo-razgovor...>

I na koncu našeg razgovora vaša poruka našem Hrvatskom slušateljstvu..

Zapravo samo da ću ovih dana poslati i 25. pismo:

POLTIČARI – MATEMATIČARI

(POSLJEDNJE 25. PISMO PREDSJEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)

To je zapravo pismo-rugalica gdje npr. kažem:

Na kraju moram priznati da vam kao matematičar zavidim i zbog vaših matematičkih ostvarenja, a to - nadam se - i nije malo kada dolazi od nekoga za čijih je 1300 znanstvenih radova prof. Elezović tvrdio da je nešto nevjerojatno, ili što ga kolege iz svijeta, kao npr. bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva Lars Erik Persson, nazivaju “kraljem nejednakosti” do onog nedavnog kada je urednik jednog matematičkog časopisa iz Londona mislio da je Zagreb u Rusiji zato što mene danas – na vaše zadovoljstvo – smatraju ruskim znanstvenikom.

Već sam vam o tome pisao pa vjerojatno znate otkud taj moj jal.

Vi ste uvjerali sve u Hrvatskoj i šire da je ČETIRI MANJE OD JEDAN i tako veliko dostignuće u matematici teško tko može nadmašiti. Kao što znate svi

vjeruju da je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav iz NDH jer su ga ustaše koristile JEDNU godinu, a svi ostali ČETIRI. Dakle matematički:

$4 < 1$.

Povod je izjava ministra Beroša: „Matematika je egzaktna, ne morate vjerovati meni, vjerujte matematičari“. A kriju izuzetan znanstveni rad s matematičkim dokazom i njihovim lažima u Jasenovcu.

Osim laži o Jasenovcu ukazujem na slične laži npr. o pozdravu Za dom spremni. Naime na tom pozdravu se jasno vidi metoda njihovog izuzetnog ‘znanstvenog’ dokaza:

Zakonom se odredi što je točno, a što nije!

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače i od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja i danas traje.

Vjerovali ili ne u tekstu je i dio kojim komentirate u svom uvodnom dijelu ovog razgovora poziciju Tita među svjetskim masovnim ubojicama:

Vidimo da se i do sada primjenjivala ista metoda u dokazivanju samo to nije bilo meni tako očito kao sa ZDS.

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca: Na desetom mjestu je Josip Broz Tito – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar.

Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su takvi i u vlastima.

Ante Pavelić nije na tim listama – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je njima on najgori.

A zapravo najgori im je Franjo Tuđman, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je to što Tuđmana smatraju najvećim revizionistom među Hrvatima, a to podržava stranka koju je stvorio, i vlast u državi koju je on stvorio. S druge strane iako mi matematičari volimo jednostavne dokaze u matematici pa im često dajemo imena poput elegantan i sl. nisam odmah shvatio ni tu primjenu Titove izjave da se neki sudci drže zakona kao pijani plota. I doista i ja sam mislio da je ČETIRI VIŠE OD JEDAN, pa nisam prepoznao odmah koliko je predsjednik Vlade svojim izjavama da se postupa po onome što znaju, a zakon će kasnije donijeti. Vjerojatno zbog takvih kao što sam ja koji ne razumiju takvo izuzetno matematičko dostignuće. I ja sam samo Hrvat pa ja čini svoje, zar ne?

Na kraju veliki pozdrav iz Zagreba i vama u studiji i svima koji nas slušaju.

Poštovani Akademik Joško, velika vam hvala na lijepom razgovoru i na cijenjeno vaše vrijeme koje ste darivali nama. Želimo vam svako dobro. Lijep pozdrav.

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo bio je to razgovor sa velikim Hrvatskim domoljubom svjetskim priznatim Akademikom, a koliko je priznat u Hrvatskoj to je veliko pitanje..

Idemo se malo odmoriti uz Pjesmu Sinovi Hercegovine—Probudi se Hrvatski narode.

Razgovarao: Petar GELO

<http://www.dragovoljac.com/.../27844-petar-gelo-razgovor...>

Moguš Kristina

7. kolovoza u 23:12 ·

Beroš i Anušić na Thompsonovom koncertu u Imotskom. 🤔 Znači ... i oni su za dom spremni. 😊

JOSIP PEČARIĆ

9. kolovoza ·

VRATIO NAM SE THOMPSON: MISEVI U RUPE POBJEGLI

Velimir Bujanec

9. kolovoza u 16:22 ·

REAKCIJE NA THOMPSONOV KONCERT U IMOTSKOM: Pupovac kmeči, Klasića je sram živjeti u Hrvatskoj 😂

BUJICA PREPORUKA:

Klasiću, ako ti nije OK u Hrvatskoj - bježi u Srbiju! Tvoji su ionako previše naših potjerali u Irsku 🤔

Pupovče, ako se bojiš domoljubne atmosfere i hrvatske mladosti, kupi Tomu Vinkovića i - pravac Pašaluk 🚗

Novi desni val zapljuskuje dušmane i njihove pomagače. Panika je enormna! Pomoći im neće - ni plenkisti, ni benavisti, ni komunisti, ni globalisti...

NACIJA JE SPREMNA!

BEZ IMALO MRŽNJE, UZ DOZU SAŽALJENJA, KONSTATIRAMO:

Stvari su vrlo jasne i jednostavne. U Imotskom smo svjedočili pravoj, autentičnoj i većinskoj Hrvatskoj. Svi oni, kojima je bilo što od videnoga zasmetalo, nisu naši - i ne vole Hrvatsku državu. Njihova Juga je odavno crkla, a mnoge od tih likova - ni Srbija ne želi. Mi im za to nismo krivi, ako nisu spremni voljeti našu Domovinu, nek' si potraže drugu!

BUDUĆNOST PRIPADA NAMA!

[#bujicatim](#) 🇷🇪

DUJMOVIĆ: O OVOM IDEOLOŠKOM TERORU RIJETKO TKO PROGОВАRA

09/08/2024

Iskreno, organizacija je zakazala, ali to ne čudi, bio je to preveliki zalogaj za Imotski. Ljudi su se masovno morali parkirati tri, četiri kilometra ranije pa kilometrima pješaćiti do stadiona, ali tu nije bilo pomoći, niti nečije krivnje. Osim Puljkove! Jer da je Split dopustio koncert na Poljudu sva ta patnja publike bi bila puno manja. Isto vrijedi i za Tomaševića i zagrebački Maksimir.

O tom ideološkom teroru rijetko tko progovara. Thompsonov povratak je bio spektakularan, a činjenica da je gotovo 90 posto publike činila mladež jasno pokazuje da je pred hrvatske jugoslavene iskoračila jedna nova generacija, piše Tihomir Dujmović.

Dok sam čitao Milanovicev zahtjev policiji da intervenira u Imotskom i dok sam gledao tu mladost po imotskim ulicama kako punog srca pjeva sjetio sam se da su Milanovićevi i Josipovićeви partizani istu takvu mladost masovno streljali. Na desetke tisuća.

Pri tom ti naši ljevičari pogotovo oni Josipovićevog tipa nikad nisu osvjestili da se zbog tih mahnitih pokolja na partizane ne može gledati drugačije negoli da se radilo o koljačima i krvnicima....Što su drugo nego zvjeri oni koji su u Gračanima u svibnju 1945 streljali dva razreda srednje škole?

Ali kako ne postoji društvena osuda tih koljača oni su se uživjeli u ulogu tobožnjih antifašista koji čuvaju krvave dosege svojih roditelja. Zato je Milanovic reagirao gotovo mehanički: hapsite ih! Da je ovo 1945 sumnja li itko da bi poslao vojsku na tu mladost kao sto je to napravio njegov ljubimac Tito? Jer to je isti bijes, ista nesnošljivost. Ista loše prikrivena mržnja.

Tko danas vjeruje jednom Pupovcu kad ustaje protiv mladosti u Imotskom tvrdeći da time brani Ustav i ustavne vrijednosti? Čovjek pod čijim okriljem se tiska knjiga o krajini, koji požrtvovano brani pravo srpskih Novosti da vrijeđaju osnovne nacionalne hrvatske vrijednosti sada nastupa kao branitelj ustavnih vrijednosti? Koji sarkazam... Čovjek koji slavi Srb unatoč dokazanom pokolju iste te 1941 priča o obrani ustavnih vrijednosti?

Dakle, sad su stigle generacije kojima je sve jasno, koje su rođene u hrvatskoj državi, kojima je Jugoslavija paleozoik i kojima ne pada na pamet one koji su im pobili djedove i širu rodbinu tretirati nikako drugačije negoli koljačima ondašnje hrvatske mladosti.

Glede koncerta htio bih dodati da je ovo bio jedan drugi Thompson. Bol zbog bolesti sina oduzeo mu je dio energije koja se tek povremeno vraćala u starom intenzitetu..

Zato mi se čini da je iz tih vjerskih dubina u kojima živi odabrao početak koncerta pjesmom” kiše padaju, polja rađaju, nije nas ostavio Bog...”. Da, nije nas ostavio Bog, nije nas ostavio ni Thompson i neizmerno hvala njegovom sinu Anti Mihaelu koji ga je nagovorio da se vrati na scenu.

Došao je u idealnom trenutku o čemu svjedoči rekordna brzina prodaje karata jer su Hrvati bombardirani općim neojugoslavenskim kulturnim i društvenim terorom plus ovo ludilo sa rodnom ideologijom izbezumljeni i očajni počeli gubiti nadu. Mladost koju je Thompson okupio savršeno pokazuje da za malodušnost nema razloga, napisao je Tihomir Dujmović.

<https://kamenjar.com/dujmovic-o-ovom-ideoloskom-teroru-rijetko-tko-progovara/>

KAMENJAR.COM

Dujmović: O ovom ideološkom teroru rijetko tko progovara - Kamenjar

Iskreno, organizacija je zakazala, ali to ne čudi, bio je to preveliki zalogaj za Imotski. Ljudi su se masovno morali parkirati tri, četiri kilometra ranije pa kilometrima pješaćiti do stadiona, ali tu nije bilo pomoći, niti nečije krivnje. Osim Puljkove! Jer da je Split dopustio koncert na Po...

VJEKOSLAV KRSNIK: POSTAJE LI POZDRAV "ZA DOM SPREMNI" LEGITIMNO PRIHVATLJIV

09 Kolovoz 2024

Jednako kao i Andrej Plenković Zoran Milanović potekavši iz boljševičke jugokomunističke sredine nema moralno pravo da govori o hrvatskim braniteljima i njihovom ponašanju u demokratskoj Hrvatskoj koju su izborili pozdravom "Za dom spremni" i grbom s početnim bijelim poljem. I on je kao i Andrej Plenković civilni dezter

Iako je ljeto doba kad u novinarskom žargonu nastupa "sezona kiselih krastavaca" drugim riječima nema zanimljivih društvenih događanja, ovaj put se odjednom promijenio odnos vlasti prema pozdravu "Za dom spremni" pa je to tema koja zaslužuje posebnu pozornost. U posljednje vrijeme taj starohrvatski domoljubni usklik bio je proskribiran kao ustaški pozdrav, pa bi samim tim trebalo ne samo zabranjivati ga nego i prekršajno kažnjavati počinitelje, iako ni u jednom zakonskom aktu nije zabranjen pa je prema tome dozvoljen. Međutim kako u Hrvatskoj ni nakon 30 godina nije izvršena ideološka a kamoli personalna lustracija jugokomunistička bulumenta dobro ušančena u važnim institucionalnim državnim strukturama uz svesrdnu pomoć vodećih medija prije svega javne Hrvatske radiotelevizije koristi usklik "Za dom spremni" kao dokaz da zemlja nije raskrstila sa svojom ustaškom prošlošću.

Prije nekoliko dana dubrovački gradonačelnik Mato Franković svojom izjavom ponovno je potaknuo raspravu o legalnosti za neke spornog pozdrava "Za dom spremni". Dogodilo se to prilikom otvaranja spomen parka u Cisti Velikoj u Imotskoj krajini branitelju Mati Vučku Čigri pripadniku Treće imotske bojne Četvrtе gardijske brigade koji je poginuo braneći Dubrovnik od crnogorskih agresora. Na kraju govora Franković je pozvao nazočne da njih i njihovu djecu "uvijek vode dvije rečenice koje nikad ne će biti staromodne i koje će nas uvijek pozivati na ono što je ključno - da budemo spremni obraniti svoju domovinu. Te dvije rečenice, i s time ću završiti, su "Bog i Hrvati" i "Za dom spremni", rekao je HDZ-ov gradonačelnik Dubrovnika, na što je dobio velik pljesak okupljenih. Zdušno mu je zapljeskao i HDZ-ov potpredsjednik vlade i ministar branitelja Tomo Medved.

Naravno da je taj istup hadezeovskog gradonačelnika Duibrovnika Mata Frankovića odmah izazvao brojne reakcije posebice vodećih medija poput jugonostalgičarskog "Jutarnjeg lista" i prosrpskog "Večernjeg lista" kao i brojnih političara. Premijer Andrej Plenković izjavio je da je to "politički neprihvatljivo i neprimjereno. Da je primjereno, onda bi svi tako završavali skupove". Po tko zna koji put, naravno ne samo u ovom kontekstu predsjednik HDZ-a je iskazao svoje licemjerstvo. On je zadnja politička osoba koja ima moralno pravo kritizirati pozdrav "Za dom spremni", budući da kad je trebalo služiti domovini u obrani od velikosrpske agresije on se izvukao kao civilni dezterter koristeći utjecaj svoje majke "vojne lekarke" kako ju je nazvao Zoran Milanović.

Valja konačno postaviti pitanje političkog rječnika na relaciji Beograd - Zagreb. Dok vodeći srbijanski političari na čelu s predsjednikom države Aleksandrom Vučićem bez pardona Hrvate ne zovu nacionalnim imenom nego u Srbiji uvriježenom imenom "ustaše", dotle službena hrvatska politika u prigodnim pobjedničkim danima kakav je bio 5. kolovoza sustavno izbjegava izreći povijesnu činjenicu da je Hrvatska pobijedila Srbiju u nametnutom Srpsko-hrvatskom ratu koji se u Hrvatskoj pogrešno naziva Domovinski rat, iako je po presudi Međunarodnog suda pravde to bio međudržavni sukob, dakle Srpsko-hrvatski rat. Hrvatsko političko vodstvo očito po uputama eurounijskih birokrata i dalje zatvara oči pred prijetnjama koje u hibridnom ratu vodi Beograd nastojeći današnju demokratsku Hrvatsku izjednačiti s NDH. Istup dubrovačkog gradonačelnika u Imotskoj krajini kojemu je zapljeskao i potpredsjednik Vlade Tomo Medved označio je na neki način odmak od dosadašnjeg unisonom optuživanja usklika "Za dom spremni". To se očitovalo i na ovogodišnjoj proslavi u Kninu kad je dosad proskribirana HOS-ova bojna na čelu s Markom Skejom sudjelovala u službenom programu, a jedan njezin čelnik pozdravio nazočne sa "Bog i Hrvati" i "Za dom spremni", ali je ovaj drugi pozdrav HTV u glavnom dnevniku cenzurirao. Dakle ako službeni Beograd i dalje ustrajava na etiketi da je današnja Hrvatska "ustaška" onda je konačno došao trenutak da se četnicima u Beogradu kaže kako je u "ustaškoj" Hrvatskoj nastradalo manje Srba, nego Hrvata u četničkoj Srboslaviji. Vrijeme je da se četničkoj garnituri u Beogradu poruči kako su od takve "ustaške" Hrvatske doživjeli poraz i da ta "ustaška" Hrvatska nije potjerala kninske Srbe, nego su njihovu traktorijadu organizirali njihovi vođe.

"Za dom spremni" i dalje smeta i predsjedniku Republike Zoranu Milanoviću koji se nije oglasio prilikom istupa Mata Frankovića, ali je reagirao na atmosferu sa koncerta Marka Perkovića Thompsona u Imotskom. On je izjavio da "ustaški pozdravi, obilježja i pjesme ne smiju imati mjesta u današnjoj, demokratskoj Republici Hrvatskoj, ne smiju ostati bez reakcije državnih institucija koje su zadužene za javni red i mir, za poštivanje zakona". On je optužio Vladu Andreja Plenkovića, da je "ustaški pozdrav dobio dvostruke konotacije, a zapravo su tako otvorena vrata svima onima koji žele zloupotrijebiti uspomenu na hrvatske branitelje iz Domovinskog rata". Jednako kao i Andrej Plenković Zoran Milanović potekavši iz boljševičke jugokomunističke sredine nema moralno pravo da govori o hrvatskim braniteljima i njihovom ponašanju u demokratskoj Hrvatskoj koju su izborili pozdravom "Za dom spremni" i grbom s početnim bijelim poljem. I on je kao i Andrej Plenković civilni dezertar a posebice on nema nikakvo moralno pa i političko pravo da govori o tome što branitelji smiju a što ne smiju kad je svojom naredbom da se skine ploča poginulim hrvatskim vojcima preporučio da se ona baci u smeće. Takav njegov istup sasvim sigurno ne će mu pomoći u kampanji za drugi mandat.

Na kraju treba podsjetiti da je Prije svega treba utvrditi pravnu dimenziju pozdrava „Za dom spremni“, polazeći od vrhovnog pravnog akta države, a to je naravno Ustav. U čl. 16. stoji: „Sloboda i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se

zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak...“, a u čl. 38. stoji: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli. Sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa...“. Kad Pupovac i njegovo društvo trabunjaju o tome kako je pozdrav „Za dom spremni“ protuzakonit, onda oni osporavaju jedno od temeljnih ljudskih prava garantirano Ustavom. Kad su hrabri dečki u postrojbama HOS-a uzimali za svoj simbol pozdrav „Za dom spremni“ oni su samo koristili svoje ustavno pravo slobode mišljenja i izražavanja misli. Činjenica je da taj pozdrav ni u jednom zakonskom aktu nije zabranjen, jer bi to suštinski bilo protuustavno, a još je važnija činjenica da je HOS s tim pozdravom postao sastavni dio Hrvatske vojske, a sama udruga registrirana dok je na vlasti bila SDP-ova koalicija. Osim toga zahtjev za zakonsku zabranu jednog pozdrava je opasan presedan, jer su zabrane slobode izražavanja kao što je to bilo u komunističkoj Jugoslaviji karakteristične za totalitarne režime, a ne za demokratske države. Jednako tako tvrdnja da moderna Hrvatska počiva na antifašizmu je najobičnija floskula, jer je temelj hrvatske države Domovinski obrambeni rat protiv fašističke velikosrpske agresije. Ako je pak riječ o ustašama kao nedopustivoj političkoj kategoriji u Republici Hrvatskoj treba samo podsjetiti da se na prvim demokratskim izborima natjecala i ustaška stranka HOP na čelu s Pavelićevim zetom Srećkom Pšeničnikom, ali je dobila zanemariv broj glasova.

Uostalom i sudska praksa temeljena na Zakonu o prekršajima nije usuglašena jer je nekoliko prekršajnih sudova oslobodilo optužene za pozdrav „Za dom spremni“. Ključno je međutim da je u presudi Ustavnog suda sastavljenog pretežito od sudaca i pravnika iz prethodnog komunističkog režima koji je ocijenio da je to ustaški pozdrav sudac Miroslav Šumanović u izdvojenom mišljenju osporio takvu kvalifikaciju. Naravno dirigitirani vodeći mediji ignorirali su izdvojeno mišljenje sudca Šumanovića. Pozivajući se na Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezin čl. 10. sudac Šumanović konstatira u izdvojenom mišljenju da značajan dio hrvatske javnosti i društva percipira sporni pozdrav izvan totalitarnog i rasističkog konteksta, jer je za razliku od NDH korišten u drukčijem općem okviru tijekom Domovinskog rata koji je bio „pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački“ u „uspostavi i očuvanju Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države“. Konstatirajući da se radi o izrazito kontroverznoj temi od javnog interesa sudac Šumanović je čvrstog uvjerenja da nije misija Ustavnog suda arbitrirati u globalnim ideološko-političkim i historiografskim prijedporima, jer to treba ostaviti znanstvenoj i drugoj javnoj polemici i sučeljavanju stavova sukladno vrijednostima pluralizma demokratskog društva koji izvire iz spomenute europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Vjekoslav Krsnik

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40300-vjekoslav-krsnik-postaje-li-pozdrav-za-dom-spremni-legitimno-prihvatljiv>

ISELJENIŠTVO**NE DIRAJTE U NAŠ MALI DIO SVEMIRA!**

9 kolovoza, 2024

Miroslav Piplica

Miroslav Piplica iz Zmijavcima, koji godinama živi i radi u Beču, gdje je godinama bio na čelu tamošnje udruge Hrvata, dostavio nam je i svoj komentar u svezi koncerta u Imotskom. Piplica kaže:

Zadnjih dana razni mediji pišu o navodnom Ustaškom derneku u Imotskom, što je najgore to prenose neki portali koji se nazivaju desni.

Nigdje u njihovom pisanju nema pozitivne energije, zajedništva, ljubavi, o Hrvatima koji stižu iz svih krajeva Lijepe naše, Bosne i Hercegovine i iseljeništa. Nigdje nije bilo ni traga o nekoj mržnji prema bilo kom.

Zašto ne pišu novinari o Imotskoj svakodnevnici.

U Imotskom je nekada radilo preko 7 tisuća ljudi, Imotski je bio centar Dalmatinske Zagore i zapadne Hercegovine sve do Mostara.

Početkom srpske agresije na Hrvatsku, gotovi svi smo se stavili na raspolaganje obrani Domovine. Mnogi su došli u obranu Domovine iz iseljeništa ostavivši dobar život i egzistenciju .

Prva crta bojišta bila je udaljena 60 kilometara od Imotskog.

U Domovinskom ratu poginulo je 240 porijeklom Imočana a ranjeno je preko tisuću na svim bojištima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Prvi branitelj koji je dao život u Domovinskom ratu je Imočanin Josip Jović.

Tu je legendarna 3. Imotska bojna, 115. Imotska brigada, policija itd.

Imotski je dao veliki broj političara, znanstvenika, sportaša, glumaca i svih drugih visokoobrazovanih osoba.

Danas nakon 30 i više godina samostalne i neovisne države Hrvatske u Imotskom radi oko tisuću ljudi i to najviše na carini i policiji.

Zašto o tome novine ne pišu, Imočani se iseljavaju, odlaze sa svojih ognjišta ponajviše zbog takvih kao što je Zoran Milanović.

Sada nam hoćete uzeti i ovo malo radosti i sreće, Imočani i svi čestiti Hrvati pjevali su i u Domovinskom ratu i ginuli, pjevat ćemo i sada.

Ubili ste nam poljoprivredu, gospodarstvo, gotovo cijelu ekonomiju, a PONOS i Hrvatski duh nećete nam uzeti.

Bog i Hrvati!

Miroslav Piplica

<https://bezccenzure.hr/iseljenistvo/ne-dirajte-u-nas-mali-dio-svemira/>

Josip Pečarić

10. kolovoza u 10:51 ·

Podijeljeno s publikom Vaši prijatelji

TOMPSONOV SAMAR POLITICARIMA U RH KOJI MISLE DA MOGU POBIJEDITI HRVATE

· Reels · 9. kol. ·

Prati

Hit pjesma “Ako ne znaš šta je bilo” u izvedbi brinjskog slavuja

@melita matovinovic ❤️ HRHR

Indirektno · izvorni zvuk

Indirektno · izvorni zvuk

Indirektno · izvorni zvuk

JOSIP PEČARIĆ

10. kolovoza ·

SLOBODAN LANG I THOMPSON

O profesoru dr. sc. Slobodanu Langu napisao sam knjigu koja se može naći i na Internetu, ali ima i tiskano izdanje:

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com):

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.

Koliko je naslov teksta opravdan pokazuje dio Kazala:

UVOD	11
Prof. dr. sc. Slobodan Lang: Odlazak prijatelja.....	12
DAMIR PEŠORDA O SLOBODANU LANGU.....	16
Damir Pešorda: Je li Žarko Puhovski ništarija?.....	16
Prilozi: Iz knjige Druker, portal dragovoljac.com	19
Dr. Jure Burić, Puhovski - čovjek bez ljubavi.....	19
„Činjenica je da nije bio čovjek“.....	21
KNJIGA ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	23
Pismo Thompsonu.....	23
Prilozi: Biskup Puljić o Thompsonu.....	29
Prof. Čorić U emisiji «Hrvatska u živo».....	31
Biskup Jezerinac na misi recitirao Thompsonovu pjesmu	35
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Hrvatsku treba braniti.	36
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Gospodin Šnajder JE proživio život promatrača iz fotelje.....	43
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Thompson i Woodstock	45
Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona.....	49
Večernje obrtništvo g. Bekavca	56
PREDSTAVLJANJA KNJIGE ZLOČINAČKI SUD U HAAGU.....	58
Čavoglave – Dan Domovinske Zahvalnosti, 5.8.2008	58
Govor Ozane Ramljak	58
Damir Pešorda, Matematičar koji svoj kredibilitet ulaže u obranu hrvatskih interesa	61
Slobodan Lang, Došli smo u Čavoglave, okupljeni pjesmom i ljubavi za Hrvatsku	66
Govor Josipa Čorića	74
Govor Josipa Pečarića	78
Zagreb, 23. rujna 2008.....	78
Govor Zdravka Tomca	78
Govor Josipa Pečarića	84
Split, 29. rujna 2008.....	89

Govor Branimira Lukšića	95
Govor Josipa Pečarića	95
SLOBODAN LANG U DRUGIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA.....	99
M. Kovačević I J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.....	99
Otvoreno pismo Predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.....	99
Slobodan Lang, Pismo generalu Mirku Norcu i Marku Perkoviću Thompsonu.....	103
Šnajder uber ales.....	107
Slobodan Lang, Lovci na hrvatsko mišljenje.....	111
Josip Pečarić, Napad na Thompsona i s desna?.....	114
J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.....	116
Održan prosvjed potpore Thompsonu pred veleposlanstvom Švicarske.....	116
Tri komentara prof. dr. sc. Slobodana Langa.....	118
J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.....	123
Hrvati koji strasno mrze svoj narod.....	123
J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.....	131
Genocidnost.....	131
Prilog: Slobodana Langa: Vaša, naša i njihova Hrvatska – Goldsteinova Knjiga „Hrvatska 1918 – 2008.“Pamflet je koji vrijeđa žive i mrtve!.....	137
J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.....	142
Slobodan Lang, Uvodna besjeda.....	142
Predstavljanje u Beču.....	145
Pismo prof. dr. sc. Slobodanu Langu.....	148
J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.....	154
Šesto pismo	154
J. Pečarić, ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’, Zagreb, 2014.....	165
Matematička konferencija i biskup Košić.....	165
Slobodan Lang: 'Hrvati ne mrze Židove, niti ustaše ih nisu mrzi.....	173
Prilog: Slobodan Lang: 'Mali Jergović piše gluposti! Hrvati ne mrze Židove, Niti ustaše ih nisu mrzile'	176
M. Međimorec, j. Pečarić, General Praljak III. S prijehom odbacujem vašu presudu, Zagreb, 2018.....	178
General Ivica Primorac o generalu Praljku.....	178
(...)	

Moj dragi prijatelj profesor Lang je bio najveći svjetski stručnjak za pitanja dobra i zato me je obradovalo kada vidim da se i mrtav 'uključio' i drži lekcije o Domovinskom ratu onima koji danas vladaju RH pa čak i o pjesmi o Juri i Bobanu: Dr. Slobodan Lang - "Jure i Boban" je antifašistička pjesma

<https://www.youtube.com/watch?v=IJFR0GhvGaY>

Bilo što da Srpske slugu u RH kažu očito je da je to samo zato što su nesretni činjenicom da je od njihove 'nepobjedive' vojske u 'Oluji' nastala vojska zečeva.

Veliki kineski ratnik i filozof je takve nazvao 'najogavnijim ljudima' i oni su danas u šoku što ih je Thompson svojim povratkom satjerao u mišje rupe iz kojih će nastaviti raditi kao i do sada – ono što im gazde kažu.

Josip Pečarić

YOUTUBE.COM

Dr. Slobodan Lang - "Jure i Boban" je antifašistička pjesma

Dr Slobodan Lang humanist i domoljub preminuo je koncem veljače 2016. u Zagrebu kao Hrvat i rimokatolik židovskog porijekla. Potekao je iz ortodoksne komunis...

JOSIP PEČARIĆ

10. kolovoza ·

VELIMIR BUJANEC

10. kolovoza u 16:08 ·

JANŠA UZ THOMPSONA: Trostruki premijer Slovenije na službenom X profilu objavio novi spot najpopularnijeg hrvatskog glazbenika! ❤️🇭🇷

[#akoneznasstajebilo](#)

Predsjednik Slovenske demokratske stranke, Janez Janša, na platformi X objavio je novi spot megahita Marka Perkovića Thompsona i Hrvatskih ruža AKO NE ZNAŠ ŠTA JE BILO.

Marko Perković Thompson

Janša je još devedesetih, kao ratni ministar obrane - iskazivao veliku potporu Hrvatskoj i bio jedan od ključnih Slovenaca koji su se hrabro oduprli agresiji neprijateljske JNA. Tri puta je bio premijer, a njegov SDS već je godinama uvjerljivo najjača stranka u Deželi.

#hrvatskeruze

Nije nikakva tajna da je Janša veliki fan Thompsona, a kada su našem glazbeniku protuzakonito pokušali otkazati koncert u Mariboru - stao je čvrsto na stranu pravde. Prava je šteta da u Hrvatskoj na vlasti (umjesto nekog Ivana) nemamo Janeza!

Janez Janša

HVALA JANEZ, HVALA DOBRI ČOVJEČE I VELIKI PRIJATELJU!

#bujicatim

SPEKTAKL U IMOTSKOM

OVU PJESMU NA KONCERTU THOMPSON JE DOŽIVIO POSEBNO EMOTIVNO, SA SUZAMA U OČIMA REKAO: 'HVALA VAM'

10. kolovoza .

Marko Perković Thompson u četvrtak je održao dugo očekivani koncert na krcatom stadionu Gospić dolac u Imotskom. Bio je to njegov prvi samostalni koncert nakon dvije godine pauze zbog teškog zdravstvenog stanja njegova sina **Ante**.

(...)

Pjevač se na kraju spektakularnog koncerta zahvalio svojoj vjernoj publici te po prvi put spomenuo obiteljsku dramu kroz koju je prošao. "Hvala vam na molitvama za moju obitelj", rekao je Thompson na rubu suza, piše portal [Dalmacija danas](#).

(...)

<https://direktno.hr/zivot/zabava/ovu-pjesmu-na-koncertu-thompson-je-doživio-posebno-emotivno-sa-suzama-u-ocima-rekao-hvala-vam-352247/>

A za Antu se molio ogroman broj Hrvata.

I u mojim knjigama sam pisao o Anti.

POKVARENI ČETNICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

LITO U TISNOM 2022. – Pozivnica na prvo predstavljanje

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige o legendarnoj BOJNI ČAVOGLAVE i pjesmom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom dr. Jure Burića:

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje

Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Molitva za zdravlje sina Ante, našeg Marka Perkovića Thompsona!

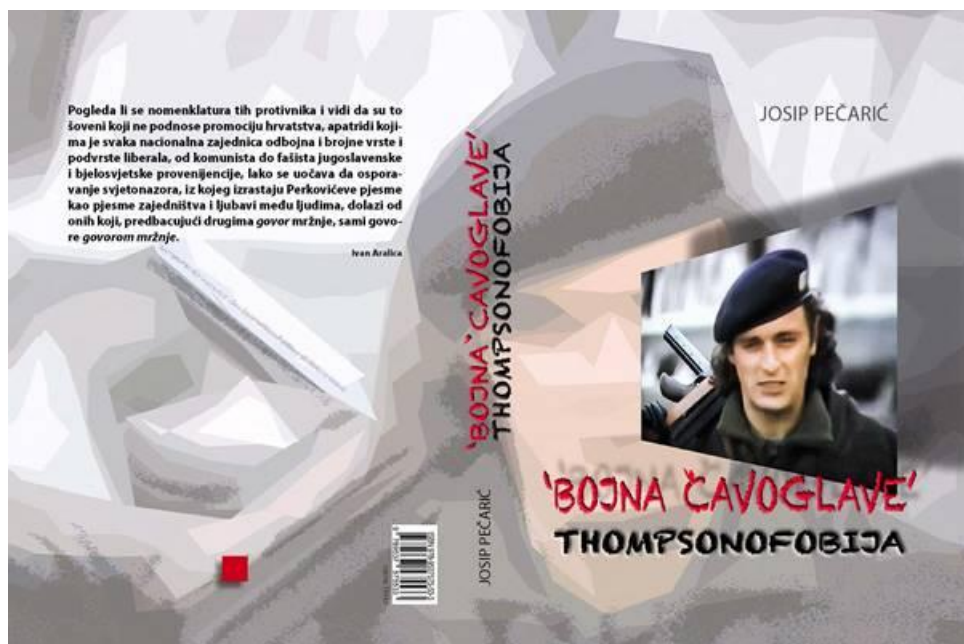
Pozivamo vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA

Legendarna Thompsonova pjesma iz Domovinskog rata je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelj u Ukrajini još od 2015. godine. A najnovija ovogodišnja verzija je
NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

U predstavljanju KNJIGE o - možemo slobodno reći - međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
MIRA VRBANOVIĆ, prof.
i autor

ČETVRTAK, 21. 07. 2022. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

LITO U TISNOM 2022. (1)

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA

i pjesmom-molitvom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom ratnog župana Dubrovačko Neretvanske Županije i bivšeg saborskog zastupnika dr. Jure Burića

PODARI BOŽE

(...)

Sve nazočne lijepo pozdravljam i zahvaljujem se profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju knjige i našem domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama u Tisnom, a i ne samo u Tisnom, organizira predstavljanja knjiga tj. organizira svojevrsna Lita u Tisnom.

Znamo da je pri tome imao ne malih problema o kojima možete čitati i u ovoj knjizi što puno govori o današnjoj Hrvatskoj.

Zašto?

Poznato je kako oni koji nisu željeli Hrvatsku dočekuju legendarnu Thompsonovu pjesmu iz Domovinskog rata 'Bojna Čavoglave' i pozdrav s kojim ona počinje ZA DOM SPREMNI. O tome piše i veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni:

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekaio Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

A njima se doista ledila krv u žilama od te pjesme. I tada pa sve do dana današnjih. A ta pjesma je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine.

Prvo predstavljanje knjige bilo je u Zagrebu u početku ruske agresije na Ukrajinu pa je ono proteklo u znaku činjenice da je 'Bojna' zapravo međunarodna HIMNA Naroda izloženih brutalnim agresijama. A to su potvrdili upravo sami Ukrajinci jer se nakon toga pojavila nova verzija 'Bojne':

NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

O tim novim ukrajinskim „Čavoglavama“ napisao je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan tekst ”JE LI VRIJEME DA UKRAJINCI PROGLASE THOMPSONA NARODNIM HEROJEM?“, *Hrvatski tjednik*, 7. 7. 2022.

Naravno naslov treba odmah usporediti s izdvojenim dijelom:

Dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“

Evo nekih dijelova Čelanovog teksta.

Prvi podnaslov je povezan s jednom mojom izjavom. Dajem ga u cijelog:

„Politički najznačajniji živi Hrvat“

Marko Perković Thompson je, prema kategoričnoj tvrdnji velikoga hrvatskoga i bokeljskog matematičara i akademika Josipa Pečarića, „politički najznačajniji živi Hrvat“. Njegovi tridesetljetni popularno-glazbeni radovi spadaju u sam vrh ove vrste u Hrvatskoj, a s vremenom su našli svoje poklonike u svijetu koji se nerijetko broje i u milijunima. Ovako na prvi pogled moguće je ustvrditi da u Lijepoj Našoj samo još Luka Modrić i hrvatska nogometna reprezentacija te slavni glazbeni duo „2 Cellos“ imaju ovakvu široku popularnost u planetarnom virtualnom prostoru.

Gotovo da je nemoguće zbrojiti sve Perkovićeve uradke koji dosežu milijunske brojeve: od izvorne ratne, odnosno službene „Bojne Čavoglave“, koja je u toj inačici imala 2,5 milijuna pregleda s više od 7 tisuća komentara iz cijelog niza zemalja – Hrvatske, Ukrajine, Poljske, čak i jedne Italije, koja je tradicionalno najveće zanimanje gotovo isključivo pokazivala za hrvatske jastoge, brancine i sličnu našu robu – preko „Zaustavi se, vjetro“, koja je u jednoj izvedbi imala 6,5 milijuna pregleda pa do njegove vrhunske „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova“ s 18 milijuna pregleda.

Više od golih brojeva fascinira oduševljenje Markovim stvaralačkim duhom koji pjeva slobodno i bez trunke straha od vladajućeg liberalnog fašizma i njegove političke ispravnosti. Oni su dovedeni do paroksizma u istinski totalitarnim profilima predsjednika vlade Andreja Plenkovića, duboko globalistički indoktriniranoga, i njegove naizgled vječno ustrašene, ali svejedno opake i bespogovorno odane zmijice mu u njedrima Ninočke Obuljen Koržinek, ministrice (protu)hrvatske kulture. Izraz toga (zlo)duha bio je, recimo, prije jednoga desetljeća (srećom zamukli) glas splitskog jugomasonskog novinarskog terminatora Zlatka Galla ili pak onaj iz istoga zmijskog gnijezda imenom Jutarnji list, odnosno Aleksandra Ace Dragaša, koji je, konkretno 26. travnja 2013. po Izetbegovićevoj Bosni tražio „protuotrov za Thompsonove mračne ideje“, a njegova Hrvatska prividala mu se kao „katolička džamahirija‘ iz mračnog srednjeg vijeka“.

Istodobno se među onih 7.000 mrežnih komentatora nalazi se i jedna Mirela Milosavljević, koja piše: „Srpkinja sam, ali obožavam sve hrvatske pjesme, iako mi tata ne da da slušam Thompsona. Bila sam mu na koncertu. Car!“

U susjedstvu te Srpkinje stanoviti Crnogorac potpisan kao Christian Tatar uzvikuje: „Za Dom spremni Crnogorci pa da nas ima deset!“

Srpski svinjarski mini-imperijalizam

Marko Perković Thompson i njegov barem dvadesetgodišnji javni progon zorna je slika i prilika sudbine malih naroda u današnjem svijetu, stalno željom slobode. On se najprije s oružjem i gitarom u ruci, a potom i stihom na usnama suprotstavljao srpskom svinjarskom mini-imperijalizmu, čija neograničena bešćutnost, zloća i pohlepa za tuđim dolazi do punoga izražaja i ovih dana i mjeseci tijekom ruske agresije na Ukrajinu. Potom se nakon trećejanuarskoga detuđmanizacijskog prevrata 2000. godine vodeći hrvatski glazbeni tribun junački suočio s vladajućim udbokosom i masonskim globalistima u Hrvatskoj, kao i njihovoj, prvenstveno europskoj internacionali. Žestinu njihovih nasrtaja na Thompsona i njegovu brojnu publiku jasno oslikava medijsko „ubijanje karaktera“ spomenutih izmečara kakvi su bili Gall i rečeni Aca.

Na Markovoj strani bila je samo hrvatska mladež, koju je pjevač nadahnuto učio vjeri, domoljublju i tradicionalnim hrvatskim vrijednostima, poneki kolega, političar i novinar, što je njihovim neprijateljima tjeralo pjenu na usta. Koliko su oni đavolski uporni i radišni – jer, znamo odavno, đavao za takve uvijek nađe dovoljno Judinih škuda (...).

I slijedeći dio Čelanovog teksta dajem u cijelosti jer se naslov poklapa s naslovom moje knjige:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

I ta činjenica samo pokazuje koliko je dobro biti u mojoj poziciji kada drugi govore isto što i ja samo to rade mnogo bolje:

„Za Dom spremni“ i „Slava Ukrajini“

Sada su, evo, Marko Perković Thompson i njegova legendarna „Bojna Čavoglave i hrvatski borbeni pozdrav „Za Dom spremni“ potvrđeni i kao ukrajinski narodni heroji. I sada u punom sjaju na djelo stupa slavna jugoglobalističko-udbokosovska dvoličnost: vijest o novoj ukrajinskoj inačici – prva je iz 2015. godine, nakon ruske otmice Krima – prenijeli su i režimski Jutarnji i Večernji list. Nekome bi se moglo učiniti da se pomalo lomi zloglasni liberalno-fašistički ostracizam odnosno „cancel culture“, koja se desetljećima nepopustljivo gradila oko najpopularnijeg, a u svojim najvišim dometima i vrhunskoga hrvatskog kantautora, koji je odavno postao međunarodnom činjenicom.

Sada, evo, i američki političari bodro uzvikuju „Slava Ukraini“, koja je tamošnja istovrijednica pozdravu „Za Dom spremni“, a vezuje se uz ime Stepana Bandere, neke vrste ukrajinskoga Ante Pavelića. Tako je, uostalom, i u doba hladnoga rata tadašnji guverner Kalifornije i budući američki predsjednik Ronald Reagan proglasio Pavelićev 10. travnja i tamošnjim blagdanom. Kad su

geopolitičke potrebe velikih sila u pitanju onda će se pogledati kroz prste i inače gvozdеноm zakonu političke ispravnosti.

Ali, mi se ne ćemo zavaravati: dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“. I opet će neki „instrijansko-jugovički“ nekretninski muljator braniti Perkoviću pristup pulskoj Areni, kao da mu je ćaćina, a kad Hrvatska konačno osvoji Svjetsko prvenstvo u Kataru opet će mu tko zna koliko još dugo vladajući „antifašistički“ Zagreb isključivati razglas. Dok konačno Hrvati ne isključe njih.

Josip Pečarić

Komentar: Ranijih godina su predstavljanja koje je don Lazar Čibarić organizirao u Tisnom i u još nekim dalmatinskim gradovima (Split, Omiš, Kaštela, Skradin, Tribunj, Pakoštane) prošireno i na BiH (Livno, Tomislavgrad). Mnogo više o *Litu u Tisnom 2022.* dano je na kraju knjige.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE Josipa Pečarića BOJNA ČAVOGLAVE - THOMPSONOFBIJA

Zagreb, 2022./Tisno, 21. srpnja 2022.

MIRA VRBANOVIĆ

Vijest da je teško bolestan sin Marka Perkovića Thompsona, izazvala je u hrvatskom puku istinsku zabrinutost i duboku sućut. Marko je trebao ovoga mjeseca održati dva značajna koncerta, što je na žalost otkazano. No, mi ćemo večeras, usprkos svemu, razgovarati o karizmatском glazbeniku, pjevaču i hrvatskom branitelju Marku Perkoviću Thompsonu i tako ga duhovno podržati u trenutnoj njegovoj nevolji, u vjeri da je Bogu sve moguće - da ozdravi i njegova sina.

Pod naslovom Bojna Čavoglave – thompsonofobija, Pečarić je skupio, nazovimo to “dokumentaciju“ fenomenologije fenomena Thompson: Bojna Čavoglave.

Nadimak Thompson, prema pušci strojici koju je dobio tijekom Domovinskog obrambenog rata kad smo bili slabo naoružani (kako ju je prvotno nazvao njezin tvorac, pukovnik američke vojske, Thompson), još je jedno podsjećanje onima koji su izgubili rat na hrvatskome tlu, a bili su okuraženi zajamčenom potporom svjetskih sila.

Marko Perković se kao mladić stavlja na raspolaganje Zboru narodne garde na samom početku rata, a kao pripadnik 142. drniške brigade sudjeluje u akciji Oluja 1995. g.

Zašto treba čitati ovu Pečarićevu knjigu?

Treba je čitati:

1. jer za sugovornike ima veoma obrazovane, iskusne, odvažne i hrabre ljude koji iznose jasne stavove o osobama, sudionicima značajnih i ponekad presudnih suvremenih događanja za hrvatski narod i o povijesno-društvenim činjenicama.
2. što o mnogim značajnim pojedinostima, koje sve vlasti i politika znadu lukavo izbjeći, možemo saznati na osobit način jer povezuje sadašnjost i prošlost i razgolićuje politikantske namjere.
3. Jer bilježi važne načine i sredstva kojima se Hrvate treba držati u pokornosti, danas još lukavije nego u komunističko doba.
4. što saznajemo o brojnim škandalima na koje službena vlast, službene osobe, ustanove i predsjednici nisu reagirali.

Za uvodnu riječ autor uzima tekst don Anđelka Kaćunka: Korijeni thompsonofobije. Kako sam raskrinkao Thompsonovo „ustaštvo“

Don Kaćunko je razgolio velikog borca za ljudska prava Ivana Zvonimira Čička koji se, nakon Thompsonova megaspektakla u Splitu 2002. g. okomio na pjevača zbog ponašanja mlade publike na koncertu, ali ispada i zbog poruka koje proizlaze iz njegovih pjesama – Bog, obitelj, Domovina. Čička ne brinu ni najmanje poruke sotonističkih rock-mračnjaka čiji se koncerti najavljuju mjesecima unaprijed i koji se planiraju uglavnom o većim crkvenim blagdanima.

Tako don Kaćunko, po Duhu razlučivanja, postavlja bit oprečnosti: ili tradicionalne kršćanske vrijednosti ili poganstvo i sotoniziranje mladeži i kulture. Valja pamtiti i ove don Kaćunkove rečenice: „Samonikao u određenom povijesnom trenutku, u domovinskom ratu, Perković je izrastao iz svjetonazora koji je najviše doprinio nastanku samostalne hrvatske države, svjetonazora čije su osnovne postavke da čovjek pripada sebi, zajednici u kojoj živi, i Bogu koji mu je udahnuo život i namijenio poslanje na zemlji.

Pojava da je rat otišao do bestraga, a da duh ratnika nastavlja živjeti, razbjesnila je i one koji nikakvu hrvatsku državu nisu željeli i one koji nisu željeli hrvatsku državu u kojoj će dominantni svjetonazor da osoba, narod i vjera čine nerazdvojno trojstvo po kojem čovjek postaje čovjekom. Smetale su im sve pojavnosti takvog duha, ali im se učinilo najzgodnije da svoj bijes iskale na estradnom pjevaču u namjeri da i njihov bijes dobije estradne dimenzije. U stvari, prestrašili su se onoga što je Perkovićevo pjesma otkrila. Da duh koji je stvarao državnu zajednicu nastavlja živjeti u generacijama koje dolaze. Da je to i dalje pretežit duh i u društvu i u kulturi.“

Iz Polemike sa Šnajderom saznajemo da je dr. Ivo Banac Thompsonov mač nazvao „pseudokeltskim“, a Šnajder „puškom“. Ali ako se zna da je u Prahuljama kod Nina sagrađena crkva sv. Nikole u XII. st., u kojoj su se hrvatski kraljevi na obranu Hrvatske zaklinjali na mač, zašto Thompson iz Čavoglava pokraj, kao dragovoljac ne bi za svoj simbol smio odabrati povijesni mač hrvatske obrane ?

Književnik Ivan Aralica u svom prilogu kaže: „ Onih ratnih godina su se pojavljivale različite pjesme, ovakve i onakve domoljubne, znao sam značenje tih pjesama, one igraju ključnu ulogu, to ne treba dokazivati, u jednom kritičnom trenutku angažiraju mase, a mase podržavaju povijesna gibanja. I to je njihova uloga.“

Ako itko predloži da o toj temi treba javno razgovarati stručno i objektivno, odmah se javljaju dežurni soldati, mahom lijevi novinari ili manjinci, koji će drsko tražiti uništenje karijere, otkaz na poslu, izrugivanje i vrijeđanje osobe.

G. Miro Banović još proširuje temu progona Thompsona, Domovinskog rata i pokliča Za Dom spremni!, citirajući jednu osobu s društvenih mreža: ...“jer su najjači medijski, politički i sudski udar na „za dom spremni“, Bojnu Čavoglave, Thompsona, ali i npr. navijače hrvatske nogometne reprezentacije došli nakon 2010. g., tj. s novim političkim čistkama i valom neojugoslavenstva i neokomunizma u Hrvatskoj“ .

Akademik Pečarić zamjećuje kako se ušeptrljiše i na Filozofskom fakultetu, jer su tražili da se povjesničare, koji su svojim potpisima na peticijama branili dostojanstvo hrvatskih branitelja i njihovoga pozdrava „za dom spremni“, isključi iz strukovnih organizacija. Ljevi su aktivisti umnažali svoje napade, mnogi su te napade povezivali i s pjesmom E, moj narode, u kojoj se spominju i masoni. Evo druge kitice:

Antikristi i mason
Komunisti ovi, oni
Šire sotonske fraze

Da nas poraze
E, moj narode, e, moj narode.

O masonima se danas govori otvorenije, a kolumnist Jović kaže „da je još 1994. g. pod vodstvom Nenada Porgesa, tada savjetnika u Vladi, osnovana loža zvana „Ilirija“ koja je kao najpogodnijega budućeg predsjednika nominirala Mesića, koji će to i postati šest godina poslije, a g. Markoci kaže: „Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga kad izravno laže (Haag) i kad se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao političko oružje par excellence“.

Godine 2002. Josip Jović objavljuje knjigu „Život po protokolima“, što asocira na knjigu Protokoli Sionskih mudraca, don Anđelko Kačunko piše te iste godine o Thompsonu, a sam Thompson objavljuje pjesmu i album E, moj narode.

Kao pravi istraživački novinar, Jović se ozbiljnije pozabavio Protokolima Sionskih mudraca i pokazao kako to nije neko izmišljeno, usputno štivo, neka krivotvorina, pa je u svojoj knjizi Život po protokolima – Prilog anatomiji hrvatske (samo)destrukcije, upozorio na sličnost onoga što se događa hrvatskom narodu i Protokola Sionskih mudraca, tj. galopirajuće rashvaćivanje što ga provodi hrvatska vlast i stvaranje Zapadnog Balkana, te diktatura MMF-a.

U pravu je Jović kad kaže da nam neće trebati “vlada ni narodna banka, jer će sva krupna infrastruktura, porezna, fiskalna i monetarna politika biti u rukama multinacionalnih kompanija i njihovih financijskih asocijacija kao što su MMF i Svjetska banka, neće nam trebati ni predsjednik, jer ćemo uvijek imati nekog Montgomeryja, neće nam trebati vojska jer ćemo imati NATO, neće nam trebati obavještajne službe jer ćemo imati CIA-u. Neće nam trebati ništa, jer ćemo biti nitko.“

Godine 2008. Marku Perkoviću Thompsonu zabranjuju se koncerti, tj. sloboda pjevanja, misli i okupljanja. Hrvatski akademici pišu Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.

Ostaje ipak neshatljivo zašto nije bilo reakcija i drugih skupina, desnih stranaka, braniteljskih udruga i drugih udruga, na koncu i naroda?!

Možda možemo djelomice naći odgovor u ovom Otvorenom pismu.

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske

1. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske -

branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno su došli mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe, da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja Domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole?! Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu Srebrenica nije dosta?

4. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

VI. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Predstavili smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desecima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali biste hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

VII. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane, dio totalitarnih režima, iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti – neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujuete ljude. G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo s našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Svi prilozi u knjizi zapravo slažu veliki mozaik osvete, laži, obmana, perfidnih podvala i najprizemnijih okolnosti kojima se preko Marka Perkovića Thompsona, njegovih nastupa i koncerata nastoji zaustaviti sve što u Hrvatskoj diše hrvatski i vjerski.

U uglednim se njemačkim novinama Frankfurter Allgemeine Zeitung iz autoriziranoga razgovora s Thompsonom objavljuje prljavi, nečasni i nezakoniti pamflet, vade i iskrivljuju sklopovi Thompsonovih misli. Zastrašujuće djeluju ti neoliberalni lobiji koje čine skupine obmanjivača, oholica, poluobrazovanih novinara i doktora znanosti i političara. U susjednim zemljama postaje nepoželjan: Sloveniji, Austriji, Švicarskoj, Hamburgu, a u Crnoj Gori se zapjevala Bojna

Čavoglave, u Ukrajini postaje ona himna i snaga ukrajinskim braniteljima kakvom su je pjevali i naši branitelji i zbunjivali neprijatelja.

Janez Janša kaže o zabrani Thompsonova koncerta: „Ako je Thompsonov koncert zabranjen zbog njegova svjetonazora, onda u Sloveniji imamo političku policiju i politički režim.“ A kako bismo onda mi u Hrvatskoj trebali shvatiti tolike godine zabrana i prava na egzistenciju?!

Thompsonova ekipa je uoči zasjedanja Odbora za prekršaje protiv javnoga reda i mira i javne sigurnosti Visokog prekršajnog suda RH u veljači, odgovorila na pisanje Slavice Lukić ovako: „U vrijeme dok se iz crne zemlje iskopavaju ostatci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koji sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni, koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za ćudoređe, nikad nisu zamjerali ni mržnju ni smrt koje su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje“.

Bojna Čavoglave je zapravo odredila Thompsonov životni put. On ostaje na 1. crti bojišnice civilizacije, ljudskosti, kulture i hrvatskog kršćanskog identiteta. Kad znamo da latinski pojam kultura označava obrađivati, uzgajati, oplemenjivati, naravno da je Thompson opasan u ovoj poplavi „kulture smrti“. On je stao u obranu tradicionalnih kršćanskih vrijednosti, doma i obitelji, a sotoniziranje čovjeka se upravo provodi najraznovrsnijim izopačenostima, što podržavaju civilno društvo, udruge, sudstvo i vlast, i zato ga se mora na sve načine sprečavati. Teško je to razumjeti onima koji žive u materijalnom, karijeri, moći, razuzdanostima i vlastitom obožavanju.

Na pitanje novinara Frankfurter Allgemeine Zeitung o uporabi pokliča Za dom spremni, Thompson nadopunjuje cijelu frazu pokliča i kaže: „Početkom devedesetih kad se stvarala hrvatska država i u vrijeme Domovinskog rata, nitko nije postavljao pitanja oko tog pozdrava i on nikome nije bio upitan, niti ga je itko doživljavao kao fašistički pozdrav. ....Vi tvrdite da ljudi tada nisu mislili na bana Jelačića, ali radi vaših čitatelja samo ćemo kratko o povijesti toga pozdrava onako kako ga mi doživljavamo i poznajemo. Hrvati su kroz prošla stoljeća uvijek imali bojni poklič koji je izražavao spremnost na obranu svoga doma i Domovine. Pa tako i ban Jelačić, kojeg vi spominjete, uzvikivao bi: „Za dom“, a vojska bi odgovarala „spremni umrijeti!“, ili skraćeno “Spremni!“

Dakle, taj pozdrav je za Hrvate prirodan i povijestan bez obzira tko ga je i kad koristio.

Je li Marko uopće svjestan koju mu je zadaću namijenila Providnost?!

On privlači mladež i puk. On ih oduševljava. Oni znadu sve njegove pjesme i pjevaju ih u svim prigodama jer su emocionalno nabijene, jer dolaze iz njegove domoljubne duše. On stojički nosi sve napade i nepravde, ustrajava, kao da nastavlja on sam nositi povijesno breme hrvatskoga naroda. On probija šutnju, strah i mlakost hrvatskih intelektualaca i crkvenih krugova. On istovremeno slavi

Boga, promiče obitelj i dom. Dom i ognjište su kulturološki i povijesno održali Hrvate. Sam njegov život postao je pokora.

U današnjim okolnostima to je boj na metafizičkoj razini, kaže poznata liberalna feministkinja židovskog podrijetla, Noami Wolf. Naše je vrijeme borba sa sotonističkim napadima na čovječanstvo, ovo su meta-ljudske moći s kojima se borimo. Radi se o napadu demonskih oligarha koji nas žele porobiti, tako demonski u svojoj moći, dobro koordinirani i tako sveobuhvatni.

Hvala ti, Marko Perkoviću Thompsone.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31452-predstavljanje-knjige-josipa-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija>

LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE

Ovogodišnje Lito u Tisnom započeli smo molitvom za sina Antu velikog hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona i tom prigodom predstavili knjigu 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA. I danas se pridružimo Thompsonovoj molitvi Kraljici Hrvata:

THOMPSON OBJAVIO MOLITVU GOSPI ZA SINA ANTU MIHAELA I 'SVE KOJI SLIČNO TRPE'

-

15. kolovoza 2022.

Marko Perković Thompson, jedan od najpopularanijih hrvatskih pjevača, uoči blagdana Uznesenja Blažene Djevice Marije na svojoj službenoj stranici objavio je molitvu Gospi za teško bolesnog sina Antu Mihaela i "sve koji slično trpe". Sandra i Marko Perković imaju petero djece, a Ante je njihovo treće dijete. Ante Mihael se nakon zatajenja srca već tjednima bori za život.

Pjevač Marko Perković Thompson na svojem je Facebook profilu objavio Molitvu Gospi za bolesnu osobu:

"O Marijo! Tko da nam bude moćnijim zagovornom pred tobom ako li ne Ti?

Ti si ona koja je postala svima sve i koja svima dijeliš u obilju milosti, i to tim više što ih oni više trebaju i što imaju manje nade za ljudsku pomoć. Ne možemo ni pojmiti da Ti nećeš uslišiti uzdisaja bolesnika koji se k Tebi utječe, te molbi i zavjeta njegove mile rodbine i srdačnih mu prijatelja; molitava Tvojih svećenika

i svih ostalih pobožnih osoba, koje mole i nadaju se jer dobro znaju koliko je Tebi milo kad možeš utješiti one koji uzdišu u ovoj suznoj dolini.

Premilostiva Djevice, ne ostavi bez nagrade ufanje kojim se Tvom materinskom milosrđu utječemo za našeg dragog i teško bolesnog Antu Mihaela. Podaj njemu i svima koji slično trpe zdravlje i učini da se skupa možemo što prije vratiti Oltaru kako bismo Ti zahvalili na udijeljenoj nam milosti. Amen.

Uz to je objavljena slika Gospe uz tekst:

“Vrati se k nama, Djevice Čista, ko zora što nam donosi dan. Vrati nam molitvu, vrati nam Krista, u srca naša i u naš stan! Nebo i zemlja pred Tobom kleče, sunce nas grije u ovaj čas! Utjeha Tvoja duše nam liječi. Ti si nam, Majko, nada i spas! Želimo Vam sretan i blagoslovljen blagdan Uznesenja naše Majke na nebo!”

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-objavio-molitvu-gospi-za-sina-antu-mihaela-i-sve-koji-slicno-trpe>

U sklopu Lita u Tisnom 2022. imali smo i predstavljanje u Livnu moje knjige JA SAM POBJEDNIK. Evo govora dr. sc. Josipa Stjepandića „JA SAM POBJEDNIK“

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „Ja sam pobjednik“ Nikola Štedul“ u Livnu 12. kolovoza 2022:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi značajnih osoba iz političkog i javnog života u Hrvatskoj, koje su obilježile razdoblje od osamostaljenja. U tome nizu od preko stotinu knjiga nalaze se imena Slobodana Praljka, Marka Perkovića Thompsona, Josipa Šimunića te drugih manje poznatih osoba, poput moje literarno potpuno beznačajne malenkosti. Nikad se ne zna o kome je akademik napisao dovoljno tekstova da bi njima mogao ispuniti knjigu.

Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već treći put, a prvi put u Bosni i Hercegovini.

O akademiku Josipu Pečariću može se u najkraćim crtama kazati:

Rođen u Kotoru 3.9.1948, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Studij elektrotehnike završio je u Beogradu (ne treba se čuditi, jer je to bilo uvjetovano stipendijom), gdje je otkrivši da je najjači u matematici magistrirao i doktorirao. Budući da za hipertalentiranog matematičara Hrvata, koji je kao asistent nadmašivao svoje nadređene, u Beogradu nije bilo mjesta za napredovanje, prebacio se godine 1987. u Zagreb, gdje je odmah postao izvanredni profesor.

Godine 2000. biva biran u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, a poslije i u druge akademije. Višestruko je nagrađivan i odlikovan.

Osnivač je više znanstvenih časopisa, koji se prema međunarodnim kriterijima nalaze u najboljoj kategoriji Q1, a među prvih nekoliko najboljih u Hrvatskoj.

O njegovu ugledu u svijetu matematike najbolje govori izjava jednog švedskog kolege iz 2018. godine da je „Kralj nejednakosti“.

Što je Rolls-Royce među automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima osnovano 1396. Godine, objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Zamislimo da bi netko u Livnu osnovao sveučilište i u njemu zaposlio akademika. Ono bi od prvog dana po znanstvenoj produkciji imalo priključak prema starijim sveučilištima.

I po drugim statistikama recimo researchgate, akademik je s 1839 radova među najboljima u svijetu.

Iako s vrlo skromnim materijalnim resursima, po proizvodnji doktora znanosti akademik bi po onome što je ostvario u Hrvatskoj bio u prvoj trećini profesora u Njemačkoj. To se zove uspjeh protiv sustava.

Tako bi se dalo puno nabrajati. Riječ je vjerojatno o najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. Ne znam tko bi mogao biti bolji.

Povrh toga dolazi domoljubna publicistika, koja se bavi temama, s kojim se drugi ne usude ili ne znaju suočiti. On to čini na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.

Po mome skromnome sudu najveći doprinos dao je akademik Pečarić raskrinkavanju jasenovačkog mita. Pored hrabrosti trebalo je i malo dubljeg logičkog razmišljanja da bi se makar na grubo utvrdilo koje su od mnogih informacija izmišljene, a koje prave. U nekom trenutku kamen se zakotrljao tako da danas na temi Jasenovca radi desetak istraživača. S visokom vjerojatnošću koja graniči sa sigurnošću može se kazati da je službeni popis s 89% nevjerodostojan.

Čeka se na politiku, koja zasad oklijeva.

Na žalost, ovakva literatura u današnjoj Hrvatskoj ne može računati na nikakvu državnu potporu. Promocija se događa kao i ovdje putem volontera. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.

Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.

To na sreću ne govori ništa o kvaliteti knjige. Tu vrijedi zlatno pravilo: uvijek se uči od boljih.

Sada nešto o sadržaju knjige.

Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o Nikoli Štedulu (1937-2022), hrvatskom domoljubu, iseljeniku, povratniku i dragovoljcu Domovinskog rata. Štedul je bio idealist, koji je cijeli život posvetio borbi za Hrvatsku.

Od 1956. godine kao emigrant živio je u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj.

Godine 1981. osnovao je Hrvatski državotvorni pokret (HDP) te postao njegovim predsjednikom.

Kao takav postao je smrtni neprijatelj jugoslavenskog komunističkog režima, koji mu je namijenio sudbinu sličnu drugim domoljubima: atentat putem naručenog ubojice godine 1988.

Atentator Vinko Sindičić pucao je i pogodio Štedula sa 6 metaka, ali je zahvaljujući brzom reakciji susjeda i prolaznika Štedulu bila brzo pružena liječnička pomoć, a Sindičić na zračnoj luci u pokušaju bijega u Jugoslaviju biva uhićen te osuđen na zatvorsku kaznu.

Štedul se od teških ozljeda oporavio te se proglašenjem hrvatske samostalnosti stavio na raspolaganje mladoj državi.

Nakon rata živio je povučeno kao umirovljenik u Zagrebu. Godine 2020. objavio je memoarsku knjigu "U službi savjesti".

Iako je stvaranje i obranu hrvatske države smatrao svojom pobjedom, Nikola Štedul u njoj nije našao ono postupanje koje zaslužuje. Magistarsku diplomu iz sociologije priznali su mu u Zagrebu samo kao 1. stupanj. Njegov privatni odštetni zahtjev prema udbinom atentatoru Sindičić sud nije procesuirao.

Obadvije kćeri, koje su se skupa sa suprugom bile nastanile u Hrvatskoj, su radi posla opet otišle u inozemstvo.

Na koncu, nije mu bio upriličen pogreb kao hrvatskom branitelju.

Imao sam čast upoznati Nikolu Štedula te ga nekoliko puta voziti na neke susrete. Prije 5 godina bio je predstavljatelj naše zajedničke knjige "Ništa se još promijenilo nije".

Knjiga je svakako za preporučiti, jer nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike, koje je u slučaju Nikole Štedula bilo kontinuirana pojava.

Dr. Josip Stjepandić

Livno, 12.8.2022.

<https://hrvatskonebo.org/2022/08/15/izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-livnu-12-kolovoza-2022/>

Knjiga će biti predstavljena i u samom Tisnu:

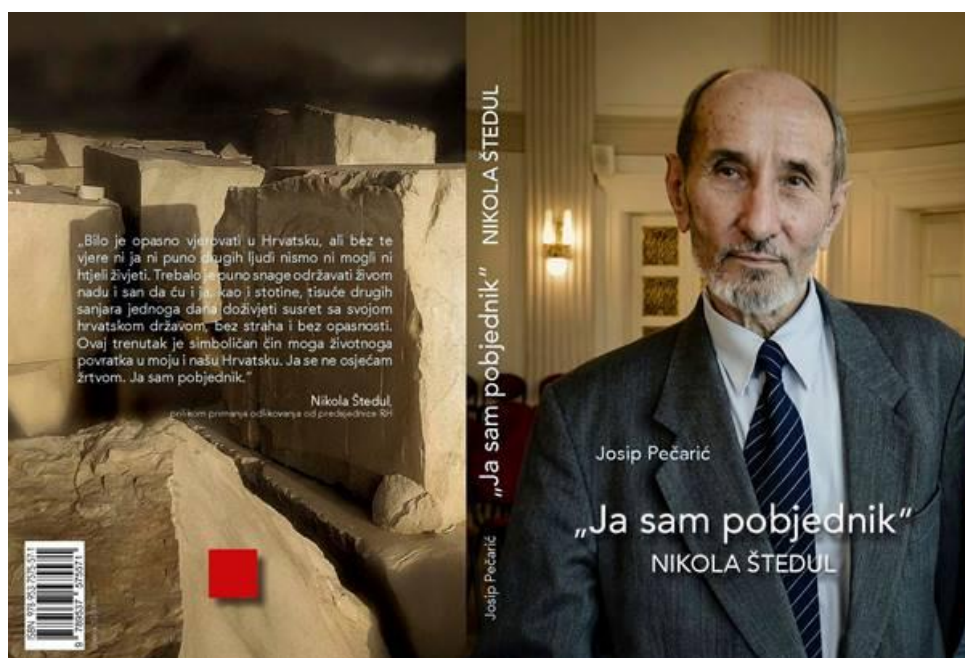
LITO U TISNOM 2022.

(Treće predstavljanje)

Pozivamo vas na predstavljanje knjige
akademika Josipa Pečarića:

'JA SAM POBJEDNIK'

NIKOLA ŠTEDUL

U predstavljanju KNJIGE sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

ROKO ANTIĆ, donaćelnik Općine Kistanje
iz reda pripadnika hrvatskog naroda

i autor.

ČETVRTAK, 18. KOLOVOZA 2022. U 20 SATI.

DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE – TISNO

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31707-poziv-6>

<https://bezcenzure.hr/vlad/lito-u-tisnom-2022-jos-traje/>

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

THOMPSON SE OGLASIO NAKON DUŽEG VREMENA I SINU UPUTIO DIRLJIVE RIJEČI, PROLAZE KROZ TEŠKE TRENUTKE: "TI NE BOJ SE, SINE"

Piše N.K.,08.01.2023 CELEBRITY

Marko Perković Thompson je putem društvenih mreža svom sinu Anti posvetio stihove pjesme, dok zdravstveno stanje mladića još uvijek nije poznato.

Sin našeg pjevača **Marka Perkovića Thompsona**, 17-godišnji Ante Mihael Perković, u srpnju prošle godine je završio u bolnici i obitelj od tada prolazi kroz teške trenutke, a o njegovu stanju nema nikakvih vijesti.

Nakon što se duže vremena nije oglašavao na društvenim mrežama, Marko je sada na svom facebook profilu objavio riječi svoje pjesme "Ne boj se" koje je posvetio sinu.

"Ti ne boj se sine vjetra ni kiše, ni vala što pjeni. Ti ne boj se kćeri kad postanu tiše, oluje u meni. Dok vas ruka nepravde tjera, a sjećanje dušu pjeni. Tebe neka uvijek hrabri vjera i vode koraci njeni. Puste su ulice otkad te nema, a noći su tiše. Čujem svakim se danom otići sprema, vas sve više i više. Život je staza i trnja i cvijeća, ne daj da ti dušu slome. Teško je naći sreću na kraju svijeta, ona je u domu tvome", dio je stihova koje je objavio.

"Velika podrška Marku i njegovoj obitelji, neka im dragi Bog da snage, vjere i ufanja u Božije milosrđe", "Ne boj se svi smo uz tebe i tvoju obitelj", "Još jedna Markova predivna pjesma koja dira srce i dušu. Uz molitvu za Antu i Božji blagoslov u mislima s Markom i cijelom obitelji. Bože Ti si milosrdan budi im u pomoći", "Marko, naše molitve i naša srca su uz tvoga sina i tvoju obitelj", "Divna,

predivna, snažna pjesma", dio je lijepih želja i molitvi koje su u komentarima ostavili Markovi obožavatelji.

Osim sina Ante, **Marko i njegova supruga Sandra Perković** imaju još blizanke Katarinu i Cvitu, sina Petra Šimuna i kćer Divu Mariju.

(U tekstu je dan niz fotografija iz kojih sam izdvojio samo ove, JP)

<https://bezcenzure.hr/vlad/jos-o-velikosrpskom-skupu-u-zagrebu-3/>
<https://showbuzz.dnevnik.hr/celebrity/marko-perkovic-thompson-sinu-anti-posvetio-stihove-svoje-pjesme---760185.html>

SHOWBUZZ.DNEVNIK.HR

Thompson se oglasio nakon dužeg vremena i sinu uputio dirljive riječi, prolaze kroz teške trenutke: "Ti ne boj se, sine"

Marko Perković Thompson je putem društvenih mreža svom sinu Anti posvetio stihove pjesme, dok zdravstveno stanje mladića još uvijek nije poznato.

Josip Pečarić

11. kolovoza u 11:43 ·

KAKO JE U CRKVI U HRVATA OVO MOGUĆE? – 2.

Na primjer i u mojim knjigama o Kardinalu Kuhariću:

J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. [Dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>

i

J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

imate tekst:

CRKVA ZANIJEMILA KNINSKI ŽUPNIK OČITAO 'LEKCIJU': 'NIJE LIJEPO OVO ŠTO SE DOGAĐA, MOLIM DA SE PREKINE OVAKVA PRAKSA'

Vojni biskup u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan predvodio je svečanu misu u subotu 5. kolovoza u Kninu u prigodi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja, 28. obljetnice VRO „Oluja“ i svetkovine nebeske zaštitnice Vojnog ordinarijata u RH Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta
Autor D.D. / Foto: ScreenshotSubota, 5.08.2023,

Vojni biskup u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan predvodio je svečanu misu u subotu 5. kolovoza u Kninu u prigodi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja, 28. obljetnice VRO „Oluja“ i svetkovine nebeske zaštitnice Vojnog ordinarijata u RH Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta. Misu u crkvi Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta koncelebrirali su umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marko Mrše, svećenici Vojnog ordinarijata i drugi svećenici.

Prije početka mise okupljene je pozdravio biskup Bogdan, prenijevši čestitke za Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja šibenskog biskupa Tomislava Rogića i dubrovačkog biskupa Roka Glasnovića koji s mladima iz Hrvatske sudjeluju na Svjetskom danu mladih u Portugalu, piše IKA. Biskup Bogdan u propovijedi je istaknuo „tri stijene na kojima smo kroz povijest gradili svoju sadašnjost, a to su: Petrova stijena – Rimokatolička crkva, domovina i obitelj“. Poručio je da „imamo obvezu prema potomcima i sretnoj budućnosti nastaviti poštovati i promicati vrjednote svojih predaka.“ Pozvao je da te tri stijene „čuvamo i branimo poput naših branitelja u Oluji 95. i to čestitošću, profesionalnom stručnošću, vrlinama i krepostima ljudskoga i kršćanskoga života.“

U završnoj riječi gvardijan i župnik u Kninu fra Josip Gotovac istaknuo je da „svaka obljetnica VRO ‘Oluja’ u svima nama vraća jake emocije ponosa i zajedništva koje smo imali nakon oslobođenja domovine 1995.“ Kazao je da „Republika Hrvatska nije sljednica ni ustaškog nacizma ni partizanskog

antifašizma. Država Republika Hrvatska stvorena je u Domovinskom ratu.“ Izrazio je uvjerenje da je naša pobjeda izvojevana uz Božju pomoć kao i zajedništvo našeg kroz povijest napaćenog hrvatskog naroda.

Upozorio je da u isto vrijeme ponosa na slavnu pobjedu u „Oluji“ nije lijepo što se događa na proslavi ovoga dana. Naime, svake godine dolazi sve manje branitelja i posjetitelja. Mnogo je onih koji dođu, ali moraju ostati iza prepreke. Stoga je fra Josip pozvao da se prekine ta praksa jer su nam upravo branitelji omogućili da se slavi ovaj dan.

„Naša domovina je vlasništvo cijelog hrvatskog naroda. Imamo svoju vlast, vojsku, policiju, institucije, mi smo jedan narod i jedno tijelo. Želio bih da proslava ‘Oluje’ bude spontano svenarodno veselje bez ikakvih velikih ograda i podijeljenosti“, kazao je fra Josip.

Rekao je da je visoka cijena kojom smo platili slobodu. Često spominjemo broj žrtava – 15.000 poginulih i nestalih, od kojih je 402 djece. Mnogi su ranjeni, porušeni su nam domovi, uništena nam je ekonomija. „I upravo zbog visoke cijene slobode nemamo pravo biti nemarni i molim predstavnike vlasti da u strateškim odlukama slušaju volju naroda kroz institut i referendum“, dodao je fra Josip. Istaknuo je najzaslužnije za stvaranje samostalne Republike Hrvatske, najprije zagovor Blažene Djevice Marije, zatim mudro političko vodstvo na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, dobrog kardinala blagopokojnog Franju Kuharića, hrabrost hrvatskih branitelja i zajedništvo cijeloga naroda.

Primijetio je da nije lijepo da se hrvatske branitelje spominje i stavlja u bilo kojem obliku u negativni kontekst. „Hrvatski branitelji su časni ljudi na koje je rat ostavio duboke ožiljke. Oni kao i njihove obitelji s tim ožiljcima i dan-danas žive“, primijetio je fra Josip. Obrativši se braniteljima, fra Josip je rekao: „Dragi branitelji, ma što tko govorio o vama, vaše zasluge u stvaranju Hrvatske su u pravom smislu herojske.“ Kazao je da se snaga zajedništva pokazala i po završetku rata. Izgradili smo porušeno. „U ratu koji nam je nametnut mi smo pobijedili, ali nikoga ne mrzimo, štoviše mi molimo kršćanski za svoje neprijatelje. Ali, zbog visoke cijene slobode imamo moralnu obavezu od napadača tražiti dva uvjeta: iskreno kajanje i nadoknadu svekolike štete“, poručio je fra Josip.

Pozvao je na obnovu zajedništva našega naroda „jer to je jedini put i jedina naša snaga i naša budućnost“. „Zaustavimo podjele. Neka nam dobrobit domovine i naroda bude na prvom mjestu. Odrecimo se osobnih, privatnih interesa“, potaknuo je fra Josip, zaključivši: „Ne sumnjam da će doći vrijeme procvata naše drage domovine.“

Na misi su sudjelovali predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković i saborski zastupnici, predsjednik Vlade Andrej Plenković, potpredsjednici Vlade, ministri, izaslanici predsjednika Republike Hrvatske i vrhovnog zapovjednika Hrvatske vojske, gradonačelnik Knina, župani, predstavnici kulturnih ustanova i lokalnih vlasti, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga admiral Robert Hranj, vojnici, dočasnici, časnici, generali, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, pripadnici i djelatnici policije, branitelji, obitelji hrvatskih branitelja, hrvatski

ratni vojni invalidi, obitelji poginulih, nestalih i preminulih hrvatskih branitelja i drugi hodočasnici i vjernici.

<https://www.dalmacijadanas.hr/crkva-zanimila-kninski.../>

POGLEDAJTE I POSLUŠAJTE:

<https://www.facebook.com/.../propovijed.../189057284166651/>

Josip Pečarić

12. kolovoza u 04:03 ·

Mišić Predrag je sa Sanjom Lojdl

11. kolovoza u 21:24 ·

ZAR JE VOLJETI GRIJEH

A što možeš voljeti nego s Velebita vilu.
A što možeš voljeti nego
Hrvatsku domovinu milu.
Sad je i za Dom spremni
Tabu tema.
Voljeli bi mnogi da te nema.
Kroz stoljeća pisala se povijest Hrvata
Ne rijetko brat protiv brata.
Tako si mala
Tako si lijepa
Teška te sudbina čeka .
Hoćeš li opet svoje sinove

Širom svijeta slati .
Pa gdje je zemlja gdje
Žive Hrvati.
Volim te domovino mila
Na vjeko si ,jesi
Za Dom spremna bila
Zar je toliko teško barjak
Čestitosti nositi
Vazda mi ponosna
Lijepa bila
Imam se čime ponositi
Pedja 11 08 2024

LIJEVOM NAŠOM

EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE

ZVONIMIR HODAK

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmora. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa gore i gore. Netko je u jednom TV Dnevniku rekao kako je čudno da uvijek požari počnu par dana prije proslave pobjede u Oluji i Dana domovinske zahvalnosti. Ne znam kako to naše TV stanice nisu izrezale prije emitiranja, valjda je odgovorni drug prespavao. Sad očekujem da se odmah jave naši dežurni lijevi dušobrižnici i zgroze se nad takvim šovinizmom i ognjištarenjem. O požarima i migrantima divaniti ćemo u jesen.

12.08.2024.

Međutim, pustimo ljetne prirodne nepogode i hajmo na ljepše teme. Na Olimpijadi smo uspjeli osvojiti sedam medalja. Ovako mala zemlja koja ulaže u šport manje od ijedne članice EU-a puna je sportskih talenata koji, samo zahvaljujući svojoj upornosti, disciplini, predanom radu i nevjerojatnoj psihičkoj snazi postižu najbolje svjetske rezultate u svojim disciplinama. Naša će Vlada s izdašnom "sićom" nagraditi osvajatelje medalja jer ipak moramo biti štedljivi.

Štedjeti treba osobito na onima koji nas prezentiraju diljem svijeta svojim uspjesima, ali zato treba dobro platiti nesposobne političare koji nas uglavnom sramote. Srećom su na TV-u pokazali koliko će osvajači medalja dobiti u drugim državama pa možemo uspoređivati. Kako bi opravdao štedljivost naše Vlade, predsjednik Olimpijskog odbora **Zlatko Mateša** odmah nas je obavijestio da nositelji medalja imaju kod nas pravo na mirovinu. Tako braća **Valent** i **Martin Sinković** mogu računati na nešto sitno više od 1100 eurića, a oni sa brončanom medaljom čak na nešto više od 600 eura.

Vladajući ljetuju u Costabelli. Oni manje vladajući na Korčuli. Jutarnji sve zna. Tako zna pouzdano i da 1,8 posto građana ima na štednji 14 milijardi eura u našim bankama. Šteta što ne možemo saznati i tko su ti sretnici. Znači, ima se! Zato se

Ljubljanska banka vraća u Lijepu našu. Vraća se, ali ne vraća lovu našim štedišama!

Meteorolozi su postali zvijezde. Mogu pogoditi baš sve osim prognozu vremenu.

Naježim se kad se naši ljevičari obraćaju

Nije da smo se u ovim epskim vrućinama smrznuli, ali ja se svaki puta naježim kad se naši ljevičari obraćaju javnosti. Vrijedi malo citirati našeg **Antu Tomića**: "Mi Hrvati smo nažalost budale..." Da bi to potkrijepio Ante je "tribalo" dvije stranice Jutarnjeg s dvije velike "predsjedničke" slike. Takav medijski poguranac nema ni **Dragan Primorac**. Zbori nadalje mudro naš Ante: "Bezobrazni smo i neumjereni. Spasiti nas mogu jedino migranti..." Kako lijepo kaže **Tomislav Mihanović** "eto nama krova i salame".

Dok su Engleska, Francuska, Njemačka i skandinavske zemlje na nogama zbog pobune domaćeg stanovništva protiv svih problema koje su im donijeli migranti, po našem jugo-vodniku oni jedini mogu spasiti Hrvatsku. Žučne su polemike Hrvateka oko migranata. Jedni se boje emigrantske najezde, a drugi misle da nema opasnosti od nereda kao, recimo, u Velikoj Britaniji. Zašto? Zato, tješi nas naš Ante, jer domaćeg življa je iz dana u dan sve manje. Tješe nas i frazom da nije bilo prošlog svršenog vremena (tj. socijalizma) ne bi bilo ni djece. Netolerantni Englezi nisu zadovoljni činjenicom da su u deset najvećih britanskih gradova načelnici ili gradonačelnici muslimani. Ali kvaka 22 je u činjenici da su svi na tu poziciju došli demokratskim izborima.

Nisu se morali izležavati po asfaltu k'o **Tomislav Tomašević, Zdenka Raukar, Bora Radić**... Ante nas je obavijestio i da piše novi roman. Zove se "Nada". Faktura, Ljevak i ostali izdavači koji su spremni "izdati" čekaju u niskom startu tko će ga smjeti objaviti. Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.

U Hrvatskoj je trenutno na snazi teror lažnih bombi i bombastičnih laži...

Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepjenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove sluge". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove sluge" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina, Ivo Goldstein, Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402

dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku hysteriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.

Naša **Ivanka Tome** je čvrsto uvjerena kako je Matino "ustaševanje u gostima po receptu njegova šefa Plenkovića". Možda je žena dobila sunčanicu. Evo, što nam sve donose ekstremno visoke temperature. Pritajeni "ustaša" – **Andrej Plenković**. Ivanka misli da je Mate "ne znajući kako drugačije privući pažnju" pa je u "sigurnom okruženju braniteljske populacije u Cisti Velikoj zaurloao Bog i Hrvati i Za dom spremni". Bravo, Ivanka! Nije Mate gradonačelnik Šapca ili Niša, on je gradonačelnik Dubrovnika koji još nije srpski... Kod naših novinara uvijek ista priča. Neki su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral...

Domaćinstva kojima su zbog neplaćanja struje iskopčana, svečano su proslavila Noć šišmiša, tj. snalaženje u postkomunističkom mraku.

Javio mi se i čitatelj moje kolumne iz Belog Manastira. Kaže: "Bavim se poljoprivredom, ali sam propao!" Kamo? "U zemlju!"

Oscar Wilde je surovo iskren: "Neki bi ubili i najboljeg prijatelja ne bi li došli u priliku da mu napišu epitaf".

'Službena' istina

Često se u svojim kolumnama "očušem" o legendarne "profe" povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu. Jedan ljeviji od drugoga. NOB-e, **Josip Broz Tito**, Sutjeska i Neretva, život i djelo **Mike Špiljka**, ali ni slovca o strjeljanijima homoseksualaca i neistomišljenika u NOB-u, lažnim legendama o tobožnjim borcima za slobodu i o friziranju povijesti ne bi li se dobila "podobna" katedra... Zaraza glorifikacije komunizma i Tita, kao nečeg što je "službena" istina, proširila se poput "svinjske kuge" i na druge fakultete. Što si ljevije, to su ti vrata društvenih fakulteta otvoreni... Čim se uhvatiš za kvaku već si unutra, u zagrljaju svojih istomišljenika. Na tom mitu godinama se grade karijere, pišu knjige, polažu doktorati... Naš Domovinski rat, naša briljantna pobjeda još uvijek za takve nisu niti će ikada biti "tema". Nedavno smo saznali za neuspjeli atentat na bivšeg američkog predsjednika **Donalda Trumpa**. U SAD-u već dugo pada kvaliteta atentatora.

Stara garda atentatora "odradila" bi šeptrljivog Donalda u roku odmah. Ovi novi još uče... To je pomalo razočaralo profesoricu ustavnog prava na Pravnom faksu u Zagrebu **Anu Horvat Vuković**. Javila se naša Ana na Facebooku s dražesno

ženskim komentarem. Prema portalu Narod.hr Ana je pomalo tužna pa kaže: "Umalo. Više sreće drugi put!" Baš atentatorima ne ide! Odiozni Trump se i ovaj puta izvukao. Dok sam živio u SAD-u vidio sam da se popularnost njihovih predsjednika mjeri na jedan nimalo romantičan način - koliko je za vrijeme mandata otvorio novih radnih mjesta. I točka. Tu je Trump na vrhu. U prvom mandatu otvorio je više od šest i pol milijuna novih radnih mjesta. To mu je trebalo biti dosta za drugi mandat, ali onda su na scenu stupili "poštanski glasovi" za **Joe Bidena**. Ti glasovi stižu još i dan danas. Ovaj puta su ga se odlučili drugačije riješiti - snajperom. Na kraju, imam jedno pitanje: je li vulgarno ljevičarenje naših akademskih elita jeftina gluma ili ofucani modni detalj?

Lao-Tse je mudro zaključio: "Pazite na svoje misli, one postaju riječi. Pazite na svoje riječi, ona postaju djela..."

Amerikanac je na Olimpijadi preskočio motkom visinu od 6 metara i 25 cm. Sretnik. Kad ide iz Austrije na godišnji u Hrvatsku on može jednostavno preskočiti motkom k nama...

Na pitanje kad će multikulturalnom Engleskom upravljati crni kralj, dvor bi diskretno mogao odgovoriti: "Kad o tome odluči šah".

Olimpijada je gotova

Evo, Olimpijada je gotova. Pamtit će se po politizaciji i feminiziranosti, i to od početka pa do kraja. Cura sa karom mlatila je curu bez kare i osvojila zlato. Francuski i olimpijski genij na djelu. Primijetio je to i **Alain Finkielkraut**, čuveni francuski filozof, pa je napisao: "Francuski genij na otvaranju istakao svojim nedolaskom".

Pod parolom "domaće je domaće" evo nama naših tema. Prva "vruća" dolazi iz Splita. Novi trener **Gennaro Gattuso** ne vodi na tekmu u Zagreb **Ivana Perišića**. Stvar je jasna. Ako Talijan tu utakmicu dobije, to mu je "zlatna medalja". Ako izgubi, put ga vodi u bespuće. Zato, neka igraju samo pouzdani i zdravi.

Moj nekadašnji portal na kojem sam i počeo "kolumnariti" rasplakao se nad tužnom sudbinom **Rade Šerbedžije**. Uglavnom, Radi su i otac i majka Srbi pa je Radi teško. Pa zar stvarno treba pisati takve jeftine pamflete? Kad je rat počeo, Rade je otišao na "rezervni položaj", a kad je rat završio Rade se vratio. Kad su agresori dobili nogom u tur Rade se vratio u "Tuđmaniju" i dobro mu ide. Zagreb, Rijeka, Brijuni... Radi je u Zagrebu i na Brijunima odlično. Hvala Bogu! Sad se čudi rezerviranosti prema njemu.

I što sad? Ono što čudi je činjenica da se je u Domovinskom ratu aproksimativno desetak tisuća Srba borilo na hrvatskoj strani, a o njima nitko ne piše ni riječi niti se trudi da im priskrbi sve što bi im moglo zatrebati. Međutim, nedostatak "oduševljenja" prema Radi i njegovoj ulozi u razrušenom Vukovaru ne ide na onu stvar ekipi. U gori i dalje raste zelen bor... Okrenite se malo i onim Srbima koji su se borili i ginuli za ovu državu. Poanta čitave priče je da nije bitno odakle si nego kakav si...

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Davor Ivanković je medijski alkar. Pogađa u sridu. Kaže: "Neki bi sada zbog 'Jure i Bobana' slali na Goli otok. Zato se i dalje pjeva, a "društveni higijeničari" ne spavaju. Zato i izgledaju tako neispavano. Skandalozno! U Imotskom su deseci tisuća Hrvata pjevali hrvatske pjesme na hrvatskom jeziku uz hrvatske zastave. Sramota! Zovite odmah Radu, Tomića, **Pofuka, Rudanicu, Tomu, Bajrušija...** Još Juga nije propala...

Crkvenim "krugovima" vraćaju se oduzeti stambeni i poslovni "kvadrati".

Na kraju krajeva i na početku početka, najstariji posao ipak je bio stvaranje svijeta.

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

DIREKTNO.HR

Ekipi kojoj smeta Imotski nije smetao događaj u svibnju: Na djelu je historija histerije

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa go...

Josip Pečarić

12. kolovoza u 14:17 ·

Podijeljeno s publikom Vaši prijatelji

LANG: ZA ONE KOJI NE ZMAJU „JURE I BOBAN“ JE ANTIFASIDTICKA PJESMA

Za one koji ne zmaju ovo je antifasidticka pjesma ksko ju je nazvsao
velili humsnitarac PROF. DR. SLOBODAN LANG

Jednodtavno pjevana je u obrani od fasidticke agresije na Hrvatsku.

· Reels · 9. kol. ·

Prati

[Hrvart.com · izvorni zvuk](#)

[Hrvart.com · izvorni zvuk](#)

[Hrvart.com · izvorni zvuk](#)

12. kolovoza ·

THOMPSON I MLADI

Davno sam napisao kako je Thompson više učinio da mladi spoznaju istinu o Domovinskom ratu od cijelog školstva.

Čini mi se da to možemo zaključiti i iz slijedećeg teksta:

JUTARNJI IZNENADIO NADAHNUTIM TEKSTOM NOVINARA ČADEŽA O IMOTSKOM: NEĆETE UDBAŠITI NAD EMOCIJAMA NAŠE DJECE

Helena Mostarkić Gobbo

9. kolovoza 2024.

08.08.2024., Imotski - Nakon dvije goridine Marko Perkovic Thompson održao je svoj prvi samostalni koncert na stadionu Gospin dolac. Photo: Ivana Ivanovic/PIXSELL

Prenosimo tekst kolege **Tomislava Čadeža** koji je u četvrtak bio na Thompsonovom koncertu u Imotskom. Tomislav Čadež hrvatski je branitelj te novinar Jutarnjeg lista koji je ranije pisao i za Feral Tribune, Globus, Nacional, nedjeljnu Dalmaciju i druge listove. Njegov tekst svakako odskae u odnosu na uobičajeni narativ kojim Jutarnji list prati teme oko Marka Perkovića Thompsona. Njegovi dojmovi s koncerta u Imotskom uobličeni su u poetičan tekst objavljen u Jutarnjem listu, a možete ih pročitati u nastavku:

“Uspinjem se i spuštam serpentinama imotskih ulica, koja svaka djeluje poput tvrđave, posve nalik konfiguracijom pristupu Topani, tvrdi iz desetog stoljeća, koja dominira klisurom nad Modrim jezerom u koju se Imotski ugnijezdio.

Gradić se zbog duge i uređene glavne ulice čini veći nego što jest. Kao kakav Šibenik koji se umjesto na more nasukao na Imotsko polje što se pruža ispod grada. Bokovi u trećem planu doima se kao otok surov u daljini.

Tekst se nastavlja ispod oglas

Prolomilo se oko podneva nebo i prekrilo obilnim pljuskom žegu. Hodim satima, namjerno sam pokisao. Možda sam zapravo već svaku ulicu na brijegu odmjerio. Ljudi je sve više, isprva najviše mladića, potom djevojaka. Sati su još do koncerta, a glavnom ulicom, Stjepana Radića, šecu sad već i obitelji, mnogo je sitne djece, tinejdžera. Najmanje je ljudi starijih, kojima, u ovom kontekstu i sam pripadam. Promijenilo se što kategorijalno u ponašanju mladih u odnosu na majke i osobito očeve.

>Nevjerojatna atmosfera u Imotskom: Thompson zapjevao pred 30 tisuća ljudi

‘Ta djeca su uljudna’

Nestala je iz njihova ophođenja ona nervozna agresivnost koja je nas krasila u njihovoj dobi. Ta djeca su uljudna i ne prave smeće. Prolazim kroz njih kao kroz more, kao da sam na kakvom britanskom koledžu: samo što me svaki ne pozdravi. Još nešto, ta se djeca ne kreću u masi. I ne žure. Još k tome nema vriske, nema ni vidno pijanih, nitko dakle ne baulja, ne kriči.

Najprije su se u kamenom srcu grada, na Trgu Tina Ujevića, kojim dominira spomenik, cijela figura i njegov namrgođen izraz lica, stali skupljati ja bih rekao navijači. Gotovo svi u crnim majicama, s oznakama HOS-a.

Kod spomenika četvero policajaca. Mislim da zapravo vrebaju što će klinci zapjevati. Djevojku već jednu legitimira teta u uniformi. Klinci mi pak djeluju poput đaka koji ne žele novi ukor. Količina agresije prema muriji ravna nuli.

Foto: snimka zaslona

Količina agresije ravna nuli

Inače je količina agresije ravna nuli. Rekoh, šetnja pristojne mladeži koja troši, koja nema mnogo, ali opet ima. Umjerenost na djelu. Kad mi se ne bi vraćale slike i da me ne progone “koraci u noći”, bili bi mi i simpatični i dosadni. Otkud toj djeci, uza sve mobitele, toliko ozbiljna lica. Znači, nisu oni nešto bezvoljni, štoviše, nego je nova generacija.

Penjem se serpentinama do ulaza u stadion, koji je skriven u udubinu na vrhu klisure. Sad je već gotovo 20 sati, a još nitko nije zateturao, nitko se ne jedi bezveze, a red na šanku remeti jedino neki stari pizdun, moje dobi, koji hoće preko

reda. Jesu ga pustili, četvorica isto u crnim majicama, ali su mu i rekli da se gura preko reda.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Čini ti se da se koncert uopće već održao pa je masa zato toliko opuštena, a uzduh lišen nerveze. Znači, sve suprotno nego na divljim ulicama Splita, Šibenika, Dubrovnika, kojima vrište pijani tzv. turisti...

>Thompson ‘zapalio’ 30 tisuća ljudi u Imotskom: Pogledajte atmosferu

“Branit ću i ja, tata”

Pjevaju se Novi fosili, Dino Dvornik pa je sad Thompson. Poslao me tu u Imotski isto jedan takav pristojan 21-godišnjak, kakvi su sad oko mene, jer malotko tu i razmišlja o tridesetoj, Marko, sin moj. Vozim puntića i slušamo, prvi, drugi, treći put, novog Thompsona, “Ako ne znaš što je bilo”. Šutjeli smo poslije pa je rekao “Branit ću i ja, tata”.

Potresao me. Kaže da je pjesma izvanredna i zato što u njegovoj generaciji pobuđuje stid. Oni u školi, suprotno glupom narativu u javnosti, o Domovinskom ratu nisu čuli gotovo ništa, a što znaju, uglavnom je iz usmene predaje. Rođeni su, dakle, i odrasli u demokraciji. Jesu li? Jesu, zato su mirniji i s više samopouzdanja od nas. Njihov Thompson jest neosporna figura i nije zatucan tip, niti pripada prošlosti.

Trideset godina i više nakon rata ta naša djeca slušaju da su ustaše, kao što smo i mi slušali. Zacijelo ima među njima svakakvih, ali najviše istinoljubivih. Što je sporno? HOS-ov amblem i pozdrav? HOS je iskrvario za demokraciju i slobodu. Gdje su njihovi zločini? Koji su to naši zločini? Koji su Thompsonovi? I što je s tom slikom u glavi da naše kćeri i sinovi trpe iste laži koje smo i mi skupili i zbog tih laži ginuli.

‘Mi smo sanjali slobodu...’

Mi smo sanjali slobodu, a ova naša djeca je žive, bolje nego mi, sve unatoč toksičnim društvenim mrežama oni su, po svemu sudeći, ljudi ozbiljniji nego što smo mi bili, možda upravo zato što sloboda za koju smo se borili njima nije apstraktna. Evo ide “Ako ne znaš što je bilo”. Pjesma za njihovu generaciju, koja će našu nadživjeti pa si mislim – nećete našu djecu nazivati zločincima i uspoređivati ih s Hitlerom, vagati im riječi i udbašiti nad njihovim emocijama.

Naša borba za slobodu nije floskula, a država koju smo stvorili bolja je od jeftinih apstrakcija i patetike. Pjevaju djeca, opet ni sekunde ičega patetičnog i sladunjavog u njihovim glasovima. Opušteno je i lijepo. Nastavljam...”

<https://narod.hr/hrvatska/jutarnji-iznenadio-nadahnutim-tekstom-novinara-cadeza-o-imotskom-necete-udbasiti-nad-emocijama-nase-djece>

NAROD.HR

**Jutarnji iznenadio nadahnutim tekstom novinara Čadeža o Imotskom:
Nećete udbašiti nad emocijama naše djece – narod.hr**

ANDRIJANIĆ: THOMPSON I ‘PEDAGOGIJA POSTIĐIVANJA’

13. kolovoza u 13:34 ·

Goran Andrijanić/vpp

-

13. kolovoza 2024.

.

Foto: Fah

Thompsonov koncert u Imotskom izgledao je i s moje poljske distance kao jedno od važnijih nacionalnih događanja u Hrvatskoj u zadnjih par godina, piše **Goran Andrijanić** na svom blogu [Poljska u mom srcu](#).

Nisam nikada bio fan Marka Perkovića, njegova glazba u striktno estetskom smislu uglavnom me ostavlja ravnodušnim (“Lijepa li si” je dojmljiva pjesma), ali svatko tko ne pati od potpune obamrlosti osjetila na društvena zbivanja u Hrvatskoj vidi da je taj čovjek u zadnjih par godina postao neka vrsta nacionalnog barda.

>Jutarnji iznenadio nadahnutim tekstom novinara Čadeža o Imotskom: Nećete udbašiti nad emocijama naše djece

To znači da njegovo stvaralaštvo emanira i potiče ono najbolje u narodnom biću: ponos, ljubav prema domovini i bližnjemu, osjećaj odgovornosti prema njima, društvenu solidarnost.

Poljski nobelovac Henryk Sienkiewicz pisao je kako stvara umjetnost koja treba “okrijepiti srca Poljaka” u vrijeme trostruke okupacije (Nijemci, Austrijanci, Rusi) poljskog teritorija. Nema puno umjetnosti koja se stvara u Hrvatskoj trenutačno i koja bi mogla odgovarati ovom opisu. Thompson je jedan od malobrojnih, što je dokazao i u Imotskom.

Upravo takav, i sada neću otkriti ništa posebno novo, on je velika, velika smetnja onima kojim iz raznoraznih razloga ne odgovara da Hrvati osjećaju sve one gore navedene emocije, koje jačaju njihovo jedinstvo i čine da je jako teško manipulirati s njima.

>Komičan prizor iz Imotskog: Interventna policija ‘čuva’ Tina Ujevića

Komentari lijevo-liberalnog establishmenta nakon koncerta bili su, u tome smislu, predvidljivi. Jedan veliki događaj (toliko veliki da ga nitko od njih nije mogao zanemariti) koji je nosio iznimno jaku društvenu energiju i to pozitivnu energiju, medijski je prikazan kao obično “sijelo” na kojemu se nije događalo apsolutno ništa osim – par klinaca koji su koketirali s ustaškim simbolima i izvikivanja pozdrava “Za dom spremni” koji njegovi kritičari prikazuju izvan cjelovitog konteksta u cilju svojih ideoloških i političkih agendi.

Pedagogika postidivanja i Thompson

>Ultra i Imotski: Što je veći problem? ‘Za dom spremni’ ili mrtvi i drogirani u bolnici?

Dok sam čitao te komentare (iznimka je, naravno, intelektualno rijetko pošten tekst Tomislava Čadeža u Jutarnjem listu), pred očima mi je bio jedan termin koji se zadnjih desetak, pa i više godina, koristi ovdje u Poljskoj.

Pedagogika postidivanja.

To je termin koji su u publicističku uporabu stavili intelektualci konzervativnog usmjerenja (najvažniji među njima zove se Bronisław Wildstein od kojega je krenuo taj narativ) i opisuje jedan fenomen nazočan u lijevo-liberalnoj optici kojom ona gleda na Poljsku i poljski narod.

Riječ je o nametanju **Poljacima osjećaja krivnje zbog njihovog navodnog “antisemitizma”**. Dakle, Poljacima koji imaju najviše “Pravednika među narodima” (više od 7000 njih koji su spašavali Židove riskirajući svoj život), koji su bili jedini u Europi ubijani pod nacističkom okupacijom zato što su skrivali Židove, njima koji su još od XI. stoljeća primali Židove na svom teritoriju gdje su ovi dolazili sakriti se od progona u drugim dijelovima Europe, a u XIII. im dali potpuna prava i slobode zakonom koji je bio iznimka u europskom pravu – taj narod se proglašava u cijelosti antisemitskim.

Kako to izgleda u Poljskoj?

Lijevo-liberalni establishment Poljskoj i drugim državama pokušava stvoriti takvu sliku, a često mu pomažu i akademici poput povjesničara koji su, u većini slučajeva, financirani iz raznih inozemnih udruga i organizacija.

Potpuno marginalni, pri tome naravno ne manje žalosni, slučajji progona Židova (kojih je bilo u cijeloj Europi u različitim povijesnim razdobljima) tijekom poljske povijesti prikazuju se kao izraz esencije poljskog nacionalnog bića. Ti “analitičari” tvrde kako je to nacionalno biće, uglavnom zbog svoje povezanosti s katoličanstvom, duboko antisemitsko. Povijest prepuna herojstva i primjera velikih žrtava za slobodu odjednom je prikazana kao začarani krug nazadnjaštva i primitivizma, a Poljska postaje kulturno i povijesno inferiorna u odnosu na “zapadni krug” država.

Wildstein, inače Židov po ocu, pedagogiju postidivanja objašnjava kao lijevo-liberalnu metodu koja ima za cilj osiguravanje političke moći. Ona je, naravno, prikazivana kao borba za demokratske vrijednosti, ali u svojoj biti ima puno prizemnije ciljeve.

Lakše je kontrolirati iskompleksiran narod

Establishment, objašnjava Wildstein, želi imati kontrolu nad narodom, a to će lakše ostvariti vlada li nad iskompleksiranim narodom bez jasnoga identiteta i ciljeva. Kompleksi naroda, naime, nametnuti pedagogikom stida, čine da se nacija odriče svoga identiteta i tako postaje podložnija i procesima gubitka suverenosti. “Jedan od najvećih grijehova elita Treće Republike (termin koji označava državnost Poljske nakon 1989.) jest nametanje Poljacima kompleksa niže vrijednosti. Tome je služila pedagogika postidivanja koju su medijski krugovi pokrenuli u Poljskoj nakon pada komunizma i to na velikoj skali. Bilo je to produljenje komunističke propagande koja je udarala u poljsku tradiciju i rušila naše nacionalne heroje”, pisao je Wildstein još 2013.

Kada prosječni Hrvat čita ove redove, može se samo gorko nasmijati zbog sličnosti situacije u Poljskoj i u Hrvatskoj.

Lažni mit o Hrvatima kao genocidnom narodu

Lažni mit o Hrvatima kao genocidnom narodu čiji je identitet ključno obilježen zločinačkim ustaškim režimom jest propaganda kojom su komunisti držali hrvatski narod pod nadzorom, a svaki njegov jači pokušaj nacionalne identifikacije označivali kao “ustaštvo”. Kao i u Poljskoj, nakon uspostavljanja demokracije, postkomunističke strukture ostale su iznimno jake, i nastavile su koristiti taj mit kao sredstvo političkog nadzora.

Mehanizam te pedagogije postidivanja prebačen je u demokratske uvjete, ali njegova bit ostala je ista – prokazivati svaki društveni ili politički diskurs određen nacionalnim i tradicionalnim kao retrogradni, nelegitiman i opasan. Onima koji taj diskurs zagovaraju ne prijete više zatvor, kao nekada, ali prijete im marginalizacija i društvena stigmatizacija. I taj mehanizam iznimno je moćan i plaši ljude.

U medijskom i akademskom prostoru novouspostavljene države, u kojemu su spomenute strukture zadržale utjecaj, pedagogija postidivanja je kontinuirano jaka. U državi i društvu koji su već odavno raščistili s negativnim posljedicama ustaškog povijesnog naslijeđa, u suvremenoj Hrvatskoj gdje nema niti jedne politički i kulturno ozbiljne ličnosti koja bi branila zločine toga režima, neprestano vodimo borbu s nepostojećom “ustašizacijom”.

Zašto Thompson?

Primjeri su bezbrojni, ali odnos lijevo-liberalnog establishmenta prema Marku Perkoviću je doista jedan od najindikativnijih.

Razlog tome jest što se u narativu stvorenom oko toga čovjeka prelama nekoliko točaka presudnih za formiranje politike povijesti koja determinira naš odnos prema prošlosti, a sami time i sadašnjosti.

Hrvatski dragovoljac, borac Domovinskog rata, katolik i obiteljski čovjek i domoljub, Marko Perković Thompson i emocije koje on izaziva jesu emanacija svega onoga što užasava postkomunističke strukture u Hrvatskoj i njihove nasljednike. Zato je u pisanju medija o njemu dopušteno apsolutno sve.

Primjer tome jest situacija kada je Thompson tužio novinarku **Danku Derifaj** zbog neovlaštenog ulaska, zapravo provale u prostor njegova doma u Splitu. Prema onome što znamo, Derifaj je ušla na prostor terase koji je u zemljišnim knjigama ubilježen kao vlasništvo Marka Perkovića i situacija je bila prilično jasna.

U svakoj normalnoj državi ovakve novinarske metode bile bi jasno osuđene. U Hrvatskoj, nakon ovoga u najmanju ruku čudnoga postupka Derifaj je dobila uvjerljivu potporu medijskog establishmenta.

Osim što ima nakanu društvene delegitimizacije jasne i određene nacionalne politike, pedagogija postidivanja ima za cilj i nametanje jednog partikularnog političkog i društvenog interesa kao apsolutnog. U Poljskoj je riječ o nametanju lijevo-liberalnog koncepta, u Hrvatskoj je riječ o sličnim mehanizmima. Domovinski rat kao glavno i presudno izvorište kolektivnog sjećanja koje

određuje politiku povijesti i identitet nacije potiskuje se u drugi plan, a kao “apsolutna” politika nameće se anacionalna, globalistička ideja uz jasno vidljiv utjecaj postjugoslavenskih tendencija i odbijanje raščišćavanja sa zločinima komunizma i režima Tita.

Pedagogija postidivanja uskoro će otići u ropotarnicu povijesti

Unatoč tome, Hrvatska svoj identitet gradi na političkom i duhovnom nasljeđu rata za neovisnost i činjenici njegova iznimnog povijesnog postignuća.

Riječ je, međutim, o procesu koji se ne događa u elitama hrvatskog društva, gdje bi mu bilo mjesto, nego u samome narodu. Taj proces kojega obilježavaju vrijednosti poput ponosa, ljubavi i vjere jest neka vrsta “grassroots” pokreta koji kreće od dole prema gore. Fenomen Thompsona njegov je izraz.

Proces je nezaustavljiv, što je pokazao i koncert u Imotskom. Prema mojoj prosudbi, još uvijek nema u Hrvatskoj dovoljno moćnog političkog predstavnika (HDZ to nije), ali je pitanje vremena kada će ga dobiti.

Kao i ostali (post)komunistički društveni simptomi, i pedagogija postidivanja uskoro će otići u ropotarnicu povijesti, tamo gdje joj je i mjesto.

<https://narod.hr/izdvojen-clanak/andrijanic-thompson-i-pedagogija-postidivanja>

NAROD.HR

Andrijanić: Thompson i 'pedagogija postidivanja' – narod.hr

Marko Perković Thompson i emocije koje on izaziva jesu emanacija svega onoga što užasava postkomunističke strukture u Hrvatskoj

14. kolovoza ·

KOGA JE LAKŠE OBLATITI: TUĐMANA ILI THOMPSONA?

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige o HAZU i TUĐMANOVOJ BISTI u Tisnom 13. kolovoza 2024:

I ove godine okupili smo se na predstavljanju knjige neumornog autora akademika Josipa Pečarića. Sudjelovanje mi predstavlja osobitu čast, iako povod – kao i svake godine – budi nekakve druge osjećaje.

U proteklih 40 godina Josip Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike današnjice u svijetu. Iako se u medijima može naći podatak od oko 1100 objavljenih radova, međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.845 objavljenih rada. U ovu brojku više ne vjerujem, jer mi se čini da najmanje godinu dana nije bila aktualizirana, a novih je radova bilo napretek. Možda su se ubogi urednici umorili od velikih brojki!?

Znanstvena baza Scopus vodi ga s ukupno 837 radova (nakon 815 u isto vrijeme lanjske godine), što je usporedivo s učinkom manjeg sveučilišta. Iako umirovljenik u 76. godini života, samo u posljednjih 12 mjeseci objavio je skoro

toliko radova koliko tri obična smrtnika skupa u cijeloj njihovoj karijeri trebaju za stjecanje zvanje redovitog sveučilišnog profesora.

Za one koji se možda u nevjerici smješkaju mogu kazati da Scopus ne pretjeruje. Koji put se neki upis izgubi, ali multiplikacija (poput popisa JUSP Jasenovac) je isključena.

Sve ove godine razmišljam s kojim bih lumenom iz svijeta znanosti, posla, politike usporedio akademika Pečarića, međutim, pokazalo se kao jalov posao. Susretao sam i surađivao s mnogim umnim glavama, ali mislim da mu niti jedan nije ravan.

Do ove godine, kad sam se sjetio jednog profesora iz Hannovera u Njemačkoj po imenu Berend Denkena, s kojim sam prije dvije godine objavio zajedničku knjigu.

Denkena u Scopusu ima 998 radova, što je znatno više od Pečarićevih 837. Ali Denkena već 20 godina vodi institut sa 60 asistenata i velikim proračunom (poput neke manje firme) te supotpisuje svaki objavljeni rad svoga instituta.

Eto, jedan Pečarić po učinku vrijedi otprilike kao jedan od najboljih njemačkih profesora, voditelj jednog od najjačih instituta. Koliko bi radova tek bio objavio da je iza sebe imao institut sa 60 asistenata?

Međutim, danas matematika nije tema, nego domoljubna publicistika. Po broju objavljenih stranica ove knjige sigurno su premašile njegove matematičke radove. Više puta sam se pitao kako uspije toliko teksta napisati, kojeg ja ne uspijem niti pročitati?

Mora se priznati da povoda nikad ne ponestaje. U Hrvatskoj se nižu događaji i pojave, koje vrijeđaju zdrav razum. Da bi stvar bila gora, teško je tome vidjeti kraj. Dogodine bi se moglo dogoditi predstavljanje knjige o nekoj sličnoj temi.

U principu sve se svodi na agresiju protiv hrvatskih simbola, fizičkih poput grba i zastave, personaliziranih poput Stepinca, Tuđmana ili Thompsona, ili uspomena, poput Bleiburga ili nekih pozdrava i pjesama.

Nije mi poznata neka druga država u kojoj bi njezin davno preminuli utemeljitelj u znatnom dijelu javnosti bio meta svakojakih napada, kao što je to slučaj s predsjednikom Tuđmanom. Kao da je Tuđman bio glavni neprijatelj uspostavljanja hrvatske države!?

Ne trebam ponoviti da tzv. javnost tj. mediji koji su velikim dijelom u srpskom vlasništvu, koristi identičnu terminologiju kao ratni neprijatelj te kao da rat još traje. Sotoniziranje je preblaga riječ za tu pojavu.

Ove godine bili su izbori za nove članove HAZU, rutinska procedura u kojoj se popunjavaju upražnjena mjesta nastala smrću ranijih članova.

U razredu za društvene znanosti bio je predložen kandidat Stanko Andrić, doktor znanosti i književnik, stručnjak za srednjovjekovnu povijest Slavonije, ljudima izvan struke gotovo nepoznat.

Površnim pregledom njegova životopisa te odjeka u znanosti (tj. broja i kvalitete radova), čovjek bi pomislio da je došlo do velike omaške i zamjene identiteta. Vrlo skroman opus za nekoga kome je ostalo nekoliko godina do mirovine, koji bi možda zadovoljio uvjete za kakvog docenta.

Zagonetku je odgonetnuo Pečarić. Kandidat za HAZU proslavio se svojim istupima prema uspomeni na pokojnog prvog Predsjednika Republike Hrvatske. Kada je prije petnaestak godina bio imenovan ravnateljem odjela Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu, jedna od prvih akcija bila mu je da je maknuo poprsje predsjednika Tuđmana na ulazu u ured. Valjda da ne uznemirava posjetitelje iz regije YUna.

Kad je pak prije pet godina skupina akademika podnijela prijedlog da se Hrvatskom institutu za povijest dade ime njegova utemeljitelja, kao i utemeljitelja hrvatske države (tada se institut zvao Institut za historiju radničkog pokreta), tome se usprotivio kasniji kandidat za HAZU.

Jer eto, Tuđmanovo djelo ne bi se moglo dovoljno kritički sagledavati, ako bi zamislite institut nosio njegovo ime... Kao da je Institutu Ruđer Bošković neka zapreka ime koje nosi.

Kao što bi Ivo zvani Drobilica pronosio svoju inventivnu slavu u HAZU, da ga na njegovu pohodu nije spriječio akademik Pečarić, tako bi se Stanko Andrić danas vjerojatno slatko smijao naivnosti elektorske većine u HAZU, da Pečarić na svoj osebujan način nije svoje kolege akademike upozorio na ovaj neponovljiv dragulj znanosti, čovječnosti i znanstvenog poštenja, koji se iz petnih žila upire da ospori raniji izbor (predsjednika Tuđmana) u HAZU.

Da, to je paradoks: kandidat se natječe za izbor u organizaciju, čija izborna pravila ne priznaje. To me nekako podsjeća na one koji priznaju samo sud Partije.

Na Izornoj skupštini kandidat Andrić istina kao jedini od 18 predloženih nije bio izabran, ali je polučio nevjerojatan rezultat: s 40 dobijenih glasova ostao je samo malo ispod nadpolovične većine. U cijeloj toj farski najgore mi je palo da 40 uvažanih akademika, iako su bili rano i temeljito upozoreni, nisu pokazali nikakve dvojbe glede predloženog kandidata.

Znači li to da gotovo trećina svih članova HAZU dijeli njegova uvjerenja glede predsjednika Tuđmana? Na takvo pitanje teško je odgovoriti niječno.

Kandidat svjestan svojih kvaliteta bi nakon takvog ishoda zahvalio onim biračima, koji su mu iskazali povjerenje, te obećao onim koji to nisu učinili da će svojim budućim radom razriješiti sve dvojbe. Ako povijesni revisionist Pečarić može za godinu dana objaviti 22 rada u Scopusu, onda kandidat Partije s malo poleta sigurno može makar 44.

Dosad ima 2 (dva) rada u Scopusu, od kojih je jedan uvodnik. Dva rada u 57 godina života, te usprkos tome kandidat za Akademiju!

Povrh svega, S.A. je vrlo loš gubitnik.

Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.

Nakon tog intervjuja poslao sam poruku akademiku Stjepanu Ćosiću, iz Razreda za društvene znanosti, s prijedlogom da razred povuče svoj prijedlog za kandidaturu S.A., iako to formalno nije potrebno.

Tako bi se priznao propust u kandidacijskom postupku te se krivci za ovaj promašaj ne bi tražili na pogrješnoj strani.

Po dobrom novohrvatskom običaju, akademik Ćosić se oglusio na ovaj prijedlog te time potvrdio neke tvrdnje da niti on nije neki uvjereni tuđmanovac.

Tako da smo se vratili na početak priče: čast HAZU i hrvatske znanstvene zajednice opet je spasio jedan čovjek.

Akademik Josip Pečarić.

Kako je ta borba tekla, tko je u njoj sudjelovao, tko je sve mutio vodu – sve je to podrobno opisano u ovoj knjizi, koju najtoplije preporučam.

Nije teško biti prorok pa najaviti da slijedi knjiga o Thompsonu, jer ste vjerojatno svi opazili da je u Imotskom opažen dosad neutvrđeni broj ustaša. To su Vam oni, koji usprkos brojnim upozorenjima ne će priznati da su srpske sluge. Onda moraju biti ustaše.

Pokojni dr. Slobodan Lang, židov i komunist, izjavio je u jednom intervjuu u emisiji Oluja na Mreži TV:

"Ljudima se ne daju informacije. Znači, onog momenta kad Vi kažete ustaša, onda svak treba postati tiho i više ne smijemo dalje ni razgovarati. Ja sam 91. kad se pjevao Evo Jure i Bobana nama u Osijeku, ja sam rekao: „Čujte ja bih htio partizanske pjesme da se pjevaju. Ali meni oni dečki vele: „Ali, doktore, ali oni nas gađaju pjevajući partizanske pjesme.“ I ostali, tvojih nema, misleći na SDP i Račana. Velim: „Račan će doći za tjedan dana, će ući u obranu, će pristupiti Narodnoj gardi.“ I onda smo se mi kladili. Oni kažu: „Ako on dođe, onda ćemo pjevati partizanske pjesme. Ako ne, Ti ćeš pjevati Juru i Bobana. I ja sam Vam počeo pjevati Juru i Bobana nakon tjedan dana. I meni je Jure i Boban antifašistička pjesma, ako gledamo u smislu obrane od agresije. I onaj tko nije bio, tko nije prošao obranu, neka ne priča koješta..."

Bilo bi dobro kad bi ove riječi konačno doprle do HDZ-a i vlasti.

A tko doista vjeruje da je pjevanje Jure i Bobana takav teški grijeh, nek pita splitskog gradonačelnika, kako se on iskupio. Dapače, očekuje se njegov nastup na Splitskom festivalu.

Dr. Josip Stjepandić

Tisno, 13.8.2024.

<https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-tu%90%96mana-ili-thompsona/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40376-koga-je-lakse-oblatiti-tudmana-ili-thompsona>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

14. kolovoza u 09:01 ·

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu moju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu:

J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavonskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljatelj takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Želju don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo. O tome mi javlja jedan njegov kolega:

Kad sam pričao s njim o Tvojoj knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga!.'

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasnjiji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,

pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepjenih" ognjištara. Istoričar **Hrvoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina**, **Ivo Goldstein**, **Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Brača, Imotskog..." I

kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi. Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi. naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerojatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni

razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.

HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>

<https://bezcnzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV

LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA: OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO SANJATI

14. kolovoza ·

DAVOR DIJANOVIĆ

Radu Borić nedavno je srce zaboljelo zbog toga što nedjeljom stotine i stotine mladih ljudi idu u crkvu u kvartu gdje ona živi.

11.08.2024.

Zgraža se Rada nad time što neka istraživanja pokazuju da su mladi konzervativniji od svojih roditelja. Kakva tragedija mozgovala!, da upotrijebimo naslov jedne Kamovljeve knjige. Veseli ono nad čime se Rada zgraža.

Istina je da hrvatsku državu opterećuju brojni problemi velikim dijelom uzrokovani utjecajem "bivših" nelustriranih struktura. Hrvatski okvir još uvijek treba popuniti hrvatskim sadržajem. No, situacija nije tako crna. Već više od tri desetljeća djeca idu u hrvatske škole.

Uče hrvatski jezik, a ne onaj srpsko-hrvatski kakav i danas u nekim medijima rabe "tačkasti" književnici. Ta djeca, unatoč nekim aberacijama u kurikulumu, uče hrvatsku povijest, ipak većim dijelom lišenu jugoslavensko-komunističkih naslaga. Mnogi mladi pohađaju vjeronauk, a u obiteljima poprimaju zdrav odgoj i poštivanje nacionalnih vrijednosti.

FOTO: HINA/Daniel Kasap

Na tragu Vasilija Krestića

Jasno je da takva mladež smeta raznoraznim radama i jugofilnim medijskim kanonadama. Do izražaja to je došlo i nakon nedavna dva koncerta **Marka Perkovića Thompsona** u Imotskom gdje su deseci tisuća mladih pjevali njegove pjesme. Optužuje ih se za ustaštvo, iako ih je većina rođena pedeset ili šezdeset godina nakon Drugoga svjetskog rata.

Tu su potpuno na liniji s tezama **Vasilija Krestića** i sličnih velikosrpskih protuha o genetskoj sklonosti Hrvata prema genocidu. Jer, ako mladi danas pjevaju koljačima, kako to mediji sugeriraju, vrlo je jasna poruka koja iza toga stoji. Fašizam se kod Hrvata transgeneracijski prenosi, žele poručiti ovi ljubitelji **Josipa Broza Tita, Aleksandara Rankovića i Milke Planinc**.

Anacionalna jugofilna piskarala u svojim kolumnama lamentiraju o tome da su mladi skrenuli radikalno u desno. Radikalni su zato što pjevaju pjesme koje promiču nacionalne, katoličke i obiteljske vrijednosti. Radikalni su zato što se, za razliku od intrašovinita u medijima, ne srame svojih korijena, svoje kulture, povijesti i tradicije. Biti ukorijenjen i poštovati svoje danas u globalističkom vokabularu znači biti zasukani nacionalist koji tranzitira u neofašističke vode.

'Mile Kekin ovo može samo sanjati'

Pred 12 godina Haaški sud je trebao donijeti konačnu "presudu Tuđmanovoj Hrvatskoj", kako je već bio objavljen članak jedne novinarkе iz jugopatske novinarske škole. Od 2000. do danas ove strukture čine sve da Hrvatima ogade vlastitu državu i unište sve nacionalne simbole. I onda se nakon dvije godine stanke zbog obiteljske situacije pojavi Marko Perković Thompson i napravi koncert kakav prema posjećenosti samo mogu sanjati glazbeni ljubitelji **Mile Kekina** i politički sljedbenici žene mu **Ivane**. Oni to jednostavno ne mogu!

Naravno da se nad ovakvom eksplozijom nacionalne energije moraju zgroziti lijevo-jugoslavenske medijske i političke falange. Mladi ne pjevaju po šumama i gorama, nego domoljubne pjesme. U istom trenutku oni se kafijski pretvaraju u vidjelice, ali ne one iz Fatime ili Lourdesa, nego u ustaške vidjelice. Za ove "antifašističke" šintare ustaške zmiје izranjaju na svakome koraku zemlje Hrvatske. I djeca u kolicima na Thompsonovu koncertu za njih su suspektne male ustaše koje bi sutra bilo najbolje protjerati u Njemačku ili Irsku.

Uzalud im snovi: Velikosrpska kamarila ponovno želi hrvatski teritorij i nade polažu u Rusiju

Thompson, dakako, odavno smeta jer bodri nacionalni duh. Kroz njega progovara ona nacionalno svjesna, borbena i ispravno odgojena Hrvatska. Pobjednička Hrvatska. To smeta frustriranim gubitnicima koji i danas, zlorabeći medijski monopol, promiču propale balkansko-jugoslavenske, dokazano primitivne i zločinačke pozicije. No, od medijske laveži nema ništa. Kao i onom Kreletu u Marinkovićevu Kiklopu, ostaje im samo lajanje na sijalicu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40349-ljevica-ne-prestaje-s-napadima-na-thompsona-ovakav-spektakl-kekin-i-ekipa-mogu-samo-sanjati>

<https://direktno.hr/kolumne/ljevica-ne-prestaje-s-napadima-thompsona-ovakav-spektakl-kekin-i-ekipa-mogu-samo-sanjati-352326/>

DIREKTNO.HR

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Radu Borić nedavno je srce zaboljelo zbog toga što nedjeljom stotine i stotine mladih ljudi idu u crkvu u kvartu gdje ona živi.

JAVOR NOVAK: OLUJA SVIH OLUJA

13 Kolovoz 2024 13:00

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kafićima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih branitelja, a bez hrvatskih branitelja (!) baš kao da je to dan Plenkovića i Milanovića. Vi ste dobili što ste tražili: „Za dom spremni“! I još ćete dobivati, ma koliko vi to uzaludno i gubitnički i nepošteno zabranjivali.

Čestitam svim hrvatskim braniteljima i hrvatskim rodoljubima Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja! Nikada nije dovoljno i nikada nije kasno. Mi slavimo oslobođenje od tzv. JNA srbo-četničke okupacije, mi slavimo veličanstvenu pobjedu Hrvatske vojske, najblistaviji dan u novijoj hrvatskoj povijesti. Mi slavimo prekid četničkog etničkog čišćenja hrvatskih krajeva, slavimo prekid velike patnje svih naših prognanika. Nas ne zanima srbska traktorijada, bežanija zečeva niti napuhana brojka od 200.000 progannih Srba. Mi znamo za Miloševićevu izreku: „Mi Srbi ne umemo da radimo ali umemo da ratujemo“. Mi znamo da ta poslovice realno glasi ovako: „Mi Srbi ne umemo da radimo, ne umemo ni da ratujemo ali umemo da lažemo“.

Zato što u Srbiji nema ni pravde niti katarze, što čak ni nakon 33 godine od početka rata njihovo četničko rukovodstvo ne mijenja smjer bojeći se da će oni jednoga dana ipak ući među rešetke, da će doći do opravdanog zahtjeva za ratnom odštetom, mi trebamo slaviti Oluju. Učiti mlade koliko je ona bila junačka, koliko sjajna i veličanstvena. Ne, nas ne zanima Srbija niti njezine crne rupe četništva koje oni toliko vole, ali mi moramo uvijek biti spremni jer Srbija nikada ne će započeti „da radi“, uvijek će se nabacivati svojim prljavim lažima i vrebati trenutak da opet ratuje: čitaj ubija i pljačka Hrvate. Oni bi treću šugoslaviju u kojoj će ponovno vreće turističkih deviza iz Hrvatske, dva puta tjedno otimati i prevozili u Beograd. Oni bi opet parazitirali. Jer su njihovi vladajući inferiorni i ne znaju raditi.

Zato je bilo tako sudbinski pogrešno, kad smo nakon veličanstvene VRO Oluje, koju su svi na Zapadu proglašavali unaprijed izgubljenom, što smo pod njihovim pritiskom poslije Mirne reintegracije Podunavlja započeli gospodarsku i svu drugu suradnju s dojučerašnjim okupatorima. Umjesto da smo se ponašali ponosno pobjednički, da smo im uvjetovali pristup pregovorima za ulazak u EU, umjesto da smo svim srbskim državljanima zabranili prolazak kroz RH, umjesto da smo bojkotirali svu njihovu robu, mi smo tancali kako Zapad svira: otpočeli smo veliku gospodarsku i kulturnu suradnju sa Srbijom. Baš kao da se ništa dogodilo nije. Ko nas bre zavadi?! Samo veliki Mišo i veliki Oliver odbili su ikada više kročiti u Srbiju. Ni za kakav novac.

A da smo s potpunim bojkotom krenuli još 90-ih, srbska bi oporba već odavno bila mnogo utjecajnije. Zahtijevala bi da srbska vlast prizna poraz ali i sve

posljedice tog velikog vojno-političkog poraza. Pogotovo nakon NATO-ova bombardiranja Beograda što je bilo dno dna Miloševićeve politike. Tražila bi promjene u vrhu srbske vlasti, a četnici i miloševićevi krvnici gubili bi tlo pod nogama. Ovako su pobijedile čete komandanta Draže (i poslije Miloševića – Milošević) i na tom valu posilni, navodno teško bolesnog vojvode Šešelja, mali Vučić koji ordinira još i dan danas. Slavi komandata Dražu, četnike, skriva nedićevce, glagolja o Jasenovcu, a skriva Juden frei Srbiju, taji kamion - genocidnu dušegupku za Židove po Beogradu i prešućuje isto tako ogavne koncentracijske logore u samome glavnom gradu (Banjica i sajmište), a u Nišu zloglasni koncentracijski logor Crveni Krst.

istina boli

Mi slavimo ne ravnajući se po njima. Oni su izgubljeni, vječna su crna rupa Balkana. Iako su dvostruko brojniji od RH, Srbija ima bitno manji BDP, a da o Sloveniji i njezinom BDP-u, a koja je od njih čak četiri puta manja da i ne govorimo... Mi slavimo slobodu i pobjedu jer je moćni okupator tzv. JNA, potučena do nogu! Još za VRO Oluje srbski, i četnički, i njihov fašistički vožd, krvnik Milošević ocijenio je pogubnu situaciju po srbstvo upravo ovako, citiram: „Utekli su ko' zečevi, a sada traže da ih Jugoslavija brani. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što bi izginuli držeći linije. Molim vas, šest hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine, napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin kojem se može prići samo iz tri pravca. Nisu ga mogli braniti ni dvanaest sati. Da smo istog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne? Pitanje je ko je zaista doneo odluku da Krajiško rukovodstvo napusti Krajinu.“

I to je pravi odgovor (od njih samih!) svim polutanima i u Hrvatskoj, dakle ne Hrvatska vojska nego Srbi, četnici sami. Ma što non-stop trubio lažni haaški svjedok Puhovski (tako dražesno rado viđen gost na HRT-u i po novinama).

Knin ne pripada političarima

„Od 100.000 prije 10 godina, jučer je u Kninu bilo svega oko 6.000 ljudi. Oni koji nisu imali pozivnice nisu smjeli na glavni trg, pa nisu ni došli na stadion. Političari, u cilju da se zaštite od zvižduka, doveli su se do toga, da su na proslavi Dana pobjede, bili ljudi po zadatku, političari na samopromociji, a građani na distanci“ (facebook, ulomak iz teksta auktorice Dragice Trumbetaš).

društveni higijeničari na djelu: prvi kadar stoti put

Ponovno se jugo-dušebrižnici, posrbice i polutani u Hrvatskoj zgražaju nad pozdravom „Za dom spremni“. Još uvijek ih on žulja. Novinarica Ivanka Toma čak zbog pjesme „Evo zore evo dana“ piše gluposti: „veličaju zločince, koljače, najgori šljam koji se izrodio na ovim prostorima?“

Prvo drugarice, ne postoje nikakvi vaši „ovi prostori“, nego oduvijek postoji Hrvatska, Srbija, BiH... Drugo, „najgori šljam koji se izrodio“ su bili oni iz Beograda i Podgorice koji su 90-ih krenuli razarati Hrvatsku i sve to uz kanibalsku

pjesmu „Slobo šalji nam salate, klat ćemo Hrvate“ ili uz guslarenje o „srpskom Dubrovniku“. Okupirali su nas samo zato što se nismo dali dalje pljačkati, a što je trajalo desetljećima za zločinca Tita ali još i prije. Tako su nam i prijeli: bit ćete spaljena zemlja. Poznato je kako su vojni manevri tzv. JNA „Sloboda 71“ održavani od 2. do 9. listopada 1971. i započeli su balvanima ispred Knina. Kad sam 1980. služio vojni rok, poslije svakog drugog ručka dobivali smo uzbunu koja se zvala „Spaljena zemlja“. Drugovi su se zarana spremali, duboka je država vrlo dobro znala što ju čeka i pomno je uvježbavala osvetu.

Nikako da od tih vaših „uljudbenih“ dušebrižnika koje brinu (uvijek samo) hrvatski zločini, da čujem punu istinu: Je li bilo legitimno i logično što su naši dečki, heroji, u rovovima Hrvatskog obrambenog rata klicali „Za dom spremni“? I time utjerivali strah u kosti srbočetnicima, fašistima i paravojsnim koljačima, tzv. JNA? A taj pozdrav očito solidno djeluje na polutane još i dan danas.

Što su drugo trebali naši junaci, koji su zimi u blatnjavim rovovima stajali u tenisicama, a u rukama držali lovačko oružje s tri do četiri metka? Jedino su povikom mogli lediti neprijatelja. Što su drugo naši dečki trebali, biti nespremni? Pjevati vama „Od Vardara pa do Triglava“? Ili po vama nisu trebali braniti domovinu, pa onda niti klicati „Za dom spremni“!? Što su trebali? Reći nije se dogodilo kad im je brat po oružju iskrvario na rukama? Ako se dakle danas neki od tih jugo-dušebrižnika možda ipak može složiti s tom očitom istinom, kojim pravom vi njima danas u miru i slobodi, a koju su upravo oni svojim herojstvom, životima i krvlju izborili, imate pravo pozdrav za „Dom spremni“ zabranjivati? Tko ste to vi i kojim pravom? Oni su u ratu ponosno nosili grb HOS-a na kojem je pisalo „Za dom spremni“, a vi? Koji je grb vas nosio?

koncert koji im ne pripada i reakcije koje im pripadaju

Pušete drugarice Toma („Sveti Toma, pusti nas za Božić doma“) u velikosrbske diple jednog vojvode Šešelja i Vučića. Fali vam samo još Jasenovac s milijun i po pobijenih Srba. No zato će nam to reći Pupovac. Samo što nam ne kažete: braniti se nismo niti trebali.

Marinko Jursić također se pokušava izgraditi pravednikom pa prenosi Milanovića koji zapjenjeno osuđuje: „ustaški pozdravi nedvojbeno slave režim tzv. NDH... oni ne smiju imati mjesta u demokratskoj RH!“ I naravno pozvao je državne institucije na reakciju i sankcioniranje. No to je gola laž, nije na koncertu bilo ničeg! Ma da nećete otvoriti Goli otok ili barem Sveti Grgur?

Ako smo demokrati onda smo otvoreni za sve rasprave pa tako prije svega i za Titove mega-zločine. Tek kad ih raspravimo (i na sudskim raspravama) možemo govoriti o ustaškim zločinima, a ne prije. A ne isključivo o njima nego i o kokardi i o petokraki. Ali stručnjak za Bliski istok stručnjak je i za vrijeđanja - Hassan Haidar Diab u Imotskome vidi „proustaške eskapade“, a što vidi u Kumrovcu?

Nadalje, ova instalirana pučka pravobraniteljica također harangira. Nismo je čuli kad se slavila petokraka i Jugoslavija u Rijeci ili u Kumrovcu (u tom selu svake godine!), niti kad se vijore jugoslavenske zastave s petokrakom u Kumrovcu i na tzv. pride maršu. Nismo je čuli kad su se pojedinci o Bleiburgu ili Vukovaru

izražavali s izlučevinama svojeg anusa ili svojim moždanim izlučevinama. Drugarice T. Šimonović Einwalter, tzv. pučke pravobraniteljice nema kod tih bučno kršenih ljudskih i pučkih prava. Nema je ni kad se svake godine slavi četnički pokolj Hrvata u Srbu. Tada u vas drugarice nema govora mržnje, kad se petokraka koja je klala po Škabrnji i Vukovaru i Srebrenici i... obnavlja i slavi. Nema vašeg ogorčenog poziva policiji da se izjasni što je poduzela, nema vašeg vapaja vladajućim političarima da se ograde, nee tada je sve u redu. Zločinci su bili samo i jedino četiri godine u NDH-a, a čak četrdeset zločinačkih Titovih godina su valjda bile cvjetnjak slobode i ljudskih prava. Nema ni zločina velikosrbskog kralja Aleksandra u prvoj Jugoslaviji, nema ubojstva Radića i prijatelja. Nee, sve je počelo s ustašama. Nee sve je zapravo započelo tek s Olujom 1995. Nee sve je započelo tek s Thompsonom, nee s Imotskim! Tu je problem, a ne s protuhrvatskim desetljećima i vječnim zločinima velikosrba.

Značajan je odgovor Saborskog kluba zastupnika Domovinskog pokreta Igora Peternela koji naglašava da je to manipulacija: „posebno ističemo činjenicu da u krugu stadiona gdje se održavala proslava Oluje i veličanstveni koncert, prema službenim podacima policije, nije bilo incidenta, a kamoli ometanja javnog reda i mira ili nekog drugog prekršaja, a na što aludira predsjednik Milanović.“ Ali ovi koji sada napadaju M. P. Thompsona i cijeli Imotski, očito su među onim polutanima koji jako vole srbsko sedlo. Točno mi kaže jedan prijatelj: „Hrvatska je puna dužnosnika koji još uvijek rade za bivšu državu“!

Oreškovićeve lupeta kao i obično, ali joj je ovog puta (pobjegla?) podsvijest kad je napisala: „Istinski heroji Domovinskog rata trebali bi braniti Hrvatsku i u miru, ali ne od jugonostalgičara i sličnih konfabuliranih, nepostojećih prijatelji, jer nitko od nas koji osuđujemo ustaške i fašističke simbole to nije“. Ista je i nemalo duhovita kad kaže: „...pod zastavom i Ustavom države koju smo stvorili“. Dobro poručuje saborski zastupnik i gradonačelnik Sinja Miro Bulj: "dozlogrdili su nam profesionalni lovci na fašiste".

Saborski zastupnik Marin Miletić kaže: "Naravno da njegove (M.P.T.-ove) pjesme iritiraju sve one koji su bili pripadnici Münchenske bojne, koji su pobjegli u neke druge gradove dok su naši krvarili u grčevitoj borbi za slobodu, kao što iritira i sve one koji su se skrivali po toplim bruxelleskim hodnicima dok je naša golobrada mladost ginula za Hrvatsku. Smeta Marko i jednom malom postotku, ali glasnom dijelu našeg naroda, koji nikada nije prežalio raspad Juge i koji su u svom srcu duboko zaljubljeni u tiransku Jugu i zlikovački komunizam kao takav". Godinama (malo je reći) najnepopularniji političar u RH Pupovac, koji nota bene predstavlja mali dio srpske manjine, stalno optužuje Hrvate pa kaže: komemoracija „u Vukovaru prošle godine koja se odvijala pod stjegovima HOS-a (na kojima je poklič 'Za dom spremni') i uz uzvikivanje ustaškog pozdrava...“ Izgleda da on koji tvrdi kako četnički pokret u RH nije zabranjen i pri tome se smije, još ne zna da je HOS odavno sastavnica Hrvatske vojske, a to znači i grb i zastava i pozdrav.

I onda: JL donosi velik intervju s njime dobro znajući koliko je isti omražen. Donosi intervju kao priliku u kojoj Pupovac ravna krivu Drinu, a hrvatski su

zakoni oni koji su po njemu iskrivljeni. Hajka na Thompsona nije niti radi političke čistoće niti radi nekakve brige za demokraciju, još manje za Domovinski rat. Svaka ovakva hajka isključivo služi žuđenoj afirmaciji Tene Šimonović Einwalter, Pupovca i brojnih novinara. Hajka po njihovome u kojoj sve aktere policija mora prijaviti (iako do sada nije imala ništa), a sud nedvojbeno mora procesuirati. I tako imamo društvo socijalističke Hrvatske u kojem „govori“ samo jedna strana. Iritabilno društvo. Društvo koje će upravo zato, zbog ignoriranja i proizvodnje „istina“ dovoditi do stvarnih i velikih političkih eskalacija. Je li to onaj pravi cilj leftarda?

Kad stalno optužuje Hrvate Pupovac je već dosadan, najradije govori o NDH iako je rođen punih deset godina po svršetku 2. sv. rata, a započeo se formirati u daljnjih još dvadeset godina. Ako se uopće stigao. On sada klepeće o NDH kao jednom „od najnedemokratskijih i najzločinačnijih pokreta i države nastale u vrijeme nacističke i fašističke okupacije Jugoslavije i Evrope.“ Naravno Srbima uvijek jako treba NDH, kako bi inače skrili Nedićeve fašističke logore po Srbiji i Juden frei Srbiju kojom su se hvalili. Dok se Pavelić nikada nije hvalio zločinima.

Pupovac nam je sada prvi put priznao da je za njega u NDH pobijeno 400.000 ljudi! To još nismo čuli. Ma ide on u dobrom smjeru - sad će 500 pa milijun i 500 žrtava. A zatim: sve su to bili nevini Srbi. Usuđuje se još i dalje: „Domovinski rat ima svoje ozbiljne tamne strane.“ Tako je jedan odiozni i ogađeni Pupovac na čak pet kartica teksta dobio takav velik prostor da trabunja svoje mudrosti koje prežvakava već, kako sam kaže, 35 godina. To je 35 godina optuživanja Hrvata i Hrvatske. Jedan glavni i odgovorni kuhar „Novosti“ nama Hrvatima pokušava držati lekciju o mržnji i sramoti nakon što ga prozivaju i sami Srbi da svojim pamflet Novostima ne pomaže Srbima, da ne obrađuje važne teme za manjine, nego iz broja u broj uporno širi mržnju između dva naroda.

Izvršna direktorica udruge „U ime obitelji“ Željka Markić odgovorila je na priopćenje Zorana Milanovića koji se u svojoj objavi obrušio na pozdrav "Za dom spremni" koji se mogao čuti na ulicama Imotskog. Dakle ne na koncertu Marka Perkovića Thompsona. Dr. Markić mu je poručila kako je jadno da se "likovi koji su se skrivali dok su se drugi borili, usude u usta uzeti HOS-ovce".

Kao odgovor Thompsonovog menadžmenta, koju je objavio i narod.hr, a na napade predsjednika Milanovića te Pučke pravobraniteljice, prenijet ću Thompsonovu poruku njima: „Pročitani ste!“ ali i ovo:

<https://www.youtube.com/watch?v=N6GNJcGVzQ8> .

Iz svega svima je jasno da se svaki Thompsonov koncert mora sotonizirati (po zadatku) i kad se nešto događa izvan njega pripisuje se u teret Thompsonu. Hvala drugovi na „đabe“ reklami! Na kraju ove hajke na Thompsona: Hrvatski radio 1. promijenio je narativ - osuđivani događaj više se nije zbilo na koncertu M. P. Thompsona nego prije njega. Eppur si muove!

O još i dan današnjem istom stanju pisao je hrvatski književnik Davor Velnić u eseju „Disidentska književnost“ (Republika 11-12, Zagreb, 2021.). Pisao je o književnosti ali slijedeće rečenice su opće: „Sve ono što ne veliča komunistički antifaišizam, danas je u Hrvatskoj 'sumnjiva roba' i ustaško disidentstvo. Sve

svetinje komunističkog sustava stopile su se u pojam antifašizam te postale jednako nedodirljive i kažnjive kao i sve vrijeme komunističke tiranije.“

zaželjeli ste poslušajte!

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kafićima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih branitelja, a bez hrvatskih branitelja (!) baš kao da je to dan Plenkovića i Milanovića. Vi ste dobili što ste tražili: „Za dom spremni“! I još ćete dobivati, ma koliko vi to uzaludno i gubitnički i nepošteno zabranjivali. Što jače branite to jače pušite! Izvolite, nastavite. Imat ćete još i većih problema, čak i s kukastim križom i nacizmom jer se uporno siluje istina: komunističkih zločina „nije bilo“. Okupatorska srpska zastava vijori se u središtu Zagreba, a četništvo, kokarda i petokraka nisu zabranjeni! Mi stariji već smo na te nepravde koliko-toliko oguglali ali mladima će prekipjeti. Kad-tad.

Javor Novak

DRAGOVOLJAC.COM

Javor Novak: Oluja svih oluja

Konačno, kad mladež danas pjeva što pjeva i kliče što kliče (po kafićima!), to vam je zato što ste vi to drugovi i proizveli i tražili. Svojim budalastim zabranama, svojim orkestriranjem dolazaka u Knin na proslavu, svojim oktroiranjem i podlim režiranjem proslave Dana pobjede i hrvatskih ...

Hrvatske kronike

H. HITREC: OVAJ ZDS IZ 90-IH PROŠLOGA STOLJEĆA JE ZDS ZA MODERNU, DEMOKRATSKU HRVATSKU DRŽAVU

Objavljeno: 12. kolovoza 2024.

PREMA VELIKOJ GOSPI 2024.

Temperature oko 36 do 37, pa što razmišljam ja neuk u medicini i biologiji uopće, zar nije normalna temperatura ljudskoga tijela između 36 i 37, što bi trebalo značiti da ako je zrak oko nas 36 do 37 tijelu mora biti ugodno, izjednačeno s prirodnom okolinom osjeća se lijepo i normalno. Zašto nije tako, nije mi jasno.

Zagonetno. A opet imam vruću želju da se ljeto što prije privede kraju i da politička jesen bude hladnija. Jer se usred toplinskih valova početkom kolovoza,

usred požara koje potpaljuju zimogrozni, usred horda turista nasukanih na plažama, usred pedofilskih amaterskih uradaka - dodatno zagrijala atmosfera imotskim tortama i nemirno se ljeto užarilo od prekomjernoga granatiranja mladih naših djevojaka i mladića kojima je dosta zabrana i prodika o prihvatljivim i neprihvatljivim koncertima, pjevačima, dosta im je uputa iz novih centralnih komiteta, doduše decentraliziranih po raznim lijevim, ultralijevevim i polulijevevim strankama, komiteta koji su i u školske programe prenijeli nauk i tumačenje povijesti iz komunističkoga razdoblja, a Domovinski rat unijeli u udžbenike na nosilima, tek da se nađe, škrto i nejasno, s tragovima onoga doba početkom stoljeća koje je obilovalo kriminalizacijom hrvatskih branitelja.

Pa smo sada tu gdje jesmo. A da vidimo kako je počelo: proslava Dana pobjede u Kninu isprva bijaše narodno veselje. Trajalo je to neko vrijeme, ali se vlasti raznih provenijencija našle u nebranom grožđu, razumjele da se tako značajan događaj ne može prepustiti zalupanom narodu i njegovim prohtjevima, nego treba uzeti uzde u ruke i kanalizirati radost u pravcu neutralnom, postaviti stvari elitistički bezbojno, dovesti pjevače, ako se baš mora, koji će pjevati isto tako bezbojne pjesmice, pa će proslava biti dostojno „obavljena“, službouljudno, s ponekim balkanskim krikom, hej Balkano.

Narod je neko vrijeme gledao što se događa, a onda našao alternativu. Počeo odlaziti na kolovoške koncerte na kojima nisu od njega pravili budale

Na užas elita, na alternativne su se koncerte uputile mlade Hrvatice i mladi Hrvati, lijepi, pristojni i pametni, s hrvatskim zastavama, željni glazbe, ali još više tekstova iz kojih napokon uče što nisu znali ili nisu smjeli znati, u sažetom obliku saznali iz Thompsonove „Ako ne znaš što je bilo“. A onda se na njih sručio bijes

rečenih komiteta, prokuljale rijeke pravde predvođene drugom Milanovićem, osokolili se ultralijevi i nazvali mlade Hrvate koljačima i koljačicama, prenosile televizije ove objede kao nekada biltene centralnih komiteta, sve grafički prikazano da dobije na dramatičnosti. Tiskovine nešto blaže, a dogodio se i incident pojavom napisa u novinama navodno lijevo nasadenim, ne znam čijim nemarom ili opuštanjem na velikim vrućinama. Dnevni list poslao u Imotski vrlo dobrog kazališnoga kritičara Čadeža, koji je iznevjerio možebitna očekivanja, pa opisao ne što je trebao vidjeti nego što je vidio, a ono što je vidio bila je čista radost hrvatske mladeži proizašla iz prirodnoga domoljublja.

Drugovi iz komiteta, a valjda i Pupovac, zapazili su ipak poneke hrvatske zastave s prvim bijelim poljem. Užas. Ustaše! Povijest ne znaju, osim one koje su im kod kuće predavali roditelji kosovci, a i u školama se učila. Pa dok naši dečki iz Počasnoga voda pred austrijskim sudovima dokazuju da treba vratiti grb na bleiburškom polju, onaj s prvim bijelim, jer je u hrvatskoj povijesti bilo i ovako i onako, s bijelim i s crvenim, te u tomu nema ništa strašno, dotle eto usred Hrvatske komiteti proglašavaju svaki prvi bijeli ustaškim, užas jedan. A onda je u Imotskom bilo i nešto HOS-a, a što su komiteti očekivali? Da će doći KOS? (A bilo je i njega valjda, kamufliranoga.)

Čim komiteti čuju za HOS, vade pištolje. Nisu se pomirili ni s Hrvatskom vojskom u cjelini, a kako bi, odnijela im snove na vašar, ali protiv nje se ne usude, pa nalaze odušak u opanjkavanju hosovaca, koji su odigrali veliku ulogu u Domovinskom ratu, legalne postrojbe (osim u kratkotrajnom početku) Hrvatske vojske, cijenjeni među vojnicima i civilima, bez ijedne mrlje, mladići odvažni, za dom i domovinu uvijek spremni žrtvovati se i u bitkama s brojčano i tehnički nadmoćnim neprijateljem. No da, kažu naknadno komiteti, možda nisu svi na koncertu (koncertima) u Imotskom bili ustaše, ali hosovci jesu, svakako. Imali su i taj ZDS, zbog kojega drug Milanović prigovara vladajućima, da su ga napola legalizirali u „ambivalentnom“ tumačenju da je ZDS iz Domovinskoga rata nešto drugo nego ZDS iz ratne države četrdesetih prošloga stoljeća

Pa jest, ovaj ZDS iz devedesetih prošloga stoljeća je ZDS za modernu, demokratsku hrvatsku državu, nego zašto bi HOS pristao utjeloviti se u Hrvatsku vojsku, zašto nije okrenuo cijevi prema njezinim pripadnicima?

Tako je to. Ostaje još odijevanje Tina Ujevića u zastavu HOS-a. Da je poživio, a nije nikako mogao, ne znam bi li Tin imao što protiv. Jer su i njega onodobni komiteti proglašavali „suradnikom okupatora“, pa ga i na sud izveli budući da je služio kao prevoditelj u Ministarstvu vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske i od plaće koju mu dade Tabak kupio odijelo, prvi i zadnji put u životu. A u komunizmu opet osiromašio i pisao pjesme u podstanarskoj sobici na Selskoj cesti, o kako je teško biti star... U mladosti se zanosio jugoslavenskom idejom, kratko je to trajalo, razumio da srbijanska kraljevina sprema propast Hrvatima. I da je, na kraju krajeva, ta njihova Jugoslavija u svom bezumlju stvorila - ustaše. Te na kraju života vidio i da ta nova, komunistička, ide za istim ciljem velikosrpskim, te bi možda i uspjela da je bila lukava, ali nije, bila je glupava kao svaka totalitarnička tvorevina.

Što ostaje u ovoj ljetnoj analizi. Aha, Jure i Boban. Navodno je opisana mladež pjevala tu pjesmu. Htjeli komiteti ili ne, pjesma je ušla u narod ili, bolje rečeno, proizašla iz naroda, znači riječ je o narodnoj pjesmi. Ta ne slavi ustašku politiku ni ustaške političare, ni režim, ni čuvare logora, ni rasiste ni rasove, nego zapovjednike vojske Nezavisne Države Hrvatske. A puk je mudar. Nego tko je branio hrvatski živalj, i ne samo hrvatski nego i muslimanski, u kaotičnim ratnim vremenima, kada se na malom prostoru, osobito u Bosni, kretalo toliko vojska, kada su četnici divljali po Dalmaciji u savezu s Talijanima, a partizani vabili hrvatske mladiće i koristili ih kao topovsko meso, usput provodili svoju komunističku revoluciju realiziranu u Bleiburgu, da ne govorimo o istočnoj Bosni gdje su četnici masovno ubijali muslimane koji su se još osjećali Hrvatima, a tko ih je branio? I eto, tako dolazimo do pjesme o Juri i Bobanu. Koju bi se moglo izvući iz konteksta i športski neutralizirati, da ne pravimo gužvu, i pjevati suvremenu nogometnu o Luki i Bobanu. Dobro, šalim se.

U svakom slučaju, ozbiljno ustašovanje navodno iz neke gostionice, potpuno je marginalno. Nikakvo ustašovanje i partizovanje nije nam potrebno, pridonosi polariziranju u ovim vremenima kada opet jednom trebamo jedinstvo, kako god to zvučalo, kao floskula ili ne.

Na Hrvate se računa, vidjeli mi to ili ne. Eto, Orban je nedavno u govoru zazivao – koga? – Zrinskog, Nikolu Šubića, koji je zaustavio Osmanlije, a sada bi valjda trebao muslimanske migrante uopće, u pohodu na Europu. Uz to je otkrio da mađarski povjesničari i političari i nadalje drže Zrinskoga Mađarom, mađarskim plemićem. Sve u sklopu ideje o Velikoj Mađarskoj, neka se nađe. A ta ideja u sklopu ruskoga sveta, s podizvođačem Rio Tinto Vučićem (RTV), mogla bi donijeti velika zla. I zato Ukrajinu i Ukrajince treba podržavati na sve moguće načine. Da podsjetim: kada je počeo puni rat, izložio sam u Hrvatskim kronikama pet scenarija, od najcrnjega do petoga koji je predviđao protuudar Ukrajinaca i

prijelaz na rusko tlo, što se upravo dogodilo, u manjem ali ne i zanemarivom opsegu.

Idemo na lakše teme. „Koji je tebi vrug, zakaj si se tak iznerviral, gazda?“, pita me Mak, a doista jesam jer je u prošlom tjednu došlo do većih poremećaja na svjetskim burzama. „Ma užasno sam potresen“, velim, „pa Jeff Bezos je u jednom danu izgubio osam milijardi dolara. Jadan čovjek, nisam mogao zaspati, sve sam mislio da mu pošaljem nešto kuna, da preživi. No dobro da nisam, sutradan čujem da mu je ostalo osamdeset milijardi dolara, a ni onih osam nije izgubio, barem ne veći dio, burze se stabilizirale.“ „A kak ti stojiš na burzama?“, pita me zabrinuti Tor. „Ja stojim sjajno“, kažem mu, „uvijek imam toliko da tebi i Maku mogu kupiti nešto hrane, a sebi cigarete i novine. Budite mirne, životinje, nikakvi potresi nam ne mogu naškoditi, još smo u nižoj srednjoj klasi. Bijedno participiramo u svekolikoj štednji hrvatskih građana koja ukupno iznosi lijep broj milijardi eura, ali još smo tu, u onoj većini s par tisuća eura, dok manjina od nekoliko postotaka drži svekoliku svotu, jest, to je slika Hrvatske godine Gospodnje 2024. A to što vele da je hrana u Hrvatskoj skupa, skuplja nego bilo gdje, i to je pretjerano. Pa mi smo u Europskoj uniji, u Schengenu, samo treba sjesti u auto i voziti do Trsta. Sedamdesete, godine koje se vraćaju.

Nemam volje razgovarati sa životinjama o financijama, ništa ne razumiju, ali me svakoga jutro dočekuju kada se vratim iz dućana, njuškaju po vrećicama. Zatim jedu i spavaju, televiziju ne gledaju često, dosadna im je, vole ipak šport i Olimpijske igre, koje su na sreću završile, pitaju zašto nema životinja na Igrama, čak ni konja (nisam provjerio). I zašto se u Parizu slabo jelo. „Zato“, velim, „da športaši budu gladni za pobjedama. Uostalom, vi samo mislite na hranu, budite sretni da živite gdje živite, jer ima dijelova svijeta gdje ne samo da ne hrane pse i mačke, nego se ljudi njima hrane, da. I bilo je razdoblja kada su u nekim zemljama partijskim i inim direktivama masovno ubijali pse i mačke, ali to je daleko od nas. Kod nas samo neke svinje ljeti ostavljaju kućne ljubimce na cesti, da im ne smetaju. Spavajte mirno, ja vas čuvam. Živimo u sretnoj zemlji, napokon možete lajati koliko hoćete, i mijaukati, ali ne preglasno jer verbalni delikt nije nestao. Posebno ne dirajte kanone jugoslavenske historiografije, jer šinteri su uvijek tu negdje, iza ugla.“

Skladam ovu rubriku u jeku novoga toplinskoga vala. Ne da se disati ni pisati. Tako je vruće da sam se prehladio. Do javljanja. I nemojte nasjedati na trolove o finalu vaterpola – nije točno da je Srbija pobijedila. Znamo da je nemoguće. Hrvatska je pobijedila. Samu sebe.

Hrvoje Hitrec

SAMO JEDAN KOMENTAR:

Siniša Posarić Kikia day ago

Nisam htio reagirati na ovakav komentar, ali moramo to razjasniti. U stožeru Hrvatske stranke prava bila je slika dr. Ante Pavelića, a postavio ju je dopredsjednik stranke Ante Đapić, prevrtljivac i sada ulizica HDZ-u, čovo koji je doslovno uništio HSP postavljajući kojekakve "likove" po podružnicama kojih danas više nema u stranci, jer su se svi "preselili" u HDZ. Kakvi su to karakteri, kakvi su to foteljaši, ha? Najbolji, odnosno, najgori, primjer je dr. Ivan Kirin, koji je 2002. pristupio HSP-u istom kao i ja, e da bi doslovno razj.bao podružnicu HSP-a u Rijeci, a sada je već drugi ili treći mandat HDZ-a u Hrvatskome državnom saboru.

Glede veličanja dr. Ante Pavelića, dizanje desnice u zrak i pjevanje tzv. "ustaških" pjesama, to je u ono vrijeme itekako sokolilo sve naše bojovnike, ne samo pripadnike HOS-a, jer smo itekako znali protiv kakve barbarske vojske se borimo, odnosno, od koga branimo svoj dom, našu Hrvatsku - nezavisnu, neovisnu, samostalnu i suverenu! I danas ili sutra, bude li potrebno, opet će se pjevati iste tzv. "ustaške" pjesme i "mjeriti visinu kukuruza" kao oznak ("brand", op.) obstojnosti hrvatskoga naroda i hrvatske državnosti u ovome prevrtljivom svijetu.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/44125-h-hitrec-ovaj-zds-iz-90-ih-prosloga-stoljeca-je-zds-za-modernu-demokratsku-hrvatsku-drzavu.html>

TABLE 1.4
This Century's Bloodiest Megamurderers

Dictator	Ideology	Country	Years	Murdered (000) ^a
Joseph Stalin	C	USSR	1929–53	42,672 ^b
Mao Tse-tung	C	China	1923–76	37,828 ^c
Adolf Hitler	F	Germany	1933–45	20,946
Chiang Kai-shek	M/F	China	1921–48	10,214 ^d
Vladimir Illich Lenin	C	USSR	1917–24	4,017 ^e
Tojo Hideki	M/F	Japan	1941–45	3,990 ^f
Pol Pot	C	Cambodia	1968–87	2,397 ^c
Yahya Khan	M	Pakistan	1971	1,500
Josip Broz Tito	C	Yugoslavia	1941–87	1,172 ^c

Key: C = communist; F = fascist; M/F = militarist/fascist; M = militarist

^a These are the most probable estimates from a low to high range. Estimates are from or based on Rummel 1990, 1991, 1992 and *Statistics of Democide*.

^b Citizens only.

^c Includes his guerrilla period.

^d Includes his warlord period.

^e Includes one-third the democide for the NEP period 1923–28.

^f Estimated as one-half the 1937–45 democide in China plus the World War II democide.

Source: R.J. Rummel: *Death by Government*, Transaction Publishers, 2011, p.8

LAŽ JE JE U OSNOVI DANAŠNJIH VLASTI RH KAO ŠTO JE BILA U JUGI, 2.

Poštovana gđo Lončar,

Hvala Vam na ovom komentaru koji treba stalno ponavljati:

Akacija Lončar

Davorin Karačić, odvjetnik

Ovo je dio obrazloženja presude VPS RH u vezi sa izrazom Za dom spremni, donesene na sjednici svih sudaca, a stav izražen na sjednici svih sudova postaje dio obvezujuće sudske prakse.

"Nadalje, zanemaruje i činjenicu (žalitelj-MUP RH) da se ovaj pozdrav u kontekstu u kontekstu njezina nastanka (Bojna Čavoglave) , u tijeku Domovinskog rata čiji je karakter „pravednog , legitimnog, obrambenog i oslobodilačkog“ pecipira izvan totalitarnog i rasističkog konteksta. Opće je poznato kako se ista pjesma upravo s inkriminirajućim uvodnim stihom, tijekom Domovinskog rata prilikom obrane naše zemlje svakodnevno i neprekidno izvodila, upravo ohrabrujući i pozivajući na obranu domovine, bez ikakve povezanosti s totalitarnim režimom od prije 50 godina. "

To je moj mali doprinos ovoj zemlji i ovom narodu.

Za izraz "Za dom spremni" izrečen u kontekstu Domovinskog rata sud je presudio da nije niti može biti sporan niti može biti protupravan.

Postupanje suprotno ovome stavu je protupravno.

Dijelite neka se još jednom vidi istina. Jer istina je njihova najveća bol.

Danas je svima jasno da je Imotski rezultat politike djece partizana po napatku J.B. Tita o tome da se neki sudci drže zakona kao pijani plota. To Vam zapravo Plenković stalno ponavlja.

Puno puta sam ponovio da političarima u RH ZDS služi da pokažu svojim gazdama da su im njihove želje važnije od hrvatskih zakona, a to nam stalno pokazuje sjajni odvjetnik Davorin Karačić koji je dobio sve procese oko ZDS.

Naglasak mog teksta je na onom predratnom. Naime na činjenici da je Pavelić preko uporabe ZDS pokazao da mu je iznad svega Hrvatska i da za to služe tolike laži o njemu kog svih vlasti u Jugi i danas u Srpskoj Hrvatskoj – Hrvatskoj u kojoj jedan pripadnik naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku je u isto vrijeme i član oporve i vlasajućih-

Kako sam pogriješio i nisam taj tekst poslao samog . evo ga opet:

LAŽ JE JE U OSNOVI DANAŠNJIH VLASTI RH KAO ŠTO JE BILA U JUGI
Svojim tekstom kojim je Tomislav Karamarko stao u obranu ZDS zadao je strašan udarac srpsko-hrvatskoj koaliciji koja još uvijek vlada Hrvatskom:

Karamarko stao u obranu ZDS-a: 'Pavelić se očesao o pozdrav iz legendarnih Čavoglava' (direktno.hr)

<https://www.dragovoljac.com/.../40367-karamarko-ne-znam...>

<https://hrvatskonebo.org/.../karamarko-ne-znam-postoji.../>

Karamarko se pozvao na jedno moje pismo Ustavnom sudu Republike Hrvatske u kojem "logično dokazuje da se taj pozdrav ne može vezati isključivo za NDH i

Ustaše, već za stvaranje Domobranskih organizacija još 30-ih godina prošlog stoljeća, počevši od Argentine 1931. godine.

Kad ja pišem o istinu to je lako zanemariti, ali ne i kada je u pitanju bivši predsjednik HDZ-a. Zato je brzo uslijedila potvrda od današnjeg predsjednika HDZ-a da oni i dalje ostaju na lažima i srpsko-hrvatskoj koaliciji:

Premijer Andrej Plenković osudio je pjevanje pjesama i isticanje oznaka “za dom spremni” prije i nakon koncerta “Imotski ne zaboravi”. Dodao je da su njemu “drugi Thompson, Mate Bulić i Dražen Zečić, ali ovo što se događalo na trgu je bilo nedopustivo“.

<https://narod.hr/.../plenkovic-o-koncertu-u-imotskom...>

Podsjetit ću vas da u tom mom pismu dzoji i slijedeće:

„Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva Ustaško-domobranskog pokreta. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. i u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.“

<https://narod.hr/.../akademik-pecaric-separovicu-pozdrav...>

Dakle isto što je sa ZDS Pavelić napravio prije NDH napravio je i u NDH, pokazao je da mu je NAJVAŽNIJA DRŽAVA a Ustaše mu samo vojna postrojba koja mu za to služi.

Dakle Pavelić je bio sušta suprotnost od slike koja se godinama nametala cijelom svijetu, a vlastima u RH to je i dalje veoma važno jer im ZDS služi da pokazu odanost onim svjetskim moćnicima koji nisu željeli hrvatsku državu pa su i danas u ratu protiv nje, ali i održavajući laži o NDH pokušavaju osigurati svoju vlast.

Sjećate li se ovakvih lista najvećih zločinaca:

Na tim listama je uvijek visoko plasiran JB Tito, a Pavelića nema.

Pa nisu ovi s lista svojeručno ubijali ljude već njihovi režimi. Dakle njihovi režimi su ZLOČINAČKI REŽIMI.

Dakle 'Titova država je bila zločinačka država, a ne Pavelićeva' je elementarni logički zaključak koji iz ovakvih lista slijedi.

Ali političari koji vladaju RH (Pupovac, Plenković,...) 'dokazuju' suprotno. Dokle će narod vjerovati u takve laži koje su uperene protiv njih?

Zar Vam nije bila smiješna današnja vlast kada je povjesničar Vladimir Geiger objavio kako na stranicama JUSP Jasenovac postoji strašna antihrvatska laž. Vlast je komentirala da treba ispraviti laži ali narativ o Jasenovcu se ne smije mjenjati. Isto kao i gore ispraviti laži o Jasenovcu, ali narativ o ogromnim zločinima koji su lažni mora ostati jer im to održava vlast.

Narativ se može mijenjati tek kada gazde u svijetu to odobre.

Isto kao kad su u svijetu počeli vikati „Slava Ukrajini“, ali istovjetan pozdrav je nešto što mora ostati jer tako gazde traće, a njima osigurava vlast.

Svakim danom svjedoci smo kako im laž po laž pada u vodu.

Ali njihovi očevi su zatvarali i kažnjavali zbog pjesama.

Zato je i to uveo Plenković.

Zar i o tome nisu govorili u novom „Hrvatskom tjedniku“ kad su već na naslovnoj stranici napisali:

Kako su Marko Perković Thompson i Neno Ninčević s pjesmom Ako ne znaš šta je bilo podigli naciju i bacili u očaj sve hrvatske neprijatelje.

Puno je tekstova u tom broju „Hrvatskog tjednika“ koji o tome govori, ali moram izdvojiti razgovor glavnog urednika Ivica Marijačića s Markicom Rebićem umirovljenim general-bojnikom, čelnikom kontraobavještajne i obavještajne službe u Domovinskome ratu, posebice u Oluji:

Neka narod na referendumu odluči treba li

ZA DOM SPREMNI

Postati službeni pozdrav HV-a.

Josip Pečarić

narod.hr

Akademik Pečarić Šeparoviću: 'Pozdrav ZDS datira otprije NDH - tvrdite li da je postojala još 1932. godine?' – narod.hr

"Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavl

**VELIMIR MILAKOVIĆ JE SA HERMANOM
VUKUŠIĆEM i 33 drugih**

**Vlastodršci jeste li konačno
shvatili, Dugopolje je Hrvatska,
sve ostalo je laž i prijevara!**

**MARKO PERKOVIĆ THOMPSON U DUGOPOLJU
16.08. 2024. PJESMU "SINE MOJ" POSVETIO JE
SVOJOJ SUPRUZI I DJECI. NA KONCERTU JE BIO I
NJEGOV SIN ANTE**

Marko Perković Thompson u Dugopolju 16.08. 2024. Pjesmu "Sine moj" posvetio je svojoj supruzi i djeci. Na koncertu je bio i njegov sin Ante.

THOMPSONOV KONCERT

**NA POZORNICI SE POJAVIO BISKUP ANTE IVAS,
PUBLIKU JE PREPLAVILO ODUŠEVLJENJE**

On je i autor jedne od Perkovićevih pjesama

Publiku je iznenadio svećenik koji je u jednom trenutku započeo govoriti stihove pjesme, mnoštvo ga je slušalo i na kraju nagradio pljeskom.

Riječ je o šibenskom biskupu Anti Ivasu koji je autor pjesme Marka Perkovića Thompsona.

Pjesma se zove 'Maranata', a stihovi kažu: 'Neka prođe vrijeme zavodnika, lažnih proroka i svih kukavica, izdajica, krivokletnika, i svih varalica, otpadnika, strašnih ubojica i svih sluga Zloga iz Naroda moga... Maranata, dođi Gospodine u zemlju Hrvata...!'

Ž

Biskup je u molitvi spomenuo zdravlje, obitelj, domovinu. Na kraju je posvetio pjesme koje sluša publika u Dugopolju.

DALMATINSKI PORTAL.HR

**THOMPSONOV KONCERT Na pozornici se pojavio biskup Ante Ivas,
publiku je preplavilo oduševljenje**

On je i autor jedne od Perkovićev

40.000 LJUDI NA THOMPSONOVOM KONCERTU U DUGOPOLJU, MEĐU NJIMA I NJEGOV BOLESNI SIN

17. kolovoza 2024.

Foto: Marko Perković Thompson

Glazbenik Marko Perković Thompson održao je spektakularni koncert na stadionu Hrvatski vitezovi u Dugopolju. Koncert je pratilo oko 40.000 ljudi uključujući i njegovog sina Antu kojemu je posvetio pjesmu "Sine moj", kao i ostaloj djeci i supruzi. Na koncertu je bio i šibenski biskup u miru Ante Ivas, čiju pjesmu je Thompson uglazbio.

Pred desecima tisuća obožavatelja izveo je svoje najveće hitove. "Sine moj", "Sude mi", "Geni kameni", "Prijatelji", "Neću izdat ja", "E, moj narode", samo su neki naslovi iz bogate diskografije izvođača pjesama domoljubne tematike. Jedna od njih bila je i "Ako ne znaš šta je bilo", najnoviji Thomposonov hit koji je u nekoliko tjedana skupio milijune pregleda na platformi YouTube.

Foto: Marko Perković Thompson

Na koncertu je bio i Thompsonov sin Ante

Na koncertu je bio i Thompsonov bolesni sin Ante kojemu se zahvalio na hrabrosti. Pjesmu "Sine moj" posvetio je njemu, supruzi i ostaloj djeci.

"Sljedeću pjesmu posvećujem svojoj djeci. Ja večeras ne bih bio ovdje da nije bilo ovog momka, za kojeg ste svi molili. Hvala vam na tome. Hvala dragome Bogu što ga je ostavio s nama, a tebi dragi sine hvala što si večeras s nama! Voli te tvoj tata, kao i tvoga brata, tvoje sestre, tvoju mamu. Idemo pjevati, Sine moj!", rekao je Thompson.

Stadionom su odzvanjale emotivne riječi pjesme i skandiranje publike: "Marko, Marko!"

Šibenski biskup u miru Ante Ivas

Na pozornici se pojavio i šibenski biskup u miru Ante Ivas, čiju pjesmu je Thompson uglazbio, recitirajući stihove pjesme.

Pjesma se zove 'Maranata', a stihovi kažu: 'Neka prođe vrijeme zavodnika, lažnih proroka i svih kukavica, izdajica, krivokletnika, i svih varalica, otpadnika, strašnih ubojica i svih sluga Zloga iz Naroda moga... Maranata, dođi Gospodine u zemlju Hrvata...'

Biskup je u molitvi spomenuo zdravlje, obitelj, domovinu. Na kraju je posvetio pjesme koje sluša publika u Dugopolju.

>Thompson u Dugopolju: Pokažite svima kako se ljubi naša Domovina. Kako se ljubi živi Bog

Prodano 40.000 karata

Koncert je krenuo oko 21:20, a prodano je 40.000 karata.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

"Dobra večer, dragi prijatelji. Koja prelijepa slika. U Imotskom, pa sad u Dugopolju. Nemam riječi. Teško mi je pronaći riječi kojim bih opisao osjećaje.

Napravimo ovu večer nezaboravnom”, kazao je uvodno Thompson, čiji su obožavatelji u više navrata napravili pravu bakljadu na stadionu.

>Thompson zapalio 30 tisuća ljudi u Imotskom: Pogledajte atmosferu

Podsjetimo, ranije ovog mjeseca Thompson je održao dva koncerta u Imotskom. Prvi je bio 6. kolovoza na stadionu Gospin dolac u sklopu događaja “Imotski ne zaboravi”, gdje su uz Thompsona nastupili Mate Bulić i Dražen Zečić. Drugi koncert, 8. kolovoza, bio je Thompsonov samostalni nastup, prvi nakon dvogodišnje pauze.

NAROD.HR

40.000 ljudi na Thompsonovom koncertu u Dugopolju, među njima i njegov bolesni sin – narod.hr

Glazbenik Marko Perković T

(REPORTAŽA) HRVATI IZ CIJELOG SVIJETA STIGLI U DUGOPOLJE: "MI SMO SVI THOMPSON!"

Televizija Dalmacija

3 d. ·

(REPORTAŽA) Hrvati iz cijelog svijeta stigli u Dugopolje: "Mi smo svi Thompson!"

HSP ŠKABRNJA

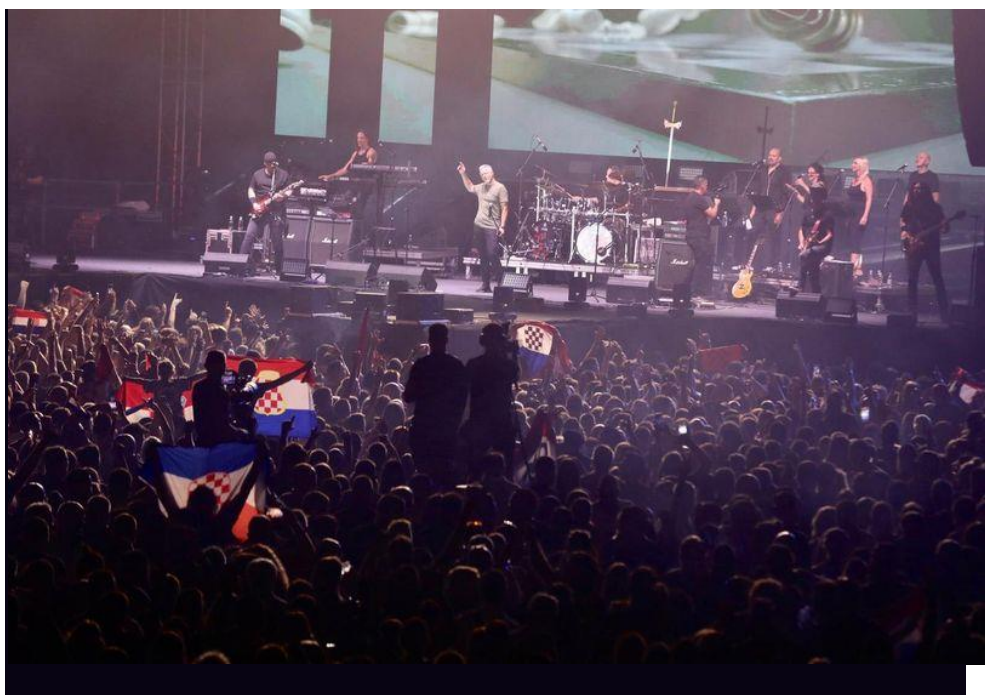
HSP Škabrnja

14. travnja 2022. ·

OVO JE HRVATSKA, A ONI SU ANTI HRVATSKA

MARIJAČIĆ: 50 TISUCA NA THOMPSONOVU KONCERTU U DUGOPOLJU

18 Kolovoz 2024

preuzeto s profila
Ivica Marijačić

.....
Istinska je privilegija bila večeras biti na koncertu Marka Perkovića Thompsona u Dugopolju. Na stadionu Hrvatski vitezovi i oko njega je više desetaka tisuća ljudi, po nekim procjenama i do 50 tisuća ljudi, u daleko najvećem broju mladih u crnim majicama.

U kilometarskim kolonama na svim pristupnim prometnicama Hrvati su tijekom popodneva pristizali u Dugopolje.

Publika je u transu pjevala sve Thompsonove pjesme na koncertu koji je počeo nešto iza 21 sat.

On je pozvao posjetitelje da ovo bude večer za pamćenje. Tijekom izvođenja pjesme Dolazak Hrvata Marko Perkovic Thompson simbolički je zabio mač iz prijašnje turneje u zemlju. Ovaj najpopularniji hrvatski glazbenik pozvao je

okupljene da poštuju simbole svih hrvatskih postrojba te da se nikoga ne plaše koristiti ih i isticati ako imaju potrebu. Nakon toga uslijedila je pjesma Bojna Čavoglave uz legendarni pozdrav Za dom spremni, uz posebnu koreografiju. Podjednako oduševljenje je izazvala i pjesma Kletva kralja Zvonimira, zatim E moj, narode, Maranatha (u sklopu koje je recitirao i msgr. Ivas, inače autor stihova), Diva Grabovčeva... Možda je jedan od dojmljivih trenutaka bio Markov nastup s Nenom Ninčevićem i Hrvatskim ružama u izvedbi novoga hita Ako ne znaš sto je bilo. Takvu manifestaciju pjesme i emocija teško je dočarati. A Geni kameni izazivali su ludnicu na stadionu kao i Moj Ivane, Pukni puško, a na kraju i Lijepa li si...

Pa ipak, vrhunac je bila pjesma Sine moj koju je posvetio teško oboljelome sinu Anti za kojega je rekao da je večeras s nama. Publika je u početku skandirala Antino ime, a onda uglas otpjevala cijelu pjesmu s Markom.

Ovo je doista jedan od Markovih spektakularnih nastupa za pamćenje.

Dok slušate Marka Perkovica Thompsona i desetke tisuća mladih Hrvata s rukama podignutima uvis, shvatite koliko su bijedni i uzaludni trudi i pokušaji Milanovica, Plenkovica i svih drugih političkih ništarija da uguše domoljublje, izvrnu povijest i izvrgnu hrvatsku mladost demonizaciji i represiji. Ovo je Hrvatska, a oni su anti Hrvatska.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40404-marijadic-50-tisuca-na-thompsonovu-koncertu-u-dugopolju>

JOSIP PEČARIĆ

THOMPSONOVA MOĆNA PORUKA

Veselka Pucelj je na lokaciji Zagreb.

JOSIP PEČARIĆ

DRAŽEN USTAŠA

I Drazen je bio Ustasa pa je zato sa zastavom u kojoj jd prvo polje bijelo.
Da, i on nije zelio biti srpski sluga.

NE PRESTAJU NAM STIZATI SNIMKE S KONCERTA THOMPSONA U IMOTSKOM

[https://www.facebook.com/reel/1441513669891277/?s=single_unit&_cft__\[0\]=AZV6AmP7KFtry7ch7_4w8GnfFQhW9_hVyUWacObK9dFGSzCKB0_6zPx6PCIH2jJgHuwyz1DN5GsakmdlO8NEugVEFJEz3ghryxYAmEQhtpTMrzT2we06zw2mRBopbCi6tjcF1cbjBTpIMUPg6_dEFhWsADJQwl2Bp2hFK-aLy--gnkliz_jQiwk9lWQnMM4aaBI&_tn_=-H-R](https://www.facebook.com/reel/1441513669891277/?s=single_unit&_cft__[0]=AZV6AmP7KFtry7ch7_4w8GnfFQhW9_hVyUWacObK9dFGSzCKB0_6zPx6PCIH2jJgHuwyz1DN5GsakmdlO8NEugVEFJEz3ghryxYAmEQhtpTMrzT2we06zw2mRBopbCi6tjcF1cbjBTpIMUPg6_dEFhWsADJQwl2Bp2hFK-aLy--gnkliz_jQiwk9lWQnMM4aaBI&_tn_=-H-R)

· Reels · 9. kol. ·

Prati

NE PRESTAJU NAM STIZATI SNIMKE S KONCERTA THOMPSONA U IMOTSKOM - Poslušajte kako stihove pjesme Dolazak Hrvata pjevaju djeca hrvatskih iseljenika iz N...

MONS. IVAS RECITIRAO JE SVOJU PJESMU NA THOMPSONOVOM KONCERTU, EVO ZAŠTO JE POSEBNA

-
18. kolovoza 2024. ž

Foto: Marko Perković Thompson, snimka zaslona/Montaža: Narod.hr

Na koncertu Marka Perkovića Thompsona u Dugopolju među publikom, kao poseban Thompsonov gost, našao se i šibenski biskup u miru Ante Ivas. U jednom trenutku za vrijeme koncerta biskup Ivas iz publike je počeo recitirati stihove pjesme "Maranatha" koju je napisao za Thompsona. Pjesma je to u kojoj se zaziva Isusa da dođe među hrvatski narod i spasi ga od izdajnika. Napisana je u obliku molitve i prožeta biblijskim motivima.

>40.000 ljudi na Thompsonovom koncertu u Dugopolju, među njima i njegov bolesni sin

Pjesma Maranatha

Pjesma "Maranatha" je pjesma s Thompsonovog albuma iz 2013. godine "Ora et labora".

Pjesmu se može promatrati i kao molitvu Bogu za hrvatski narod, zbog načina kako je napisana. Prožeta je motivima knjige Otkrivenja, a sam naziv "Maranatha" ili u prijevodu s novozavjetnog grčkog jezika "Dođi, Gospodine Isuse!" je posljednja rečenica knjige Otkrivenja.

U pjesmi autor "moli" Isusa da dođe "u zemlju Hrvata" i da učini ono za što je došao – da spasi, da spasi hrvatski narod od "svih kukavica, izdajica, krivokletnika...". Na kraju pjesme spominje se i Blažena Djevica Marija, koja je u knjizi Otkrivenja opisana kao žena zaodjevena suncem (BDM ili Crkva u širem značenju) koja gazi zmiju, zmaja sa sedam glava i deset rogova. Mariju se zaziva kao kraljicu Hrvata kako bi pritekla u pomoć hrvatskom narodu i kako bi "zgazila zmiju", odnosno hrvatske neprijatelje u prenesenom značenju.

Stihovi pjesme:

Maranatha, pastiru dobri, rabi, učitelju

Dođi na polja, more, gore

Na zipke i grobove raspelom Tvojim

Označene, krvlju i znojem ispaćene, is

Plakane suzama naroda moga

Budi početak i svršetak, prvi i posljednji uskrsla pobjeda, Alfa i Omega naroda moga

Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata

Maranatha, dođi naroda moga

Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani...

Neka prođe vrijeme zavodnika, lažnih proroka

I svih kukavica, izdajica, krivokletnika

I svih varalica, otpadnika, strašnih ubojica

I svih sluga zloga iz naroda moga
 Skini lažne maske s lica moje zemlje Hrvatske
 Nek' zablista svom ljepotom
 I vjerom u Tebe Boga, naroda moga
 Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata
 Maranatha, dođi na radost svega naroda moga
 Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani...
 Gospe, ženo, suncem ovjenčana
 Satri zmiju, zmaja paklenoga
 Pokaži pute do nebeskog raja
 O kraljice, cijele nam nacije
 I dok je srca bit će i Croatije

Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata
 Maranatha, dođi na radost svega Naroda moga
 Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani zauvijek

>Thompson u Dugopolju: Pokažite svima kako se ljubi naša Domovina. Kako se ljubi živi Bog

Najpoznatiji nastup u suradnji sa Zlatkom Vitezom

Spot za pjesmu Maranatha snimljen je na koncertu koji se održao 30. lipnja 2013. na splitskom Poljudu u sklopu turneje "Ora et labora" pred 50 tisuća ljudi. Kao gost na koncertu se pojavio kazališni, televizijski i filmski glumac Zlatko Vitez koji je recitirao navedenu pjesmu. Ovaj spot našao se i na DVD-u "Poljud Live". Sličan spektakl ponovio se i na Thompsonovom zagrebačkom koncertu koji se održao 16. studenog 2013. u Domu sportova.

Tko je šibenski biskup u miru Ante Ivas, autor pjesme "Maranatha"?

Šibenski biskup u miru Ante Ivas rođen je 26. prosinca 1939. godine u Vodicama. Studij teologije završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 5. srpnja 1964. godine. Kao župnik u župi sv. Jurja u Zatonu pokrenuo je Smotru crkvenog pučkog pjevanja Puče moj. Od 1988. godine obavljao je službu generalnoga vikara Šibenske biskupije.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je šibenskim biskupom, 5. veljače 1997. godine. Za biskupa je zaređen u šibenskoj katedrali 19. ožujka iste godine, od kad je i preuzeo službu.

Ivas je u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji obnašao nekoliko službi. Bio je predsjednik Odbora HBK za mlade, član Biskupske komisije HBK za liturgiju i član Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije, Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i Hrvatske unije viših redovničkih poglavara.

Osim Thompsonovog hita "Maranatha", biskup Ivas autor je stihova skladbe Na Tvoju riječ Kapetane, koja je bila odabrana za himnu susreta hrvatske katoličke mladeži u Šibeniku 2004. godine.

3. lipnja 2016. zbog navršene dobi za umirovljenje, u skladu s kanonom 401 § 1 Zakonika kanonskoga prava, ne obnaša više službu biskupa. Od tada je "biskup u miru".

<https://narod.hr/.../mons-ivas-recitirao-je-svoju-pjesmu...>

NAROD.HR

Mons. Ivas recitirao je svoju pjesmu na Thompsonovom koncertu, evo zašto je posebna – narod.hr

PLENKOVIĆ (I DP?): IMA SUDACA KOJI SE DRŽE ZAKONA KAO PIJAN PLOTA!

PLENKOVIĆ PRITIŠĆE SUDOVE OKO ‘ZA DOM SPREMNI’?! POGLEDAJTE ŠTO JE REKAO

o

Viktor Peterlin

-

16. kolovoza 2024.

Premijer **Andrej Plenković** svojom se izjavom o pjevanju pjesama i uzvicima “Za dom spremni” u Imotskom, koje su neki okarakterizirali kao “ustaške”, svrstao uz one koji za počinitelje traže sankcije. **Dapače, on ih je, nimalo politički mudro, čak i eksplicitno najavio.** Rekao je da “slijede prijave te da očekuje kazne od strane sudova”. **Ovakva izjava od strane premijera, najmoćnije političke figure u RH, a kojom se de facto potkopava neovisnost sudstva, mnoge je zabrinula.** Njome ne samo da se dovodi u pitanje nepristranost sudstva već se dovodi u pitanje Ustavom zajamčena trodioba vlasti na izvršnu, zakonodavnu i sudbenu vlast.

>**Thompson ;zapalio 30 tisuća ljudi u Imotskom: Pogledajte atmosferu Plenković izvršio pritisak na pravosuđe**

Premijer Andrej Plenković osudio je pjevanje pjesama i isticanje oznaka “za dom spremni” prije i nakon koncerta “Imotski ne zaboravi”. Dodao je da su njemu “dragi Thompson, Mate Bulić i Dražen Zečić, ali ovo što se događalo na trgu je bilo nedopustivo“.

Na blagdan Velike Gospe, nakon hodočasničke mise u svetištu Majke Božje Trsatske, Plenković je novinarima izjavio da je potrebno napraviti jasnu razliku između samog koncerta i nedopustivih događaja na trgu.

“To je jako loše. To najoštrije osuđujem. To sam uvijek osuđivao. I radim distinkciju između koncerta. Meni su dragi Thompson, Mate Bulić i Dražen Zečić, ali ovo što se događalo na trgu je bilo nedopustivo”, izjavio je Plenković, prenosi HRT.

Možda će vas zanimati

Hrvatska

Plenković o koncertu u Imotskom: Dragi su mi Thompson, Bulić i Zečić, ali...

15. kolovoza 2024. u 16:57

Dodao je da su njemu “drugi Thompson, Mate Bulić i Dražen Zečić, ali ovo što se događalo na trgu je bilo nedopustivo”

Posebno je naglasio da događaji na trgu nemaju nikakve veze s komemoriranjem poginulih pripadnika HOS-a u Domovinskom ratu.

“Ono što je bilo na trgu nema nikakve veze s komemoriranjem pogibije pripadnika HOS-a u Domovinskom ratu. I to je ta razlika. Pa to je iz aviona jasno”, dodao je premijer.

Plenković je također istaknuo da će se poduzeti pravni koraci protiv odgovornih za ovaj incident.

“I zato tu slijede i prijave i očekujem kazne od strane sudova”, rekao je Plenković. Naglasio je da ovakvi ispadi zaslužuju osudu i odgovarajuće sankcije.

Prema Ustavu sudstvo je samostalno

Plenkovićeva izjava, u kojoj najavljuje prijave i očekuje kazne, u samoj svojoj biti kosi se s Ustavom RH. Naime, članak 115. Ustava kaže:

Sudbenu vlast obavljaju sudovi.

Sudbena vlast je samostalna i neovisna.

Sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava.

Što je Plenković napravio da uredi zakonodavstvo?

Plenković je, umjesto da svojim izjavama potkopava temeljnu trodiobu vlasti u RH, trebao za vrijeme svog osmogodišnjeg mandata donijeti jasan zakonski okvir koji bi sprječavao nedoumice što se i kada smije pjevati ili uzvikivati.

A to nije učinio već je “pilatovski” oprao ruke osnivanjem Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Čiji zaključci, osim što su nedorečeni, nemaju nikakvu pravnu težinu.

>Ultra i Imotski: Što je veći problem? Za dom spremni ili mrtvi i drogirani u bolnici?

Zaključci tzv. Vijeća za suočavanje s prošlošću

U nastavku donosimo zaključak tzv. vijeća za suočavanje s prošlošću o ‘Za dom spremni’:

”Taj se pozdrav već više od četvrt stoljeća de facto i de lege vezuje (i) uz Domovinski rat, što danas u društvenim raspravama služi (i) kao dokaz da je značenje spornog pozdrava, proizašlo iz ustaškog režima, zbog njegova korištenja u kontekstu pravednog i legitimnog Domovinskog rata i samo postalo višeznačenjsko pa bi ga zbog toga trebalo izdvojiti i podvesti pod režim višeznačenjskih spornih obilježja. Ta teza nije prihvatljiva jer ne uzima u obzir činjenicu da je i u doba Domovinskog rata taj pozdrav bio suprotan Ustavu, ali je izostala odgovarajuća službena reakcija, pa se danas s tim pozdravom suočavamo kao s datošću...

U takvoj situaciji, demokratsko društvo mora poći od nužnosti uravnoteživanja javnog interesa društvene zajednice da se taj pozdrav ne pojavljuje u javnom prostoru, s jedne strane, i prava dijela hrvatskih branitelja na poštovanje vojnih insignija sa spornim pozdravom, pod kojim su se (htjeli to ili ne, slučajno ili namjerno, nesvjesno ili svjesno) oni borili u Domovinskom ratu za demokratsku Republiku Hrvatsku. Drugim riječima, u opisanim specifičnim okolnostima moglo bi se razmotriti uvođenje iznimke kada je riječ o javnoj uporabi pozdrava “Za dom spremni”.

Racionalno je zaključiti da bi ta iznimka trebala biti sadržana u propisima kojima se uređuju prava hrvatskih branitelja, a mogla bi ići u dva smjera:

Događaji na kojima se odaje poštovanje braniteljima

– prvo, ako su pojedine hrvatske vojne formacije, prvotno osnovane izvan regularnih

obrambeno-redarstvenih postrojbi Republike Hrvatske, nesmetano koristile taj pozdrav

“službenu” oznaku na svojim zastavama, grbovima, itd. u razdoblju od 1991. do 1995. godine, ne bi postojala obveza uklanjanja spornog pozdrava s tih insignija;

– drugo, buduća dopustivost javne uporabe spornih vojnih insignija morala bi se striktno

vezati uz događaje na kojima se, na javnim mjestima (uključujući groblja), odaje poštovanje braniteljima koji su poginuli za Republiku Hrvatsku boreći se pod tim insignijama.

>Za dom spremni: Sjećate li se zaključaka famoznog Plenkovićevog vijeća za suočavanje s prošlošću?

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-pritisce-sudove-oko-za-dom-spremni-pogledajte-sto-je-rekao>

NAROD.HR Plenković pritišće sudove oko 'Za dom spremni'?! Pogledajte što je rekao – narod.hr

Kata Augustinov je sa Zoricom Gregurić i 92 drugih

Foto: Damjan Tadic / CROPIX
BEZ ZADRŠKE

HOLJEVAC OTKRIVA GLAVNI PROBLEM S PUPOVČEVIM NOVOSTIMA: ‘SRBI SU KONAČNO SHVATILI’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 18. kolovoza 2024. u 06:43

Thompsonovi koncerti u pravilu prolaze bez incidenata, ali uz obaveznu prisutnost novinara koji traže sumnjivo znakovlje. Dok se po EU-u otkazuju koncerti **Taylor** Swift zbog terorističkih planova masovnih pokolja na koncertima, a broj mrtvih i ranjenih po cajka-dernećima zadnjih godina i desetljeća daje razloga da se razmisli o zakonu o cajkacidu po uzoru na onaj o femicidu, naši su novinari zabrinuti zbog skretanja mladeži “ekstremno udesno”. Ne samo da skreću udesno nego i u crkvu idu!

Kamo je nestalo ono “Druže **Tito**, mi ti se kunemo da sa tvoga puta ne skrenemo?” i kad je politkomesar odlučivao ima li Boga? Fale im ona lijepa vremena kad se za Vilu Velebita išlo u zatvor, pa bi slijedom toga za “Lijepa li si” slali u gulag, a za “Čavoglave” ravno u Guantanamo. Adekvatna kazna za ZDS vjerojatno bi bila ona engleska srednjovjekovna, kad bi vas prvo objesili, ali tako da ostanete živi, potom vam izvadili utrobu naživo, a onda vas konjima raščetvorili. Bijelo prvo polje? Inkvizicija i istjerivanje ustaškog đavola.

Inače, svijet vrvi ekstremnom desnicom. U Austriji, kaže naslov u Jutarnjem, “radikalna desnica je izvan sebe” i pita se “u što se pretvorila ova zemlja”. Jer

samo radikalni desničari mogu biti zabrinuti zbog terorističkih napada. Onima koji nisu desni ekstremisti posve je normalno da netko planira pokolj na koncertu, to je multikulturalizam. U Engleskoj pak “ekstremna desnica divlja”, kako pišu mediji, nakon što su tri curice od vrtičke dobi do nižih razreda osnovne zaklane nožem na tečaju plesa, a desetak je ozlijeđeno.

Foto: Jakov Prkic/CROPIX

Strava u Engleskoj

Dakle, ne divlja tip s čakijom, nego zgroženi građani. Kažu, kriva je dezinformacija na društvenim mrežama koju širi **Putin**, da je ubojica islamist, a zapravo je riječ o mirnom mladiću iz Walesa, koji s islamom veze nema i nije imigrant. Doduše, počinitelj, mladić na pragu punoljetnosti, nije imigrant, njegovi roditelji jesu, iz Ruande. Ali i od tri ubijene curice samo je jedna bjelkinja.

No ispada da se bune rasisti, ostalima je posve normalno da netko upadne na tečaj plesa i počne klati curice. Priča o tome da je fejk informacija dovela do nasilja, jasno, čisti je fejk, jer je ime ubojice koje je kružilo društvenim mrežama po Engleskoj od početka bilo ono koje se na kraju pokazalo točnim, Axel Muganwa Rudakubana. Onako usput, nožem je izbodena 11-godišnja djevojčica u strogom centru Londona. Saznali smo da ju je spasio zaštitar Abdulah, nismo saznali tko ju je napao. Tjedan dana ranije imigranti su zapalili Leeds kada je socijalna služba htjela uzeti djecu jednoj obitelji. Policija se povukla objasnivši to time da “njihova prisutnost potpiruje nered”. A u Liverpoolu ih njihova prisutnost valjda smiruje? Nedavno je jedan Englez dobio 14 tjedana zatvora zbog verbalnog delikta na Facebooku. Drugi je prodavao “antiimigrantske naljepnice”, dobio je dvije godine zatvora. Imigrant koji je silovao 12-godišnju djevojčicu, pak, dobio je 180 sati

društveno korisnog rada. I onda se netko čudi revoltu “ekstremne desnice?” Ovaj zadnji i najodvratniji napad samo je okidač, nikakve “Putinove dezinformacije” nisu ga potaknule, iako bi se neki trebali zapitati zašto toliko ljudi više vjeruje kepecu kojem ljudi padaju kroz prozor nego vlastima svoje navodno demokratske zemlje i zabrinuti se. Englezima je jednostavno dojadilo da im gradovi izgledu kao Kabul i Alepo. No naši mediji više se boje da nam gradovi ne bi izgledali kao Imotski, jer nasilje ipak nije tako opasno kao znakovlje HOS-a. Progres stiže i u Hrvatsku.

Desničari, i to normalni

Ispada da su svi manje-više normalni ljudi danas ekstremni desničari jer ili smatraju da je spol određen biologijom ili da vam za prelazak granice trebaju papiri ili da svi trebaju imati jednaka prava i da klanje curica i postavljanje bombi ne spada u civiliziranu državu. Danas su napadi na policiju O. K. ako to radi Antifa ili BLM, ogorčeni nekom nepravdom, umišljenom ili stvarnom, ali je za strogu osudu i dugogodišnji zatvor ako to rade “ekstremno desni” Englezi koji jednostavno ne žele da im netko kolje djecu i unuke i zapravo ih nije briga je li taj netko iz Ruande, Hrvatske ili rođen u Engleskoj. I nitko se ne treba čuditi što su na meti i džamije, jer radikalni islam možda nema veze s ovim zadnjim slučajem, ali ima sa stotinama napada noževima prije toga. Normalne ljude danas se etiketira kao opasne ekstremiste, onako kako su ljude bez argumenata etiketirali i u ladice trpali totalitarni režimi, jer je politika establišmenta i elita nepovratno otišla u dekadenciju i prezire sve ono o čemu bi trebali voditi računa – prije svega sigurnost i slobodu građana.

Uostalom, SAD je nedavno stavio **Tulsi Gabbard**, bivšu zastupnicu s Havaja, Samoanku, i odlikovanu vojnkinju na listu potencijalnih terorista – jer se drznula kritizirati veze demokrata, svoje donedavne stranke, s vojnim lobijima i korupciju u obitelji **Joea Bidena!** No dok nas mediji podučavaju da trebamo ostati mirni i ne izlaziti na ulice i pribjegavati nasilju ako netko ubija djevojčice jer su to izolirani incidenti, prema simbolima HOS-a tolerancije ne treba imati, ni prema bilo kome tko ih ističe. Ako Zapad ima svoju ideološku patologiju, imamo je i mi. Na progresivnom Zapadu policija čuva sinagoge, spomenici Ane Frank redovito se skrnave Hamasovim simbolima, pa ipak nitko ne tvrdi da je današnja Njemačka 4. Reich. A kod nas je u Imotskom spomenik **Tinu** “oskvrnut” zastavom HOS-a. Pa je Hrvatska nova NDH. **Dragan Markovina** posebno je ljut. “Poganim stihom oskvrnuli su pjesnika, ustaškom zastavom zaogrnuili kozmopolita”, kaže. Podsjeća nas kako je Tin, “mladi revolucionar i pripadnik Jugoslavenske nacionalističke omladine, koji je sve te zemlje i krajeve doživljavao svojim”, valjda jugoslavenske, “godinama u bijedi živio u Parizu”.

Istine radi, Tin je pristupio Orjuni samo radi stipendije vlade u Beogradu za školovanje u Parizu, ali mu nikad nisu isplatili ni dinara pa se razočarao u njih. Markovini preporučujem Tinovu pjesmu “Vitezovi šafrana”, napisanu prije rata i prije NDH, pa neka onda objašnjava da je bio Jugoslaven. Tin je tijekom Drugog svjetskog rata, što je poznato, bio novinar i urednik službene novinske agencije

NDH, Velebita / Croatije, pa mu je slijedom toga nakon rata zabranjeno javno djelovanje i objavljivanje. Nekako ne vjerujem da bi mu smetala ta zastava kojom su ga ogrnuli. No valja pohvaliti ljevicu. Desetak godina nakon što sam u Dnevnom pisao o tome zašto mladi viču ZDS, shvatili su. Onako, ne potpuno, ali dolazi im. Bosna svjeće. Počinju shvaćati da klinci na koncertima jednostavno provociraju establišment, a naročito jugoljevicu usidrenu u medijima. I da zapravo prave budale od njih, poziraju im da bi imali na što lajati i zbog čega se živcirati. Sad kažu, možda će prestati ako ne budemo obraćali pozornost na njih, ako prestanemo dizati moralnu paniku. Teško, mislim da je za to odavno prekasno, a i kakvi bi to bili ljevičari kad ne bi dizali moralnu paniku oko riječi i rečenica. Ali mogu pokušati.

Foto: Marko Todorov / CROPIX

Raskol između Srba i Jugića

Javio se i vječno ugroženi **Milorad**, koji hrabro već desetljećima živi među ljutim ustašama. Ustaše, kaže, sreće već 35 godina. Zašto ih nije sretao prije, nije objasnio. Valjda su iz zemlje izniknuli devedesete. A nije jasno ni kakvi su to ustaše koji u svih tih 35 godina nisu od njega napravili sapun, nego su mu još dali mjesto u Vladi i parlamentu. Mislim da pravi ustaše ipak ne bi bili tako tankoćutni. No Milorad ima veći problem od ZDS-a, kojeg se svojom tipičnom znanstvenom minucioznošću dohvatila **Mirjana Kasapović**. A to je sukob postjugoslavenske ljevice, predvođene **Viktorom Ivančićem**, “Viktora i viktorijanaca”, sa strujom “porfirijanaca”, integralnih Srba koji nastupaju s pozicija “srpskog sveta”, kojeg je svjetovni vođa Vučić, a duhovni Porfirije.

Kasapović se poziva na srpsku novinarku **Vesnu Knežević**, bivšu suradnicu Ferala, koja inače tvrdi da su Hrvati objavili Srbiji rat time što nisu htjeli prihvatiti promjene Ustava iz 1974. kojima je Milošević htio na miran način transformirati

SFRJ u Veliku Srbiju. Po njezinu mišljenju, srpski establišment u Hrvatskoj sastoji se od dviju strana, jednu čine SDSS i njegov “doživotni predsjednik” Milorad Pupovac koji koriste svoju nacionalnost i manjinski status u svrhe pukog profiterstva. Druga strana samo je, kaže, naizgled srpska, mnogo je skrivenija i smještena je u “državnom ideološkom aparatu”, a čine je Novosti. Te novine, prema novinaru iz RS-a Radanoviću, koje “financira Zagreb”, “pišaju po srpskim obilježjima, zastavi, himni, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, tradiciji, pa i žrtvama”. Zanimljiva perspektiva po kojoj su Novosti dio ideološkog aparata Zagreba, ali govori i koliko je zapravo “nebeska Srbija” udaljena od svakog racija i dodira sa stvarnošću i vremenom, a kamoli od Zagreba koji im je epicentar ustaštva, bio i ostao.

“Nema razloga za brigu ideologa ‘srpskoga sveta’ jer porfirijance već imamo”, podsjeća Kasapović i ukazuje na **Radu Borić**, koja je za Novosti 2021. rekla: “Porfirijanci, kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih razumijevanja o tome kako bi naša zajednica trebala izgledati: tolerantnija, uključivija, empatičnija, solidarnija. Odlaskom mitropolita Porfirija... Hrvatska je na gubitku.” Kasapović postavlja pitanje jesu li zagrebački porfirijanci bili samo politički naivni i neuki ili je posrijedi nešto drugo? Na to pitanje osobno bih odgovorio “nešto drugo”: no drago mi je da se pozabavila pitanjem o kojem sam i sam pisao, naravno na posve drugoj i puno višoj razini od ove kolumnističke, i potvrdila neke moje zaključke. A to je da Novosti nisu nikakve manjinske novine, već regularan politički tjednik koji se kao takav ne bi smio financirati državnim novcem jer se ne bavi problemima manjine, već novine koje “proizvode nove i reproduciraju stare oblike netrpeljivosti Hrvata prema Srbima” – ali je upitno u korist koga to rade. “Srpskog sveta” ili Feralovih orjunaša?

Foto: Boris Kovacev / CROPIX

Novosti s drugog svijeta

Premda sebe doživljavaju kao nesmiljene borce protiv hrvatskoga nacionalizma, Novosti su de facto njegov medijski proizvođač zbog sustavnoga izrugivanja hrvatske države, nacije, povijesti, Domovinskog rata, himne, zastave, grba, tradicije, Katoličke crkve, obitelji... – vrijednosti i institucija do kojih je velikoj većini Hrvata stalo. To izrugivanje i ismijavanje, koje je daleko od dobre političke satire, Hrvati pripisuju Srbima jer su Novosti formalno srpski list u kojemu kolaboriraju orjunaši hrvatskoga podrijetla, navodi Kasapović. Novosti su jednostavno toksične, a Kasapović potvrđuje moju tezu da one najviše štete rade upravo Srbima u Hrvatskoj, gurajući ih u permanentni sukob s Hrvatima, a za interese male sekte Jugoslavena koji se služe zaplotnjačkim i bizantinskim metodama.

Možda najbolju definiciju Feralovih orjunaša daje njima suprotstavljena srpska strana: Knezović piše kako su Feralovi revolucionari postali “reakcionarni i kontraproductivni za bilo kakav vid tolerancije” te destruktivno djeluju na hrvatsko-srpske odnose jer suživot esencijalno ugrožava perspektive potencijalne četvrte Jugoslavije koju oni žele. Kako se list srpske manjine pretvorio u “duhovni centar četvrte Jugoslavije za proizvodnju stalne polarizacije i netrpeljivosti”? Pa posve je sigurno da legitimnost za to viktorejanci nisu dobili na izborima. Oni sebe ne smatraju ni političkim aktivistima, a kamoli političarima – izbore i demokraciju preziru i mrze gotovo kao slobodno tržište. Razumljivo, ni jedno ni drugo ne omogućuje im preživljavanje, zaključuje Kasapović.

Ne samo to nego su Novosti postale “mala sekularna kapelica Viktora i viktorejancu da iz nje sistematski ruše politički ugovor Srpskog narodnog vijeća, koji leži u pomirenju Srba sa sobom, s Hrvatima i s Maticom”. Novosti, piše Olivera Radonić, Ivančić koristi za “štetno pisanje za srpsku zajednicu u Hrvatskoj” od kojega samo on ima koristi jer je taj “samozvani tumač nacionalnih osjećaja i skrbnik partizanskih brigada, divizija i korpusa” cijelo vrijeme živio na “lažnim pobjedama i iskopanim rovovima”. U opisu Kneževićeve, koliko god slikovit bio, nema zapravo ništa bitno novo – nova je samo (srpska) strana s koje pljušte optužbe na račun Viktora i viktorejancu, navodi Kasapović. Međutim, sama pojava te srpske strane mogla bi imati velike implikacije.

Ne podnose ni Srbe ni Hrvate

Dakle, Srbi su konačno shvatili da je Feral glasilo jedne isključive ideološke sekte, čiji su duh – duh izazivanja razdora i netrpeljivosti preko lošeg i recikliranog humora – prenijeli u Novosti. No ta sekta jednako ne podnosi Srbe koliko ne podnosi ni Hrvate. “Prvoga apostola sekte Viktora Ivančića njegovi su vjernici i epigoni proglasili najboljim novinarom u povijesti ovih prostora. No Ivančić se odavno prometnuo u vodećega ideološkog davatelja, koji tridesetak godina piše jedan te isti tekst”, tvrdi Knežević, a njegova sekta djeluje kao družba kobaca koji neprestance motre svaki incident svojih ideoloških i političkih neprijatelja ne bi li potvrdili svoje teze o ovdašnjoj “ustašiji”. Bio to pozdrav “Za dom spremni”, ušato U naškrabano na vratima garaže, išaran izborni plakat SDSS-a ili nešto četvrto.

No oni će morati otići iz Novosti, jednostavno zato što je Pupovčev SDSS nakon dva desetljeća ispao iz Vlade, čime je DP, ako ništa, dokazao da Hrvatska može i smije oformiti Vladu bez Srba. Što je veliki korak za Hrvatsku jer se time dokida bitna dogma kako velikosrba tako i orjunaša, da Srbi moraju patronizirati Hrvatima i stalno ih nadgledati jer su Hrvati, po njihovu mišljenju, nedorasi demokraciji i moraju imati dušobrižnike u vidu Pupovca koji će paziti da se ne poustaše i ne osnuju neki novi Jasenovac. Drugim riječima, iako je konstitutivna uloga Srba u Hrvatskoj izbačena iz Ustava još za Tuđmana, u praksi se održalo to da su Srbi konstitutivni narod u Hrvatskoj, uz malu pomoć izbornog zakona.

Nije teško složiti se s Kasapović da će Pupovac, nakon ove šizme, potražiti utočište u “srpskom svetu”: za feralovce je on ionako nebitan, potreban im je tek da im osigura platformu za njihovo djelovanje iza kojeg ne stoji ništa osim osobnih interesa pa se ne treba ni čuditi njegovoj zlokobnoj najavi danoj u vidu “upozorenja” koju je izrekao na obilježavanju srpskih žrtava Oluje 3. kolovoza 2024., da će budući ratovi biti gori od onih iz devedesetih godina prošloga stoljeća. No svakako je bolje kad se ljudi razotkriju i nastupe sa svojih stvarnih pozicija, pa ako se Novosti nakon raskola prestanu skrivati iza jugoslavenstva, a postjugoslaveni iza Novosti, to bolje.

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-otkriva-glavni-problem-s-pupovcevim-novostima-srbi-su-konacno-shvatili-2502549/?fbclid=IwY2xjawEyfU1leHRuA2FlbQIxMQABHR4_Di-pjrKx_HzdFy8K1tt8twFUs25it9CzHjUvCJB8CD3g5m_eZ2SI0w_aem_NIbZtIWvO0OotWFOQv747w

Josip Pečarić**IZDAJNIKU**

Ti si izdajnik što ponizno klečiš,
I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatu ljepše sutra prijечиš,

Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
Besramno krojiš sudbu vrljih ljudi,
Za srebrenjake prod'o si poštenje,
Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganac, sluga jugovine.
Izdajstvu tvom prevršila mjera,
Ostaješ Juda – zator Domovine.
Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
Krv njihova ti namaknula slavu.
Protiv branitelja ustaju tek hulje;
Oni ginuli – ti očuva glavu.

Marija Dubravac

NAPOMENA: Knjiga o Mariji Dubravac:

A. Kaćunko i J. Pečarić, Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac, Zagreb, 2022.
str. 424.

PRIČA O DVIJE HRVATSKE

Priča o dvije Hrvatske se nastavlja. Protagonisti su **Roby Bajruši**, **Viktor Vresnik**, **Ivica Ivanišević**, **Ivanka Toma**... i da ih ne nabrajam uzalud. Bajruši "prosto ne može da veruje" pa piše: "Reakcije predsjedničkih kandidata na skandalozne događaje u Imotskom pokazuje koliko su nevjerođostojni". Roby je s pravom zabrinut. Ne samo u Imotskom nego koji dan kasnije "skandal" se ponovio s 50 tisuća mladih i u Dugopolju. Mladi se vesele, vole Thompsona i njegove pjesme, pjevaju "Čavoglave", "Lijepa li si" itd. Gdje se god Marko Perković Thompson pojavi tamo se "slučajno" nađu ljevičarski moralni higijeničari koji odmah uoče kako se na takvim skupovima urla za dom i pjevaju "ustaške" budnice. Dakle, na sceni je klasična podjela na dvije Hrvatske. Jednu koja je pobjedonosno izašla iz Bljeska i Oluje, čija mladost danas uživa u slobodi i pjeva bez dlake na jeziku pjesme koje im se sviđaju, neke čak i protestno jer ih higijeničari zabranjuju. S druge strane postoji i onaj mračni jugo-nostalglični dio Hrvatske koji stalno čeka "iza ugla".

Oni su nervozni, ljuti, frustrirani jer narod ne slijedi njihove "napredne" ideje. I po ovim nesnosnim vrućinama, Bajruši se krsti (valjda s tri prsta) dok gleda na TV izvješća s koncerata Thompsona u Imotskom i Dugopolju. Meta njegovih napada i zgražanja je čak i **Zoran Milanović**. Koketira s desnicom, hvali Domovinski pokret, vratio ratna odličja **Branimiru Glavašu** (ona koja mu je oduzeo **Ivo Josipović**). Imamo, dakle, dvije Hrvatske. Onu narodnu, proizašlu iz Domovinskog rata i onu jugo-nostalgličarsku, orjunašku, koja kontrolira medijski prostor, koja tuguje za **Titom**, **Špiljkom**, **Milkom Planinc**, **Miljenkom Smojom** i cmizdri za "onim divnim prošlim vremenima".

Roby Bajruši dugo i dosadno piše, ali i dugo pamti. Napose mu diže tlak Pantovčak i Milanović. On je, zamislite, odlikovao ratne gardijske brigade HVO-a. Odlikovao je nesretni Zoran i **Zlatana Miju Jelića**, nekadašnjeg zapovjednika MUP-a Herceg Bosne. Još bi se nekako progutalo da je odlikovan neki Mujo Jelić, ali Mijo... Roby se očešao i o **Mariju Selak Raspudić**. Razlog tomu je za sada nepoznat. Znae ono staru, kad izgubiš etiku, etiketiraš. **Hrvoje Dečak** nas podsjeća na jednu staru austrijsku poslovicu. Ona kaže da se ljudi ne trebaju previše brinuti jer će i onako biti kako Bog hoće. Potpisujem.

Što se tiče ovih epskih vrućina dobro je kad ne vrijeme dođe na vrijeme... Hoće li napokon pasti malo kiše ovdje na Braču?

FOTO: HINA/Ured predsjednika RH/Tomislav Bušljeta

'Jugoslavija živi u cijeloj Istri'

Na ovoj paklenoj vrućini koja ne prestaje napušta me inspiracija za pisanje. I kad odeš na tzv. "službeni put" pa se javiš "najdražoj" doma s "hard worka" s ljubavnicom, moraš biti inspiriran, a kamoli kad pišeš kolumnu. Valjda zato po ovim vrućinama sjedim tu na Bolu i nikamo ne mrdam. U hvatanju inspiracije ponekad mi pomognu frendovi koje imam na fejsu. Moj "zid" na fejsu je uvijek

za sve pa tako i "za dom spreman". Naravno, i ja, kad nisam nespreman! **Dikan** mi šalje post uz komentar: "Ovako izgleda sramotan put komunističke hobotnice koja ne pušta ovu našu jadnu zemlju iz sada već neizdržljivog zagrljaja!". Tekst koji mi je poslao glasi: "Šeta Puležan na Vidikovcu i naiđe na tipa koji ide na Thompsonov koncert u Galižani. Tip ga pita: 'Stari kako da dođem od Vidikovca do Galižane?'. 'Hmm... nije jednostavno. Odeš po Omladinskoj ulici, prođeš kraj Pionirskog doma, spustiš se kraj doma JNA, skreneš lijevo i prođeš kraj O.Š. Moša Pijade, uđeš u Prvomajsku ulicu, izađeš na Obalu Maršala Tita, prođeš kraj Titova Parka, izađeš na Trg AVNOJ-a, tada nemoj desno jer ti je tamo ulica 43. Istarske divizije, nego idi lijevo na Partizanski put... Tamo ti je Thompson...".

Taj tekst prvi je prokomentirao **Mattie Znoara**: "Kad su ubili i protjerali Talijane, nakon 45-te, koji također nisu bili cvijeće, ali ne svi, dovukli su srpsko stanovništvo iz Srbije i BiH, uglavnom bivše četnike, tada su partizani nešto popunili s Bošnjacima zbog rudnika, a danas bi te ulice bolje bilo preimenovati u 'četničke'. Javio se i **Ivan Majić**: "Pa da, Jugoslavija živi u cijeloj Istri, a Pula je predvodnik". Nakon ovakvih reakcija čak bi i "mali Ivica" prestao zapitkivati zašto Thompson ne smije doći pjevati u Puli.

Jedna moderna za tihe i samozatajne muževe: "Ako vas žena tretira k'o psa, kupite joj ga. Udvoje će vam biti lakše..."

Sjećam se kako je svojedobno dužnosnik **Ante Jelavi** u BiH bio okrivljen za dvije inkriminacije. Prvu, da je sudjelovao u stvaranju HVO-a, čime je ugrozio teritorijalni integritet BiH, i drugu, da je sudjelovao u ukidanju HVO-a, čime je također ugrozio integritet BiH. Valjda je tužiteljstvo BiH zatražilo odmah i da kaznu izdržava istodobno u dva zatvora...

Razočaran aktualnom vlašću i njenim neispunjenim obećanima, saborski zastupnik "Vlastimir" zatražio promjenu imena u "Oporbimir"..."

Europski dan borbe protiv onečišćenja okoline u centru Zagreba obilježen je bez automobila pa su odgovornost za gaženje pješaka preuzeli biciklisti.

Iz današnje kolumne Zvonimira Hodaka:

<https://direktno.hr/kolumne/skandal-se-ponovio-samo-nekoliko-dana-kasnije-moralni-higijenicari-cekali-su-iza-ugla-352788/>

Bozidar Bebek je sa **Mladenom Vukasovicem** i **91 drugih**

<https://www.totalno.hr/thompsonovi-koncerti-dokaz-su.../>

THOMPSONOVI KONCERTI DOKAZ SU TRAJNE MOĆI GLAZBE KAO KATALIZATORA NACIONALNOG PONOSA, IDENTITETA I STALNE EVOLUCIJE HRVATSKOG DRUŠTVA

Totalno19/08/2024

Ovih dana medijske stupce pune održani koncerti Marka Perkovića Thompsona. Naime, fenomen Thompsonovih koncerata služi kao snažna ilustracija složenosti hrvatskog domoljublja koje obilježavaju suvremeno društvo. Iako ovi koncerti nedvojbeno potiču osjećaj nacionalnog ponosa i jedinstva među Hrvatima, oni također izazivaju kritike ljevičarskih frakcija koji teže za propalom zločinačkom tvorevinom Jugoslavijom koje takve izraze doživljavaju kao isključive. Međutim, bitno je prepoznati ulogu kulturnih događanja u oblikovanju nacionalnog identiteta i vrijednosti različitih domoljubnih izričaja unutar demokratskog okvira. Hrvatsko domoljublje dugo je bilo složena i često sporna tema, posebice u kontekstu burne nacionalne povijesti i raznolikog političkog krajolika Hrvata. Među različitim kulturnim fenomenima koji služe za galvanizaciju nacionalnog identiteta, koncerti pjevača Marka Perkovića, poznatog kao Thompson, isplivali su kao ključni događaji koji raspaljuju iskazivanje hrvatskog ponosa.

Značenje Thompsonovih koncerata u njegovanju hrvatskog domoljublja teško je precijeniti. Povijesno gledano, Thompsonova glazba služila je kao himna mnogima koji se poistovjećuju s hrvatskom borbom za neovisnost, posebice tijekom obrambenog Domovinskog rata, Jugoslavenske agresije srbočetnika nad Hrvatima 1990-ih. Njegove pjesme često se oslanjaju na teme hrabrosti, požrtvornosti i duboko ukorijenjene povezanosti s hrvatskom zemljom, odjekujući među stanovništvom koje se stoljećima suočavalo s vanjskim pritiscima i sukobima. Posjećenost ovih koncerata, koja se često broji u desecima tisuća, ne odražava samo strast prema glazbi, već i kolektivnu tvrdnju nacionalnog ponosa. Za mnoge posjetitelje iskustvo nadilazi zabavu; postaje zajedničko slavlje kulturnog identiteta i baštine hrvatskog naroda. Emocionalne reakcije posjetitelja koncerta, u rasponu od suza radosnica do pjevanja nacionalnih himni, naglašavaju ovaj osjećaj jedinstva i pripadnosti jačajući svoju povezanost sa zajedničkom prošlošću i budućnošću punom nade.

Nasuprot tome, ljevičarsko protivljenje Thompsonovim koncertima i domoljubnim izrazima koje oni utjelovljuju ukorijenjeno je u široj kritici nacionalizma. Mnogi ljevičarski komentatori tvrde da Thompsonova glazba održava oblik nacionalizma koji isključuje i stvara podjele, osobito prema manjinskim skupinama u Hrvatskoj. Često takvo iskazivanje patriotizma vide kao regresiju na etnocentrične ideologije koje mogu potkopati načela multikulturalizma i pluralizma. Na primjer, neke bedaste ljevičarske frakcije tvrde da glorifikacija određenih povijesnih narativa povezanih s Thompsonovom glazbom zanemaruje složenost i navodne zločine iz prošlosti, posebno u pogledu tretmana etničkih manjina tijekom ratova. Kritizirajući Thompsonove koncerte, ljevičarske skupine mogu namjerno otuđiti značajan dio stanovništva koji osjeća istinsku povezanost s ovim izrazima patriotizma, produbljujući tako društvene podjele, a ne potičući razumijevanje i dijalog.

Kulturni događaji poput Thompsonovih koncerata itekako igraju ključnu ulogu u oblikovanju nacionalnog identiteta Hrvata i Hrvatica i služe kao moćne platforme za političko izražavanje. Glazba je kroz povijest bila sredstvo društvenih promjena, au slučaju Hrvatske ona sažima složenu međuigru između kulture i politike. Štoviše, u demokratskom društvu nužnost različitih izraza domoljublja je od najveće važnosti. Neophodno je prepoznati da domoljublje može imati mnoge oblike, a sposobnost slavljenja vlastitog nacionalnog identiteta ne bi se trebala smatrati inherentno negativnom ili razdornom. Umjesto toga, treba ga prihvatiti kao vitalni aspekt kulturnog dijaloga koji dopušta koegzistenciju različitih perspektiva unutar jedne nacije. U konačnici, njegovanje okruženja u kojem različiti izrazi domoljublja mogu koegzistirati ključno je za zdravlje demokratskog društva, omogućavajući inkluzivnije i sveobuhvatnije razumijevanje onoga što znači biti Hrvat.

Prihvatanjem višestruke prirode hrvatskog identiteta, društvo se može pomaknuti prema inkluzivnijem razumijevanju koje poštuje svoju prošlost dok istovremeno potiče dijalog i pomirenje u sadašnjosti.

Za primjer prenosimo reportažu novinara Jutarnjeg Lista koji je sudjelovao i izvještavao s koncerta Thompsona i demantirao ove kvazi ljevičarske udruge o ustašizaciji naše hrvatske mladeži.

Uspinjem se i spuštam serpentinama imotskih ulica, koja svaka djeluje poput tvrđave, posve nalik konfiguracijom pristupu Topani, tvrdi iz desetog stoljeća, koja dominira klisurom nas Modrim jezerom u koju se Imotski ugnijezdio. Gradić se zbog duge i uređene glavne ulice čini veći nego što jest. Kao kakav Šibenik koji se umjesto na more nasukao na Imotsko polje što se pruža ispod grada. Bokovi u trećem planu doima se kao otok surov u daljini, piše Tomislav Čadež za Jutarnji list.

Prolomilo se oko podneva nebo i prekrilo obilnim pljuskom žegu. Hodim satima, namjerno sam pokisao. Možda sam zapravo već svaku ulicu na brijegu odmjerio. Ljudi je sve više, isprva najviše mladića, potom djevojaka. Sati su još do koncerta a glavnom ulicom, Stjepana Radića, šecu sad već i obitelji, mnogo je sitne djece, tinejdžera. Najmanje je ljudi starijih, kojima, u ovom kontekstu i sam pripadam. Promijenilo se što kategorijalno u ponašanju mladih u odnosu na majke i osobito očeve. Nestala je iz njihova ophođenja ona nervozna agresivnost koja je nas krasila u njihovoj dobi. Ta djeca su uljudna i ne prave smeće. Prolazim kroz njih kao kroz more, kao da sam na kakvom britanskom koledžu: samo što me svaki ne pozdravi. Još nešto, ta se djeca ne kreću u masi. I ne žure. Još k tome nema vriske, nema ni vidno pijanih, nitko dakle ne baulja, ne kriči. Najprije su se u kamenom srcu grada, na Trgu Tina Ujevića, kojim dominira spomenik, cijela figura i njegov namrgođen izraz lica, stali skupljati ja bih rekao navijači. Gotovo svi u crnim majicama, a oznakama HOS-a. Kod spomenika četvero policajaca. Mislim da zapravo vrebaju što će klinici zapjevati. Djevojku već jednu legitimira teta u uniformi. Klinici mi pak djeluju poput đaka koji ne žele novi ukor. Količina agresije prema muriji ravna nuli. Inače je količina agresije ravna nuli. Rekoh, šetnja pristojne mladeži koja troši, koja nema mnogo, ali opet ima. Umjerenost na djelu. Kad me se ne bi vraćale slike i da me ne progone „koraci u noći“, bili bi mi i simpatici i dosadni. Otkud toj djeci, uza sve mobitele, toliko ozbiljna lica. Znači, nisu oni nešto bezvoljni, štoviše, nego je nova generacija. Penjem se serpentinama do ulaza u stadion, koji je skriven u udubinu na vrhu klidure. Sad je već gotovo 20 sati a još nitko nije zateturao, nitko se ne jedi bezveze, a red na šanku remeti jedino neki stari pizdun, moje dobi, koji hoće preko reda. Jesu ga pustili, četvorica isto u crnim majicama, ali su mu i rekli da se gura preko reda. Čini ti se da se koncert uopće već održao pa je masa zato toliko opuštena a uzduh lišen nervoze. Znači, sve suprotno nego na divljim ulicama Splita, Šibenika, Dubrovnika kojim vrište pijani tzv. turisti. Pjevaju se Novi fosili, Dino Dvornik pa je sad Thompson. Poslao me tu u Imotski isto jedan takav pristojan 21-godišnjak, kakvi su sad oko mene, jer malotko tu i razmišlja o tridesetoj, Marko, sin moj. Vozim puntića i slušamo, prvi, drugi, treći put, novog Thompsona, „Ako ne znaš što je bilo“. Šutjeli smo poslije pa je rekao „Branit ću i ja, tata“. Potresao me. Kaže da je pjesma izvanredna i zato što u njegovoj generaciji pobuđuje stid. Oni u školi, suprotno glupom narativu u javnosti, o Domovinskom ratu nisu čuli

gotovo ništa, a što znaju, uglavnom je iz usmene predaje. Rođeni su, dakle, i odrasli u demokraciji. Jesu li? Jesu, zato su mirniji i s više samopouzdanja od nas. Njihov Thompson jest neosporna figura i nije zatucan tip, niti pripada prošlosti. Trideset godina i više nakon rata ta naša djeca slušaju da su ustaše, kao što smo i mi slušali. Zacijelo ima među njima svakakvih, ali najviše istinoljubivih. Što je sporno? HOS-ov amblem i pozdrav? HOS je iskrvario za demokraciju i slobodu. Gdje su njihovi zločini? Koji su to naši zločini? Koji su Thompsonovi? I što je s tom slikom u glavi da naše kćeri i sinovi trpe iste laži koje smo i mi skupili i zbog tih laži ginuli. Mi smo sanjali slobodu, a ova naša djeca je žive, bolje nego mi, sve unatoč toksičnim društvenim mrežama oni su, po svemu sudeći, ljudi ozbiljniji nego što smo mi bili, možda upravo zato što sloboda za koju smo se borili njima nije apstraktna. Evo ide “Ako ne znaš što je bilo”. Pjesma za njihovu generaciju, koja će našu nadživjeti pa si mislim – nećete našu djecu nazivati zločincima i uspoređivati ih s Hitlerom, vagati im riječi i udbašiti nad njihovim emocijama. Naša borba za slobodu nije floskula, a država koju smo stvorili bolja je od jeftinih apstrakcija i patetike. Pjevaju djeca, opet ni sekunde ičega patetičnog i sladunjavog u njihovim glasovima. Opušteno je i lijepo, piše Tomislav Čadež za Jutarnji list.

U konačnici, Thompsonovi koncerti dokaz su trajne moći glazbe kao katalizatora nacionalnog ponosa, identiteta i stalne evolucije hrvatskog društva.

U priloženim linkovima Jutarnjeg lista i Dalmatinskog portala možete vidjeti kako je bilo na koncertima hrvatskog domoljubnog pjevača Marka Perkovića Thompsona.

Piše: Božidar Bebek/ Totalno HR/ Foto: Screenshot/ Ilustracija/ Totalno HR/ Izvor/ Dalmatinski portal/ Video: Izvor/ Dalmatinski portal

<https://dalmatinskiportal.hr/zivot/foto-imotski-stadion-je-krcat-uskoro-zapocinje-thompsonov-koncert/211240>

<https://dalmatinskiportal.hr/zivot/dugopolje-tri-sata-prije-pocetka-thompsonovog-koncerta-guzva-na-ulazu/211923>

'SESTRA DR. JOSIPA PEČARIĆA ČIJE SU ŠOVINISTIČKE PUBLIKACIJE NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJA TUĐMANA

Iako je citat koji sam stavio u naslovu priglup ipak mi je drag jer govori puno o mojim tekstovima i njima, O zastavama za hrvatski praznik priča je nastavljena i slijedeće godine, ali im je 'krivac' bio Đukanović, dok je još jedne godine kasnije samo policija dolazila da im Tea objasni zašto su te dvije zastave na njenim prozorima 😊

Tea nas je napustila početkom prošle godine, a moja Ankica krajem i obje bi se radovale Markovom povratku koji se i spominje u ovom tekstu – napadu:

SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA
ŠAHOVNICU U KOTORU

14. kolovoza 2019.

Sestra istaknutog ljubitelja ustaštva Josipa Pečarića zavijorila šahovnicu u
Kotoru na dan zločinačke „Oluje“

Da je s dolaskom nove „pajser“ DPS – Bruna Lončarević koalicije u Kotoru dan vjetar u leđa ekstremnom hrvatskom nacionalizmu svjedoči i slika iz Starog grada. Izvjesna gđa Rajković, koja je, kako IN4S saznaje, sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220.000 krajiških Srba i ubijanje preko 1.800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore.

Pored slanja zvaničnog predstavnika na ceremoniji u Kninu od strane Crne Gore, vjetar u leđa proslavi „Oluje“ u Kotoru dao je i novi predsjednik HGI, Adrijan Vuksanović koji je tokom nedavne skupštinske rasprave Srbima poručio da ih „ne bole žrtve ni ratovi, već porazi“.

Dr. Josip Pečarić, akademik HAZU i DANU bio je tijekom poslednjih lokalnih izbora u Tivtu kako su istakli u HNV i HGI „njihov dragi gost“. Svoje šovinističke i blagonaklone stavove prema Pavelićevoj NDH, Tompsonu i Tuđmanu, iskazao je u oko 30 knjiga i publikacija.

Koliko daleko je ovaj podržavalac lika i djela Marka Perkovića Tompsona, inače talentirani matematičar, otišao daleko u svom publicističkom radu i veličanju NDH, govori podatak da ga promotorom „ustaštva“ nazivaju čak i desnici naklonjeni mediji u Hrvatskoj.

Tako je ove godine po Hrvatskoj predstavio svoje najnovije knjige o „stubovima Pečarićeve Hrvatske“ (Tuđman, Kordić i general Praljak, Tompson, biskup Košić), a na promocijama mu je između ostalih govorio i Miroslav Tuđman.

IN4S
prosrpski portal sa sjedištem u Podgorici

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

'PITAJ SVAKI KAMEN NAŠEG GRADA DUBROVNIKA'

Slika Don Lazara s Thompsonom nastala je u Dubrovniku u subota, 22. siječnja 2022.- u dubrovačkoj katedrali prilikom biskupskog ređenja novoizabranog dubrovačkog biskupa mons. Roka Glasnovića.

Don Lazar već godinama organizira LITA U TISNOM:

J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.

Josip Pečarić

FRA MARIO KNEZOVIĆ

19. kolovoza 2020. ·

KAKO ANTI TOMIĆU OBJASNITI SVEMIRSKU LETJELICU?

Znate što mi je prvo palo na pamet kad sam pročitao bolesnu konstataciju i (ne)misaonu konstrukciju Ante Tomića o Crkvi i znanosti? Otvorio sam rječnik stranih riječi da vidim što točno znači pojam kreten ili kretinizam. Uglavnom bi to značenje mogli sažeti na osobu zaostalu u duhovnom razvoju. Napisati kako Crkva svoju snagu crpi iz neukosti i da se boji obrazovanja je, oprostite, kretinizam. Nije potrebno čak ni navoditi da je Crkva osnovala prva učilišta i znanstvene institucije po Hrvatskoj, Europi i svijetu i činjenicu da su prvi, a i do danas gotovo najveći, znanstvenici ujedno bili i svećenici. Spominjati Tomiću Ruđera Boškovića, Fausta Vrančića, Franu Bulića, Nikolu Kopernika, Antonija Vivaldija i tako redom je kao da čovjeku koji je vidio samo karijolu ili tačku pričate o svemirskoj letjelici Space Shuttle.

Možda više čudi posebnost da ta Slobodna Dalmacija svoju kakvu-takvu čitanost ima u Južnoj Hrvatskoj gdje statistički živi pretežito crkveno orijentirano i

domoljubno stanovništvo? Kako i po kome takva tiskovina ostaje u takvom miljeu?

A vi dragi ljudi oprostite mi što sam svećenik, što sam glup, što sam bez nauke, što prezirem znanje i obrazovanje, što volim tupane i glupane. Ovo napisah i odoh spaliti svoje svjedodžbe, diplome, magistrature i doktorate.

Za one koji imaju vremena, Tomiću ti nemoj zamarati mozak, neka pročitaju barem neke svećenike znanstvenike u svijetu.

DODATAK

Ruđer Bošković – fizičar, astronom, izumitelj, filozof, matematičar, geodet, teolog, diplomat i pjesnik

Nikola Kopernik – zastupnik heliocentričnog sustava

Antonio Vivaldi – barokni skladatelj

Georges Lemaître – otac teorije “Velikog praska”

Roger Bacon – jedan od osnivača znanstvene metode

Marin Mersenne – otac akustike

Fra Angelico – renesansni slikar

Gregor Mendel – začetnik genetike

Christopher Clavius – tvorac gregorijanskog kalendara

Nicolas Steno – otac geologije

Athanasius Kircher – otac egiptologije

Giovanni Battista Riccioli – prvi izmjerio ubrzanje tijela u slobodnom padu

Pierre Gassendi – astronom

Francesco Maria Grimaldi – matematičar i fizičar

William od Ockhama – autor Ockhamove britve

Giordano Bruno – filozof

Vincenzo Coronelli – kartograf i kozmograf

José María Algué – meteorolog

Anselmus de Boodt – jedan od osnivača mineralogije

Otto Brunfels – jedan od osnivača botanike

Jean Baptiste Carnoy – osnivač citologije

Johann Dzierzon – otac modernog pčelarstva

James Cullen – poznat po “Cullenovim brojevima”

Andrew Gordon – tvorac prvog elektromotora

René Just Haüy – otac kristalografije

Ányos Jedlik – izumitelj dinama

Sebastian Kneipp – autor specifične metode liječenja

Jean-Antoine Nollet – otkrivač osmoze

Luca Pacioli – otac računovodstva

Nicolas Claude Fabri de Peiresc – otkrivač Orionove maglice

Nicolas Louis de Lacaille – izrađivač zvjezdanog kataloga

Jean Mabillon – osnivač paleografije i diplomatike

James B. Macelwane – seizmolog

Gabriele Falloppio – anatom po kojem se zovu “Fallopijeve cijevi”

Christian Mayer – začetnik proučavanja binarnih zvijezda
Giuseppe Piazzi – otkrivač patuljastog planeta Cerere
Jean Picard – prvi izmjerio veličinu Zemlje
Giuseppe Mercalli – tvorac Mercallijeve seizmičke skale
Nikola Kuzanski – kardinal i humanist
Léon Abel Provancher – otac kanadskog prirodoslovlja
Richard od Wallingforda – jedan od osnivača trigonometrije
Ignacije SzentmarTony – hrvatski kartograf, matematičar i astronom
Pierre Teilhard de Chardin – paleontolog
Giovanni Battista Venturi – otkrivač Venturijeveg efekta
Ferdinand Verbiest – izumitelj prvog samohodnog vozila
Faust Vrančić – hrvatski izumitelj
Vincent od Beauvaisa – sistematizirao znanje Srednjeg vijeka
Georg Joseph Kamel – botaničar po kojem se zove Kamelija
Ivan Vitez od Sredne – hrvatski humanist
Francisco de Vitoria – otac međunarodnog prava
Ivan Krstitelj Ranger – barokni slikar

DR. FRANJO TUĐMAN: HRVATSKI NAROD NIJE BIO FAŠISTIČKI, ON JE SAMO ŽELIO SVOJU HRVATSKU!

MLADEN PAVKOVIĆ

Najpopularniji hrvatski pjevač Marko Perković Thompson nakon relativno dugog zatišja ponovno se s nekoliko koncerata vratio na glazbenu scenu i odmah „uzvitlao prašinu“, prije svega s izvedbom pjesme „Bojna Čavoglave“, u kojoj se spominje i pozdrav „Za dom spremni“.

Pojedinci su u tome prepoznali uzdizanje NDH, ali ne i velikosrpsku agresiju. Naime, ove i ovakve pjesme sigurno ne bi bilo da se nije dogodila obrana, odnosno stvaranje hrvatske države. Stoga je vrijedno ponovno podsjeti i na riječi utemeljitelja i prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana, a koje je izrekao tijekom boravka u Australiji, 20. lipnja 1995. u Canberriju.

„Pripisivali su nam znak fašizma, govorili su nam da smo krivi za raspad Jugoslavije i jesmo, mi smo htjeli svoju državu u Drugom svjetskom ratu i danas i u Drugom svjetskom ratu hrvatski narod nije bio za fašizam nego je htio svoju državu...i to smo rekli svijetu osudivši one zločine koje je režim za vrijeme Drugog svjetskog rata učinio u okviru Hitlerovog poretka...ali smo kazali, naš narod nije bio fašistički on je samo htio svoju državu i on se u Drugom svjetskom ratu borio i pod nacističkim zastavama. I na strani NDH u anti- fašističkom pokretu za svoju Hrvatsku.. I našavši se u ovo prijelomno povijeno doba u situaciji da možemo ostvariti svoju državu ako postignemo jedinstvo...“

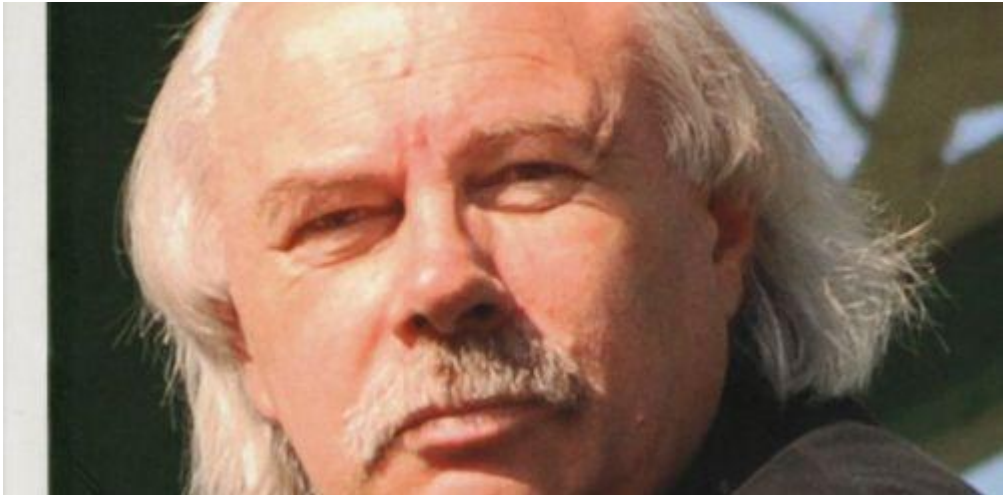
I zbog toga sam izašao s programom pomirbe domovinske i iseljene Hrvatske. Pomirbe onih Hrvata koji su u Drugom svjetskom ratu bili nasuprot jedni drugih, ne zato što su to htjeli nego zato što su ih strane ideologije na to prisilile... i na toj pomirbi svih Hrvata, svih naraštaja, domovinske i iseljene Hrvatske ostvarili smo snagu pomoću koje smo mogli proglasiti Hrvatsku...bez te pomirbe, draga braćo i sestre, ne bi moglo biti danas slobodne i suverene Hrvatske... ali do Vas je da jedan drugog primite za ruke i da prihvatite sve ono što je bilo pozitivno u NDH, ali i ono što je bilo pozitivno u antifašističkom pokretu...Odbacimo sve ono što je bilo negativno i čime se protivnik koristio i nije dopustio da imamo svoju hrvatsku državu...“

Draga hrvatska braćo i sestre, svim čudima i uspjesima našim doprinijeli ste i Vi ovdje...održavanjem svoje nacionalne svijesti, povezivanjem s domovinom...doprinijeli ste obrani Hrvatske i njenoj izgradnji...Danas Hrvatska iz koje ste istjerani iz svih krajeva, ta hrvatska slobodna i nezavisna Hrvatska, čeka Vas raskriljenih ruku i otvorena srca...vraćajte se u njen zagrljaj...gradite onakvu kakvu želite... Sve što smo stvorili stvorili smo samo vlastitim snagama, Vašim i našim...nezavisna nam je Hrvatska zajedničko djelo i dođite da ju zajednički gradimo!“-rekao je prvi hrvatski predsjednik, a što je u svojoj inače

blistavoj knjizi „Vapaj iz daljine“ zabilježio i Stjepan Asić, koji godinama živi i radi u Australiji.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

<https://www.hia.com.hr/blogbusters/item/40715-dr-franjo-tudman-hrvatski-narod-nije-bio-fasisticki-on-je-samo-zelio-svoju-hrvatsku>

HIA.COM.HR

Dr. Franjo Tuđman: Hrvatski narod nije bio fašistički, on je samo želio svoju Hrvatsku!

JOSIP PEČARIĆ

11 h ·

LIJEP FILM O MARKU

Ankicu i mene možete vidjeti u sceni s biskupom Ivasom, a poslije i knjigu:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

**NENO NINČEVIĆ: "OPASAN JE ALBUM,
ŽTO JE OPASAN ALBUM, VIDJET ĆETE. JA VAM
OZBILJNO GOVORIM OPASAN ALBUM"**

...

HERCEGOVACKIPORTAL.COM

Thompson sprema opasan album, tekstovi, glazba i produkcija vrh vrhova | Hercegovački portal

https://hercegovackiportal.com/2024/08/20/thompson-sprema-opasan-album-tekstovi-glazba-i-produkcija-vrh-vrhova/?fbclid=IwY2xjawEzwS5leHRuA2FlbQIxMQABHTlcKC5siKgA--5qWyUxfNSRIkpYTq_KiiD5HyJ7gkoI1izy3dizOXDw0w_aem_0112E0Y3HE_xFisIbf5thw

MARANATHA

Dugopolje.org

16 h ·

Na koncertu [#MarkaPerkovićaThompsona](#) u Dugopolju među publikom, kao poseban Thompsonov gost, našao se i šibenski biskup u miru Ante Ivas. U jednom trenutku za vrijeme koncerta biskup Ivas iz publike je počeo recitirati stihove pjesme "Maranatha" koju je napisao za Thompsona. Pjesma je to u kojoj se zaziva Isusa da dođe među hrvatski narod i spasi ga od izdajnika. Napisana je u obliku molitve i prožeta biblijskim motivima.

▶ Maranatha, pastiru dobri, rabi, učitelju

Dođi na polja, more, gore

Na zipke i grobove raspelom Tvojim

Označene, krvlju i znojem ispaćene, is

Plakane suzama naroda moga

Budi početak i svršetak, prvi i posljednji uskrsla pobjeda, Alfa i Omega naroda moga

Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata

Maranatha, dođi naroda moga

Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani...

Neka prođe vrijeme zavodnika, lažnih proroka

I svih kukavica, izdajica, krivokletnika

I svih varalica, otpadnika, strašnih ubojica

I svih sluga zloga iz naroda moga

Skini lažne maske s lica moje zemlje Hrvatske

Nek' zablista svom ljepotom

I vjerom u Tebe Boga, naroda moga
Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata
Maranatha, dođi na radost svega naroda moga
Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani...
Gospe, ženo, suncem ovjenčana
Satri zmiju, zmaja paklenoga
Pokaži pute do nebeskog raja
O kraljice, cijele nam nacije
I dok je srca bit će i Croatije
Maranatha, dođi gospodine u zemlju Hrvata
Maranatha, dođi na radost svega Naroda moga
Maranatha, dođi nam brzo i zauvijek ostani... ostani zauvijek

ODVJETNIK KARAČIĆ: ‘ZA DOM – SPREMNI’ NE MOŽE BITI SPORAN NITI PROTUPRAVAN

Luka Šarić

21. kolovoza 2024.

Foto: fah, Montaža: Narod.hr

Sudska praksa oko pozdrava „Za dom – spremni“ vrlo je neujednačena. Treba odmah reći kako ne postoji zakon koji eksplicitno i nedvosmisleno kaže kako je taj pozdrav ilegalan. On je bio pozdrav ustaša u Nezavisnoj državi Hrvatskoj, ali i legalne postrojbe HOS-a u Domovinskom ratu. Koristili su ga i branitelji koji nisu bili u HOS-u. Pozdrav je općeprihvaćen u Domovinskom ratu, a najpoznatiji je kao prvi stih legendarne pjesme „Čavoglave“. Postoji li pravna podloga za donijeti osuđujuću presudu zbog izgovora tog pozdrava ili nošenja znakovlja HOS-a? S tom tematikom najbolje je upoznat zagrebački odvjetnik Davorin Karačić čije smo objave i istupanje u medijima iskoristili za potrebe ovog članka. > Za dom spremni: Sjećate li se zaključaka famoznog Plenkovićevog vijeća za suočavanje s prošlošću?

Thompsonov odvjetnik vrlo je aktivan na društvenim mrežama. Pripada desnom političkom svjetonazoru, no to je u ovom pravnom kontekstu potpuno irelevantno. Ovih dana, povodom obljetnice „Oluje“ i koncerta u Imotskom, komentirao je sudsku praksu i općenito problematiku oko pozdrava „Za dom – spremni“.

Karačić: ‘Ne smeta njima samo HOS ili ZDS, njima smeta Hrvatska’

Dva dana nakon „Dana pobjede“ Karačić je na Facebooku komentirao: „Da na idućoj obljetnici Oluje, ne bude ni jedan HOS-ovac, ni jedna zastava HOS-a, kada se ni jednom ne bi začulo Za dom spremni, ovi isti mediji i pojedinci kojima sve to smeta, zgražali bi se nad obilježavanjem pobjede, umjesto da ta obljetnica bude obljetnica kajanja i isprike agresoru. Ne smeta njima samo HOS ili ZDS, njima smeta Hrvatska“.

Nedugo zatim, upozorio je na licemjerje vladajućeg HDZ-a koji osuđuje „ustaške pokliče“ u Kninu i Imotskom, ukazujući pritom na slobodno isticanje jugoslavenskih zastava u javnom prostoru. Bit čitave hajke na „Za dom – spremni“ jest napad na Domovinski rat i samo postojanje neovisne Hrvatske, smatra Karačić.

> Plenković pritišće sudove oko Za dom spremni?! Pogledajte što je rekao

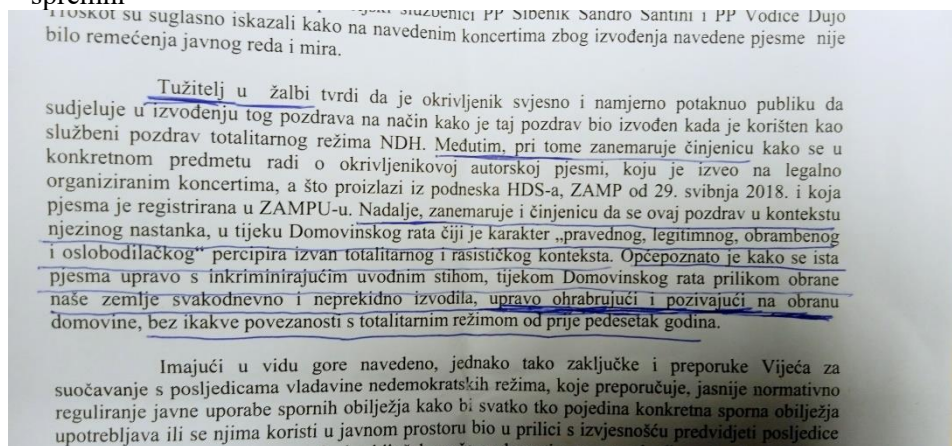
Karačić: ‘Ne postoji zakonska podloga za postupanje protiv pozdrava HOS-a’

Povodom apela Domovinskog pokreta MUP-u da ne kažnjava one koji su nosili znakovlje HOS-a u Imotskom, Karačić je napomenuo kako ne postoji zakonska podloga za postupanje protiv pozdrava „Za dom – spremni“ i HOS-ovog grba ili zastave. „MUP-ove formulacije o tome kako je ZDS fašistički pozdrav, koji u sebi

sadrži poziv na mržnju prema svim nacijama, narodima, skupinama i religijama, kako to oni naznačuju u svojim optužnim prijedlozima se u pravu zove nedopušteno arbitriranje“, napisao je na Facebooku.

Karačić je 12. kolovoza na Facebooku priložio obrazloženje presude Visokog prekršajnog suda u vezi s pozdravom „Za dom – spremni“. Donesena je na sjednici svih sudaca, a „stav izražen na sjednici svih sudova postaje dio obvezujuće sudske prakse“, pojašnjava Thompsonov odvjetnik. Stoga, pozdrav HOS-a „ne može biti biti sporan niti može biti protupravan“, zaključuje Karačić.

Foto: Obrazloženje presude Visokog prekršajnog suda u vezi pozdrava “Za dom – spremni”

Koji dan kasnije, Karačić je sažeo problematiku oko „Za dom – spremni“ statusom u kojem poručuje kako je riječ o pitanju moći i dominacije nad većinom naroda. Prilažemo status:

U hrvatskom pravosuđu ne postoji presedan

Narod.hr već je ranije u više navrata razgovarao s Karačićem oko ove teme. Napomenuo je kako pozdrav HOS-a može zabraniti jedino Sabor. Sudovi mogu donositi različite odluke, no u hrvatskom pravosuđu ne postoji presedan, kao u američkom. Rekao je to komentirajući novinarski članak supruge Milorada Pupovca Slavice Lukić. Ona je za „Jutarnji list“ prije 5 godina objavila „presedansku odluku koje bi se trebali pridržavati svi hrvatski prekršajni sudovi. Za dom spremni kažnjiv je i u pjesmi Čavoglave“, slavodobitno je napisala Lukić. „Likuju, a obrazloženje se uopće ne odnosi na mog branjenika. Dotična novinarka se ne razumije u pravosuđe“, kratko je komentirao Karačić ovu „bombastičnu vijest“.

> Thompsonov odvjetnik Karačić za Narod.hr: Jedino Sabor može zabraniti pozdrav Za dom spremni

Neke osuđujuće presude: Kapa HOS-a i Čavoglave

Prije nešto više od godinu dana, pravomoćno je osuđen jedan umirovljeni branitelj zbog kape HOS-a. Utvrđeno je kako je prekršio Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira. U obrazloženju presude stoji kako je HOS-ovom kapom “uznemirio

javnost”. Visoki prekršajni sud odbio mu je žalbu ideološkom ocjenom kako se znakovlje HOS-a može koristiti isključivo prilikom komemoriranja branitelja koji su poginuli pod tim znakom. U svim ostalim slučajevima, Sud zaključuje kako je taj pozdrav fašistički i neprimjeren u javnom prostoru.

Isti sud je pravomoćno osudio pjevača Maria Rosu iz Makarske koji je izveo “Čavoglave”. Obrazloženje Suda je u najmanju ruku bizarno: “Bez obzira na žalbene navode da je otpjevao pjesmu na način kako je ista objavljena u izvornom tekstu pjesme ‘Bojna Čavoglave’ i koja je objavljena u Službi zaštite autorskih muzičkih prava Hrvatskog društva skladatelja, okrivljenik je mogao i trebao biti svjestan mogućeg negativnog utjecaja izvikivanja ovog izraza i trebao se suzdržati takvog ponašanja“. Ova obrazloženja savršeni su primjeri kako suci donose ideološke presude, na što i Karačić konstantno upozorava.

> Strani turist Boban M. žalio se na pjesmu Bojna Čavoglave u hotelu na Braču, evo što mu je odgovorila općina Bol

Kako je moguće da isti sud Thompsona oslobodi za pjevanje Čavoglava, a osudi bilo koga drugoga? Kako je moguće da isti sud navodi isti argument za osudu i oslobađanje okrivljenika?! Nadalje, čega je točno morao biti svjestan Roso? Da postoje neki kojima se ne sviđa pjesma Čavoglave? Tom logikom, ništa se u Hrvatskoj nikada ne bi trebalo pjevati. Roso je samo otpjevao pjesmu, a Sud ga opominje da se trebao “suzdržati takvog ponašanja”. Kakvog točno ponašanja, zarađivanja za kruh?

‘Za dom – spremni’ je isti 1941. i 1991., ali petokraka nije?!

Karačić je u više navrata postavljao pitanje protivnicima HOS-ovog pozdrava je li petokraka iz 1941. i 1991. ista? Naime, s ljevice tvrde kako partizani nemaju nikakve veze s Jugoslavenskom narodnom armijom koja je napadala Hrvatsku u Domovinskom ratu. „Onaj tko kaže da nema nikakve razlike između ‘za dom spremni’ HOS-a i onog NDH, neka objasni postoji li razlika u crvenoj zvijezdi na čelu dalmatinskih partizana koje svi hvale i slave, i one na čelu onog Šljivančanina iz Vukovara i JNA koja je pod njom provodila genocid u Hrvatskoj“. Smislenog odgovora Karačić još nije dobio.

> Podsjećamo kako je Peđa Grbin pjevao Čavoglave: Ja sam pijana budala

U konačnici, onima koji možda imaju sumnje u legitimnost ovog pozdrava, Karačić, ali i mnogi povjesničari, branitelji i ostali, preporučuju pogledati na rukav odore ekshumiranog tijela branitelja HOS-a Žarka Manjkasa Crvenkape. Ne postoji nikakva sumnja kako se pod tim pozdravom branila Hrvatska u Domovinskom ratu. Prilažemo i mi tu sliku.

Foto: Iskopano tijelo hrvatskog branitelja, pripadnika HOS-a, Žarka Manjkasa Crvenkape, poginuo u “štafeti smrti” prilikom izvlačenja civila nakon okupacije Bogdanovaca u blizini Vukovara

<https://narod.hr/.../odvjetnik-karacic-za-dom-spremni-ne...>

Odvjetnik Karačić: 'Za dom – spremni' ne može biti sporan niti protupravan – narod.hr

JOSIP PEČARIĆ

JE LI PUHOVSKI POGLAVICA SVIH HRVATSKIH IZDAJICA?

Fah idiot tjedna po najnovijem “Hrvatskom tjedniku (22. 8. 2024.)m je:

Žarko PUHOVSKI, umirovljeni sveučilišni professor:

“Thompson je poglavica svih hrvatskih kukavica!”

HT: Puhovski je poglavica svih hrvatskih izdajica!

Moje pitanje iz naslova je u svezi već s naslovom moje knjige:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Naime Predsjedniku RH za Puhovskog koristi riječ DRUKER.

Ali u spomenutoj knjizi prenosi se i dva teksta moje knjige ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012. iz kojih mi se čini da se i pridjev 'hrvatski' možda pod upitnikom.

Prvi dajem u cijelosti:

Drugo pismo HAZU-U

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

Zanimljivu kritiku novina u kojima sam piše, dakle Jutarnjeg lista, dao je Miljenko Jergović u tekstu o anonimnim zločinima iz mržnje na Internetu, pišući o (ne)izboru prof. Goldsteina za redovitog člana HAZU-a:

Vrlo zanimljiv i poučan uradak kolege Derka, premda mjestimice kriptičan, pošto se može steći dojam kako nije kazao baš sve što mu je bilo na umu, ili sve što bi se iz njegova pažljivo odabranog diskursa o ovom slučaju moglo reći. Naime, nekako mi se učinilo da nas nije izvijestio u čemu bi se sastojala sramota po ovu visoku ustanovu kada bi Goldstein postao njezin član. Radi li se o tome što je Goldstein neznalica i nevježa, koju matematičar Pečarić u ime HAZU uči kakva se povijest u nezavisnoj republici Hrvatskoj ima pisati, ili je s Goldsteinom neki drugi, reklo bi se inherentniji i supstancijalniji problem?

S obzirom da je o Izornoj skupštini u HAZU-u izvijestio već i Jutarnji list, a moje reagiranje na to izvješće Jutarnji nije objavio, očito je kolumnist Jutarnjeg, kome je tako matična kuća uskratila odgovore iz „prve ruke“, morao potražiti te odgovore u drugim novinama i na Internetu. Na nama je da nagađamo je li to zato da bi urednik u podnaslovu mogao napisati:

U najvišem domu hrvatske mudrosti i sabranja nižu razloge zbog kojih Mihajlo Dika i Ivo Goldstein ne mogu biti hrvatski mudraci. Ono što akademici pritom ne smiju izreći, iskazat će web- komentatori

Zanimljivo je, ipak, kako Jergović nije primijetio moja pisma na istim portalima. Ali, kada već nije, dobro bi bilo komentirati njegov tekst.

Doista je u pravu, kada postavlja pitanje o stručnosti prof. Goldsteina jer sam na Izornoj skupštini doista čitao mišljenja hrvatskih povjesničara o tome:

1) Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi *Život sa suvremenicima*, Zagreb, 1996., str. 190. – 191.:

Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: „Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!“ To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.

2) Naš poznati arheolog, povjesničar umjetnosti i etnolog dr. sc. Anton Zakarija u članku *Crkva i politika*, Marulić, br. 4, Zagreb, 2001., str. 708. – 710. za Goldsteinovu prvu knjigu „Bizant na Jadranu 6. – 9. st.“ (Zagreb, 1992.) tvrdi da je „iskonstruirana, sklepana i nedozrela“.

3) Neven Budak u članku O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“, *Novi Liber*, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299 – 327. na skoro tridesetak stranica govori o faktografskim pogriješcima; metodičkim grješcima („Veliki broj metodičkih grješaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.”); profesor Budak dalje piše krivom zaključivanju itd. Preporučujem vam – pročitajte Zaključak u kome prof. Budak konstatira kako je knjiga – PROMAŠAJ!

4) Jure Krišto, znanstveni savjetnik, u dva članka se osvrće na Goldsteinovu knjigu *Holokaust u Zagrebu*. Naslov prvog sve kaže: „Goldsteinovi ponovno osuđuju Stepinca“. Objavljen je u *Glasi Koncila* 6. 1. 2002.

Drugi članak je: „Još jedanput o knjizi *Holokaust u Zagrebu*“, *Časopis za suvremenu povijest*, Zagreb, 34/2002, br. 3, 961. – 985., a završava ovako:

„Bilo bi ipak pogrešno zaključiti da je knjiga Goldsteinovih beskorisna. Treba je koristiti kao i mnoge druge koje su bile napisane u vrijeme komunističke dominacije u historiografiji, tj. preuzeti dokumente, a odbaciti interpretaciju.“

5) Dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik napisao je *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja*, *Vijenac*, 397, 21. 5. 2009.

Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: *Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci*. Geiger kaže:

Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke,

nazvali „kapitalnim djelom“. Ukratko, Goldstein je najnoviju sintezu suvremene hrvatske povijesti, barem što se tiče prikaza slučaja Bleiburg i sudbine Folksdojčera, napisao prema ideološkoj matrici koja mu je bliska s nizom „kapitalnih“ činjeničnih i interpretacijskih grešaka i sve sklepaop poprilično površno i na brzinu.

6) Zanimljiv je i Geigerov tekst Goldsteinov kompendij neznanja, objavljen u Hrvatskom slovu u brojevima: 789, 4. lipnja 2010, 790, 11. lipnja 2010.; 791, i 18. lipnja 2010. Dat ću samo početak:

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein, Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, godinama se uporno predstavlja, i samozadovoljno drži, stručnjakom za sva pitanja suvremene hrvatske povijesti. Goldstein se do sada predstavio rasponom tema, problema i obradom različitih razdoblja prošlog vremena, kao i količinom objavljenoga, svestranim i upornim istraživačem naše povijesti. Tako se barem čini onima koji ne čitaju ili, pak, ne razumiju ono što čitaju. Pisanje osvrta na Goldsteinove radove zahtjevan je posao. Naime, Goldsteinovi uradci prepuni pojednostavljiivanja i površnosti oduševljavaju „baš me briga“ pristupom. Mnoštvo je primjera upitnih i „zabavnih“ vrijednosti Goldsteinovih uradaka, koji su kompendij svakovrsnog neznanja, nestručnosti i šlamperaja. Ukratko, Goldsteinovi radovi školski su primjer kako se ne treba i ne smije pisati. Navedimo samo najslikovitije (čitaj: najtragičnije) primjere.

Primjer prvi:

Pad na ispitu iz vlastita kolegija

Geiger navodi 15 takvih „najtragičnijih“ primjera.

Zapravo sam ovaj posljednji primjer morao skratiti jer je akademikima i ono prije bilo previše.

Novinari koji su izvijestili sa Skupštine točno su napisali da sam protestirao zato što su autori izvješća „zaboravili“ dati i ovakve poglede na rad kandidata. To što Jergović ističe da sam ja matematičar, doista vjerojatno i jeste razlog tomu. Jergović očito misli da bi takve stvari trebao uraditi povjesničar, i doista se slažem s njime, ali je vjerojatno s Goldsteinom neki drugi, reklo bi se inherentniji i supstancijalniji problem.

Zapravo, isti problem koji smo imali s referatima o Goldsteinu u HAZU-u imamo i u Jergovićevu tekstu. On obrazlaže antisemitske napade na Goldsteina na Internetu, ali ne želi spomenuti još gore ponašanje samog Goldsteina, kada je bez ikakvog povoda optuživao druge, pa i kolege, za antisemitizam. Evo nekih primjera:

1) U HTV-ovoj emisiji Forum od 15. siječnja 2002.

Sudjelovali su, među ostalim, Žarko Puhovski i Ivo Goldstein. Očito iziritiran njihovim nastupom, u emisiju se javio hrvatski branitelj Ivan Mustapić optuživši ih da mrze sve hrvatsko i upitao: „Zašto nije u emisiju pozvan neki branitelj, za razliku od ove dvojice rasista?“ Na kraju se branitelj zapitao: „Dokle ćemo biti taoci mržnje Mesića prema pokojnom predsjedniku Tuđmanu i svemu hrvatskom?“

Nakon stanovitog vremena Puhovski se „snalazi“ tvrdeći da hrvatski branitelj izdvaja njega i Goldsteina zbog toga što su oni Židovi. Međutim, tada se prof. Slaven Letica obratio Puhovskom pitanjem: „Ti si Židov? Koliko ja znam, ti si uvijek bio Jugoslaven!“ Puhovski se samo uhvatio za glavu. Kako je branitelj mogao znati da je on u međuvremenu postao Židov, ako to nije znao prof. Letica?

2) Svojevremeno je mr. sc. Mladen Ivezić optužio dr. sc. Ivu Goldsteina za jugokomunizam, a ovaj mu je uzvratilo alarmirajući sve svjetske židovske organizacije tvrdeći da je Ivezić napisao antisemitski tekst. Zašto je antisemitizam ako nekoga optužiš za jugokomunizam, pa makar on bio i Židov, ostalo je nerasvijetljeno, ali Goldstein je čak tražio ostavku glavnog urednika Vjesnika Nenada Ivankovića zato što je objavio Ivezićev „antisemitski“ tekst. Kasnije ih je i tužio sudu. Naravno, spor nije dobio.

3) Prof. dr. sc. Ivo Goldstein, je vjerovali ili ne, i stručnjak u pravnim znanostima, posebice u Kaznenom pravu. Tako on u Slobodnoj Dalmaciji 13. srpnja 2002. navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su: Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi Hrvatstvo i židovstvo i ja. Za mene kaže: „Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.“ Zanimljivo je da se sve to odigralo pošto je saznao da sam napisao odgovor na njegovu knjigu Holokaust u Zagrebu u kojoj je mene matematičara svrstao u revizioniste hrvatske povijesti. I dao mi najviše prostora poslije akademika Franje Tuđmana!

Ali, zanimljivije je što Goldstein, na razini malenog djeteta, tvrdi da ako ga „gadiš i vrijeđaš“, tj. ako komentiraš njegove tekstove onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Zanimljiv bi bio taj zakonski članak s takvom definicijom antisemitizma, zar ne? Zato sam sigurno zaslužio kazneno gonjenje kada sam u ironičnom pismu predsjedniku i Predsjedništvu podrugljivo komentirao njegovu tvrdnju kako su se četnici osvećivali Hrvatima zbog ustaškog genocida u NDH, a kao primjer je uzeo četničke zločine u okolici Mostara PET dana nakon proglašenja NDH.

Možda je g. Jergoviću potrebno biti vrhunski povjesničar da bi se netko smio izrugati ovakvoj bedastoći, ali akademici su očito više vjerovali matematičaru, pa je Goldstein zabilježen u povijesti HAZU-a kao najslabiji kandidat o kome se ikada glasovalo na izbornim skupštinama (za je bilo 34 akademika, od 105 nazočnih). Ali, ako je vjerovati podnaslovu Jergovićeva teksta, zapravo nije glupost ta tvrdnja o osveti petog dana od uspostave NDH zbog genocida u toj državi i tvrdnje povjesničara kako takvih smiješnih i glupavih interpretacija u Goldsteinovim djelima ima mnogo.

Ali, u pravu su u Jutarnjem listu. Takve priglupе tvrdnje u Goldsteinovim djelima ne mogu biti razlogom da ga se ne izabere u HAZU. Što ih ima više, tim više zaslužuje biti akademikom, zar ne?

Kažimo otvoreno ono što akademici ne smiju izreći, a iskazat će web-komentatori. Tu se doista radi o antisemitizmu, zar ne?

akademik Josip Pečarić

Drugi tekst je razgovor Davora Dijanovića sa mnom:

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!

U njemu se ponavlja priča o tom razgovoru na HTV-u Letic i Puhovskom.

Meni osobno je ta knjiga o Puhovskom posebno draga.

Zašto?

Pa zbog nje me tužio sudu.

Naravno ne Puhovski. Tužio me – vjerovali ili ne - Goldstein.

A da bi ga razumjeli pogledajte što su svjedočile na sudu njegova supruga i kćer:

27. Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijete, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijete traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

28. Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Strašno je vidjeti kako je zbog moje knjige o Puhovskom u koju su prenijeti tekstovi od prije 10 ili 20 godina Goldstein imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena.

Josip Pečarić

DRAGOVOLJAC.COM

www.dragovoljac.com

JOSIP PEČARIĆ

JOŠ FAH IDIOTA

Komentirao sam FAH IDIOTA TJEDNA iz „Hrvatskog tjednika“ od 22. 8. 2024. Međutim ima više FAH IDIOTA koji su se našli u ovom broju najčitanijeg hrvatskog tjednika a u svezi s veličanstvenim povratkom Marka Perkovića Thompsona: Luka SAFUNDŽIĆ, Pavica KNEZOVIĆ BELAN, Andrej PLENKOVIĆ, Boris DEŽULOVIC, Hrvoje KLASIĆ i Tena ŠIMONOVIC EINWALTER.

Neke od njih spomenuo je i veliki hrvatski kolumnist književnik dr. sc. Damir Pešorda, pa pogledajte njegovu kolumnu:

D. Pešorda: Zaslužuje li Hrvatska Imotski?

19. kolovoza 2024.

JEDINA NAM JE ŠANSNA IMOTSKA HRVATSKA

Koncert Mate Bulića, Marka Perkovića Thompsona te Dražena Zečića 7. kolovoza u Imotskom izazvao je veliki interes i brojne reakcije u hrvatskoj javnosti. Partizanski apologet pod krinkom povjesničara Hrvoje Klasić izjavio je da ga je zbog koncerta stid što živi u Hrvatskoj (uspud rečeno, to je barem lako riješiti!), predsjednik Milanović je sugerirao da *ustašovanje* ne bi smjelo proći bez sankcija, to jest „hapšenja“ odgovornih, pučka pravobraniteljica Tena Šimonović Einwalter također zaziva procesuiranje, Ivo se Goldstein pjeni: „Ovo u Imotskom je sramotno“, sigurno je i Jaca Kosor na svom profilu složila neku ubojitu krumpir-salatu, ali ne da mi se sada tražiti po bespućima interneta... Dakle, uskomešala se kumrovčad i soroščad sve u šesnaest, nešto ih svrbi do boli. Navodno majice HOS-a, navodno ustaški pozdrav ZDS, navodno ovo, navodno ono, ali uistinu svrbi njih Imotski kao takav. Po njihovu računu takav grad ni takav kraj ne bi smjeli postojati. Gle, mamicu im ustašku, svi veseli, raspjevani... i svi Hrvati!

Bit stvari je, dakle, u nečemu drugom, ne u stvarnom strahu od ustaške rekonkviste. Da sada je ne pametujem o tomu, navest ću riječi kritičara i novinara *Jutarnjeg lista* Tomislava Čadeža koji ponekad zna iskočiti iz šprance jutarnjačkog novinarčenja: „Trideset godina i više nakon rata ta naša djeca slušaju da su ustaše, kao što smo i mi slušali. Zacijelo ima među njima svakakvih, ali najviše istinoljubivih. Što je sporno? HOS-ov amblem i pozdrav? HOS je iskrvario za demokraciju i slobodu. Gdje su njihovi zločini? Koji su to naši zločini? Koji su Thompsonovi? I što je s tom slikom u glavi da naše kćeri i sinovi

trpe iste laži koje smo i mi skupili i zbog tih laži ginuli.“ Govoreći o mladosti koja se slijevala na koncert u Imotski, Čadež govori o novim generacijama koje odbijaju anakroni udbokomunistički teror kojim se Hrvate želi držati u pokornosti pod hipotekom u najvećoj mjeri izmišljene i još četrdeset pete višestruko u krvi naplaćene krivnje.

Ako se drugdje u Hrvatskoj donekle i uspjelo u ispiranju mozga i nametanju krivnje, Imotski se ne da. I nikada se nije dao. Ono što je Thompson dotaknuo pjesmom *Geni kameni* u najvećoj mjeri očituje se upravo u Imotskom, ali i na cijelom tom potezu od Rame do Ravnih kotara. Taj prostor, kojega je Ivan Aralica konačno učinio literarno relevantnim, dugo već nije samo rezervoar iz kojega se koliko-toliko nadoknađuje hrvatski demografski manjak nego je i u kreativnom smislu najpotentniji dio hrvatskoga korpusa. U tom prostoru Imotski se sa svojom bližom okolicom posebno ističe. Tri od pet najvećih pjesnika novije hrvatske književnosti – Tin Ujević, Antun Branko Šimić i Petar Gudelj – ponikli su s tog prostora odrastajući pogleda uprta u mitsko Biokovo. Najintrigantnija epopeja hrvatske književnosti dvadesetog stoljeća, Raosovi *Prosjaci i sinovi*, stiže nam s tog prostora, a u Domovinskom ratu razmjerno broju stanovnika Imotski je imao najveći broj poginulih branitelja iako se crta bojišnice nikada nije ni primakla Imotskome. Imotski je toliko širokogrudan da je i onoj drugoj, suprotstavljennoj, projugoslavenskoj strani dao književnu uzdanicu – Antu Tomića. Nije bogzna kako nadaren, ali njima dobro dođe kad nemaju svojih boljih.

Zastranih malo, vratimo se temi, Imotskom i njegovim mrziteljima. Zemlja u kojoj razvikani javnici i politički odličnici zmijski sikću na raspjevanu mladost, koja slavi život, ljubav, domoljublje, vjernost domu i slobodi, samu sebe sapleće, samoj sebi podmeće nogu. Dođe čovjeku da se zapita: Zaslužuje li uopće takva Hrvatska Imotski? Ohrabruje jedino to što je relativno uzak krug onih koji organski ne podnose Hrvatsku ma koliko dobro bili raspoređeni. Kad-tad će imotska, mlada, razdragana Hrvatska nadvladati mrzovoljnu Hrvatsku punu jugotužja i samomržnje. Ako nas sve skupa prije ne odnese destruktivni val umirućeg Zapada. No i u borbi protiv tog razornog vala jedina nam je šansa upravo imotska Hrvatska s Thompsonova koncerta.

Damir Pešorda
Hrvatski tjednik

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/44148-d-pesorda-zasluzuje-li-hrvatska-imotski.html>

hkv.hr

D. Pešorda: Zaslužuje li Hrvatska Imotski? - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeca

PROF. DR. SC. MIHOVIL BIOČIĆ

POGLAVICA SVIH HRVATSKIH DOUŠNIKA NAZIVA HEROJA KUKAVICOM

23. kolovoza 2024.

„Od onih koji su napadali Hrvatsku
Samo su gori oni koji je nisu branili“
(Nepoznati branitelj)

Nakon Thompsonovog koncerta u Imotskom, svestrani (“Vegeta”) kritičar svega i svačega, poznati potkazivač (doušnik, denuncijant) protiv hrvatskog naroda i države, Žarko Puhovski je izjavio na jednoj *regionskoj* televiziji uz ostalo: **“Thompson je poglavica svih hrvatskih kukavica”**.

Ta „moralna vertikala” raznih ljevičarskih i srpskih korisnih idiota, koji ima pristup u sve „regionske” novine i televizije, za kojeg i jedan moralno-političko-dvojbeni Zoran Milanović kaže da je “nečastan” i „ništarija”, usuđuje se istinskom junaku Domovinskog obrambenog i oslobodilačkog rata **Marku Perkoviću Thompsonu**, koji je s thompsonom u ruci, branio Hrvatsku od srpsko-crnogorske agresije, izreći da je **“kukavica”**, bilo za što i u bilo kojem smislu!

Uz brojne časne branitelje “lijevih” opredjeljenja, golemi dio komunističkih slijednika, s frazeologijom tzv. antifašizma (tj. komunizma), imaju jedno jedino zanimanje: lov na imaginarne fašiste, ustaše, klerofašiste... Te izdajničke hulje, koji ni ruku nisu htjeli dignuti 25. lipnja 1991. za neovisnu Hrvatsku, čiji su politički prijatelji izgubili rat, protiv razoružanog hrvatskoga naroda, dobro raspoređeni po institucijama, ponovo moraliziraju svojom jugokomunističkom „istinom“, koja je slomljena zajedno s njihovom zločinačkom tvorevinom!

Hrvatski novinar **Goran Andrijanić**, koji sada surađuje s poljskom medijskom kućom *Fratrìa*, nalazeći sličnosti u postkomunističkom upokoravanju poljskog i hrvatskog naroda u tekstu **„Thompson i pedagogija postidivanja”**, uz ostalo navodi:

„Bronislaw Wildstein (bivši je poljski disident, novinar, slobodni autor, Židov), pedagogiju postidivanja objašnjava kao lijevo-liberalnu metodu koja ima za cilj osiguravanje političke moći... a to će lakše ostvariti vlada li nad iskompleksiranim narodom bez jasnog identiteta i ciljeva. Kompleksi naroda, naime, nametnuti pedagogijom stida, čine da se nacija odriče svoga identiteta i tako postaje podložnija i procesima gubitka suverenosti“.

Adrijanić nastavlja: „*Lažni mit o Hrvatima kao genocidnom narodu čiji je identitet ključno obilježen zločinačkim ustaškim režimom jest propaganda kojom su komunisti držali hrvatski narod pod nadzorom, a svaki njegov jači pokušaj nacionalne identifikacije označivali kao “ustaštvo”.*

Mehanizam te pedagogije postidivanja prebačen je u demokratske uvjete, ali njegova bit ostala je ista – potkazivati svaki društveni ili politički diskurs određen nacionalnim i tradicionalnim kao retrogradni, nelegitiman i opasan. Onima koji taj diskurs zagovaraju ne prijete više zatvor, kao nekada, ali prijete im marginalizacija i društvena stigmatizacija. I taj mehanizam iznimno je moćan i plaši ljude.

Hrvatski dragovoljac, borac Domovinskog rata, katolik i obiteljski čovjek i domoljub, Marko Perković Thompson i emocije koje on izaziva jesu emanacija svega onoga što užasava postkomunističke strukture u Hrvatskoj i njihove nasljednike. Zato je u pisanju medija o njemu dopušteno apsolutno sve“

Među onima, koji njeguju **pedagogiju postidivanja** hrvatskoga naroda, najvažniji su **potkazivači**, čija lakomost za škudama, nadvisuje bilo kakvo vlastito uvjerenje!

Tko je ta **moralna vertikala**, kojeg **jugotelevizije** rabe za svoje uredničke ciljeve?

Dakle, još 1972. Žarko Puhovski, sudjeluje u **staljinističkim montiranim procesima protiv hrvatskih sveučilištaraca, kao denuncijant**, koji ne samo da svojim svjedočenjem šteti optuženima u tim komunističkim procesima, nego i doprinosi proširivanju broja optuženih. Milanović navodi da je na temelju izvješća, *Puhovski svojim svjedočenjem proširio ne samo opseg navoda optužnice nego i krug osumnjičenih osoba koje su na temelju njegova svjedočenja bile procesuirane.*

Sve tadašnje novine (Večernji list, Vjesnik, Politika, Borba, Nin) navode da je Puhovski u dvodnevnom svjedočenju proširivao popis osoba koje treba optužiti. Nadalje, o optuženim studentima je svjedočio kao **o totalitarno i nacionalistički orijentiranim!** Tako je NIN je 20. kolovoza 1972. prenio da je Puhovski na suđenju rekao, **“Ustvari radilo se o jednoj totalitarističkoj grupi nacionalistički orijentisanih studenata koja je postajala sve opasnija”**

Izvukli smo stare novine, ovako je Puhovski govorio na suđenju proljećarima: ‘To su nacionalisti’

Za svaku „pohvalu“! Pravi drug i junak socijalizma! „*Moralna (komunistička) vertikala*“!

Kada je bilo suđenje u Haagu, našim generalima, a stvarno se htjelo suditi Hrvatskoj, koju nisu htjeli, koja se nija smjela ponovo roditi, sjetili su se sudci svjetskog poretka „*moralne vertikale*“ prvog ravnatelja **Instituta Otvoreno društvo** Žarka Puhovskog, koji je nakon Stjepana Mesića, dao najveći doprinos optužnici za „Oluju“!

U svom drugom velikom svjedočenju protiv Hrvatske Puhovski kaže: „*Nedvojbeno da je za vrijeme i neposredno poslije akcije između 120 i 150 tisuća ljudi s tog područja napustilo mjesto svojeg boravišta i da je otprilike tri četvrtine svih tih ljudi pripadalo seoskom stanovništvu. Zbog toga je, po mojem sudu, riječ o etničkom čišćenju*“, objasnio u siječnju 2009. na Radiju 101 što će svjedočiti u Haagu.

U HHO su znali da će više sredstava od donatora privući ako se bave upravo ratnim zločinima. Sam Puhovski je izjavio da je: „*...odbor u to vrijeme primao i 500.000 dolara godišnjih donacija, pri čemu je najveći donator bila fondacija Georga Sorosa*“.

Već u ljeto 2001. HHO je pomoću financijskih sredstava doniranih od strane Norveškog helsinškog odbora i Nieman fondacije, svoj izvještaj izdao kao knjigu pod naslovom „*Vojna operacija Oluja i poslije*“. Autor teksta najvećim dijelom bio je Petar Mrkalj, dugogodišnji član i izvršni direktor Odbora. Predsjednik HHO u to vrijeme bio je Žarko Puhovski. U knjizi su iznijete lažne brojke o ubijenima i broju spaljenih kuća!

Slučaj Puhovski, iliti koliko je beznadno bolesno hrvatsko društvo

Analizirajući sav dokazni materijal, sudsko vijeće razmatralo je i tu publikaciju HHO-a u kojoj se iznose podaci o broju ubijenih srpskih civila, uništenih kuća itd. Evo ključnog odlomka iz sudske odluke.

„*Prilog P2402 je izvješće pod naslovom ‘Vojna operacija Oluja i poslije’ koje je objavio Hrvatski helsinški odbor, a uredio Žarko Puhovski. Izvješće donosi tvrdnje čiji izvori nisu navedeni, kao i dvostruke opise istih događaja. Štoviše, za vrijeme ispitivanja Puhovskog na sudu postalo je očigledno da u knjizi postoje i druge pogreške. Iz tih je razloga Sudsko vijeće odlučilo da se neće oslanjati na prilog P2402 za informacije koje su u njemu iznesene, ukoliko one nisu potkrijepljene nekim drugim dokaznim materijalom.*“

Sudsko vijeće zaključuje da je ta publikacija do te mjere nepouzdana i nesolidno sastavljena da je neupotrebljiva u dokazne svrhe!

Neven Sesardić o tzv. borcima za ljudska prava, Pusiću i Puhovskom

Jugoslavenskoj *Moralnoj vertikali* i „Vegeta“ analitičaru raznih jugotelevizija u Hrvatskoj, nije smetala **Lepa Brena i nevjesta joj**, kada su usred Zagreba pjevali *Jugoslovenku!*? Nisam primjetio u „našim“ medijima, da je 27. srpnja 2024. u Mokrom Polju (kod Ervenika) održan **četnički dernek**, kojem je nastupilo „**Jandrino jato**“, poznato po pjesmama o tzv. RSK, veličanju četništva i zločina prema Hrvatima!? Nisam primjetio da je naša *moralna vertikala* kritizirala ovaj četnički nastup!? Naravno, ni riječi u „našim“ medijima. O brojnim četničkim obilježjima po Hrvatskoj i **slavljenju pokolja, uz novčanu potporu hrvatske Vlade**, pravog srpskog genocida 27. srpnja 1941. na tromeđi Bosne, Dalmacije i Like (očišćeno 2.000 km² od Hrvata), ne ću govoriti! U tom smislu, posebna hvala Ministrici kulture i medija i Pupovčevu „Suhom zlatu“ !

Međutim kada Hrvati pokazuju ljubav prema Domovini, herojima poginulim i živim, prema obitelji i svojoj Katoličkoj vjeri, onda to smeta!?

Komu?

Smeta ratnim gubitnicima, nereformiranim komunistima, prodanima, dezerterima, četnicima i svima koji nisu htjeli braniti Hrvatsku kada ih je najviše trebala! I kada je Hrvatska nastala u krvi i na žrtvama, u borbi protiv petokrake i kokarde, kada je pobijedila neprijatelje pod tim dvama zločinačkim znakovima, gle čuda!? Petokraka i kokarda rehabilitirane, a poklič i znakovi pod kojim je izvojevana pobjeda, proskribirani, zabranjeni!

Ne postoji niti jedno *Vijeće za nedemokratske režime* (bez obzira na njihove Zaključke i Izdvojena mišljenja), koje će braniteljima zabraniti slaviti pobjedu, koje će osvjetliti zločinačku petokraku, zločinačku jugoslavensku zastavu (s ili bez petokrake, koje slobodno kruže po Hrvatskoj) i tolerirati kokardu, a znamenja Domovinskog oslobodilačkog i obrambenog rata, zabraniti!
Ne postoji!

I hrvatskom narodu nisu mjerilo ni Puhovski, ni pročetnički hrvatski Srbi, ni Jugoslaveni, ni Jugosloveni, ni... Mjerilo je samo mišljenje hrvatskoga naroda, Hrvatski ustav i zakoni! Posebno treba naglasiti, bez obzira na bilo čije želje i *očekivanja!*

Niti jednim zakonom nije zabranjen poklič iz Domovinskog obrambenog i oslobodilačkog rata, „*Za dom spremni*“! Ne postoji zakon koji to brani! Što nije zabranjeno, dopušteno je! To što je preporučilo Kusićevo Vijeće, **nije zakon, to je neobvezujuće mišljenje!** Kako se to Vijeće (i Vlada), kojima su „puna usta“ europskih vrijednosti, nisu pozabavili primjenom već gotovih europskih Rezolucija i Deklaracija Europske unije (1996., 2006., 2009., posebno **Rezolucijom Europskog Parlamenta „Važnost europskog sjećanja za budućnost Europe“ od 19. rujna 2019.?**

Odgovor je jasan: prva bi stradala *omiljena* petokraka i *najveći sin naših naroda i narodnosti!* Onaj, u čijeg se *krepanog Galeba*, ulažu milijuni, po čijoj je zapovjedi, evo i još jedan komunist pokajnik izjavio: „*U svaku jamu ubačeno je po oko 8.000 ljudi, žena i djece. Neki su bacani živi! U jame su bacane mine i živo vapno i dana 7. veljače 1945. partizani su pobili fratre u Širokom brijegu, neke ubili a neke žive spalili itd. itd.*“

Ubačeno je po 8000 muškaraca, žena i djece u svaku jamu. Neki su bacani živi. U jame su stavljali mine i živo vapno

Stoga se šuti i ignoriraju europske Rezolucije i Deklaracije! I danas, na Dan 23. kolovoza – Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima – nacizma, fašizma i komunizma!

U svezi hrvatskoga grba s prvim bijelim poljem na HOS-ovom grbu, kojeg hrvatski neprijatelji ne mogu smisliti, činjenica je da je nastao prvi i nalazi se u Innsbrucku od 1495. (prema mr. sc. Ingrid Runtić), a nalazio se i u Titovoj Jugoslaviji u Saveznoj skupštini i u Ustavu iz 1974. U Odlukama Sabora u Cetingradu 1527. i Odluci Hrvatskog Državnog Sabora iz 1883. („*Grb Hrvatske je srebrno i crveno, 25 puta kvadratni štit, tako da je prvi kvadrat srebrni, drugi crveni i tako redom*“). Međutim, niti je grb s prvim bijelim poljem ustaški, niti s prvim crvenim, partizanski! Sve je to hrvatski grb!

Dok se Hrvatima baca „kost“ o *prvom bijelom polju* ili pokliču „*Za dom spremni*“ i dok se mi svađamo, u isto vrijeme SDSS sa svojim hrvatskim slugama gradi 40 (četrdeset) „kulturnih“ centara po Hrvatskoj!? Srbi koji su branili Hrvatsku, kojih nema nigdje, sigurno razmišljaju jesu li bili na pravoj strani!?

U svezi HOS-ovog znaka, neka nezadovoljni prime na znanje:

- Dana 1. listopada 1991. Predsjednik Tuđman je donio Zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH!

- Znakovlje postrojbi HOS-a je službeno odobrilo Ministarstvo obrane RH 1994.
- Grb Udruge HOS-a je odobrilo Ministarstvo uprave Račanove vlade!
- Postrojbe HOS-a su sastavni dio HV-a.

Postrojbe Hrvatskih obrambenih snaga su časne postrojbe, odreda dragovoljci s prvih crta u borbi prema crnim i crvenim srpskim fašistima! Ne postoji niti jedna optužba protiv njih za ratne zločine! Više od 700 HOS-ovaca je poginulo za slobodnu Hrvatsku! Niti jedan dezertjer!

Pozdrav *Za dom spremni*, ako je i bio ustaški (bio je uz dodatak „i za Poglavnika“), onda je u Domovinskom obrambenom i oslobodilačkom ratu osvijetlao „obraz“ i rehabilitirao se, za razliku od zločinačke petokrake i kokarde! Ističem da akademik Kusić i njegovo Vijeće, nemaju nikakvo moralno (osobito ne zakonsko) pravo javljati se jer nisu pošteno, u skladu s hrvatskom poviješću i tradicijom, donijeli zaključke! Hrvatska je nastala na temeljima Domovinskog obrambenog i oslobodilačkog rata i sve što je obranilo i oslobodilo Hrvatsku, legalno je! Tu nema rasprave, a pogotovo ne ćemo raspravljati s dezertjerima i potkazivačima!

Mi, istinski antifašisti i antikomunisti, odnosno antitotalitaristi, mislimo da su se petokraka i 10. megaubojica XX. stoljeća Tito, toliko kompromitirali, da trebaju biti zabranjeni, zajedno s četničkom kokardom, a sve u skladu s Rezolucijom Europskog Parlamenta od 19. rujna 2019.“!

I na koncu, ne će nam neprijatelji hrvatskoga naroda i države, prodane političke nakaze i dezertjeri, govoriti što je pravo, a što nije, što nam je činiti i kako, osobito ne će osvjedočeni doušnici, potkazivači, hulje i kukavice!

Thompson je hrvatskom narodu uzor čovjek, domoljub, branitelj s puškom u ruci, a dokaz je mladost koja se probudila od bezbrojnih lijevo-liberalnih i antikršćanskih i protuprirodnih teroriziranja!

Netko je rekao da njima ne smeta HOS-ov znak na čelu, njima smeta čelo!

Prof. dr. sc. Mihovil Biočić,

23. kolovoza 2024.

Hrvatsko nebo

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40488-poglavica-svih-hrvatskih-dousnika-naziva-heroja-kukavicom>

<https://kamenjar.com/poglavica-svih-hrvatskih-dousnika-naziva-heroja-kukavicom/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/08/23/prof-dr-sc-mihovil-biocic-poglavica-svih-hrvatskih-dousnika-naziva-heroja-kukavicom/>

HRVATSKONEBO.ORG

**Prof. dr. sc. Mihovil Biočić: POGlavica SVIH HRVATSKIH
DOUŠNIKA NAZIVA HEROJA KUKAVICOM –**

PRKAČIN O MARKU SKEJI I IX: BOJNI HOS-a

Moja knjiga o IX. Bojni je objavljena prije Prkačinovog govora:

J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.

Predstavljena je u Zagrebu i Splitu.

O ovome o čemu je govorio u Saboru general Prkačin dano je u knjizi:

J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

· Reels · 12. lis. ·

Prati

ANTE PRKAČIN - O MARKU SKEJI I IX. HOS-a

VELIKI DOPRINOS U OBRANI DOMOVINE

VIDEO BILI SMO NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE O IX. BOJNOJ POSTROJBI HOS-A: 'OVA POSTROJBA JE NAJZANEMARENIIJA, A JEDNA JE OD NAJBOLJIH'**Hana Krnić**

Akademik Josip Pečarić napisao je knjigu o IX. bojnoj postrojbi HOS-a "Rafael vitez Boban" koju naziva elitnom postrojbom, a na predavljanju su mu se pridružili Damir Markuš, dragovoljac HOS-a i general HOS-a i Saborski zastupnik Domovinskog pokreta Ante Prkačin.

Na početku predavljanja akademik je uručio posebno posveće knjige predsjedniku udruge IX. bojne HOS-a Marku Skeji i Luki Podrugu, vijećniku Hrvatske čiste stranke prava u splitskom gradskom vijeću također pripadnik HOS-a.

"Mislim da je ova postrojba najzanemarenija postrojba u Domovinskom ratu, a jedna je od najboljih ratnih postrojbi zato je važna ova knjiga koja će omogućiti svima da se upoznaju s devetom elitnom bojnom", rekao je Podrug.

Skejo je podsjetio prisutne koliko je HOS zanemaren i koliko ga se vrijeđa u javnosti te se zato zahvalio akademiku Pečariću na posveti ovakve knjige upravo njima.

Damir Markuš je istaknuo koliki je HOS dao doprinos u obrani Hrvatske kako u njegovom Vukovaru tako i u svim ostalim gradovima i mjestima gdje je djelovao. General Prkačin je poručio kako se HOS ne treba odreći svoga poklika "Za dom spremni" te kako je u Saboru u više navrata naglašavao zašto se taj pozdrav koristi i smatra da se pripadnici ove postrojbe više ne trebaju nikome opravdavati za svoje postupke.

Autor knjige, akademik Pečarić kaže kako je knjigu pisao s ljubavlju i da on svoj doprinos uvijek dajem perom jer "nisam ratnik, ali volim svoju domovinu".

Ovo je njegova 136 objavljena knjiga.

VIDEO Bili smo na predavljanju knjige o IX. bojnoj postrojbi HOS-a: 'Ova postrojba je najzanemarenija, a jedna je od najboljih' ([direktno.hr](#))

MOJ GOVOR je dan na:

<https://bezcenzure.hr/branitelji/tudmanisti-i-putinisti/>

<https://www.dragovoljac.com/.../30837-govor-akademika...>

DRAGOVOLJAC.COM

Govor akademika Pečarića; Tuđmanisti i putinisti

Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem se što ste došli na predstavljanje knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN. Zahvaljujem se HVIDR-i grada Zagreba u čijim prostorijama smo danas gosti, g. Branku Hrkaču koji je napravio korice ove knjige. voditelju Predstavljanja Velimiru Bujancu i predstavlj...

'KAKAV SMO MI TO NAROD?'

**BURNA OBJAVA HRVATSKOG POLITIČARA:
'KAZNILI ČOVJEKA SA 700 EURA ZBOG
ZNAKOVLJA HOS-A'**

Saborski zastupnik Mosta **Miro Bulj** objavio je na svom Facebook profilu kaznu koju je jedan građanin dobio zbog isticanja znakovlja HOS-a.

26.08.2024.

"Ova vladajuća većina ne prestaje s verbalnim deliktom, ugrožavanjem slobode govora i napadom na znakovlje postrojbe HOS-a koja je branila Hrvatsku", započeo je svoju objavu sinjski gradonačelnik.

"Kaznili čovjeka sa 700 eura zbog znakovlja HOS-a, zbog znaka pod kojim se ponosnih, slavni ali za naš narod teških i krvavih devedesetih branila Hrvatska dok nam je agresor palio kuće, ubijao ljude i želio da nestanemo", napisao je. Istaknuo je da od tih 700 eura većina umirovljenika može samo sanjati. "Pa kakav smo mi to narod kad trpimo takve na vlasti?!", zapitao se Bulj.

Prozvaio premijera

"Bilo bi pametnije Plenkoviću i njegovim koalicijskim partnerima da po uzoru na Sinj kojeg vodim krenu sa snažnim demografskim mjerama, rezanjem poreza i da se pozabave rastom plaća i mirovina kao i ograničenjem uvoza strane radne snage", napisao je.

Klasić opet o omiljenoj temi: 'Znate li zašto je Tuđman zapravo počeo govoriti protiv HOS-a?'

"Ispada da im je jedino na pameti vlastiti interes i džepovi te progon hrvatskih domoljuba!", zaključio je saborski zastupnik Mosta.

<https://direktno.hr/domovina/burna-objava-hrvatskog-politicara-kaznili-covjeka-sa-700-eura-zbog-znakovlja-hos-353297/>

 REPUBLIKA HRVATSKA
 MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

SERIJSKI BROJ: 000521825752
 URUČITI GRADANINU!

POLICIJSKA UPRAVA BARLOVAČKA
 PP SLUJ

Broj: 511-05-11-24-1. KLASA: 211-07/24-2136825.
TOČAK 23. 08. 2024
(mjesto i datum)

Na temelju članka 229./239., u vezi s člankom 234. Prekršajnog zakona, izdaje se

PREKRŠAJNI NALOG

OBAVEZNI PREKRŠAJNI NALOG

Okrivljenik THOMPSON, MIROSLAV, OIB 11111111111111111111 2.
 ime oca/majke STJEPAN, rođen 16. 10. 1962 godine u ZADAR BU, s prebivalištem u
SLUJ, BR. 331C, državljanin RH, identifikacijski broj 11111111111111111111 luvidim u
OS (naziv isprave) ZICA serijskog broja 11111111111111111111

što je dana 23. 08. 2024 godine u 16.30 sati u mjestu SLUJ, TOČAK 331C
45269955 (geografska šifra) 15556432 (geografska oznaka) kao A vozač, B. pjesak, C. putnik, marke OPEL
 reg. oznak 11111111111111111111 (vrsta vozila) MA (oznaka otkrivanja) DEKIVŠENI JE NARUŠAVAO JAVNI RED I MIRA
NACIN NA OSOBNIM AUTOMOBILOM SE NALAZIO NA JAVNOM MJESTU KONJAK
TE MA AUTOMOBILU IMA TRI KOMADA NALJEPMICA SA OBNVAKOM "HOS"
4 ZA DOM SPREMNI!" (sukladno prekršaju)

čime je počinio prekršaj iz članka 5. stavka 1. točke 1. Zakona o PREKRAJIMA PARTIJA JAVNOG REDA I MIRA
 kažnjiv po članku 5. stavku 1. točki 1. istoga Zakona te se temeljem istog propisa

novčana kazna u iznosu od 700,00 EURA (slovima: SEVAM STOTINA EURA).

Okrivljenik je dužan novčanu kaznu platiti u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti prekršajnog naloga uplatnicom na žiro račun ili u ovoj PU/PP. Ukoliko okrivljenik u zadanom roku plati 2/3 izrečene novčane kazne smatra će se da je kazna u cjelini plaćena.

Okrivljeniku se temeljem članka 228./239. Prekršajnog zakona izriče:

a) zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom _____ kategorije / korištenja strane dozvole za upravljanje motornim vozilom na području Republike Hrvatske u trajanju od _____ mjeseci (slovima: _____), sukladno članku 58. Prekršajnog zakona, koja počinje teći od izvršnosti / pravomoćnosti ove Odluke (Naloga), odnosno protekom roka za dragovoljno izvršenje ili protekom 8 dana od dana pravomoćnosti. U trajanje zaštitne mjere uračunava se i izrečena mjera opreza privremenog oduzimanja vozačke dozvole.

b) mjera oduzimanja predmeta _____

c) oduzimanja imovinske koristi _____

Okrivljenik je dužan nadoknaditi troškove prekršajnog postupka u iznosu od 13,27 EURA (slovima: _____).
 (slovima: TRINAEST EURA I DVADESET SEVAM) priloženom uplatnicom u roku od osam dana pod prijetnjom izvršenja.
 Okrivljeniku je kao sastavni dio ovog naloga uručena obavijest o pravima iz članka 109. a. stavka 1. točke od 2. do 8. Prekršajnog zakona.

Obrazloženje

Počinjeni prekršaj utvrđen je: A neposrednim zapažanjem ili obavljenim nadzorom; B, na temelju vjerodostojne dokumentacije; C, uređajima za nadzor i mjerenje ili provođenjem odgovarajućih laboratorijskih analiza i vještačenja, sukladno članku 233. Prekršajnog zakona, te je u skladu s člankom 228. istog Zakona izrečena novčana kazna i zaštitne mjere i određeni troškovi postupka.

Uputa o pravnom lijeku:
 Potiv ovog Naloga okrivljenik, branitelj i osobe iz članka 192. stavka 2. Prekršajnog zakona imaju pravo prigovora nadležnom sudu u roku od 8 dana po primitku odnosno uručanju Naloga. Prigovor se podnosi putem ove PU/PP u dva istovjetna primjeka. Plaćanje novčane kazne prije podnošenja prigovora ili nakon što je prigovor podnesen, smatra se okrivljenikovim odricanjem od prava na podnošenje prigovora odnosno odustajanjem od već podnesenog prigovora protiv prekršajnog naloga.

Dostava: 23. 08. 2024.
 Prekršajni nalog primio URUCENO OSOBNO U RUKU M. P. 41758
 Policijski službenik i broj službene značke

Primjedbe vezane uz dostavu _____ MUP RH - R 126 c

REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDsjedNIK HBK

26. kolovoza 2024.

O prijedlogu nadbiskupa Puljića o referendumu postoji cijeli niz tekstova u knjizi: J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Evo jednog:

PISMO VEČERNJEM LISTU

VEČERNJAKOVO GLORIFICIRANJE NDH ILI SAMO SLUGANSTVO
VELIKOSRPSKOJ POLITICI?

Nazvao me jedan prijatelj i reče mi kako me je Večernji list proglasio osobom tjedna. Bilo mi je čudno jer je taj list toliko neozbiljan jer nije dao ni kao kratku vijest o prošlogodišnjoj međunarodnoj konferenciji u Trogiru održanoj u povodu mojih tisuću znanstvenih radova u matematičkim časopisima. (Napominjem da o konferenciji u Trogiru nisu obavijestili svoje čitatelje ni Slobodna Dalmacija ni Jutarnji list.) Naime, toliko radova je u povijesti objavilo samo nekoliko matematičara, a u RH tisuću znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nema niti jedan znanstvenik:

<http://kamenjar.com/matematika-konferencija/>

Zato nisam ni kupio te nekada ugledne hrvatske novine.

Međutim, drugi prijatelj mi je poslao e-mail:

Ma, vidi ti ovoga kretena! Izgleda da je zavlada kolektivna histerija. A meni se čini da tu ima elemenata za jednu dobru tužbu i protiv novinara i protiv Večernjaka.

<http://www.vecernji.hr/.../ustasluk-akademika-josipa...>

Naravno, kada sam već dobio i link otvorio sam ga. Iz naslova i podnaslova vidio sam zašto je prijatelj govorio o kretenu (nitko inteligentan ne bi časne hrvatske biskupe povezao s ustašlukom):

Ustašluk akademika Josipa Pečarića šokirao javnost

Inicijativu su podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić

Autor:

Marko Špoljar

Akademik Josip Pečarić, frontmen anticivilizacijske, sramotne i, ne manje važno, protuhrvatske inicijative da ustaški poklič "za dom spremni" postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci, šokirao je političare, povjesničare, stručnu i opću javnost.

Šokirao je i predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović i pretendenta na premijersko mjesto Tomislava Karamarka, na čije je adrese poslao peticiju. Oboje su ekspresno Pečariću kazali kako stoje stvari u Republici Hrvatskoj.

Da sramota za Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti bude veća, pobrinuli su se vodeći ljudi te institucije jer nisu osudili postupak svoga člana. Međutim,

razloga za sram imaju i čelnici Katoličke crkve u Hrvatskoj jer su tu inicijativu podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić.

Utuzivo jest jer je to inicijativa Mladog Jastreba. Jasno je da su (po onom Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) morali slagati jer je doista smiješno tvrditi da je inicijativa hrvatske legende protuhrvatska. Uostalom naše Pismo, koje je već potpisalo preko 4000 ljudi, potpisali su i generali Ljubo Česić Rojs i Marinko Krešić.

Kako je Večernjak objavio i mišljenje akademika Ivana Aralice koji im je objasnio kako ZDS nije ustaški pozdrav već je to Za Poglavnika i Dom spremni, neobično je da oni i dalje tvrde da se radi o ustaškom pozdravu.

Međutim poznato je da su Srbi uvijek tvrdili da su hrvatski branitelji zapravo ustaše. Čak su i za državu koja je obranjena nakon što su branitelji slomili fašističku velikosrpsku agresiju nazivali/nazivaju ustaškom državom. Kako su naši branitelji i u Domovinskom ratu koristili poklik ZDS, a naše pismo je napisano u obrani Thompsona i njegove Bojne Čavoglave (svi znamo koliko je veliku ulogu odigrala „Bojna Čavoglave“ u Domovinskom ratu), očito je da su u Večernjem listu prihvatili tvrdnju o hrvatskim braniteljima-ustašama i hrvatskoj državi kao ustaškoj državi. Doista je strašna spoznaja kako su nekada veoma ugledne hrvatske novine u službi velikosrpske politike, zar ne?

Zašto mislim da je vjerojatno i da Večernjak glorificira NDH? Pa to je očito iz reagiranja na izjavu nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK.

Evo što je rekao Nadbiskup:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav “Za dom spremni” ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge.”

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referendumu, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

“Pogotovu ako nosi ‘političku’ ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka”, rekao je u izjavi predsjednika HBK-a Želimir Puljić.

Večernjak je tražio komentar od prof. dr. Žarka Puhovskog, „velikog eksperta“ za koga je Sud u Haagu ustanovio da govori laži o Domovinskom ratu. Već ta činjenica pokazuje da je Večernji list u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Evo što piše u Večernjaku:

– Najbolje bi bilo da se održi i referendum o tome treba li se Hrvatska zvati NDH. A srbijanskog predsjednika Tomislava Nikolića bi, logički, trebalo postaviti za predsjednika odbora za provedbu referenduma o promjeni imena RH u NDH. To što se sada događa samo je pokazatelj da biskupi žive izvan vremena i prostora, u koljačkoj prošlosti. A s obzirom na njihovu službenu funkciju, to je paradoksalno – kaže politički analitičar Žarko Puhovski. Dodaje kako se takvim tumačenjem zapravo pokazuje i prezir prema svim žrtvama NDH, ali i pomaže Zoranu Milanoviću pa i predsjedniku Srbije Tomislavu Nikoliću za kojeg je Hrvatska nastala na ostacima Pavelićeve NDH.

Što nam očito Puhovski poručuje komentirajući nadbiskupove riječi koji prije raspisivanja referenduma traži očitavanje struke. Puhovski (i Večernjak) tvrde da bi struka podržala ideju o promjeni imena RH u NDH. Tko bi rekao da je i Puhovski apologeta NDH. Ili on samo opet laže? A Večernjaku to odgovara.

Još je zanimljivija izjava predsjednika saborskog Odbora za Ustav Peđe Grbina. Poznato je da je on Thompsonov fan i voli u društvu pjevati Bojnu Čavoglave. Dakle, ako je doista iskreni ljubitelj glazbe i kapljica, potpisao bi Pismo kojim se traži zaštita i Thompsona i Bojne Čavoglave. Međutim i on se želi predstaviti kao apologeta nacizma u Hrvata:

– Hoćemo li održati i referendum je li ‘Sieg heil’ bio nacistički?

Dakle, ako bi stručnjaci u Hrvatskoj trebali odlučivati o ovakvom referendumu, Grbin je uvjeren da bi struka podržala i takav prijedlog. Zapravo Grbina se može i razumjeti. Jadničak je Thompsonov fan, ali i u vlasti koja provodi Memorandum SANU 2. Njegov izbor u toj dvojbi se svidio Večernjaku i zato objavljuje njegovu izjavu.

Večernjak čak objavljuje i prigloru izjavu političkog analitičara Ivana Rimca. O povijesti se, kaže Rimac, ne može odlučivati na referendumu.– Jasno je što se događalo i promoviranje neznanja i skrivanje iza referenduma je ignoriranje povijesti, što je besmisleno – kaže Rimac. Dodaje i kako se nada da se radi o pojedinačnom istupu nadbiskupa Puljića, a ne o stavu Crkve.– Ako se radi o službenom stavu Crkve, onda bismo se doista svi skupa trebali zabrinuti koliko seže pamćenje ovog naroda i koliko smo spremni ponavljati pogreške iz prošlosti – kaže Rimac.

Naravno, Nadbiskup nije nigdje govorio o odlučivanju o povijesti već prijedloga za uvođenje ZDS u Hrvatsku vojsku i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Našem političkom analitičaru je Hrvatska vojska – povijest. Što je babi milo – to joj se i snilo. A Večernjak to objavljuje!

Treba li uopće spomenuti kakvim je ružnim napadima nadbiskup bio izložen.

Vratimo se samoj Peticiji,

Karakterističan je sam naslov teksta prof. dr. sc. Zdravka Tomca:

FAŠISTI SU ONI KOJI POZDRAV ZA DOM SPREMNI! PROGlašavaju FAŠISTIČKIM

A pogledajte samo početak jednog teksta koji pokazuje da se radilo o čistom fašizmu:

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u dnevno.hr njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moaćanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/.../i-hitler-nas-je-gledao-829552>

dnevno.hr

I Hitler nas je gledao! - Dnevno.hr

JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ

26. 8. 2204.

Imenjače, trebalo bi Čelana i Hodaka podsjetiti na prijedlog od prije 9 godina, koji je za nekoliko dana dobio 4300 potpisa, od toga i Hodakov.

"Joško Čelan ima ideju, ali imam i ja. Proglasimo "Za dom spremni" službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva. Moja ideja je da taj pozdrav ide na referendum."

KAMENJAR.COM

**PETICIJA: PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A -
Kamenjar**

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović, Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislav

Josip Pečarić

ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU

27. kolovoza 2024,

Dragi imenjače

Napominjem da sam tekst THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT završio ovako:

„Naime Thompsonova „Bojna Čavoglave“ je postala simbol i pjevaju je u izvornom obliku ili prepjevaju u nizu zemalja pa je doista postala Himna naroda izloženih agresiji.

Zato je sjajan završetak Čelanovog teksta dan i kao njegov nadnaslov, a zapravo je proširivanje onoga danog u Peticiji ZDS iz 2015. kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i podržali prijedlog Mladog Jastreba da se ZDS uvede u HV. Zapravo proširivanje te Peticije kao da uzima u obzir činjenicu da je „Bojna Čavoglave“ postala Himna naroda izloženih agresiji:

Proglasimo Za dom spremni službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva,“ Čelan je zapravo istakao zašto svjetskim moćnicima koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku i podržavali Srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku i zašto hrvatskim političarima koji su njihove sluge smeta ZDS i smetat će im.

Dakle u Čelanovom prijedlogu naglasio sam ono što je doista novo u odnosu na našu Peticiju ZDS iz 2015.

U prethodnom tekstu REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSJEDNIK HBK pokazao sam da prijedlog za referendum pripada tadašnjem Predsjedniku HBK. I taj prijedlog je bio posljedica naše Peticije ZDS.

Zato je zanimljivo kako se zaboravilo na tu Peticiju koju spominješ, a ako je se poneko i sjeti daje pogrešne informacije o njoj.

Jedan od potpisnika bio je Velimir Bujanac.

Jesi li gledao jučerašnju Bujicu koja je počela netočnom informacijom oko Peticije ZDS.

Po Bujancu to nije bila Peticija Mladog Jastreba, a Mladi Jastreb nije ni potpisnik te Peticije On nije ni potpisnik Peticije.

U Peticiji se samo podržao prijedlog koji je on prvi iznio, ali je glavni dio Peticije obrana „Bojne Čavoglave“ i Marka Perkovića Thompsona.

Iako je tekst Peticije dan linkom s portala kamenjar.com u prilogu ga ponavljam s napomenom da je toj Peticiji posvećen veći dio knjige:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Iz Kazala dajem poglavlje o Peticiji:

PETICIJA „ZA DOM SPREMNI“

PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A
NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA SAMOSVIJEST!
PRILOZI: Ivan Hrštic, Što je gore - Smrt fašizmu ili Za dom spremni?
HRVATSKI BESKIČMENJACI
Vlastima ne smeta Miloševićev pozdrav UZDIGNUTA TRI PRSTA!
PISMO PREDSEDNICI RH
PRILOG: GLAZBOM I RJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST
ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU
IBLERU
ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU
IBLERU, II.
Dr. sc. Josip Stjepandić, "NA SRAMOTU ORGANIZATORA I POTPISNIKA"
Damir Kalafatić, HOS-ovci su bili SPREMNI dati život ZA svoj DOM!
Dr. sc. Josip Stjepandić, ODGOVOR ANTI GUGI
Dr.sc. Josip Stjepandić, DRUGI ODGOVOR ANTI GUGI
Mladen Pavković, BIVŠI UDBAŠI SU „ZA DOM SPREMNI“ UZDIGLI NA
DRŽAVNI PROBLEM BROJ 1., SAMO DA IH SE NE PITA ŠTO IH SE
TREBA PITATI
PAKOŠTANE: PREDSTAVLJANJE KNJIGE
JE LI ANTE GUGO ZABORAVIO ČITATI?
Malkica Dugeč: U IME ISTINE
Mladen Pavković: SAD BI I NEKAKAV SRPSKI ČETNIK LINTA SUDIO
HRVATIMA
DOKOZA: PETICIJU SAM POTPISAO JER NE ŽELIM HRVATSKU BEZ
NACIONALNOG OBILJEŽJA!
TRILOGIJA BEŠČAŠĆA
Dr.sc. Josip Stjepandić, VAŠA POLITIČKA ANALIZA OD 29.8.15
N. Piskač: TKO I ZAŠTO USTAŠIZIRA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA?
SVI SMO MI NJIMA USTAŠE!
DVA HRVATSKA POGLEDA NA POZDRAV „ZA DOM SPREMNI“
KAKO PEČARIĆA NAJURITI IZ HAZU?
PRILOZI: PISMO AKADEMICIMA
STRATEGIJA HAJKE
Mirela Pavić, PLAŠIFIKACIJA
KAKAV TREBA BITI HRVATSKI INTELEKTUALAC?
Vicko Goluža, UZVIK LJUBAVI
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: FAŠISTI SU ONI KOJI POZDRAV ZA DOM
SPREMNI! PROGlašavaju FAŠISTIČKIM
N. Piskač: VAZELINSKI KRSTAVAC
Dr.sc. Josip Stjepandić, "SMISAO USTAŠEVANJA DANAS"
Mario Filipi, LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI
Igor Vukić, NEKI BI I DANAS POSTUPALI KAO MIKA ŠPILJAK, BAKARIĆ
I NJIHOVI!
Marko Ljubić, ZAŠTO MILANOVIĆ NE ‘HAPSI’ PEČARIĆA I THOMPSONA

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: ZDS I STATUT GRADA VUKOVARA
IZBEZUMILI PETU KOLONU U HRVATSKOJ!

Zvonimir Hodak: PREKOMJERNO GRANATIRANJE POZDRAVA "ZA DOM
SPREMNI"

Don Anđelko Kačunko, Kako sam (bio) SPREMAN za potpis ZA DOM ili:
ZAŠTO SAM SE PRIDRUŽIO 'KONTROVERZNYM PETICIJANERIMA'

Tvrtko Dolić, UBIJANJE HRVATSKOG JEZIKA

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

TKO SU ČOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ?

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U
ZAGREBU?

MARCEL HOLJEVAC, USTAŠE I HRVATSKI KUKAVIČLUK

ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA

KAKO SMO OBRANILI KOLINDU

TUĐMANOVSKI PRIJEDLOG MLADOG JASTREBA

Na kraju dajem i sliku korica te knjige koje je Grafički i likovno oblikovao Branko
Hrkač.

Pozz

Joško

PRILOG

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića
Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu
u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već
25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati
stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio
naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja
je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod
nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko
pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u
službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -
SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno
smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage.
Oprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo
što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i
sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: <http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrđio-pozdrav-za...>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH. I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof.dr.sc.Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilisni profesor hrvatskog jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim academicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc. Serdo Dokoza
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i.../>

Sve reakcije:

33Zorica Gregurić, Ivo Oborovic i 31 drugih

1 komentar

arić27. kolovoza ·

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj.../>

KAMENJAR.COM

EKSKLUZIVNO: Akademik Pečarić - moj život u Beogradu - Kamenjar

[su_heading size="21"]KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU[/su_heading] [ad

TEKST:

EKSKLUZIVNO: AKADEMIK PEČARIĆ – MOJ ŽIVOT U BEOGRADU

09/09/2015

Gospodin 2+2 iz Slobodne Dalmacije mi je tako lijepo objasnio kako sam ja još i nešto uradio u matematici dok sam surađivao s prof. Mitrinovićem u Beogradu. Naravno, čak i malo dijete bi nešto potpuno drugo zaključilo već iz same činjenice da imam nekoliko puta više radova od prof. Mitrinovića, ali kako mogu srpska služinčad u RH i pomisliti da je moguće nešto drugo. Pa Hrvatska vojska je od Srpske u Domovinskom ratu, da parafraziram Slobodana Miloševića, napravila vojsku zečeva, a hrvatska služinčad još uvijek služi svojim gospodarima. Valjda i ne primjećuju da sada služe – zečevima.

Vratih se u Zagreb i pohvalih se kolegama kako sam postao „Osoba tjedna“. Kažu: Pa dosadni su više s Beogradom. Kada god Te napadnu, budale samo govore gdje si studirao i doktorirao.

A vidim da i drugi reagiraju slično. Tako Marko Ljubić, slično mojim kolegama, u svojoj kolumni (7Dnevno, 04. 09. 2015.) kaže:

Pa se navodi danima da je Pečarić doktorirao u Beogradu, objavljivao u Beogradu, kako je bio dvojac rokerskoga značaja jugoslavenske matematike, čime ga se nastoji anatemizirati kao da je pobjegao iz doline gubavaca, pa sada širi zarazu Lijepom našom. Ne može čitatelj vjerovati svojim očima, da toliki apologeti svega istinski gubavog i ružnog u Beogradu, upravo ono svjetski vrijedno i relevantno u tom istom Beogradu koriste za diskreditaciju ljudi u današnjoj Hrvatskoj. Ako je nešto eksplicitni rasizam, to je Tanja Rudež. Navodna znanstvena novinarka višestruko je, kao i novinari Slobodne Dalmacije, ponovila da je akademik Pečarić radio i živio u Beogradu, doktorirao tamo i tamo objavio svoje prve radove, s očitom nakanom kompromitirati ga Beogradom, koji usput rečeno ima, po svjetskim mjerilima i danas (nažalost), bolje sveučilište od Zagreba. Da je to u svojoj kritici akademika Pečarića uradio neki deklarirani ustaša, čovjek bi to mogao držati normalnim i očekivanim, ali „znanstvena novinarka“ i deklarirana „antifašistkinja“ Rudež zapravo je time unijela potpuni kaos u medijsku i javnu scenu Hrvatske. Antifašisti raspiruju rasizam prema Beogradu.

Ali kada je već tako, zašto im ne bi pomogli. Ja sam već gospodinu 2+2 objasnio kako bi iole inteligentniji novinar pronašao knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. gdje ima puno toga. S obzirom da je tekst namjenjen prvenstveno onima koji su slični Gospodinu 2+2, proširit ću ono što se može naći u Pavkovićevoj knjizi, a i početi ću sa samim početcima moga školovanja.

Osnovno školovanje i gimnazija

Već u prvom razredu osnovne škole bio sam najbolji matematičar. Tata je bio u zatvoru i nitko u obitelji nije ni mislio o mom učenju. Tako je bilo iznenađenje u obitelji kada sam prvi razred prošao s odličnim. I ne samo u obitelji. Čini mi se da je moja učiteljica bila hrabra jer tada se nije moglo dogoditi da netko kome je tata u zatvoru prođe s odličnim. Na završnoj priredbi u gradu dodjeljivanje su knjige odlikašima. Brat i njegovi prijatelji prvo su bili zatečeni, a potom, zajedno s prijateljima, s pravim ovacijama propratili dodjeljivanje te knjige.

Vjerojatno će izgledati smiješno, ali u djetinjstvu sam želio postati liječnik. Želio sam pomagati ljudima. (Čini se da sam to ipak ostvario jer dr. sc. Stjepan Razum tvrdi: *Pečarić je, što je dokazano već toliko puta u njegovim javnim istupima, veliki*

humanist, tj. zaštitnik nezaštićenoga, zaštitnik progonjenog., zaštitnik poniženog.) Glas dobrog matematičara pratio me je i u gimnaziji, pa se u Kotoru već uvelike počelo pričati o mom talentu za matematiku. Tada mi je brat razbio dječake iluzije, rekavši kako je glupo da netko tako talentiran za matematiku studira medicinu. Tada se govorilo da je atomska fizika najteži studij (upisao ga je poznati kotorski vaterpolist Kruno Subotić – tada već igrač beogradskog Partizana), pa sam se odlučio za nju. To je još više učvrstila činjenica da je iz prethodne

generacije, pred moj odlazak na studije, na kvalifikacijskom ispitu za Elektrotehnički fakultet u Beogradu samo četiri od njih 900 položilo matematiku, tj. imalo više od 50 od 100 mogućih bodova. Mitrinović je bio Šef katedre za matematiku, pa ima nečega u tvrdnji Gospodina 2+2, zar ne?

U četvrtom razredu sam dobio novog profesora. Na prvom satu obnavljao je gradivo koje nismo završili u drugom razredu. Postavio je jedan zadatak. Ja sam na kraju drugog razreda prelistao ono što nismo učili i ne razmišljajući javio se. I nisam se mogao sjetiti rješenja. Ispratio me je njegov podrugljiv pogled. Slijedećeg sata obnavljao je gradivo koje nismo završili u trećem razredu. Više nije ni pitao zna li netko riješiti zadatke, već je počeo sam rješavati. Ali, to je bilo nešto što sam ja gledao prije par mjeseci. Zatekla ga je moja konstatacija:

– *Profesore to se može riješiti mnogo jednostavnije.*

– *Kako?*

Ja sam diktirao, a on je pisao po ploči, i na kraju će:

– *Vidi, bi stvarno.*

Slično se dogodilo i sa slijedećim zadatkom.

I kasnije sam mu stalno pokazivao kako znam riješiti neke teške zadatke za koje sam bio siguran da ih on ne zna riješiti. Ali nije bio loš profesor. Znao je kako izaći na kraj s malim “monstrumom”. Svima je hvalio moj talent, naručio neke knjige za naprednije matematičare, kao i Matematičko-fizički list. Ali je morao pokazati i to da on može riješiti nešto što ja ne mogu. Tako mi je dao jedan zadatak. Kada ga nisam riješio i on mi je pokazao rješenje. Upalilo je – moj profesor je znao nešto što nisam ja! I dalje je pokušavao. Na pismenim zadaćama bi uvijek imao po jedan zadatak za koji bi vjerovao da ga neću riješiti. Zadaća bi trajala dva sata, a ja bih mu u jednom riješio i svoju grupu i onu drugu. Da po mojim rješenjima može ispravljati zadaće.

Te sam godine bio najbolji na prvenstvu Crne Gore. Bilo je u Titogradu. Morao sam doći prethodnog dana i prespavati u hotelu. Takmičenje je trajalo četiri sata. Ja sam požurio, napustio tamošnju gimnaziju poslije dva sata i ulovio autobus za Kotor. Još dok su drugi rješavali zadatke, ja sam se u autobusu sjetio da nisam završio do kraja jedan zadatak i stigao u Kotor sav nesretan. Kotorska gimnazija je dobila obavijest da sam ja bio najbolji među četvrtim razredima, ali da nitko nije ispunio uvjete za državno prvenstvo. Vjerovao sam da je to istina i da mojih četiri i po zadatka od pet nije bilo dovoljno. Mnogo kasnije sam doznao kako je do te obavijesti došlo. Bilo je mnogo više učenika koji su ispunili uvjete za državno prvenstvo nego što je bilo novaca za njihov put i za nagrade koje su nam bile obećane. Tada je predloženo, da barem pošalju mene jer sam uvjerljivo odskakao od ostalih, ali se zaključilo – ili svi, ili nitko. Zapravo mi nije bilo krivo,

jer nagrada je bila stipendija za studij matematike, a ja sam tvrdoglavo želio završiti ono najteže – atomsku fiziku.

Iste godine dobio sam i nagradu zagrebačkog Matematičko-fizičkog lista za rješavanje zadataka iz matematike.

Završila je školska godina. Čuo sam kako je moj profesor to prokomentirao:

– *Sad sam miran do mirovine. Više ne mogu dobiti ovakvoga učenika.*

A ja sam ga zbog onog zadatka koji je on znao – a ja nisam – pohvalio profesoru matematike Više pomorske škole. Začudio sam se kad me je on upitao – je li to taj i taj zadatak.

– *Kako znate?*

– *Pa on me je pitao kako se rješava. Nisam znao, pa smo rješenje našli u jednoj knjizi!*

Tata je umro dok sam bio u prvom razredu gimnazije, a mama je dobila najslabije plaćeni posao. Mogao sam, zapravo, i nešto zaraditi podukom iz matematike. I stvarno bilo je puno njih koje sam podučavao (čak i studente Više pomorske škole), ali sam tek u ljeto prije odlaska počeo naplaćivati te sate. Skupljao sam za put na klasifikacijski ispit koji je bio u rujnu. Na početku sam mogao biti kod ujaka, ali ne bih mogao studirati bez nekakve stipendije. Poslije mojih uspjeha kao matematičara pozvali su me iz kotorske “Elektro-Boke”. Obećali su stipendiju uz uvjet da studiram Elektrotehnički fakultet, ali da – naglasili su – ne računam na posao kod njih. Savršeno mi je odgovaralo jer je postojala atomska fizika na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Beograd je bio zgodan izbor i zbog obiteljskih razloga. Brat je studirao u Zagrebu i odužio je sa studijem. Vjerovao je da će njegovo društvo loše utjecati i na mene, pa me je uputio u Beograd. S druge strane promatrajući njega vjerovao sam da je to dobar izbor iz jednog drugog razloga. Njemu se nije vraćalo iz Zagreba u Kotor. Nakon svega što se događalo našoj obitelji nije ni bilo čudno. Ali on ne bi ni cijelo ljeto bio s nama iako je jako volio more. A ja sam se želio vratiti u Kotor. Toliko Hrvata ga je napustilo. Bilo nas je sve manje i manje. Iz Zagreba se možda ni ja ne bih vratio, a iz Beograda hoću.

Kasnije je brat tu svoju odluku u šali komentirao: „Kako je to bilo glupo. Moglo se samo dogoditi da Ti mene popraviš, a ne da ja Tebe pokvarim.“ A moj profesor matematike? Javili su svojevrjeme mi da u nekim crnogorskim novinama (čitaj srpskim novinama u Crnoj Gori) nije bapš lijepo govorio o meni. Ljetos me sestra čekala u jednom kafiću i kaže mi: „Gdje si Ti? Poslala sam Ti poruku da Te čeka Tvoj profesor. Nedavno me i pitao za Tebe. Čekao je pola sata i otišao uz riječi da Ti vjerojatno ne želiš razgovarati s njim.“ Objasnio sam joj da njena poruka meni nije prenijeta. Uspjeli smo doznati broj njegovog mobitela i pozvali ga da se vrati.

Rekao je da on nije rekao ništa protiv mene, već su oni izmislili to zato što je on Kotoranin i profesor matematike, pa im je to itekako bilo važno.

Studij

Na kvalifikacijskom ispitu bio sam treći iz matematike među 900 kandidata. Pri tome su mnogi koji su zastupali tadašnju državu na matematičkoj olimpijadi bili lošije plasirani. Ali i to je bilo na meni svojstven način. Ispit se sastojao iz dva dijela od po dva sata. U prvih dvadesetak minuta mnogi su odustajali od ispita i napuštali dvoranu. Među njima sam je napustio i ja. Nastavnica je i mene, kao i sve prije upitala:

– *Napuštate, li ispit?*

– *Nisam lud!* odgovorio sam.

Kada sam tako brzo napustio i drugi dio, samo se nasmijala.

I da sve doista bude u mom stilu, jedinu pogriješku imao sam u zadatku iz nejednakosti – na onom jednostavnijem dijelu zadatka.

Kasnije sam na sjajnim vježbama iz matematike, koje je držao dr. Dobrilo Tošić, doznao da su kotorskoj gimnaziji poslali zahvalu što je odgojila tako dobrog matematičara. Obavijesti s prvenstva Crne Gore, iz Matematičko-fizičkog lista i ovo pismo je vjerojatno jedino pozitivno što se Kotorskoj gimnaziji dogodilo te godine, jer je skandal s učeničkim štrajkom zbog umirovljenja njihove razrednice, a meni jako drage profesorice, sestre poznatog hrvatskog umjetnika Vaska Lipovca, punilo stupce titogradske “Pobjede”. Jasno je da sam i ja bio umiješan – podržavao sam slabiju stranu pa su mi (neuspješno) pokušali osvetiti i oduzeti godinu dana tako da ne položim maturu?

Počela je školska godina na ETF-u, a od moje stipendije ništa. Poslije nekoliko mjeseci stigla je. Kasnije sam doznao da je stipendiju dobio rođak republičkog ravnatelja, pa su je dali i meni. Tada sam već bio u bolnici. TBC. Ostao sam 400 dana. Nisam gubio godine, a netko me je pohvalio nekom od šefova “Elektro-Boke” kako iz bolnice dajem redovito ispite i to na najtežem studiju onom iz atomske fizike. Ovaj je obavijestio upravu i ukinuli su mi stipendiju.

Izašao sam iz bolnice. Na Terazijama sam prodavao studentske novine uzvikujući parole koje nisu bile drage vlastima. Odjedanput se pored mene stvorio načelnik kotorske općine koji je sudjelovao u zbivanjima oko učeničkog štrajka u gimnaziji, i tom prigodom bio na strani onih koji su me pokušali srušiti na maturi.

– *Što to radiš,* – upitao me.

– *Pa zar ne vidite? Prodajem novine. Od nečega se mora živjeti.*

I ispričao sam mu prču o “Elektro-Boki”. Rekao mi je da dođem kod njega kada završi semestar i kada dođem doma. I otišao sam. Poslao me ravnatelju “Elektro-Boke” i podsjetio ga kako je atomska fizika na ETF-u i kako se ja držim dogovora. Nije pomoglo. Ali nije sve prošlo tako loše. Načelnik općine je razumio da sam u pravu pa mi je osigurao stipendiju općine – kao pomoć. Uz studentski kredit više nije bilo problema završiti fakultet.

Priča s g. Tatarom, ravnateljem “Elektro-Boke”, time nije završila. Mnogo kasnije kada sam već postao uspješan znanstvenik, a on bio u mirovini, sreli smo se u Kotoru. Bio je u društvu s dva naša čovjeka. Prišao sam im, a jedan od njih mi reče:

- *Znaš li g. Tatara? On je bio ravnatelj “Elektro-Boke”.*
  - *Kako da ne znam. Pa on mi je ukinuo stipendiju!*
  - *Vjerojatno zato što ste bili loš student,* – reče g. Tatar.
  - *Ne! Zato što sam bio dobar.* – i ispričam cijelu priču.
- Bivši ravnatelj se počeo ispričavati, a ja ću njemu:

-Nemojte se ispričavati. Dapače, ja sam zahvaljujući Vama postao ovo što jesam. Da ste mi ostavili stipendiju i tražili da se vratim u Kotor, što bi bilo od mene?
On se nastavio se ispričavati, a ja zahvaljivati. Prijatelji su uživali u predstavi.

Istini za volju, u bolnici, u kojoj je bilo puno studenata koji su tu dugo boravili, i nije se moglo puno učiti. Rijetko tko bi položio po neki ispit. Ipak je značajno za moje školovanje bilo i to što su mi u bolnici omogućili pohađanje obaveznih vježbi i ispita. A kada se ukazala mogućnost dobio sam dvokrevetnu sobu. U njoj je bio i brat poznatog beogradskog glumca Rada Markovića. Bio sam mu jako drag. Posjećivao ga je jedan od liječnika s nekog drugog odjela bolnice.

- *Kolega, što studirate?* – upitao me.
  - *Nuklearnu fiziku na ETF-u.*
  - *Kada imate ispit?*
  - *Sutra?*
  - *Jel’ to spremate ispit?*
  - *Ne. Čitam “krimić”.*
- Slijedeći tjedan evo opet doktora.

- *Kolega, kako je bilo na ispitu?* – podrugljivo će on.
- *Položio sam.*
- *Položili!?*
- *Da, dobio sam sedam.*

I naš doktor ostade u nevjerici. Iz očiju mu vidim:

“Imao je sreće, vidjet ćemo ga na sljedećem ispitu.”

I doista, eto njega opet.

– *Kolega, kada imate ispit?*

– *Sutra.*

– *I što čitate? “Krimić”?*

– *Ne, ovo je “kaubojac”. Odličan je.*

I kada je doznao da sam položio i taj ispit po cijeloj bolnici je pričao o jednom geniju koji ništa ne uči, a polaže ispite na najtežem fakultetu.

Naravno, nije baš bilo da nisam učio. Ali u bolnici mi više nije padalo na pamet juriti za ocjenama. Kada sam izašao, završio sam tu drugu godinu studija, a na početku treće mi više nije bilo do ničega. U veljači, na kraju petog semestra nisam izašao ni na jedan ispit. Tada su se ponajbolji studenti odvojili od mene. Upoznao sam i Ankicu. Više nije bilo vremena da nadoknadim propušteno. Bilo je važnijih stvari od studija.

Kada sam počeo uvjeravati sve da se želimo vjenčati, između ostalog da bi završili studije, mislili su da nismo normalni. Ipak smo to uradili. Ja sam bio na početku četvrte, a Ankica na trećoj. Počeo sam sustizati one najbolje. Predzadnji ispit sam ja položio, a oni su pali. Tako sam prvi u generaciji završio fakultet. Godinu dana poslije toga – 1973. god. – rodila se Đilda. To je onemogućilo Ankicu u redovitom završetku studija. Ivana se rodila 1977., a Anđela 1979.

Geomagnetski institut

Vjerojatno vas zanima tko je od profesora najviše utjecao na mene tijekom studija. To je bio već spomenuti nastavnik matematike Dobrilo Tošić, koji je tada radio u Vinči i doktorirao iz fizike plazme. Želio je pomoći na svaki način, pogotovu kada je čuo da sam u bolnici. Na poslijediplomskim studijama mi je bio mentor, iako sam magistarski radio iz – geomagnetizma.

– *Tebi bih bio mentor iz bilo čega.* – rekao je.

A ni te poslijediplomske studije nisu mogle mirno. Naime, po tadašnjim pravilima zaposlio sam se u Geomagnetskom institutu u Grockoj koji je od tamošnjeg ministarstva znanosti dobivao moju stipendiju, koja je tako postala moja plaća. Obaveza je bila da radim tri dana tjedno u Institutu, a da mi dva dana ostanu za poslijediplomski studij. Ravnatelj instituta Radimir Turajlić bio je poznat po tome što je bio jedini učenik najvećeg svjetskog stručnjaka u geomagnetizmu koji nije uspio doktorirati. U Institutu nije bilo doktora znanosti, tako da je rad magistranta bio itekako važan institutu. Turajlić je imao ljude koji su mu radili na projektima, o čijim plaćama nije trebao brinuti. Kada u vremenu u kome je dobivao njihove stipendije ne bi završili poslijediplomske studije, najurio bi ih i zaposlio nove. Tako smo došli i mi na red. Ja sam došao prvi u “novoj” generaciji takvih

poslijediplomanata Geomagnetskog instituta, naravno svi bi poslijediplomske studije upisivali na ETF-u. U Institutu, koji je bio nekih pet kilometara izvan Grocke, dobio sam stan koji su tamo postojali jer su postojala mjerenja koja je trebalo nadzirati, a bilo je praznih stanova. Poslije izvjesnog vremena Turajlić me pozvao na razgovor i tražio da uz malo povećanje stipendije/plaće radim puno radno vrijeme. Znajući sudbinu onih koji su bili prije nas nisam htio pristati. Pitao sam ga zašto to traži.

– *Da bih mogao kontrolirati spremate li ispite, – odgovorio je.*

– *Prvi sam u generaciji završio fakultet bez ičije kontrole i Vi mislite da mene treba kontrolirati. Pa više se ni pitomce vojnih akademija ne kontrolira uče li ili ne.*

Razbjesnio se i postao sam čovjek koji mu je služio za zastrašivanje ostalih: Ako ne slušate proći ćete kao on. Svi su prihvatili raditi puno radno vrijeme. Bio je siguran da neću magistrirati na vrijeme. Zaboravio je da su meni ostala ona dva radna dana, subota i nedjelja. Po ugovoru sam morao njega pitati za temu magistarskog rada. Bio je šokiran kada sam došao priopćiti mu da sam položio sve ispite i zatražio radnju. Znao sam da nije u stanju tako nešto izvršiti, ali sâm sam proučavao neke teorijske radove ruskih znanstvenika iz problematike kojom sam se bavio. Pooćio sam njihove rezultate i na tome magistrirao. Tako je završilo moje školovanje. Naravno, nije moglo proći bez zanimljivosti. Moj rad je bio čista teorija, a u komisiji su mi bila dva stručnjaka za numeričku analizu on, njegov kolega iz Vinče (zanimljivo je da me je Tošić, iako profesor iz Numeričke analize, poslao da ispit polažem kod tog kolege iz Vinče, jer ga je smatrao „jačim“ u tome od njega) i kolege iz Elektromagneike, koji je u to vrijeme najviše koristi računala na fakultetu. Naravno, prvo Tošićevo pitanje je bilo zašto nisam uzeo manje teorijskih problema, ali dao i primjene na kompjutorima. Bio je zadovoljan odgovorom i time eliminirao mogućnost da me i druga dva kompjutoraša pitaju o tome. U Institutu je jedna kolegica tvrdila da je to bilo nekorektno od Tošića, a ja sam tvrdio suprotno. Međutim, Tošićevom bratu, koji je dolazio u Institut ispričali su obratnu priču: ja sam zamjerao Tošiću, a kolegica ga je branila. To je došlo i do profesora Tošića, ali on je to ispričao meni, pa je spletko ostala bez posljedica.

Tako sam jedini iz te generacije post-diplomanada Geomagnetskog instituta na vrijeme magistrirao, pa mi je direktor morao dati stalni posao. “Poslušne” je htio najuriti, ali smo ga uspjeli pobijediti na Glavnom odboru. Svi su ostali i kasnije magistrirali. Većina i doktorirala. Interesantno je primijetiti da je u tom institutu koji je bio ustanova SIV-a bilo samo nas dvojica Hrvata: iz prethodne generacije Stjepan Selak i ja. Nas dvojica smo i prvi doktorirali.

Viša pomorska škola – Pomorski fakultet u Kotoru

A kako je počelo to s doktoratom iz matematike? Želio sam se vratiti u Kotor. Jedino pogodno mjesto bila je Viša pomorska škola koja je trebala postati Pomorski fakultet. Profesor Ćirković me je odveo kod dekana profesora

Maslovara i dogovorili smo se oko mog preuzimanja katedre za matematiku. Tako bih se vratio u područje koje volim, a zahvaljujući profesoru Dragoslavu Mitrinoviću to je bilo moguće jer je on omogućio doktoriranje, pa i nama koji nismo završili matematiku iz matematike, na ETF-u u Beogradu. Knjiga profesora Mitrinovića “Analytic Inequalities”, Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1970. uz knjige Hardyja, Littlewooda i Polya, odnosno Beckenbacha i Bellmana smatra ju se klasičnim u oblasti teorije matematičkih nejednakosti pa je to odredilo oblast iz koje ću raditi doktorat. Zanimljiva je i priča moje suradnje s njim jer su nas i njemački i američki referativni časopisi nazvali kasnije velikim imenima u teoriji nejednakost – kao profesora i njegova učenika (Ne mislim na interpretaciju te suradnje od strane Gospodina 2+2). Dolaskom u Zagreb osnovao sam svoju školu u teoriji nejednakosti koju danas u svijetu zovu ili Pečarićeva ili Hrvatska škola.

Naravno, nije se sve to tako lako moglo ostvariti. Svašta se događalo s ispitima iz matematike na Višoj pomorskoj školi. Protivnici mog povratka u Kotor osigurali su da se mene prvo pošalje u JNA, tako da tamo budem tijekom dvije školske godine, i u to vrijeme raspisali natječaj. Oni koji su bili na mojoj strani javili su mi, pa sam se prijavio. Ja jedini magistar među prijavljenima (dva moja srednjoškolska profesora), jedini sa znanstvenim radovima (istina, ne iz matematike) dobio sam prednost od Komisije. Ali, našli su da mi fali tri mjeseca radnog staža i primljen je onaj koga je željela protivnička struja, ali kao privremeno rješenje. Glavni njegov zagovornik bio je tadašnji predsjednik SSRNCG – budući član predsjedništva Jugoslavije i veliki zagovornik Slobodana Miloševića – Nikola Bućin, Srbin iz Kotora. Bio je moj profesor, pa sam ga savjetovao da doktorat ne upiše iz matematike, jer je mala vjerojatnost da će ga i uraditi. Poslušao je savjet i doktorirao na Fakultetu organizacionih nauka u Beogradu. Kasnije, 1982. godine, kada sam već bio doktorirao, ponovno su tražili matematičara. Ponovo sam se javio na natječaj – sada je to već bio Pomorski fakultet. Iako je natječaj, koji je bio dogovoren sa mnom, za honorarni rad (dok mi ne riješe stambeno pitanje da bih mogao doći s obitelji), a bio sam i jedini kandidat – nije realiziran.

Naravno, ponovo su se potrudili da tako i bude. Moj profesor, sada već dekan, objašnjavao mi je kako su iz Titograda dobili mišljenje da ne mogu biti izabran, iako su oni iz Kotora to tražili, s obrazloženjem kako sam u Beogradu asistent iz fizike.

–Ja sam asistent tamo kao magistar elektrotehnike, a ovdje sam se natjecao kao doktor matematike sa stotinjak objavljenih radova. Znači li to da sam u Beogradu radio kao vratar na Muzičkoj akademiji, i ovdje bih mogao biti samo vratar.
Odveo me je na Fakultet i rekao svojoj tajnici da mi da to pismo iz Titograda. Ali tajnica mi je poslala i prethodno pismo koje su oni uputili i iz koga je bilo vidljivo da je on tražio odobrenje da on drži te predmete.

–*Pa što ste Vi očekivali da će vam odgovoriti?*

Vjerojatno je tajnica „nastradala“ što mi je dala i ono prvo pismo.

Doktorat iz matematike

Profesor Tošić je podržao moju želju da poslije magistrature krenem u matematiku i sugerirao mi proučavanje Mitrinovićeve knjige. Kada sam izašao iz vojske, donio mi je doktorsku disertaciju Gradimira Milovanovića obranjenu na Elektronskom fakultetu u Nišu (Milovanović je danas redoviti član SANU). Vrlo brzo sam poopćio rezultate iz dva poglavlja te disertacije i s Milovanovićem objavio svoja prva dva znanstvena rada iz matematike. Objavljena su iste godine u Mitrinovićevoj časopisu “Publikacije ETF-a (Beograd), ser. za mat. i fiz.” koji je u to vrijeme bio veoma značajan časopis za oblast matematičkih nejednakosti.

Profesor Mitrinović me je tada pozvao da radim doktorat kod njega. Bio je u mirovini, pa je na Fakultetu bio u kabinetu zajedno sa svojim nasljednikom prof. dr. sc. Petrom Vasićem. Nije ga ni često bilo na fakultetu, pa sam mislio da komuniciram s njim preko profesora Vasića. (Tu je bio i docent dr. Ivan Lacković i profesor Janić.) Nisam znao da oni nisu u dobrim odnosima i da ta komunikacija uopće ne funkcionira. Mitrinović nije ni znao što radim, pa je mentorstvo prepustio onome, koji je znao što time dobiva – profesoru Vasiću. Godine 1979. objavio sam devet radova, od čega šest u Publikacijama ETF-a. S profesorom Vasićem sam se dogovorio da početkom 1980. prijavim doktorat. Zajedno smo sastavili prijavu i predložili da, osim njega, ocjenu podobnosti da i profesor Mitrinović.

Ali čekalo me je iznenađenje. Došao sam kod njih u kabinet i profesor Mitrinović me je napao zbog loše prijave. Profesor Vasić – šuti. Kao da on nema ništa s time. Pobjesnio sam i u momentu kada sam htio uzvratiti, profesor Janić, koji je također bio nazočan, dao mi je znak da šutim. Teško je racionalno odgovoriti kada vam netko općenito prigovara. Čekao sam da kaže nešto konkretno. I dočekao sam. Mitrinović će meni:

– *Tvrdiš da ćeš u tezi raditi s Fuchsovom generalizacijom teoreme o majorizaciji. Pa što tu možeš uraditi, kada je Fuchs dao potrebne i dovoljne uvjete za težinsku verziju teorema o majorizaciji?*

– *To tvrdite Vi u Vašoj knjizi. Međutim, dokazao sam da to nije točno i napisao rad koji će biti objavljen u Rumunjskoj.*

– *Ima svakakvih dokaza.*

– *Točno, ali moj je provjeravao profesor Vasić.*

U stvari slagao sam bijesan što je Vasić prepustio svu silinu napada na mene, iako smo zajedno pisali moju prijavu doktorata. Mitrinović se okrene njemu:

– *Je li istina?*

– *Jest!* – slaže i Vasić. (Zapravo, Vasić je volio dobru kapljicu, pa baš nije sigurno je li on svjesno rekao neistinu.)

Profesor Janić, s kojim sam imao nekoliko zajedničkih radova, rekao mi je da je Lacković otišao kod Mitrinovića i tvrdio mu da sam ja ukrao neki njihov zajednički rad. Je li to istina ili je problem onih šest radova u Publikacijama (u broju za 1979. g. imao sam šest radova, što je odjeknulo među tamošnjim matematičarima) ili pak u tome što nisam napisao niti jedan rad zajedno s njim – ne znam. Uglavnom, slijedeća dva mjeseca zaobilazio sam njihov kabinet. Nije bilo ni teško jer je profesor Vasić češće bio u kavani preko puta fakulteta znakovita naziva “Domovina”. Suludo je bilo imati problema s doktoratom, a profesor Peter Bullen iz Kanade mi javi kako je na Sveučilištu La Trobe u Melbourneu držao predavanja o nekim rezultatima iz moje disertacije. Svašta se kuhalo u ta dva mjeseca, kada sam – uvjeren da Mitrinović nije u kabinetu – pokucao na vrata. Ali u njemu je bio baš on. Pozvao me da uđem. U razgovoru je spomenuo kako nije on pisao onaj dio knjige u kome je grješka o kojoj sam govorio. Očito je pronašao originalan Fuchsov rad i provjerio moju tvrdnju. Osobno je napisao prijedlog za prihvaćanje disertacije u kome je napisao:

“Karakteristično je da je Pečarić došao do važnih i interesantnih rezultata za generalne nejednakosti koje su u svijetu obrađivali matematičari od ugleda.”

Supotpisnik je bio Vasić, a predvidjeli su Lackovića kao trećeg člana komisije kome su, kao najmlađem, dali moj rukopis. I onda je počelo. Lacković je napisao 141 primjedbu na 180 stranica mog rada u kojima je “pronašao” niz pogrešnih rezultata i čega sve ne. Napisao sam pristojan odgovor i dao ga Vasiću, a na svoj način sam mu i komentirao te “greške”:

“Lacković je doktorirao na konveksnim funkcijama, treba napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o njima, a ne razumije definiciju n-konveksnih funkcija.” (Tvrдио je da je moj rezultat pogriješan jer nije razumio tu definiciju.)

To se ubrzo počelo pričati po fakultetu. Malo po malo pritisak na njega je rastao i on je postajao fleksibilniji. Nije se ni meni isplatilo zaoštavanje odnosa pa sam odlučio disertaciju skratiti na slijedeći način: ono što mislim da je ponajbolje pokazat ću mu da sam u pravu, a ono manje vrijedno ću izbaciti tako da stekne dojam kako je bio u pravu, a ja ću to publicirati u radovima. Tako je on, zajedno sa mnom, otišao kod Vasića i rekao mu:

“Što se mene tiče, Pečarićeva teza je u redu.”

Sâm sam otipkao tezu radeći dan i noć tako da je ona sada bila na 70 stranica i predao im je. Mitrinović ju je opet dao Lackoviću, a ovaj je opet uradio isto: napisao novih 40 primjedbi, sličnih onima prethodnima. I postigao što je želio – profesor Mitrinović se povukao iz komisije! Naravno, ovaj put sam odgovorio, ali s nizom otrovnih komentara. Kako sam doznao da moje prethodne odgovore Vasić nije ni dao Mitrinoviću, ovaj put sam mu posebno naglasio da mu ih obavezno da. I doista poslije izvjesnog vremena Mitrinović mi je rekao kako

Lacković nije htio biti zlonamjerman u pisanju svojih primjedbi već je samo htio da teza bude što bolja. Jasno je bilo kako samo hoće da bude zamoljen da se vrati u Komisiju. Kada sam to rekao Vasiću on će:

“E nećemo ga vratiti već ćemo u Komisiju imenovati Boasa i Ky Fana.”

Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike. Boas je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Monthly i J. Math. Anal. Appl.

Tako je umjesto završetka cijele priče došlo do daljnjeg zaoštavanja. Lacković je počeo seriju predavanja protiv mojih radova na Fakultetu. Na prvom je krenuo s napadom na dva rada – jedan zajednički s profesorom Janićem, a drugi moj. Bilo je nazočno puno ljudi i njegovih studenata s ETF-a. Najavio je velike pogreške u radovima, a radilo se o sitnicama koje je prikazao kao velike pogreške i moje neznanje. Tako je na moj odgovor da je to nešto što se podrazumijeva pa sam u stvari radio isto ono što i profesor Mitrinović u svojoj knjizi on komentirao, iskoristivši činjenicu da Mitrinović nije bio nazočan:

“Kada bi to bilo istina, ja bih mu to ozbiljno zamjerio.”

Bila je to njegova velika pobjeda, a Vasić više nije htio biti nazočan niti na jednom predavanju – bilo Lackovićevu, bilo mojemu. Odlučio sam u svom odgovoru pokazati kako takvih stvari koje se podrazumijevaju ima u mnogim matematičkim tekstovima i odlučio sam da to pokažem na primjeru Lackovićeve teze. I doista sam našao niz takvih primjera, ali i pravih grješaka. Jedna je bila nevjerovatna. Svojevremeno je upravo s Vasićem objavio poopćenje Hadamardovih nejednakosti i u tezi nađem kako ih je rumunjski matematičar Lupas upozorio na nepreciznu formulaciju same tvrdnje (zgodna formulacija za tešku pogrešku, zar ne?), a on će u tezi dati ispravnu formulaciju. Provjerio sam i ustanovio da je ponovo pogriješio! Na žalost, na mom predavanju je bilo samo nekoliko matematičara s ETF-a i nekoliko s PMF-a, ali poslije mog predavanje profesor Tasković mi je rekao:

“Dosta si mu pokazao!”

(Tasković je kao profesor Matematičkog fakulteta u Beogradu napisao udžbenik „Nelinearna funkcionalna analiza“. Drugi dio „Globalna konveksna analiza“, Beograd 2001., ima preko 1000 stranica, citira me 50-ak puta.)

Ali slijedilo je drugo njegovo predavanje. Kada sam s njim dogovarao termin za moj odgovor on će meni:

– Kolega, ako budete ponovo govorili o grješcima u mojoj disertaciji, ni ja ni nitko drugi neće vam doći na predavanje.

– Kolega Lackoviću, doista ima još toga u Vašoj tezi, ali vi ste na svom predavanju izrekli toliko gluposti, da ću se ovaj put zadovoljiti samo s njima.

I nitko se osim njega nije pojavio, pa predavanje nisam ni održao.

Održano je još nekoliko sličnih predavanja.

U to vrijeme stigla su mišljena iz SAD-a. Boas će o tezi napisati:

„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanima.

I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“

A Ky Fan će završiti svoj report ovako:

„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“

Međutim, oni su trebali potpisati i zajedničku ocjenu Komisije u kojoj su pored njih, prof. Vasića bili i profesor Adamović, u tom momentu dekan na matematici PMF-a i profesor Đorđević, šef katedre za matematiku Elektronskog fakulteta u Nišu. Ky Fan ga je dobio na vrijeme i obavijestio Vasića da će uskoro biti u Europi, pa da bi mogao doći u Beograd. Međutim, pismo Boasu je putovalo pola godine, pa se s obranom odužilo, tj. kada je Vasić shvatio da se pismo zagubilo umjesto Boasova potpisa priložio je njegovo pismo.

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

– Jeste li to tvrdili?

– Jesam!

– Pa to je obična glupost. Evo Vam kreda i dokažite to.

– Pa to je lako – reče i krene pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

– *Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost. Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.*

Posebno mi je bila zanimljivo reagiranje profesora (kasnije i akademika) Cvetkovića. Naime, kada sam jednostavnim primjerima pokazao ništavnost Lackovićeve tvrdnje kako moje poboljšanje Levinsonove nejednasti zapravo nije nikakvo poboljšanje, Cvetković se uhvatio rukama za glavu.

Lacković je bio potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio “tanak”, a njegovi su svi došli. Ipak sam “prošao”.

Čuo sam i komentar Vasićeve “podrške”: Jedan profesor je rekao da bi glasovao protiv da je Vasić rekao i jednu jedinu riječ jer moj rad nije branio ni na prethodnim raspravama. Srećom nije ni tada. Sam se izborio za nj. Tezu sam obranio pred domaćim dijelom Komisije.

Lackoviću se teško mirio s porazom. Na Institutu za matematiku, gdje su uglavnom dolazili njegove kolege s PMF-a prijavio je ponovno svoje primjedbe o Janićevom i mom radu, ali i o jednom radu G. Milovanovića i I. Milovanovića (radilo se o očitj tiskarskoj pogriješi što je bilo očito iz njihova dokaza ali on je formulirao kontraprimjer). Počeo je tvrdnjom kako se u posljednje vrijeme pojavio niz loših radova iz matematike pa se eto on bori protiv toga. Bio sam nazočan, ali jednostavno nisu mi ni dozvolili da dođem pošteno do riječi. Jasno mi je bilo da moram odgovoriti i njemu i njima i to tako da sam zakažem svoje predavanje. Pripremio sam odgovor na njegovo predavanje, ali odlučio sam se na mnogo efektivnije predavanje o njegovim rezultatima koje sam naslovio: “O putovima (i stranputicama) u generaliziranju Hadamardovih nejednakosti”. Dao sam i sažetak:

“U saopćenju će biti dano niz primjedbi na neke generalizacije Hadamardovih nejednakosti za konveksne funkcije. Na primjer, bit će dani kontraprimjeri za više rezultata dobivenih u doktorskoj disertaciji I. B. Lackovića obranjenj u Nišu na Elektronskom fakultetu.”

Počeo sam sa svojim slaganjem s njegovom tvrdnjom o pojavi loših radova u matematici i nastavio:

-Ja ću na ovom predavanju pokazati da se to počelo događati upravo s radovima kolege Lackovića!

Tako je počelo moje dvosatno izivljavanje na njegovim rezultatima. Naravno, izivljavanje i po svima njima, jer mi nisu na njegovom predavanju dopustili pošteno ni odgovoriti na tvrdnje njihovog kolege i bivšeg učenika. Jedan mi je rekao da su oni očekivali moj odgovor na Lackovićeve primjedbe.

– *Ovo je znanstveni seminar na kome se može prijaviti što god želite, ali ja imam spremljeno i to predavanje. Mogu ga odmah održati ako želite.*

Nisu htjeli. Veliki Lackovićev prijatelj profesor Kečkić, koji je umjesto njega i održao jedno predavanje – napad na moj rad, također mi je nešto potihom prigovorio dok sam prolazio pored njega. Uzvratio sam mu na isti način:

– *Ako hoćete mogu pokazati da je netočan i onaj Vaš rezultat koji ste objavili u Mat. Balkanici.*

– *Možete ako želite.*

– *Ma nema potrebe da to svi znaju.*

– *Vidim da uživate u ovome.*

– *Od Vas sam naučio.*

Građevinski fakultet

Poslije ETF-a i Instituta “rat” se nastavio na Građevinskom fakultetu, na koji sam prešao iz Instituta i zaposlio se kao asistent iz fizike. Već sam imao radove iz matematike i na Katedri za fiziku su podržavali moj znanstveni put. Kada sam doktorirao na Katedri za matematiku nisu željeli raspisati natječaj za moje unaprjeđenje. U stvari, jedan njihov asistent je, zbog toga što se moja obrana odužila, doktorirao prije mene, pa mu se nisam želio javiti na natječaj. Morao sam čekati kada će slijedeći njihov asistent doktorirati. Uradio sam još nešto. Povezao sam se s kolegom Radojkovićem s hidro odsjeka i s njim razvio metodu graničnih elemenata. Moje rješenje primjene te metode za određivanje najpovoljnijeg položaja bunara znatno je olakšalo taj problem, a veliko je bilo njihovo zadovoljstvo kada se isti metoda primijenio kod podzemnih zavjesa. Radojković je zbog tih rezultata postao član organizacijskih odbora svjetskih kongresa iz tog područja. Tako sam osigurao potporu ponajboljih ljudi s Građevinskog fakulteta. Pokazao sam im da od mene i oni mogu imati koristi, a ovi drugi matematičari nisu mogli uraditi dovoljno ni za sebe u svojim oblastima, a kamoli tako nešto.

Slijedeće 1983. g. doktorirao je ponajbolji matematičar s Katedre za matematiku GF-a Dragan Janković, pa sam mogao očekivati natječaj koji je namjenjen njemu.

Mislim da sam negdje 1984. ako ne i prije počeo nazirati pojavu tzv. “antibirokratske” revolucije. Teško je bilo sve prešutjeti. Tako su na nekom sastanku govorili o političkim prilikama i konstatirali kako mogu otvoreno govoriti „jer smo ionako svi Srbi ili Crnogorci“. Bilo je dosta Hrvata tamo (za neke sam doznao tek nakon Domovinskog rata), i uglednih profesora. Svi su šutjeli, pa sam ja dobio:

–*S jednim izuzetkom, molim!*

Kako je to bilo vrijeme kada se velikosrpski fašizam stvarao kroz napade na Albance i navodne ugroženosti Srba na Kosovu, oni koji su se protivili mom izboru iskoristili su to što nisam eksplicitan – pa su počeli pričati po Fakultetu kako san ja Albanac.

Prvo mi je to rekao prof. Borelli (potomak plemenite zadarske obitelji), a potom na ulici Ankicu i mene je sreo prof. Ernest Stipanić i to ponovio. Postalo nam je jasno da je jedino rješenje, s obzirom da nisam želio ići vani, odlazak u Hrvatsku. Međutim, stan me je obvezao biti na Građevinskom fakultetu do 1987. godine. Morao sam se ponašati kao da želim ostati tamo.

Prof. Stipanić kao matematičar i Hrvat, bio je na mojoj strani. Ali svoju potporu usudio se iskazivati samo u osobnim kontaktima s drugim kolegama na Fakultetu. Bio je veoma ugledan profesor tamo, ali i Hrvat. A to nikada baš i nije bilo lako biti tamo. Prof. Mitrinović mi je kasnije ispričao kako Stipanić nije ni mogao doktorirati u Beogradu, već je to učinio u Zagrebu. Predsjednik komisije za Stipanićev izbor za docenta bio je upravo prof. Mitrinović. Napisao je prijedlog za izbor. Jedan od supotpisnika mu je potpisao uz riječi:

–Potpisujem samo zato što si Ti napisao prijedlog. Inače, nikada ovom katoliku ne bih potpisao!

Uzgređ budi rečeno ovo KATOLIK bilo je HRVAT. Prof. Stipanić je bio komunist, za vrijeme rata i logoraš (otok Mamula)!

Da, na priče o mom Albanstvu upozorio me je kasnije i moj suradnik prof. Radojković. Rekao sam mu, zbog tamošnjih primitivnih napadaja na Albance:

–Ja bih bio ponosan da sam Albanac, jer su mnoge od uglednih bokeljskih obitelji albanskog podrijetla, ali samo sam Hrvat!

Prof. Borelli i članovi njegove obitelji su posebna priča. Diplomirao sam kod njegova brata koji je bio profesor iz Atomske fizike na ETF-u, a supruga mu je bila knjižničarka u Zavodu za fiziku. Ona mi je maksimalno izlazila u susret s udžbenicima tijekom studiranja, a i kasnije. Kada je čula da odlazimo u Zagreb ispričala mi je jednu doista zanimljivu priču:

Treći brat je svojevremeno otišao s obitelji živjeti u Zadar. Poslije izvjesnog vremena su se vratili. Upisali su kćer u školu. Kada su drugi učenici doznali da je došla iz Hrvatske, počeli su je maltretirati na razne načine. Nije bio problem u jeziku, jer je ona veći dio života provela u Beogradu. Na nju je sve to strašno djelovalo, pa su je odveli psihijatru, koji im je dao spasonosno rješenje: Upišite je u drugu školu i neka tamo uopće ne spominje Zadar i Hrvatsku. I to je pomoglo! Prof. Borellija sam zadnji put vidio u Zagrebu poslije rata. Rekao mi je:

–Znaš li Ti da sam ja postao Hrvat tek s navršениh sedamdeset i više godina života, mada sam jedno vrijeme i radio u Zagrebu i dopisni sam član HAZU. Naime, kao i obično ljetovao sam u Zadru i one godine kada su Srbi na Kosovu imali onaj svoj velikosrpski miting. Ali kada sam se vratio u Beograd, i vidio kakve se sve laži tamo govore o tome – POSTADOH I JA HRVAT.

Suradnja s profesorom Mitrinovićem

S druge strane, došlo je do velike suradnje s profesorom Mitrinovićem. Naime, jedan kolega iz Austrije me je zamolio da mu prenesem jednu poruku. Učinio sam to telefonom, ali na moje veliko iznenađenje Mitrinović je tražio da dođem kod njega doma. Došao sam i on mi je ponudio da s njim radim monografiju iz geometrijskih nejednakosti. Rekao sam mu da se njima nisam bavio, ali on je tvrdio da ću to dobro uraditi. Dao mi je neki materijal pa sam mu trebao javiti što sam odlučio. Kako uskladiti odnose između toga da on i Vasić nisu u dobrim odnosima? Janiću je Vasić bio kum, ali mi je savjetovao:

“Drži se profesora Mitrinovića. On će uraditi nešto dobro i za Tebe, a Vasić misli samo na sebe.”

Počeli smo raditi na toj monografiji, a uz to smo počeli objavljivati i zajedničke radove. Uskoro smo postali tako bliski da sam – bez najave – mogao doći kod njega u svako doba dana. Koliko sam ga samo puta prekinuo dok je ručao.

Ta suradnja pokazala se veoma važnom i za moj kasniji odlazak u Zagreb. Naime, u rad na monografiji uključili smo veliki broj stručnjaka kojima smo slali pojedine djelove knjige. Njihove komentare bi uvrstili u knjigu. Jednom je Mitrinović spomenuo profesora Volenca iz Zagreba, pa smo kolegi Volencu poslali upit oko sličnog sudjelovanja u radu na našoj knjizi. Dugo nije bilo odgovora. I onda stiže pismo u kojemu nam je Volenec poslao popis od 800 referenci koje nam mogu koristiti u radu na knjizi. Danima je morao raditi na tome. Odmah smo se dogovorili da ga uključimo u rad tako da proširimo knjigu i s poglavljem o simpleksima kojega bi napravio Volenec. To se pokazalo sjajnim rješenjem jer se kasnije u znanstvenim časopisima knjiga najviše citirala upravo zbog tog dijela.

Javio sam se na natječaj Draganu Jankoviću, ali i na natječaj na ETF-u kolegama Vljaku Kociću i Milošu Labanu. Kocić je tada imao 25 radova, a Laban samo 5 pa je bilo jasno da sam se javio na njegovo mjesto. Zašto sam se uopće javio na taj natječaj? U stvari jedan Labanov rad je bio poopćenje jednog mog rada. Kada se taj rad pojavio (i on i Kocić su objavljivali samo u beogradskim časopisima) shvatio sam da je jedno od Lackovićevih predavanja – napada na moje rezultate – bio taj njegov rad, što je inače priglupo – ne možete umanjivati nečiji rad samo zato što znate poopćenje koje se na kraju i tiska. Pozvao sam Labana i pokazao mu kako se i njegovo poopćenje može dalje poopćiti i predložio mu da na tome radimo zajedno s prof. Janićem (bio je u jako lošim odnosima s Janjićem, pa će tako moći izgladiti tu situaciju). Prihvatio je. Međutim, kasnije sam doznao kako je u Matematičkom institutu pričao protiv mene, pa sam mu se javio na natječaj.

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

“Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: ‘Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrstan fenomen.’ On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja.”

Radi se o Dragošu Cvetkoviću o čijem hvatanju glave rukama sam već pisao. On je jedan od onih koji su završili ETF. Bio je i prvi takav koji je kasnije postao akademik SANU (moj suradnik Milovanović je drugi). Nije me to iznenadilo. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene, Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

“Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovskog plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ...”

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

– Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znete on Vam je matematičar, pa mu za to i ne treba odvjetnik.

U stvari, odvjetnici ne bi mogli ni napisati takav prigovor, jer je u njemu pored povreda zakona bilo riječi i o matematici. Laban me je jednom napao. Tvrdio mi je kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi, a njegov tata – umirovljeni profesor Medicinskog fakulteta, učinit će da opet dobijem TBC. Narugao sam mu se:

– Hoće li mi staviti bacile TBC-a u Coca-colu?

Kada sam odlazio iz Beograda ispričao sam nekim poznanicima tu priču i konstatirao kako će im takvi ljudi vladati državom. Pogriješio sam u onom “takvim”, jer je Laban dogurao i do ministra u Miloševićevoj vladi. Inače je bio poznat i po napadom na Jugoslavensku enciklopediju i po zahtjevu da Hrvatska plati Srbiji odštetu zbog NDH.

Izbor na Građevinskom fakultetu

Ali, izbor na Građevinskom fakultetu pretvorio se u pravi rat. Referenti izvanredni profesori Milimir Trifunović i Vladimir Mičić s Građevinskog fakulteta i docenti Miroslav Ašić i Vladimir Janković s PMF-a dali su negativno mišljenje o mom radu. Bilo je tu svega i svačega, a išli su dotle da su čak tvrdili da mi je jedan rad pogrešan, a u stvari su lažno ili iz neznanja konveksnu funkciju proglasili konkavnom i “našli” kontra-primjer. Poznati profesor mehanike s Građevinskog fakulteta Vlatko Brčić izdvojio je svoje mišljenje dajući pozitivno mišljenje o svim kandidatima.

Na negativno mišljenje stiglo niz reagiranja. Reagirali su redoviti profesori Mitrinović, Vasić, S. Vukadinović (Saobraćajni fakultet Beograd) i Janić D. Adamović (PMF Beograd), R. Đorđević (Elektronski fakultet, Niš), izvanredni profesor G. Milovanović (Elektronski fakultet, Niš – danas srpski akademik), kao i docenti s hidro odsjeka GF-a M. Radojković i Č. Maksimović.

Tako je Mitrinović upozorio:

“Pečarićevi radovi prije tiskanja prošli su kroz uobičajenu kritiku. Za 79 znanstvenih radova iz matematike, koje su referenti prikazali, imao je barem 79 recenzenata (u inozemstvu se određuje barem po 2). Svaki rad se prikazuje u tri referativna časopisa. Dakle, najmanje 250 recenzenata je ocjenjivalo Pečarićeve znanstvene doprinose. Valja naglasiti da nijednom radu u referativnim časopisima nije stavljena nikakva zamjerka. Što više, u recenzijama mogu se naći epiteta: ‘elegantni rezultati’, ‘kratki dokazi’, ‘fascinantna nejednakost’, ‘ingeniozan identitet’.”

Đorđević i Milovanović između ostalog napisali su:

*“Očigledno referenti su se trudili da opovrgnu neke od rezultata do kojih je Pečarić došao. Pri tome su pribjegli poznatom metodu nalaženja kontraprimjera. Međutim, njihova je grješka, koje vjerojatno ni danas nisu svjesni, u tome što su pronašli pogriješan kontraprimjer. Tako, na primjer, u pokušajima da opovrgnu Pečarićeve rezultate iz rada 62, objavljenog u američkom časopisu *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, na prijedlog poznatog znanstvenika profesora Ky Fana sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji navode kontraprimjer koji je pogriješan, jer pretpostavke o funkciji f ne zadovoljavaju uvjete teorema koje je Pečarić dokazao i koje su točne.”*

Adamovićevo prigovor je dan na 15 stranica. On navodi i imena prikazivača koji su u referativnim časopisima govorili ono što spominje Mitrinović, i upozorava: *“Profesor P. Bullen (Kanada) držao je u Australiji predavanja o nekim Pečarićevim rezultatima”*, a ove i niz drugih takvi *“činjenica referenti su propustili spomenuti”*.

U tim prigovorima dan je i nepotpuni popis od 14 matematičara koji su profesori matematike na sveučilištima u Zagrebu, Waterloo, Beogradu, Nišu, Skopju i Mostaru, a koji nisu diplomirali matematiku.

Naravno, potporu negativnom mišljenju dao je očekivano Lacković, ali i Institut za matematiku PMF-a koji je izrazio svoje protivljenje izboru kandidata koji nisu diplomirali matematiku. Njima spomenuta imena (Blanuša, Devidé, Zelenko, Palman, Ugrin-Šparac, Đoković, Tošić, Cvetković, Slavić, Simić, Milovanović, Stanković, Lazov i Mesihović) nisu ni trebali biti profesori matematike.

Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće po onom Čosićevom: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti:

“Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Dorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF.”

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

“Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina.”

Kako je postojao prigovor što nemam iskustva u nastavnom radu iz matematike 10. siječnja 1986. god. poslao sam dopis dekanu GF-a da na UNESCO-ovom postdiplomskom studiju u Novom Sadu držim predavanja iz Uvoda u linearnu algebru. Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu. Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne – dobio sam manje glasova nego prvi put!

Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog toga što se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

“Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

- 1. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.*
- 2. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.*

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku, ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!”

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!

Bilo je više interesantnih i značajnih događaja tijekom moje suradnje s profesorom Mitrinovićem.

Na Mitrinovićev nagovor napisao sam knjigu o konveksnim funkcijama koju je tiskao u seriji koju je on uređivao.

Također, mi je sugerirao da napravimo s profesorom Bullenom englesku verziju knjige o sredinama koju su svojevremeno na srpskom objavili on, Vasić i Bullen. Autori smo trebali biti on, Bullen i ja. Želio sam izgledati njegove odnose s Vasićem i rekao da bi, s obzirom da je bio koautor prve knjige, bilo dobro da i on radi na njoj s nama. Mitrinović je popustio mojim uvjerenjima i pozvao ga na dogovor. Sutradan mi je rekao da se Vasić protivi tome da i ja budem koautor. Rekao sam mu da u tom slučaju ne računaju na moju pomoć. Poslije izvjesnog vremena zamolio me je da mu dam svoj prilog od nekih stotinjak stranica, a oni će ga objaviti kao prilog knjizi s mojim imenom. Kada je Bullen dobio taj rukopis zamolio me je da to ipak uvrste u odgovarajuće dijelove knjige. Tako su mi se na kraju samo zahvalili u predgovoru knjige.

Od zgodnih događaja s prof. Mitrinovićem iz mojih beogradskih dana treba posebno spomenuti njegov nastup u Matematičkom institutu koji su u Beogradu radili s značajnim profesorima na kraju karijere. Ti razgovori su i snimani.

Na upit o njegovim doktorima, Mitrinović je napravio i svoju rang listu (bio je mentor za preko 30 doktorskih disertacija na sveučilištima u Skoplju, Beogradu, Nišu, Prištini, Kragujevcu i Sarajevu). Iako sam bio asistent (iz fizike) na toj listi, a i nisam bio njegov doktorand, bio sam četvrti (poslije Đokovića, Vasića i Milovanovića) na toj listi uz nevjerojatan komentar:

–Pečarić bi bio uspješan bilo čime da se bavi u životu.

Dugo sam se šalio na račun tih njegovih riječi jer je mene Bog stvorio samo za matematiku i ništa više dok me mnogo kasnije moja doktorandica, danas profesorica Aleksandra Čizmešija nije „spustila na zemlju:

–Profesore, pa nemojte pretjerivati. A svi ovi tekstovi iz novina, časopisa...

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. O našim knjigama u referativnim žurnalima objavljen je čitav niz izvrsnih prikaza, često s tvrdnjom kako je knjiga nastala kao *rezultat suradnje dva velika imena u “teoriji nejednakosti”* A o prvoj knjizi o geometrijskim nejednakostima koja se pojavila 1989. godine. Professor

D. Pedoe je u čuvenom matematičkom časopisu Amer. Math. Monthly objavio cijeli članak (July-August, 1991).

Vasić se pobunio što u mojim knjigama s Mitrinovićem nije i on koautor. Telefonom me nazvao i najavio odlazak kod Mitrinovića zbog toga. Napisao sam mu pismo u kome sam opisao sve što se događalo oko mene u Beogradu uključujući njegovu ulogu oko mog koautorstva u knjizi sa sredinama. Nije otišao na taj zakazani sastanak!

Prije smrti Mitrinović je pokušao organizirati da sve materijale koje je za života sakupljao pošalje meni u Zagreb. Nije uspio. Umro je 1995. Godine. U Nišu je Gradimir Milovanović organizirao konferenciju posvećenu njemu. Pozvao me je. Poslao sam tekst o Mitrinovićevom i mom zajedničkom radu u matematici koji sam završio ovako (kako bi rekla gđa Rudež: „priznao sam“):

“Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: ‘Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!’”

Tekst nije tiskan u Zborniku s te konferencije. Ali ovaj završetak jeste tiskan, ali na drugome mjestu. Naime, kada su časopisu Banach J. Math. Analysis odlučili jedan broj posvetiti meni zbog mojih zasluga u matematici tako što su pozvali više poznatih svjetskih imena iz moje problematike da objave svoje radove s posvetom meni, napravili su i intervju sa mnom. U tom intervjuu sam dao te riječi profesora Mitrinovića. Bitnu informaciju, kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa novinarki Tanji Rudež nije bio važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi gđa Rudež, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Odlazak

Tijekom ljeta 1986. nazvao me je Mitrinović u Kotor da mi kaže da je u “Politici” (!) objavljen natječaj za Sveučilište u Rijeci. Javio sam se na natječaj i dogovorio da počnem raditi kao predavač, dok mi ne istekne potrebnih deset godina na GF-u zbog stana, a da u tom periodu oni pokrenu sve što treba za moj izbor. Poslije izvjesnog vremena, mimo dogovora, javili su mi da se nisam mogao natjecati za nastavno zvanje, jer nisam imao izbor u znanstveno zvanje.

Preko profesora Volenca, koji je bio iznenađen odgovorom iz Rijeke, pokrenuo sam taj izbor u Zagrebu i ubrzo dobio zvanje višeg znanstvenog istraživača. Volenec je počeo tražiti mjesto za mene na zagrebačkim fakultetima i ubrzo je pokrenut moj izbor za izvanrednog profesora na tekstilnom odjelu tadašnjeg Tehnološkog fakulteta.

Godine 1987. Behdžet Mesihović je branio svoj doktorat u Sarajevu. Zvanično mentor mu je bio Mitrinović, ali u stvarnosti sam to bio ja. I to još od vremena

kada sam imao probleme sa svojim doktoratom. Zahvaljujući izboru u znanstveno zvanje bio sam mu u komisiji na obrani teze.

Tada je pokrenut i izbor za novog doktora s Katedre za matematiku GF-a. Naime, na natječaj raspisan za kolegu Jankovića meni je nedostajao jedan glas i nitko nije primljen, pa sam morao čekati kada će opet netko od asistenata s Katedre za matematiku GF-a doktorirati, da bih se javio na natječaj koji bi Katedra morala tražiti. Javio sam se za mjesto izvanrednog profesora (nisu znali da je u tijeku moj izbor za to zvanje u Zagrebu). Kada je to čuo profesor Mičić, koji je bio izvanredni profesor, javio se na isti natječaj za redovitog profesora. Bio je uvjeren da će komisija biti sastavljena od njegovih profesora iz Beograda i da će biti izabran. Međutim, na Fakultetu su odlučili da komisija bude sastavljena od po jednog akademika iz svih centara bivše države. Jasno mu je bilo da žele izabrati mene, jer u tom slučaju nema nikakvih izgleda, pa je zahtijevao poništenje natječaja. Na Zboru nastavnika i suradnika GF-a za taj njegov prijedlog glasovalo je samo njih četvero. Ni svi članovi Katedre, kojoj je bio šef, nisu mu dali svoj glas. Ubrzo smo se preselili u Zagreb.

Još neke napomene

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom. Kada sam već bio u Zagrebu planirali su napraviti jedinstveni projekt za cijelu Jugoslaviju. Glavni istraživač je trebao biti profesor Vasić.

Vjerojatno su zanimljive još dvije činjenice u svezi s mojim beogradskim danima. Mojih deset godina je istjecalo s 1. studenom 1987., ali su me oslobodili rada u listopadu. Iz Zagreba sam tog 1. studenog otišao tamo po dokumente. Tada su mi dali i zaključak Savjeta fakulteta kojim oni zamjeraju Zboru nastavnika i suradnika GF-a zato što dopušta da s Fakulteta odlaze takvi stručnjaci kakav sam ja. Kao da nisu imali prigodu to sami učiniti kada sam na Zboru nastavnika i suradnika dobio 56 glasova, a protiv i suzdržanih je bilo 57. Zapravo me je to podsjetilo i na priču o mome albanskom podrijetlu. Naime, kada sam već bio izabran u Zagrebu za izvanrednog profesora (preskočivši zvanje docenta) rekao sam to na proslavi doktorata jednog mladog kolege s GF-a. Uslijedila je cinična primjedba da sam izabran zato što sam Hrvat. Prof. Borelli im je na to svima očitao lekciju:

–Pa koliko ja znam po Fakultetu se priča da je on Albanac!

Drugu zgodu mi je javio profesor Mitrinović. Uveli su citiranost kao bitnu značajku izbora na BU, pa su na Građevinskom fakultetu dali da se to uradi za sve nastavnike i suradnike koji su radili u zadnjih nekoliko godina na Fakultetu. Jedan profesor s GF-a je sreo profesora Mitrinovića i rekao mu:

-Onaj Vaš Pečarić nam opet pravi probleme.

Ispostavilo se da sam najcitiraniji znanstvenik na Građevinskom fakultetu.

Akademik Josip Pečarić/Kamenjar.com

MOJI STUDENTI

Vidim puno lajkova na javljanje moje studentice sa TTF.a:

Marina Drašković

Hvala Vam profesore, što ste i na satu matematike pokazali koliko volite Hrvatsku. Nikad neću zaboravit, na fakultetu iz kantine je dopirao zvuk Thompsonove pjesme, a Vi ste spustili kredu i rekli nama studentima "oprostite ali ja ovo moram poslušat", kratko smo prokomentirali tko iz kojeg grada dolazi, a Vi ste rekla da ste iz Boke Kotorske. Bog Vas blagoslovio.

Josip Pečarić

Draga Marina, veliko hvala na Vašem komentaru. Uvijek me raduje kada moji studenti pokažu koliko vole Hrvatsku. Evo još jednog primjera kada me je jedna moja studentica podsjetila na tako nešto: "Iz razgovora na mreži: Forum Croaticum

Ovaj put čast mi je najaviti Vam svog profesora dr. Josipa Pečarića, čovjeka koji me kao studenta zadužio mnogim spoznajama o hrvatstvu, čovjeka kojeg sam slijedila kao vlastitog oca ratnih zagrebačkih (hrvatskih) godina.

Sjećam se i nikada neću zaboraviti jedan događaj. Na Trgu se postavljao spomenik Banu Jelačiću. Imali smo redovna predavanja iz matematike. Oko 200 studenata iščekivalo je u dvorani predavanje prof. Pečarića. Ušetao je u dvoranu, pogledao nas čudno i rekao: «Što vi radite ovdje?» Začudeno smo ga promatrali i netko je progovorio: «Došli smo na predavanja!» Odgovorio je oštrim glasom: «Zar je moje predavanje danas bitnije od čina koji se događa na Trgu? Razočarali ste me. Izvolite svi napustiti ovu dvoranu, studenti su uvijek bili u prvim redovima kad se branila Hrvatska!» Napustio je dvoranu, a mi smo odšetali na Trg,"

Marina Drašković

Josip Pečarić Rasplakala sam se ali od sreće i ponosa, što sam imala takvom profesora, što sam imala čast upoznati vas. Hvala Vam na svemu na prenesenom znanju i na ovom iskrenom domoljublju.

Doista sam potpuno zaboravio taj događaj iz nastave pa još jednom hvala Marini. Istina nije prvi put da me netko podsjeti na neki takav događaj.

Nadam se da nitko nije pogrješno razumio i povjerovao da sam ja kao profesor matematike mogao utjecati na moje studente. Marina je takva kakva jest zahvaljujući svojoj obitelji pa čestitam i njima što su odgojili takvu kćer. Ja sam na kraju dosta putovao u Pakistan pa sam mogao samo na početku nastave u uvodnom predavanju govoriti o mom domoljubnom radu. Bilo je to vrijeme kada je već detudmaniziran i njegov HDZ pa mogu zamisliti koliko je to uopće moglo utjecati na njih.

Slična situacija je bila i sa mojim studentima doktorandima. Sve njih sam nazivao svojom djecom ili unucima, pa čak i praunucima. Samo u RH takvih je bilo 40. Znao sam im reći:

„Da sam davao doktorate samo onima koji su Hrvati kakvim bi trebali biti bilo bi vas 3-4.“

Kada je 19. 10. prošle godine Ankica umrla mislili smo napraviti samo obiteljski sprovod.

Ali kada smo shvatili da imamo toliko puno 'djece' ispostavilo se da to nije bio obiteljski sprovod već su pozvani i prijatelji.

Bilo nam je drago pogotovu kada se javio i biskup Košić s željom da i on uz don Lazara sudjeluje i ispraćaju moje Ankice.

Na Mirogoju se i pokazalo da je to trebao biti obiteljski sprovod . na sahrani nije bilo mikrofona jer ga nismo ni tražili!

Kako je Ankica završila povijest zajedno smo objavljivali članke iz povijesti Boke kotorske, pa sam napisao i knjigu:

J. Pečarić, *Moja Ankica*, Zagreb, 2023. str. 667.

Danas mi je jedino žao što su bili na sprovodu i u knjizi objavljeni izrazi sućuti niza mojih doktoranada.

Zašto?

Pa odmah mi je više od tih mojih doktora zabio nož u leđa pa sam o tome napisao dvije knjige:

J. Pečarić, *Pomozi sirotu na svoju sramotu!* / Više to nisu moji časopisi, [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/.../visetonisumojicasopisi.pdf>

J. Pečarić, *Matematička radionica Josipa Pečarića – Split* / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/.../matematickaradionica.pdf>

Ali nije to najgore!

Svoje ponašanje su objasnili na najogavniji mogući način – JA NE GOVORIM ISTINU JER SAM MALO 'PROLUPAO' jer mi je Ankica umrla!

Ja sam imao puno problema zbog moga domoljubnog rada pa sam mislio da zato imam problema i sa svojim znanstvenim projektom. Kada su pozvali u Ministarstvo vlasnika „Elementa“ prof. Elezovića, dekanicu TTF-a i mene samo smo se tamo pojavili dekanica i ja. Vjerovali smo da su nas zvali da bi riješili pitanje projekta, a dočekaio nas je mučan razgovor o dvostrukom naplaćivanju od strane „Elementa“. Kako je državni tajnik pobrkao dva moja časopisa iz iste problematike MIA i JMI nisam mogao ni razumjeti da su s pravom to pitali. Danas mi je jasno i zašto vlasnik „Elementa“ nije došao na taj sastanak.

Naime u prvoj knjizi je opisan taj moj sukob s „Elementom“ oko časopisa pa sam tražio podatke iz Ministarstva. I dosta se pokazalo da su u vrijeme kada su naplaćivali objavljivanje radova u JMI za taj časopis tražili i dobili pomoć Ministarstva, da bi od slijedeće prestali dobivati pomoć za sve časopise.

Pravde ima jer su svi moji doktori bili na tom projektu pa ni oni nisu dobili sredstva s projekta, a ni do danas im ne daju nove projekte iz te problematike. A „Elementu“, kojega su izabrali, je dobro: naplaćuju objavljivanje u časopisima koji sam ja osnovao u vrijeme kad im osnovna djelatnost (udžbenici) baš i ne cvjeta.

A valjda je ovima koji su ostali sa mnom to draže jer vidim da na dvije konferencije na kojoj su bili i moji doktori više ima mojih doktora koji su i dalje moji suradnici nego bivših suradnika.

Ali ne zaboravimo da ta moja znanstvena škola koju znaju zvati „Hrvatska škola u teoriji nejednakosti“ ili „Pečarićeva škola u teoriji nejednakosti“ pored Zagreba i Splita ima i svoj dio u Pakistanu.

Znao sam reći mojim hrvatskim doktorima u detudmaniziranoj Hrvatskoj koja je veći njih bila takva draža;

„U Pakistanu imam manje svojih doktora od vas, ali za moje zdravlje se više mojih doktora moli Alahu nego Bogu.“

Tako u spomenutoj knjizi o Ankici pišem:

Vjerovali ili ne Ankicu je spomenuo jedan moj doktorand iz matematike- Kada je obranio doktorat dr. Ghulam Farid (Lahore, Pakistan) je pročitao svoju pjesmu. Evo je u prijevodu moje kćerke Ivane Orešić:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,
 Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.
 Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
 Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
 Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
 Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
 Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.
 Vi ste poput knjige, knjige koja priča
 Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
 Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
 Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
 Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
 Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.
 Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
 Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
 Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.
 Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
 U mnogim tisućama vi ste dobar muž
 Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
 Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek

Dat ću emaile nekih drugih matematičara, mojih suradnika, koji pišu koliko im je Ankica značila,

*

Sada mi je smiješno čitati što su napisali o Ankici neki od tih mojih doktora, koji su došli meni tek kada nisu mogli doktorirati kod mentora koji su im bili određeni, danas kad znam kako su ogavno iskoristili njenu smrt.

Inače

Te pjesme se sjetio dr. sc, Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta u recenziji knjige: Josip Pečarić „Propadne im crvena Hrvatska“, Zagreb 2015.:

„U jednom tekstu na internetu objavljen je tekst: „Hrvatski nacionalist akademik Josip Pečarić“ Kada ga proglašavaju nacionalistom oni ne misle da je to nešto dobro. Oni ga kude, oni mu predbacuju to što u svojim publicističkim radovima istupa uvijek u zaštitu i s ljubavlju za Hrvatsku. Taj „nacionalist“ nije ništa negativno to je samo potvrda da je akademik Pečarić prepoznat kao onaj koji uvijek štiti i ljubi svoj narod i svoju Hrvatsku. Da ima velike ljudske kvalitete vidi se i po tome što mu je jedan od studenata dr. Ghulan Farid, kada je proglašen doktorom znanosti, pročitao svoju pjesmu na engleskom jeziku: „Kada pričam s Vama (posvećeno akademiku Josipu Pečariću“. To je dirljivo. Nitko od nas drugih koji smo imali sreću odgojiti i unaprijediti mlade doktore znanosti ne može se pohvaliti da mu je njegov doktorand napisao pjesmu zahvale koja počinje dirljivo“ Zadnji dio tog teksta je uz Faridovu pjesmu dan na koricama moje knjige:

. J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

KADA PRIČAM S VAMA
(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,
Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,
Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,
Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može
Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,
Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.

Vi ste poput knjige, knjige koja priča
Svaka riječ koju kažete je jedinstvena
Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi
Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno
Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti
Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.

Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovčeva smeđa kosa otklanja sve naše brige.

Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospoda, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek

Dr. sc. Ghulam Farid

Da ima velike ljudske kvalitete vidi se i po tome što mu je jedan od studenata dr. Ghulan Farid, kada je proglašen doktorom znanosti, pročitao svoju pjesmu na engleskom jeziku: „Kada pričam s Vama (posvećeno akademiku Josipu Pečariću“. To je dirljivo. Nitko od nas drugih koji smo imali sreću odgojiti i unaprijediti mlade doktore znanosti ne može se pohvaliti da mu je njegov doktorand napisao pjesmu zahvale koja počinje dirljivo.

Dr. sc. Zvonimir Šeparović (2015.)

MOJA ANKICA

JOSIP PEČARIĆ

S ANKICOM U LAHORE-U

ZAGREB, 2024.

JOSIP PEČARIĆ

Sve reakcije:

46Vjekoslav Krizanovic, Dragutin Mikulec i 44 drugih

NAJGLUPLJI NAPAD NA MENE ZBOG 'PETICIJE ZDS'

Poslao sam vam samo link teksta KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU, a zapravo to je bio samo kraj teksta s naslovom ovog teksta.

Evo početnog dijela teksta koji sam vam mislio poslati:

Koliko je smiješno biti novinar u RH i uz to biti Srpski sluga sjajno je pokazao novinar „Slobodne Dalmacije“ u napadu na mene zbog 'Peticije ZDS'.

Tada je već godinama bilo poznato da sam bio po broju objavljenih radova u znanstvenim matematičkim časopisima bio deseti u povijesti matematike. Ali novinar 'Slobodne' je i to 'elegantno' riješio. Pa jasno je da srpskoj slugi to ne može uraditi Hrvat, a ako uradi to je uradio dok je bio u majčici Srbiji.

Sigurno bi kakvo objašnjenje našao i kada bi znao za istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) po kojima sam po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika ja sam po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Možda bi 'spas' našao u činjenici da ima jedan znanstvenik iz Srbije koji ima više radova i bolje je plasiran na tim listama od mene.

Ali jadničak naš novinar Slobodne Dalmacije ostao bi razočaran jer je taj znanstvenik također Hrvat. I on spada u istaknute Hrvate o kojima imam knjigu:

J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:

<https://www.dragovoljac.com/.../pec.../32628-akademik-gutman>

Kolega Gutman se bavi Matematičkom kemijom i ima doktorate i iz kemije i iz matematike,

Iz kemije je doktorirao u Zagrebu kod još jednog istaknutog Hrvata koji je pri vrhu Stanfordovih lista kad su u pitanju hrvatski znanstvenici iako nije više među nama:

J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>

Kako sam vam već dao link na moj tekst znate i kako sam se narugao tom novinaru koga sam nazvao 'gospodin 2 + 2'. I taj tekst je dan u knjizi:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Sve reakcije:

78Andrej Dujella, Stanko Šarić i 76 drugih

Josip Pečarić

28. kolovoza ·

<https://www.youtube.com/watch?v=YCFDhtzW1NI>

YOUTUBE.COM

THOMPSON - DUVANJSKO POLJE NAŽIMLJE GRUDI

DUVANJSKO POLJE NAŽIMLJE GRUDI
Brazde su moje rano uzorane
Njive su moje brižno zasijane
U

DAMIR PEŠORDA O 'GOSPODINU 2 + 2'

Pitali ste me tko je 'GOSPODIN 2 + 2'.

Njegovih priglupih tekstova možete redovito naći u 'Slobodnoj Dalmaciji'. Rako je jednom o njemu pisao i dr. sc. Damir Pešorda, a u tekstu se osvrnuo i na tekst koji sam ja komentirao. Nisam mu spomenuo ime jer mi je toliko nevažan jer sam znao koliko je 2+2 u vrtiću, a vidjeli ste iz mog teksta da on još nije dostigao tu razinu. Zato sam skrivao njegovo ime jer mi ne ide na čast rugati se nekome tko još nije dostigao razinu djece iz vrtića. Ali kad tražite evo ga.

Wvo Pešordinog teksta:

D. Pešorda: Orjunaška zlovolja u sudaru s nekim tko ga nadilazi
08. studenoga 2019.

Tipični hrvatski apsurd

Stanoviti Ivica Ivanišević - o kojemu na Wikipediji ne saznah ništa, a poslije ćete saznati zašto je to važno – obrušio se ovih dana u Slobodnoj Dalmaciji na Juliennu Bušić. Ona je za njega teroristkinja, bivša robijašica, pouzdanica Franje Tuđmana i očajnica. Stoga je silno ogorčen što je na Wikipediji prikazana kao književnica iako je, tvrdi Ivanišević, "u 71 godini života objavila samo tri autorske knjige koje sve redom tematiziraju njezinu terorističko-robijašku prošlost." I, naravno, kao što je to stara navada feralovaca, laže. Od tri romana Julienne Eden Bušić samo su dva autobiografska, dok u trećem romanu, Živa glava, autorica progovara o bolnoj temi nedavne hrvatske povijesti – silovanim Vukovarkama. Temi koju pisci poput Ivaniševića i hrvatske borkinje za ženska prava upravo napadno zaobilaze i ignoriraju.

Ivaniševićev tekstić, kolumni nalik samo po duljini, egzemplar je orjunaške zlovolje u sudaru s nečim što ga nadilazi, a smrdi mu na hrvatstvo. Nema tu početka, sredine ni kraja, tek ispljuvak do ispljuvka zloduha protofašističkog jer atavistički jugoslavenski nacionalizam s početka dvadesetog stoljeća nije bio ništa drugo nego svojevrсни protofašizam ili protonacizam ako baš hoćete. Pa tako zlovoljni pljuvač iz Slobodne pisanje Julienne Bušić naziva "škrabanjem", nju "robijašicom" koja je "s mužem i njegovim pajdašima zaglavila u ćorci", a cilj za koji su se ona i Zvonko borili nečim čemu "glasno aplaudira samo šljam, čiji je core business hladnokrvno ubojstvo". Vrijedi zaboravne ignorante podsjetiti da je cilj za koji su se borili Zvonko i Julienne Bušić bila hrvatska sloboda i neovisnost. To cijeniti može, misli Ivanišević, samo šljam.

Spis(k)atelj

Inače izraz core business Ivaniševiću je vrlo drag. Lupi ga u svakoj drugoj kolumni, tek da se vidi kako je on pametan i ispravno orijentiran. No, možda to iz njega progovara podsvijest jer očito je da njegov core business nije novinarstvo ni lijepa književnost nego odstrjel ljudi koje drži političkim protivnicima, i to na taj način da ih u svojoj djetinjoj tvrdoglavosti i zabašantskoj lijenosti pokušava, manipulirajući oskudnim podatcima na Wikipediji, proglasiti nekompetentnim upravo u onome u čemu su oni postigli najviše. Tako u jednom sramotnom tekstuljku pokušava dokazati kako je Pečarić nikakav matematičar. S druge strane

oduševljen je, primjerice, djevojčetom koje se vraća s koncerta Seke Aleksić samo zato što je Hvidru nazvalo Hidrom. Na takvima, eto, počiva naša kultura, koja od naškosti ima samo naše kune u nju ulupane.

No, vratimo se napadu na Julienne Bušić. Što je to tako razjarilo splitskog spis(k)atelja da hrvatskoj heroini, Amerikanki rodom, sprasi sve po spisku? Možda to što se drznula reći da joj se gadi novopečeni nobelovac Peter Handke? Ivaniševićeva strukovna udruga, Hrvatsko društvo pisaca, nije se oglasila o Nobelovoj nagradi dodijeljenoj nepokolebljivom slavitelju Miloševića i Mladića. Nije valjda još sazrelo vrijeme za to. Jer, nemojmo se lagati, kada bi se oglasilo onako baš iskreno, pozdravilo bi uspjeh pisca Vratarova straha od jedanaesterca i Pravde za Srbiju. Jer bez sramoćenja Hrvatske i opravdanja Srbije nema nove Jugoslavije. Stoga i Ivanišević refleksno napada Julienne Bušić kao nekoga tko taj proces samim svojim postojanjem i životom posvećenim hrvatskoj slobodi ometa.

„Mi ili oni“

Na jednom mjestu u svom tekstu Ivanišević kaže da je skandalozno " što je bivša teroristica i robijašica dobila posao u uredu predsjednika neke europske republike." Ni njemu ni ostalim feralovcima nikada nije bilo sporno što je osuđeni terorist i visoko rangirani svjetski zločinac bio doživotni vladar neprežaljene im Jugoslavije. Nije im bio sporan ni Mandela, ni Arafat, ni... ali čemu nabrajati, ta ionako svi sve znamo, pitanje je samo tko će nadjačati. U ovoj groteski kojoj bi priličio milanovićevski naslov "mi ili oni". Njihovi predšasnici to su formulirali kao "Do istrage naše ili vaše", ali formulacija ionako nije presudna.

Bio sam pretprošle nedjelje na kavi s Julienne Bušić. Pitala me je za mišljenje o svome tekstu u Večernjem list, koji je Ivaniševiću i poslužio kao neposredan povod za napad na nju. Nije tražila potvrdu književne vrijednosti svoga teksta, mučila ju nje moralna dilema. Je li uopće u redu objavljivati tekstove čija svrha u prvom redu jest zabaviti čitatelja? Ili smisla imaju samo tekstovi koji donose neko dobro na svijet, na moralnom ili spoznajnom planu. Osoba koja si postavlja takva pitanja književno je, moralno i intelektualno superiorna mediokritetima oboružanim bacačima žuči u tiskotinama Hanza Medije. A što se tiče Ivaniševićeva pokušaja diskreditacije književnog stvaralaštva Julienne Bušić, on je u potpunosti irelevantan budući da je iz njegova teksta razvidno da on njezine romane nije čitao, nego mu je članak u Wikipediji bio jedini izvor informacija o njezinom književnom radu.

Za kraj moram priznati da me nekako stid što moram braniti Amerikanku od Hrvata koji je napada isključivo zbog njezine žrtve za slobodu hrvatske države i njezinih građana. Dakle, i za njegovu slobodu. Tipični hrvatski apsurd.

Damir Pešorda

Hrvatski tjednik

HKV.HR

D. Pešorda: Orjunaška zlovolja u sudaru s nekim tko ga nadilazi - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća

KOMENTAR:**Josip Pečarić**

Fah idiot po “Hrvatskom tjedniku” od 29. 8. 2024.:

Ivica IVANIŠEVIĆ, SLOBODANKA

”Ako su partizani bili takozvani osloboditelji, onda su Talijani i Nijemci bili takozvani okupatori.”

HT: Da partizani nisu bili gori okuparori, zločinci i koljači od Talijana i Njemaca, ne bi hrvatski branitelji imali što raditi 90-ih.:

Josip Pečarić

29. kolovoza

ODGOVOR G. MARINKU ČAVKI

Dragi Marinko,

Hvala na Tvom pismu oko ZDS koje dajem u Prilogu.

Mislim da je dobro dati g ana facebooku i objasniti razlike u našim pogledima na sve ovo ovo ZDS.

Naime ja ne mislim da se povezivanje tog pozdrava s HOS-om ‘priča’ sužava niti je cilj samo uvođenje u HV.

Ti sigurno znaš da je i Mišo Kovač imao pjesmu kojoj je u naslovu ZDS

Mišo Kovač: Za dom spremni Šibenčani... (VIDEO):

<https://www.braniteljski-portal.hr/miso-kovac-za-dom.../>

A i Mišo Kovač je legenda, zar ne?

U mojim tekstovima i knjigama oko ZDS dana je i ova činjenica i mnoge druge koje pokazuju da je to pozdrav koji je itekako bio prihvaćen u postrojbama naših branitelja.

Ti dragi prijatelju znaš da su hrvatski branitelji za sve one koji ne vole neovisnu Hrvatsku bili i za vrijeme rata pa do današnjih dana Ustaše. Ustaše smo im i svi mi koji su željeli i žele slobodnu Hrvatsku koju su oni nazivali Tuđmanovom ustaškom državom.

Danas je jedina postrojba koju mogu povezati s NDH je HOS. Optužujući HOS za ustaštvo optužuju i HV. Optužuju i državu-

To im treba između ostalog i da se ne govori o tome da je agresija na Hrvatsku bila fašistička agresija. Svjetskim moćnicima, koji su pomagali ili čak inicirali tu fašističku agresiju, sigurno ne odgovara da se zna da su dio fašističke agresije.

Zato je njima u interesu da vlast u RH bude takva koja će raditi ovo što i rade vlasti poslije Tuđmanove smrti.

Ja obično navedem i naziv moje knjige:

J. Pečarić, Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015

Ali znaš li da u nagrađenom filmu u SAD o „Oluji“ Nikole Kneza postoji i izjava američkog veleposlanika SAD-a u RH u vrijeme „Oluje“ Petera Galbraitha koji također govori kako se radilo o fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Misliš li i Ti kao ja da je to zato što naše vlasti ne smiju ni spomenuti da se radi o agresiji a pogotovu ne FAŠISTIČKOJ, pa zato se ovaj film u kome se govori i kako HV-u treba dodijeliti Nobelova nagrada za mir jer su spasili Bihać od još većeg genocida od onog u Srebrenici ne prikazuje u RH?

Valjda iz ljubavi prema Hrvatskom narodu.

A napad je najbolja obrana. Natjeraj Hrvate da se brane da nisu oni fašisti i tako braniš i sve one koji su sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku.

Vlast sudjeluje u tome jer su i dovedeni na vlast zahvaljujući onim moćnicima koji su sudjelovali u toj fašističkoj agresiji

Osim toga ja uvijek spominjem da su osim laži o ZDS sluganskim političarima u RH osim ZDS važne i laži o Stepincu i Jasenovcu. Ne vjerujem da nisi primijetio da i o tim lažima imam više knjiga. Trenutno je ZDS opet u centru pažnje jer su mladi na Thompsonovim koncertima pokazali da sluganskim vlastima nije lako dokazivanje po želji svjetskih moćnika da je obrana RH bila fašizam, a ne agresija. A lada budemo imali vlast kojoj će hrvatski nacionalni interes bude važniji od interesa svjetskih moćnika, tj. kad narod izabere takve onda će ZDS biti u HV isto kao što „Slava Uktajini“ čujemo svugdje – pa i od sluganskih političara u RH. A sve to mogao si iščitati i u onoj mojoj tvrdnji koja kruži Internetom:

SRBI DIJELE HRVATE NA USTAŠE I SRPSKE SLUGE, A JA VAM NE VOLIM BITI SLUGA.

Pozdravlja Te Tvoj prijatelj Josip Pečarić

PRILOG

Dragi moj prijatelju, akademiče Pečarić,

Dugo se promišljam da vam napišem ovaj tekst na waths app ili javno na facebook.

Odlučio sam da to bude waths app, radi toga da ne bih poremetio vaš koncept oko borbe za legalizaciju pozdrava: "Za Dom Spremni", a Vama slanjem ovog teksta dajem odobrenje da ga objavite kad želite i gdje želite, kao i da tekst korigirate.

Ovaj tekst smatrajte, poticajem i kao sugestivan tekst, nikako kao kritiku.

Pratim sve vaše objave kroz borbu za pozdrav: "Za Dom Spremni", kroz njegovu legalizaciju u pjesmi: "Bojna Čavoglave", kao i u znakovlju raznih udruga koje okupljaju bojovnike postrojbi HOS-a.

Vaš rad izuzetno cijenim i poštivam, mislim da ste se tomu osvjedočili, kroz promociju Vaših knjiga, u organizaciji sa fra Antom Čavkom u Kninu.

Mislim da Vas je, Vaš pristup i Vaša profesionalna orijentacija "matematike različitosti", odvela ovaj put u krivom smjeru.

Vezati usko pozdrav: "Za Dom Spremni", uz poklič iz pjesme: "Bojna Čavoglave" i pripadnika postrojbi HOS-a, je duboko pogrešan i ne pridonosi realnom stanju vrednovanja, korištenja tog pozdrava od ostalih postrojbi Hrvatske vojske, MUP RH i HVO. Osobno znam i mislim da ne postoji postrojba HV, MUP i HVO, koja taj pozdrav nije koristila, i ne postoji postrojba HV, MUP i HVO, čiji pripadnici, taj starohrvatski, ali i Ustaški pozdrav nisu koristili.

Koristim prigodu napomenuti, pozdrav " Za Dom Spremni", je konstanta, svih postrojbi HV RH, MUP RH, i HVO.

Ograničiti pozdrav na uski krug ljudi (postrojbi i udruga HOS i pjesmu "Bojna Čavoglave"), je kriv i pogrešan pristup i ograničen na mali broj ljudi.

Mislim da to treba proširiti i na ostale postrojbe HV MUP i HVO, pa ako treba, među pripadnicima HV, MUP i HVO, tj. Hrvatskim braniteljima, djeci branitelja i građanstvu, pokrenuti internetsku anketu o univerzalnosti pozdrava "Za Dom Spremni", upravo takav pristup gdje će se dobiti 85% potpora svetom pozdravu, je relevantan odgovor, za zatvaranje usta, osporavateljima i "hrvatskim judama".

Odaziv Hrvatskih branitelja, i svih drugih će biti nevjerojatan, da zamisliti ne možete.

Dobrom pripremom, organizirajmo i referendum o pozdravu "Za Dom Spremni", i njegovom vrednovanju i pozicioniranju i njegovom punom legaliziranju u RH. Osobno mislim da bi rezultati referenduma imali, puno veću težinu od "nekog Kusićeva vijeća za suočavanje s povjesti", (koje je Ad hoc, organizirala HAZU i Vlada RH), i da bi rezultati tog referenduma nama dali za pravo, u kojem samo želimo regularnu legalizaciju pozdrava "Za Dom Spremni", kao legalnog i upotrebljivog pozdrava u svakodnevnoj upotrebi.

Nadam se da ćete ovo uvažiti, kao mišljenje, jednog malog Hrvatskog branitelja iz sela Kijevo, koje se ovih dana sjeća, najtežih trenutaka svoje povijesti.

Ovih dana 1991 godine u to malo selo, došle su sotone srbske i hrvatske (oficiri i podoficiri JNA, kojih je i danas pun HV), a pozdrav "Za Dom Spremni", je živio prije njih i dok nije bilo postrojbi HOS-a, a nadam se da će preživjeti i mene i tebe.

Nadam se da se ne ljutite i prigovarate mojoj slobodi.

Za Dom Spreman!

Marinko Čavka

Kijevo:27.08.2024

SAVA TEČE UZVODNO! ZASTAVE, MAJICE SAD I NALJEPNICE: JE LI POLICIJA IZGUBILA SVE KRITERIJE OKO HOS-A?

-

28. kolovoza 2024.

Photo: Sime Zelic/PIXSELL

Obilježja Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) i dalje su na udaru policije. Najnoviji slučaj iz Krnjaka, gdje je čovjeku izdan prekršajni nalog zbog HOS-ovih naljepnica na automobilu, a potom povučen, još jednom je stavio na dnevni red pitanje: kada i zašto se ova obilježja kažnjavaju, a kada ne. U posljednje vrijeme svjedočimo kako je kažnjavanja sve više.

Policija je prije par dana vozača u mjestu Krnjak. Budući da je na vozilu imao tri naljepnice s oznakama HOS-a i natpisom 'za dom spremni', izrečena mu je kazna od 700 eura zbog isticanja simbola koji narušavaju javni red i mir. No policija se ipak predomislila pa su prekršajni nalog stavili izvan snage, no nastavili su kriminalističko istraživanje na temelju "prethodno zaprimljene prijave građanin". Možda će vas zanimati

Hrvatska

Koliko često policija reagira na isticanje petokrake i pjevanje partizanskih pjesama?

23. kolovoza 2024.

Policija vrlo rijetko postupa protiv isticanja petokrake i pjevanja partizanskih pjesama, primjerice u Kumrovcu, Brezovici i Srbu; komunistički simboli se toleriraju u Hrvatskoj, a kažnjavanje zbog petokrake je anomalija u našoj zemlji
Što će reći MUP?

U slučaju iz Knjaka, gdje živi većinski srpsko stanovništvo, navedeno je da su na automobilu istaknute tri naljepnice HOS-a, no nije jasno kolike su i gdje. Nije jasno ni je li policija reagirala po prijavi ili "po savjesti", kao ni zašto je izdani nalog povučen.

Ne znamo ni hoćemo li dobiti kaznu ako odemo popiti kavu u HOS-ovoj majici ili ovisimo o milosti sugrađana i policije. S obzirom na to MUP-u i PU Karlovačkoj poslali smo upite vezane za tretiranje ovih obilježja. Odgovore ćemo objaviti kada ih zaprimimo.

Iako je ovaj slučaj odjeknuo u javnosti i medijima, policija je i ranije ista obilježja kažnjavala. Posebno pažnju izazvali su događaji uoči i nakon koncerta "Imotski ne zaboravi" na kojemu je, uz matu Bulića i Dražena Zečića, nastupa i Marko Perković Thompson.

>Na automobilu imao naljepnice s HOS-om: Policija ga kaznila, a onda ipak odustala

Ujević i HOS

Tako je u Imotskom netko kip Tina Ujevića ogrnuo zastavom HOS-a, a mnogi u HOS-ovim majicama fotografirali su se pored njega. Stoga je policija ubrzo otkrila identitet osobe koja je Ujevića ogrnula zastavom sa "simbolima kojima se

remeti javni red i mir te je nad njom provedeno kriminalističko istraživanje” te je prekršajno procesuirana. No to nije bilo dovoljno pa je uoči koncerta Marka Perkovića Thompsona u Imotskom 8. kolovoza Tina Ujevića je od Hrvata štitila policija. Čak šest interventnih policajaca “opkolilo je” hrvatskog pjesnika od zastave hrvatske vojne postrojbe iz Domovinskog rata.

Možda će vas zanimati

Hrvatska

Odvjetnik Karačić: 'Za dom – spremni' ne može biti sporan niti protupravan

21. kolovoza 2024. u 18:45

Odvjetnik Davorin Karačić tvrdi kako ‘Za dom – spremni’ ne može biti sporan niti protupravan. Kao dokaz prilaže obrazloženje Visokog prekršajnog suda, a napominje i da ne postoji zakonska podloga za postupanje policije protiv obilježja HOS-a

No, HOS nije miran ni u privatnim kućama i dvorištima. Pokazuje to slučaj iz lipnja. Građanin Kaštela 17. lipnja na balkon svoje kuće izvjesio je zastavu HOS-a te zbog toga zaradio prekršajnu prijavu. U prijavi stoji da je svojom 70×130 centimetara zastavom s hrvatskim grbom s početnim bijelim poljem i kružnim bijelim hrvatskim pleterom i natpisom “HOS, Za dom spremni” narušio javni red i mir prema članku 5., stavku 1. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Također je zaradio 700 eura kazne.

>Komičan prizor iz Imotskog: Interventna policija ‘čuva’ Tina Ujevića

U sličnoj situaciji našli su se u i navijači Rijeke. Pripadnici Armade, njih trojica, kažnjeni su u svibnju s po 100 eura novčane kazne jer su počast svojim poginulim prijateljima odavali uz transparent “ZDS, HOS-DOMOVINI NA PONOS” s grbom HOS-a. Transparent su razvukli na Mostu hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata u Rijeci, a to snimile kamere.

>Navijači kažnjeni zbog transparenta kojim su odavali počast HOS-ovcima: Sudu sporan ‘ZDS’

Visoki prekršajni sud zaključio je da, iako su navijači objašnjavali da je HOS bio dio pobjedničke Hrvatske vojske, kako je u i toj prilici ZDS ipak implicirao mržnju.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

HOS-ovcima zabranjen ulaz u Knin 2023.

Svakako treba spomenuti i slučaj s prošlogodišnje proslave Oluje kada je HOS-ovcima zabranjen ulaz na svečanu proslavu.

PU šibensko-kninska izvijestila je tada kako 15 HOS-ovaca sumnjiče da su prekršili članak 23. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira koji glasi: ”Tko se ne udalji iz skupine koju je ovlaštena službena ili ovlaštena vojna osoba pozvala da se razide, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 2000,00 eura ili kaznom zatvora od 30 dana”. Četvorica veterana iz skupine HOS-ovaca dodatno su osumnjičena da su se ogriješila o članak 32. Zakona o sigurnosti prometa na cestama tj. jer su se kao sudionici u prometu oglašili o znakove i naredbe policijskih službenika.

>Policija u priopćenju petlja s prekršajima za HOS-ovce, no ovaj policajac rekao je pravu istinu zašto nisu pušteni u Knin

No, na jednoj snimci vidi se i čuje kako policajac veteranima HOS-a objašnjava da će svoj dio posla “moći napraviti iza 14 sati. Iz članka 51. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima, zbog učestalog kršenja mjera svake godine za Oluju ne možete ući u Knin”. Riječ je o članku ‘Privremeno ograničenje slobode kretanja’. Dakle, jasno je da je odlučeno da se skupini HOS-ovaca onemogućí ulazak u Knin tijekom cijelog jutra, prijepodneva i ranog poslijepodneva.

Možda će vas zanimati

Hrvatska

Koliko je prekršaja policija ispisala u Kumrovcu? Koji simboli po razvikanom zakonu unose nemir, vrijeđaju moral?!

3. lipnja 2023. u 21:20

Koliko je policija proteklog vikenda na tzv. Dan mladosti u Kumrovcu ispisala prekršajnih prijava?

Iako nije bilo novčanih kazni, ovaj slučaj najbolje oslikava kako se tretira one koji su pod HOS-ovom zastavom branili Hrvatsku.

>Što policija kaže o optužnim prijedlozima za hrvatske veterane zbog za ‘Za dom spremni’ u Splitu

Na udaru vlasti prošle godine su se našli i zapovjednik legendarnog Samostalnog bataljuna Škabrnja Marko Miljanić i bojnik Mićo Ćuk, dopredsjednik udruge IX. bojne Rafael Vitez. Protiv njih je Policijska uprava splitsko-dalmatinska podigla optužni prijedlog jer su na obljetnici osnutka IX. bojne HOS-a u Splitu uzvikivali “Za dom spremni”.

NAROD.HR

Zastave, majice sad i naljepnice: Je li policija izgubila sve kriterije oko HOS-

Slučaj iz Krnjaka, gdje je čovjeku izdan prekršajni nalog zbog HOS-ovih naljepnica na automobilu, još jednom je stavio ovo pitanje u fokus

Sve reakcije:

17Stanko Šarić, Tomislav Kaćunko i 15 drugih

SAVA TEČE UZVODNO, 2.

Branitelj kojem je policija došla na vrata zbog naljepnica HOS-a: Imam ih 25 godina i nije bilo problema

29. kolovoza 2024. u 13:15

hos

Foto: fah

Hrvatski branitelj Tomislav Turek prije nekoliko dana dobio je kaznu zbog naljepnica HOS-a na svom automobilu. No policija je nalog povukla. Turek je za [Narod.hr](https://www.narod.hr) opisao što se točno dogodilo. Istaknuo je da mu je policija došla u dvorište jer ga je netko prijavio, a nisu ga zaustavili u Krnjaku kako se pisalo.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Turek je hrvatski branitelj koji je bio pripadnik VI. bojne. Kao dragovoljac prijavio se u I. brigadu. Više puta je ranjen u ratu. Kaže kako su godinama mediji, a i drugi, o njemu širili laži i klevete. Policija mu je upadala u kuću i pretresala kako bi našli oružje. No protiv njega nikad ništa nisu našli. Nikada nije osuđivan niti je bio u zatvoru.

HRVATI PUCAJU OD PONOSA, DOGODILO SE NEŠTO VELIKO: Zbog ove se vijesti razveselila cijela nacija!

ROK JE DO 30. KOLOVOZA, NEMOJTE GA PROBITI: Niste čuli? Evo što morate napraviti do ovog datuma

Sponsored by Midas

Midas logo

>Na automobilu imao naljepnice s HOS-om: Policija ga kaznila, a onda ipak odustala

Naljepnice ima već 25 godina

Tako mu je i sada netko zamjerio što na svom automobilu ima naljepnice HOS-a. „Na naljepnici piše HOS i Za dom spremni. Svi znaju da je to legitimna udruga. Na toj naljepnici piše da je pod tim znakom 750 pripadnika dalo svoje živote u Domovinskom ratu, ali to nitko nije naveo“, kaže Turek.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Dodaje kako te naljepnice već 25 godina ima na svim svojim automobilima, ali zbog tog nije bilo problema.

>25. lipnja 1991. Osnovan HOS – elitna jedinica Hrvatske vojske

„Nikada mi policijska kontrola prometa niti itko drugi nije rekao i prigovorio. Išao sam i u Vukovar kad su bile aktualne ćirilичne ploče, prosvjede na Markovom trgu.. Nikada problema“, istaknuo je.

„Da bi se sad odjednom pojavila tri policajaca, ušla u dvorište... Rekli su mi su da su dobili nalog jer imam naljepnice na autu. Poslikali su i rekli da moraju napisati prekršajni nalog za remećenje javnog reda i mira“, ispričao je.

>Zastave, majice sad i naljepnice: Je li policija izgubila sve kriterije oko HOS-a?

Tko ga je prijavio, ne zna.

Događaj se zbio u petak, a Turek je odmah u ponedjeljak otišao u policijsku postaju predati prigovor. Ponovno je do njega kući došla policija.

Rekli su da mora s njima u Slunj jer dolazi istražitelj iz Karlovca, kako bi dao izjavu. Istražitelj mu je rekao da su dobili njegov prigovor, ali da je prekršajni nalog već stagniran. No, postoji još nešto.

„Jedan dan polažu vijence, a drugi dan proganjaju branitelje“

Turek je do prošle godine na automobilu imao oznaku NDH. Ne one NDH na koju svi pomisle, nego oznaku udruge „Nezavisni dragovoljci hrvatski“. Prošle godine netko je njegov automobil fotografirao na parkingu i fotografiju poslao policiji.

Potom je do njega došao policajac koji ga je zamolio da naljepnicu skine da se ne prave daljnji problemi, što je on i učinio. U policiju je Turek potom odnio dokumente kako bi dokazao da se radi o zakonski legalnoj udruzi i sve je bilo u redu. No, sada mu je istražitelj, koji je istraživao njegove naljepnice HOS-a, najavio da će ponovno povesti pitanje naljepnice NDH.

„Neće reći oprostite, pogriješili smo što smo pisali prekršajni nalog za HOS, nego ‘ovo nismo uspjeli pa ćemo nešto drugo’“, dodaje.

>Koliko često policija reagira na isticanje petokrake i pjevanje partizanskih pjesama?

„Oni polože vijence jednom godišnje, a drugi dan proganjaju preživjele hrvatske branitelje“

Kazao je da se, čekajući u postaji, osjećao poniženo.

„Zbog čega sam ja to u postaji?! Švercam drogu, migrante...Činim nekome našao? Ne, čuvam sjećanje. Oni polože vijence jednom godišnje, a drugi dan proganjaju preživjele hrvatske branitelje. Jako dvolično i u političke svrhe upotrebljavaju žrtve“, naglasio je.

Dodao je kako on podržava pozdrav ‘za dom spremni’.

>Odvjetnik Karačić: ‘Za dom – spremni’ ne može biti sporan niti protupravan

„Za dom spreman je svaki branitelj koji i dan danas radi i muči se, ponižen je, potlačen kad čuje pogrdne riječi od nekih saborski zastupnika... oni koji doma rade su za dom spremni. Ne sjedimo mi u birtiji i ne uzimamo od Ministarstva branitelja novce za udruge i kupujemo odojke i janjce, pijemo pivu i vičemo za dom spremni. Takvi nas sramote“, istaknuo je Turek.

Narod.hr o ovom događaju poslao je upit MUP-u i PU karlovačkoj, a odgovore ćemo objaviti po primitku.

<https://narod.hr/.../branitelj-kojem-je-policija-dosla-na...>

NAROD.HR

Branitelj kojem je policija došla na vrata zbog naljepnica HOS-a: Imam ih 25 godina i nije bilo problema – narod.hr

PAVIČIĆEVIM DOMOLJUBLJEM PROTIV MENSTRUALNOG SIROMAŠTVA

DAMIR PEŠORDA

I tridesetak godina nakon rata u Hrvatskoj je domoljublje još uvijek na visokoj cijeni. Moglo bi se reći da je ljubav prema domovini kraljica vrlina. Zato se često i događa da se i javnici i anonimci nadmeću u domoljublju. Svojedobno je Sanader na vrhuncu moći kliktao da on neće nikome dopustiti da bude veći domoljub od njega. Sanader je, kako znamo, završio u zatvoru što je još jedan dokaz da u Hrvatskoj preveliko domoljublje čovjeka može odvesti u iza rešetaka. Međutim, oko toga što uistinu jest domoljublje u Hrvatskoj postoji golemo neslaganje. Tako je ovih dana Jurica Pavičić, uspoređujući Thompsonov koncert u Dugopolju i koncert Mile Kekina na vrelu Unu u sklopu prosvjeda protiv izgradnje hidrocentrale, ustvrdio da je sto puta veći domoljub Mile Kekin od Marka Perkovića Thompsona. Hvaleći Kekinov aktivizam, Pavičić presuđuje: "Mile Kekin je pokazao kako mu je hrvatska zemlja važnija nego Thompsonu."

U boj za vrelo Une nije skočio samo Mile nego i Milorad, a uz Milorada i Rade, uz Radeta i Rundek te sijaset drugih naprednjaka pokazujući tako svoje žarko domoljublje. Na jednom od ovdašnjih desničarskih portala insinuira se da nije riječ o domoljublju, nego o srboljublju jer na tom lokalitetu navodno žive pretežno Srbi. Kao argument se navodi činjenica da isti naprednjaci prstom do sada nisu mrdnuli kad je u pitanju Kosinj kojemu prijete potapanje, također zbog izgradnje hidrocentrale. U tekstu je izraženo uvjerenje da će izvor Une biti spašen jer tu žive Srbi, dok se hrvatskom Kosinju loše piše. Ne poznajem te slučajeve dovoljno dobro da bih mogao mjerodavno suditi, no nije mi jasno zašto je Thomson manje domoljub jer nije održao koncert na izvoru Une nego u Dugopolju!?

Upravo činjenica da se u Hrvatskoj toliko koplja lome oko domoljublja ukazuje na to da Hrvatska nije dovršena država. I da nije postignut minimalni konsenzus oko toga čemu Hrvatska treba težiti, prema kojoj budućnosti ići. Stara dvojba "Bili k slavstvu ili ka hrvatstvu?" još uvijek je i te kako živa. Otuda toliki prijepori oko rodoljublja jer ni domovina nije svima ista. Jedan dio hrvatskih građana i dalje doživljava Jugoslaviju kao svoju domovinu, a to nužno vodi do pomalo šizofrenog odnosa prema pitanju domovine i domoljublja. Ukratko dijelimo se na državotvorne Hrvate i jugotvorne Hrvate. Kad jugotvorni Hrvati potežu domoljublje u raspravi, radi se o svojevrсноj mimikriji, slično kao kada su za vrijeme jugoslavenske socijalističke diktature hrvatski nacionalisti hrvatske ideje i postupke kamuflirali socijalističkom frazeologijom.

Ovih je dana umro Predrag Matić Fred. Fredova je biografija kao stvorena za iskaljivanje jugotvornog i naprednjačkog domoljublja. Em je bio u Vukovaru, em je bio u logoru, em se ispravno oženio, em je od savjetnika HDZ-ove ministrice Jadranke Kosor evoluirao u žestokog ljevičara i naprednjaka, borca za pobačaj i protiv molitve na Trgu bana Josipa Jelačića. Danima se već niz stranice i ekrane

slijevaju slapovi hvalospjeva heroju, domoljubu i drugu Fredu, on se ističe kao svijetli primjer domoljublja nasuprot braniteljima "šatorašima" koji samo naplaćuju svoje sudjelovanje u ratu. Fred, naravno, ništa nije naplatio, on je isključivo zahvaljujući svojim sposobnostima dobio do ministarskog mjesta i Europskog parlamenta. Što se tiče odnosa Predraga Matića Freda prema Hrvatskom tjedniku, on je jednom zgodom izjavio kako mu HT služi samo za brisanje znate već čega. Mogu samo dodati da loše higijenske navike nisu zdrave. Jučer pročitah da u Zagrebu djeluje Savjet mladih Grada Zagreba (SMGZ) kojega je osnovala Gradska skupština. Savjet ili, bolje rečeno, Sovjet mladih čine mahom članovi mladeži stranke Možemo, Nove ljevice, Srpskog Narodnog vijeću, Inicijativi mladih za ljudska prava i sličnih organizacija. Primarni cilj Savjeta iliti Sovjeta jest unaprjeđivanje položaja mladih u gradu Zagrebu, dakle nesumnjivo plemenit i domoljuban cilj. Kad se taj plemeniti cilj malo konkretizira, dođemo do točaka kao što je sljedeća - doprinijeti smanjenju menstrualnog siromaštva kod osoba koje menstruiraju u gradu Zagrebu. Nisam siguran što to točno znači, nije valjda da se nastoje izazvati obilnije menstruacije kod osoba koje menstruiraju u gradu Zagrebu!?! Pa ti menstruiraj u gradu Zagrebu.

Prijepora oko domoljublja ne manjka ni na desnici. Na pomalo tužan i ružan način pred očima javnosti raspada se stranka u koju su mnogi nacionalno svjesni Hrvati, državotvorci iz gornje podjele, polagali nade – Domovinski pokret. Iznošenje prljavog veša među dojučerašnjim pajdašima nikada nije oku ni uhu ugodno, međutim ovo što rade zaraćene frakcije u DP-u prevršilo je svaku mjeru. Mario Radić djeluje uvjerljivije i kompetentnije od Ivana Penave, ali ima jedan problem. Radić bi svaki put na čelo stranke postavio figuru formalnog predsjednika, dok bi on iz pozadine stvarno upravljao strankom. To ne ide, nije išlo sa Škorom, a evo ne ide ni s Penavom. Sada kada se konačno sam kandidirao, ljudima je već dojadilo čudnovato krivudanje DP-a, a i Radićeva je karizma, bojim se, ishlapjela. Nekoć veliki domoljubi, čepušaju se oko mrvice vlasti da se to ne da gledati ljudima osjetljivijeg želudca.

Hrvatski tjednik, 29. 8. 2024,

Sve reakcije:

37Vjekoslav Krizanovic, Dragutin Mikulec i 35 drugih

Via facti

OTKUDA „USTAŠE“ LJETA GOSPODNJEGA 2024

U žestokim osudama i pravom natjecanju tko će dalje dobaciti, uglavnom je, s rijetkim izuzecima, izostao barem pokušaj analize razloga koji su doveli do toga da mladići pjevaju pjesmu o Juri Francetiću i Rafaelu Bobanu

Podsvijest često izbije na površinu pa se i najveći taktičari u nekom trenutku otkriju. Milorad Pupovac u velikom intervjuu Večernjem listu s tobožnjom zabrinutošću veli kako postoji opasnost da se s NDH uprlja Domovinski rat. Pa da, o tome je riječ, to i jeste namjera ove antifašističke kampanje, ovoga povratka u četrdesete.

Piše: **JOSIP JOVIĆ**

Slavko Goldstein je 2007. u izdanju Novog Libera i Službenog glasnika iz Beograda objavio knjigu pod naslovom 1941- Godina koja se vraća. Na promociji Frakturina reizdanja 2020. o knjizi su (nomen ist omen) govorili Pupovac, Jergović i Vesna Pusić i Ivo Goldstein. Ta godina iz tih ljevičarsko-partizansko-jugoslavenskih glava, a ne iz hrvatske stvarnosti, nikada i nije izišla i na nju nas usiljeno i stalno podsjećaju, s jasnom porukom kako je današnja Hrvatska zapravo nastavak i sljednica NDH. O tome najbolje i najilustrativnije govore reakcije na isticanje pozdrava ZDS i na pjevanje pjesme Evo zore evo dana u Imotskom nakon koncerta Mate Bulića, Dražena Zečića i Marka Perkovića. (Inače melodiju te pjesme plagirali su partizani u svojoj budnici Na Kordunu grob do groba). Nakon tih, u biti sporadičnih, sitnih i beznačajnih provokacija uslijedila je u medijskim i političkim krugovima prava panika, izražavalo se žestoko zgražanje i osuda, tražila uhićenja. Te su nas reakcije vratile ne u 1941. nego u pet, deset, dvadeset ili trideset godina kasnije, u vrijeme žestoke bitke protiv hrvatskog nacionalizma, proganjanja verbalnog delikta i lova na emigrante. Podsjetilo je to na događaj u Tomislavgradu, tada Duvnu iz sedamdesetih kada se cijela Jugoslavija zatresla zbog pjesme skupine veselih mladića koji su zapjevali: Druže Tito kupit ću ti fiću, a mercedes Anti Paveliću.

Kome treba NDH?

Kad je već riječ o NDH, svakom razumnom i od paranoje slobodnom čovjeku je jasno kako je povratak NDH ili nečega sličnog njemu naprosto nemoguć, jer su potpuno promijenjene i međunarodne i domaće političke okolnosti. Pa valjda nitko ne misli kako će Hrvatska uvesti diktaturu, donijeti rasne zakone, osnivati logore ili krenuti na Drinu. Posljednji koji je govorio o Hrvatskoj do Drine (ili je neće biti) bio je Dobroslav Paraga, ali ne iz naivnosti ili nostalgije, nego iz nekih sasvim drugih računica. A i zašto bi uopće netko sanjao o jednoj propaloj državi i poglavniku, o jednom prohujalom vremenu kad danas imamo ostvarenu nezavisnost i demokratski poredak. Revizija nekih krivotvorina i nametnutih

ideologiziranih istina nije nikakvo prizivanje duhova prošlosti, kako se to želi protumačiti.

Treba uvažavati kako ima ljudi koji su obiteljski, sentimentalno vezani uz to razdoblje hrvatske povijesti i uz ustaški pokret, uz borbu i stradanja svojih bližih, ali to je već jedna druga, nepolitička dimenzija priče. U spomenutim osudama i pravom natjecanju tko će dalje dobaciti, uglavnom je, s rijetkim izuzetcima, izostao barem pokušaj analize razloga koji su doveli do toga da mladići danas, 2024. pjevaju pjesmu o Juri Francetiću i Rafaelu Bobanu. Renesansni filozof Hugo Grotius davno je napisao kako se u javnom raspravama umjesto borbe razlozima uobičajilo boriti pogrdama, tim sramotnim proizvodima nemoćna duha. Pa evo nekih od mogućih razloga. Odnos prema pripadnicima ustaške i domobranske vojske daleko je od civiliziranog i humanog odnosa i čak daleko od načina na koji jedna Njemačka tretira svoje vojnike iz doba nacizma ili Italija svoje vojnike iz Mussolinijeve ere. U tom našem javnom prostoru ustaše su automatski i generalno zločinci, krvnici, ubojice. (Pomišlja li itko kako je mladim ljudima slušati da im je djed bio koljač). A bili su naprosto vojnici svoje države, dobrovoljni ili mobilizirani i ne mogu biti odgovorni za režim koji je vladao. To vrijedi čak i za ozloglašene Juru i Bobana. Ne dozvoljava se ni uređenje mjesta njihova pokopa, žestoko se ustaje protiv obilježavanja masovnog pokolja na Bleiburgu i na Križnom putu, imena ulica po istaknutim intelektualcima i umjetnicama iz onoga vremena se brišu. Itd.

Važne okolnosti

S druge strane, svake godine se sve masovnije u Kumrovcu iz raznih dijelova bivše države okupljaju obožavatelji Tita i njegove politike s oznakama onoga drugog totalitarnog sustava. Ili, u Srbu se slavi navodni dan ustanka, u stvari očito dokazani četnički ustanak praćen masovnim zločinima. I sve to bez ikakvih reakcija ovih koji su tako uzbuđeno ispratili jedan akcident u Imotskom. Iz dana u dan gledamo, također, opijela nad stradanjima Srba u Drugom svjetskom ratu. Čini se to s neukusnim pretjerivanjem, izmišljanjem i s tendencijom ispiranja mozga i klasnog nametanja osjećaja krivice i istočnog grijeha cijelom narodu.

U kulturi i medijima prisutna je nepodnošljiva dominacija ljevičarske ideologije i jednostranog odnosa prema prošlosti. O blaženom hrvatskom kardinalu i danas se u najtiražnijim novinama pišu članci kao da su prepisani iz optužnice i presude. Položaj srpske manjine u političkom životu posve je neprirodan i prenaglašen. Njezini korifeji ponašaju se kao moralni suci i autoriteti, baš kao u vrijeme socijalizma i zajedničke države, dok glasilo ove manjine iskazuje otvorenu idiosinkraziju spram države koja ga financira. Miroljubivi Milorad na dan Oluje, zveckajući oružjem, kaže: Ako ne poštujete naše žrtve moguć je novi rat, još strašniji od onoga iz devedesetih. U Srbiji je četnički pokret službeno rehabilitiran, dok Beograd, iz kojega svako malo stižu prijetnje i posezanja, nikada nije priznao agresiju niti se pokajao za nju.

Sve su to neke važne okolnosti koje prolaze kroz glavu mladog čovjeka, koji onda reagira tako kako je reagirao u Imotskom i drugdje. Reagira emotivno, provokativno, prkosno, onako kako će zaboljeti protagoniste u konačnici

protuhrvatske politike. Dodajmo tome i zabrane, kažnjavanja, odvođenje mladića sa stadiona pred suce za prekršaje zbog nekog nepoćudnog transparenta i dobit ćemo zaokruženu sliku političke klime koja producira sukobe i ekstremizme razne vrste.

Racionalizacija mržnje

Pitanje je, međutim, koliko onima kojima tobože smetaju ustaške insignije to zaista smeta ili ih priželjkuju, izazivaju i siju te za njima panično tragaju. One su im neka vrsta duševne hrane kojom hrane i potvrđuju svoju ideologiju, svoju političku egzistenciju i svoje strasti. Reporter SD stigao je na Thompsonov koncert u Dugopolju kako bi izvijestio o tome događaju, a prvi naslov glasi: U Dugopolju za sada nisu zabilježeni ustaški napjevi. On je, dakle, poslan u fotosafari tragati za tim napjevima i natpisima i vratio se neobavljena posla. Tragači za ustašama skaču na svaki pozdrav, na svaku pjesmu, na svaki grafit, što je zapravo u funkciji racioanlizacije mržnje i odbojnosti prema jednoj državi i narodu koji se mučno izborio za svoju slobodu.

Podsvijest često izbije na površinu pa se i najveći taktičari u nekom trenutku otkriju. Spomenuti Pupovac u velikom intervjuu Večernjem listu s tobožnjom zabrinutošću veli kako postoji opasnost da se prljavim NDH uprlja Domovinski rat. Pa da, o tome je riječ, to i jeste namjera ove antifašističke kampanje, ovoga povratka u četrdesete. Diskreditacija ZDS kao ustaškog pozdrava je u drugom koraku diskreditacija HOS-a, u trećem Hrvatske vojske, u četvrtom Domovinskog rata i same države.

Postoji, dakle, (neprijateljska) politička strategija, koja se oslanja, između ostalog, na pionirski odgoj dijela poslijeratne generacije koja je odgojena u crno-bijelom duhu i koja se nije u stanju, bez obzira na obrazovanje, odmaknuti od tog manihejstva. Usto, i dobar dio naših dobronamjernih ljudi još uvijek živi nametnuti kompleks nacionalizma zbog kojega se nekada išlo ravno u tamnicu, a eto moglo bi i opet.

„Hrvatski tjednik“, 29- 8. 2024.

Sve reakcije:

40Vjekoslav Krizanovic, Tomislav Kaćunko i 38 drugih

Igor Vukić 😬 se osjeća zahvalno.

2. rujna ·

Sjajan prilog raspravi o Za dom - spremni, Thompsonu i Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo...

Upute za uporabu: pročitati prije komentiranja

NEVEN SESARDIĆ: BAUK USTAŠTVA KRUŽI HRVATSKOM

https://heretica.com.hr/neven-sesardic-bauk-ustastva-kruzi-hrvatskom/?fbclid=IwY2xjawFyDfllleHRuA2FlbQIxMQABHYIeBAVRtsRZXoYZBKRC7d5fHbOSPR-xiAFkhPmk7h_3Ejfp2GDfkbcuw_aem_pCFO1Iqi5-ef58wBnDKL8w

heretica.com.hr

Neven Sesardić: Bauk ustaštva kruži Hrvatskom - Heretica

Pedesetih godina prošlog stoljeća članovi Komunističke partije SAD-a koji su bili lojalniji SSSR-u nego vlastitoj domovini bili su infiltrirani u važne američke institucije. To razdoblje intenzivne potrage za skrivenim članovima partije uvučenim u najviše organe državne vlasti još se uvij...

JUGOSLAVENSKA FEŠTA: PRAVDANJE ALENA ISLAMOVIĆA I MENADŽERA OKO KONCERTA U SPLITU

2. rujna 2024. u 15:06

“Pljuni i zapjevaj, moja Jugoslavijo” izveli su članovi grupe Bijelo dugme na koncertu u jednom splitskom klubu. Iza njih vrtjele su se jugoslavenske zastave s petokrakom. Zbog toga su članovi Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara DORH-u podnijeli prijavu te zatražili da se Alena Islamović proglašeni nepoželjnom osobom u Hrvatskoj. Oglasio se i sam Islamović koji je izveo pjesmu. On se pravda i odgovornim smatra Gorana Bregovića kao šefa benda. Menadžer grupe događaj pravda tim da je pjesma i nastala u Splitu te u izvedbi ne vidi ništa sporno.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Islamović kaže kako im nije bila namjera nikoga uvrijediti ni provocirati.

>Jugoslavenska fešta Bijelog dugmeta s petokrakom u Splitu, samo branitelji podnijeli prijavu

“Nije nam bila namjera nekog provocirati, ali međutim napali su pogrešnu kuću i prijete sa svih strana, a ja sam samo radnik pjevač u firmi ‘Bijelo dugme’ koje je vlasnik gospodin Goran Bregović. Ja uzimam posao ili odbijam 50 koncerata i pjevanje pjesama Bijelog dugmeta”, kazao je Islamović za **Klix.ba**.

>Thompsonov menadžment Milanoviću i pučkoj pravobraniteljici: ‘Odavno ste pročitana knjiga’

Osvrnuo se i na zastave Jugoslavije koje su se prikazivale na ekranu dok je pjevao spomenutu pjesmu.

“Što iza mene vijori i kakve aplikacije se dešavaju ne znam, to je slagala firma iz Zagreba, a repertoar smo svirali po Hrvatskoj s orkestrom za svadbe i sahrane i to 7-9 koncerata prije šest ili sedam godina. Čak i Pulska arena je bila u tom opusu pa i ta pjesma ‘Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo’. Danas po meni to je rock parodija na stara vremena”, dodao je.

Adis Gojak: Ta pjesma se pjeva svuda u Hrvatskoj

Islamović kaže kako je “prava adresa za tražiti objašnjenje Goran Bregović i svi oni koji su bili u Splitu njih 12-15.000 na koncertu”. Tvrdi kako dobiva razne prijetnje i psovke.

Menadžer grupe Adis Gojak za srpski Kurir pravdao je izvođenje jugoslavenske pjesme u Splitu istaknuvši kako u njoj nema ništa uvredljivo.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

>Ultra i Imotski: Što je veći problem? ‘Za dom spremni’ ili mrtvi i drogirani u bolnici?

“U pjesmi nema ništa uvredljivo da bi nekog povrijedilo. Cijeli dizajn koji prati njeno izvođenje za našu turneju je radila kuća iz Zagreba. Možda nekom smetaju simboli Jugoslavije. Ta pjesma se pjeva svuda u Hrvatskoj. Izveli smo je prije nekoliko dana u Puli. U Splitu su je svi pjevali, bilo je 15.000 ljudi. Alenova

supruga je iz Hrvatske, a i otac Gorana Bregovića, koji je autor ove sporne pjesme. Ona je i nastala u Splitu, a Goran ju je napisao u stanu svog oca”, rekao je Gojak. Branitelji se pobunili

Podsjetimo, grupa Bijelo dugme nastupila je u subotu u Splitu gdje su, između ostalog, izveli “Pljuni i zapjevaj, moja Jugoslavijo” uz jugoslavenske simbole. Kako su izvijestili mediji dio publike je pjevao, no drugi dio je zviždao i negodovao. Ipak, nitko se osim branitelja nije pobunio.

Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara podnijela je prijavu Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske protiv organizatora i odgovornih osoba.

>Zastave, majice sad i naljepnice: Je li policija izgubila sve kriterije oko HOS-a? “Sukladno Rezolucijama Vijeća Europe 1481 te 2819, a koje je Hrvatski sabor ratificirao odnosno dao svoj pristanak na obvezivanje međunarodnim ugovorom tražimo da se organizatori ovog koncerta kazne sukladno pozitivnom zakonodavstvu Republike Hrvatske a Alen Islamović proglasi nepoželjnom osobom u Hrvatskoj.

Promovirati propalu i sada već 34 godine nepostojeću komunističku tvorevinu te simbol kojim se razarala Hrvatska, protjerivala i ubijala djeca, žene i nemoćni ne zaslužuje samo javnu osudu nego i zakonsku odgovornost zbog promoviranja nečega čega se svaka poštena osoba srami, a što je osudilo najviše hrvatsko zakonodavno tijelo Hrvatski sabor te Vijeće Europe spomenutim Rezolucijama.

>Koliko često policija reagira na isticanje petokrake i pjevanje partizanskih pjesama?

Komunizam je zločinački režim odgovoran za patnje, masovna mučenja i ubojstva milijuna ljudi, a njegov zločinački simbol krvava petokraka koju su bezočno promovirali i „častili“ usred Splita Alen Islamović i drugovi. Sukladno svemu gore navedenom tražimo pokretanje istrage i kažnjavanje svih odgovornih”, stoji u tekstu prijave koji je na Facebooku podijelila predsjednica Udruge Zorica Gregurić.

https://narod.hr/hrvatska/jugoslavenska-festa-pravdanje-alena-islamovica-i-menadzera-oko-koncerta-u-splitu?fbclid=IwY2xjawFyDutleHRuA2F1bQIxMQABHcGWNTQBeSQcNVecQLE54UjBiVfXW5aTHY56i0hSiNsTPQ4ZQcsepeT2_g_aem_tJ5_hDQbZI-5WwbOdf22DA.

NAROD.HR

Jugoslavenska fešta: Pravdanje Alena Islamovića i menadžera oko koncerta u Splitu – narod.hr

ALI NAROD TAKVU VLAST I OPORBU BIRA!

SLOBODNADALMACIJA.HR

Veterani Četvrte ispalili: ‘Smeta im Thompson, a Bijelo dugme i Ceca su kultura?! Mrzimo petokraku, čak i na Heinekenu!’

Oko koncerta Bijelog dugmeta oglašila se i Udruga veterana 4. gardijske brigade. Navode da se smatraju dužnima reagirati na te događaje te da se "prateći medijske natpise od pojedinih "nazovi n...

Sve reakcije:

17Mirko Crljen, Bozidar Balic i 15 drugih

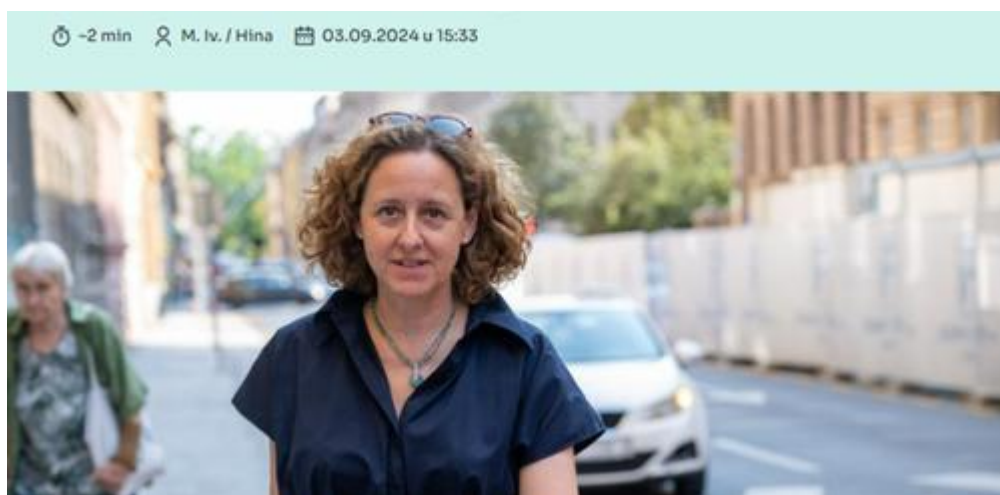

Stanko Šarić

4. rujna ·

DVOSTRUKA MJERILA I PARADOKS

https://croativ.net/ma-zamislite-ministrice-kulture-zgrozena-zbog-buljeve-zabrane-izlozbe-ali-nije-zgrozena-zabranom-thompsonova-nastupa-u-pulskoj-areni-62613/?fbclid=IwY2xjawFyD_VleHRuA2FlbQIxMQABHUiuV5XnBFewHVyi31Qc-fA238w4oTWF5aSs8Tw3S-MIimV5bveN3Y1P0A_aem_n-nu9E3HLxE2dHNQklx0IAI U HRVATSKOJ

CROATIV.NET

Ma zamislite Ministrica kulture zgrožena zbog Buljeve zabrane izložbe, ali nije zgrožena zabranom Thompsonova nastupa u pulskoj Areni

**VELIMIR MILAKOVIĆ JE SA LOROM RIBNIKOVM I
13 drugih**

[4. rujna](#) ·

**MIN. KULTURE N. O. KORŽINEK
TREBA ORGANIZIRATI KONCERT U
PULSKOJ ARENI THOMPSONU DA
POKAŽE BULJU ŠTO JE
DEMOKRACIJA I TOLERANCIJA.**

Sve reakcije:

20Joso Vukovic, Ivan Ljevar i 18 drugih

4 komentara

ČESTITAM: USTAŠA SI AKO SI AKO SI ZA HRVATSKU DRŽAVU!

KARAČIĆ: HRVATSKOJ MEDIJSKOJ JAVNOSTI THOMPSON JE ‘USTAŠA’, A ČORBA VELIKAN U SVOM POSLU

6. rujna 2024. u 21:00

Član Hrvatskih suverenista Davorin Karačić izrazio je čuđenje što su Hrvati očarani onima koji su im radili o glavi, a odbojni prema vlastitim veličinama.

Karačić je se na Facebooku osvrnuo na slavljenje Budimira Lončara, Bore Čorbe i sličnih. Iako su, podsjeća dokazano radili protiv hrvatskih interesa.

“Nikad mi nije bila jasna očaranost Hrvata nekim ljudima koji su im u nekim prilikama radili o glavi i ponijeli se u najgorem svijetlu”, piše. Naglašava da su to prilike “kad je u pitanju bio život, sigurnost ili dostojanstvo Hrvata”.

Karačić kaže kako se ističu nebitni dosezi, a umanjuje zla namjera

Pritom se, nastavlja, ističe “njihove površne društvene, umjetničke ili slične sadržajno nebitne dosege“. Istodobno se umanjuje “njihovu zlu namjeru u državno i narodnosno egzistencijalnim razlozima”.

“Isto tako, nikad mi nije bila jasna odbojnost Hrvata prema vlastitim afirmiranim društveno, umjetnički ili sličnim svojstvima“. To se događa u slučajevima “ukoliko bi se kod takvih Hrvata našlo kakvo obilježje koje bi ih politički diskreditiralo“. Makar to bilo i neopravdano”, piše Karačić.

>Evo kako je Budimir Lončar komentirao preslike dokumenata koji dokazuju da je bio u OZNA-i!

Karačić tako navodi kao primjer da će “za hrvatsku medijsku javnost Mile Budak, Emil Perška ili Marko Perković te mnogi drugi, uvijek prvenstveno biti ‘ustaše’. Ali će zato Bora Čorba, Goran Bregović, Siniša Mihajlović ili Budo Lončar uvijek biti prvenstveno velikani u svojem poslu”.

NAROD.HR

Karačić: Hrvatskoj medijskoj javnosti Thompson je 'ustaša', a Čorba velikan u svom poslu – narod.hr

Član Hrvatskih suverenista Davorin Karačić čudi se što su Hrvati očarani onima koji su im radili o glavi, a odbojni prema vlastitim veličinama

Sve reakcije:

86Zorica Gregurić, Vjekoslav Krizanovic i 84 drugih

ČESTITAM: USTAŠA SI AKO SI AKO SI ZA HRVATSKU DRŽAVU! DODATAK

VIJESTI

**AKADEMIK JOSIP
PEČARIĆ: “Srbi Hrvate
dijele na ustaše i srpske
sluge, a ja ne volim biti
sluga!”**

Sve reakcije:

267 Josip Stjepandić, Vjekoslav Krizanovic i 265 drugih

MARCEL HOLJEVAC**‘ZAŠTO JE BREGA MANJE ČETNIK OD BORE
ČORBE? ZATO ŠTO NIJE VOJVODA?’**

Ponedjeljak, 09 Rujan 2024

Najviše je polemika ovog tjedna izazvao koncert Bijelog dugmeta u Splitu. Jer nekima smeta što nekima smeta prizivanje pokojne Jugoslavije. Najtočniji komentar situacije dala je Mirjana Hrga: “Ne, to nije hrvatski primitivizam. To je dostojanstvo.” I dodala: “Oni koji žive u stanovima i imaju kuće koje su im čudnim spletom okolnosti pripale i uživaju u njima i danas – neće vas shvatiti.”

Točno. Dostojanstvo je demonstrirao i Željko Bebek, bivši pjevač Dugmeta, koji je osamdesetih izašao iz benda: “Nisam želio biti u funkciji nekog sustava kojem nikada nisam pripadao”, rekao je ovih dana u intervjuu. Kad je izbio rat, on je otišao u Zagreb, Bregović se sklonio u Beograd, i to je sve što treba znati o njima. I koliko god sad moralni čistunci bili zgroženi reakcijama na Bijelo dugme, moraju biti svjesni da su ih sami potaknuli hajkom na Thompsona.

S druge strane, Alen Islamović, koji je naslijedio Bebeku na mjestu pjevača, sve je cinično komentirao s “ja sam samo izvršavao naređenja”, odnosno “ja sam samo Bregovićev zaposlenik”.

Hajde još što su pjevali “Pljuni i zapjevaj Jugoslavijo”, ali dvije su stvari skandalozne. Prva je velika zastava SFRJ s petokrakom na videozidu. Nacionalizam je što neki zvižde na to? Ili je nacionalizam, onaj jugoslavenski, ta zastava? Da vidite kako bi ti isti koji kažu da je to nacionalizam reagirali za zastavu Izraela na bilo kojem koncertu, bilo bi mrtvih! Rekli bi: “To je zastava zločinačke države, maknite je!” Jugoslavija, kako znamo, nije bila zločinačka nego baš dobrohotna, sa svojom JNA vojskom. Druga je skandalozna stvar to što netko u 2024. još sluša Bijelo dugme. Treba li uopće govoriti koliko je licemjerno da se oni koji su se nekoliko tjedana prije zgražali nad Thompsonom i njegovim stihovima sad zgražaju nad time da u državi koja je u ratu s Jugoslavijom i njezinom armijom izgubila 15.000 života nekom smeta zastava Jugoslavije s petokrakom, ona ista pod kojom su rušeni Vukovar i Dubrovnik, koju su nosili Šljivančanin i Mladić? Treba li govoriti koliko je tragično što oni koji se sad sprdaju s ljudima kojima je ta Jugoslavija u ratu devedesetih ubila najdraže, i kojima takve stvari poput Yu-zastave smetaju, nemaju baš nimalo empatije za žrtve?

Ironija je da lider Bijelog dugmeta, Bregović, zbog četnikovanja i prijateljevanja sa srpskim ratnim zločincima i podrške istima nije baš dobrodošao ni u rodnom Sarajevu, i ondje je “slavljenička turneja” bila suočena s ostrim kritikama građana Sarajeva, ali je problem ako nekom smeta petokraka i zastava SFRJ u Zagrebu ili Splitu. Svaka čast Bregi kao glazbeniku, pa ako će svirati neka svira, ako će po Splitu promovirati Jugoslaviju, neka radi i to, ali onda se nema tko što buniti kad

to nekom smeta i kad to javno kaže! Ni dobrom dijelu njegove publike nije leglo! Pa to je kao da u Južnoj Africi promovirate aparthejd, ili u Irskoj povratak pod englesku krunu! Samo, ondje bi vam doletjela cigla u glavu. A ovdje ste primitivac ako se usudite to kritizirati.

Bora Čorba bio je bolji od Brege

Teško je razumjeti da su neki još opsjednuti duhom bivše države i nikako da je zaborave. Ni u bivšim državama SSSR-a nitko ne želi prizivati tu propalu državu i ne vjerujem da bi vlasti kakve Armenije, kamoli Ukrajine, koja poput Hrvatske mora ratovati s “bivšima”, blagonaklono gledale na takvo što. Osobno, više od Brege cijenio sam upravo preminulog Boru Čorbu: on je bio četnik, nije se skrivao iza jugoslavenstva. Nemam problem s tim, dok god ne četnikuje po Hrvatskoj, niti očekujem od Srbina rođenog u Čačku da bude ustaša. Nikomu ne zamjeram što drži do svojih. Družio se sa srpskim ratnim zločincima, kao i cijela ta srpska scena, ali bar nije nakon toga dolazio u Hrvatsku pjevati “Ko nas bre zavadi”, nije mijenjao kaput kako se mijenjala ratna sreća. No gade mi se Jugoslaveni tipa Bregovića, Bajage ili Brene, koji će jedan dan prijateljevati s Karadžićem, a drugi dan pjevati u Hrvatskoj i praviti se blesavi. I kad smo kod toga, od cijele te ex Yu ekipe glazbenika, Čorba se jedini bunio protiv onog protiv čega nije bilo oportuno i sigurno buniti se. Uključujući Slobu i Broza. Svi ostali ex Yu pjevači bunili su se samo protiv onog protiv čega je bilo poželjno i bezopasno buniti se.

No neki dostojanstva nemaju pa nas uvjeravaju kako smo u Jugoslaviji zapravo jako lijepo i kvalitetno živjeli, a onda je došao zločesti nacionalizam i tu državu mira, sigurnosti, meda i mlijeka poslao u bespuća povijesne zbiljnosti. Partijski zadatak uljepšavanja prošlosti i pisanja apologetskih tekstova o jednoj totalitarnoj državi i njezinu diktatoru i antidemokratskom režimu odrađuje, kao i inače, Ante Tomić, zadužen za čitatelje skromnijih intelektualnih kapaciteta. Naslov kao da je preuzet izravno iz nekadašnje serije “Pod lipom 35”, epitoma patetično lošeg pokušaja humora: “Bregović je naivčine navukao na foru: Jugoslavija je kao da nas je u djetinjstvu stric dirao po kur**. Užas koji ne spominješ”.

U slučaju Tomića, vjerojatnije je da se radilo o ujaku nego o stricu, valjda zato ima problem s ujacima. No, uglavnom, on nadugo i naširoko davi o tome kako smo političke kukavice jer se ne usuđujemo priznati da smo nekad bili u Jugoslaviji, eto stidimo se svoje prošlosti jer nas je strah to reći. Ne usuđujemo se ni reći da smo raskinuli veze s Jugoslavijom, nego “bivšom državom”; kako piše na ploči na zgradi INA-e. Uglavnom, kod Ave Karabatić u javnosti postoji dilema je li zapravo pametna, pa nas samo trola, pravi se glupa da bi zaradila, ili je stvarno glupa kao cigla, dok kod Tomića nema takve dileme. Kod njegovih fanova još manje.

Antifašisti hrabri i moralno ispravni

“Bregović je Hrvatima bacio u lice državu koje se ne žele sjećati”, oduševljeno aplaudira Tomić Bregoviću na genijalnoj provokaciji. Naravno, Thompsonov ZDS nije genijalna provokacija nego ga treba u zatvor skupa s publikom. I “desničari” su jadnici kad se “pjene” zbog Bregovića, a antifašisti su hrabri i moralno ispravni kad se pjene zbog Thompsona. Potom slijedi hrpa besmislica i

frazetina o tome da po Hrvatskoj nisu pucali Jugoslaveni. Ne, nego Kinezi i Japanci! Pucala je JNA, a ono J znači jugoslavenska! Ali zato mu je promašena usporedba s NDH jer je, prema njemu, Jugoslavija – kako su je u zapadnom tisku često zvali, brkajući je s Czecholovakia, bila jedna jako ozbiljna i dobro organizirana država, za razliku od NDH. No svatko tko je ikad u onim danima pročitao neke vanjske tiskovine mogao je vidjeti kakav je ugled ta država uživala: spominjala se uglavnom u kontekstu bijede, krize, bankrota, štrajkova, nestašica, prezaduženosti, hiperinflacije, kulta ličnosti i nevjerojatnog luksuza u kojem je uživao diktator.

Prema Tomiću, Jugoslavija je naša povijest na koju trebamo biti ponosni, a NDH je ona koje se moramo sramiti. “NDH je bila samo teror i sramota”, kaže Tomić. A Jugoslavija je bila, po njegovu mišljenju, nešto posve drugo. Osim što je uglavnom bila predmetom sprdnje na zapadu, a dijelom i zgražanja zbog onog operetnog diktatorčića, i osim što je teror trajao punih sedam godina nakon rata, i osim što nikad nije bila ni demokratska ni uspješna u bilo čemu – osim na stranicama režimskog tiska, naravno – sve ostalo je bilo super.

Ja se, naravno, ne sramim svoje jugoslavenske prošlosti. Ali sramio sam se tada, dok je Juga još postojala, reći da sam iz nje kad god samo odlazio igdje u inozemstvo. Jer se znalo kako će vas gledati ako dolazite odande. Iako nisam morao ništa ni reći. Dovoljno je bilo da mi vide lažne levisice iz Trsta i Adidas tenisice, i svima je bilo jasno odakle dolazim. Možda je Tomić bio kao fiktivni Kazahstanac Borat, jako ponosan na svoje porijeklo, do te mjere da nije primjećivao da je zapravo hodajuća sprdačina i predmet sažaljenja na onom tadašnjem Zapadu, već samim time što je iz Jugoslavije. Naravno, nitko vam to ne bi pokazao otvoreno, ali moglo se primijetiti. Kao što smo mi sažalijevali Čehe kad bi se domogli vize i dolutali na Jadran u zahrđalim Škodama, tu crnu socijalističku sirotinju i jadnike, tako su i vani gledali nas kad bismo punili gepeke Jugića i Stojadina. Samo što je razlika između Čeha i nas ipak bila puno manja nego između nas i Zapada: svodila se uglavnom na to da smo mi mogli gledati zapadne stvari u izlogu i na stranicama magazina, a oni ni to. No bar su imali Kunderu i Havela, a mi i danas imamo Tomića i slične.

Jugoslavija kao pitanje časti

No nemamo svi takvu moć samozavaravanja pa da napišemo, poput Tomića: “Jugoslavija je uživala veliki međunarodni ugled.” Svatko tko je ikad pročitao bilo koji članak o Titu i Jugi u zapadnom tisku zna kakav je to “ugled” bio. Otprilike na razini Castrove Kube, Chavezove Venezuele i Kimove Koreje. Možda je Tomiću reći da je iz Juge bio znak časti, ali mene je bilo malo sram, priznajem. Jer, bili smo socijalistička fukara, znali smo da smo socijalistička fukara, i oni na zapadu znali su da smo socijalistička fukara. I da nam je vrhunac bio kupiti krivotvorenu brendiranu odjeću, a sve ostalo bilo je uglavnom u području znanstvene fantastike. Čak nam je i Ikea djelovala “cool”. A kad je McDonald’s došao u Zagreb, red se prostirao kilometrima.

No, nevjerojatno je koliko i danas ima “velikih demokrata” koji su na tu propalu tvorevinu, koja ni dana svog postojanja nije bila demokratska, strahovito osjetljivi.

Kao što su osjetljivi i na one poput Bulja, koji se drznu pobuniti se protiv nekog njihova projekta iz “regiona”, poput “Susreta na tromedi”, a koji smrde na “srpski svet”. Među njima je i ministrica Obuljen Koržinek.

No Bregović je ovdje poslužio kao dobar lakmus. Odmah se na noge digao bivši ministar Ranko Ostojić, koji je, umjesto da poruči Bregi da je dosta bilo njegovih sranja, poručio DP-u, koji je uputio prosvjed zbog koncerta, da je “dosta njihovih sranja”. “Ovo je otvorena prijetnja. A ništa na tom koncertu nije bilo protuzakonito. Za razliku od ustaških derneka u njihovoj režiji”, poručio je Ostojić.

Naravno, ništa nije bilo protuzakonito jer nemamo zakon o zaštiti države koji bi takve stvari sankcionirao, iako bismo ga mogli imati. Ali isto tako ništa nije nezakonito ni na “ustaškom derneku”. A što se Ostojića tiče, on je još izjavio da će SDP jednom ponovno doći na vlast i da će Hajduk ponovno biti prvak. Vjerojatno, ali trenutno se čini da će to biti kad krenemo na međugalaktičke letove Enterpriseom. Jedino nije rekao hoće li se na Poljud vratiti svastika.

Ostojić i Tomić nipošto nisu jedini, masa je onih koji sad brane Bregu time da je “Jugoslavija ipak manji problem nego ZDS” i da bi “prije trebalo zabraniti Thompsona nego Bregovića”. Ne treba, naravno, zabraniti ništa, osim cajki, zbog štete za mozak u rangu lošeg heroína. Ali mene ipak zanima po čemu je to Bregović manje četnik od Bore Čorbe? Po tome što nije službeno dobio titulu vojvode? Ili je razlika tek u stupnju iskrenosti i dosljednosti? Bora je ostao četnik do kraja, jasan, žestok i izravan kao što su jasni, žestoki izravni njegovi stihovi. Brega nije imao muda ni za to, pa provocira iz zasjede.

Marcel Holjevac/7dnevno

DRAGOVOLJAC.COM

‘Zašto je Brega manje četnik od Bore Čorbe? Zato što nije vojvoda?’

Najviše je polemika ovog tjedna izazvao koncert Bijelog dugmeta u Splitu. Jer nekima smeta što nekima smeta prizivanje pokojne Jugoslavije. Najtočniji

komentar situacije dala je Mirjana Hrga: “Ne, to nije hrvatski primitivizam. To je dostojanstvo.” I dodala: “Oni koji žive u stanovima i im...

Sve reakcije:

18Vjekoslav Krizanovic, Stanko Šarić i 16 drugih

3 komentara

KOJA BUDALA!

Panika kod Jugoslavena je takva da javno pokazuju koliko su glupi. Klasić je izvrstan primjer vjerojatno ponajbolji primjer za to. Napisao je tekst povodom osude korištenja simbola fašističkog agresora na od čije su vojske hrvatski branitelji napravi Hrvatsku a hrvatskim ljevičarima omiljene Jugoslavije, a on izjednačio takvo korištenje sa življenjem i radom u toj tamnici hrvatskog naroda: Hrvoje Klasić: Pljuni i zabrani

<https://www.24sata.hr/.../hrvoje-klasic-pljuni-i-zabrani...>

Koliko je tekst glup sjajno je opisao već prvi komentator:

„Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagradio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? Koja budala!“

Glupo bi bilo komentirati njegov tekst. Toliko je glup da je dovoljno čitati se i smijati. Čitajući ga razmislite zašto sam davno pitao:

- Zašto je Bok stvorio budale?

- Da im se pametni rugaju, a njima lijepo jer su u centru pažnje.

Ili plaćite kad se sjetite kako je to profesor sa Zagrebačkog sveučilišta. A ni druga nisu bolja jer i ona znaju imati ovakve profesore.

A što reći za vlast kojima ovakvi trebaju?

A trebaju im jer su toliko glupi da misle da ovakvim tekstovima mogu izbrisati činjenicu da je Srbija izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku.

A kad trebaju vlastima – trebaju i glavnim medijima?

Evo čitajte i uživajte u ljudskoj gluposti, tj. kako Klasić i svi oni zamišljaju što je sve sudjelovalo i tko je sve sudjelovao u toj fašističkoj agresiji. A kad je sve to i svi ti sudjelovali u fašističkoj agresiji, kako netko može biti protiv simbola pod kojima su ta fašistička agresija vršila. Već je to u RH lijepo riješeno počev s uzdignuta tri prsta koji je nastao i koristi se u toj agresiji i zato je poželjan, ali ZDS branitelja nije.

A kad već spominjem Zagrebačko sveučilište pitam vas:

Znate li da je Klasić jedan od potpisnika fašističkog zahtjeva većine nastavnika s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta da se udalje iz strukovnih organizacija povjesničari koji su bili potpisnici Peticije ZDS itd.

Zvonimir Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: “U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U

tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara“. Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi “prevaspitati“. Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama “hrvatskih povjesničara.“ Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Močanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: “van s njima iz svih strukovnih udruga“. I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/.../i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Valjda Klasić misli da trebamo pljunuti i na te povjesničare potpisnike fašističkog zahtjeva i zabraniti im da predaju na državnim sveučilištima? Kako je i on među njima onda je to prvi put da je nešto logično i predložio.

Naravno, šalim se.

Zapravo čini mi se da će većina vas radije čitati komentare tog teksta pa vam ih ovdje dajem:

ze

zecov07.9.2024.

Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagradio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? ? Koja budala!

ne

nervoza201107.9.2024.

Knjiga Hrvoje Klasic “Kako se brise istinita povijest”

ze

zecov07.9.2024.

Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagradio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? ? Koja budala!

ne

nervoza201107.9.2024.

Knjiga Hrvoje Klasic "Kako se brise istinita povijest"

ze

zecov07.9.2024.

Primitivna i zločinačka, nedemokratska i nasilna tvorevina je njemu ideal/idol! Pa kraljevina jugoslavija je bila demokratičnija, konjino!

Vi

VilaVelebita200107.9.2024.

Kao da netko vjeruje ovom liku. Pitanje je samo za koga on igra?

Dk

Deaktivirani korisnik07.9.2024.

Već si sav pobijelio od muke što te nitko u Hrvatskoj ne doživljava, a trudiš se bogec

AP

AP77708.9.2024.

Meni nije jasno zašto se tom marginalnu koji je stekao znanje u jednopartijskom režimu TJ. ima znanja niti za navučenu dvojku,sve što radi je subjektivno mišlje nje a ne realno znanje i činjenica.Ja bi mu oduzeo titulkmk zabranio predavanje ako predaje povijest mladima a znate zašto...zato jer nikad nije tako stvarno iznio istinu da su napali masakrirali silovali palili hrvatske gradove i ljudi ti koji su nosili odore države koju on uporno glorificira!!!

FL

FLOY07.9.2024.

Čuo sam da u Beogradu čest izvode hit Vice vukova . Villu Velebita . A iz orkestra hrvacka zastava .

Iv

I v o n a07.9.2024.

Al' ga s*re ova orjunašina...

Ig

lanai goga07.9.2024.

Ne smeta im pljacka jer su u toj pljacki mnogi od njih prosperirali kao branitelji a bojiste nisu ni vidjeli zato stite lopove gdje je sada glogoski maca mu pop apala jezik bio je prvi u savskoj kaj se je izgubio ili ina dovoljno zetona oa mu vise nije vazno sto je s njegovim narodom pravi branitelji zakazali ste

žm

želim mir07.9.2024.

Komentirati u smislu "Klasiću, imaš pravo" značilo bi suprotstaviti se onima koji su ga u svojim komentarima ispljuvali, a koji su listom HDZ-ovci koji drugačij e ne znaju ili ne smiju misliti. Gospodo podsjećam vas na jednu sitnicu: danas bi svi oni koji su doktorirali u bivšoj državi trebali vratiti diplome, jer poslije '90-te je rečeno da prosvjetni sustav u bivšoj državi ništa ne valja i da će biti izgrađen novi, bolji. iz kratke povijesto Lijepe naše od '90-te na ovamo je vidljivo kako je to bolje urađeno. S druge strane, zanima me koliko su ministara prosvjete na čelu

sa uvažanim dr Fuksom, zapravo prosvjetni radnici, a koji su loš prosvjetni sustav i školovanje završili u prošloj državi. I još se diče svojim titulama. Na ovom primjeru se vidi jako mnogo toga, primjerice, zamislite si ministra zdravlja koji je po struci građevinski inženjer! A toga u nas ima na pretek. Stoga shvatite Klasića ispravno, a ne, gledajući u ono što vam je (a zapravo ste u ogromnoj manjini) omogućila ova HDZ-ova vlast, u skladu sa svojim osobnim, materijalnim i političkim interesima. U ovoj državi ima mnogo toga lijepog i vrijednog, što treba njegovati i razvijati. Ne znam kome je interesu neprestano blaćenje bivše države, a u njoj ste nastali i razvili se u ono što ste sada.

Komentirati u smislu "Klasiću, imaš pravo" značilo bi suprotstaviti se onima koji su ga u svojim komentarima ispljuvali, a koji su listom HDZ-ovci koji drugačij e ne znaju ili ne smiju misliti. Gospodo podsjećam vas na jednu sitnicu: danas bi svi oni koji su doktorirali u bivšoj državi trebali vratiti diplome, jer poslije '90-te je rečeno da prosvjetni sustav u bivšoj državi ništa ne valja i da će biti izgrađen novi, bolji. iz kratke povijesto Lijepe naše od '90-te na ovamo je vidljivo kako je to bolje urađeno. S druge strane, zanima me koliko su ministara prosvjete na čelu sa uvažnim dr Fuksom, zapravo prosvjetni radnici, a koji su loš prosvjetni sustav i školovanje završili u prošloj državi. I još se diče svojim titulama. Na ovom primjeru se vidi jako mnogo toga, primjerice, zamislite si ministra zdravlja koji je po struci građevinski inženjer! A toga u nas ima na pretek. Stoga shvatite Klasića ispravno, a ne, gledajući u ono što vam je (a zapravo ste u ogromnoj manjini) omogućila ova HDZ-ova vlast, u skladu sa svojim osobnim, materijalnim i političkim interesima. U ovoj državi ima mnogo toga lijepog i vrijednog, što treba njegovati i razvijati. Ne znam kome je interesu neprestano blaćenje bivše države, a u njoj ste nastali i razvili se u ono što ste sada.⁷⁴

i kaj sad07.9.2024.

j...bala vas vise ta tvorevina... kako je bila nastala tako je i završila...

mo

monterizzo07.9.2024.

Pročitao sam cijeli članak i to je sve savršeno točno. Ali ne možeš to objašnjavati ljudima rođenim poslije juge koje su očevi i djedovi zadojili mržnjom protiv svega što je bilo prije. Uzaludan trud.

HS

HR SLO SRB CG MKD BIH07.9.2024.

Zabranitelji, smeta im zastava a ne smeta im Rvacka pljačka, lopovluk, pranje love, uhljebljavanje, ratni profiteri, tajkuni..

moj selfi na avataru07.9.2024.

Prvo bi tebe trebalo zabraniti

cool55510.9.2024.

Vidim da je rijetko tko shvatio članak, al su se propisno ražestili. Ovako ne može ni naprid ni nazad. Ma kakvi..... Još otprilike 50-80 god. Dakle ka d Nas ne bude, možda Nešto razuma bude.Iskreno, čisto sumnjam!

Au

Australian08.9.2024.

Svi koji uspoređujete ovoga lika sa životinjskim carstvom vrijeđate iste, on je nepopravljiv Titovac i Jugo nostalgicar nikakvi povjesničar sramota mh

magic7777is heare07.9.2024.

tulipadrinjo pa ovo sve sto pises je moralo doci na baplatsu dok su drugi jeli kekse neko je jeo govna zbog NDH je ZG trebao traziti dozvolu da pravi mostove do novog ZG a cetnici su abolirani a zajedno sa ustasama radili masakre - ako ti se svidja onakav rezim trazi vizu za S . Koreju tamo jedva cekaju takve sa srpom i cekicem i naravno petokrakom (to ti se vjerovatno cini smijesno a istinito) ..

ZarJe VaznoNickNem07.9.2024.

ti sta si pisa zaboravi mater i cacu i idi dalje da te nista ne podsjeća na ovo sta si napisa kreni redom

be

bezobrvenajeziku07.9.2024.

Tko je ovaj,pa da je po tebi ta zvijezda petokraka udarala svaki dan granate,da su avioni s petokrakom bacali bombe po tebi nebi tako govorio...Mi smo živjeli u toj Jugoslaviji i nismo znali neke stvari zato što su nas trovali lažima...Zato bolje ti je da šutiš,pametniji si iako neznam ni tko si ni šta si...

Tko je ovaj,pa da je po tebi ta zvijezda petokraka udarala svaki dan granate,da su avioni s petokrakom bacali bombe po tebi nebi tako govorio...Mi smo živjeli u toj Jugoslaviji i nismo znali neke stvari zato što su nas trovali lažima...Zato bolje ti je da šutiš,pametniji si iako neznam ni tko si ni šta si...88

Odgovori

tv

taki vaki naki09.9.2024.

Koja manipulacija i izvrtanje činjenica, jugo-šugo posla na najjače.. Kad se zabranjivao Thompson onda je jugosima bilo najnormalnije da je čovjeku u vlastitoj zemlji zabranjeno pjevati o vlastitoj zemlji. A kad se postavi pitanje zabrane provokatora, četnika, mrzitelja Hrvatske – e onda se svi uzvitopere, sa zabranama se ruga, uspoređuje neusporedivo i poziva na demokracije, slobode govora i pjevanja, ukratko: na slobode vrijeđanja – jer čim se vrijeđanje odnosi na Hrvatsku, onda to jugosima stvara osjećaj ushićenja i zajedništva, i nije im problem što su im pjevači prvenstveno političari: Brega lukavo gura agresorke zastave, Bora deklarirani četnik, a Štulić otvoreni mrzitelj Hrvatske. Dakle, sve jugo-govor mržnje ili akt mržnje, ali to kod jugosa prolazi jer je protiv Hrvatske. Npr. zagrebački Top radio toliko štuje Štulića da im je Azra na repertoaru non-stop, i svaki dan i više puta dnevno, ne dira njih ni Štulićeva mržnja prema Hrvatskoj ni njegove izjave od kojih je jednu 2022 baš 24sata objavio: "Izjavljujem..., i DA MI SE, KAO STRANCU KOJI NEMA NIŠTA S VAMA, SKINETE S K****!" I sad je pitanje zašto taj zatraženi odjeb ne naprave, i Top radio i svi ostali jugoljupci.

Ja

Jadranka🇷🇺08.9.2024.

Koje je ovaj beda stoće nabajao? Je li on prespavao Domovinski rat?

ro

roundtrain08.9.2024.

Mi, koji živimo u Istri, bili bi presretni da Istra opet bude dio Italije i da se zauvijek odvojimo od Banana države hrvatske...a što se tiče jugoslavije to je oduvijek bila Smradoslavija!

zb5307.9.2024.

Ljudi moji pa pod tom zastavom su čelnici klali ljude, sakatili, ubijali pa jeste li vi normalni?

or

orson07.9.2024.

"povjesničar"

rimtitu09.9.2024.

U prvu je 1/1 e sad što nekima intelekt ne dozvoljava da dobace to je nešto drugo

...

Serdar Antonio07.9.2024.

Aha , kao obrnuta psihologija , sarkazam , satira i te fore... aha aha. Ok. Može za ozbiljno sada ? Ne smije se u javnom prostoru republike Hrvatske pojavljivat z vijeza petokraka jer je pod tim simbolom ubijan Hrvatski narod. Kraj priče. Točka. To što je netko dobio Oscara ili što je osvojio naslov u košarci to je super 👍. Ali danas. Nakon svega... nakon toliko jama u koju su bačeni živi Hrvati i Hrvatice , nevini ljudi.. nakon toliko laži i obmana, nakon Domovinskog rata taj se simbol ne smije koristiti. A ti si taj koji se tobože boriš protiv totalitarizma, a tako si subjektivan. Medijski prostor je otrovniji no ikad.

tuti fruti 1107.9.2024.

Oće biti pametniji od UMPROFORA i UNa.

https://www.24sata.hr/news/hrvoje-klasic-pljuni-i-zabrani-1003190?fbclid=IwY2xjawFyGUJleHRuA2FlbQIxMQABHbM_8Z5W16lyQBwuEXm-P9do9qvk75ZxnIRxbViM4_pNn9m-Cij0B-FfaA_aem_Dd-E7zxxpsZj7IH_VDK2aQ

i

24SATA.HR

Hrvoje Klasić: Pljuni i zabrani

Pod hitno bi trebalo zabraniti televizijsko i radio emitiranje hitova Miše Kovača, Olivera Dragojevića, Novih fosila, Parnog valjka, Azre i svih ostalih hrvatskih pjevača i bendova koji su kao jugoslavenske zvijezde nastupali po dvoranama od Vardara do Triglava

Sve reakcije:

21 Vinka Milošević, Mile Budiša i 19 drugih

MILJENIK LJEVICE ŠEPURIO SE U NEW YORKU '91. DOK SMO BILI NAPADNUTI: I USPIO JE U NAUMU

Zvonimir Hodak

Završni je čin maškarade u Lijevoj našoj, ili točnije rečeno, političke maske padaju k'o jesenske kruške ili šljive. Treba samo pratiti na fejsu neumoljivog Dražena Travaša.

16.09.2024.

On sve prati, sve vidi i ubada točno gdje treba: "Izbor iz programa HTV-a: 1. Komemoracija za zločinca Budu i izjave Tvrka Jakovine te kadrovi ekipe Udbaša, KOS-a i BIA-e... 2. Gnojidba o srpskim velikanima, glumcima i pevačima... 3. Boris Dežulović, Ivica Ivanišević, Viktor Ivančić i Feralova gnojčad...; 4. Po ure sa Sandrom Benčić uz obećanje da će nakon toga zašutjeti". Travaš je za njih "ljuta trava". Šteta što "otrovni" Trava nije bio na ispraćaju na Mirogoju... Njih 150 sličje Budi k'o jaje jajetu, ili bolje rečeno, k'o mućak mućku.

Kad oni propjevaju mnogi će utihnuti...

Ima i dobrih stvari, ali samo na fejsu. Višnja Strenja javlja: "I tako odoše Fred Matic, Budo Lončar, Vanja Špiljak, Bora Đorđević. Ovakve gubitke nisu imali još od Sutjeske!". Sad jugofili nastupaju otvoreno, nema više Tuđmana i Šuška pa koga da se boje. Plenkija? Ha, ha! Izlaze sve više na svjetlo dana. U zadnje vrijeme ih je osobito krenulo. Hrvatski Jugoslaveni Rade Šerbedžija, Tvrko Jakovina, Milorad Pupovac, Ivica Maštruko, Ivica Ivanišević, "Ivica i Marica", Anđelo Miloš, Tomislav Tomašević, Vlada RH... izražavaju duboku sućut šefu OZN-e u Zadru krvave 1945.g. te još bljezgare o nekom "hrvatskom ministru vanjskih poslova". Buda je čitav svoj život služio samo Jugi.

Točka. Njih 150 na zagrebačkom krematoriju, slaveći pokojnika bez trunca srama, pljučkaju po Budinim žrtvama i žrtvama njegovih "budista". Povijesne 1991.g. kad smo, slikovito rečeno, ostali "goli i bos", kad je bila okupirana jedna trećina nove, mlade i nenaoružane države, naš se Buda šepurio u New Yorku te u ime Jugoslavije zatražio u UN-u izglasavanje rezolucije o zabrani naoružanja "zaraćenih" strana. I uspio je.

To je bila klasična veleizdaja koju prešućuje i zataškava ona šačica poltrona koji su mu došli na ispraćaj i koji javno tuguju za njim. Njima na savjest! Recimo, Miljenko Jergović piše: "Hrvati će radije biti konobari i sobarice ako znaju da je Srbima još gore". Kakva duboka misao našeg "proslavljenog" pisca. Ne bih se začudio da se i Miljenko našao na krematoriju na ispraćaju Bude. Svaka država ima svoje petokolonaše i izdajnike, ali nigdje im nije tako lijepo i nigdje nisu tako maženi i paženi kao u Hrvatskoj.

A sad nešto što bi trebalo zvučati duhovito ili barem slično tomu. Karolina Vidović tvrdi kako je Plenkovićevo slavljenje Bude Lončara uvreda hrvatskim građanima. Nazvati Budu Lončara "velikim patriotom" krajnji je cinizam. Ako tako misli predsjednik Vlade onda, po Vidović Krišto, on to izriče ne samo u svoje

nego i u ime svih članova Vlade, dakle i u ime Tome Medveda, Ivana Anušića, Ivana Penave... Kad će u Hrvatskoj doći vrijeme da političari otvoreno kažu popu pop, a bobu bob? Zamislite da neki Ukrajinac predloži uvođenje embarga Ukrajini na kupnju oružja sad u vrijeme kada je Rusija napada. Bi li u slučaju smrti Zelenskij takvog Ukrajinca proglasio "velikim patriotom"? Hrvatsko poltronstvo je čudo. To je kombinacija lažne finoće, diplomatskog takta i političkog dodvoravanja, ulagivanja i osjećaja manje vrijednosti.

Inventura onog što vlast nije ove godine ostvarila, trajat će cijelu iduću godinu.

Malo o predsjedničkim izborima...

Inače, izbori za predsjednika Republike u Hrvatskoj su već dugo slijepa ulica, pa je glupo trošiti rasvjetu u slijepoj ulici. Međutim, u zadnje me vrijeme mnogi pitaju za koga ću glasovati u nadolazećim predsjedničkim izborima. Ljudi su zbunjeni kandidatima koje ljevičarski mediji svakodnevno propagiraju. Naravno, ne pretendiram da me podrže svi od oko 250 tisuća pratitelja moje kolumne, ali savjetujem svim dobronamjernim Hrvatima i Hrvaticama koji žele napokon opet jednom vidjeti na funkciji predsjednika države ozbiljnu, poštenu, domoljubnu i snažnu osobnost, da glasuju za Tomislava Jonjića.

Mnogi će reći kako on nije dovoljno poznat široj javnosti, da je marginalac. Međutim, ima tomu razlog. Primijetili ste s kakvom je pompom najavljena i kako se uredno medijski prati kandidatura Primorca, Milanovića i Kekinice. Svi su oni iskočili iz istog šešira, samo s raznim ukrasima. O kandidaturi Tomislava Jonjića možete ponešto pročitati tek u Hrvatskom tjedniku. U ostalim pisanim i elektroničkim medijima vlada zavjet šutnje. Ne treba njima u utrci za Pantovčak osoba koja je neovisna, odvjetnik koji je zastupao haaške optuženike, bivši hrvatski branitelj i diplomat bez i jedne mrlje. Upoznali smo se jednom u mom uredu. To je hrabra i poštena osoba, intelektualac koji dobro poznaje hrvatsku povijest, ali i stvarnost. Autor je više povijesnih djela, vrsni poznavatelj prilika u kojima žive Hrvati u BiH, katolik, desno orijentiran i čvrstih moralnih vrijednosti. On je zapravo sve ono što današnje političke elite preziru i ne žele u politici jer bi im bio ogledalo.

Mada izbori još nisu blizu, sad se bruse koplja, pa sam ja svoje nabrusio. Nadam se da će ga podržati brojne hrvatske istaknute javne osobe koje znaju procijeniti kome dati svoj glas. Jonjićeva kampanja je do sada bila prilično oskudna jer njega ne financiraju milijunskim iznosima stranke i njihovi poltronski donatori. On sam financira svoje pojavljivanje među biračima. No, nije li to zapravo ono što nam treba. Umjesto namještenih, politički izmanipuliranih i kupljenih kandidata, dobili bi napokon i nekoga tko ne pripada toj "dvorskoj" kamarili već se hrabro sam upušta u krajnje neravnopravnu borbu. Poput Davida i Golijata. Međutim, ne zaboravimo, David je uspio pobijediti Golijata. Može li Jonjić, uz svesrdnu podršku birača, pobijediti Milanovića, Primorca i Kekinicu? Vidjet ćemo...

Redakcija koja 'hrabro' dere po 'čavoglavima'

Za očekivati je kako će lijevi mediji i dalje ignorirati Jonjićevu kampanju, ali će sigurno u središte zanimanja gurnuti izvjesnu Auroru Weiss, savjetnicu za sigurnost i vanjsku politiku Milorada Dodika. Navodno je snimljena u uredu Ante

Nobila, a priča se kako će se kandidirati za predsjednicu RH time što namjerava i dalje stolovati u Banjoj Luci. Aurora je odličan materijal za naše lijeve medije, a kako je i sama izjavila, ona će biti kobila u utrci s kornjačama. Izjavila je kako se: "Kobila utruje s kornjačama, a ja nisam kornjača". Znači, sebe smatra kobilom?! Uglavnom, čim je Jonjić objavio svoju kandidaturu iz jugo mraka je izronila Aurora Weiss s jednim jedinim ciljem da kampanju pretvori u cirkus.

Kad medijima ne upadnete u oko ne pomaže ni okulist...

Javio mi se emailom Neven Ribarić, zabrinuti otac Lane Ribarić. Lana je novinarka Jutarnjeg lista. Prije svega da odmah raščistimo. U ovoj državi izlaze tri relevantna dnevna lista: Jutarnji, Večernji i Slobodna Dalmacija. I sva tri su manje ili više ljevičarska. Ocu smeta što sam njegovu kćer proglasio kolumnisticom, a ona je samo novinarka. Njen sporni dio teksta glasi: "Ovo Goranu Bregoviću nije bilo baš pametno, pjesma je seljačija, ali puno prije nje treba zabraniti Čavoglave...". Nakon tog mudrog otkrića slijedi moje "ironiziranje": "Bravo Lana. Ti si stvarno novinarka godine...". Otac Neven moli da ne pišem ružne riječi o mladim novinarima koji ni o čemu ne mogu odlučivati...

"Nažalost, vaš tekst je prosljedilo više portala i neistina se ne može ispraviti". Slažem se s ocem Nevenom da danas, kad navodno vlada potpuna "sloboda medija", novinari ne mogu pisati onako kako misle oni već kako "misli" njihovo uredništvo. A urednici znaju odakle vjetar puše pa ne dopuštaju ni mladim ni starijim novinarima da "talasaju". Dakle, žao mi je ako je mlada novinarka zabrinuta. Možda bi trebala biti još više zabrinuta u kakvim novinarskim uvjetima radi. Doista, njena usporedba nije bila primjerena. Koliko je boraca HOS-a poginulo s pjesmom Čavoglave na usnama, na Srđu iznad Dubrovnika i na drugim našim bojišnicama? Očito je redakcija pro-jugoslavenskog Jutarnjeg izabrala mladu i još naivnu novinarku kako bi je zloporabila da javno zatraži zabranu Čavoglava, a da istodobno relativizira uvredu A. Dragaša i Bojana Mupčete.

Sad imamo nezadovoljnu novinarku i zabrinutog oca dok redakcija Jutarnjeg trlja ruke. Još pokoji takav člančić i prvom prilikom zatražit će javno zabranu Čavoglava. Možda za tu smicalicu iskoriste neku drugu novu mladu novinarku ili novinara koji će se pod takav tekst potpisati. A možda, nakon članaka mladih novinara, Jutarnji zapuca "teškom artiljerijom" iz pera Borisa Vlašića, Roberta Bajrušija, Ivanke Tome, Snješke Pavić... da ne nabrajam svih do kraja. Mladioj Lani želim više sreće s izborom redakcije koja i dalje "hrabro" dere po "čavoglavima". Kod njih još ni Berlinski zid nije pao...

Iz socijalne karte malog Isusa vidi se da nije bio rođen na državnim jaslama.

FOTO: HINA/Denis Cerić

Kad već ne smiju Thompson i Škoro, mogu Kekin i Ukraden

Hajmo se sad malo vratiti nedavnom koncertu Bijelog Dugmeta u Splitu. Pjevalo se o propaloj državi Jugoslaviji. Nitko se nije bunio, nitko nije prijavljen, nitko nije kažnjen, nitko nije priveden i nitko nije isključio struju izvođačima. To je dokaz kako je kod nas moguć visok stupanj tolerancije. Evo, malo dobre volje i i fleksibilnosti pa je sve moguće. Kad već ne smiju pjevati Thompson i Škoro (za

njih nema tolerancije), mogu Mile Kekin i Neda Ukraden. Policija bar tada može odahnuti. Nije ni njima lako stalno ispisivati prijave. Parola ZDS, hrvatski grb s prvim bijelim poljem, pjesme kao Čavoglave... sve to policiji uzrokuje dodatan posao pisanja prijava.

Kad pjevaju Bijelo Dugme, Prija, Ukradenica i kompanija iz komšiluka to je melem ne samo za naše umorne policajce nego i za uši Jurice Pavičića, Ante Tomića, Rudanice, Robija Bajrušija, Borisa, Ivica Ivaniševića... i nema kraja nabranju sretnika. Stisneš "bijelo dugme" pa ekipa iz komšiluka u niskom startu srlja ponovno ovu jesen popuniti Arenu i novo izgrađene srpske centre diljem Lijeve naše. Uporno nas pokušavaju uvjeriti kako bez bratstva i jedinstva jednostavno ne ide pa ne ide.

Na vijest da je Paunović na izborima za novog šefa SDP-a dobio preko 20 posto glasova, Hajdaš Dončić je navodno izjavio kako je to podvala jer nije čuo nikakve glasove.

Tuđmana sam upozorio gdje sam vidio Lončara i Jovića: Dobio sam sažalni pogled

Dolazi jesen. Tako će se od 1. listopada pokazati kako se potrošače može uspješno musti pomoću struje. Stravično.

Za vrijeme nedavnih poplava voda je poplavila grafite išarane po fasadama zgrada u gradu.

Košarkaška utakmica između Crvene zvezde i Zadra potvrđuje da je najtraženiji uvozni artikal u Srbiji hrvatska zastava. Plane čim se pojavi.

Nadbiskup Uzanić zalaže se za dijalog kultura, no valja prije toga uspostaviti kulturu dijaloga.

U tramvaju na Jelačić placu zatečena su dva rumunjska džepara s rumunjskom rukom u hrvatskom džepu. To još nije regulirano bilateralnim Ugovorom o pristupu EU-u.

Prosvjedna moć hrvatskih prosvjednika veća je nego propusna moć hrvatskih cesta.

Sve reakcije:

141Vjekoslav Krizanovic, Pero Dubravčić i 139 drugih

BULJ ODGOVORIO PRAVOBRANITELJICI: KOLIKO STE PUTA REAGIRALI I POSLALI DOPISE SNV-U?

16. rujna 2024.

Pučka pravobraniteljica Tena Šimonović Einwalter reagirala je na potez gradonačelnika Sinja kojim je zabranio održavanje izložbe “Susret na Tromedi” hrvatske fotografkinje Inije Herenčić. Naime, Miro Bulj je zabranio izložbu koju je organiziralo Srpsko Narodno Vijeće. I to zato jer je gradska ustanova bez njegovog znanja odlukom ravnateljice dogovorila suradnju sa Srpskim narodnim vijećem i organizirala izložbu u prostorijama gradske ustanove kojom upravlja Grad Sinj.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Pravobraniteljica je Bulju dala rok od 15 dana da se očituje o zabrani izložbe. Sada je stigao i odgovor sinjskog gradonačelnika koji prenosimo u cijelosti:

>Bulj zabranio izložbu u Sinju koju financira Srpsko narodno vijeće

Kakve veze diskriminacija prema Srbima ima sa zabranom izložbe?!

– Poštovana pučka pravobraniteljice, ne vidim na temelju kojih ovlasti bi Vaša institucija izabranom gradonačelniku propisivala kakvu će politiku provoditi i s kojim institucijama i udrugama će surađivati ustanove za koje sam kao izabrani dužnosnik odgovoran.

Naime, pozivam Vas da ponovno dobro pročitate moje izjave u kojima jasno objašnjavam iz kojih razloga ne želim suradnju gradskih ustanova Grada Sinja sa Srpskim narodnim vijećem.

U svom dopisu me podsjećate da obavljate poslove središnjeg tijela nadležnog za suzbijanje diskriminacije.

>Bulj odgovorio na zgražanje Obuljen: Zgrožen sam i ja kriminalom u Ministarstvu kulture

“Ne sumnjam da ste opetovano reagirali prema SNV-u”

U skladu s time, molim da mi dostavite sve Vaše dopise upućene Srpskom narodom vijeću koje, u svom tjedniku Novosti, redovito vrijeđa hrvatske branitelje, moje suborce i Domovinski rat u kojem smo sudjelovali. A koji nam je omogućio demokraciju i slobodu.

“Ne sumnjam da ste opetovano reagirali prema SNV-u”

Uvjeren sam da Vam izrazito smeta takva diskriminacija i vrijeđanje hrvatskih branitelja, stoga ne sumnjam da ste opetovano reagirali prema SNV-u.

Nadalje, osim djelovanja tog tjednika, razlog mog odbijanja suradnje sa Srpskim narodnim vijećem je i u djelovanju i izjavama vodećih ljudi SNV-a koji svojim postupcima podupiru politike usmjerene protiv hrvatske države.

>SDSS-ov Milošević prozvao Bulja zbog zabrane izložbe: Narušava međuetničku atmosferu

Pravobraniteljica nije reagirala na nepoštivanje SNV-a i Novosti prema Domovinskom ratu

Kao predstavnicu hrvatske institucije, podsjećam Vas da je predsjednik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac u vrijeme obilježavanja Oluje bio u Bačkoj Palanci i stajao iza srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića. Dok je Vučić modernu hrvatsku državu uspoređivao s nacističkom Njemačkom.

Uz to, predsjednik Savjeta SNV-a Dejan Jović se složio s izjavom Pere Kvesića da je samo zamisao stvaranja hrvatske država nakaradna i retardirana.

Vjerujem da ste kao pučka pravobraniteljica reagirali na takve izjave i osudili takvo ponašanje kao diskriminaciju svih onih koji su dali živote za stvaranje slobodne države Hrvatske – ili je i Vama zamisao stvaranja hrvatske države nakaradna?

Poštovana pučka pravobraniteljice, zanima me koliko ste puta reagirali i poslali dopise vezano uz medijsku diskriminaciju i vrijeđanje uvjerenja i osjećaja većine hrvatskog naroda u dijelu medija od tjednika Novosti pa nadalje.

>Gradska galerija se ogradila od Bulja: Riječ o izložbi koja promovira međukulturni dijalog

”Ljubazno molim da mi prosljedite dopis Vaše institucije upućen gradskoj vlasti Grada Pule zbog zabrane Thompsonovog koncerta...”

Prije nego nastavimo naše malo dopisivanje, molim Vas da mi pošaljete i Vaš dopis gradonačelniku Grada Zagreba koji je udruzi koja djeluje u njegovom gradu zabranio korištenje javnih površina i postavljanje zastava na gradske jarbole.

Isto tako Vas ljubazno molim da mi prosljedite dopis Vaše institucije upućen gradskoj vlasti Grada Pule zbog zabrane koncerta mog suborca i poznatog hrvatskog pjevača Marka Perkovića Thompsona u pulskoj Areni.

U iščekivanju preslika tih dopisa i vaših reakcija na navedene slučajeve srdačno pozdravljam Vas, vladajuću većinu koja Vas je predložila kao i premijera Plenkovića, potpredsjednika Hrvatskog sabora Ivana Penavu i predsjednika saborskog Odbora za ljudska prava Milorada Pupovca.

>Iz SNV-a čuđenje Buljevoj zabrani: Opet su ugroženi i uplašeni

P.S. Naložio sam službama da naprave prostora u pisarnici Grada Sinja pa ćemo biti spremni zaprimiti sve te silne dopise koje sam od Vas zatražio, poručio je Bulj.

NAROD.HR

**Bulj odgovorio pravobraniteljici: Koliko ste puta reagirali i poslali dopise
SNV-u? – narod.hr**

IZJASNILI SE O PJEVAČU

DNEVNO.HR

Nakon skoro dva desetljeća struka prepoznala Thompsona: Konačno nominiran za nagradu - Dnevno.hr

https://www.dnevno.hr/magazin/showbiz/nakon-skoro-dva-desetljeća-struka-prepoznala-thompsona-konacno-nominiran-za-nagradu-2529542/?fbclid=IwY2xjawFyG8ZleHRuA2FlbQIxMQABHaP5NdVrFYcDjb0nb8DFe5UZ8PQO2yq8hZCEsWdFSiZkPbkdydiGYRHqA_aem_9iBMeZYBguryBdPaeX8GBw

THOMPSONOVA PODRŠKA MARKU JURIČU**26. rujna**

Kratki videozapis · · 25. ruj. ·

[https://www.facebook.com/reel/1797233664144305/?s=group_other&_cft=\[0\]=AZUWgC2SBG5qFxFc_aN16Q-7N7GnEimtEIvyd0zVOx-M2kzN61rcDioPqQFxFxHuvyC-3hdHmlzVJGN0eaJL8axlS8zxx6JrAtKzGkFNasX9B2VDI5gXkUcGi-wPWk9QkoXMKEOk67WdQRGuQXFuLxM7sYMVP6DrGzrfChTirsd2_CBQ&_tn_=H-R](https://www.facebook.com/reel/1797233664144305/?s=group_other&_cft=[0]=AZUWgC2SBG5qFxFc_aN16Q-7N7GnEimtEIvyd0zVOx-M2kzN61rcDioPqQFxFxHuvyC-3hdHmlzVJGN0eaJL8axlS8zxx6JrAtKzGkFNasX9B2VDI5gXkUcGi-wPWk9QkoXMKEOk67WdQRGuQXFuLxM7sYMVP6DrGzrfChTirsd2_CBQ&_tn_=H-R)

Sve reakcije:

368 Vjekoslav Krizanovic, Zlata Barisa i 366 drugih

53 komentara

47 dijeljenja

S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA JONJIĆA JE I:

78. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)

LIJEVOM NAŠOM

IMAO SAM ZANIMLJIV PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI DA POKUŠAM SAM

ZVONIMIR HODAK

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

30.09.2024.

Ovih dana naletim na fejsu na tekst Ivana Kiša. Kao da sam sreo samog sebe, Kiš se kao opravdava pa kaže: "Ovaj sam tekst pronašao na bespućima interneta pa koga zanima. Sličnost sa stvarnim činjenicama je namjerna. Dakle, ljevica je izašla iz Sabora kad se je glasovalo o hrvatskoj neovisnosti. Ljevica je predala hrvatsko oružje JNA. Ljevica je glasala protiv zakona o hrvatskom jeziku. Ljevica je bila protiv Pelješkog mosta. Ljevica je bila protiv LNG terminala na Krku. Ljevica je lagala za dogovor Tuđmana i Miloševića. Ljevica je neprekidno optuživala Tuđmana i mnoštvo hrvatskih časnika i vojnika za ratne zločine. Ljevica je izvela privatizaciju najvažnijih državnih firmi. Ljevica je pokušala zaštititi udbaše prilikom izručenja Njemačkoj. Ljevica je vodila najneuspješnije hrvatske vlade.

Ljevica je, dok je bila na vlasti, devastirala hrvatsku vojsku i obavještajne službe. Ljevica je bila protiv modernizacije hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Ljevica je željela privatizirati sve hrvatske autoceste. Ljevica je bila protiv uvođenja kune. Ljevici je smetalo prvo bijelo polje hrvatskog grba. Ljevica želi zabranu pozdrava ZDS. Ljevica inzistira na falsificiranoj komunističkoj hrvatskoj povijesti. Ljevica uvijek traži zabranu Thompsonovih koncerata dok hrli na koncerte srpskih cajki. Ljevica je ateistička i anti kršćanska, podržava pobačaj, aktivni je promotor LGBTIQ+ agende. Ljevica desetljećima blati i lažno optužuje blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Ljevica neprekidno djeluje protiv katoličke Crkve, ustrajno napada većinu katoličkog svećenstva i vjernika.

Ljevica se protivi povratku hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka u domovinu. Ljevica ima monopol na hrvatsku kulturu. Ljevica dominantno upravlja hrvatskim medijima. Ljevica veliča Tita, jednog od najvećih zločinaca svjetske povijesti. Ljevica ima lijepih riječi za propalu tamnicu hrvatskog naroda - Jugoslaviju. Ljevica se redovno nabacuje blatom po vrhunskim hrvatskim sportašima. Ljevica radi sve ne bi li učvrstila veze sa zemljama 'regije', a na uštrb odnosa sa

zapadom...". Autor se na kraju ispričava ako je nešto izostavio jer je toliko toga protuhrvatskog da je teško sve to zapamtiti. Potpisujem, ali koga zbog toga boli glava...

FOTO: HINA

Tuđman je i danas kost u grlu ljevičarima

Uglavnom, s tom i takvom ljevicom, koja nikada nije bila hrvatska niti će ikada biti, nezbrojena i smotana hrvatska desnica priželjkuje suradnju! Takva tobožnja "desnica" u biti su tek otpali jugo komunistički otpadci, politički diletanti i bezglavi smušenjaci kako ih je nazivao hrvatski velikan i utemeljitelj hrvatske države dr. Franjo Tuđman. I da na kraju i zasolim, Franjo Tuđman i danas je kost u grlu razno raznim orjunašima i takvim ljevičarima. Toj i takvoj hrvatskoj "desnici" ne sviđaju novoizabrani saborski zastupnici pa se odmah "sele" na stranu na kojoj stoluju Benčićka, Kekinica, Raukarica tako da se lijevo sinkronizirano kokodakanje može nastaviti s dodatnim snagama. Kad se neočekivano u saboru pojavi poneki intelektualac odmah započne lijevo kokodakanje, vrijeđanje i njegovo prozivanje.

Hrvatska ljevica je uvijek egzistirala na rubu izdaje. To je primijećeno još u vremenu Antuna Gustava Matoša koji je i sam o tome pisao i čudio se. Nova su vremena, a hrvatska ljevica još živi u neprežaljenoj Jugi. Misle da je njihova laž samo "prilagođena" istina. Kažu da istina uvijek ispliva na površinu. To je relativno točno. Jednom ispliva, ali ponekad kao lešina pluta po površini...

Sjeli su mu na račun. Računao je na to...

Neki ljevičari su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral. Pljuni i zabrani, ili kako Dražen Travaš vidi Hrvoja Klasića ljevičarsku "istoriju" naše novije povijesti: "Evo nam još jednog stalnog gosta i ljubimca svih Zun Zara portala, televizija i gnojdbenih medija -našeg Klasića, defektnog imena i istog svjetonazora". Evo što nam Hrvojica predlaže: "Pod hitno bi trebalo zabraniti televizijsko i radio emitiranje hitova Miše Kovača, Olivera Dragojevića, Novih fosila, Parnog valjka, Azre i svih ostalih hrvatskih pjevača i bendova koji su, kao jugoslavenske zvijezde, nastupali po dvoranama od Vardara do Triglava".

To je, k'o bajagi, trebala biti vrhunska ironija našeg "istoričara". Više je ironije u tvrdnji "istoričara" Goldsteina da je Hitler slao u Jasenovac "drobilice za kosti" pa je to razlog zašto u Jasenovcu od 700.000 ubijenih nema ni jedne kosti. Komentar Mile Bucića: "Fakultet političkih nauka, tu se kote novinari". Klasić je jedan od onih koji voli ići do kraja, ali doći će vrijeme kad će morati platiti alimentaciju... Naime, kaj? Sve ovo što je iznio Ivan Kiš, Draže Travaš, Ivica Granić i drugi, uglavnom samo na fejsu, znaju i naši vrapci. Možeš ti jugofile deklasirati argumentima sto puta, ali oni su svoje stavove uklesali (kao u kamenu) kroz tisak, televiziju, radio, sve medije koje čvrsto drže u svojim rukama.

FOTO: HINA/Edvard Šušak

Prijedlog Tuđmanu i Šušku

Kada umre Buda Lončar, osvjedočeni partizanski egzekutor, organiziraju akademije, na kojima sve što je radio (ubijao, davio u moru, sradio embargo na kupnju oružja 1991.g. u UN-u) pretvaraju u nacionalne "zasluge". Politika je kao

rijeka, nekog odnese, a nekog izbací. Budu je izbacilo more za koje je bio tijesno vezan od tragične 1945.g. pa do smrti. Prema tome, može Kiš pisati, analizirati, osvjetljavati, ukazati itd, oni su uvijek spremni sve to prekriti svojim lažima iliti "prilagođenim" istinama. Dok je trajao Domovinski rat i dok su se branitelji, pa i HOS-vci, borili na Srđu s četnicima, "oni" su već točno znali tko će u mladoj hrvatskoj državi kontrolirati tisak, tko televiziju, tko radio... Tako nam se dogodilo: radio ne radio, slušaj radio! Kad sam jednom Tuđmanu i Šušku predložio da se pokrene jedan dnevnik desne, prohrvatske orijentacije, dobio sam odgovor "Pa hajte, pokrenite vi!".

Zato je ono što pišem u mojim kolumnama već godinama kao i mnogi drugi domoljubni kolumnisti samo sviranje onoj stvari... Koliko je već samo domoljubnih tema obrađeno u raznim kolumnama koje kruže fejsom. Međutim nikada nećete o tim istim temama i argumentima za njih čuti ni riječi u našim mainstream dnevnicima, tjednicima ili televizijskim programima. Vlada zavjet medijske šutnje o bitnim hrvatskim problemima kao i tišina o kandidaturi Tomislava Jonjića za Pantovčak. Da se kojim slučajem kandidirao Ante Tomić, Vedrana Rudan ili netko sličan o tome bi bružali svi mediji, a izašla bi i sabrana djela tih naših ljevičara. Nema političkih ambicija pa se mogu samo zlobno smješkatí. Jonjiću pak nije do smješkanja...

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrila.

Trideset i prva je obljetnica operacije Džep 93. Operacije je to koje se Ivica Ivanišević iz Slobodanke i dan danas srami. Zločesti "krivousti" Tuđman je za par sati pretekao Bošnjake i Srbe da "realizuju" njihov dogovor po kojem bi 9. rujna Srbi osvojili Gospić, a Bošnjaci Mostar te, "molim lepo", izbili na more. I danas bi odjekivalo "Lepom njihovom" oj, Jugo, jugice! I ne bi Davoru Ivankoviću iz Večernjaka palo na pamet "nediplomatski" tvrditi kako: "Jugoslavija nije bila samo dobra glazba i jaka kulturna scena s kraja 80-tih. To je uljepšavanje povijesti države koja je bila diktatura nastala na groznom zločinu". Nesretni Davor ide čak i dalje pa piše: "Godine 1945. Titove ubojice pobile su više ljudi nego bombe u Hirošimi i Nagasakiju".

FOTO: Screenshot

Juga je i danas dobar biznis

I što sad? Od vremena kad su eksplodirale te dvije famozne, povijesne atomske bombe krajem 1945.g. poginulo je 130 tisuća ljudi. U isto vrijeme je na "ovim prostorima" bilo ubijeno 180 tisuća ljudi. Na njih nije bačena atomska bomba, oni nisu stradali u borbi, nisu svi ni bili ni vojnici. Bilo je i žena i djece. Pobjeni su bez suđenja, a njihova tijela zatrpána su po "Hudim jamama" diljem Hrvatske i Slovenije... Te zločine bez presedana organizirali su i realizirali Tito, Ranković, Kardelj i drugovi partizani iliti komunisti. Masovnih zločina kasnije više nije bilo, ali je "partija" nastavila "državne neprijatelje" likvidirati sve do kraja 1988. godine. I što dodati ovoj našoj povijesti zločina? Što o ovom misle "Gera i Pofuk" kao i ostali "pevači" oj Jugo, jugice...

Bijelo Dugme orilo se nedavno u Splitu. Vijorila se zastava SFRJ na ekranu. Ta država i danas je dobar "biznis" za Gorana Bregovića i istomišljenike. Mnogima

je pjevanje "Oj Jugo, jugice" samo nekakva budalaština. Po takvima svatko ima demokratsko pravo biti budala. To poentira i Davor. Samo jedni za Čavoglave i ZDS idu sucima za prekršaje, dok drugi imaju demokratsko pravo pjevati Jugi i vijoriti jugo zastavu. Ma što tko pričao, Jugovići su opet na sceni i u modi. To su oni kojima su u Beogradu najbolji tulumi. Nije onda ni čudno što zagrebačka zlatna mladež iz svojih vila pod Sljemenom vikendom hrli u "prestonicu".

Stravičan je podatak da je dedek Kajbumščak bio ljudožder, a možda i srbožder. To je otkrio svijetu dedek Pantovčak na svjedočenju u Haagu.

Na pomolu je novi holokaust. Na vijest da je Izrael spreman napasti na Bliskom istoku skladišta oružja za masovno uništenje pametnim raketama "Uradi sam" koje same pronalaze cilj, u Izraelu je nastupila panika, a brojni Izraelci potražili su azil u Iranu....

Ivica Marijačić je u dilemi: "Ako je Radić napustio Penavu zbog, kako tvrdi, koalicije s HDZ-om, onda je najnormalnije očekivati kako će njegova stranka zauzeti najoštrij oporbeni odnos prema HDZ-u. Ali Radić ne isključuje mogućnost koalicije s HDZ-om, a još manje isključuje potporu HDZ-ovom predsjedničkom kandidatu Draganu Primorcu". Nitko ne može slijediti takve amplitude.

Zasut sam pozivima o utrci za Pantovčak: Izjasnio sam se glasno i jasno

U noćnom TV programu ima toliko horor filmova da je nemoguće pronaći film nakon kojeg je moguće zaspati.

Nevladinih udruga je preko devedest tisuća pa njihovom brojnom članstvu treba priznati status nacionalne manjine.

Nakon početka sukoba u Gazi, ratni reporteri iz Lijepe naše raštrkaše se po Bliskom istoku. Kad su oko njih počele eksplodirati bombe, na prve detonacije povukli su se na mirnije destinacije. Originalan je bio jedan koji je o ratu u Gazi izvještavao s Dugog rata.

Kažu da ako je žena varljiva pravda je u njenim rukama kvarljiva.

Imao sam zanimljiv prijedlog za Tuđmana i Šuška: Rekli su mi da pokušam sam

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

Sve reakcije:

41 Zlata Barisa, Ivan Balić i 39 drugih

PRIJATELJ KLUBA

THOMPSON SE POJAVIO U SVLAČIONICI
HRVATSKOG KLUBA, SLAVIO JE S IGRAČIMA

Facebook

30.09.2024.

"Proslavu pobjede u svlačionici uveličao je veliki prijatelj našeg kluba i uvijek rado viđen gost u Imotskoj krajini i u samim Zmijavcima - gospodin Marko Perković Thompson", napisali su iz Croatije na Facebooku.

Croatia iz Zmijavaca jučer je u 1. NL (drugi rang natjecanja) svladala Jarun s 1:0. Jedini strijelac bio je Čulina u 23. minuti.

Bio je to veliki dan za momčad iz Zmijavaca budući da je prvi put zaigrala na **novom travnjaku**. No, uz to u svlačionicu je stigao i poseban gost.

Naime, pobjedu s Croatiom proslavio je Marko Perković Thompson, a pala je i zajednička fotografija.

"Proslavu pobjede u svlačionici uveličao je **veliki prijatelj** našeg kluba i uvijek rado viđen gost u Imotskoj krajini i u samim Zmijavcima - gospodin Marko Perković Thompson", napisali su iz Croatije na Facebooku.

<https://www.vecernji.hr/sport/thompson-se-pojavio-u-svlačionici-hrvatskog-kluba-slavio-je-s-igracima->

[1804013?fbclid=IwY2xjawFyHHdleHRuA2FlbQIxMQABHckaAiSaEN1NT0Lp2p7bup8loMAkEMD-kdlsSrdsf1zgyOJIMNaOPmDGPg_aem_jpRRsGWqyUyzrvtbLTTqJA](https://www.facebook.com/1804013?fbclid=IwY2xjawFyHHdleHRuA2FlbQIxMQABHckaAiSaEN1NT0Lp2p7bup8loMAkEMD-kdlsSrdsf1zgyOJIMNaOPmDGPg_aem_jpRRsGWqyUyzrvtbLTTqJA)

KOMENTAR:

Josip Pečarić

<https://direktno.hr/.../jedan-je-thompsonov-hit-posebno.../>

DIREKTNO.HR

Jedan je Thompsonov hit posebno oduševio Hrvate: 'Ovo će biti pjesma stoljeća'

DODATAK

THOMPSON - 'NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT'

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

THOMPSON

Thompsonove pjesme doista ponajbolje govore o hrvatskim vrednotama: ljubavi prema Bogu, domovini, slobodi,...

Gdje ste sada, Čavoglavski vuci? Gdje ste sada, Tomića hajduci? Gdje su oni koji su ga znali, prije nego što su za Dom pali?

...

Što ga vole i stari i djeca...? Jer on slavi, Benedikta sveca.

Pod zaštitim Svetog je Ilije,
to o Marku reć' mi je najmilije. Još ću reći, neka dobro znate, da uz njega i Sveti je Ante i Kraljica njega, prati Mira, kad Thompson zapjeva il' svira.

Dok s Dinare, vjetri glase nose, Marko svoje odrezao kose. Sa Dinare, vjetar brzo puše, **sramite se vi prodane duše!**

Ne sudite, kukala vam mati,
svi uz njega, pravi su Hrvati.

Ti Hrvati njega silno vole,
od Sydneya do rijeke Čikole, od Toronta pa sve do Mostara, pjevaju se pjesme s puno žara. Ja ne mogu shvatit neke ljude, uživaju, kada druge sude?

...

Marko, Marko, oči nebu diži,

oni sude Ti si nama bliži.

.....

Marija Vidić

Toronto, 25.02.2004

Prije nekoliko godina gostujući na TV «Jadran» u Splitu jedno pitanje odnosilo se na Marka Perkovića Thompsona. U odgovoru sam rekao da sam mu prethodne godine na Dan zahvalnosti u Čavoglavama poklonio svoje knjige, a u posveti ga nazvao «jednim od najvećih živućih Hrvata». Vjerujem da poslije veličanstvenog Thompsonova koncerta u Zagrebu i svih napada na njega mnogi dijele moje mišljenje.

Jasno da mrzitelji Hrvatske najviše napadaju upravo one koji su najopasniji za ostvarenje njihovih protuhrvatskih nakana. Tako je nedavno Europski parlament donio izvješće o Srbiji. Tom prigodom pet zastupnika iz redova europskih socijalista Veronique Keyser (Belgija), Richard Howitt (Velika Britanija), Helmut Kuhne (Njemačka), Ana Maria Gomes (Portugal) i Jozef Pinior (Mađarska) podnijeli su amandman u kome se umjesto srpskih zločina govorilo «o događajima iz 90-tih godina», a iako je riječ o izvješću o Srbiji, zastupnici su osudili zagrebački koncert Marka Perkovića Thompsona «na kojem su se mogle vidjeti insignije i pozdravi ustaškog režima iz Drugog svjetskog rata; pozorno prati informacije prema kojima je više visokih hrvatskih političkih dužnosnika prisustvovalo tom koncertu, uključujući ministra znanosti, dok je hrvatska državna televizija objavila snimku koncerta u vrlo gledanom terminu».

Koliko je samo Thompson velik i u očima ovih pet zastupnika kad ga uspoređuju sa cijelom Srbijom? Šteta je zato što njihov amandman nije u cijelosti uvršten u Izvješće. Na Thompsonovom koncertu je možda i bilo 30-tak posjetitelja koje oni opisuju (od 60 tisuća). Jesu li ti parlamentarci toliko glupi da doista misle kako je pet promila nešto veliko? Valjda znaju da je to mnogo manje od onoga što mogu naći u svojim zemljama. Što onda njima smeta?

Nedavno sam na kongresu u Mađarskoj razgovarao s jednim europskim kolegom. Rekao sam mu da su – nažalost – hrvatske vrjednote mnogo iznad europskih. Kao primjer naveo sam slučaj generala Gotovine koji pokazuje da njima vrjednota slobode nije univerzalna: jesu za svoju slobodu, ali kada se radi o slobodi drugih onda zatvaraju i sude one koji su drugima donijeli tu slobodu. Za razliku od njih mi se oduvijek borimo za svoju slobodu, ali je ne uskraćujemo drugima. A to im je Thompson i pjevao na svom koncertu:

*Istok, Zapad, svatko brani svoje,
a ja ne smijem ono što je moje
oduvijek.
Jedini moj svijet.*

A Thompsonove pjesme doista ponajbolje govore o hrvatskim vrjednotama: ljubavi prema Bogu, domovini, slobodi,... Takve pjesme smetaju i mostarskom muftiji Seidu Smajkiću koji je izjavio kako najava Thompsonova koncerta u Mostaru predstavlja "čistu provokaciju za Bošnjake" jer su te pjesme "ustaške i profašističke», pa između ostalog izazivaju uništavanje i partizanskih spomenika. Moram priznati da ne mogu zamisliti katoličkog svećenika kome su, kao muftiji Smajkiću, pjesme koje slave Boga - profašističke. Thompson će reći:

*Tvoje riječi izvrnuli, Bože,
k'o da s vragom žive ispod kože.
Ne znaju za milost, ni za kajanje.
A ja neću živjeti u tom grijehu,
neću takav put za našu djecu.*

Zar ovo nisu riječi koje bi trebali čuti od muftije? Muftija Smajkić očito i ne zna da mu je Thompson već odgovorio:

*I samo zato, za njih sam fašista,
a nikad nisam htio tuđe ništa,
samo nju,
zemlju slobodnu.*

Istina, nije mislio na njega već na mnoge druge, prvenstveno u Hrvatskoj:

*Domoljublje prozvali fašizam,
tako brane njihov komunizam.*

Tumačenje ovih stihova još je najzanimljivije u članku – prepunom iskazane mržnje - Envera Robellia u Münchenskom "Süddeutsche Zeitung-u": "Tuđmanov nasljednik Stipe Mesić odbija svako prekrpavanje prošlosti i uzdizanje ustaškog režima. Upravo iz tog razloga Thompson Mesića u svojim pjesmama proklinje i izvrgava ruglu." I doista, koji su to Thompsonovi stihovi mogli asociirati Robellia na Mesića. Vjerojatno ovi:

*Prodali su naše snove
Judini sinovi,
suho zlato bacili u blato.
Pred vratima tuđim opet za pravdu molimo,
težak sada križ mi nosimo.*

Robelli očito misli na Mesićevo lažno optuživanje svoje zemlje u Haagu, njegovo nezakonito slanje na tisuće dokumenata tom sudu, uključujući i krivotvoreni brijunski transkript... Međutim, Robelli je tu nepravedan prema

samom Mesiću - kamo sreće da je samo Mesić onaj na koje se odnose ovi i slični Thompsonovi stihovi.

Ali nije to ono zašto je toliki napad na Thompsona. Ono što njih «jako boli», kako reče moja kćerka, jeste činjenica da je šezdeset tisuća ljudi bilo na koncertu, da su to uglavnom bili mladi ljudi i svi su pjevali njegove pjesme. Toliko ljudi je znalo sve riječi njegovih pjesama ljubavi prema Bogu i svom narodu. Znamo da u EU baš ne štiju ni jedno ni drugo. A Hrvati su prepoznati po svojim vrijednotama. Pa Sveti otac «Ivan Pavao II. je za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i prva poruka mu je bila ona o vrijednosti slobode. Mi i jesmo onaj naraštaj svog narod koja se izborila za njegovu slobodu i koja je bila spremna dati svoje živote za slobodu. Tko se time može danas podičiti? Pjevajući na Thompsonovom koncertu mladi Hrvati su pokazali koliko je bio u pravu francuski vojni biskup kada je rekao ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.) da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. Naravno, oni koji ne vole Europu o kakvoj govori biskup, upravo su oni koji napadaju Thompsona. Kao što im je stalna meta napada bio i ostao predsjednik Tuđman. Zato ne čudi što uz napade na Thompsona uvijek idu i napadi na Tuđmana, t.j. možemo slobodno reći da se i na Thompsona odnose riječi koje je Gojko Borić rekao za Tuđmana («Hrvatski list», 27. rujna 2007.): «Istina je da je Tuđman svojom virtuoznom taktikom i svojim vizionarstvom ne samo utemeljio sadašnju Hrvatsku nego i vodio ju iz pobjede u pobjedu, u pobjedu nad srpskim imperijalizmom s najmanjim mogućim brojem žrtava. Zbog toga ga beskrajno mrze brojni jugonostalgicari i komunisti.» I ne samo oni! Zbor od toliko desetaka tisuća mladih ljudi na Thompsonovom koncertu pokazuje kako su im uzaludni pokušaji uništavanja onoga što je Tuđman stvorio. Hrvatske vrijednote žive među mladima. A to doista boli, zar ne?

27. rujna 2007.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: TAJNA USPJEHA JE TALENT S PUNO RADA¹

Razgovarao: Ante Brčić

Za akademike, mladi Josip Pečarić (1948.) rijetke ostavlja ravnodušnima. Mnogi mu ne odobravaju što vrlo brzo reagira, pogotovo u okolnostima česte ispolitiziranosti tema koje bi u nekim manje turbulentnim uvjetima ostale gotovo neprimjetne ili bi bile rezervirane za jedan uži krug znanstvene javnosti. Svjetski ugledan matematičar, Pečarić je izravan i britak na jeziku, vrstan polemičar s naglašenim karakteristikama domoljubne prepoznatljivosti, pa je stoga jasno zašto nije postao miljenik lijevo orijentiranih medija. I nedavno su ga prešutjeli iako je upravo njemu u čast, prvi put u Hrvatskoj, organizirana međunarodna matematička znanstvena konferencija.

• Kako je došlo do ovog međunarodnog skupa?

- Konferencija *Mathematical Inequalities and Applications 2008* održana je od 8. do 14. lipnja u Trogiru. U znanstvenom odboru bilo je 40-ak poznatih svjetskih matematičara na čelu s Lars-Erik Perssonom bivšim predsjednikom Švedskog matematičkog društva i ovogodišnjim dobitnikom prestižne državne švedske nagrade koju dobiva svake godine samo jedna osoba u Švedskoj. Bilo je 15 plenarnih predavanja (Lars-Erik Persson i Lecha Maligrande iz Švedske, András Prékopa, Roland Glowinski i Ingram Olkin iz SAD-a, Peter S. Bullen i Gord Sinnamon iz Kanade, Vladimir D. Stepanov iz Rusije, Victor Burenkov iz Velike Britanije, Frank Hansen iz Danske, Zsolt Páles iz Mađarske, Alois Kufner iz Češke, Sever S. Dragomir iz Australije) i preko 100 kratkih priopćenja.

• Koliko je bilo sudionika?

- Bilo je prijavljeno preko 160 sudionika. Neki nisu došli zbog raznih problema (dobivanje viza, npr.) pa ih je na kraju u Trogir stiglo njih 135 iz 27 zemalja od Kanade i SAD-a do Japana i Australije.

• Je li vas iznenadio toliki odaziv znanstvenika?

- Da, svakako. Interesantno je primijetiti da je profesor Bullen prijavio predavanje o mom radu. Možda to i ne čudi ako znamo za njegovu monografiju *Handbook of Means and Their Inequalities*, Mathematics and Applications, Kluwer Acad.

---

¹ Ovaj intervju dajemo umjesto teksta o konferenciji MIA 2008 u prvom izdanju knjige koji je napisala prof. dr. sc. Sanja Varošaneć. Njen tekst je pod naslovom *Matematičke nejednakosti Josipa Pečarića* objavljen u «Vijencu», God. XVI, broj 378-379, 11. rujna 2008. str. 38. Prof. Varošaneć je objavila i tekst *Matematička konferencija u čast akademiku Josipu Pečariću* u «Matematičko Fizičkom Listu, Godina LIX, 2/234, 2008./2009. str. 117-119.

Publ., 2003. u kojoj se citira 7 mojih knjiga i 105 mojih članaka. U toj knjizi sam i najcitiraniji autor.

• **Tko je osmislio konferenciju?**

- Sama konferencija je djelo mojih doktora, doktoranda i suradnika iz Hrvatske. Konferenciju su organizirali meni u čast a povodom moga 60. rođendana. Našu grupu nazivaju *Hrvatska ili Pečarićeva škola u teoriji nejednakosti*. Do sada je iz te «škole» izašao 21, a nadam se da će do kraja slijedeće godine biti još barem četiri nova doktora matematike. Organizacija konferencije i njihovi nastupi izazvali su mnoga priznanja koja su im tijekom same konferencije ili po povratku u svoje zemlje iskazali mnogi sudionici. Neki su tvrdili da su bili na mnogim konferencijama a da je naša najbolja. Javljali su se i meni, posebno profesor Zvi Ziegler (Izrael) je napisao kako je bio oduševljen onim što je doživio u Hrvatskoj.

• **Je li vas po broju sudionika ipak iznenadio ovaj imponantni skup i što o njegovim rezultatima možete reći sada nakon što su se mnogi dojmovi iskristalizirali?**

- Više puta je konstatirano da je to do sada najbrojnija konferencija iz matematičkih nejednakosti. Organizatori su se malo i uplašili kako će uspjeti jedna takva konferencija. Nadali su se manjem broju sudionika. Mene nije iznenadio taj broj jer znam da su mnogi matematičari diljem svijeta svoje prve spoznaje iz te oblasti stekli iz neke od mojih šest monografija tiskanih na engleskom i da me zato neki od njih doživljavaju kao svoga «mastera».

• **Na koju monografiju mislite?**

- Spomenut ću samo jednu od njih zato što u naslovu ima i moje ime: T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space* iz 2005. Dakle, o jednoj mojoj metodi već je tiskana cijela knjiga. U posljednje tri godine pojavilo se toliko novih rezultata tako da smo na konferenciji dogovorili rad na novoj knjizi *Recent advances in Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities*.

Ovih dana sam dobio molbu kineskog matematičara Wan-lan Wang-a da napišem predgovor njegove knjige “The methods for establishing inequalities”.

• **Što on piše?**

- Piše kako mu je dobro poznato da je «professor Pečarić istaknuti svjetski matematičar, te mu je stoga posebna čast da predgovor knjige napiše «gigant imenom Pečarić» napominjući kako to ne će biti samo njemu na ponos nego i svim čitateljima.

• **Od ugodnih iznenađenja koja su vas još dirnula?**

- Ono što me je doista iznenadilo su niz priznanja koje sam na konferenciji dobio od kolega iz svijeta iako mi neki od njih i nisu suradnici. Npr. ruski akademik Vladimir Stepanov (People's Friendship University of Russia, Moskva) mi je predao plaketu sa sljedećim tekstom: „Dragi profesore Pečariću! Matematička zajednica Narodnog prijateljskog sveučilišta Rusije vam s velikim zadovoljstvom čestita 60. rođendan. Vaš život u matematici i vaša impresivna postignuća poznata su diljem svijeta zbog više od 500 znanstvenih radova, desetaka monografija i sveučilišnih udžbenika za studente.

Potpuno ste zasluženo izabrani za člana Hrvatske akademije znanosti.

Želimo vam dug i zdrav život, daljnje bavljenje matematikom, te puno sreće u društvenom i privatnom životu. U potpisu **V. M. Filippov**

Rektor People's Friendship University of Russia, Moskva

Redoviti član Ruske akademije obrazovanja».

Dobrodošlica gradonačelnika Rožića

• Iako službeno domaćin, i vi ste bili nečiji gost?

- Svakako, ne mogu ne spomenuti da mi je posebna draga topla dobrodošlica trogirskog gradonačelnika Vedrana Rožića koji je i pozdravio skup a na prigodnim darovima je napisao: «Akademiku Josipu Pečariću za veliki doprinos na znanstvenom polju i promicanje države nam Hrvatske»

• Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?

- Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj «gromoglasni» medijski muk spomenuvši moje «polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem».

• Dovoljan razlog da vas mediji izoliraju?

- Tako je. Pogledajte npr. kako na HTV-u nije ni spomenuto nedavno pismo o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona koje je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, odvjetnika, glumaca, književnika itd.

Po meni je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata! Mislim da su i oni toga svjesni i zato ga proganjaju. Vidite, nedavno je Međunarodni sud u Strasbourgu poništio presudu mađarskog suda zbog nošenja komunističke zvijezde petokrake. Ne spore da je to oznaka zločinačkog režima, ali mađarska demokracija je stabilna demokracija da je takva (ne)djela ne mogu destabilizirati. A u Hrvatskoj na Thompsonovu primjeru kao da se želi pokazati svijetu kako je hrvatska demokracija nešto najnestabilnije. Može je destabilizirati čak i jedna kapa sa slovom «U» u skupu od 130 000 ljudi! Ili sintagma «za dom spremni» koja je dio jedne pjesme bez navodnika - dakle nije ustaški pozdrav. Pismo pokazuje kako ti koji vode hajku protiv Thompsona i dalje ne prihvaćaju hrvatsku državu. Sjetimo se da je iz istih krugova svojevremeno pokrenuta hajka na novu hrvatsku valutu kunu s istim obrazloženjem. Sutra će se sjetiti i da je Zagreb u NDH bio glavni grad pa ne može biti to i danas. A onda će se «sjetiti» što znači ono H u NDH. Da, smeta im svaka hrvatska država.

• **Koji od medija je za to najviše odgovoran?**

- Svakako javna televizija koja dotično pismo ne spomene hrvatskoj javnosti, a prije toga je danima govorila o pismu 30-ak intelektualaca lijeve orijentacije predsjedniku SDP-a. Time je HTV pokazala da je njena *javnost* SDP, a mi ostali im služimo samo za TV-pretplatu.

• **Znači li to da na izvješće s konferencije matematičara niste računali?**

- Ne sasvim. Ipak sam vjerovao da će o konferenciji izvijestiti znanstveni program HTV-a. Jedan od 15 plenarnih predavača bio je američki matematičar Ingram Olkin komu su 84 godine. Kada je prošle godine držao seminar u institutu *Ruđer Bošković* napravili su intervju s njim. A na ovoj konferenciji organiziranoj u čast jednog hrvatskog znanstvenika bilo je tridesetak matematičara njegova ranga.

Einstein i Severina u jednoj osobi

• **Kako reagirate na to što mediji favoriziraju na primjer jednog Radmana ili Đikića, a vas ignoriraju iako ste objektivno u znanstvenim postignućima ispred njih?**

- Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže: «Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeli u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti

Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali *Kozaračko kolo*.» Ja se s njima ne bih uspoređivao jer je vrhunske znanstvenike i u istoj znanosti teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.

• **To je sve što biste rekli o njima?**

- Nisam kompetentan govoriti o njihovom radu. Dapače, imam vrlo negativna iskustva s tim. Naime, u Hrvatskoj su neki prirodoslovci odlučivali o matematici umjesto nas matematičara. Kao predsjednik državnog matičnog odbora za matematiku napisao sam o tome knjigu *Kad 'stručnjaci' odlučuju o matematici*. S druge strane, draga su mi priznanja koja od drugih dobije bilo koji naš znanstvenik.

• **Radman je sa svojim razvikanim institutom u Splitu, na temelju varljivih argumenata, dospio u poziciju raspolagati velikim novcima iz državnog proračuna, dajući do znanja kako je bolji mešetar nego znanstvenik?**

- To me ne iznenađuje, niti previše zanima. Naravno, nisam sretan što je kolega Radman svoj ugled u Hrvatskoj stekao lažnom tvrdnjom o izboru u «Francusku Akademiju». I danas nam znaju predbaciti kako je on član te akademije koja broji samo četrdesetak članova, a u malobrojnoj Hrvatskoj ima preko 150 akademika.

• **Vrlo vješta usporedba?**

- Ne radi se o četrdesetak članova, Radman je član «Francuske akademije prirodnih znanosti» u kojoj je na primjer preko 80 njegovih biologa! A član njegove akademije je i jedan od plenarnih predavača na našoj konferenciji u Trogiru. Radi se o Rolandu Glowinskom (Houston, SAD), koji je npr. i član uredništva znanstvenog časopisa kome sam ja glavni urednik. O takvim djelatnostima i Radmana i Đikića objavio sam knjigu *Kako su rušili HAZU?*

• **Komu bi onda smetalo čuti na javnoj TV kako je akademik Pečarić, s više od 700 objavljenih znanstvenih radova i 150 suradnika iz 30-ak zemalja, svrstan među deset najproduktivnijih svjetskih matematičara svih vremena?**

- Svima onima kojima smetaju moji državotvorni nastupi i tekstovi. Bolje reći i onima koji mrze svaku hrvatsku državu ili su odlučili da je zbog vlastitih probitaka «prodaju» svjetskim moćnicima. Broj radova je egzaktni pokazatelj i jedan moj suradnik iz Australije prvi je primijetio da je broj mojih radova na MathSciNetu prešao brojku 500. Poslije je istraživao koliko uopće ima matematičara u svijetu

koji imaju više od 500 znanstvenih radova i ustanovio da sam ja bio točno deseti koji je prešao tu brojku.

• **A broj suradnika?**

- Inače, poznato je da samo četrdesetak matematičara u svijetu ima preko 100 suradnika. Tako je na spomenutoj konferenciji, po uzoru na tzv. Erdösev broj, jedan od plenarnih predavača profesor Zsolt Páles (Mađarska) uveo *Pečarićev broj* koji se može pridružiti svakom matematičaru, a označava koliko mu je bliska suradnja sa mnom. Tako osoba koja ima zajednički rad sa mnom ima broj 1, osoba koja ima zajednički rad s tom osobom ima broj 2 itd.

• **Ističete kako se kod nas mnogima diže kosa na glavi kada se pokušava svjetskim moćnicima uzvratiti na isti način na koji se oni odnose prema nama. Zašto se to događa i je li istina da patimo od tzv. podaničkog mentaliteta?**

- Šenoa bi rekao da Hrvati znaju biti samo sluge. Šegedin je bio šokiran činjenicom da među nama ima tako puno onih koji tako strasno mrze svoj narod, a Matoš da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali Europski narodi zajedno. Čini mi se da je Bog bio pravedan prema svim narodima. Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman je iz našeg naroda izvukao ono najbolje čemu se i danas mnogi dive. Na primjer, bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

• **To je ako idealiziramo?**

- Da, «kompenzacija» za to je «podanički mentalitet» koji je danas prevladao u Hrvatskoj. A nije tako trebalo biti. Mi smo Domovinskim ratom izborili posebno mjesto u današnjem svijetu. Pobjednici u pravednom, obrambenom ratu! Mnogi su dali živote za slobodu. Mnogo je ranjenih i stradalih na razne načine. Golema većina nas je za sve to bila spremna. Tko se danas u svijetu može time podičiti? Zato smo mi posebni u takvom svijetu. A ti svjetski moćnici su izravno i/ili neizravno pomagali velikosrpsku agresiju. I umjesto da tražimo ispriku za to njihovo sudioništvo u velikosrpskom nacizmu, oni sude hrvatskim generalima za izmišljeni «zločinački pothvat zločinačke organizacije». Zato se moja najnovija knjiga, koju sam predstavio 5. kolovoza u Čavoglavama i zove *Zločinački sud u Haagu*. Smatram da su svi naši životi u sjeni toga suda. Njihova zločinačka rabota pogađa sve nas i već samo to je dovoljno da ga se proglasi zločinačkim.

• **Slično ga nazivate i u drugoj knjizi?**

- S naslovom *Sramotni sud u Haagu*. Taj sud sam nazivao i bordelom. Čudi li vas onda zašto je prešućena «moja» konferencija?

• **Opet o politici, a mislim na znanost, na međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ koji ste pokrenuli prije desetak godina i koji je ubrzo potom uvršten na popis „Scientific Citation Index Expanded“ (SCIE) na kojem se nalazi samo 180 svjetskih matematičkih časopisa. A prije nekoliko godina pokrenuli ste još dva časopisa. O čemu je riječ i gdje je tajna vašeg uspjeha?**

- Tajna uspjeha Vam je uvijek talent uz puno rada. Da, glavni sam urednik tog časopisa, a u uredništvu je šezdesetak najpoznatijih svjetskih imena iz te problematike. To je jedini hrvatski matematički časopis na SCIE listi! Inače, danas je mnogim matematičarima u svijetu imperativ objavljivati u takvim časopisima. Tako mi godišnje dobijemo oko 400 znanstvenih radova, a možemo objaviti 80-ak. Izdaje ga izdavačka kuća *Element* u kojoj sam osnivač i časopisa *Journal of Mathematical inequalities* (urednik sam mu s češkim matematičarom Aloisom Kufnerom) i *Operatora and Matrices* (uz mene su glavni urednici i profesori Chi-Kwong Li i Leiba Rodman iz SAD-a). *Element* je po uzoru na njih nedavno osnovao još jedan časopis. Tu posebno treba istaknuti zasluge profesora Nevena Elezovića. S časopisima, serijom monografija, konferencijama (nadam se da je Trogir bio samo početak) mi danas doista jesmo centar svijeta što se tiče matematičkih nejednakosti.

Dva Josipa Pečarića

• **Na početku vašeg društvenog angažmana u čitateljskoj javnosti je bilo mišljenja da postoje dva Josipa Pečarića, jedan matematičar, a drugi povjesničar. Kako ste na to reagirali?**

- Među takvima je bilo i akademika! Bilo mi je drago to čuti jer je to u biti bilo priznanje mom publicističkom radu. Očito su im moji tekstovi bili tako dobri da su vjerovali da ih je pisao netko iz struke, a ne matematičar.

• **Već osam godina ste redoviti član Hrvatska akademije znanosti i umjetnosti. Kako i na čiji je prijedlog do toga došlo?**

- Najveću potporu u samoj akademiji imao sam od akademika Vladimira Paara i Smiljka Ašpergera. Moj izbor je svojim pismima Akademiji podržalo osamdesetak poznatih matematičara iz cijeloga svijeta. Na primjer, akademik P.T. Mocanu, predsjednik Rumunjskog matematičkog društva je napisao: "Čast mi je

biti pozvanim da pišem pismo podrške tako poznatom matematičaru kao što je Josip Pečarić." Slična su bila i ostala pisma.

• **Što treba poduzeti da matematika ne bude strah i trepet u školama nego igra za mlade, kako vi volite reći?**

-Sintagma «igra za mlade» ne odnosi se na školarce već na znanstvenike. Zapravo, ove godine je međunarodni znanstveni časopis *Banach Journal of Mathematical Analysis* jedan broj posvetio meni. U tom broju objavljeno je 16 znanstvenih radova sljedećih matematičara: T. Ando (Japan); P. Gurka i B. Opic (Češka); A. Ibrahim (Malezija), S. Owa (Japan), M. Darus (Malezija) i Y. Nakamura (Japan); M. Fujii, R. Nakaoto i M. Tominaga (Japan); L. Maligranda (Švedska); R. C. Brown (SAD); J. I. Fujii (Japan); C. Bandle (Švicarska); A. Kufner, K. Kuliev i G. Kulieva (Češka); R. Oinarov i A. Kalybay (Kazakhstan); A. Balinsky, W.D. Evans (Velika Britanija), D. Hundertmark, R.T. Lewis (SAD); S. Clark, C.-K. Li i L. Rodman (SAD); A. Guessab (Francuska) i G. Schmeisser (Njemačka); I. Perić (Hrvatska); Y. Seo (Japan); J. A. Oguntuase (Nigerija), L.E. Persson (Švedska), E. K. Essel (Ghana) i B. A. Popoola (Nigerija). Autori su te radove posvetili meni. Na kraju je glavni urednik profesor M. S. Moslehian objavio svoj intervju sa mnom. Jedno njegovo pitanje bilo je: «Je li netočno reći da je matematika igra mladog čovjeka, kako je to rekao Hardy?» Odgovorio sam: «Sviđa mi se Hardyjeva tvrdnja, jer mi sve to još uvijek dobro ide. A biti mlad sa šezdeset i nije loše, zar ne? Šalu na stranu, i sam se pitam do kada će mi Bog dati tu sposobnost stvaranja. Što dulje to mi je i draže!»

Pedagogija za bolju ekonomiju

• **Zalažete za promjene u našem školskom sustavu. Na koje konkretno mislite?**

- Zapravo zalažem se za promjene u cijelom društvu prema školstvu. Na primjer u J. Koreji vam je najcjenjenije zanimanje učitelj tj. profesor. Zato na pedagoške fakultete idu ponajbolji studenti. I moje kolega sa znanstvenih prelaze na pedagoške fakultete. I što se time postiglo? Djecu im uče najbolji, a kao rezultat imaju najbrži ekonomski rast na svijetu! Ali tko to može ostvariti kod nas? To nije projekt za jednu vladu. A njima je ipak najvažnije da očuvaju vlast, zar ne?

• **Što za vas znači „život u matematici“ i koliko je on možda manje dinamičan od onoga u nekim drugim područjima prirodnih, a tako i društvenih**

znanosti, u kojima se promjene odvijaju toliko brzo da ih čovjek današnjice nije u stanju pratiti? Nije li matematika odveć statična?

- Dapače, itekako je dinamičan život u kome imate preko 150 suradnika, 24 doktora niz doktoranda (samo četiri u Pakistanu), glavni ste urednik u 3 časopisa i u uredništvu u desetak drugih itd. Brze promjene koje spominjete karakteristične su i za matematiku tako da danas možete biti uspješni samo ako ste usko specijalizirani. Zamislite se samo nad činjenicom koliko je novih rezultata samo u mojih 700 radova. A matematičke radove je u prošlom stoljeću objavljivalo preko 300 000 ljudi.

• Nije li to razlog zbog kojeg ste, uz stotine znanstvenih radova iz matematike objavili i na desetine onih iz elektrotehnike, fizike, geofizike, geologije, građevinarstva, povijesti? Nosite li duže vrijeme većinu ideja ili ih stavljate na papir čim se pojave?

- Ne. Ja zapravo i nisam završio matematiku već tehničku fiziku na elektrotehničkom fakultetu. Prvo sam se zaposlio u Geomagnetskom institutu. Radeći na Građevinskom fakultetu u Beogradu kao asistent iz fizike imao sam više objavljenih radova iz matematike nego cijela tamošnja katedra iz matematike, ali nisam moga dobiti poziciju na njoj. Zato sam počeo sam surađivati sa znanstvenicima građevinarima i postigao zapažene rezultate. I to je bila mala osveta tamošnjim matematičarima – oni nisu imali dovoljno radova ni iz matematike a ja sam imao i iz geologije i građevinarstva. Konačno povijest. To je zbog rata. O mojoj Boki kotorskoj nije nitko pisao pa sam to učinio ja. A onda je došlo i ostalo. Znae kada netko napadne vašu domovinu morate je braniti ili oružjem ili pisanjem. Ili niste čovjek! A ovo drugo je – vjerujem - bilo primjerenije meni.

«Fokus», 8. kolovoza 2008.

PREDSTAVLJANJA PRVOG IZDANJA KNJIGE *ZLOČINAČKI SUD U HAAGU*

**Čavoglave – Dan domovinske zahvalnosti, 5.8.2008.
Govor Josipa Pečarića**

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim. Organizator ove veličanstvene proslave Dana domovinske zahvalnosti učinio mi je veliku čast što je i ovo predstavljanje uvrstio u program Proslave. Zahvaljujem im se na tome. Zapravo, knjiga je trebala biti tiskana tek u rujnu i vjerojatno bi bila kompletnija – posebice dio o pismima potpore Marku Perkoviću Thompsonu, ali smatrao sam da je mnogo bolje da to bude sada u vrijeme najcrnjih dana za hrvatsku demokraciju – vrijeme intenzivnih pokušaja ponovne zabrane slobode misli, zabrane hrvatske pjesme, ukidanja ljudskih prava.

Zahvaljujem se i voditeljici Ozani Ramljak što je opet tako sjajno vodila jedno predstavljanje moje knjige. Simbolično je to što da joj je djevojačko prezime Perković. Uvjerili ste se i sami da sam s pravom ponosan na nju. Naime njezin otac proslavljeni splitski glumac i moj dragi prijatelj Rade Perković je Hrvat iz Boke kao i ja.

Naravno da posebna zahvalnost ide i predstavljateljima knjige. Ponosan sam što su mi i prijatelji.

Damir Pešorda je sjajni kolumnist „Hrvatskog lista“. Vjerujem da ga čitate iz tjedna u tjedan. Bili smo zajedno - jedan do drugoga - na jednoj izbornoj listi iako smo znali da nemamo nikakve šanse u vrijeme kada hrvatski narod voli birati između onih koji su omogućili hvatanje generala Gotovine i onih koji su ga uhvatili. On je napisao i Pogovor u knjizi, na čemu mu također zahvaljujem.

Treba li uopće nešto reći o velikom humanisti profesoru Langu? To da je istinski borac za ljudska prava? Pa on jednostavno voli ljude. Ali i svoj narod! To drugo ga čini nepoželjnim za neke udruge koje se navodno bore za ljudska prava. Zato je čak i on „desničar“. Jer voljeti svoj narod, svoju državu i doprinjeti njenom stvaranju im je kao nešto loše i nazadno. Mo'š mislit. Upoznali smo se davno - na prosvjedima zbog suđenja Virovitičanima. Tada smo nas dvojica smo prvi i uspjeli „probiti“ policijski kordon i zapalili svijeće ispred vrata vojnog suda. Naravno, znamo za mnoge njegove akcije, ali i za njegove tekstove o Thompsonu – možete ih vidjeti i u ovoj knjizi. A zajedno smo vodili akciju oko Pisma hrvatskoj javnosti povodom zabrane Thompsonovih koncerata.

Profesor dr. don Josip Ćorić je uz akademika Dubravka Jelčića pisao i jedan od dva predgovora ove knjige na što sam mu posebno zahvalan. Moram priznati da sam na dragog imenjaka i posebno ljubomoran: ima mnogo više – od mene - tekstova koje su „naše“ novine odbile tiskati. Predstavljao sam njegove knjige pa znam da je to mnogo ugodnija pozicija od ove kada on predstavlja moju knjigu. Zašto? Pa kada govorite prije njega još vas netko i sluša. A tko će vas slušati poslije njega?

Na kraju s posebnim zadovoljstvom zahvaljujem se g. Marku Perkoviću Thompsonu što je prihvatio biti počasnim gostom ove promocije. Mladenka Šarić, u „Večernjem listu“ od 2. kolovoza 2008. navodi i jednu moju tvrdnju koju sam više puta ponovio: „Dok nam akademik Josip Pečarić u nedavnom razgovoru u povodu prosvjednog pisma protiv zabrane umaškog koncerta, primjerice, kaže da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, Damir Kajin pjevaču poručuje: “Thompson, go home! Idi u Čavoglave i tamo promiči svoje ustaštvo! U Istri sigurno nećeš!”

Kako je moguće da uopće postoje takvi koji tvrde isto što i Kajin? O tome kako je do toga došlo i tko je u tome sudjelovao iz vani i iz Hrvatske pisao je profesor Lang i njegov tekst dajem u ovoj knjizi. Međutim, uvijek je problem i u nama samima. Zašto braniteljske udruge – što više njih zajedno - ne podnesu kaznene prijave protiv Kaina i svih onih koji javno zagovaraju ovakve tvrdnje? Naime, i u spomenutom tekstu u Večernjem listu doslovce čitamo nešto što je opće poznato: „a u prvim ratnim godinama, s 'thompsonom' visoko podignutim u zrak, u spotu pjesme 'Bojna Čavoglave, uzvikivao 'za dom', dok mu je zbor uzvraćao 'spremni'“. Dakle pjesma se tako izvodila i u Domovinskom ratu i svo vrijeme do danas, a kao takva je postala dio povijesti toga rata. Postala je iznimno važan dio veličanstvenog hrvatskog Domovinskog rata. Evo kako ju je doživljava jedna doktorica znanosti. Dr. sc. Inga Lisac mi piše: „Tomsonovu pjesmu 'Nećete u Čavoglave' prvi sam puta čula u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski koncem 1991. na koncertu nakon povratka Branitelja s položaja, a Marko Perković je pjevao u uniformi, duge uvojite kose, izcrpljenog no poletnog izgleda, i djelovao na sve nas takovom snagom čvrstim riječima pjesme i posebnom melodijom kojom je te riječi izražavao da je primio naše ovacije. Ja sam tada bila svjesna: Taj mladi čovjek ima budućnost nacionalnog vođe, a pjesme su mu poput budnica. Sadrže opjevane činjenice, poziv na zaustavljanje nepravde, čovjekoljubivost, domoljubnost, poziv na slogu. Sve skupa je zavijeno u muzičku formu pomalo mističnog melosa, koja doista odiše krševitošću, prekoplaninskim zovom, i pozivom koji odjekuje na daleko, poput surog sokola s Vile Velebita. Slušala sam ga na još jednom koncertu nedavno u Ciboni, i sav dojam se ponovio, Imam i CD i volim to preslušavati, i ne narušava mi sklonost ka "ozbiljnoj " umjetnosti: klasika, belkanto itd. On stvara jednodušje.“

Taj spot koji se spominje u „Večernjem listu“ pokazuje da Thompsonova pjesma koju napadaju izvorno izvođena na isti način kao i danas tijekom Domovinskog rata. Dakle svi oni koji takvu pjesmu povezuju s nečim drugim a ne s Domovinskim ratom svjesno iskrivljuju sam Domovinski rat i našu povjest i oni koji ju žele mjenjati pokazuju da im je želja mijenjati istinu o domovinskom ratu! A ne znam zemlju koja bi tako nešto tolerirala. Ali ova zemlja suđi, uhićuje osuđuje naše generali samo zato što su obranili Hrvatsku. Zato braniteljske udruge ne trebaju prozivati na to Državno odvjetništvo, kako se to čini u Hrvatskom slovu od 1. kolovoza 2008., već same – ponavljam što više njih zajedno - trebaju podnositi kaznene prijave protiv svih koji na takav način iskrivljuju Domonski rat, pa bio to predsjednik države, vlade, kaina, predsjednik židovske udruge s ustaškim

pedigreom, ili oni koji zastupaju interese znakovlja protiv kojih smo se u Domovinskom ratu borili. Dovoljan dokaz da se radi o prljavoj zločinačkoj raboti jeste spot koji se spominje u „Večernjem listu“. To je dokaz da oni koji napadaju Thompsona zapravo napadaju hrvatski Domovinski rat. Napadaju hrvatsku državu!

A to što je Thompson stalno na meti svih takvih njemu je na ponos. Pa očito je da u njemu vide najveću prepreku rastakanju ove države. Zar to ne pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam napisao, još davno na knjizi koju sam mu svojevremeno poklonio ovdje u Čavoglavama, a i više puta ponovio - da je jedan od najvećih živućih Hrvata.

Na kraju dopustite mi da svima njima, a i još nekim dragim ljudima, poklonim knjigu Mladena Pavkovića „Razgovori s Josipom Pečarićem“, Koprivnica, 2006. Naime sudbina te Pavkovićeve knjige je i najavila ono što se dogodilo s nedavnom matematičkom konferencijom koja je bila organizirana meni u čast. Unatoč činjenici da je na njoj sudjelovalo 135 znanstvenika iz 27 zemalja hrvatski mediji (i ne samo oni) su je pokušali „sakriti“ od hrvatske javnosti. Željeli su „zaštiti“ hrvatsku javnost od strašne spoznaje da u svijetu znanosti i poneki hrvatski znanstvenik ima popriličan ugled. Naime, Ministarstvo kulture odbilo je Pavkovićeve zahtjev za otkup (za knjižnice po Republici Hrvatskoj) ponekiog primjerka te knjige. Vjerojatan razlog tomu je ono što je napisao dr. Milan Vuković, a dano je na zadnjoj strani korica:

«Knjigu 'Razgovori s Josipom Pečarićem', trebali bi pročitati svi kojima je Hrvatska u srcu, jer to je jedan nevjerojatno kreativan prikaz rasta i sazrijevanja u znanstvenom, stručnom i nacionalnom pogledu. Knjiga je jasan odgovor svima koji, kao 'velikosrpske sluge', mogu danas u Hrvatskoj izjednačavati agresora i žrtvu, jer, kako kaže pisac, 'takvo izjednačavanje ide u prilog velikosrpskom interesu'!»

Još jednom hvala vam svima što ste došli na današnje predavljanje!

**Zagreb, 23. rujna 2008.
Govor Josipa Pečarića**

Dozvolite mi, na početku, da vas sve lijepo pozdravim i da vam se zahvalim što ste u ovolikom broju došli na današnje predavljanje.

Zahvaljujem se Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji što mi je, po tko zna koji put, omogućila predavljanje moje knjige u ovoj prekrasnoj dvorani.

Knjiga je tiskana zahvaljući donatorima gospodi Ivu Paradžiku i Marijanu Medvidoviću, a samo predavljanje su pomogli gospoda Frano Marušić i Velo Čerkez. Hvala im na tome kao i na svemu što su ranije činili da bi moje knjige ugledale svijetlo dana.

Naravno, posebna zahvalnost ide i predstavljacima knjige. Kako su g. Pešorda i prof. Lang govorili na prvom predavljanju knjige u Čavoglavama, ovdje ću samo ponoviti ono što sam rekao tamo:

«Damir Pešorda je sjajni kolumnist „Hrvatskog lista“. Vjerujem da ga čitate iz tjedna u tjedan. Bili smo zajedno - jedan do drugoga - na jednoj izbornoj listi iako smo znali da nemamo nikakve šanse u vrijeme kada hrvatski narod voli birati između onih koji su omogućili hvatanje generala Gotovine i onih koji su ga uhvatili. On je napisao i Pogovor u knjizi, na čemu mu također zahvaljujem.

Treba li uopće nešto reći o velikom humanisti profesoru Langu? To da je istinski borac za ljudska prava? Pa on jednostavno voli ljude. Ali i svoj narod! To drugo ga čini nepoželjnim za neke udruge koje se navodno bore za ljudska pravu. Zato je čak i on „desničar“. Jer voljeti svoj narod, svoju državu i doprinijeti njenom stvaranju im je kao nešto loše i nazadno. Mo'š misliti. Upoznali smo se davno - na prosvjedima zbog suđenja Virovitičanima. Tada smo nas dvojica prvi i uspjeli „probiti“ policijski kordon i zapaliti svijeće ispred vrata vojnog suda. Naravno, znamo za mnoge njegove akcije, ali i za njegove tekstove o Thompsonu – možete ih vidjeti i u ovoj knjizi. A zajedno smo vodili akciju oko Pisma hrvatskoj javnosti povodom zabrane Thompsonovih koncerata.»

Što reći o akademiku Dubravku Jelčiću? Kako mu se zahvaliti? Ponosan sam na to što mi je prijatelj i što smo suradnici. On je, uz Dubravka Horvatića, najzaslužniji što sam se zadnjih osam godina mnogo intenzivnije okrenuo publicističkom djelovanju. Horvatićev odlazak u vječnost spriječio nas je u ispunjenju Horvatićeve želje da zajedno obilazimo hrvatske sredine predstavljajući naše knjige i da napišemo barem jednu knjigu zajedno. Ali zato sam ponosan što s akademikom Jelčićem imam tri zajedničke knjige, što je predstavljao skoro svaku moju knjigu i što smo u svim drugim akcijama s otvorenim pismima išli zajedno. Zahvaljujem mu i zato što je, pored prof. dr. don Josipa Čorića, napisao jedan od predgovora ove knjige. Zna li kako je don Josip u Čavoglavama komentirao tvrdnju Carle del Ponte da su Hrvati podli kurvini sinovi? Rekao je: „Mi bismo to doista i bili da nam je ona svima mater.“

Zahvaljujem se i prof. Tomcu na sjajnom izlaganju. Naravno, neobično je to što se on zahvaljuje meni što sam ga pozvao da govori tako sjajno o mojoj knjizi i mom radu. A pozvao sam ga upravo zato što se, kako on kaže: »...u našim javnim istupima u mnogim stvarima razilazimo, što o nekim pitanjima različito mislimo. Međutim, u bitnim pitanjima se slažemo.« I izbor predavljaca je poruka! Uvjetno govoreći i on i prof. Lang pripadaju hrvatskoj ljevici, a akademik Jelčić i g. Pešorda hrvatskoj desnici. Naglasak je na «HRVATSKOJ». U normalnoj državi nema razlike između «ljevice» i «desnice» kada su u pitanju nacionalni interesi, ili kako prof. Tomac kaže u bitnim pitanjima. Kako Hrvatska nije takva država onda je bitno okupljati se i zajedno djelovati na tim bitnim pitanjima.

A normalno je da se u mnogo čemu ne slažemo. Na primjer ja ne vidim nikakvog rezultata iz «drugačije» politike Sanadera u BiH. U BiH je danas, a na to upozoravaju i hrvatski biskupi, položaj konstitutivnog hrvatskog naroda gori nego u vrijeme Jugoslavije. A da ne ponavljam kako mi ni danas nije jasno zašto je

bolje uhapsiti Gotovinu nego ga ne uhapsiti. Ako je bolje ne uhapsiti ga, onda je jasno da ga se nije hapsilo u vrijeme Račanove vlasti jer je HDZ bio doista hrvatska stranka. Postojanje istinske hrvatske stranke u oporbi učinilo je to da ga se nije smjelo hapsiti.

Inače još prije izbora 2003. najavljujao sam ulogu vodstva HDZ-a u hapšenju generala Gotovine. Npr. tvrdnjom: «Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.» Jedan moj tekst imao je naslov: «Ima li razlike između Sanadera i Mesića?». Odgovor je bio dan u podnaslovu: «Mesić je uzor Sanaderu!» Kada su mnogi dolaskom Sanadera bili iznenađeni njegovom politikom govorio sam im da sam to predvidio u mojim tekstovima, a da ja samo molim Boga da nisam u pravu. I danas bih volio da nisam u pravu!

Dakle, i ovakav izbor predstavljača je samo poruka da se svi trebamo okupiti oko zajedničkog kandidata na predsjedničkim izborima. Nije tajna da ja podržavam kandidaturu prof. dr. Miroslava Tuđmana, tj. da pripadam grupi oko akademika Ivana Aralice koji je to najavio u svom intervjuu «Hrvatskom listu». U «Večernjem listu» sam već spomenuo kako sam još 2000. na Amac mreži pisao (tada sam bio u Australiji) kako je HDZ odmah trebao odgovoriti na pokrenutu detuđmanizaciju (tj. rashrvačivanje Hrvatske) i na napade na obitelj Tuđman najavom da će njihov kandidat na slijedećim predsjedničkim izborima biti upravo Miroslav Tuđman. Tako bi poručili da im nije samo važna vlast – jer će ići s kandidatom koji nije član HDZ-a. A takva poruka bi itekako trebala zabrinuti detuđmanizatore jer bi morali računati i na vrijeme kada će im opet jedan Tuđman biti predsjednik države.

S prof. Tuđmanom sam se upoznao tek kada je predstavljao moju knjigu «Za hrvatsku Hrvatsku», dakle 2001. Njegovog oca, našeg Predsjednika, osobno nisam nikada upoznao. Posebno mi je bilo simpatično kako ga je zaintrigirao taj moj način pisanja, dakle to što prof. Tomac naziva «pisanjem matematičke istine u publicistici». Naime, želio je pročitati neku moju knjigu iz matematike. Srećom odgovorio sam ga od toga. Međutim, kada čitate njegove knjige vidjet ćete da ni on nije daleko o pisanja «matematičke istine». Druga zgoda je posebice neobična. U jednom svom radu došao je iz nekih statističkih podataka do jedne formule. Pokazao mi je taj rad i upozorio sam ga da je u matematici poznata metoda po kojoj može doći to takve formule. Bio sam šokiran kada je kompjutorski izračun potvrdio – s malim odstupanjem – ono do čega je on došao bez kompjutera. Ni danas mi nije jasno kako mu je to uspjelo!

A danas mi trebamo predsjednika koji je suprotnost sadašnjem. Dakle, čak i ono što bi se prof. Tuđmanu uzelo kao mana, npr. nije populist već vrhunski intelektualac, može se pokazati kao prednost. A da ne govorimo o tome da nam mediji neće biti dostupni. Ali, trebaju li prezimenu Tuđman i mediji?

Zato sam i rekao «Večernjaku da je Miroslav Tuđman naš najbolji mogući izbor. Uostalom to su već mediji i potvrdili. Spomenuto je niz imena. Uzbudilo ih je samo ime - dr. Miroslav Tuđman! Oni su svjesni koga se moraju bojati. Njihove reakcije pokazuju da nemaju namjere mijenjati svoju podaničku politiku prema Bruxellesu. Da su prihvatili Tuđmanovu kandidaturu, bili bi napokon i pobjednici

na predsjedničkim izborima. Očito, kao i na prethodnim, draže im je izgubiti nego mijenjati taj podanički mentalitet.

A moraju se bojati i zbog činjenice da se ne može trpati u isti koš vodstvo i članstvo HDZ-a. Mnogi članovi HDZ-a misle isto što i mi. Mnogi od njih će glasovati za našeg kandidata.

Hoćemo li mi biti na visini zadatka? Hoćemo li se, kao na ovom predstavljanju, okupiti svi oko zajedničkog kandidata – onog kojega se oni jedino i boje?

Na kraju moram se zahvaliti Marku Perkoviću Thompsonu što je, kao i u Čavoglavama, prihvatio biti počasnim gostom ove promocije. U Čavoglavama sam spomenuo kako je Mladenka Šarić, u „Večernjem listu“ od 2. kolovoza 2008. navela moju tvrdnju da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata. Interesantno je da je to glavna tema najave današnjeg predstavljanja na Portalu za pisce, umjetnike, novinare i znanstvenike «Webstilus» tekstem «Zaigrani akademik». Naime, ne prenose moju izjavu već tvrde da sam rekao kako je «Thompson najveći živući Hrvat». I tako naši pisci, umjetnici, novinarima (kojima to mogu i oprostiti) i znanstvenici (kojima ne mogu) pokazuju da ne razlikuju ove dvije tvrdnje. ne vide razliku između «jedan od najvećih» i «najveći». Uvijek se zabrinem nad hrvatskom znanošću kada vidim da imamo i takove znanstvenike. I onda iz Instituta Ruđer Bošković šalju elektroničkom poštom obavijesti ljudima da svi vide koliko su glupi. Prirodoslovci kojima je strana logika. Nevjerojatno!

Kao, strašno je da ja nisam rekao da je to neki znanstvenik, a onda kažu kako se «poigravam cjelokupnom znanstvenom javnošću uvodeći i druge akademike u svoju igru i navodeći ih da srozavaju svoj ugled potpisivanjem nekakve peticije u obranu lika i djela najvećeg živućeg Hrvata, gore spomenutog pjevača...» Dakle «poigravam» se s desetak akademika i preko četrdeset sveučilišnih profesora, a oni kao žale što neko od takvih navodno po mom izboru nije «najveći živući Hrvat». Ili se radi o piscu tko je toliko zaljubljen i moj «lik i djelo» da misli da je meni lako poigravati se s tolikim znanstvenicima. Inače sam tekst pokazuje uvjerenje autora u srpsku nadmoć nad Hrvatima, što je tipično za jugo-komuniste u Hrvatskoj: Zar je moguće da je netko živio u Beogradu, a ostao je Hrvat? Ili: Zar može netko biti Srbin rođen u Hrvatskoj, a voljeti Hrvatsku? Inače, iz njihova kuta zaista logična pitanja, jer oni žive u Hrvatskoj, vjerojatno se izjašnjavaju kao Hrvati, a i dandanas, kao i ranije, provode velikosrpske interese.

Naravno, mogao bih vas mnogo više zabavljati komentirajući ovaj priglup tekst, ali neću. Samo ću vas obavijestiti kako smo naš ugledni kolumnist Mate Kovačević i ja pri završetku sastavljanja knjige *Bilo je jednom i to u Hrvatskoj - Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*. Tu će znatno biti proširen onaj dio knjige koju danas predstavljamo o njemu. A knjiga počinje velikim Thompsonovim intervjuom u kome on govori i o našim otvorenim pismima povodom napada na njega!

Naravno, ne mogu ne iskoristiti prigodu za jedan mali komentar. Naše «ljevičare», jugo-komuniste ili – najbolje je reći – boljševike opet je Thompson uzbudio izjavom, koja je prva među izjavama tjedna za «Hrvatski list» od 11. rujna 2008.:

«Doći ćemo u Istru, Pulu, u Arenu, u krajeve gdje još ima komunizma. Ubit ćemo komunizam. Mi nismo nasilnici, pobijedit ćemo ljubavlju jer ljubav ruši sve zidove.»

HL se pita: «Što je to loše opet rekao Thompson?»

Naravno da je boljševicima, jer Thompson nije govorio Istranima već samo boljševicima kojih još ima u vodstvu IDS-a, loše sve što je rekao. Zar njima nije strašna i sama pomisao na smrt komunizma? Pa Hrvatska je jedina država u kojoj komunizam živi, u kojoj komunisti vladaju, a boljševici zabranjuju koncerte. I još im Thompson ponovo spominje ljubav, a nema većeg zločina za hrvatske boljševike od ljubavi prema hrvatskom narodu.

A ima i jedna mala nepreciznost i u Thompsonovoj izjavi. Naime, ne treba nigdje otići da bi ubijao komunizam. On to čini svojim pjesmama i svojim životom svakim danom. I zato ga toliko i napadaju!

Napomena: Gornji tekstovi su dani i u knjizi:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

VRIJEME VELEIZDAJNIKA

Knjiga *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*, koju sam sastavio zajedno s našim poznatim kolumnistom Matom Kovačevićem, govori, kako sam podnaslov *Bilo je i to jednom u Hrvatskoj* pokazuje, o vremenu kada se pod dirigentskom palicom predsjednika države Stjepana Mesića, kao u najcrnjim vremenima, pokušalo zabraniti rad hrvatskom branitelju i pjevaču domoljubnih pjesama – pjesama koje promiču najveće hrvatske vrjednote -Marku Perkoviću Thompsonu. Prije nešto više od godinu dana činilo se da ih se ne može spriječiti u tome i da im je prepušten na milost i nemilost. Tada su hrvatski intelektualci digli svoj glas i ova knjiga je svjedočanstvo o tome.

Gdje smo danas? Napada ima – pogotovu od onih koje je sam Thompson nazvao sluganskim perima ali da parafraziramo jednoga od njih - ne bi bilo ni pristojno ni čestito baviti se takvima! I sami su svjesni toga da ono što su željeli nisu postigli i da danas tako nešto mogu samo sanjati. Na koncertu u Zagrebu je 70,000 ljudi po velikoj kiši otpjevalo zajedno sa Thompsnom sve njegove pjesme. U Čavoglavama ih bilo više od 150,000! Da, hrvatski intelektualci su samo slijedili svoj narod.

Današnji napadi na Thompsona samo potvrđuju moju tvrdnju kako je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata. To nam danas potvrđuju sami predsjednički kandidati. Naime, ako želite dobiti pozornost medija i stranih moćnika morate podržati sulude Mesićeve napade na Thompsona. Tako Thompson postaje središnja točka izbora za predsjednika.

Evo kako Milan Ivkošić u „Večernjem listu“ od 31. 07. 2009. komentira napade na Thompsona, a posebno one od strane kandidata SDP-a:

Kolikogod Thompsonov koncert bio nedužan, uvijek se diže uzbuna
Prvo je nevjerojatna radoznalost novinara dnevnog lista koji se, kao da smo u SFRJ ili NDH, u policiji raspituje jesu li "razmatrane izjave" pjevača Thompsona na biogradskom koncertu. Zatim je nevjerojatna potvrda policije da jesu razmatrane, i to "većim dijelom one u kojima je predsjednik Mesić nazvan izdajnikom". Na kraju slijedi razočaranje, jer zasad "protiv Thompsona nije podnesena prekršajna ili kaznena prijava". Ako bismo bili načelni, zbog uvreda koje sipa na sve strane, Mesića bi trebalo prijavljivati bar jednom u mjesecu! Mogući Mesićev nasljednik, Ivo Josipović iz SDP-a, ne navodeći baš ništa s toga Perkovićeve koncerta (a nijedne novine nisu ni javile da je "nešto" bilo), u

nekoliko medija izjavljuje kako Thompson smije iznositi svoja politička stajališta, a "jedino što ne smije jest propagiranje fašizma, nacizma, to je zazivanje mržnje i nasilja". Tako se oko Thompsona, koliko god mu koncert bio nedužan, uvijek diže uzbuna. Zašto se poslije svakoga Mesićeva ili Josipovićeve istupa ne bi reklo: oni smiju iznositi svoja politička stajališta, ali ne smiju pozivati na pokolje kakvi su bili u Bleiburgu, na Jazovki i drugdje. To prije što svojom šutnjom prilikom slavljenja partizanskih zločinaca odobravaju isto ono što podmeću Thompsonu.

A zapravo očito je kako je Mesićevo negiranje bolje reći ruganje žrtvama komunističkih zvjerstava sve drugo samo ne „šutnja“. To je posebno naraslo poslije otkrića žrtava Hude jame. Zato se i ovdje podsjetimo što o tome piše Jože Dežman u „Glasu Koncila 2. kolovoza 2009.:

„Huda Jama je najstravičniji zločin svih vremena na području Slovenije. Kad smo ušli u Barbarin rov, prizor je bio toliko jeziv, ljudskome razumu neshvatljiv a ljudskim čulima nepodnošljiv... Možete li zamisliti prizor da tisuće muškaraca i žena, skinutih do gola čekaju šutljivo u redu da budu ubijeni ili da ih se baca najvećim dijelom žive u rov 48 metara dubine, nakon čega se zatrpava s nekoliko stotina kubičnih metara?... 'Dostignuća' titoizma kao projekta u jednom povijesnom razdoblju, u smislu stravičnog potencijala za ubijanje, nešto je najgore što se dogodilo u poslijeratnoj Europi.“

Spoznaja o takvom stravičnom zločinu njih je samo još više ponukala Mesića i drugove da slave titoizam, što samo pokazuje da oni ne žale zbog tih stravičnih zločina – valjda zato što je riječ uglavnom o Hrvatima - već samo zbog toga što slično ne mogu raditi i oni danas. A da su uspjeli sa zabranama Thompsonovih koncerata i pjesama – tko zna gdje bi im bio kraj. Ali nisu uspjeli. Danas Thompson sam odgovara svojim napadačima kao što i dolikuje jednom od najvećih živućih Hrvata². Tako već sam naslov Thompsonova intervjua u „Hrvatskom listu“ od 30. srpnja 2009. kaže gotovo sve: *Pod zvijezdom petokrakom na Mesićevoj glavi rušen je Vukovar“.*

---

² Tako je Thompson sam odgovorio i na najnoviju zabranu ulaska u Švicarsku, a njegovo Priopćenje je u cjelosti objavljeno (vidjeti npr. "Večernji list", 1. 10. 2009). Ovaj put su i reakcije iz Vlade primjerenije.

Domagoj Barić u „Hrvatskom listu“ od 24. rujna 2009. piše:

Lijevo-liberalna elita, koja gotovo potpuno vlada javnim prostorom u Hrvatskoj, za političku moć popularne kulture zna oduvijek. Hrvatski demokršćani, koji su uvijek korak iza, mogli su o njezinoj važnosti naučiti iz količine buke, bijesa i 'meke sile' koju doma i u svijetu izaziva fenomen Marka Perkovića Thompsona.

Oni koji, pak, najsporije misle, trebali su čuti akademika Josipa Pečarića za kojega je upravo Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.

Takvog Thompsonova značaja u današnjoj Hrvatskoj itekako je svjestan sam Josipović kada 27. srpnja („Jutarnji.hr“, a prenosi „Hrvatsko slovo, 31. srpnja 2009.) tvrdi:

„Thompson jest agitator radikalne desnice i njegovi nastupi potvrđuju kako je ona ocijenila da na valu opravdanog narodnog nezadovoljstva HDZ-ovom Vladom može ponovno doći na političku scenu.“

Naravno, oni koji su za povratak „tuđmanizma“ tj. ponosne Hrvatske je za one koji pretendiraju nastaviti Mesićevu politiku – radikalna desnica. Oni i mogu vladati samo poniženom Hrvatskom. Međutim, ovdje je zapravo Josipović pokušao zaplašiti Thompsona - da se ne bi stavio na stranu one političke opcije koje propagiraju Hrvatsku o kojoj Thompson pjeva i koja je u srcima svih onih koji dolaze na njegove koncerte. Zato ne čudi što mu je Thompson u spomenutom intervjuu neizravno i odgovorio:

„ ... ako postoje političari koji dijele moje stavove i koji bi ih mogli pretočiti u politički i javni život, bilo bi mi drago, tada bih i ja dao svoj doprinos“.

A to je ono što njih užasava!

Naravno, one koji ozbiljnije prate domaću političku scenu nije iznenadila činjenica što je i današnji HDZ daleko od toga da su im bliski Thompsonovi stavovi. Tako njihov predsjednički kandidat Andrija Hebrang u intervjuu koji je objavilo sarajevsko „Oslobođenje“, a prenosi HINA, 03. 08. 2009., tvrdi:

„Nedopustivo je da danas netko na jednom mjestu kao što su njegovi (Perkovićeви) koncerti pozdravlja pozdravom 'Za dom spremni' jer je to pozdrav koji nas asocira na fašističku orijentaciju Nezavisne države Hrvatske.“

Hebrang ocjenjuje da se isticanjem ovakvih pozdrava revitalizira fašizam kao ideologija koja je donijela tragediju mnogima.

„To je nešto protuzakonito i ja inzistiram da se prema njima postupi po zakonu“ kazao je Hebrang.

A što kaže zakon vidimo iz presude zagrebačkog Prekršajnog suda („Hrvatski list“, 6. kolovoza 2009.):

„ ... s obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojemu su nastupali izvođači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvođači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija je pjesma 'Bojna Čavoglave', nastala za vrijeme Domovinskog rata, uistinu počinje stihom 'Za dom spremni!', a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno doveli u

vezu s fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku s dodatkom riječi 'i poglavnika' koristio na ovim prostorima tijekom Drugog svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, niti vrijeđao njihove moralne osjećaje.“

A zapravo ovdje se radi o tome da oni koji optužuju Thompsona zbog korištenja starohrvatskog pozdrava iskazuju svoju mržnju prema Domovinskom ratu zbog uloge koju je u njemu imala pjesma „Bojna Čavoglave“ i sam Thompson! Zapravo, oni iskazuju svoju mržnju prema svemu onome što je nama sveto! Očito, Hebrang i njegova stranka, dakle oni koji su naslijedili Oca hrvatske država Franju Tuđmana, ne prežu ni od takovog – moglo bi se reći priglupog - dodvoravanja i Mesiću i svjetskim gazdama. Ili im se zapravo pravdaju zbog činjenice da je Tuđman protiv volje svjetskih moćnika stvorio hrvatsku državu.

Nema dvojbe da je Mesića i drugove najviše pogodio Thompsonov odgovor na njihove napade - na koncertu u Biogradu nazvao ih je izdajnicima. Mesić je dva predsjednička mandata utrošio koristeći svu moć koju mu daje predsjednički položaj da ne bi u povjesti ostao zapamćen kao veleizdajnik. To Thompson dodatno pojašnjava u „Hrvatskom listu“:

„Što se tiče ove dvojice jadnika (Mesić i Kajin, op. J.P.), rijetko kada se njima bavim, tako da i ovaj moj nastup u Biogradu nije posvećen njima nego su to novinari iskonstruirali. Što ja, ali i narod o njima mislimo, to i ptice na grani znaju ... Zar smo zaboravili Mesićevo dilanje transkripata, optuživanje Hrvatske za rat u BiH, veličanje partizanskih zločinaca...?“

O tome sam razgovarao s predsjedničkim kandidatom prof. dr. sc. Miroslavom Tuđmanom tijekom proslave u Čavoglavama. Naime, poznata je Tuđmanova knjiga *Vrijeme krivokletnika* u kojoj dokumentirano pokazuje kojim se sve lažima koristio Mesić u Haagu u optuživanju svoje države i svoga naroda. Zato mi je Tuđman samo rekao:

„Tu pravna država treba pokazati postoji li ili ne!“

I doista: Ili je Tuđman u pravu, pa je to samo dokaz istinitosti onoga što je Thompson rekao u Biogradu, ili su podatci u Tuđmanovoj knjizi netočni pa se pravna država treba baviti Tuđmanom. Da je točno ovo drugo pravna država bi djelovala i Mesić bi sve učinio da Tuđman bude optužen - a ne predsjednički kandidat. Dakle, nedvojbeno su u pravu i Tuđman i Thompson. A to i pokazuje zašto se toliko boje Tuđmanove kandidature i zašto je uporno u medijima prešućuju!

Upravo toga dana kada sam razgovarao s Tuđmanom i kada mi je između ostalog rekao i kako je Thompson danas najznačajnija osoba u Hrvatskoj u obrani i

zagovaranju hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta, dogodio se i Mesićev nedolazak na Misu za Domovinu u Kninu. A to pokazuju i zašto se boje Thompsonova učešća u samim izborima, dakle onoga o čemu je on govorio u „Hrvatskom listu“!

Mesićevo obrazloženje nam pokazuje slijedeće: došao je za predsjednika države u znaku veleizdaje, a da u tom znaku i odlazi. Naime on se je sam prepoznao u slijedećoj rečenici glavnog urednika „Glasa Koncila“ Ivana Miklenića:

„Važno je upozoriti da je ta potpora (ulasku Hrvatske u EU, op. J.P.) iznesena neposredno nakon što je hrvatski visoki dužnosnik na veleizdajnički i krajnje sluganski način prema određenim političkim snagama zabio nož u leđa tim hrvatskim nastojanjima, pa je ta poruka iz Zagreba svojevrsni melem na tu ranu.“

Zapravo radi se o Mesićevu veleizdajničkom postupku kada je u trenutku kada su Vladini dužnosnici u Ujedinjenim narodima nastojali ublažiti izvješće haškog tužitelja o nedovoljnoj suradnji s Hrvatskom, Mesić je na Brijunima organizirao susret s diplomatskim zborom i tom prigodom ustvrdio kako nije u redu što se Vlada RH nedovoljno zalaže oko traženja topničkih dnevnika - dakle nečega što ne postoji i što je uvredljivo za hrvatski narod jer je u tom granatiranju stradao samo jedan srpski civil, a Sudu u Haagu nisu trebali takovi dnevnici zbog granatiranja hrvatskih gradova počevši od Vukovara do Dubrovnika u kojima je stradalo puno – njima i Mesiću očito – nevrijednih Hrvata.

Miklenić nije izrijeком spomenuo Mesića ali ovaj se prepoznao i traži ispriku crkvenog vrha. A time je samo potvrdio je da se Miklenićeva općenita tvrdnja može odnositi isključivo na njega! A zapravo ima puno simbolike u tome da čovjek koga mnogi drže veleizdajnikom ne dođe na Misu za Domovinu. Kao i da tim činom želi pokazati da je njemu služiti svjetskim moćnicima mnogo, mnogo važnije od Domovine.

Ali dopustite mi da ovaj svoj govor završim crnim humorom: U Velikoj Britaniji je ukinuta smrtna kazna za sve teške zločine osim za jedan – zločin veleizdaje! Zna li u kojoj državi mnogo teže kažnjavaju veleizdajnika? Naravno, u Hrvatskoj. Barem dva puta ga izaberu za predsjednika države, i još ga mole da poslije tog ostane još barem jednu godinu. I ne samo to, u anketama za novog predsjednika može se pojaviti samo ime kandidata koji pokazuju spremnost da budu slični njemu. Mediji će isključivo govoriti o takvima.

Zato se toliko boje Thompsonovih nastupa. Brojnost njegove publike pokazuje da im sve to može biti uzalud. Takova brojnost pokazuje kako je narod svjestan svega toga i da ga se više ne može varati. Pokazuje da žele za predsjednika čovjeka kojemu će njihovi interesi biti iznad svega. Boje se da crni humor prestane biti hrvatska zbilja!

A onda će proraditi i pravna država, zar ne? Pravna država koju spominje i Ivan Miklenić u komentaru *Kakvog predsjednika želimo* („Glas Koncila“, 13. 8. 2009.). Zapravo taj komentar daje izvrsnu sliku današnje Hrvatske koja je ponovno u

boljševičkim rukama i to je ono što smeta Mesiću i drugovima. Zapravo Mesić se ponovno prepoznao u rečenici:

„Isto tako budući hrvatski predsjednik trebao bi biti zdrava i psihički uravnotežena osoba.“

A to je jedina rečenica u cijelom tekstu koja njemu odgovara jer mu pokazuje najbolju obranu kada pravna država počne djelovati. Pa ni u Velikoj Britaniji valjda ne bi pogubili veleizdajnika za koga se ustanovi da je psihički neuravnotežena osobe. A nije se prepoznao kada Miklenić kaže:

„Budući hrvatski predsjednik treba biti osoba koja voli ljude, osobito hrvatski narod i hrvatsku državu, koja je iskreno zainteresirana za objektivnu istinu o hrvatskoj prošlosti te je spremna i žrtvovati se za hrvatske nacionalne ciljeve i interese, osobito u obrani od ekstremizama svih predznaka.“

Nije se ni smio prepoznati. Zamislite da svjetski moćnici pomisle da on voli hrvatski narod i hrvatsku državu. To bi doista bilo strašno, zar ne?

„Portal HKV-a“, 21. kolovoza 2009.

NEKI KOMENTARI S PORTALA

22. 08. 2009., Pelitzer

Thompson piše Requiem za Judu!?

Točna je tvrdnja akademika Pečarića da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata. Kako se Hrvatska nalazi na prekretnici -biti ili ne biti - očekuje se od takvog odgovornog i značajnog domoljuba kakav je Thompson da OTVORENO podrži SAMO JEDNOG kandidata za Predsjednika Republike. Štoviše da učini sve sa svoje strane, što može, da taj i pobjedi! Prvo, što će napraviti, na tom planu je, da dovrši svoj, navodno već započeti projekt pod naslovom : Requiem za Judu!

23. 08. 2009., Mirogoj

Pokažimo da nas -Domoljuba- ima!

Domoljub akademik Pečarić odlično opisuje stanje u državi i narodu, koje je doista tragično. Zbog toga su i nečovječne takve reakcije na istaknute rodoljube i domoljube.

Tako npr. obavijest o Thompsonovu koncertu u petak, 28.kolovoza u Sv. Križu Začretje u 21:30 sati možete naći samo na njegovu site-u. Ulaznice ne možete

kupiti nigdje u Zagrebu! Najbliže mjesto kupnje je u Zaprešiću. Dakle, cenzura je to jača, što se više približava "predsjednikov" odlazak na "đubrište istorije"!

Što li će taj još u međuvremenu zla napraviti!?

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

GOVOR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA S PROSVJEDNOG SKUPA U ZAGREBU 9. LISTOPADA 2009.

S prosvjednog skupa u Zagrebu u petak protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu donosimo govor akademika Josipa Pečarića. Osim o nelogičnostima, potpuno krivim političkim procjenama i napokon, porukama koje je svojom zabranom uputila Švicarska, Pečarić je govorio i vrlo oštro o ulozi predsjednika Mesića kako u zadnjem slučaju, tako i drugim slučajevima kada se Hrvatska našla i nalazi na optuženičkoj klupi.(mm)

Dragi prijatelji,

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on „jedan je od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene“. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja je doista nešto sramotno:

„Poznat je postao 1991. s pjesmom 'Bojna Čavoglave'. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (...) Perković Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi 'Bojna Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.“

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačavanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je 'Bojna Čavoglave'! pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u „Večernjem listu“ – „neizmjernim svotama novca nagrađenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih“ poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid.

Po istom obrascu se sudi danas Hrvatima u Haagu i u Hrvatskoj.

Po istom obrascu danas inzistiraju na tzv. Topničkim dnevnicima. Oni su im veoma važni jer je Hrvatska napravila genocid samim tim što je u granatiranju Knina poginuo čak JEDAN srpski civil. Topnički dnevnicima za bombardiranje hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika im nisu interesantni. Da, tamo su stradali mnogi Hrvati. Ali, zar su svi oni vrijedni u usporedni s JEDNIM srpskim civilom?

Zar nisu i nacisti određivali koji su narodi vrijedni a koji nisu. Vidimo da se to radi i danas, a ti ne-vrijedni se ne smiju ni braniti?

Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je ovaj švicarski čin „instruiran iz Hrvatske i to iz ureda predsjednika države“! To je očito već i iz plakata u kome se nalaze Thompsonove riječi:

Domoljublje prozvali fašizam,

Tako brane njihov komunizam.

Predsjednik Mesić se opet prepoznao pa se opet sam i javio. Naravno, njemu nije ništa sporno u tekstu kojim Švicarci zapravo tvrde da smo genocidan narod.

To nas ne čudi!

Znamo da je predsjednik ove države lažno svjedočio u Haagu. Njegove laži raskrinkane su u knjizi prof. dr. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“. Našu tzv. pravnu državu to ne interesira!

Znamo i Mesićevu ulogu u priči o Topničkim dnevnicima.

Znamo i Mesićevu ulogu u falsificiranju dokumenata pomoću kojih sud u Haagu treba optužiti naše generale.

Znamo i Mesićevu ulogu u protuzakonitom dostavljanju dokumenta s oznakom „državna tajna“ tom sudu.

Znamo i za Mesićevu ulogu u protuustavnom projektu restauracije nove balkanske federacije. Sjetimo se samo njegova nedavnog nastupa na skupu tzv. Federacije balkansko-američkih udruga u New Yorku.

Zato je potpuno opravdan poziv ZU HVIDR-a grada Zagreba takvom predsjedniku „da podnese ostavku, da odstupi i prije isteka posljednjih dana svojeg mandata kako ne bi nanosio daljnju štetu našoj domovini i sramotio časnu funkciju predsjednika hrvatske države“. Međutim, takav častan čin ne može se od njega očekivati. Logičnije bi bilo da ga Hrvatski sabor opozove s te časne funkcije. Nažalost, ni to ne možemo očekivati. Pa svima je jasno da naši političari samo slušaju što im svjetski moćnici kažu.

Zapravo, kakav je „problem“ u Thompsonu i u nama najbolje je opisao bivši francuski vojni biskup Michel Dubost kada je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti?

A hrvatske vrjednote su ono o čemu pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva o vrjednotama koje se u Europi gube. Oni koji žele takovu Europu zabranjuju mu ulazak u nju.

Thompson pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini („netka nitko ne dira u moj mali dio svemira“), svom narodu i Bogu. On pjeva o slobodi i onima koji su je izborili našem narodu. Zato nikada ne smijemo zaboraviti da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i da mu je prva poruka - ona u Dubrovniku - bila o vrijednosti slobode.

Švicarci kažu kako „treba spriječiti da on svojim djelomice ekstremističkim pjesmama na svojim nastupima uzmogne radikalizirati dijelove hrvatske iseljeničke zajednice“. Ne štite oni samo svoju „unutarnju i vanjsku sigurnost“ već „unutarnju i vanjsku sigurnost“ takove Europske unije koja ne želi vrjednote o kojima Thompson pjeva. Jer, pjevajući svoje pjesme hrvatskim iseljenicima u europskim državama on čini da te vrjednote žive i u tim državama.

Sam Thompson u svom nam Priopćenju poručuje:

„Zar nije već vrijeme reći dosta tim lažima i poniženjima?“

Ne smatram se žrtvom niti se tako osjećam, niti želim da me itko tako doživljava, ovo što se meni događa je ništa u usporedbi sa žrtvom i nepravdom koju su mnogi Hrvati podnijeli u borbi za ponos, dostojanstvo i suverenitet Hrvatske.

Sjetite se samo naših generala, Ante Gotovine i drugih na koje se ta njihova pravda i pravosuđe obrušilo. Je li to ono što nas čeka u Europskoj uniji?“

Ne smatramo ni mi Marka Perkovića Thompsona žrtvom. Zar može biti žrtva netko o kome su hrvatski intelektualci napisali knjigu, čiji jedan prikaz ima naslov

„Thompsona opjevali biskupi i akademici“?

Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u „Hrvatskom listu“:

„Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.“

Akademik Josip Pečarić

Portal HKV-a, 12. listopada 2009.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

AMERIKANCI O THOMPSONOVU „FAŠIZMU“

Kraj je ljeta. Za mene doista uspješnog. Još krajem srpnja u Splitu je održana prva obrana doktorske disertacije iz matematike, već 32. doktor matematičkih znanosti iz moje znanstvene škole!

U kolovozu dvije vijesti. Prva je o tome kako je i treći matematički časopis kojeg sam osnivač i jedan od glavnih urednika uvršten u liste priznatih svjetskih časopisa. *Journal of mathematical inequalities* je uvršten i u SCIE i u CC listu i to od prvog broja iz 2009. godine. Tako Hrvatska sada ima pet matematičkih časopisa na SCIE listi, a od njih su dva i na CC listi (oba moja).

O drugoj vijesti već sam pisao na portalu *HR*Svijet 9. kolovoza 2011.

Doznao sam kako smo Mate Kovačević i ja sastavili knjigu *Marko Perković Thompson u očima hrvatskih intelektualaca* zbog vlastite promidžbe:

Neki su Marka, poznatog, priznatog i omiljenog pjevača u narodu smišljeno i lukavo zlorabili i zloupotrijebili za svoju promidžbu. Oni koji su pisali o njemu, u većini slučajeva predstavljali su sebe, oni koji su uređivali te tekstove, nastojali su nešto ušičariti preko napisa, zapisa... Vala, mašala im bilo!

Ono u čemu je Ante Matić doista u pravu jest činjenica da autori u svojim tekstovima najviše i napišu o sebi samima. Tako Matić pokazuje kako misli da ja mogu nešto ušičariti pišući o Thompsonu. On doista misli da je netko tko pripada među pet prvih autora iz matematike po broju objavljenih radova u svijetu, kome se posvećuju konferencije, brojni radovi pa čak i brojevi međunarodnog časopisa, zaista poznatiji u Hrvatskoj zato što piše o Thompsonu nego što bi bio da ne piše?

Očito Matić ima ružičastu sliku o stanju u Hrvatskoj i u svijetu. Možda će mu takvu sliku pokvariti moj govor na prosvjednom skupu u Zagrebu 9. listopada 2009. protiv sramotne odluke švicarske Vlade protiv našeg kantautora. (Govor je objavljen na Portalu HKV-a, 12. listopada 2009.):

Dragi prijatelji!

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on „jedan od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene“. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja doista je nešto sramotno:

Poznat je postao 1991. s pjesmom 'Bojna Čavoglave'. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (...) Perković Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi 'Bojna Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačivanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je „Bojna Čavoglave“ pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u *Večernjem listu* – „neizmjernim svotama novca nagrabljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih“, poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid.

Po istom se obrascu sudi danas Hrvatima u Haagu i u Hrvatskoj.

Po istom obrascu danas inzistiraju na tzv. topničkim dnevnicima. Oni su im veoma važni jer je Hrvatska napravila genocid samim tim što je u granatiranju Knina poginuo čak JEDAN srpski civil. Topnički dnevnički za bombardiranje hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika im nisu interesantni. Da, tamo su stradali mnogi Hrvati. Ali, zar su svi oni vrijedni u usporedni s JEDNIM srpskim civilom?

Zar nisu i nacisti određivali koji su narodi vrijedni, a koji nisu. Vidimo da se to radi i danas, a ti ne vrijedni ne smiju se ni braniti?

Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je ovaj švicarski čin „instruiran iz Hrvatske i to iz ureda Predsjednika države“! To je očito već i iz plakata u kome se nalaze Thompsonove riječi:

Domoljublje prozvali fašizam,

Tako brane njihov komunizam.

Predsjednik Mesić se opet prepoznao pa se opet sam i javio. Naravno, njemu nije ništa sporno u tekstu kojim Švicarci zapravo tvrde da smo genocidan narod.

To nas ne čudi!

Znamo da je predsjednik ove države lažno svjedočio u Haagu. Njegove laži raskrinkane su u knjizi prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“. Našu tzv. pravnu državu to ne interesira!

Znamo i Mesićevu ulogu u priči o topničkim dnevnicima.

Znamo i Mesićevu ulogu u falsificiranju dokumenata s pomoću kojih sud u Haagu treba optužiti naše generale.

Znamo i Mesićevu ulogu u protuzakonitom dostavljanju dokumenata s oznakom „državna tajna“ tom sudu.

Znamo i za Mesićevu ulogu u protuustavnom projektu restauracije nove balkanske federacije. Sjetimo se samo njegova nedavnog nastupa na skupu tzv. Federacije balkansko-američkih udruga u New Yorku.

Zato je potpuno opravdan poziv ZU HVIDRA-e grada Zagreba takvom predsjedniku „...*da podnese ostavku, da odstupi i prije isteka posljednjih dana svojeg mandata kako ne bi nanosio daljnju štetu našoj domovini i sramotio časnu funkciju predsjednika hrvatske države*“. Međutim, takav častan čin ne može se od njega očekivati. Logičnije bi bilo da ga Hrvatski sabor opozove s te časne funkcije. Nažalost, ni to ne možemo očekivati. Pa svima je jasno da naši političari samo slušaju što im svjetski moćnici kažu.

Zapravo, kakav je „problem“ u Thompsonu i u nama najbolje je opisao bivši francuski vojni biskup Michel Dubost kada je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti?

A hrvatske vrjednote su ono o čemu pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva o vrjednotama koje se u Europi gube. Oni koji žele takovu Europu zabranjuju mu ulazak u nju.

Thompson pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini („neka nitko ne dira u moj mali dio svemira“), svom narodu i Bogu. On pjeva o slobodi i onima koji su je izborili našem narodu. Zato nikada ne smijemo zaboraviti da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i da mu je prva poruka – ona u Dubrovniku – bila o vrijednosti slobode.

Švicarci kažu kako „treba spriječiti da on svojim djelomice ekstremističkim pjesmama na svojim nastupima uzmogne radikalizirati dijelove hrvatske iseljeničke zajednice“. Ne štite oni samo svoju „unutarnju i vanjsku sigurnost“, nego „unutarnju i vanjsku sigurnost“ takve Europske Unije koja

ne želi vrjednote o kojima Thompson pjeva. Jer, pjevajući svoje pjesme hrvatskim iseljenicima u europskim državama on čini da te vrjednote žive i u tim državama.

Sam Thompson u svom nam Priopćenju poručuje:

Zar nije već vrijeme reći dosta tim lažima i poniženjima?

Ne smatram se žrtvom niti se tako osjećam, niti želim da me itko tako doživljava, ovo što se meni događa ništa je u usporedbi sa žrtvom i nepravdom koju su mnogi Hrvati podnijeli u borbi za ponos, dostojanstvo i suverenitet Hrvatske.

Sjetite se samo naših generala, Ante Gotovine i drugih na koje se ta njihova pravda i pravosuđe obrušilo. Je li to ono što nas čeka u Europskoj Uniji?

Ne smatramo ni mi Marka Perkovića Thompsona žrtvom. Zar može biti žrtva netko o kome su hrvatski intelektualci napisali knjigu, čiji jedan prikaz ima naslov *Thompsona opjevali biskupi i akademici?*

Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u *Hrvatskom listu*:

„Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.“

Napadi na Thompsona, za koje Matić ne zna ili samo ne zna da je zbog njih nastala naša knjiga, pokazuju svu bijedu i hrvatskih vlasti i većine medija. Zapravo, pokazuju i svu bijedu i mnogih zemalja izEU-a, pa i Švicarske, koji su spremni koristiti i ovakve prljavštine da bi kaznili Hrvatsku zato što je izborila nezavisnost usprkos njihova protivljenja. Pa zar i rasističke presude hrvatskim generalima, u njihovoj režiji, to najbolje ne pokazuju.

Ali, ono što nama sigurno najviše smeta jest sudioništvo hrvatskih političara i medija u tome.

Sveprisutni hrvatski lijevi intelektualci (bolje reći jugo-intelektualci) ideolozi su takve politike. I „slučaj” Thompson pokazuje čime se sve oni služe da bi ocrnili istaknute Hrvate i hrvatstvo. Ishodište je uvijek njihova mržnja spram hrvatske države. Još 2000. godine napisao sam **kako sam u mnogo boljoj poziciji od njih jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju ili diktiraju vlastima što trebaju raditi u državi čije ime ne vole!**

Podsjetimo se s koliko pažnje je pripreman napad na Thompsona. Iskorišten je njegov veliki koncert na Dinamovom igralištu 2007. godine. Navodno je tridesetak posjetitelja od njih 60000 imalo ustaško znakovlje. Dakle nekih pet promila je bilo dovoljno da bi o tome bilo riječi čak i u Europskom parlamentu. Vjerovali ili ne! Uslijedile su instrukcije hrvatskim vlastima. O tome piše Slobodan Lang u tekstu *Thompson i Woodstock* koji je dan u našoj knjizi, str. 51.:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji

OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospođi Grabar-Kitarović iznio „uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona“. Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. „ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj.“ U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO-a), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović („stara“ Židovska zajednica)...

Ovih dana je, zahvaljujući Wikileaksu, do kraja razobličena sva prljavština vlasti i poznatih ljevičara koji su organizirali progon hrvatskog kantautora i branitelja koji traje do današnjih dana. Zapravo, očito je da je to sve u sklopu njihovog kontinuiranog djelovanja protiv Domovinskog rata i hrvatske države.

Naime, moj koautor Mate Kovačević upozorio me da je u Slobodnoj Dalmaciji 26. kolovoza 2011. objavljen podatak da je svima njima bilo jasno da je priča besmislena:

Spisi iz američke ambasade objavljeni na Wikileaksu otkrivaju kako je SAD pomno pratio zbivanja na ovim prostorima. Ali ne samo politička, već ponekad i glazbena – posao ih je 2007. godine odveo na Thompsonov koncert u Splitu kako bi se uvjerali da nema straha od neofašizma.

Veleposlanik SAD-a u Zagrebu Robert A. Bradtke poslao je stažista veleposlanstva na Thompsonov koncert u Splitu. Deset dana ranije održan je čuveni koncert u Zagrebu, koji je podigao puno prašine, čak i u inozemstvu. Bradtke u izvješću piše da je Thompson na Starom placu u Splitu uspio kontrolirati publiku i da je zaustavio isticanje ustaških simbola.

Wikileaks nam je pokazao da američko veleposlanstvo vidi ono što hrvatski političari, glavni mediji i naši ljevičari koji još obavljaju zadaću koju su dobili na spomenutom sastanku. I neistine su dobre kada možeš raditi protiv bilo kakvog hrvatstva, zar ne?

Sjetimo se kako je još veći napad na Thompsona započeo godinu dana kasnije poslije njegova koncerta na Jelačić placu. Tada su vidjeli jednu ustašku kapu među 130 000 ljudi!

Neću ponavljati sve ono što se dobro zna. Uostalom, mnogo toga je dano i u našoj knjizi. Međutim, potraga za ustaškim kapama nastavlja se. Sudbina ove države ovisi o tome, zar ne?

I ove godine su ih tražili u Čavoglavama. I našli čak 13. Vjerojatno su zaključili da je fašizam u Hrvatskoj između ta dva koncerta porastao 13 puta, čim je to bila vijest na glavnom dnevniku. Zabilježeno je tada kako su na tom dnevniku interpretirali to što je Thompson pjevao i *Bojnu Čavoglave*. Navodno je pozdravio s zabranjenim pozdravom. Zapravo, smeta im *Bojna* jer je postala simbol Domovinskog rata i hrvatske pobjede. Smeta im *Bojna* jer na neki način predviđa veličanstvenu hrvatsku pobjedu kada su u *Oluji* od srpske vojske napravljeni, da parafraziramo Slobodana Miloševića, zečevi!

Podrška državotvornih intelektualaca Thompsonu onemogućila je provođenje plana naših ljevičara i njihovih sponzora. Ostaje samo sramota svima onima koji su sudjelovali u tome.

HRSvijet, 2. rujna 2011.

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?“

Prije svega, dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim. Zahvaljujem se večerašnjim predstavljateljima admiralu Davoru Domazetu-Loši i akademiku Dubravku Jelčiću, g. Ivici Jovanoviću donatoru za tiskanje i Frani Marušiću i HKZ-u i Hrvatskom slovu za organiziranje ove promocije knjige „Kraj vremena veleizdajnika?“.

U predgovoru moje knjige „Zločinački sud u Haagu“ najavio sam svoje povlačenje iz publicistike

...Nekako mi se čini ... da nemam više o čemu pisati, o čemu nisam već pisao, u ove dvadeset i dvije knjige. Ali one ostaju. ... Danas je – poslije Tuđmanova vremena ponosa i dostojanstva –došlo ponovno vrijeme sluganstva i izdajica. Vrijeme u kojemu ovakve knjige i nisu potrebne. Međutim, ne će uvijek biti tako. Vrijeme ponosa i dostojanstva vratit će se, jer, kako reče biskup Valentin Pozaić, na Veliki petak u Zagrebačkoj katedrali:

„Kristov križ, znak Božje ljubavi, zadivio je, kroz dvije tisuće godina mnoge pojedince, obitelji i narode. Tu je i hrvatski narod, unatoč svih krivokletnika i veleizdajnika. A onda je dobro da bude i ovakvih knjiga.“

Ali poslije te knjige Mate Kovačević i ja napisali smo još dvije knjige. Moglo bi se reći da baš i nisam čovjek od riječi, zar ne?

Izgleda, vjerovali Vi to ili ne, da je najava mog povlačenja, najviše pogodila predsjednika Mesića, pa me je on – kao što ćete i vidjeti u knjizi – pokušao... i uspio, odvratiti od toga. Naime, on je znao, ako napadne moj matematički rad, tj. moj časopis, koji je kao prvi hrvatski matematički časopis uvršten na SCIE listu, da ću mu ja odgovoriti na napad, i tako nastaviti svoj publicistički rad. Ili možda griješim?

Poznato je, naime, svima kako se on smatra najvećim ekspertom u svim područjima, pa je možda samo htio pokazati da je on, i u matematici najbolji. Tu ga čak i ne možemo kriviti, jer je „poznato“ da je ekspert i za povijest, pa za ovo...pa za ono...

I tako je on uspio, čak, i akademikima – povjesničarima, održati predavanje iz povijesti, u njihovoj (i mojoj) Akademiji. Izgleda da je čovjek umislio da može uništiti sve ono što sam ja stvorio? Ako je to posrijedi, doista mi je žao što nisam „puno“ pomogao u liječenju njegovih kompleksa, kojima s razlogom, za razliku od mojih kolega povjesničara iz HAZU-a, nisam baš dobronamjeran ni uviđavan, zar ne? Ali šalu na stranu!

Zapravo, ove dvije knjige, samo su završetak posla oko knjige „Zločinački sud u Haagu“. Tako sam i knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ najavio već na predstavljanju u Zagrebu, 23. rujna 2008.

„Tu će znatno biti proširen onaj dio knjige koju danas predstavljamo o njemu.“

A o Thompsonu govori i ova knjiga. No, iskreno mi je žao što u nju nije ušao i moj govor na našem prosvjedu ispred švicarskog veleposlanstva, a kojeg možete naći na Portalu HKV-a. gdje kažem:

...Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u Hrvatskom listu:

„Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.“

Kako sam dobio niz čestitki za taj govor, očito je da ima i biskupa i akademika, i niz drugih hrvatskih uglednika koji dijele to moje mišljenje o Marku Perkoviću Thompsonu.

Ipak, najveći dio ove knjige posvećen je prof. dr. Miroslavu Tuđmanu. Zapravo, uz Thompsona, po meni je on najznačajnija osoba koju imamo danas. Čovjek uz koga, i zahvaljujući komu, možemo učiniti da se vrijeme ponosa i dostojanstva vrlo brzo vrati. Kada me je, svojevremeno, akademik Ivan Aralica upitao što mislim o njemu kao o mogućem predsjedničkom kandidatu, rekao sam mu da sam ja to predlagao još 2000. godine. Da je HDZ to tada učinio, naš položaj danas bio bi mnogo bolji. Tada sam to obrazlagao da bi time HDZ pokazao da mu nije samo do vlasti, jer bi njihov kandidat bio netko tko nije član HDZ-a (dakle ono što je prošle godine Aralica opisao kao pravilo sv. Franje), a onda bi se, itekako, morali zamisliti svi oni koji su krenuli u napad na predsjednika Tuđmana i njegovu obitelj, tj. svi oni koji su pokrenuli tzv. detuđmanizaciju, a zapravo rashvaćivanje Hrvatske. Nažalost, takvo nešto nije se ni moglo očekivati od HDZ-a, jer je sa Sanaderom i krenula detuđmanizacija HDZ-a. On je odmah pokazao da je dobar i dosljedan Mesićev učenik.

Kada je Mesić umirovio generale, Sanader je tvrdio da bi učinio to isto, ali bi prvo razgovarao s njima.

Kada je Mesić pokrenuo hajku na Pašalića, Sanader je Pašalića smijenio s položaja dopredsjednika Sabora.

Zato je meni Sanaderov govor u Splitu, na prosvjedu „Svi smo mi Mirko Norac“, bio samo jedan od dokaza da Sanader još nije uspio detuđmanizirati HDZ. I o tome sam još tada pisao.

Naravno, Miroslav Tuđman je, i te kako pokazao svojim radom i djelovanjem, kakav je kandidat, a o svemu tome progovorio je i Hrvoje Hitrec, u svom izuzetnom tekstu u pogovoru knjige koju danas predstavljamo.

A Miroslav Tuđman je jedini od današnjih predsjedničkih kandidata koji je i potpisnik naših pisama potpore Thompsonu.

Ne radi se samo o tome! Snaga potpore hrvatskih intelektualaca Thompsonu bila je takva da su i drugi shvatili kako ona može biti i presudna u predsjedničkim izborima. Tako su me iz *Večernjeg lista*, već nakon promocije u Čavoglavama, 5. 8. 2008., pitali imamo li mi svoga predsjedničkog kandidata. Naravno, teško je bilo govoriti u ime svih, iako je jako puno hrvatskih uglednika potpisalo pisma potpore Thompsonu, a dobar dio najpoznatijih imena, potpisnika tih pisama, bili su upravo oni koji su i nagovorili prof. Tuđmana da se prihvati kandidature. To sam im i rekao ne navodeći ime našega kandidata. Tek kasnije, iz intervjuja akademika Aralice *Hrvatskom listu*, shvatili su o kome je riječ. On je dao malo više podataka o našem kandidatu, i nije im bilo teško zaključiti da netko tako izvrstan u Hrvatskoj danas može biti samo – profesor Tuđman. Zato sam i ja, na predstavljanu 23. rujna 2008., govorio o Tuđmanu. Među ostalim, posebno sam naglasio „da nam mediji ne će biti dostupni“ i rekao:

„Ali, trebaju li prezimenu Tuđman i mediji!?“

A prezime Tuđman je snažna poruka svima, a posebice onima u svijetu kojima smeta i sama pomisao na onoga koji ih nije slušao. Da, nije ih slušao!!!

I kada govorim o Ocu hrvatske države, Franji Tuđmanu, uvijek me naljuti kada netko o njemu govori kao o „prvom hrvatskom predsjedniku“.

Pa samo je Franjo Tuđman i bio ... prvi, jedini i pravi hrvatski predsjednik!!!.

Zar za Mesića možemo reći da je HRVATSKI predsjednik?

Svjetski moćnici znaju da je našem Predsjedniku, bio važniji hrvatski narod, od svih njih zajedno, ali isto tako znaju da je takav i njegov sin!

Jer – kruška ne pada daleko od stabla, kako bi rekao naš narod.

Naravno, moja tvrdnja je podrazumijevala i angažiranje svih nas koji bismo stali uz prof. Miroslava Tuđmana i tako zajedničkim snagama uspjeli razbiti tu, za nas i očekivanu, medijsku blokadu. A zašto onda nismo???

Pa moje iskustvo s hrvatskim državotvornim političarima je promijenilo i moje mišljenje (o tome sam već pisao), i dalo mi odgovore, i jednu sasvim drugu sliku o aktualnim hrvatskim političarima.

Naravno, svi su oni za zajedništvo i zajedničko djelovanje, ali pod jednim uvjetom – da oni budu na čelu, tog istog, zajedničkog djelovanja.

Zato na moje argumente takvi i ne pokušavaju odgovoriti.

Iskustvo koje imamo s današnjim HDZ-om, ne daje nam nikakve nade u nešto pozitivno. Ne možeš imati ni u kog povjerenje, posebice kada su i oni, nasljednici Oca hrvatske države, izdali sve ono što je On napravio i ostavio iza sebe...

A komu ćemo više vjerovati da ne će izdati veliko Tuđmanovo djelo, doli njegovom sinu? Tu ne treba niti spominjati kako bi jedino on, i srcem i djelom, ustrajno i hrabro stajao u obrani djela našega Predsjednika.

Ali, bilo je i za očekivati da će vlast, kao predsjedničke kandidate, imati i svoje „desničare“!!!

Uglavnom, u proteklih godinu dana – iako me većinom nije bilo u Hrvatskoj – naslušao sam se raznoraznih priča i razgovora, među tzv. državotvornim Hrvatima, u kojima su pokušavali naći „najboljega među najboljima“, a kao po pravilu, ni u jednoj jedinoj njihovoj kombinaciji, to nije bio prof. Tuđman.

Bilo mi je, stvarno, zabavno to njihovo ignoriranje mojih argumenata, ali sam im uvijek davao do znanja kako mi je kristalno jasna njihova želja za kandidatom „desničara“, čijom se kandidaturom ne bi (ne daj im Bože), zamjerali aktualnim vlastima.

Nevjerojatno je da jedinu zamjerku profesoru Tuđmanu, nalaze u tome što je po prirodi tih i nenametljiv. A zapravo su to odlike čovjeka koji bi, nakon Mesićevih kavanskih viceva, vratio hrvatskoj politici mudrost, manire i uljuđeni stil ponašanja. To Miroslav Tuđman može i zna. To je dokazao zorno i na djelu kada je stvorio onakve tajne službe kakve smo tada imali, a kakvima su se, samo rijetki u svijetu, mogli pohvaliti.

Živi smo svjedoci i znamo s koliko su ih strasti drugovi rastakali i uništili kada je nastupila njihova „trećejanuarska diktatura“!

I ono, što je zapravo bila njegova velika prednost, i što je bilo od izuzetnog značaja u njegovom djelovanju pri stvaranju države (za njenu opstojnost i njenu sigurnost), njemu je po njihovom mišljenju, sada jedina mana.

A to što je kao intelektualac, znanstvenik, veliki čovjek i mnogo, mnogo ispred svih ostalih kandidata – nije važno. Problem je za njih upravo u tome što on ima mnoštvo vrlina i još neke izuzetne osobine koje su bile veoma važne kada smo stvarali državu, ali koje su važne i danas...

Miroslav Tuđman voli Hrvatsku! Uvijek i zauvijek!!!

Ili je posrijedi nešto drugo?! Zar vas sam naslov knjige koju danas predstavljamo, kao i spomenute riječi biskupa Pozaića, ne podsjećaju na Tuđmanovu knjigu „Vrijeme krivokletnika“? Doista, zar ne bi bilo „strašno“, izabrati za predsjednika države, autora te knjige? Pa njegov izbor za predsjednika i ta njegova knjiga, učinile bi, kako je on sam komentirao ponašanje današnjega Predsjednika RH, pravna država počne djelovati. Onda bi u naslovu naše knjige onaj upitnik bio nepotreban. A to, doista, treba spriječiti, zar ne?

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

I BISKUP KOŠIĆ I THOMPSON

Tekst Matematička konferencija i biskup Košić završio sam riječima:

Ne znam zašto, ali čini mi se da svi ti napadi na biskupa Košića i neodazivanje medija na otvaranje jedne matematičke konferencije povodom tisućitog rada jednog hrvatskog znanstvenika imaju isti razlog, Ili se varam?

Dobio sam niz komentara ovog dijela. Jedan naš biskup mi je uz čestitku za tisućiti rad napisao:

Uz završetak članka: Ili se varam?

Ne varate se. Svaki dan sve više postaje jasno: fašizam-anti-fašizam: sve je isto u trenutačnoj režimskoj administraciji u RH. Čeka se oluja-lustracija.

Zapravo, drago mi je što sve više ljudi kod nas razumije i izjednačava tzv. antifašiste s onim što oni doista jesu - s fašistima o čemu sam pisao u više navrata. Naravno, mogao sam tu priču oko odnosa medija s konferencijom povodom tisućitog rada jednog hrvatskog znanstvenika povezati i s odnosom prema Thompsonu jer smo upravo svjedoci jednog drugačijeg prešućivanja povodom njegovog Porina. Tako Milan Jajčinović (Večernji list, 02. 07. 2014.; facebook MPT) piše:

Da su Porin dodjeljivali ovdašnji glazbeni kritičari i muzička estrada, sigurno je da Marko Perković Thompson tu nagradu ne bi dobio. No, kako je glasovanje bilo dopušteno i tzv. običnom puku, Thompson je ipak dobio nagradu za pjesmu "Ljubav je tajna dvaju svjetova" koja je proglašena hitom godine. I te se večeri na Hrvatskoj televiziji moglo vidjeti postojanje dvije Hrvatske. Njihovo se postojanje inače može zamijetiti posvuda: od estrade do filozofije. Te dvije Hrvatske, često oprečne, žive zajedno jedna uz drugu, ali se ne podnose. Jedna od takvih nepodnošljivih realnosti je i sam Marko Perković Thompson. Njegovi ga osporavatelji i protivnici spominju s mrzovoljom ili prezirom, odnosno prešućuju čak i onda kada je to suprotno svakome razumu. Nakon HTV-ova prijenosa dodjele Porina, dojam je da bi tako učinili i neki njegovi glazbeni kolege, a napose sama Televizija.

Kada se Thompson nije pojavio na dodjeli nagrade, HRT je valjda bio sretniji nego i sam Thompson kada je čuo da ju je dobio. Kasnije smo saznali da je poziv na svečanu dodjelu dobio isti dan! Očito s nečijom namjerom da na svečanost i ne dođe. Tako bi se valjda hrvatsku realnost i dalje nastavilo krivotvoriti. Thompson je postao simbol takvoga krivotvorenja.

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson?ref=stream&fref=nf>

Naime, Thompsonov menadžer g. Zdravko Barišić kaže:

Organizatori su me zvali u podne na dan dodjele i rekli da bi THOMPSON ISTE VEČERI TREBAO PJEVATI. Ne znam kako je došlo do ovakvog propusta. Javili su nam u posljednji čas, kaže ZDRAVKO BARIŠIĆ, MENADŽER MARKA PERKOVIĆA, koji je dobio Porina za hit godine za pjesmu "SAMO JE LJUBAV TAJNA DVAJU SVJETOVA.

Prva je reagirala mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu tekstem HRVATSKI NAROD JE ODLUČIO: PORINA DOBIVAAAAA: MARKO PERKOVIĆ THOMPSON!!!

<http://www.thompson.hr/osvrt/174-hrvatski-narod-je-odlucio-porina-dobivaaaaa-marko-perkovic-thompson>

http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=25206:hrvatski-narod-je-odluio-porina-dobivaaaaa-marko-perkovic-thompson&catid=9:politika-i-drutvo&Itemid=11#addcomments

Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et univ bacc. rel. uputio je protest onima u čijoj režiji je ovo "prešućivanje" izvedeno (hds@hds.hr, hrt@hrt.hr, "hgu@hgu.hr):

To NIJE poziv! To debelo nadilazi biti neozbiljan. To je ruganje, izrugivanje. Osim toga dvoga postoji još jedan cilj toga postupka: pokušaj skidanja formalne odgovornosti od strane organizatora za ne pozivanje našega Marka koji je, a što bi trebalo biti jedino važno za organizatore, daleko više nego premoćno pobijedio za HIT godine.

Ovakvo "pozivanje" organizatora premoćnom dobitniku nagrade za hit godine je ništa drugo nego ruganje Marku i svim Hrvati(ca)ma i drugim slušateljji(ca)ma njegovih hitova te samo pokušaj skidanja formalne (ali i sadržajne) odgovornosti za ne pojavljivanje Marka na Porinu.

Zbog takvog načina pozivanja to je, u stvari, ne pozivanje i predstavlja, ne samo pokušaj skidanja formalne odgovornosti od strane organizatora za ne pozivanje našega Marka, nego je, stvarno, propali pokušaj. Jer tim propalim pokušajem ovogodišnji organizatori (a i višegodišnji ukoliko su isti) su dokazali, očitovavši javno, da bit nagrade Porin nije glazbena stvarnost nego politička stvarnost.

U takvoj stvarnosti Porin nije samo ispolitiziran nego politički objekt koji se koristi za promicanje vjerske i rasne diskriminacije Hrvatskog naroda.

Naime, glazba je bitno, po meni, ogledalo duše. Glazbom čovjek otkriva one dubine duše do koje ne možemo doprijeti razgovorom s istom tom osobom te koje isti (ne)svjesno skriva manje ili više uspješno. Kada se pjevača kao što je Marko, a on je jedini u nas takav, koji pjeva o ljubavi prema Bogu, obitelji i domovini, a

što je bitno obilježje Hrvatskoga naroda, tako diskriminira, omalovažava onda to predstavlja i vjersku i rasnu diskriminaciju cijelog Hrvatskoga naroda.

Svoje pismo Duvnjak, slično biskupu, završava povezivanjem ovakvog ponašanja medija s lustracijom!

Zapravo, cijela priča o odnosu medija i vlasti prema Thompsonu sadržana je već u naslovu teksta Anta Muralea (7Dnevno, 04. 07. 2014.) *Thompson osvojio najprestižnijeg Porina – a namijenili mu giljotinu!* I Murale spominje i “moderne” fašiste i lustraciju:

Bijedni fašisti modernog vremena, u mraku svoje prljave savjesti strahuju, zubima cvokoću kada čuju da je vojska zvana narod pod vodstvom Thompsona za dom spremna vrlo skoro provesti lustraciju i sve ih otpremiti onamo gdje im je mjesto. Prešućivanje konferencije je nešto što sam i očekivao. Isto se dogodilo s prethodnom konferencijom MIA 2008. koja je također bila u Trogiru. Tada sam to usporedio s napadima na, vjerovali ili ne, Thompsona. Pogledajmo kako sam o tome govorio u intervjuu za *Fokus*, 8. kolovoza 2008.:

Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?

Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj „gromoglasni“ medijski muk, spomenuvši moje „polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem“.

Dovoljan razlog da Vas mediji izoliraju?

Tako je. Pogledajte npr. kako na HTV-u nije ni spomenuto nedavno pismo o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona, koje je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, odvjetnika, glumaca, književnika itd. Po meni je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata! Mislim da su i oni toga svjesni i zato ga proganjaju. Vidite, nedavno je Međunarodni sud u Strasbourgu, poništio presudu mađarskog suda zbog nošenja komunističke zvijezde petokrake. Ne spore da je to oznaka zločinačkog režima, ali mađarska demokracija je stabilna demokracija, pa je takva (ne)djela ne mogu destabilizirati. A u Hrvatskoj, na Thompsonovu primjeru kao da se želi pokazati svijetu kako je hrvatska demokracija nešto najnestabilnije. Može je destabilizirati čak i jedna kapa sa slovom „U“ u skupu od 130 000 ljudi! Ili sintagma „Za dom spremni!“, koja je dio jedne pjesme bez navodnika – dakle nije ustaški pozdrav. Pismo pokazuje kako ti koji vode hajku protiv Thompsona i dalje ne prihvaćaju hrvatsku državu. Sjetimo se da je iz istih krugova svojevremeno pokrenuta hajka na novu hrvatsku valutu kunu s istim obrazloženjem. Sutra će se sjetiti i da je Zagreb u NDH bio glavni grad pa ne može biti to i danas. A onda će se „sjetiti“ što znači ono H u NDH. Da, smeta im svaka hrvatska država.

Koji od medija je za to najviše odgovoran?

Svakako javna televizija koja dotično pismo ni ne spomene hrvatskoj javnosti, a prije toga je danima „raspredala“ o pismu 30-ak intelektualaca, lijeve orijentacije, predsjedniku SDP-a. Time je HTV pokazala da je njena javnost SDP, a mi ostali im služimo samo za TV-pretlatu.

Znači li to da na izvješće s konferencije matematičara niste računali?

Ne sasvim. Ipak sam vjerovao da će o konferenciji izvijestiti znanstveni program HTV-a. Jedan od 15 plenarnih predavača bio je i američki matematičar Ingram Olkin, kome su 84 godine.

Kada je prošle godine držao seminar u institutu Ruđer Bošković, napravili su intervju s njim. A na ovoj konferenciji, organiziranoj u čast jednoga hrvatskog znanstvenika, bilo je čak tridesetak matematičara njegova ranga.

Kako reagirate na to, što mediji favoriziraju, na primjer jednog Radmana ili Đikića, a Vas ignoriraju, iako ste, objektivno, u znanstvenim postignućima ispred njih?

Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže:

Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeli u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivalo po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago, igrali Kozaračko kolo.

Ja se s njima ne bih uspoređivao, jer je vrhunske znanstvenike, i u istoj znanosti, teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.

Zanimljivo je kako je o različitosti rada unutar matematike na otvaranju govorio prof. dr. sc. Neven Elezović. Druga zanimljivost je što je tada Ivkošić, pa onda i ja u ovom intervjuu, povezo Radmana i Đikića. Zamjerao sam im što im je država dala prostor i ogromna sredstva za Radmanov privatni institute u Splitu. Govorio sam da mi to ne bi smetalo da je taj institut dio Sveučilišta u Splitu. Kasnije je došlo do razlaza Radmana i Đikića i Đikić je sa svojom grupom doista prešao na Sveučilište. Negdje u to vrijeme u 4. Razredu HAZU Đikić je kandidiran za dopisnog člana HAZU. Dakle za poziciju koju je on itekako zaslužio. Međutim, tada je došlo do njegova razlaza s Radmanom, pa ga na kraju u 4. Razredu nisu ni predložili Akademiji za izbor. Da bi se sakrila istina o tome u medijima su optužili HAZU poistovjećujući to s neizborom Radmana za redovitog člana (Radman je dopisni član HAZU, dakle u zvanju za koje je predložen Đikić, još od 1992. godine). Da stvar bude još smješnija glavni krivci smo im bili akademik Paar i ja. Naime, nas dvojica smo u 2. Razredu HAZU i nemamo nikakvog utjecaja na ono što se događa u 4. Razredu. Kao uostalom i ostatak Akademije koja je također optužena zbog toga. Iste godine Đikić je izabran za redovnog člana *Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina* (Njemačke akademije znanosti). A ove godine smo i Đikić i ja suosnivači Hrvatskog etičkog sudišta!

Zapravo, ne možemo reći da u Splitu nije tiskano ništa o Konferenciji. U prilogu Slobodne Dalmacije uobičajeno se tiska *Universitas list Sveučilišta u Splitu* gdje je najava konferencije od strane predsjednice Organizacionog odbora prof. dr. sc. Milice Klaričić Bakula pretvorena u izvješće s konferencije. Tako nije ni zabilježeno da je Konferenciju otvorio župan Splitko-dalmatinske županije Zlatko Ževrnja. Ovaj tekst završavam s riječima iz njegova govora, koje zapravo i objašnjavaju medijsku ignoranciju same konferencije:

Konferencija je organizirana u čast akademika Pečarića koji je svjetski poznati matematičar.

On je jedan od rijetkih hrvatskih intelektualaca koji neumorno, bez zadržke, progovara, polemizira i poučava o povijesti i sadašnjosti Hrvatske a to je Hrvatskoj danas jako potrebno. Njegova, nije pretjerano kazati često proročka riječ, ima široki odjek u svijetu, što je jako bitno za našu mladu demokraciju.

Zato, poštovani akademiče i dragi prijatelju Josipe, imate našu punu potporu za Vaše javno djelovanje, kako na području znanosti tako i u društvenim temama od značaja za hrvatsko društvo.

Glas Brotnja, 07. 07. 2014.

Dragovoljac.com, 07. 07. 2014.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

THE JERUZALEM POST ODAO VELIKO PRIZNANJE THOMPSONU

The Jerusalem post je objavio članak (vidjeti Hrvsvijet, 2. lipnja 2013.): „*Vrijeme je da se Hrvatska suoči sa holokaustom*“ u kome se poziva Europu na dodatno discipliniranje Hrvatske ponavljajući sve poznate velikosrpske laži o Jasenovcu i Stepincu.

Međutim, treba posebno upozoriti da su ove visokotiražne novine posebno upozorile i na dva imena današnje Hrvatske.

Naravno “svijetli primjer” je predsjednik Josipović. Danas, kada mnogi državotvorni kolumnisti uočavaju njegovu glavnu ulogu u provođenju Velikosrpskog Memoranduma 2, to i ne čudi.

Međutim ono što posebno treba istaći je to što kao njegovu suprotnost, dakle predstavnika domoljubne Hrvatske The Jerusalem post izabrao Marka Perkovića Thompsona i tako mu odao veliko priznanje.

Pišući o Thompsonovim koncertima, novinar se pita: „Možete li zamisliti sličan događaj koji se održava u Rimu za Mussolinija ili u Berlinu za Hitlera?“

„Jedan od najpopularnijih glazbenih skupina u Hrvatskoj, „rock bend Thompson“, privlači desetke tisuća obožavatelja na svoje koncerte, gdje mnogi mladi ljudi dolaze ponosno odjeveni u ustaške uniforme. Bend je također u neke od svojih pjesama uključio ustaške parole, te je čak i pjevao stihove koji pozivaju na uklanjanju Srba“, navodi se u tekstu.

Naravno, jasne očite su neistine koje su tu izrečene. Ali zašto bi im ij i zamjerili kada su nam svima poznate antihrvatske izjave predsjednika Josipovića izrečene tijekom njegova posjeta Izraelu.

Zapravo su zanimljiva dva pogleda na ovakvo veličanje Thompsona.

Zapravo očito je da se gornji komentar poklapa sa starim pokušajem diskvalifikacije našega kantautora kada je na njegovom koncertu na Jelačić placu među 130000 ljudi bila i JEDNA ustaška kapa. Tada je Slavko Goldstein (danas savjetnik Predsjednika Vlade) pokrenu medijsku pravu histeriju protiv njega. Tada je vjerojatno Thompson spašen zahvaljući pismu potpore hrvatskih intelektualaca. Očito je da Goldstein i sam zna koliko je Thompson bitan domoljubnoj Hrvatskoj, pa ga je i na taj prigrup način pokušao uništiti. Dakle nije The Jerusalem post originalan kada Thompsona izjednačava s predsjednikom Hrvatske.

Ipak je zanimljivo objasniti kako je moguće da jedan Slavko Goldstein može izazvati takovu šizofrenu reakciju po kojoj je uopće bitno što je jedan pojedinac učinio među 130000 ljudi, toliko da se na optuženičku klupu stavi svih tih 130000 ljudi na čelu s onim koji je održao koncert.

Čini se da je odgovor na to dao akademik Ivan Aralica (Portal HKV-a,):

Političku misao suprotnu Tuđmanovoj, jedinu pažnje vrijednu u to vrijeme, ponudio je Slavko Goldstein, osnivajući anacionalnu liberalnu stranku i uređujući časopis 'Erazmus' uz suradnju sestre i brata, Vesne i Zorana Pusića. I još nekolicine onih koji su zbog svojih pogleda uz njih pristajali ili onih koji bi ih slijedili neko vrijeme, dok ne bi shvatili o kakvu se političkom konceptu tu radi.

Oni su hrvatsku samostalnost iznad stupnja samostalnosti federalne jedinice držali nepotrebnom i retrogradnom – čak i neostvarivom – novom ustaškom tvorevinom, oni su vjerovali da je jugoslavenska demokracija moguća i bez stranaka s nacionalnim predznakom koje će, dopuste li se, rascijepati Jugoslaviju, oni su vjerovali da se nacionalno može supstituirati građanskim i oni su vjerovali da se Hrvatsku, kao građansko društvo i kao geografski pojam, može i mora s Jugoslavijom u cjelini ugurati u europsku asocijaciju država.

Kad je razvoj političkih zbivanja i rata pokazao da je njihov koncept čista nebuloza neotriježenih komunista, da ga ne prihvaća nitko osim njih i njima po konfuznoj misli sličnih, u zemlji, a u inozemstvu onih koji su takav koncept rasplesali iz svojih interesa ili zbog svojih ideoloških predrasuda priželjkivali, ovi su oko Goldsteina i Pusića krenuli – sad se sjetite 'pisma šestorice' objavljena u 'Erazmusu' gdje je Tuđman prokazan svjetskoj javnosti kao zagovornik nacizma – s optužbom Tuđmana da, zanemarujući građansko i forsirajući nacionalno, vodi ustašku, nacističku politiku i tako naciificira Hrvatsku, ideologijom, nostalgijom prema ustaškoj prošlosti i svim drugim što se smatra sadržajem nacističke i fašističke politike. Ustaške politike!

Uza sva golem nastojanja i uz pokoji uspjeh – poneko slovo U na kapi za vrijeme koncerata na otvorenom ili na zidu ruševine, pokoju pjesmu o Juri i Bobanu, pokoji grob pristašama ustaškog režima ili obilježja mjesta njihove pogibije – optužbu da Tuđman ustašizira, odnosno, naciificira Hrvatsku ni u očima svjetske ni pred nosom domaće javnosti nije im bilo moguće dokazati i ostajali su dugo vremena bez nade u konačan uspjeh. Sve dok haaško tužiteljstvo protiv Tuđmanova vojnog i civilnog vodstva nije, najprije pokrenulo, a potom i podignulo optužnicu za udruženi zločinački pothvat u cilju progona srpske nacionalne manjine u vojno-redarstvenim akcijama Bljesak i Oluja.

Tek tada skupina oko 'Erazmusa', koja je do tada izmišljala naciifikaciju Hrvatske i predlagala denaciifikaciju eufemizirajući ju kao 'detuđmanizam' – koristeći se vlašću, najprije mentalnih komunista, a potom krimogenim klijentizmom vrha HDZ-a – kreće u akciju dokazivanja utemeljenosti

optužnice tužiteljstva haaškog suda, gledajući u njoj baš ono što su oni od prvog trenutka za tuđmanizam tvrdili.

Slijede svjedočenja u korist optužnice, zakonito i nezakonito isporučivanje dokumenata, umirovljenja i uhićenja generala, čišćenje medijskog prostora od Tuđmanovih pristaša, marginalizacija konzervativne intelektualne elite i svakovrsni progono i šikane, kojih se ni jedan komunistički režim ne bi posramio. Očekivali su da će im osuđujuća presuda Haaškog suda za udruženi zločinački pothvat radi progona srpske manjine i dati pravo za sve nezakonitosti što ih čine i da će im gurnuti u ruke instrument kojim će trajno uspostaviti nadzor nad svakom manifestacijom i svakim znakom hrvatske nacionalne samosvijesti. Tim instrumentom, tom osuđujućom presudom, dobit će moć da unedogled krote, kako su držali, hrvatsku endemsku genocidnost.

Kad se nakon drastične prvostupanjske presude Haaškog suda činilo da je osuđujuća presuda za udruženi zločinački pothvat u svrhu genocida gotova stvar, makar kazna generalima u pravomoćnoj presudi bila i bitno smanjena, zaključili su da će to biti najbolja potvrda kako je Tuđmanova vlast nacificirala Hrvatsku i kako je potrebno pristupiti temeljitoj denacifikaciji.

Ti su inicijatori 'detuđmanizacije' od tog trenutka organizirali sastanak za sastankom, na državnoj i regionalnoj razini, uz nazočnost trenutačnih vrhova vlasti mentalnih komunista, na kojima su raspravljali, ne plašeći se imenovati ljude iz Tuđmanova okruženja, koga sve još treba osuditi na domaćim sudovima da bi se, kako su opravdavali svoje komunističke čistke, na ovim prostorima uspostavio pravedan mir.

Bilo je gadjljivo, ispod brka dementnog Zorana Pusića i iz ljupkih usta njegove glasnogovornice Vesne Teršelić, slušati koga sve treba suditi i kakva nas sve suđenja ne očekuju dok Hrvatska od tuđmanizma ne bude potpuno purificirana. Bilo je doista gadjljivo od njih dvoje, i od onih što su ih za pare oko sebe okupili, slušati komu sve treba suditi, koje spomenike rušiti, kojim ulicama i trgovima imena mijenjati i što u udžbenicima preinačiti, što u njihovom novom unijeti, a što iz njihovih zauvijek izbaciti. I sve to s jednim ciljem: da bi se tuđmanizirana Hrvatska od Tuđmana 'detuđmanizirala' kao što se Hitlerova Njemačka od Hitlera denacificirala.

Kad što! Od svega onoga, čime su se prijetili brkati maneken u poznim godinama i manekenka koja sanja o Nobelovoj nagradi za mirotvorstvo pa to s ponosom bilježi u svojoj biografiji, na 11. studenoga 2012., kad kihne miš – neće biti niš!

Oslobađajuća presuda generalima oslobađajuća je presuda tuđmanizmu! Nema denacifikacije jer nije bilo nacifikacije!

Goldstein je zašutio i apstinirao od istupa na televiziji, što baš laka srca ne čini. Ali je lako pretpostaviti da je kao savjetnik premijera svoje mišljenje najprije njemu kazao. Nikad se ne će znati je li prva premijerova izjava nakon oslobađajuće presude plod toga savjeta! Bila je u pravcu obezvrjeđivanja oslobađajuće presude jer je, savjetovan ili ne savjetovan, premijer naciju

podsjetio na to da svih pet sudaca nisu glasovali za oslobađajuću presudu, dva su bila protiv. Htio je reći, kad suci mogu biti protiv oslobađajuće presude, što ja ne bih biti mogao. I po tom sudeći, izjava bi mogla biti plod Goldsteinova savjeta!

U knjizi *Hajka na Thompsona* u više navrata sam spomenuo Goldsteinovu ulogu, pa čak i u samom Predgovoru. Iako sam pročitao negdje kako je Ivo Goldstein imao ambicije biti i predsjednikom države, ipak je uspio da po njegovim notama plešu sve vlasti od 2000. do danas.

Istu priču o Thompsonu ponavljaju i Srbi, pa onda i The Jerusalem post. O razlozima zašto je i Srbima Thompson najveći živući Hrvat govorio sam na promociji knjige *Hajka na Thompsona* pa ću to samo ponoviti:

Doista je velika poteškoća i svjetskih moćnika kada moraju od Srba, za koje je poznato da nikada nisu pobijedili u ratu koji su sami vodili, stvarati mit ratnika. Tolić nam je tu pa ga možemo i upitati je li tada mislio na čuvenu srpsku „bežaniju“ u Prvom svjetskom ratu, kada su izazvali rat, a onda im je vojska pobjegla preko Albanije u Grčku, ostavivši svoj narod.

A još je nezahvalnija kada domaće sluge moraju sudjelovati u tome. Kada im je važnije služiti ovakvima, a ne vlastitom narodu.

Neka mi oprostí Tolić, ali još bolje su srpsku hrabrost opisali dva srpska predsjednika.

Prošli tjedan je Nikolić tvrdio kako u Srebrenici nije bilo genocida (9000 ubijenih!), ali jeste u „Oluji“ zbog progona velikog broja ljudi.

Taj „progon“ je opisao Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Iz ove dvije tvrdnje jasno proizilazi da je genocid to što je Hrvatska vojska od Srba napravila zečeve. A to je nešto što ja tvrdim od dana kada je Miloševićeva izjava objavljena. Dapače, i u tekstovima i javnim nastupima, tvrdim da je to

najgori mogući genocid napravljen u povijesti: OD LJUDI NAPRAVITI ZEČEVE! STRAŠNO ZAR NE? Srbi bi u Bihaću pobili mnogo više ljudi nego u Srebrenici (u okruženju je bilo 150 do 170 tisuća ljudi). Ali ubijen čovjek je mrtav čovjek. Ali od čovjeka napraviti zeca. Doista strašno!

A Thompson je svojim pjesmama, zapravo opisivao Srbe kao zečeve! I ne samo to, već je od njih i on stvarao zečeve. Otud je i njegova odgovornost ravna onoj Hrvatske vojske.

I doista „Bojna čavoglave“ se pojavila početkom rata. Učinjeno je sve da Hrvatska bude razoružana i tako omogućiti Srbima da prvi put u povijesti pobjede nekoga s kojim ratuju sami. I Srbi su doista pobjeđivali razoružane protivnike. Strah u kostima uvukla im je ta Thompsonova pjesma. Počinje sa starim hrvatskim pozdravom koji su koristile Ustaše. A učili su ih da su Ustaše nešto najstrašnije na svijetu, a i to da su svi Hrvati ustaše. A taj Thompson im još kaže:

*Čujte srpski dobrovoljci bando četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava!*

Da, stići će ih naša ruka i u Srbiji. Pa kako se ne bi i danas bojali te pjesme kada su na kraju doista i pobjegli u Srbiju. Kao zečevi, kako reče Milošević, a a kako im je Thompson to poručio, tj. kako je predvidio na samom početku rata.

Svjesni tog zločina sudjelovanja u pravljenu zečeva od Srba pjesmom „Bojna Čavoglave“ bili su i Švicarci, pa su 2009. uskratili Thompsonu vizu.

Isto su Njemci prepoznali u pjesmi *Anica – kninska kraljica*, pa su mu zabranili da je pjeva u njihovoj zemlji. I doista, Thompson pjeva:

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina
Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

Pa zar nije jasna poruka da su Srbi zečevi. Pa valjda sam Thompson i pored bokala vina koji je popio, ne misli da bi mogao zapaliti Krajinu i dva tri srpska štaba, da ne zna da su tamo zečevi koji će pobjeći čim ga vide? A da sve bude još gore u „Oluji“ su pobjegli pred cijelom vojskom, a ovdje zbog Thompsona, Anice i bokala vina!

Zbog svega toga je i opravdana Hajka domaćih slugu na našeg kantautora. Pa kako oni mogu objasniti hrvatskom narodu svoju prosrpsku politiku, bolje reći svoje sluganstvo Srbima, ako taj narod Thompson stalno podsjeća na Srbe – zečeve? Zato su samo donekle u pravi naši jugonostalgičari kada tvrde kako su to Thompsonove ideje o krvi, tlu i militantnom kršćanstvu, kao u Jutarnjem listu, 26. 04. 2013. Donekle zato što je Thompsonov zločin sudjelovanja u stvaranju zečeva daleko teži.

Govor na predstavljanju knjige završio sam zahvalom predsjedniku Nikoliću koji me je svojom izjavom o genocidnoj „Oluji“ upozorio i na krivnju samog Thompsona u tom strašnom genocidu pravljenja zečeva od Srba. Isto tako se sada moram zahvaliti The Jeruzalem postu što je odao veliku počast Marku Perkoviću

Thompsonu. I doista, ako danas svi iole misleći Hrvati doživljavaju Josipovića kao najistaknutim predstavnikom one izdajničke i sluganske Hrvatske, onda je doista i Thompson zaslužio da bude izdvojen kao prestavnik one druge – domoljubne.

Čestitamo Ti Marko. Što te više napadaju pokazuju koliko si im velika smetnja u ostvarivanju protuhrvatskih namjera.

Josip Pečarić
Hrsvijet, 04. 06. 2013.

OTAC HRVATSKE DRŽAVE AKADEMIK FRANJO TUĐMAN I THOMPSON

Iznenadila me je prepuna Društvena dvorana Općine Tisno na razgovoru samnom koji je organizirao don Lazar Čibarić. Naravno, najviše je bilo riječi o Ocu hrvatske države akademiku Franju Tuđmanu i Thompsonu.

Svoje nove koncerte, na radost mnogobrojnih posjetitelja, Thompson počinje s čuvenim govorom predsjednika Tuđmana o izdajnicima koji se prodaju za Judine škude. Thompson zapravo i na taj način iskazuje svoju zahvalnost hrvatskom Predsjedniku za veliki dar koji nam je podario – hrvatsku državu. Namjerno ne govorim o “prvom hrvatskom predsjedniku” iz jednostavnog razloga što ona dva poslije njega jesu bili izabrani predsjednici RH, ali zar možemo upotrijebiti pridjev “hrvatski” za njih? Možemo li upotrijebiti taj pridjev za one o kojima je naš Predsjednik govorio u spomenutom govoru o judinim škudama? Mnogi hrvatski kolumnisti su već konstatirali ono što možemo čuti u svakodnevnim razgovorima: današnje vlasti sprovode velikosrpske interese. (Vidjeti npr. tekst Marka Curaća, *JOSIPOVIĆ – Komu treba pružiti ruku ‘na drugoj strani’?*, Hrvatski tjednik, 22. kolovoza 2013.) Nije Thompson bez razloga izabrao baš taj govor, zar ne? O tome kako je to izgledalo u Čavoglavama opisala nam je Eva Kirchmayer Bilić:

Sokolov se krik prolomio Petrovim poljem preko Svilaje, zaorio je glas prvog hrvatskog Predsjednika Franje Tuđmana, molitva i vapaj Bogu i Hrvatima diljem svijeta, sa stotinu tisuća k Nebu i Gospi uzdignutih ruku.

Evi naravno nećemo zamjeriti što je koristila ono “prvi” za jedinog hrvatskog predsjednika, zar ne? Možemo to tumačiti kao vjerovanje da ćemo uskoro dobiti i drugog!

Tijekom razgovora jedno pitanje je bilo zašto toliko pišem o Thompsonu. Još na prvoj proslavi u Čavoglavama poklonio sam Thompsonu knjige napisavši mu da je jedan od najvećih živućih Hrvata. Danas mnogi državotvorni Hrvati u svojim tekstovima spomenu Thompsona, a urednici ga stave u naslovu – svjesni njegovog ugleda. Npr. pogledajte tekst sjajnog kolumniste Zvonimira Hodaka, *Divljanje šaćice od 150 tisuća nacionalista u Čavoglavama, tamo namjerno ne pozivaju Boru Čorbu, Cecu, Bajagu...* Svjedoci smo koliko je Thompson svojim pjesmama učinio i stalno čini da se mladi i danas osjećaju ponosni što su Hrvati, kao što smo se osjećali u vrijeme Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Zato me nije iznenadilo kada sam dobio slijedeći e-mail. G. Ivan Bradvica, dipl. ing. građ. i pjesnik mi piše:

Gospodine Josipe!

Nakon Vaših informacija o proslavi Dana pobjede u Čavoglavama odlučio sam posvetiti pjesmu o Marku Perkoviću pa Vam je šaljem u privitku...

Marko Perkoviću Thompsonu

Marko Thompsone
iz Tvog glasa slavljenički zvone
riječi i osjećaji životoljublja
koju glazba sljublja
u budućnost potomstva
hrvatskog zraka, kopna i pomorstva.
Hrvatstvo slave
pronosom istine prave.
Prihvatio Te je puk
njegov si istinski slavoluk
lučonoša gdje Hrvata ima
ljubav si među Hrvatima.
Neka Te poživi Bog
na ponos naroda svog.
Pjevaj danas, pjevaj sutra
vedra su s Tobom sva jutra.
Duša nakon naše žrtve cvate
Marko brate
pjevaj u slobodi mira
hrvatskog veselja našeg odabira.

Koliko god me nije iznenadio e-mail s pjesmom o Thompsonu, toliko me je iznenadilo kada mi se prije nekoliko dana opet javio g. Bradvica sa slijedećom pjesmom:

Josipe Pečariću

S Vašim javnim znanjem
uočenim negativnim stanjem
ne znanja i destrukcije
u vlasti nacije
priželjkujemo život bolji
po našoj suverenoj volji.
Matematičke i društvene nejednakosti
bilo koja struka
poput ljudskih ruka
iskustvom spozna
zakonitosti života
rijetko tko dozna.
Vi ih znate
obogaćujte Hrvate
a i druge
kao do sada
pa neka vlada

onaj tko zna bolje
to se očekuje dolje.
Kao pripadnici puka
u kojem se nagrađuje
žrtva, trud i muka
vođe pregaoce
stručne stvaraoce
slične Vama poznajete
njih okupite
na izborima se nametnite
Hrvatsku iz krize izvucite.
Mi Vas želimo gore
sve je dolje gore
rješite naše more
djela nade iz Vas zbore.
Akademiče Pečariću
želim Vam od srca sreću.

Od puno naših ljudi dobijam poruke u kojima hvale pojedine moje tekstove i ukupan angažman na koje obično ne odgovaram, ali ova pjesma me je ponukala da to učinim svima odjednom.

Naime, sve takove poruke doživljavam kao žal za našim Predsjednikom. Zašto?

Sredinom 1992. godine otišao sam u Melbourne na poziv sveučilišta LaTrobe. Odmah sam se povezao s tamošnjom hrvatskom zajednicom. Bila su to teška vremena, a informacije nisu bile lako dostupne. Kao sveučilišni profesor smatrao sam se obaveznim objasniti našim ljudima što se zapravo dešava u Lijepoj našoj. Postavio sam sebi zadaću – mogu li iz doista malo podataka kojima smo raspolagali shvatiti što to zapravo naš predsjednik radi. Satima sam “slagao kockice” i potom objašnjavao ljudima o čemu se radi.

Da sam doista bio uspješan u tome pokazuju i slijedeće tri priče.

Prva se odigrala dan nakon Predsjednikova govora u Melbourneu 1995. Supruga jednog našeg konzula rekla mi je da me se sjetila u trenutcima kada je jednoj manjoj grupi naših ljudi Predsjednik u povjerenju govorio o situaciji na ovim prostorima:

- *Govorio nam je sve ono što ste nam Vi objašnjavali prošle godine preko radija!*

Druga je iz kasnijeg perioda. Supruga velikog ratnog ministra Gojka Šuška gđa Đurđa mi je rekla da kada čita moje tekstove ima dojam da sam sjedio s njima kada su donosili važne odluke koje komentiram u svojim tekstovima.

Na kraju i na razgovoru u Tisnom sjano je primljen moj govor s komemoracije u Adelaideu koji je pročitala gđa Mira Vrbanović (svojevremeno je na jednom

predstavljaju u Splitu isti govor pročitao don Josip Čorić), koja je i inače sjajno vodila razgovor, a u kome sam dao sukus Tuđmanove politike.

Mnogi naši ljudi razumiju i vjeruju da su moje interpretacije Tuđmanovih zamisli doista dobre, pa čak neki znaju reći kako sam ja najveći živući Tuđmanist.

Meni je drago čuti da uspješno obavljam zadaću koju sam si postavio sam sebi te daleke 1992. godine u Australiji.

Međutim, mnogi ne razumiju da se radilo samo o interpretaciji Tuđmanove politike pa me pozivaju, kao i naš pjesnik, da radim nešto što ne treba raditi netko tko samo objašnjava tuđe zamisli.

Kada sam na hrvatskim radio programima (Sydney, Melbourne, Adelaide) govorio našim ljudima – oni su doista bili oduševljeni. Zapravo nisu ni bili svjesni da su se oduševljavali Predsjednikovim umijećem koje sam ja samo interpretirao. Tako mi je jedan tamošnji Hrvat (nisu mu tamo priznali naš fakultet, pa ga je ponovno završio; u tim 90-ima je već bio magistar, a kasnije je i doktorirao) rekao:

- *Josipe, Ti bi trebao biti predsjednik Hrvatske!*
- *Baš ste vi Hrvati čudni ljudi. Bog Vam je dao Tuđmana, a vi hoćete mene!*

Inače, smiješno mi je kada su mi svo vrijeme poneki naši ljudi govorili isto što i taj prijatelj iz Australije iz jednostavno razloga što bi odmah pokazali da mi baš puno i ne vjeruju. Naime, rekao bih im da sam ja pogrješan kandidat i da je pravi prof. dr. Miroslav Tuđman. On samo ne interpretira tuđe zamisli, već slično ocu, od svega toga stvara znanost. A ako promatramo i pobjedu u ratu, znamo da je jedna od glavnih komponenata uspjeha Hrvatske vojske bila i obavještajna služba koju je vodio upravo Miroslav Tuđman.

Još 2000., kada je već krenula detuđmanizacija, uvjeravao sam HDZ-ovce da moraju istaknuti, već tada, kandidaturu profesora Tuđmana za buduće predsjedničke izbore.

O tome sam govorio i uoči posljednjih predsjedničkih izbora (a dao u nizu knjiga pa i u *Hajci na Thompsona*, str 79.):

U Večernjem listu sam već spomenuo kako sam još 2000., na Amac mreži pisao, (tada sam bio u Australiji) kako je HDZ odmah trebao odgovoriti na pokrenutu detuđmanizaciju (tj. rashrvačivanje Hrvatske) i na napade na obitelj Tuđman, najavom da će njihov kandidat na sljedećim predsjedničkim izborima, biti upravo Miroslav Tuđman. Tako bi poručili da im nije važna samo vlast – jer će ići s kandidatom koji nije član HDZ-a. A takva poruka bi, itekako, trebala zabrinuti detuđmanizatore, jer bi morali računati na vrijeme koje dolazi, na vrijeme u kojem će im opet jedan Tuđman – biti predsjednik države.

U predgovoru knjige *Za ponosnu Hrvatsku iz dana u dan* koju sam poslao samo prijateljima uoči drugog kruga tih izbora napisao sam:

Zapravo smatram se i osobno odgovoran jer sam pripadao najužem krugu onih koji su nagovorili g. Tuđmana da se prihvati kandidature. Ni svi članovi

njegove obitelji, ni neki najbliži prijatelji nisu ga podržali u tome. Bio sam uvjeren da sve što smo sve ove godine radili i akademici Aralica i Barišić, ja, a i neki drugi akademici, mnogi drugi intelektualci pa konačno i HKV garancija da ćemo se okupiti oko MT u velikom broju. Bilo je očito da se ovi iz vlasti jedino njega boje. Da njegovo prezime pomaže u razbijanju očekivane medijske blokade.

Iz dana u dan postajao sam svjestan da ljudi ne drže puno do toga što mi mislimo. Nisu polemizirali s našim stavovima, valjda smo bili preglupi da bi to trebali. Samo sam slušao o novim mogućim kandidatima. I onda su se pojavili i to tada kada je već MT i neki koji ga podupiru obišli SAD, Kanadu, Australiju.

Kao da su htjeli potvrditi zašto sam u emisiji kod dr. Tomca rekao da vjerujem samo MT, jer sin sigurno neće izdati oca!

Dok je Thompson vjerovao hrvatskim academicima, pa je svoju podršku dao profesoru Tuđmanu (i na TV spotu), takva je podrška izostala i od Crkve u Hrvata (i u Hrvatskoj i u BiH), od mnogih državotvornih intelektualaca i od hrvatskih privrednika. Hrvatski akademici im očito nisu zaslužili takvo povjerenje!

I u nedavnom intervjuu za Hrvatski fokus ponovo sam govorio o tom mom prijedlogu HDZ-ovcima iz 2000-e:

Nisu razumjeli ni tada, ni na zadnjim predsjedničkim izborima (ne samo HDZ), a ne vjerujem da će i ubuduće, iako je prof. Tuđman sada njihov član (zapravo je na izborima spašavao HDZ u momentu kada je sve učinjeno da se HDZ izbriše s povijesne scene). A tako bi danas najjednostavnije svima pokazali da se doista vraćaju Tuđmanizmu! I dalje mislim kako je Tuđmanizam preduvjet za bilo kakvo hrvatsko okupljanje.

Zapravo je prof. Tuđman HDZ-ov zastupnik. Sjetimo se da je on postavio zastupnička pitanja o porezu za knjige generalu Praljku (proglasili su šundom knjige hrvatskog generala o Domovinskom ratu) ili o položaju novaka na sveučilištima. Jedini je saborski zastupnik potpisao i Pismo VSUN-a o Hrvatima BiH, ili ono o neopozivoj ostavci Gorana Radmana, ostalih urednika HTV-a, te Duke.

Da ponovim, ako mi se ne vjeruje u procjeni oko predsjedničkog kandidata, iako nisam naišao na neki ozbiljniji tekst koji oponira mojim argumentima, kako se može vjerovati nekim drugim mojim odlukama. (Ponavljam: ne treba s pravom jer nije isto donositi odluke i objašnjavati odluke koje je netko drugi već donio.) Zapravo, koliko sam bio u pravu kada sam govorio o utjecaju medija u izborima pokazuje i članak Marka Curaća *Prije će smijeniti Nadzorni odbor HRT-a nego Josipovićeve miljenika Gorana Radmana*, Hrvatski tjednik 22. kolovoza 2013., u

kome se konstatira kako Josipović ne će dopustiti smjenu Radmana jer mu je potreban da mu pomoću HRT osigura još jedan mandat.

S druge strane poznato je također da je od tih predsjedničkih izbora moje djelovanje vezano samo za obranu vrijednosti Domovinskog rata.

Međutim, bez obzira na sva ta nerazumijevana, zahvalan sam svima kojima se sviđa to što radim, jer – kao što sam već naglasio – to doživljam kao pohvalu politike i državničkog umijeća predsjednika Tuđmana, a meni govori da su moje interpretacije bile doista dobre.

Posebno sam zahvalan i Thompsonu jer sve što radi – radi u slavu Lijepa naše. Slavi našu domovinu koju nam je podario Otac hrvatske država akademik Franjo Tuđman. Kada vidimo i sto tisuća mladih kako na njegovim koncertima pjeva zajedno s njim jasno je i nama (a bogme njima):

Tuđmanova Hrvatska živi u mladima i ništa je više ne može i neće slomiti!

Josip Pečarić

Hrsvijet, 23. 08. 2013.

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

**PISMO PREDsjedNICI I MINISTRIMA VANJSKIH
POSLOVA I BRANITELJA**

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Ministre vanjskih poslova,
Poštovani Ministre branitelja,

Upravo sam pročitao na portalu narod.hr kako je „predstavnik švicarske kantonalne vlade potvrdio odluku gradskog vijeća grada Schlierena s kraja srpnja kojom se zabranjuje koncert Marka Perkovića Thompsona, koji je trebao u tom gradiću pored Zuericha biti održan 3. rujna, priopćila je uprava grada Schlierena koju u petak prenose švicarski mediji“. Razloge zabrane navodi Neue Zuericher Zeitung: *Thompson “uvijek iznova” upada u oči zbog “ultra-nacionalističkih svjetonazora” i “veličanja fašističkog režima ustaša”*.

<http://narod.hr/eu/svicarci-zabranili-thompsonov-koncert-prozvali-ga-zbog-velicanja-fasistickog-rezima-ustasa>

Vama je dobro poznato da su to lažne tvrdnje kojima se u Švicarskoj stavljaju na stranu fašističkih agresora na RH koji su na istovjetan način, a to rade do danas, tvrdili za sve hrvatske branitelje da su ustaše, pa tako i hrvatski branitelj Marko Perković Thompson.

Takovo ponašanje vlasti u Švicarskoj je duboko uvredljivo za sve Hrvate pa tako i one u Švicarskoj koji su nakon zabrane iz 2009. sakupili potpise više od 5000 tamošnjih Hrvata na pismo podrške Thompsonu koje su potpisali najugledniji tamošnji Hrvati.

Kako je ova zabrana najavljena vjerujem da ste već uputili svoj prigovor tamošnjim vlastima i da bi takova zaštita hrvatskih velikana trebao biti uobičajen postupak hrvatskih vlasti. U svakom slučaju javnost bi trebali upoznati sa svojim protestom.

Ova odluka je uvreda hrvatskim vlastima poslije nedavnog pisma zahvale Thompsonu od strane Ministra branitelja i njegovih riječi:

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i osloboditeljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Riječi koje su u Švicarskoj uputili Thompsonu, poslije ovih riječi našeg ministra, zapravo se odnose na vas, hrvatsku državu i sve nas, zar ne?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. U prilogu vam dostavljam izvješće s prosvjeda iz 2009. godine.

26. 08. 2016.

PRILOG

“Udruga za slobodu i neovisnost” te nekoliko braniteljskih udruga održale su danas pred švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu prosvjedni skup protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu.

U pismu što su ga organizatori prosvjeda uputili švicarskoj vladi traži se žurno ukidanje zabrana pjevaču, a od vlade Švicarske zahtjeva se isprika zbog, kako se navodi, neutemeljenih optužaba stotina tisuća obožavatelja Thompsonovih pjesama. Prosvjedno pismo organizatori su uručili švicarskom veleposlanstvu.

Nazočnim prosvjednicima, između ostalih, obratili su se i humanitarni djelatnik prof. Slobodan Lang, akademik Josip Pečarić, predsjednik zagrebačke HVIDRE Ivan Pandža, predsjednik Udruge branitelja logoraša Domovinskog rata Grada Zagreba i Zagrebačke županije Ilija Ačkar te u ime braniteljskih udruga Splitsko-dalmatinske županije Miro Morto.

Po riječima prof. Langa za ovakvu odluku švicarskih vlasti golemu odgovornost snosi hrvatska politika, koja, kako je rekao, još uvijek svijetu nije ponudila sustavne informacije o obrani vlastite slobode i stvaranju hrvatske države.

“Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je švicarski odluka o zabrani potaknuta iz Ureda predsjednika Republike Stjepana Mesića”, rekao je akademik Pečarić te dodao kako je opravdan poziv HVIDR-e grada Zagreba da predsjednik Mesić podnese ostavku kako ne bi nanosio daljnju štetu. Prosvjednici su nosili transparente na kojima je, uz ine pisalo “Hrvatska nije fašistička zemlja”, “Mesić je veleizdajnik” te “Još 131 dan do đubrišta istorije”.

Policija je izvijestila kako se ispred veleposlanstva Švicarske okupilo oko 150 prosvjednika te dodala kako je privela četiri maloljetna prosvjednika, a dvojicu zbog, kako kažu, uvredljivih transparenta protiv predsjednika Republike.

Policija navodi kako na skupu nije bilo narušavanja javnoga reda i mira.

ZAGREB, 9. listopada 2009. (Hina)

Govor akademika Josipa Pečarića:

Dragi prijatelji,

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on “jedan je od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene”. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja je doista nešto sramotno:

“Poznat je postao 1991. s pjesmom ‘Bojna Čavoglave’. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (.) PERKOVIĆ Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi ‘Bojna Čavoglave’ pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.” Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačavanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je ‘Bojna Čavoglave’! pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u “Večernjem listu” – “neizmjernim svotama novca nagrabiljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih” poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid.

Po istom obrascu se sudi danas Hrvatima u Haagu i u Hrvatskoj.

Po istom obrascu danas inzistiraju na tzv. Topničkim dnevnicima. Oni su im veoma važni jer je Hrvatska napravila genocid samim tim što je u granatiranju Knina poginuo čak JEDAN srpski civil. Topnički dnevnicima za bombardiranje hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika im nisu interesantni. Da, tamo su stradali mnogi Hrvati. Ali, zar su svi oni vrijedni u usporedni s JEDNIM srpskim civilom?

Zar nisu i nacisti određivali koji su narodi vrijedni a koji nisu. Vidimo da se to radi i danas, a ti ne-vrijedni se ne smiju ni braniti?

Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je ovaj švicarski čin “instruiran iz Hrvatske i to iz ureda predsjednika države”! To je očito već i iz plakata u kome se nalaze Thompsonove riječi:

Domoljublje prozvali fašizam,

Tako brane njihov komunizam.

Predsjednik Mesić se opet prepoznao pa se opet sam i javio. Naravno, njemu nije ništa sporno u tekstu kojim Švicarci zapravo tvrde da smo genocidan narod. To nas ne čudi

Znamo da je predsjednik ove države lažno svjedočio u Haagu. Njegove laži raskrinkane su u knjizi prof. dr. Miroslava Tuđmana “Vrijeme krivokletnika”. Našu tzv. pravnu državu to ne interesira!

Znamo i Mesićevu ulogu u priči o Topničkim dnevnicima.

Znamo i Mesićevu ulogu u falsificiranju dokumenata pomoću kojih sud u Haagu treba optužiti naše generale.

Znamo i Mesićevu ulogu u protuzakonitom dostavljanju dokumenta s oznakom “državna tajna” tom sudu.

Znamo i za Mesićevu ulogu u protuustavnom projektu restauracije nove balkanske federacije. Sjetimo se samo njegova nedavnog nastupa na skupu tzv. Federacije balkansko-američkih udruga u New Yorku.

Zato je potpuno opravdan poziv ZU HVIDR-a grada Zagreba takvom predsjedniku “da podnese ostavku, da odstupi i prije isteka posljednjih dana svojeg mandata kako ne bi nanosio daljnju štetu našoj domovini i sramotio časnu funkciju predsjednika hrvatske države”. Međutim, takav častan čin ne može se od njega očekivati. Logičnije bi bilo da ga Hrvatski sabor opozove s te časne funkcije. Nažalost, ni to ne možemo očekivati. Pa svima je jasno da naši političari samo slušaju što im svjetski moćnici kažu.

Zapravo, kakav je “problem” u Thompsonu i u nama najbolje je opisao bivši francuski vojni biskup Michel Dubost kada je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? A hrvatske vrjednote su ono o čemu pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva o vrjednotama koje se u Europi gube. Oni koji žele takovu Europu zabranjuju mu ulazak u nju.

Thompson pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini (“netka nitko ne dira u moj mali dio svemira”), svom narodu i Bogu. On pjeva o slobodi i onima koji su je izborili našem narodu. Zato nikada ne smijemo zaboraviti da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i da mu je prva poruka – ona u Dubrovniku – bila o vrijednosti slobode.

Švicarci kažu kako “treba spriječiti da on svojim djelomice ekstremističkim pjesmama na svojim nastupima uzmogne radikalizirati dijelove hrvatske iseljeničke zajednice”. Ne štite oni samo svoju “unutarnju i vanjsku sigurnost” već “unutarnju i vanjsku sigurnost” takove Europske unije koja ne želi vrjednote o kojima Thompson pjeva. Jer, pjevajući svoje pjesme hrvatskim iseljenicima u europskim državama on čini da te vrjednote žive i u tim državama.

Sam Thompson u svom nam Priopćenju poručuje:

“Zar nije već vrijeme reći dosta tim lažima i poniženjima? Ne smatram se žrtvom niti se tako osjećam, niti želim da me itko tako doživljava, ovo što se meni događa je ništa u usporedbi sa žrtvom i nepravdom koju su mnogi Hrvati podnijeli u borbi za ponos, dostojanstvo i suverenitet Hrvatske. Sjetite se samo naših generala, Ante Gotovine i drugih na koje se ta njihova pravda i pravosuđe obrušilo. Je li to ono što nas čeka u Europskoj uniji?”

Ne smatramo ni mi Marka Perkovića Thompsona žrtvom. Zar može biti žrtva netko o kome su hrvatski intelektualci napisali knjigu, čiji jedan prikaz ima naslov “Thompsona opjevali biskupi i akademici”? Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u “Hrvatskom listu”: “Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.”

Akademik Josip Pečarić,

Zagreb, 09. listopada 2009.

http://www.hkz-kkv.ch/prosvjed_potpore_thompsonu.php

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA U TISNOM

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim na dolasku na ovo predstavljanje i čestitam Vam jučerašnji Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se don Lazaru Čibariću na organizaciji i ovog predstavljanja i mojoj kolegici prof.dr.sc. Zdravki Božikov na lijepom riječima o mojoj knjizi *MOJIH STO KNJIGA*.

Knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan. To je bilo iznenađenje za njega. Uspjeli smo u tome i došao je izravno s puta na prvo predstavljanje u Zagrebu ne znajući što ga čeka. Samozatajan kakav jest i danas mu nije drago što je ova knjiga posvećena njemu. Kada je to shvatio komentirao je činjenicu da se predstavljanje odvijalo na Dan antifašizma. Naime mi u RH imamo i takav blagdan iako se Churchillu pripisuje ona tvrdnja da će se fašisti u budućnosti nazivati antifašisti.

Stanko je upozorio na predstavljanje na taj dan komentirajući kako i doista treba biti tada jer sam ja puno pisao o istinskim antifašistima. Dakle ne onim iz Churchillove dosjetke. I doista sam godinama upozoravao na činjenicu kako političari u RH kao poslušne slugе svjetskih moćnika ne smiju ni spomenuti da je srpska agresija na Hrvatsku zapravo bila fašistička agresija. Tako to imamo i u naslovu jedne od ovih sto mojih knjiga: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015*

A Hrvatska iz godine u godinu sve više napreduje u toj sluganskoj politici. Ali sve je više naših ljudi koji razumiju da se srpski fašizam treba nazivati pravim imenom- Pogledajmo samo naslov jednog današnjeg članka s portala narod.hr:

I DOK HRVATSKA SLAVI POBJEDU NAD VELIKOSRPSKIM FAŠIZMOM IZ SRBIJE DELIJE ŠALJU VELIKOSRPSKE PRIJETEĆE PORUKE...

Tekst završava sa citatom:

“Svako u amanet nek’ ostavi svom sinu, srpsku trobojku da zavijori u Kninu”

<https://narod.hr/sport/i-dok-hrvatska-slavi-pobjedu-nad-velikosrpskim-fasizmom-iz-srbije-deli-je-salju-velikosrpske-prijetece-poruke>

Moram razumjeti naše susjede čiji fašizam je doživio slom u Hrvatskoj. Zato sam u dva navrata predlagao Hrvatskom saboru da se 5. kolovoza slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Jučer sam i povodom toga izjavio sućut svima poštovateljima srpskog fašizma pogotovu srpskim slugama u RH.

Sigurno će Vam biti zanimljivo kako je taj moj prijedlog, a zapravo Miloševićeve tvrdnje o Srbima-zečevima, komentirao svojedobno prof. dr. sc. Andrija Hebrang:

Odlična Vam je ova sarkastična ideja o promjeni naziva Dana domovinske zahvalnosti. Jedino mi je žao zečeva jer su to drage plahe životinje, a oni koji su bežali iz Knina bili su sve samo ne dragi i plahi. Naime, Slobodan Milošević je tu bežaniju prikazao samo zato da opravda najveći vojni poraz Srbije u njezinoj povijesti. Bežanije je bilo, ali tek nakon što su dali snažan otpor hrvatskim snagama, ali su slomljeni u par sati. Taj PORAZ ih je natjerao u bežaniju. Dakle, ipak su nešto bolji od zečića, jer su prije trka dali žestoki, ali uzaludni otpor. Kada su drugovi u Beogradu vidjeli da ne mogu zadržati hrvatski teritorij, aktivirali su rezervnu opciju bijega kako bi natjerali međunarodnu zajednicu da ih političkom akcijom vrate i kao prognanike ponovno nasele u Hrvatsku. Na sreću, to smo predvidjeli i spriječili što ubrajam među najveće udružene uspjehe Hrvatske vojske na terenu i hrvatske diplomacije u svijetu. Tako su Srbi poraženi na dva, do tada samo njihova mitska područja, vojnom i diplomatskom. Danas to žele neutralizirati razni Josipovići, Matići, Pusići, Puhovski, Goldsteini... dovođenjem srpskog zločinca Veljka Džakule, iz čijih izjava se čita novi velikojugoslavenski zadatak. On kaže da treba slaviti i srpske žrtve u isti dan, kako bi svi opet imali zajednički praznik! To je kao da u isto dan svijet slavi antifašiste i Hitlera! Ne će to biti lako spriječiti, jer podržavaju svemoćni mediji preko primjerice Butkovića, koji izmišlja intervjuje i ne plaća porez ali uspješno ruši hrvatski državni i nacionalni identitet. Zato mu je unaprijed oprošten kriminal. To je nova opasnost koju treba spriječiti, da žrtve koje su pale nisu uzaludne!

Jedino što se promijenilo u odnosu na vrijeme kada je Hebrang pisao svoj tekst jeste što se skoro za sve medije može napisati ono što je on govorio za jednog Butkovića, i što umjesto Džakule imamo Pupovca koji je stvarni državni poglavar.

Tekst je dan u mojoj knjizi *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013. u Četvrtom pismu tadašnjem Predsjedniku Vlade RH Zoranu Milanoviću s prijedlogom da generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir zbog sprječavanja genocida u Bihaću.

A vidimo da se danas hrvatska vlast hvali kako je ostvarila ono što je Džakula tražio još tada, ali je ostvario tek Pupovac sa sadašnjom garniturom vlasti.

Iako je knjiga iz 2013. naslov idealno opisuje to jučerašnje obilježavanje Dana pobjede. Hrvatska je priznala rasističku ideju o tome da nekoliko ubijenih Srba vrijedi isto koliko i svi Hrvati nastradali u fašističkoj agresiji. Umjesto mog prijedloga, tj. onoga što je Hebrang pozdravio kao moju sarkastičnu ideju srpske sluge su uspjele pretvoriti u stvarnost ono što je tada tražio Džakula. A to i jest u skladu sa stvarnošću u kojoj je stvarni državni poglavar Milorad Pupovac. I mnogo je gore od konstatacije Ivana Penave:

Ogromno je poniženje da se o Gruborima “trguje i priča” na 5. kolovoza.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22577-penava-ogromno-je-ponizenje-da-se-o-gruborima-trguje-i-prica-na-5-kolovoza>

A dobro konstatira Joško Buljan u današnjem „Hrvatskom tjedniku“:

Tko god ističe ratni incident u Gruborima kao mjesto zločina u odnosu na Oluju i stotine mjesta većih pokolja srpske fašističke vojske u Domovinske ratu, svjesno čini zločin protiv hrvatske države.

A Ivica Marijačić kaže:

Proslavu Oluje ove je godine uništio Plenković, a Hrvatska je postuđena. U trgovini s Pupovcem, on je izjednačio srbijansku agresiju i hrvatsku obranu. Hrvatska država klanja se kolektoralnim pojedinačnim srpskim žrtvama i izjednačava ih s planiranim masovnim hrvatskim žrtvama politike države Srbije.

Da, zato sam ja i naslovio knjigu iz 2013. *Rasizam domaćih slugu*, zar ne?

Danas je Milanović (formalni) Predsjednik države nedavno sam mu napisao pismo, slično onih 12 iz spomenute i priložio knjigu:

Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

U knjizi sam dao svih tih 12 pisama, ali i dio o najnovijem američko-hrvatskom dokumentarni film “Operacija Oluja” Naime, povodom 25. obljetnice “Oluje”, Hrvatski filmski Institut darovao je hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu dokumentarni film “Operacija Oluja”. Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij dr. sc. Miroslav Međimorec i dr. Dorothy McClellan. Tim povodom iz Hrvatskog instituta pišu o svom filmu koji je doživio ovacije američkih ratnih veterana:

“Operacija Oluja” bila je odlučna bitka hrvatskog obrambeno-oslobodilačkog rata za nezavisnost i cjelovitost hrvatske države u kojoj su Hrvatska vojska i

policija porazile srpskog agresora te s njim i velikosrpsku politiku koju je provodio ratni zločinac Slobodan Milošević. “Oluja”, koju je Republika Hrvatska pokrenula u mjesecu kolovozu 1995., označena je kao najveća europska kopnena vojna operacija nakon Drugoga svjetskog rata i opravdano je postala krunski dragulj hrvatskog Domovinskog rata.

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, I dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir. ...

<https://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/34692-pogledajte-americko-hrvatski-dokumentarni-film-operacija-oluja.html>

Tražio sam od Milanovića da osigura prikazivanje filma na HTV-u mada mi je bilo jasno da je to nemoguća misija jer u filmu tadašnji američki veleposlanik Peter Galbraith govori o srpskoj agresiji na Hrvatsku kao o fašističkoj agresiji, a to je ono što svih ovih godina hrvatski političari itekako dobro znaju, a ne govore o tome. Da govore, ne bi dugo ostali u svojim foteljama, a za njih su spremni prodati i vlastitu majku, zar ne?

A Srbi, koji sami kažu da im je laž najviše pomogla u povijesti stalno govore o tuđem navodnom fašizmu tako da drugi ne bi vidjeli istinu – njihov fašizam. Srpske sluge u RH pokorno ih slijede.

Proslava je „Olije“ pa je i moja sestra u Kotoru ponovno na udaru. Na prozorima je stavila crnogorsku i hrvatsku zastavu.

Na you tubeu možete naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu je fašist Predsjednik Crne gore Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNikRA>

A o Thompsonu je niz mojih knjiga među ovih sto.

Tako i danas u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“ Joško Čelan u članku o Sačekuši protiv Thompsona govori o podloj medijsko-obavještajnoj operaciji njemačkog dnevnika „Frankfurter Allgemeine Zeitunga i njegova novinara Martensa protiv Marka Perkovića Thompsona kaže:

„Akademik Josip Pečarić, veliki hrvatski domoljub i intelektualac, odavno je i s debelim razlogom Marka proglasio 'politički najvažnijim živim Hrvatom', tako da je ova splotka moćnoga lista istinski sotonskoga nadahnuća – tek jedna u nizu (nakon *Bilda*, *Der Spiegel*a i, za sada posljednjeg, podjednako utjecajnog švicarskog *Neue Zuercher Zeitung*a - HZZ) – važan pokazatelj do koje je mjere vladajući liberalni fašizam spreman odbaciti svaki obzir u postizanju svojih orwellovski opasnih planetarnih ciljeva.“

Javio mi se i redatelj nagrađenog filma i predložio da diljem svijeta skupimo potpise ta Nobelovu nagradu. Zapravo teško je i pomisliti da bi se ona mogla sprovesti u Hrvatskoj s vlastima koji slave i ostvaruju Džakulinu ideju i svoje sluganstvo i koje su za to osigurale potporu skoro svih medija..

Zato i ne čudi što se nas akademika u svezi s proslavom „Oluje“ sjeti naš branitelj i publicist Mladen Pavković:

U vrijeme kad svi govore i pišu o 25-toj obljetnici Vojno-redarstvene operacije Oluja, članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) manje-više šute, tj. pokrili su se preko ušiju. Tek tu i tamo netko se javi, poput akademika Josipa Pečarića, ali unatoč njegovim izvanrednim rezultatima, znanstvenim i publicističkim, stavljen je na marginu, jer se ga doživljava kao ekstremnog desničara i nacionalistu.

A biti „nacionalista“ i voljeti svoju Domovinu danas nije jako poželjno, već se otvoreno traži da i majke koje su u hrvatskom obrambenom i pobjedničkom Domovinskom ratu izgubile svoju djecu i najmilije „moraju“ (!) voljeti svoje neprijatelje, odnosno one koji se nikada nisu i ne će pokajati za svoje grijehе koje su u ovom slučaju učinili prema hrvatskom narodu.

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-hrvatski-akademici-opet-sute/>

<https://www.tjedno.hr/duh-memoranduma-sanu-zivi-a-nasi-akademici-sute-i-nose-vijence-u-brezovicu/>

Da, sve se traži da bi vlast ispunila zadaću koju su dobili od svjetskih moćnika, zar ne?

Josip Pečarić

<http://bezczure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1686 citata: 24408, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1380, citata: 7215, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 840, citata: 8296, H-index: 39;

WoS: publikacija: 840, citata: 7368, H-index: 35.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa: J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

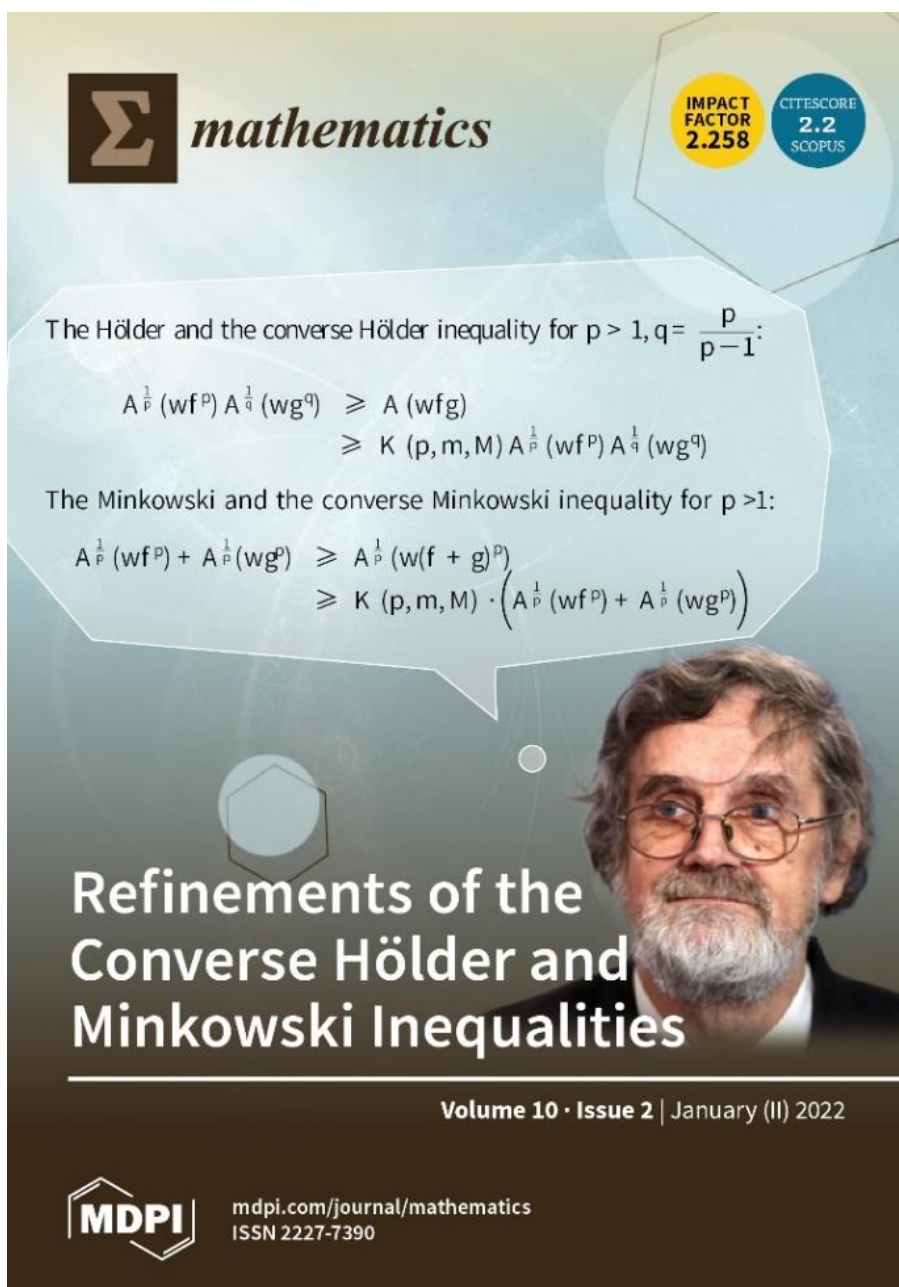
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“. Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Σ *mathematics*

IMPACT FACTOR 2.258

CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošaneć

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:[10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Ovo je njegova 200.ta publicistička knjiga.

25/9/2024.